

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **99** Ljubljana, torek **7. 12. 2010**

ISSN **1318-0576**

Leto **XX**

DRŽAVNI ZBOR

5103. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ-B)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 23. novembra 2010.

Št. 003-02-10/2010-10

Ljubljana, dne 1. decembra 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MEDNARODNI ZAŠČITI (ZMZ-B)

1. člen

V Zakonu o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09) se v tretjem odstavku 1. člena prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Uredbe Sveta (ES) št. 2725/2000 z dne 11. decembra 2000 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Dublinske konvencije (UL L 316 z dne 15. 12. 2000, str. 26, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2000/2725/ES) določa način posredovanja prstnih odtisov v centralno bazo Eurodac;«.

Na koncu druge alineje se pika nadomesti s podpičjem, za njo pa se dodajo nova tretja, četrta, peta in šesta alineja, ki se glasijo:

»– Uredbe Sveta (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (UL L 218, 13. 8. 2008, str. 60–81, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2008/767/ES) določa lajšanje izmenjave podatkov o vlogah za izdajo vizumov med

državami članicami, in s tem povezanih postopkov, izboljšuje izvajanje skupne vizumske politike, konzularno sodelovanje in posvetovalne postopke med centralnimi organi, pristojnimi za izdajo vizumov;

– Uredbe Sveta (ES) št. 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice (UL L 385 z dne 29. 12. 2004, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2252/2004/ES) določa način izdaje potnih listov za begunce;

– Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 154 z dne 15. 6. 2002, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1030/2002/ES) določa enotno obliko dovoljenj za prebivanje za državljane tretjih držav; in

– Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008/ES z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1080/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 115 z dne 29. 4. 2008, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 380/2008/ES), ki spreminja Uredbo 1030/2002/ES.«.

2. člen

V drugem odstavku 2. člena se za besedilom »kjer je imela« doda beseda »običajno«.

V tretjem odstavku se beseda »matično« nadomesti z besedo »izvorno«, beseda »stalnega« pa z besedo »običajnega«.

3. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

(opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Ženevska konvencija je Konvencija o statusu beguncev, podpisana v Ženevi 28. julija 1951 in Protokol o statusu beguncev, podpisan v New Yorku 31. januarja 1967 (Uradni list RS – MP, št. 9/92);

2. prošnja za mednarodno zaščito je prošnja, s katero državljan tretje države ali oseba brez državljanstva zaprosi za zaščito po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: prošnja);

3. pristojni organ je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ki po tem zakonu vodi postopke na prvi stopnji;

4. ministrstvo je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve;

5. minister je minister oziroma ministrica, pristojna za notranje zadeve;

6. uradna oseba je oseba, ki je zaposlena pri pristojnem organu;

7. prosilec za mednarodno zaščito ali prosilka za mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: prosilec) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je v Republiki Sloveniji podal popolno prošnjo za mednarodno zaščito;

8. vlagatelj namere ali vlagateljica namere za podajo prošnje za mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj namere) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je v Republiki Sloveniji in je pred uradnimi organi prvič izrazil namen podati prošnjo za mednarodno zaščito;

9. begunec ali begunka (v nadaljnjem besedilu: begunec) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki mu je priznana zaščita iz drugega odstavka prejšnjega člena;

10. oseba, ki ji je priznana subsidiarna zaščita, je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki mu je priznana zaščita iz tretjega odstavka prejšnjega člena;

11. oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, je oseba, ki ji je priznan status begunca ali subsidiarna zaščita;

12. tretja država je država, ki ni članica Evropske unije;

13. državljan Evropske unije ali državljanka Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: državljan Evropske unije) je oseba, ki ima državljanstvo ene od držav članic Evropske unije;

14. tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec) je oseba, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, razen državljanov Evropske unije, proslincev in oseb s priznano mednarodno zaščito;

15. izvorna država je država, katere državljanstvo ima državljan tretje države, ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje običajno prebivališče;

16. običajno prebivališče se za izvajanje tega zakona šteje prebivališče, kjer oseba živi vsaj eno leto, ima središče svojih življenjskih interesov, tam preživlja večino svojega nočnega počitka in ima tam shranjene svoje osebne stvari;

17. Visoki komisariat Združenih narodov za begunce (UNHCR) (v nadaljnjem besedilu: Visoki komisariat) je mednarodna organizacija, ki je bila ustanovljena leta 1950 z namenom zagotavljanja zaščite in iskanja trajnih rešitev za begunce;

18. oseba brez državljanstva je oseba, ki je nobena država, v skladu s svojo zakonodajo, ne priznava za svojega državljana;

19. mladoletnik brez spremstva ali mladoletnica brez spremstva (v nadaljnjem besedilu: mladoletnik brez spremstva) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, mlajša od 18 let, ki je na ozemlju Republike Slovenije brez staršev ali zakonitega zastopnika;

20. azilni dom ali njegova izpostava je objekt ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, namenjen nastanitvi proslincev za mednarodno zaščito;

21. integracijska hiša je objekt ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, namenjen nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito;

22. hudo kaznivo dejanje nepolitične narave pomeni kaznivo dejanje nepolitične narave, za katero je v Republiki Sloveniji predpisana kazen zapora, daljša od treh let;

23. hudo kaznivo dejanje pomeni kaznivo dejanje, za katero je v Republiki Sloveniji predpisana kazen zapora, daljša od treh let;

24. zaupni azilni podatki po tem zakonu so podatki o prosilcu in osebi s priznano mednarodno zaščito, ki jih pristojni organ, drugi državni organi, organizacije in posamezniki ne smejo posredovati organom njune izvorne države, zainteresirani javnosti pa zgolj na podlagi njunih soglasij.».

4. člen

V šesti alineji prvega odstavka 4. člena in v prvi alineji 66. člena se beseda »stalno« v vseh sklonih nadomesti z besedo »običajno« v ustreznem sklonu.

V tretjem odstavku 42. člena, v 123. členu ter v drugem, tretjem in četrtem odstavku 127. člena se beseda »alineja« v vseh sklonih nadomesti z besedo »točka« v ustreznem sklonu.

V 89., 97. in 98. členu se beseda »begunec« v vseh sklonih nadomesti z besedno zvezo »oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita,« v ustreznem sklonu.

5. člen

V prvem odstavku 4. člena se na koncu šeste alineje pika nadomesti s podpičjem, za njo pa se dodata novi sedma in osma alineja, ki se glasita:

»– se mu nedvoumno odpove;
– umre.«

Na koncu drugega odstavka se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »ali če se oseba s priznano subsidiarno zaščito tej zaščiti nedvoumno odpove ali če ta oseba umre.«.

6. člen

V prvem odstavku 5. člena se četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– obstaja utemeljen sum, da je pred vstopom v Republiko Slovenijo storil hudo kaznivo dejanje nepolitične narave v drugi državi, tudi če je bilo storjeno zaradi domnevno političnih ciljev;«.

7. člen

V prvi alineji 8. člena se besedi »azilnem postopku« nadomestita z besedilom »postopku mednarodne zaščite«.

V četrti alineji se besedilo »roku, ki ga določa ta zakon« nadomesti z besedilom »v najkrajšem možnem času«.

8. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen
(informiranje)

(1) Vlagatelj namere prejme brošuro z informacijami o postopkih po tem zakonu, pravicah in dolžnostih proslincev, možnih posledicah neupoštevanja obveznosti in nesodelovanja s pristojnim organom ter rokih za uveljavljanje pravnih sredstev, seznam svetovalcev za begunce ter seznam in informacije o nevladnih organizacijah, ki delujejo na področju mednarodne zaščite.

(2) Brošura mora biti izročena vlagatelju namere v jeziku, ki ga razume, da se pred vložitvijo prošnje lahko seznani z vsebino.

(3) Če je vlagatelj namere nepismen ali mu vsebina ni razumljiva, se mu ta prebere ter dodatno in s tolmačevo pomočjo obrazloži v jeziku, ki ga razume.«.

9. člen

Drugi in tretji odstavek 10. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Pomoč tolmača je prosilcu zagotovljena pri sprejemu prošnje in pri osebnem razgovoru, v drugih utemeljenih primerih pa po odločitvi pristojnega organa.

(3) Prosilec mora biti v jeziku, ki ga razume, seznanjen z vsebino pisne odločitve. V ta jezik se prevedejo izrek, bistveni razlogi za odločitev in pravni pouk.«.

10. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»11. člen
(izbira tolmačev)

(1) Za izvajanje določb prejšnjega člena se izvede javni razpis za tolmače.

(2) Za tolmača je lahko izbran, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- je vreden zaupanja,
- je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
- se z izjavo zaveže, da tolmačenja ne opravlja za diplomatsko-konzularna predstavništva države, katere jezik tolmači,
- poda dokazila o znanju jezika,
- je nekaznovan in ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen.

(3) Ni vreden zaupanja tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da tolmačenja ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot tolmač ne bo varoval ugleda instituta tolmačenja ter nepristranskosti.

(4) Seznam tolmačev se objavi na spletni strani ministrstva. Sredstva za njihovo plačilo zagotavlja ministrstvo.◀.

11. člen

V prvem odstavku 12. člena se drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Sredstva za plačilo zagotavlja ministrstvo.◀.

V drugem odstavku se tretji stavek spremeni tako, da se glasi: »Sredstva za plačilo takšnega tolmačenja zagotavlja ministrstvo.◀.

12. člen

13. člen se spremeni tako, da se glasi:

»13. člen

(svetovalci za begunce)

(1) Svetovalec za begunce oziroma svetovalka za begunce (v nadaljnjem besedilu: svetovalac za begunce) je oseba, ki je imenovana za svetovalca po določbah tega zakona.

(2) Svetovalci za begunce dajejo podporo in pravno pomoč prosilcem v zvezi s postopkom za pridobitev mednarodne zaščite na prvi stopnji ter v zvezi s postopki po tem zakonu na Upravnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: upravno sodišče) in Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče).

(3) Minister, pristojen za pravosodje, imenuje svetovalce za begunce za triletno obdobje. Za postopek imenovanja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Razpis za svetovalce za begunce objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje v Uradnem listu Republike Slovenije. Odločba o imenovanju svetovalca za begunce je dokončna.

(5) Za svetovalca za begunce je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora;

- je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost;

- je opravil pravniški državni izpit ali ima v Republiki Sloveniji zaključeno univerzitetno izobrazbo pravne smeri ali je končal enako raven izobraževanja v tujini, priznано v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in ima opravljeno preverjanje znanja iz splošnega upravnega postopka, upravnega spora, prava človekovih pravic ter prava mednarodne zaščite;

- aktivno obvlada slovenski jezik;

- je vreden zaupanja za opravljanje dela svetovalca za begunce;

- je ob prijavi mlajši od 70 let;

- ni pravnomočno kaznovan za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen;

- ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen;

- ni zaposlen na ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ali Policiji ali ne opravlja drugega plačanega dela za Republiko Slovenijo, ki vzbuja vtis, da pri dajanju podpore in pravne pomoči iz drugega odstavka tega člena ne bo nepristranski.

(6) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka morajo kandidati za svetovalce za begunce v prijavi na razpis navesti tudi osebno ime, naslov prebivališča ter kontaktne podatke (telefonska številka ter naslov elektronske pošte).

(7) Odvetnikom, vpisanim v imenik odvetnikov po zakonu, ki ureja odvetništvo, ni treba dokazovati pogojev od prve do pete alineje petega odstavka tega člena.

(8) Ni vreden zaupanja tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da nalog iz drugega odstavka tega člena ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot svetovalec za begunce ne bo varoval ugleda instituta svetovanja ter nepristranskosti.

(9) Imenovani svetovalci za begunce morajo najpozneje v treh mesecih od imenovanja opraviti usposabljanje na področju prava mednarodne zaščite, ki ga izvajajo Center za izobraževanje v pravosodju ali drug državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje. Imenovani svetovalci za begunce ne smejo dajati podpore in pravne pomoči kot svetovalci za begunce po določbah tega zakona, dokler ne izvedejo usposabljanja. Usposabljanje je brezplačno.

(10) Vsebino in obseg usposabljanja iz prejšnjega odstavka ter preverjanja znanj iz tretje alineje petega odstavka v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju določi minister, pristojen za pravosodje. Obveznost usposabljanj ter preverjanja znanj ne velja za imenovane svetovalce za begunce, če imajo najmanj eno leto praktičnih izkušenj s tega področja, zlasti, če so že delali kot svetovalci za begunce oziroma kot odvetniki izvrševali zastopanje prosilcev po tem zakonu v vsaj treh zadevah pred sodišči.

(11) Svetovalec za begunce se razreši:

- če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev;

- če je pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora šestih mesecev ali na hujšo kazen;

- na lastno željo;

- če ne opravi usposabljanja iz devetega odstavka tega člena,

- ne opravlja funkcije svetovalca za begunce ali če je ne opravlja redno ali ne opravlja vestno.

(12) Šteje se, da svetovalac za begunce ne opravlja svoje funkcije, če prosilcem v treh zadevah v enem letu odkloni podporo in pomoč ali, če svetovalac ne obvešča prosilca oziroma zakonitega zastopnika o postopku. O dostopanju prosilcev do svetovalcev za begunce ministrstvo, pristojno za pravosodje, upravlja evidenco, v kateri zaradi izvajanja določb prejšnjega odstavka in prejšnjega stavka tega odstavka poleg osebnih podatkov svetovalca za begunce iz šestega odstavka tega člena obdeluje tudi podatke o zavrnitvah podpore in pomoči ali nerednem ali nevestnem delu, o katerih ga obvesti ministrstvo, Upravno sodišče ali Vrhovno sodišče.

(13) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko na podlagi obrazložene zahteve pridobi potrebne podatke ali informacije o razlogih za razrešitev od vseh upravljavcev osebnih podatkov, razen tistih podatkov, glede katerih zakon določa, da so del zaupnega razmerja ali da so del poklicne skrivnosti, oziroma da se podatki lahko pridobijo na podlagi odločbe sodišča samo za uporabo v drugih sodnih postopkih ali za potrebe predkazenskega postopka.◀.

13. člen

Za 13. členom se dodata nova 13.a in 13.b člen, ki se glasita:

»13.a člen

(imenik svetovalcev za begunce)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, za odločanje in vodenje postopkov po tem zakonu in za zagotavljanje pravne varnosti v postopkih pred sodišči in upravnimi organi upravlja imenik svetovalcev za begunce, ki vsebuje naslednje podatke: osebno ime, znanstveni ali strokovni naslov, datum imenovanja, poklic, datum in kraj rojstva, enotno matično številko občana (EMŠO), za državljane držav članic Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora pa številko potnega lista, poštni naslov, na katerem je dosegljiv, kontaktno številko telefona, kontaktno številko telefaksa, kontaktni naslov elektronske pošte in podatke o zaposlitvi ali drugem statusu.

(2) Imenik svetovalcev za begunce je za pravno varnost, delovanje sodstva in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih ter informiranje prosilcev javen v delu, ki obsega naslednje podatke: osebno ime svetovalca za begunce, znanstveni ali strokovni naslov in kontaktno številko telefona. Javni del imenika se lahko objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(3) Za potrebe posodabljanja imenika ter vodenja ali odločanja v postopkih po tem zakonu ali drugih zakonih lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje podatek o stalnem in začasnem prebivališču svetovalca za begunce od upravljavca centralnega registra prebivalstva vsakih šest mesecev ali, če obstaja dvom, da svetovalec za begunce ministrstvu ni posredoval točnega podatka. Za namene iz prejšnjega stavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, podatek o vpisu svetovalca za begunce v kazensko evidenco ali izpisu svetovalca za begunce iz nje glede kaznivih dejanj iz petega odstavka 13. člena tega zakona pridobi od upravljavca kazenske evidence in ga obdeluje za ta namen. Za namene iz prvega stavka tega odstavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje podatek o datumu smrti svetovalca za begunce od upravljavca matičnega registra.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka je svetovalec za begunce dolžan pisno ali po elektronski poti sporočiti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki oziroma kontaktni številki telefaksa ali naslovu elektronske pošte. Svetovalec za begunce je tudi za to dolžan posredovati pisno izjavo, da so vsi podatki, ki jih glede njega upravlja ministrstvo v imeniku svetovalcev za begunce, točni, oziroma podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca prvega meseca v koledarskem letu.

(5) Če svetovalec za begunce ne posreduje pisne izjave v roku iz drugega stavka prejšnjega odstavka, ga ministrstvo, pristojno za pravosodje, izbriše iz javnega dela imenika in se ponovno vpiše v ta del imenika po posredovanju zahtevane izjave.

13.b člen

(nagrada za pravno pomoč)

(1) Svetovalci za begunce imajo pravico do nagrade za opravljeno delo in do povračila stroškov za opravljeno pravno pomoč v postopku za pridobitev mednarodne zaščite na prvi stopnji ter v zvezi s postopki po tem zakonu na upravnem sodišču in vrhovnem sodišču. Sredstva za izplačilo nagrad in povračilo stroškov ter za usposabljanje svetovalcev za begunce se zagotavljajo iz proračuna ministrstva.

(2) Pravica do nagrade za opravljeno delo in povračilo stroškov svetovalcem za begunce ne pripada:

- če ima prosilec dovolj lastnih sredstev;
- če je bil postopek ustavljen na podlagi izrecnega umika prošnje, še preden je bila vložena tožba ali pravno sredstvo pred pristojnim sodiščem, razen v primerih svetovanja na prvi stopnji.

(3) Način dostopa prosilca do svetovalca za begunce, merila za določitev nagrade za opravljeno delo in povračilo stroškov določi minister.◀

14. člen

V drugem odstavku 14. člena se v prvi alineji besedi »šeste alineje« nadomestita z besedilom »8. točke«.

15. člen

V prvem odstavku 15. člena se besedilo »nega in skrb« nadomesti z besedilom »nega, skrb in obravnava«.

16. člen

16. člen se spremeni tako, da se glasi:

»16. člen

(mladoletnik brez spremstva, ki je prosilec)

(1) V postopkih, v katerih je prosilec mladoletnik brez spremstva, je treba:

- upoštevati načelo največje otrokove koristi;
- čim prej ugotoviti otrokovo istovetnost in začeti postopek iskanja njegovih staršev ali drugih sorodnikov;
- prošnjo obravnavati prednostno;
- mu pred pričetkom postopka postaviti zakonitega zastopnika ali zakonito zastopnico (v nadaljnjem besedilu: zakoniti zastopnik).

(2) V postopkih, pri katerih se obravnavajo mladoletniki brez spremstva, mora biti uradna oseba pristojnega organa, ki vodi postopek, dodatno usposobljena za obravnavo mladoletnikov, zlasti za dajanje pomoči pri učinkovitem uveljavljanju pravic po tem zakonu. Za organiziranje in izvedbo rednih usposabljanj uradnih oseb za obravnavo mladoletnikov brez spremstva skrbi ministrstvo, medtem ko morajo drugi državni organi zagotavljati podporo in strokovno znanje. Ministrstvo lahko pri izvajanju rednega usposabljanja uradnih oseb sodeluje z osebami, ki so specializirane za delo z otroki in mladoletniki.

(3) Mladoletnik brez spremstva v postopku po tem zakonu sodeluje na način, ki je primeren in prilagojen njegovi starosti ter stopnji duševnega razvoja.

(4) Za zakonito zastopanje na področjih varovanja zdravja, izobraževanja, varovanja premoženjskih pravic in koristi ter za zastopanje v postopku za mednarodno zaščito se mladoletniku brez spremstva imenuje zakoniti zastopnik.

(5) Minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, predpiše podrobnejši način izvajanja pooblastila zakonitega zastopnika, način medsebojnega sodelovanja zakonitega zastopnika, ministrstva in krajevno pristojnega centra za socialno delo pri izvajanju skrbi za osebnost, pravice in koristi mladoletnika brez spremstva ter način oblikovanja in vodenja seznama iz četrtega odstavka 16. a člena tega zakona. V predpisu se določi tudi podrobnejši način zagotavljanja ustrezne nastanitve, oskrbe in obravnave mladoletnika brez spremstva zunaj azilnega doma ali njegove izpostave.

(6) Pred sprejemom prošnje je treba mladoletniku brez spremstva tudi ustno pojasniti vsebino brošure o pravicah in dolžnostih prosilcev. Način pojasnjevanja je treba prilagoditi njegovi starosti in stopnji duševnega razvoja.

(7) Mladoletnik brez spremstva je skupaj s svojim zakonitim zastopnikom navzoč pri vseh dejanjih postopka po tem zakonu.

(8) Pristojni organ poskrbi za ustrezno nastanitev in oskrbo mladoletnika brez spremstva. Pri izvajanju nastanitve in oskrbe pristojni organ sodeluje z zakonitim zastopnikom.

(9) Določbe glede zakonitega zastopnika se ne uporabljajo za mladoletnika, ki je sklenil zakonsko zvezo.◀

17. člen

Za 16. členom se dodata nova 16.a in 16.b člen, ki se glasita:

»16.a člen

(zakoniti zastopnik)

(1) Za zakonitega zastopnika se smiselno uporabljajo določbe o skrbništvu zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Zakoniti zastopnik je lahko vsakdo:

- ki izpolnjuje pogoje za skrbnika, določene z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja;
- ki se je udeležil usposabljanja in je uvrščen na seznam iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Usposabljanje kandidatov za zakonite zastopnike, ki ga na podlagi javnega pooblastila izvaja Skupnost centrov za socialno delo in v ta namen izdaja potrdila o usposobljenosti, mora obsegati predvsem znanje iz družinskega prava, social-

nega dela, psihologije, varstva otrokovih pravic in dolžnosti, varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter azilnega prava. Vsebinsko, način izvedbe, obrazce potrdil in trajanje usposabljanja predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, v predpisu iz petega odstavka prejšnjega člena. Sredstva za izvedbo usposabljanja krije ministrstvo. Za nadzor nad izvajanjem javnega pooblastila je pristojno ministrstvo.

(4) Odločbo o imenovanju zakonitega zastopnika izda center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je nastanjen mladoletnik brez spremstva. Pristojni center za socialno delo izbere zakonitega zastopnika s seznama zakonitih zastopnikov, ki ga vodi Skupnost centrov za socialno delo.

(5) Zakoniti zastopnik mora o svojem delu poročati centru za socialno delo ob pravnomočnosti odločbe v postopku priznanja mednarodne zaščite, vendar najmanj enkrat na leto in na zahtevo centra za socialno delo tudi v vmesnem obdobju. Center za socialno delo mora pregledati poročilo in po potrebi ukreniti vse potrebno, da se zavarujejo koristi mladoletnika brez spremstva.

(6) Zakoniti zastopnik lahko uveljavlja povrnitev potrebnih stroškov in nagrado za opravljeno delo. Merila za izračun višine nagrade in stroškov določi minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, sredstva za izplačilo pa krije ministrstvo.

(7) Zakonito zastopanje poleg razlogov iz zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, preneha tudi s pravnomočnostjo odločitve pristojnega organa v postopku priznanja mednarodne zaščite.

16.b člen

(družinski člani)

(1) Družinski člani so državljani tretje države ali osebe brez državljanstva in so člani družine, ki je obstajala že v izvorni državi. To so lahko:

1. zakonec prosilca ali osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita, kakor to določajo predpisi o bivanju tujcev v Republiki Sloveniji, ali zunajzakonski partner v stalnem razmerju, kakor to določajo predpisi o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (v nadaljnjem besedilu: zunajzakonski partner);

2. mladoletni otroci para iz prejšnje točke, če so neporočeni in nepreskrbljeni, ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski ali zunajzakonski skupnosti ali posvojeni, kakor to določajo predpisi o zakonski zvezi in družinskih razmerjih;

3. mladoletni neporočeni otroci osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita, če ima ta oseba skrbništvo nad njimi in jih vzdržuje;

4. mladoletni neporočeni otroci zakonca ali zunajzakonskega partnerja osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita, če ima ta skrbništvo nad njimi in jih vzdržuje;

5. polnoletni neporočeni otroci osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita, če zaradi telesne ali duševne prizadetosti niso sposobni, da sami skrbijo zase, za svoje koristi in pravice;

6. polnoletni neporočeni otroci zakonca ali zunajzakonskega partnerja osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita, če zaradi telesne ali duševne prizadetosti niso sposobni, da sami skrbijo zase, za svoje koristi in pravice;

7. starši mladoletnika brez spremstva.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se za družinskega člana osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji, šteje tudi novorojeni otrok te osebe.

(3) V poligamni zakonski zvezi se za družinskega člana šteje le en zakonec, in sicer tisti, ki ga določi oseba s priznano mednarodno zaščito.

18. člen

Drugi odstavek 17. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Oseba s priznano mednarodno zaščito lahko zaprosi za združevanje s svojimi družinskimi člani, določenimi v prvem

in drugem odstavku prejšnjega člena. Prošnja za združevanje družine, skupaj z dokazili, se vložijo pri pristojnem organu.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če oseba s priznano mednarodno zaščito, ki je zaprosila za združevanje s svojimi družinskimi člani, umre, družinski član ohrani pridobljeni status.«.

19. člen

20. člen se črta.

20. člen

Drugi odstavek 21. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prosilec mora predložiti vso dokumentacijo in vse razpoložljive dokaze, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo, v postavljenem roku oziroma v primeru, da se opravi osebni razgovor, vse do konca osebnega razgovora. Na ta rok mora biti prosilec predhodno opozorjen.«.

21. člen

Drugi odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) V postopku pristojni organ preverja izjave prosilca v povezavi z informacijami o izvorni državi iz osme in devete alineje 23. člena tega zakona. Z informacijami iz osme in devete alineje 23. člena tega zakona se prosilca pred izdajo odločbe seznanijo pisno ali ustno. Prosilec lahko poda pisno ali ustno mnenje glede predloženih informacij.«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

22. člen

Četrta alineja 23. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– dokumentacijo, ki jo predloži prosilec, zlasti glede svoje starosti, spola, porekla, vključno s poreklom sorodnikov, istovetnosti, državljanstva, krajev, kjer se je pred tem nahajal in kraja običajnega prebivališča, prejšnjih prošenj, prepotovanih poti, osebnih in potnih listin ter razlogov za vložitev prošnje;«.

V osmi alineji se za besedama »zlasti o« doda besedilo »stanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin.«.

23. člen

Za osmim odstavkom 27. člena se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Pri ocenjevanju dejstva, ali ima prosilec utemeljen strah pred preganjanjem, ni pomembno, ali prosilec dejansko ima rasne, verske, nacionalne, družbene ali politične lastnosti, ki se preganjajo, pod pogojem, da takšne značilnosti prosilcu pripisuje subjekt iz 24. člena tega zakona.«.

24. člen

Za naslovom IV. poglavja se doda naslov novega 1. oddelka IV. poglavja, ki se glasi:

»1. oddelek SKUPNE DOLOČBE«.

25. člen

29. člen se črta.

26. člen

V drugem odstavku 31. člena se za besedilom »o zamudi in« doda besedilo »razlogih za zamudo ter«.

27. člen

32. člen se spremeni tako, da se glasi:

»32. člen

(razmerje do postopkov po predpisih, ki urejajo področje tujcev)

(1) Prosilec od dneva vložitve prošnje pa do pravnomočne odločitve o prošnji ne more zaprositi za dovoljenje za prebiva-

nje v Republiki Sloveniji po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, ter po zakonu, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje Jugoslavije v Republiki Sloveniji.

(2) Oseba, ki ji v postopku ni bila priznana mednarodna zaščita, se od izvršljivosti odločitve obravnava po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.«.

28. člen

Naslov 34. člena se spremeni tako, da se glasi: »(enotni postopek mednarodne zaščite)«.

29. člen

Prvi odstavek 35. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Tujec, ki je zakonito ali nezakonito vstopil v Republiko Slovenijo, mora v najkrajšem možnem času izraziti namen za vložitev prošnje. V primeru nezakonitega vstopa se prosilca ne obravnava za prekršek nezakonitega prehoda državne meje.«.

Drugi odstavek se črta.

30. člen

Za 35. členom se doda naslov novega 2. oddelka IV. poglavja, ki se glasi:

»2. oddelek PREDHODNI POSTOPEK«.

31. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

»36. člen (registracijski list)

(1) Vlagatelj namere po prihodu v azilni dom napiše izjavo o razlogih za mednarodno zaščito. O vlagatelju namere pristojni organ obvesti policijo, ki ugotovi njegovo istovetnost in pot, po kateri je prišel v Republiko Slovenijo. Po končani obravnavi s strani policije, pristojni organ izpolni registracijski list.

(2) Če vlagatelj namere izjavo o razlogih za mednarodno zaščito poda pri policiji, ta ugotovi njegovo istovetnost in pot, po kateri je prišel v Republiko Slovenijo, ter izpolni registracijski list.

(3) Po izpolnitvi registracijskega lista se vlagatelju namere izročijo informacije o nadaljnjem poteku predhodnega postopka, vključno z informacijami o posledicah samovoljne zapustitve sprejemnih prostorov, in sicer v jeziku, ki ga razume, kar potrdi s svojim podpisom.

(4) Tujec lahko izrazi namen vložiti prošnjo pri katerem koli državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti v Republiki Sloveniji, ki o tem obvesti pristojni organ.«.

32. člen

Za 36. členom se doda nov 36.a člen, ki se glasi:

»36.a člen (prepoved odstranitve)

(1) Do vložitve prošnje iz 43. člena tega zakona vlagatelj namere ne sme biti odstranjen iz Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za osebo, ki iz neupravičenih razlogov, nastalih na njeni strani, ne vložil prošnje iz 43. člena tega zakona.«.

33. člen

37. člen se spremeni tako, da se glasi:

»37. člen (sprejemni prostori azilnega doma)

(1) Vlagatelja namere se po obravnavi s strani policije nastani v sprejemne prostore azilnega doma, kjer mu je zagotovljena ustrezna prehrana, nujne higienske potrebščine in dostop do nujnega zdravljenja.

(2) Osebo iz prejšnjega odstavka, ki samovoljno zapusti sprejemne prostore azilnega doma, se obravnava po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji. O tem je oseba obveščena takoj po nastanitvi v sprejemne prostore azilnega doma, v jeziku, ki ga razume, kar potrdi s svojim podpisom.«.

34. člen

38. člen se spremeni tako, da se glasi:

»38. člen (sanitarno-zdravstveni pregledi)

Vlagatelj namere mora pred sprejemom prošnje, ki mora biti sprejeta v najkrajšem možnem času, opraviti sanitarno-dezinfekcijski in preventivno-zdravstveni pregled.«.

35. člen

39. člen se spremeni tako, da se glasi:

»39. člen (fotografiranje in daktiloskopiranje)

Zaradi ugotavljanja in preverjanja istovetnosti ter izvajanja uredb 2003/343/ES, 2000/2725/ES in 2008/767/ES uradna oseba pred sprejemom prošnje vlagatelja namere fotografira in mu odvzame prstne odtise.«.

36. člen

Za 39. členom se dodata naslov novega 3. oddelka IV. poglavja in nov 39.a člen, ki se glasila:

»3. oddelek POSTOPEK MEDNARODNE ZAŠČITE

39.a člen

(splošno)

V postopku za priznanje mednarodne zaščite se ugotavlja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za pridobitev mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji.«.

37. člen

Za prvim odstavkom 40. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Po sprejemu popolne prošnje se prosilca nastani v azilnem domu.«.

38. člen

Drugi odstavek 41. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prošnja se v primerih iz VIII. poglavja tega zakona, lahko vložil tudi pri uradni osebi pristojnega organa na ozemlju druge države članice Evropske unije oziroma tretje države.«.

39. člen

V drugem odstavku 42. člena se v prvem stavku za besedilo »Prošnja za mladoletnega prosilca« dodata vejica in besedilo »mlajšega od 15 let,«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Mladoletni prosilec brez spremstva da izjavo iz 32. točke drugega odstavka 119. člena tega zakona osebno in ob prisotnosti zakonitega zastopnika. Obravnavanje v postopku upošteva mladoletnikovo starost, stopnjo njegovega duševnega razvoja in njegovo sposobnost razumeti pomen postopka.«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

40. člen

Prvi in drugi odstavek 43. člena se spremenita tako, da se glasila:

»(1) Sprejem prošnje vodi uradna oseba. Uradna oseba skupaj s prosilcem izpolni obrazec prošnje, ki vsebuje podatke

od 1. do 31. točke drugega odstavka 119. člena tega zakona. V nadaljevanju prosilec samostojno da izjavo o razlogih za vložitev prošnje, ki jo uradna oseba lahko dopolni z dodatnimi vprašanji. Uradna oseba prosilca pozove, da v določenem roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni, predloži dokazila o izkazovanju svoje istovetnosti in predloži vse dokaze, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo.

(2) Pri ugotavljanju istovetnosti prosilca se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.«.

41. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(osebni razgovor)

(1) Pristojni organ pred sprejetjem odločitve s prosilcem individualno opravi osebni razgovor. Uradna oseba lahko v posameznem primeru razpiše več osebnih razgovorov, če je to potrebno za popolno ugotovitev dejanskega stanja.

(2) Z mladoletnim prosilcem, starejšim od 15 let, se osebni razgovor opravi v prisotnosti zakonitega zastopnika. Obravnavanje v postopku upošteva mladoletnikovo starost, stopnjo njegovega duševnega razvoja in njegovo sposobnost razumeti pomen postopka.

(3) V osebem razgovoru lahko uradna oseba ugotavlja predvsem:

- istovetnost prosilca in družinskih članov, ki ga spremljajo;
- razloge, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo;
- vsa druga dejstva in okoliščine, ki so lahko pomembna za odločitev.«.

42. člen

46. člen se spremeni tako, da se glasi:

»46. člen

(opustitev osebnega razgovora)

Osebni razgovor se lahko opusti:

- če pristojni organ na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga, lahko prošnji ugotovi;
- če pristojni organ lahko odloči na podlagi 1., 2., 4., 6. in 13. točke 55. člena tega zakona,
- če gre za osebe iz 19. člena tega zakona,
- če se prošnja obravnava v okviru dublinskega postopka in postopkov po konceptu nacionalne, evropske varne tretje države in države prvega azila.«.

43. člen

Prvi odstavek 50. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Prosilec lahko umakne prošnjo kadar koli med postopkom do izdaje odločbe.«.

V drugem odstavku se v prvi alineji besedilo »zaslišanje ali ustno obravnavo« nadomesti z besedama »osebni razgovor«.

V tretjem odstavku se za besedilo »v ustni ali pisni obliki« dodajo besede »pred izdajo odločbe«.

44. člen

51. člen se spremeni tako, da se glasi:

»51. člen

(omejitev gibanja prosilcem)

(1) Prosilcu se lahko začasno omeji gibanje, če je to potrebno zaradi:

- ugotavljanja istovetnosti prosilca ali
- suma zavajanja in zlorabe postopka iz razlogov, navedenih v 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 14. in 15. točki 55. člena tega zakona, ali
- zaradi utemeljenih razlogov ogrožanja življenja drugih ali premoženja.

(2) Gibanje se lahko omeji:

- na območje azilnega doma ali njegove izpostave ali
- na za to namenjen objekt azilnega doma ali drug ustrezen objekt ministrstva.

(3) Mladoletnikom brez spremstva se lahko gibanje omeji samo na območje azilnega doma ali njegove izpostave.

(4) Omejitev gibanja odredi ministrstvo s sklepom. Pisni odpravek sklepa pristojni organ izda najpozneje v 48 urah od ustnega izreka sklepa, prosilcu pa mora biti vročen v roku treh delovnih dni. Omejitev gibanja lahko traja do prenehanja razlogov, vendar največ tri mesece. Če razlogi za omejitev gibanja po tem času še obstajajo, se omejitev lahko podaljša še za en mesec.

(5) Zoper sklep o omejitvi gibanja ima prosilec v treh dneh po njegovi vročitvi pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče. Sodišče mora po predhodnem ustnem zaslišanju o tožbi odločiti v treh delovnih dneh.«.

45. člen

Drugi, tretji in četrti odstavek 52. člena se črtajo.

46. člen

55. člen se spremeni tako, da se glasi:

»55. člen

(razlogi za zavrnitev prošnje v pospešenem postopku)

(1) Pristojni organ lahko v pospešenem postopku obravnavano prošnjo kot očitno neutemeljeno zavrne, če:

1. iz nje nedvoumno izhaja, da je prosilec prišel v Republiko Slovenijo izključno iz ekonomskih razlogov;
2. je prosilec pri vložitvi prošnje navajal le dejstva, ki so nepomembna ali zanemarljiva za obravnavanje upravičenosti do mednarodne zaščite po tem zakonu;
3. je očitno, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito, kot jih določata 26. in 28. člen tega zakona;
4. prosilec lažno predstavi razloge, na katere se sklicuje, predvsem kadar so njegove navedbe nekonsistentne, protislovne, malo verjetne, nezadostne in v nasprotju z informacijami o izvorni državi iz osme alineje 23. člena tega zakona;
5. prosilec brez utemeljenega razloga ni izrazil namena za vložitev prošnje v najkrajšem možnem času, če je za to imel možnost;
6. je prosilec vložil prošnjo samo zato, da bi odložil ali onemogočil odstranitev iz države;
7. prosilec zavrača odvzem prstnih odtisov ali izvedbo fotografiranja;
8. je prosilec utemeljeval prošnjo na podlagi lažne istovetnosti ali ponarejenih dokumentov ali je zamočal pomembne podatke ali dokumente o svoji istovetnosti ali državljanstvu;
9. je prosilec namerno uničil ali odsvojil potno listino, osebni dokument s fotografijo, ki izkazuje njegovo istovetnost ali državljanstvo ali drug dokument s fotografijo, ki lahko pomaga pri izkazovanju njegove istovetnosti ali državljanstva;
10. je prosilec namerno uničil ali odsvojil druge dokumente (listine, vozovnice, potrdila), ki bi bili lahko pomembni za ugotavljanje njegove istovetnosti, državljanstva ali upravičenosti do priznanja mednarodne zaščite;
11. prosilec kljub svojemu zagotovitvi brez opravičljivega razloga v določenem roku ni priskrbel dokumentacije in podatkov iz četrte alineje 23. člena tega zakona;
12. je prosilec vložil še eno prošnjo, v kateri je brez opravičljivega razloga navedel druge osebne podatke;
13. prosilec prihaja iz varne izvirne države iz 65. člena tega zakona;
14. prosilec s kaznivim dejanjem lahko ogrozi nacionalno varnost ali javni red države in mu je bil zaradi navedenih razlogov izdan izvršilni naslov za zapustitev države kot stranska kazen ali je bila ta kazen že izvršena, rok za prepoved vstopa v Evropsko unijo pa še ni potekel;
15. je prosilec prikril, da je pred tem že vložil prošnjo v drugi državi, še zlasti če pri tem uporablja napačne podatke o istovetnosti.

(2) Prošnja za mednarodno zaščito se ne more zavrniti v pospešenem postopku zgolj na podlagi 5. točke prejšnjega odstavka tega člena.«.

47. člen

Prvi odstavek 56. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki ji je bila prošnja v Republiki Sloveniji že pravnomočno zavrnjena ali jo je izrecno umaknila, lahko vloži ponovno prošnjo samo, če ob vložitvi zahtevka iz prvega odstavka 57. člena tega zakona predloži nove dokaze ali navede nova dejstva, ki bistveno povečujejo verjetnost, da izpolnjuje pogoje za priznanje mednarodne zaščite.«.

V drugem odstavku se za besedama »novi dokazi« dodata besedi »ali dejstva«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na določbi prejšnjih odstavkov tega člena lahko državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je prošnjo izrecno umaknila, vloži ponovno prošnjo, le če dokaže, da je bila izjava o umiku prošnje dana zaradi grožnje ali pod prisilo.«.

48. člen

Na koncu prvega odstavka 57. člena se pred piko doda besedilo »ter brezplačna pravna pomoč iz šeste alineje prvega odstavka 78. člena tega zakona.«.

V tretjem odstavku se za prvim stavkom doda besedilo: »Če pristojni organ ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka prejšnjega člena, s sklepom dovoli vložitev ponovne prošnje in ravna v skladu s 43. členom tega zakona.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če tujec izrazi namen za vložitev zahtevka za uvedbo ponovnega postopka, je na podlagi sklepa policije, izdanega na podlagi določb zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, nastanjen pri organu, ki je pristojen za odstranitve iz države.«.

49. člen

V prvem odstavku 59. člena se v napovednem besedilu beseda »in« nadomesti z vejico, za besedo »četrty« pa se dodata besedi »in petim«.

Za tretjo alinejo se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– z dnem, ko je bil pridobljen rezultat o obstoju podatkov iz Viznega informacijskega sistema na podlagi Uredbe 2008/767/ES, ki se po Uredbi 2003/343/ES šteje kot dokaz za določitev odgovorne države članice, ali«.

Dosedanja četrta alineja postane peta alineja.

50. člen

V 68. členu se črta besedilo »oziroma v delu države zadnjega stalnega prebivališča prosilca, če gre za osebo brez državljanstva«.

51. člen

Četrty odstavek 70. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Vlada Republike Slovenije izda predpis, s katerim določi način izvedbe preselitve oseb v Republiko Slovenijo, ki so vanjo sprejete na podlagi postopkov iz tega poglavja.«.

52. člen

73.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»73.a člen

(delitev bremen med državami članicami Evropske unije)

(1) Ne glede na določbe tega poglavja lahko Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva določi število oseb, ki jim je bila mednarodna zaščita že priznana v drugi državi članici Evropske unije, ki izpolnjujejo pogoje za priznanje mednarodne zaščite po tem zakonu in ki jih bo Republika Slovenija spreje-

la zaradi delitve bremen med državami članicami Evropske unije.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka pristojni organ dejansko stanje ugotavlja na podlagi dokumentacije, ki jo pridobi država članica iz prejšnjega odstavka, in na podlagi prošnje iz 43. člena tega zakona.

(3) Če pristojni organ ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, ravna v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 52. člena tega zakona in osebam iz prvega odstavka tega člena prizna mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji.«.

53. člen

V drugem odstavku 74. člena se beseda »treh« nadomesti z besedo »osmih«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Zoper vse sklepe, izdane na podlagi tega zakona, razen sklepov iz četrtega odstavka 51. člena in četrtega odstavka 57. člena tega zakona se tožba lahko vloži v osmih dneh od vročitve.«.

54. člen

Prvi odstavek 75. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravno sodišče mora o tožbi zoper odločbo v rednem postopku odločiti v 30 dneh, zoper odločbo v pospešenem postopku pa v sedmih dneh od prejema tožbe. Če upravno sodišče ugotovi, da dejansko stanje ni bilo ugotovljeno pravilno in popolno ali če je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju, mora izvesti glavno obravnavo.«.

55. člen

76. člen se spremeni tako, da se glasi:

»76. člen

(obveznost zapustitve Republike Slovenije)

(1) Če oseba ob izvršljivosti odločitve ne zapusti ozemlja Republike Slovenije, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) O izvršljivosti odločitve pristojni organ takoj obvesti policijo in ji izroči osebo iz prejšnjega odstavka.

(3) Policija mora pristojni organ obveščati o odstranitvi oseb iz Republike Slovenije, ki so bile v postopkih po tem zakonu.«.

56. člen

V 77. členu se za besedilom »Ustavna pritožba se« doda beseda »lahko«.

57. člen

78. člen se spremeni tako, da se glasi:

»78. člen

(pravice prosilcev)

(1) Prosilec ima pravico do:

- prebivanja v Republiki Sloveniji;
- spremljanja postopka v jeziku, ki ga razume;
- informiranja;
- osnovne oskrbe v primeru nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi;
- finančne pomoči v primeru nastanitve na zasebnem naslovu;
- brezplačne pravne pomoči v postopkih iz prvega in drugega odstavka 13. člena tega zakona, in sicer s pomočjo enega svetovalca za begunce;
- nujnega zdravljenja;
- izobraževanja;
- dela in zaposlovanja;
- humanitarne pomoči;
- žepnine.

(2) Pravice iz prejšnjega odstavka prosilec pridobi z vložitvijo popolne prošnje in trajajo do izvršitve odločitve pristojnega organa oziroma najdlje do pravnomočnosti odločitve.

(3) Minister v soglasju z ministri, pristojnimi za zdravje, delo, družino in socialne zadeve ter za šolstvo in šport, predpiše podrobnejše pogoje in načine za zagotavljanje pravic iz prejšnjega odstavka in pravic iz 15. člena tega zakona.«.

58. člen

Za 79. členom se doda nov 79.a člen, ki se glasi:

»79.a člen

(pravica do žepnine)

(1) Prosilec, ki je nastanjen v azilnem domu ali njegovi izpostavi in je brez lastnih sredstev za preživljanje, je enkrat na mesec upravičen do žepnine.

(2) Do žepnine ni upravičen prosilec, ki prejema finančno pomoč v skladu s 83. členom tega zakona, ali prosilec, ki ima lastna sredstva za preživljanje.

(3) Višino žepnine enkrat na leto na predlog ministrstva določi Vlada Republike Slovenije.

(4) Način izplačevanja žepnine določi minister v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.«.

59. člen

80. člen se spremeni tako, da se glasi:

»80. člen

(azilni dom in bivanje v domu)

(1) Za nastanitev prosilcev ministrstvo organizira azilni dom. Ministrstvo lahko za organizacijo delovanja in bivanja v azilnem domu pooblasti na podlagi javnega razpisa izbrano društvo, ustanovo, zavod ali drugo podobno nepridobitno pravno osebo, katere dejavnost obsega področje nastanitve prosilcev.

(2) Ministrstvo nastani prosilce v azilnem domu ali njegovi izpostavi, kjer jim zagotovi osnovno oskrbo.

(3) Stroške nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi krije ministrstvo.

(4) Prosilci, ki imajo lastna sredstva za preživljanje ali jim je preživljanje zagotovljeno kako drugače, morajo sami kriti stroške ali sorazmeren delež stroškov osnovne oskrbe iz četrte alineje prvega odstavka 78. člena tega zakona. Če pristojni organ ugotovi, da je prosilec ob nastanitvi v azilni dom ali njegovi izpostavi imel ali pozneje pridobil dovolj sredstev za preživljanje, da bi lahko kriil stroške ali sorazmeren del stroškov osnovne oskrbe v azilnem domu ali njegovi izpostavi, lahko od prosilca zahteva povračilo. Kriteriji in merila za način ugotavljanja lastnih sredstev za preživljanje, način izračuna povračila in postopek plačila se določijo v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(5) V izjemnih primerih lahko prosilci prenočijo tudi zunaj azilnega doma ali njegove izpostave. Dovolilnico za prenočitev zunaj azilnega doma ali njegove izpostave lahko izda pristojni organ za največ sedem dni. Razlogi in pogoji za izdajo dovolilnice se določijo v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(6) Prosilci, ki bivajo v azilnem domu, morajo spoštovati določbe hišnega reda, ki ga prepíše minister.«.

60. člen

Za 80. členom se dodajo novi 80.a, 80.b in 80.c člen, ki se glasijo:

»80.a člen

(kršitve hišnega reda)

(1) Kršitve hišnega reda so lažje in težje.

(2) Lažje kršitve hišnega reda so:

1. kuhanje v sobah;

2. vnašanje domačih in drugih živali;

3. vnašanje in uživanje alkoholnih pijač;

4. odnašanje jedilnega pribora in posode iz jedilnice in čajnih kuhinj, razen v izjemnih primerih, ko je to odobreno iz zdravstvenih razlogov;

5. namerno pisanje ter namestitve samolepilnih nalepk ali plakatov po stenah in opremi;

6. neupravičeno gibanje izven oddelka azilnega doma, kjer je prosilec nastanjen;

7. neupoštevanje časa prihoda in odhoda iz azilnega doma.

(3) Težje kršitve hišnega reda so:

1. izražanje rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti v kakršnikoli obliki;

2. žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev;

3. posedovanje ali uporaba orožja ali eksplozivnih snovi;

4. vlamljanje v prostore azilnega doma;

5. odtujevanje predmetov;

6. namerno uničevanje prostorov in opreme azilnega doma;

7. omogočanje bivanja drugim osebam;

8. vnašanje ali uživanje prepovedanih drog.

80.b člen

(ukrepi ob kršitvah hišnega reda)

(1) Za lažje kršitve hišnega reda se izrečeta pisni opomin ali začasna odprava izdaje dovolilnice iz petega odstavka 80. člena tega zakona.

(2) Za težje kršitve hišnega reda se izrečejo:

– začasna odprava izdaje dovolilnice iz petega odstavka

80. člena tega zakona ali

– trajna odprava izdaje dovolilnice iz petega odstavka

80. člena tega zakona ali

– neizplačilo žepnine za obdobje enega meseca, in

– povrnitev morebitne škode.

80.c člen

(postopek izrekanja sankcij)

(1) Pristojni organ izreka ukrepe zaradi kršitev hišnega reda s sklepom.

(2) Za prvo lažjo kršitev hišnega reda se izreče pisni opomin.

(3) Če prosilec ponovi lažjo kršitev hišnega reda, se mu izreče ukrep začasne prepovedi izdaje dovolilnice, in sicer za en teden od dneva izreka tega ukrepa.

(4) Za prvo težjo kršitev hišnega reda se izreče ukrep začasne odprave izdaje dovolilnice.

(5) Če prosilec ponovi katero koli težjo kršitev hišnega reda, se mu izreče ukrep začasne prepovedi izdaje dovolilnice, in sicer za en mesec od dneva izreka tega ukrepa.

(6) Po drugi ponovitvi katere koli težje kršitve iz tretjega odstavka 80.a člena tega zakona se izreče ukrep trajne prepovedi izdaje dovolilnice.

(7) Za vsako naslednjo ponovitev katere koli težje kršitve po že izrečenem ukrepu iz petega odstavka tega člena se izreče ukrep neizplačila žepnine za obdobje enega meseca.

(8) Ukrep povrnitve škode se izreče na podlagi dejansko povzročene škode.

(9) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena je mogoča pritožba v roku treh dni od vročitve. Pritožba se vložijo pri vodji notranje organizacijske enote, pristojne za mednarodno zaščito.

(10) Pritožba zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.«.

61. člen

Prvi odstavek 82. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Prosilec lahko pomaga v azilnem domu ali njegovi izpostavi pri delih povezanih z vzdrževanjem in nastanitvijo, lahko pa pomaga tudi pri vsakodnevnem sporazumevanju uradnih oseb z drugimi prosilci. Za ustrezno opravljeno delo prejme nagrado v skladu s sprejetim cenikom ministrstva.«.

62. člen

83. člen se spremeni tako, da se glasi:

»83. člen

(razselitev izven azilnega doma)

(1) Pristojni organ lahko po vložitvi prošnje v primeru izjemnih osebnih okoliščin prosilca razseli v druge primerne institucije, če mu ne more zagotoviti nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi.

(2) Pristojni organ lahko odobri prosilcu razselitev na zasebni naslov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je njegova istovetnost ugotovljena na podlagi drugega odstavka 43. člena tega zakona,
- da so mu na zasebnem naslovu zagotovljeni ustrezni pogoji za bivanje in
- da je bil z njim opravljen osebni razgovor.

(3) Ne glede na pogoja iz prve in tretje alineje prejšnjega odstavka lahko pristojni organ odobri razselitev na zasebni naslov prosilcu, pri katerem obstajajo utemeljeni zdravstveni razlogi ali drugi utemeljeni razlogi, ki jih ugotovi pristojni organ. Utemeljenost razlogov ugotavlja komisija, ki jo imenuje minister.

(4) Prosilcu, ki je v skladu s prvim odstavkom tega člena razseljen v druge primerne institucije in nima zagotovljene brezplačne osnovne oskrbe iz 79. člena tega zakona ter nima lastnih sredstev za preživljanje, se dodeli finančna pomoč v višini, določeni s predpisom iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona. Če višina stroškov oskrbe in nastanitve v drugi primeri instituciji presega višino finančne pomoči, ki je dodeljena prosilcu, razliko v stroških krije ministrstvo, v kolikor ni na podlagi drugega predpisa določen drug zavezanec za plačilo.

(5) Prosilcu, ki mu je odobrena razselitev na podlagi drugega odstavka tega člena in mu pristojni organ ne more zagotoviti nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi ter nima lastnih sredstev za preživljanje, se dodeli finančna pomoč v višini, določeni s predpisom iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(6) Prosilcu, ki mu je odobrena razselitev na podlagi tretjega odstavka tega člena in nima zagotovljene brezplačne osnovne oskrbe iz 79. člena tega zakona ter nima lastnih sredstev za preživljanje, se dodeli finančna pomoč v višini, določeni s predpisom iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(7) Če prosilec samovoljno zapusti zasebni naslov, kjer je nastanjen, mora stanodajalec o tem nemudoma obvestiti pristojni organ.

(8) V primeru povečanega števila prosilcev lahko Vlada Republike Slovenije sprejme sklep, s katerim določi načine in pogoje nastanitve in oskrbe prosilcev.

(9) Pristojni organ lahko razveljavi odločitev, s katero je bila prosilcu odobrena razselitev na zasebni naslov na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, če:

- je na podlagi drugih postopkov v Republiki Sloveniji ugotovljeno, da prosilec krši javni red Republike Slovenije, kar vključuje tudi delo in zaposlovanje na črno, ali
- pogoji bivanja na zasebnem naslovu zaradi spremenjenih okoliščin niso več ustrezni.

63. člen

V prvem odstavku 84. člena se v napovednem besedilu besedi »zdravstveno varstvo« nadomestita z besedama »nujno zdravljenje«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Mladoletni prosilci so upravičeni do zdravstvenega varstva pod enakimi pogoji kakor državljani Republike Slovenije.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

64. člen

Prvi odstavek 85. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Prosilec lahko opravlja delo, če je njegova istovetnost nesporno ugotovljena. Z delom lahko prične devet mesecev po

vložitvi prošnje, če mu v tem času ni bila vročena odločitev pristojnega organa in te zamude ni mogoče pripisati prosilcu.«.

V tretjem odstavku se beseda »podaljša« nadomesti z besedo »podaljšuje«.

65. člen

V drugem odstavku 86. člena se za besedo »omogoči« dodata vejica in besedilo »mladoletnemu prosilcu pa se ob sodelovanju z zakonitim zastopnikom iz 16.a člena tega zakona zagotovi«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Prosilec se omogoči dostop do visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja pod pogoji, ki veljajo za državljane Republike Slovenije.

(4) Breme dokazovanja izobrazbe, pridobljene v izvorni državi, nosi prosilec.«.

66. člen

V četrti alineji 88. člena se beseda »identiteta« nadomesti z besedo »istovetnost«.

67. člen

Naslov XI. poglavja se spremeni tako, da se glasi: »PRAVICE OSEB S PRIZNANO MEDNARODNO ZAŠČITO«.

68. člen

V prvem odstavku 89. člena se v drugi alineji črta beseda »stalnega«.

69. člen

90. člen se spremeni tako, da se glasi:

»90. člen

(pridobitev informacij)

Ministrstvo zagotovi osebi, ki ji je priznana mednarodna zaščita, v slovenskem in v njej razumljivem jeziku informacije, potrebne za njeno lažje vključevanje v okolje, predvsem s področja nastanitve, uveljavljanja denarnih pomoči, socialnega in zdravstvenega varstva, izobraževanja, zaposlovanja in brezplačne pravne pomoči.«.

70. člen

91. člen se spremeni tako, da se glasi:

»91. člen

(prebivanje v Republiki Sloveniji)

(1) Osebi, ki ji je v Republiki Sloveniji priznan status begunca, odločba o priznanju statusa z dnem vročitve velja tudi kot dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(2) Osebi, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita, odločba o priznanju ali podaljšanju statusa z dnem vročitve velja tudi kot dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, dokler traja ta zaščita.

(3) Dovoljenje za prebivanje iz prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo izda v obliki, določeni z zakonom, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.«.

71. člen

Prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 92. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito je upravičena do nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva, vendar najdlje za eno leto od dneva pridobitve statusa.

(2) Pri združevanju družine po tem zakonu se postopek nastanitve družinskih članov začne z dnem prihoda družinskih članov v Republiko Slovenijo.

(3) Če oseba s priznano mednarodno zaščito, ki je uveljavljala pravico do združitve družine po tem zakonu, kasneje

ponovno uveljavlja to pravico še za preostale družinske člane, so ti družinski člani upravičeni do nastanitve le do poteka pravice nastanitve družine iz prejšnjega odstavka.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko pristojni organ osebi s priznano mednarodno zaščito, pri kateri obstajajo utemeljeni zdravstveni ali drugi razlogi, ki jih ugotovi pristojni organ, podaljša obdobje nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva najdlje za šest mesecev. Utemeljenost razlogov z možnostjo podaljšanja ugotavlja komisija iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona, ki pripravlja predloge in mnenja v zvezi z nastanitvijo oseb s priznano mednarodno zaščito v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva. Pritožba zoper odločitev ministrstva na podlagi mnenja komisije ni mogoča. «.

72. člen

Za 92. členom se dodajo novi 92.a, 92.b, 92.c in 92.č člen, ki se glasijo:

»92.a člen

(bivanje v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva)

(1) Pravila bivanja v integracijski hiši in drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva, namenjenih nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito, določa hišni red, ki ga predpiše minister.

(2) Za lažje kršitve hišnega reda, ki se določijo v predpisu iz prejšnjega odstavka, se ne izrekajo ukrepi.

(3) Težje kršitve hišnega reda so:

1. izražanje kakršne koli oblike rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti;
2. žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev;
3. posedovanje ali uporaba orožja ali eksplozivnih snovi;
4. odtujevanje predmetov;
5. namerno uničevanje prostorov in opreme v integracijski hiši;
6. omogočanje bivanja drugim osebam;
7. vnašanje ali uživanje prepovedanih drog.

92.b člen

(ukrepi ob težjih kršitvah hišnega reda)

Za težje kršitve hišnega reda se izrečejo:

- pisni opomin,
- ukrep preselitve v druge nastanitvene zmogljivosti ministrstva,
- odpoved nastanitve v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva,
- povrnitev škode.

92.c člen

(postopek izrekanja ukrepov)

(1) Pristojni organ izreka ukrepe zaradi kršitev hišnega reda s sklepom.

(2) Za prvo težjo kršitev hišnega reda se izreče pisni opomin.

(3) Če oseba s priznano mednarodno zaščito ponovi katero koli težjo kršitev, se ji izreče ukrep preselitve v druge nastanitvene zmogljivosti ministrstva.

(4) Po drugi ponovitvi katere koli težje kršitve se izreče ukrep odpovedi nastanitve v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva.

(5) Ukrep povrnitve škode se izreče za težjo kršitev iz 5. točke drugega odstavka 92.a člena tega zakona na podlagi dejanske povzročene škode.

(6) Zoper sklepe iz prvega odstavka tega člena je mogoča pritožba v roku treh dni od vročitve. Pritožba se vložijo pri vodji notranje organizacijske enote, pristojne za vključitev oseb s priznano mednarodno zaščito v novo okolje.

(7) Pritožba zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

(8) O izrečenih ukrepih zaradi kršitev hišnega reda se vodi evidenca, ki se hrani za čas, ko je oseba nastanjena v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva.

92.č člen

(enkratna denarna pomoč)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito je z dnem dokončne odločbe o priznanju statusa in z nastanitvijo v integracijski hiši ali na zasebnem naslovu upravičena do enkratne denarne pomoči, o kateri odloči pristojni organ po uradni dolžnosti z odločbo.

(2) Osnovna višina enkratne denarne pomoči je enaka višini minimalnega dohodka, določenega s sklepom o usklajenih višinah transferjev, ki so opredeljeni v nominalnih zneskih na podlagi zakona, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

(3) Višina enkratne denarne pomoči je odvisna od števila družinskih članov s priznano mednarodno zaščito in se določi v skladu z ustreznim odstotkom osnovnega zneska minimalnega dohodka, kakor je določeno v predpisu iz drugega odstavka 89. člena tega zakona. «.

73. člen

93. člen se spremeni tako, da se glasi:

»93. člen

(denarno nadomestilo za nastanitev na zasebnem naslovu)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito, ki je nastanjena na zasebnem naslovu in nima lastnih sredstev za preživljanje ali ji preživljanje ni zagotovljeno kako drugače, je tri leta od dneva pridobitve statusa upravičena do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu.

(2) Osebi iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je v prvem letu po pridobitvi statusa uveljavljala pravico do nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva, se obdobje upravičenosti do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu skrajša za čas bivanja v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva.

(3) Osebi iz prvega odstavka tega člena, ki ima status dijaka ali študenta in v Republiki Sloveniji nima zavezancev za preživljanje, se obdobje upravičenosti do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu iz prvega odstavka tega člena podaljša za čas rednega šolanja, vendar ne dlje kot do dopolnjenega 26. leta starosti.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena, ki je kot mladoletnik brez spremstva bivala v posebni, za mladoletnike primerni nastanitvi in je medtem postala polnoletna, je dve leti po preteku bivanja v tej nastanitvi upravičena do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu.

(5) Osebi iz prvega odstavka tega člena, ki je pridobila status na podlagi postopka združevanja družine, se obdobje upravičenosti do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu šteje od dneva prihoda v Republiko Slovenijo.

(6) Sredstva za denarno nadomestilo za nastanitev na zasebnem naslovu zagotavlja ministrstvo.

(7) Postopek, višina, ter način dodelitve in izplačevanja denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu se določijo s predpisom iz drugega odstavka 89. člena tega zakona. «.

74. člen

94. člen se spremeni tako, da se glasi:

»94. člen

(zdravstveno varstvo oseb s priznano mednarodno zaščito)

(1) Osebe, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita, se obvezno zavarujejo iz tega naslova, če niso obvezno zdravstveno zavarovane na drugi podlagi.

(2) Otroci, ki imajo priznano mednarodno zaščito, so upravičeni do zdravstvenih storitev pod enakimi pogoji kot otroci, določeni s predpisi o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.«.

75. člen

95. člen se spremeni tako, da se glasi:

»95. člen

(socialno varstvo oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita)

Osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita, so pri uveljavljanju pravic iz socialnega varstva izenačene z državljani Republike Slovenije. Sredstva za socialno varstvo oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita, zagotavlja ministrstvo, pristojno za socialne zadeve.«.

76. člen

96. člen se spremeni tako, da se glasi:

»96. člen

(mladoletnik brez spremstva s priznano mednarodno zaščito)

(1) Pri delu z mladoletnikom brez spremstva s priznano mednarodno zaščito je treba:

- upoštevati načelo največje otrokove koristi in
- mu po pridobitvi mednarodne zaščite nemudoma postaviti zakonitega zastopnika.

(2) Odločbo o postavitvi zakonitega zastopnika izda krajevno pristojni center za socialno delo. Zakoniti zastopnik je lahko sorodnik ali spremljevalec mladoletnika brez spremstva ali predstavnik organizacije, ki je specializirana za delo z otroki in mladostniki.

(3) Mladoletniku brez spremstva, ki mu je priznana mednarodna zaščita, se zagotovi bivanje pri odraslih sorodnikih, rejniški družini ali v posebni, za mladoletnike primerni nastanitvi.

(4) Mladoletnikom istih staršev, upoštevajoč zlasti njihovo stopnjo zrelosti in starost, se v skladu z možnostmi poskuša zagotoviti skupna oskrba in nastanitev.

(5) Uradne osebe, ki delajo z mladoletniki brez spremstva s priznano mednarodno zaščito, morajo biti ustrezno usposobljene.«.

77. člen

Prvi odstavek 97. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Osebe s priznano mednarodno zaščito so na področjih predšolske vzgoje, osnovnošolskega, srednješolskega, visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja izenačene z državljani Republike Slovenije.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

78. člen

99. člen se spremeni tako, da se glasi:

»99. člen

(pomoč pri vključevanju v okolje)

(1) Osebi s priznano mednarodno zaščito se zagotovi pomoč pri vključevanju v okolje.

(2) V prvih treh letih od pridobitve statusa osebe s priznano mednarodno zaščito temelji pomoč pri vključevanju v okolje po osebnem integracijskem načrtu, ki se pripravi in izvaja na podlagi posameznikovih potreb, znanja, zmognosti in sposobnosti.

(3) Ministrstvo v najkrajšem možnem času po priznanju statusa osebi s priznano mednarodno zaščito zagotovi udeležbo na tečaju slovenskega jezika ter tečaju spoznavanja slovenske zgodovine, kulture in ustavne ureditve Republike Slovenije.«.

79. člen

100. člen se spremeni tako, da se glasi:

»100. člen

(dolžnosti osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito mora spoštovati ustavno ureditev, zakone, predpise in druge splošne akte Republike Slovenije ter ukrepe državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti.

(2) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, je dolžna organe, pristojne za pomoč pri vključevanju v okolje, obveščati o vseh spremembah, ki vplivajo na uveljavljanje njenih pravic in izvrševanje dolžnosti, zlasti pa o:

- pridobljeni denarni socialni pomoči, dohodkih in drugih prejemkih ter premoženju;
- opravljanju preizkusa znanja slovenskega jezika;
- uspešnosti šolanja na vseh stopnjah izobraževanja;
- zaposlitvi;
- spremembi naslova prebivališča;
- spremembi osebnega imena;
- spremembi zakonskega stanu;
- sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije.

(3) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, mora nova dejstva in okoliščine ali spremembe iz prejšnjega odstavka sporočiti v osmih dneh od dne, ko so nastale oziroma je zanje izvedela.«.

80. člen

Za 100. členom se doda nov 100.a člen, ki se glasi:

»100.a člen

(pravice oseb, ki so v Republiko Slovenijo sprejete na podlagi letne kvote ali delitve bremen med državami članicami Evropske unije)

(1) Osebe, ki so v Republiko Slovenijo sprejete v skladu s postopki iz VIII. poglavja tega zakona, pristojni organ pred prihodom seznani z informacijami o Republiku Sloveniji ter o pravicah in dolžnostih oseb s priznano mednarodno zaščito.

(2) Osebam iz prejšnjega odstavka tega člena se z dnem prihoda v Republiko Slovenijo zagotovi uvaljalno obdobje, ki traja tri mesece.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena so z dnem prihoda v Republiko Slovenijo in med uvaljalnim obdobjem upravičene do nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva. Stroške nastanitve zagotavlja ministrstvo.

(4) Poleg pravic iz prvega odstavka 89. člena tega zakona so osebe iz prvega odstavka tega člena upravičene tudi do orientacijskega programa, ki se izvede v uvaljalnem obdobju. Vsebina in trajanje tega programa se podrobneje določi s predpisom iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona. Sredstva za pripravo in izvajanje orientacijskih programov zagotavlja ministrstvo.

(5) Osebam iz prvega odstavka tega člena se izvajanje pravic iz 92. in 99. člena tega zakona po preteku uvaljalnega obdobja zagotavlja tako dolgo, kakor je določeno s tem zakonom.«.

81. člen

101., 102. in 103. člen se črtajo.

82. člen

104. člen se spremeni tako, da se glasi:

»104. člen

(vrnitev v izvorno državo)

(1) Ministrstvo zagotavlja pomoč tistim osebam s priznano mednarodno zaščito, ki se želijo vrniti v izvorno državo.

(2) Osebe s priznano mednarodno zaščito, ki se odločijo za vrnitev v izvorno državo, ohranijo pravice in obveznosti, ki jih določa ta zakon, do dneva odhoda iz države.

(3) Če oseba s priznano mednarodno zaščito nima lastnih sredstev, stroške vrnitve v izvorno državo krije ministrstvo.«.

83. člen

105. člen se spremeni tako, da se glasi:

»105. člen

(pogoji)

(1) Ministrstvo osebi s priznano subsidiarno zaščito 60 dni pred potekom tega statusa pošlje pisno obvestilo in obrazec, s katerim lahko uveljavlja podaljšanje subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji.

(2) S pisnim obvestilom iz prejšnjega odstavka mora biti oseba s priznano subsidiarno zaščito obveščena o pogojih za podaljšanje subsidiarne te zaščite in o posledicah, če podaljšanja ne uveljavlja.

(3) Obrazec iz prejšnjega odstavka se določi v predpisu iz drugega odstavka 89. člena tega zakona.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena želi subsidiarno zaščito podaljšati, mora pristojnemu organu 30 dni pred potekom tega statusa vrniti izpolnjen obrazec.

(5) Izpolnjen obrazec, ki ga prejme pristojni organ, velja kot prošnja za podaljšanje subsidiarne zaščite.

(6) Po prejemu obrazca pristojni organ izda sklep, s katerim se ugotovi, da je oseba iz prvega odstavka tega člena v postopku podaljšanja subsidiarne zaščite.«.

84. člen

106. člen se spremeni tako, da se glasi:

»106. člen

(postopek)

(1) V postopku pristojni organ opravi osebni razgovor z osebo iz prejšnjega člena in preveri obstoj razlogov za podaljšanje subsidiarne zaščite, in sicer v okviru razlogov, podanih v prošnji za mednarodno zaščito, na podlagi katere ji je bila že priznana subsidiarna zaščita.

(2) Če obstajajo razlogi za podaljšanje, pristojni organ izda odločbo, s katero osebi iz prejšnjega odstavka podaljša subsidiarno zaščito za dve leti.

(3) Če oseba ne izpolnjuje pogojev za podaljšanje, pristojni organ izda odločbo, s katero zavrne prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite.

(4) Osebi iz prejšnjega člena na podlagi sklepa iz šestega odstavka prejšnjega člena do pravomočnosti odločbe, s katero se ugotavljajo pogoji za podaljšanje subsidiarne zaščite, pripadajo pravice iz 89. člena tega zakona.

(5) Zoper odločbo iz drugega ali tretjega odstavka tega člena se lahko vloži tožba v 15 dneh od vročitve. Upravno sodišče mora o tožbi odločiti v 30 dneh od prejema tožbe.«.

85. člen

Prvi odstavek 112. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Izkaznica prosilca je dokument, ki potrjuje njegov status prosilca in hkrati dovoljenje, da oseba ostane v Republiki Sloveniji do izvršljivosti odločitve v postopku mednarodne zaščite.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Način izdaje, obliko in vsebino izkaznice prosilca določi minister v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.«.

86. člen

Za 112. členom se dodata nova 112.a in 112.b člen, ki se glasita:

»112.a člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje, izdano kot samostojna listina je javna listina, ki izkazuje istovetnost osebe s priznano mednarodno zaščito in potrjuje priznan status mednarodne zaščite.

(2) Beguncu se izda dovoljenje za prebivanje kot samostojna listina z veljavnostjo deset let.

(3) Osebi, ki ji je priznana subsidiarna zaščita, se izda dovoljenje za prebivanje z veljavnostjo za čas, za katerega ji je priznana ta zaščita.

(4) Na podlagi sklepa iz šestega odstavka 105. člena tega zakona se osebi iz prvega odstavka 105. člena tega zakona izda dovoljenje za prebivanje kot samostojna listina z veljavnostjo šestih mesecev z možnostjo podaljšanja dovoljenja.

(5) Dovoljenje za prebivanje mora poleg fotografije osebe s priznano mednarodno zaščito vsebovati:

- priimek in ime osebe,
- državljanstvo,
- datumu rojstva in spol,
- rok veljavnosti,
- podobo obraza in dva prstna odtisa osebe s priznano mednarodno zaščito, obdelane in shranjene kot biometrične podatke,
- vrsto dovoljenja za prebivanje,
- obliko mednarodne zaščite,
- datum in kraj izdaje.

(6) Dovoljenje za prebivanje, ki je izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis.

(7) Imetnikom dovoljenja za prebivanje iz prejšnjega odstavka tega člena se lahko izda dovoljenje za prebivanje v obliki samostojne listine z veljavnostjo, krajšo od deset let.

(8) Če status preneha, mora imetnik v osmih dneh po prenehanju ministrstvu vrniti dovoljenje za prebivanje, izdano kot samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob preverjanju zakonitosti prebivanja v državi ali vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti dovoljenje odvzame in ga pošlje ministrstvu.

(9) Oseba s priznano mednarodno zaščito je oproščena plačila upravne takse in stroškov tiskovine.

(10) Vsebina, oblika, način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev razveljavitve ali prenehanja dovoljenja za prebivanje so določeni v predpisu, sprejetim na podlagi zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

112.b člen

(pogrešitev dovoljenja)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji mora imetnik takoj, če to ni mogoče, pa najpozneje v osmih dneh, naznaniti ministrstvu.

(2) Pogrešitev dovoljenja za prebivanje v tujini mora imetnik takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, da o pogrešitvi obvesti ministrstvo, ki je dovoljenje izdalo.

(3) V naznanitvi pogrešitve dovoljenja za prebivanje mora imetnik navesti tudi točne podatke o okoliščinah te pogrešitve.

(4) Ministrstvo osebi s priznano mednarodno zaščito izda novo listino.«.

87. člen

113. in 114. člen se črtata.

88. člen

115. člen se spremeni tako, da se glasi:

»115. člen

(potni list za begunca)

(1) Postopki izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za begunca se izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja potne listine za državljane Republike Slovenije, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Pristojni organ za izvajanje postopkov izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za begunca je ministrstvo.

(3) Potni list za begunca se izda z veljavnostjo desetih let. Za potne liste, izdane z veljavnostjo krajšo od desetih let, se smiselno uporabljajo določbe zakona iz prvega odstavka tega člena.

(4) Begunec mora potni list po prenehanju ali odvzemu statusa begunca v osmih dneh izročiti ministrstvu.

(5) Begunec, ki nima lastnih sredstev za preživljanje ali mu preživljanje ni zagotovljeno kako drugače, je v postopku izdaje potnega lista oproščen plačila upravne takse.

(6) Minister predpiše ceno obrazca listine ter vsebino, obliko in način izdaje potnega lista za begunca. S predpisom o obrazcu potnega lista za begunca se določi tudi način zaje-manja prstnih odtisov.«.

89. člen

116. člen se spremeni tako, da se glasi:

»116. člen

(potni list za osebo s subsidiarno zaščito)

(1) Oseba s subsidiarno zaščito uporablja svoj nacionalni potni list.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka nima svojega nacionalnega potnega lista, ji pristojni organ za čas subsidiarne zaščite izda potni list za tujca, razen če obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje v skladu z zakonom, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ za izvajanje postopkov izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za osebo s subsidiarno zaščito je ministrstvo.«.

90. člen

117. člen se črta.

91. člen

118. člen se spremeni tako, da se glasi:

»118. člen

(vrste evidenc)

Zaradi zagotovitve podatkov, potrebnih za opravljanje nalog, določenih s tem zakonom, se upravljajo in vzdržujejo evidence o:

1. vloženih prošnjah;
2. mladoletnih prosilcev brez spremstva staršev;
3. prosilcev, nastanjenih v azilnem domu ali njegovih izpostavah;
4. vlogah in rešitvah komisije iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona;
5. prosilcev, ki so razseljeni;
6. izrečenih ukrepov glede kršitev hišnega reda;
7. dostopanju prosilcev do svetovalcev za begunce;
8. oseb, ki so pridobile status begunca;
9. oseb, ki so pridobile status begunca na podlagi kvote;
10. oseb, ki jim je bila priznana subsidiarna zaščita;
11. oseb, katerih prošnja je bila zavrnjena v pospešenem postopku;
12. oseb, katerih prošnja je bila zavrnjena v rednem postopku;
13. oseb, katerih prošnja je bila zavrnjena na podlagi 60. člena tega zakona;
14. oseb, katerih prošnja je bila zavrnjena na podlagi 62. člena tega zakona;
15. oseb, katerih prošnja je bila zavrnjena na podlagi 67. člena tega zakona;
16. oseb, katerih prošnja je bila zavrnjena iz drugih razlogov;
17. izdanih sklepov na podlagi 59. člena tega zakona;

18. oseb, glede katerih je bil postopek ustavljen;

19. ponovnih prošnjah;

20. zahtevkih za uvedbo ponovnega postopka;

21. zavrženih zahtevkih za uvedbo ponovnega postopka;

22. prošnjah za podaljšanje subsidiarne zaščite;

23. zavrnjenih prošnjah za podaljšanje subsidiarne zaščite;

24. umaknjenih prošnjah za podaljšanje subsidiarne za-

ščite;

25. zavrženih prošnjah za podaljšanje subsidiarne zaščite;

26. podaljšani subsidiarni zaščiti;

27. prenehanju statusa begunca;

28. odvzemu statusa begunca;

29. odvzemu subsidiarne zaščite;

30. prošnjah za združevanje družine;

31. zavrnjenih prošnjah za združevanje družine;

32. dovolitvi združevanja družine;

33. izdanih izkaznicah prosilca;

34. izdanih izkaznicah begunca;

35. izdanih potnih listov za begunce;

36. izdanih izkaznicah o subsidiarni zaščiti;

37. izdanih dovoljenj za prebivanje.«.

92. člen

Drugi odstavek 119. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Vlagatelj namere je dolžan v prošnji dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. druga imena ali vzdevke;
3. rojstni datum (dan, mesec, leto);
4. spol;
5. kraj rojstva (država, mesto, kraj);
6. državljanstvo;
7. zakonski stan;
8. naslov zadnjega prebivališča (država, mesto, kraj);
9. narodnost;
10. etnično ali plemensko skupino;
11. vero;
12. jezik;
13. datum odhoda iz izvorne države (dan, mesec, leto);
14. države, v katerih je bival po tem, ko je zapustil izvorno državo;
15. datum vstopa v Republiko Slovenijo (dan, mesec, leto);
16. kraj vstopa;
17. način vstopa;
18. dokumente za ugotavljanje istovetnosti (vrsta dokumenta, številka, datum in kraj izdaje);
19. izobrazbo in poklic;
20. vojaški rok;
21. pripadnost politični stranki ali organizaciji;
22. predhodne prošnje v Republiki Sloveniji;
23. prošnje v drugih državah;
24. podatke o predkaznovanosti;
25. posebne potrebe ali problemi;
26. družinske podatke za otroke brez spremstva;
27. ožje družinske člane, ki spremljajo prosilca;
28. druge sorodnike, ki spremljajo prosilca;
29. druge sorodnike, ki že prebivajo v Republiki Sloveniji;
30. bližje člane družine, ki živijo v izvorni državi;
31. člane družine, ki živijo izven izvorne države;
32. izjavo prosilca.«.

93. člen

120. člen se spremeni tako, da se glasi:

»120. člen

(podatki o oseb, z mednarodno zaščito)

Ministrstvo za namene izvrševanja tega zakona zbira in obdeluje naslednje podatke o oseb, z mednarodno zaščito:

1. osebno ime;
2. osebno ime, državljanstvo, datum in kraj rojstva zakonitega zastopnika;

3. osebno ime, državljanstvo, datum in kraj rojstva skrbnika;

4. datum in kraj rojstva;

5. deklinirani priimek;

6. spol;

7. zakonska zveza, zunajzakonska skupnost ali druga oblika partnerske zveze, urejene z zakonom;

8. državljanstvo;

9. narodnost, če begunec oziroma oseba s subsidiarno zaščito s tem pisno soglaša;

10. veroizpoved, če begunec oziroma oseba s subsidiarno zaščito s tem pisno soglaša;

11. naslov stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji;

12. naslov začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji;

13. izobrazba in poklic;

14. številko, datum izdaje in vrsto osebnega dokumenta;

15. številko in datum izdaje potnega lista za begunca oziroma osebo s subsidiarno zaščito;

16. osebna imena in naslove stalnega ali začasnega prebivališča družinskih članov v Republiki Sloveniji;

17. podatke o zdravstvenem stanju, če begunec oziroma oseba s subsidiarno zaščito s tem pisno soglaša;

18. podatke o šolanju, izobraževanju in pridobljeni izobrazbi v Republiki Sloveniji;

19. podatke o zaposlitvi, dohodkih in drugih prejemkih ter premoženju;

20. EMŠO;

21. podatke o obiskovanju tečaja slovenskega jezika;

22. podatke o obiskovanju tečaja spoznavanja kulture; zgodovine in ustavne ureditve Republike Slovenije;

23. podatke o vključitvi v sistem socialnega varstva;

24. podatke o opravljanju preizkusa znanja iz slovenskega jezika;

25. podatke o vključitvi v sistem zdravstvenega zavarovanja.«.

94. člen

121. člen se črta.

95. člen

122. člen se spremeni tako, da se glasi:

»122. člen

(zbiranje podatkov)

Ministrstvo zbira podatke iz 119. in 120. člena tega zakona neposredno od prosilcev, oseb s priznano mednarodno zaščito, od drugih oseb ali iz že obstoječih osebnih ali drugih zbirk podatkov.«.

96. člen

Za 123. členom se doda nov 123.a člen, ki se glasi:

»123.a člen

(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) V postopku izdaje dovoljenja za prebivanje osebi, ki ji je priznana mednarodna zaščita, se uporabijo podatki iz 1., 3., 4., 6. in 8. točke 120. člena tega zakona.

(2) Oseba s priznano mednarodno zaščito mora v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti v fizični ali digitalni obliki, ki kaže njeno pravo podobo in dati dva prstna odtisa za digitalni zajem. Oseba, mlajša od šestih let, in oseba, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Oseba, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(3) V evidenci iz 37. točke 118. člena tega zakona vodi ministrstvo podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena ter podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje v digitalni obliki. V evidenci o dovoljenjih za prebivanje vodi pristojni organ

tudi podatke o veljavnosti in serijski številki dovoljenja, o prenehanju dovoljenja in o ukradenih ali pogrešanih dovoljenjih.

(4) Prstna odtisa oziroma prstni odtis se hrani do vročitve dovoljenja za prebivanje.

(5) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih ali pogrešanih dovoljenjih za prebivanje se o ukradenih in pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprave.«.

97. člen

124. in 125. člen se črta.

98. člen

126. člen se spremeni tako, da se glasi:

»126. člen

(podatki za izdajo potnega lista za begunca)

(1) Za izdajo potnega lista za begunca se uporabijo podatki iz 1., 3., 4., 6., 8., 11. in 20. točke 120. člena tega zakona.

(2) Begunec mora k vlogi za izdajo potnega lista za begunca priložiti fotografijo predpisane velikosti v fizični ali digitalni obliki, ki kaže njegovo pravo podobo in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Begunec, mlajši od 12 let, in begunec, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Begunec, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(3) V evidenci potnih listov za begunca vodi ministrstvo podatke o:

– številki in datumu izdaje odločbe oziroma vrsti potnega lista,

– registrski in serijski številki potnega lista,

– veljavnosti in datumu izdaje potnega lista,

– fotografijo imetnika v digitalni obliki,

– prstna odtisa oziroma prstni odtis in podatek o roki in prstu prstnega odtisa,

– ukradenih in pogrešanih potnih listih.

(4) Prstna odtisa oziroma prstni odtis se hrani do vročitve potnega lista.

(5) Potni list za begunca vsebuje tudi pomnilniški medij, na katerem so podoba obraza in prstna odtisa imetnika obdelani in shranjeni kot biometrični podatek.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

99. člen

Postopki, začeti po Zakonu o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09), se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona.

Če se osebi, ki ji je bil priznan azil iz humanitarnih razlogov na podlagi Zakona o azilu (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo) oziroma ji je bila priznana subsidiarna zaščita na podlagi Zakona o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo), ugotovi prošnja za združevanje družine iz 17. člena zakona, družinski člani te osebe pridobijo pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji.

100. člen

Minister uskladi Pravilnik o pravicah prosilcev za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 67/08), Pravilnik o obliki, vsebini in načinu sprejema prošnje za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 68/08), Hišni red azilnega doma in Hišni red nastanitvenih zmogljivosti ministrstva, namenjenih nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

101. člen

Minister izda predpis iz desetega odstavka 112.a člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporablja izkaznica za begunca in izkaznica osebe s subsidiarno zaščito, izdani v skladu z določbami Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09).

102. člen

Minister izda predpis iz šestega odstavka 115. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporablja potni list za begunca, izdan v skladu z določbami Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09).

103. člen

Minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, izda predpis iz petega odstavka 16. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Do vzpostavitve seznama iz četrtega odstavka 16.a člena zakona centri za socialno delo imenujejo zakonite zastopnike na podlagi določb Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09).

104. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz desetega odstavka 13. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

105. člen

Minister izda predpis iz tretjega odstavka 13.b člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

106. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, v roku enega leta od uveljavitve tega zakona prevzame od ministrstva vso dokumentacijo v zvezi z imenovanji in razrešitvami svetovalcev za begunce ter začne izvajati pristojnosti iz 13. člena zakona.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora javni razpis za svetovalce za begunce pod pogoji ki jih določa ta zakon, objaviti najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Podpora in pravna pomoč prosičcem v zvezi s postopkom pridobitve mednarodne zaščite na prvi stopnji se začne zagotavljati z dnem imenovanja svetovalcev za begunce na podlagi četrtega odstavka 13. člena zakona.

107. člen

Svetovalcem za begunce, imenovanim na podlagi določb Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09), funkcija ne preneha, če izpolnjujejo pogoje imenovanja za svetovalca za begunce na podlagi določb tega zakona.

108. člen

Vlada Republike Slovenije uskladi Uredbo o načinih in pogojih za zagotavljanje pravic osebam z mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 67/08) z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

109. člen

Vlada Republike Slovenije izda predpis iz četrtega odstavka 70. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

110. člen

Listine, izdane osebam s priznano mednarodno zaščito na podlagi 113., 114., 124. in 125. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09), ostanejo v veljavi do začetka izdaje dovoljenja za prebivanje kot samostojne listine, razen izkaznice za begunca, ki se lahko uporablja še eno leto od začetka izdajanja dovoljenja za prebivanje kot samostojne listine, v tem roku pa mora ministrstvo beguncu po uradni dolžnosti zamenjati izkaznico za samostojno listino.

111. člen

Pristojnost izdaje listin iz 116. člena zakona se iz upravnih enot prenese na ministrstvo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

112. člen

Evidenci iz dvaintridesete in štirintridesete alineje 118. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09) se hranita še pet let po prenehanju veljavnosti listin, nato pa se uničita.

113. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 213-04/10-21/66

Ljubljana, dne 23. novembra 2010

EPA 1213-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik

5104. Zakon o bančništvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZBan-1-UPB5)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 28. septembra 2010 je Državni zbor na seji dne 23. novembra 2010 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o bančništvu, ki obsega:

- Zakon o bančništvu – ZBan-1 (Uradni list RS, št. 131/06 z dne 14. 12. 2006),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o bančništvu – ZBan-1A (Uradni list RS, št. 1/08 z dne 4. 1. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1B (Uradni list RS, št. 109/08 z dne 19. 11. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1C (Uradni list RS, št. 19/09 z dne 13. 3. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1D (Uradni list RS, št. 98/09 z dne 4. 12. 2009) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1E (Uradni list RS, št. 79/10 z dne 8. 10. 2010).

Št. 450-03/10-43/2

Ljubljana, dne 23. novembra 2010

EPA 1384-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik

ZAKON O BANČNIŠTVU uradno prečiščeno besedilo (ZBan-1-UPB5)

1. poglavje:

Splošne določbe

1.1. Vsebina zakona

1. člen

(predmet zakona)

Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji in

2. pogoje, pod katerimi lahko osebe s sedežem zunaj Republike Slovenije opravljajo bančne storitve, vzajemno priznane finančne storitve in storitve izdaje elektronskega denarja na območju Republike Slovenije.

2. člen
(prenos direktiv EU)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L št. 177 z dne 30. junija 2006, str. 1-200), spremenjena z Direktivo Komisije 2007/18/ES z dne 27. marca 2007 o spremembi Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede izvzetja nekaterih institucij iz področja njene uporabe ali njihove vključitve v področje njene uporabe ter glede obravnave izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank (UL L št. 87 z dne 28. marca 2007, str. 9-10), Direktivo 2007/44/ES z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju (UL L št. 274 z dne 21. septembra 2007, str. 1-16), Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319 z dne 15. novembra 2007, str. 1-36), Direktivo 2008/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Direktive 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L št. 81 z dne 20. marca 2008, str. 38-39), Direktivo 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. oktobra 2009, str. 7-17), Direktivo 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (UL L št. 302 z dne 17. novembra 2009, str. 97-119) in Direktivo Komisije 2010/16/EU z dne 9. marca 2010 o spremembi Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede izvzetja določene institucije iz področja uporabe (UL L št. 60 z dne 10. marca 2010, str. 15-16),

2. Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (UL L št. 177 z dne 30. junija 2006, str. 201), spremenjena z Direktivo 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (UL L št. 302 z dne 17. novembra 2009, str. 97),

3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372, z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2003 o spremembah direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS, 86/635/EGS in 91/674/EGS o letnih in konsolidiranih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, bank in drugih finančnih institucij ter zavarovalnic (UL L št. 178 z dne 17. julija 2003, str. 16),

4. Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L št. 135 z dne 31. maja 1994, str. 5), zadnjič spremenjena z Direktivo

2009/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o spremembah Direktive 94/19/ES o sistemih zajamčenih vlog glede stopnje kritja in rokov za izplačilo (UL L št. 68 z dne 13. 3. 2009, str. 3),

5. Direktiva 2000/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja (UL L št. 275 z dne 27. oktobra 2000, str. 39),

6. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. 5. 2001, str. 15),

7. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40).

1.2. Opredelitve pojmov in kratic

1.2.1. Splošne določbe

3. člen

(namen opredelitve pojmov)

(1) V pododdelkih 1.2.2., 1.2.3. in 1.2.4. tega zakona je opredeljen pomen pojmov za namen njihove uporabe v tem zakonu, če ni v zvezi s posameznim pojmom določeno, da je namen njegove opredelitve ožji.

(2) V oddelku 4.1. tega zakona je opredeljen pomen pojmov za namen njihove uporabe pri določitvi pravil o upravljanju s tveganji v določbah 4. poglavja tega zakona in v določbah drugih poglavij tega zakona, ki se sklicujejo na pravila o upravljanju s tveganji, če ni v zvezi s posameznim pojmom določeno, da je namen njegove opredelitve ožji.

4. člen

(kratice drugih zakonov in predpisov EU)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je Zakon o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06),

2. ZGD-1 je Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo),

3. ZIN je Zakon o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo),

4. ZPPDFT je Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 47/09 in 19/10),

5. ZTFI je Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 67/07, 100/07 – popr., 69/08 in 40/09),

6. ZISDU-1 je Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 68/05 – odločba US, 92/07, 109/07 – popr. in 65/08),

7. ZUP je Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10),

8. ZUS-1 je Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06),

9. ZPlaSS je Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09 in 34/10).

(2) V tem zakonu so za predpise EU uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 85/611/EGS je Direktiva Sveta 85/611/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 375 z dne 31. 12. 1985, str. 3), nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in

2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L 79, 24. 3. 2005, str. 3),

2. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. 4. 2004, str. 1).

5. člen

(pojmi, ki so uporabljeni v pomenu, opredeljenem v drugem zakonu)

(1) Ti pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v naslednjih določbah ZPlaSS:

1. elektronski denar v 4. členu,

2. plačilna storitev v 5. členu,

3. storitve upravljanja plačilnih sistemov v prvem odstavku 166. člena.

(2) Ti pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v naslednjih določbah ZTFI:

1. investicijske storitve in posli v prvem odstavku

8. člena,

2. kolektivni naložbeni podjem v prvem odstavku 26. člena.

(3) Ti pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v naslednjih določbah ZFK:

1. zavarovalnica v 2. točki 2. člena,

2. pozavarovalnica v 3. točki 2. člena,

3. družba za upravljanje v 6. točki 2. člena.

1.2.2. Pojmi v zvezi s finančnimi storitvami

6. člen

(finančne storitve)

Finančne storitve so:

1. bančne storitve,

2. vzajemno priznane finančne storitve,

3. dodatne finančne storitve in

4. druge finančne storitve.

7. člen

(bančne storitve)

Bančne storitve so sprejemanje depozitov od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

8. člen

(sprejemanje depozitov od javnosti)

(1) Sprejemanje depozitov od javnosti je sprejemanje depozitov od nepoučenih oseb.

(2) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih.

(3) Nepoučena oseba po prvem odstavku tega člena je fizična ali pravna oseba, ki nima ustreznih strokovnih znanj in izkušenj, potrebnih za presojo tveganj, povezanih z vplačevanjem depozitov.

(4) Šteje se, da je nepoučena oseba po prvem odstavku tega člena vsaka fizična ali pravna oseba, če prejemnik vplačila ne dokaže drugače.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena se šteje, da države in centralne banke ter finančne družbe in njihove podrejene družbe niso nepoučene osebe, in nasproten dokaz ni dovoljen.

(6) Za sprejemanje depozitov od javnosti se ne šteje sprejemanje denarnih vplačil za izdajo elektronskega denarja, če je za vplačana denarna sredstva takoj ob vplačilu izdan elektronski denar.

9. člen

(pomožne storitve)

(1) Pomožne bančne storitve so upravljanje z nepremičninami, upravljanje ali vodenje sistema za obdelavo podatkov ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več kreditnih institucij.

(2) Pomožne investicijske storitve so upravljanje z nepremičninami, upravljanje ali vodenje sistema za obdelavo podatkov ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več investicijskih podjetij.

(3) Pojem pomožne storitve je uporabljen kot skupni pojem za pomožne bančne in investicijske storitve.

10. člen

(vzajemno priznane finančne storitve)

Vzajemno priznane finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov,

2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:

– potrošniške kredite,

– hipotekarne kredite,

– odkup terjatev z regresom ali brez njega (factoring),

– financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting),

3. finančni zakup (leasing): dajanje sredstev v zakup, katerega trajanje je približno enako pričakovani življenjski dobi sredstva, ki je predmet zakupa, in pri katerem zakupnik pridobi večino koristi od uporabe sredstev ter prevzame celotno tveganje posla,

4. plačilne storitve in storitve izdajanja elektronskega denarja,

5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic), v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz 4. točke tega člena,

6. izdajanje garancij in drugih jamstev,

7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:

– z instrumenti denarnega trga,

– s tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalničnimi posli,

– s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,

– z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,

– s prenosljivimi vrednostnimi papirji,

8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem,

9. svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij,

10. denarno posredništvo na medbančnih trgih,

11. upravljanje z naložbami in svetovanje v zvezi s tem,

12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo,

13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in posredovanje informacij o kreditni sposobnosti,

14. oddajanje sefov ter

15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve iz prvega odstavka 10. člena ZTFI.

11. člen

(dodatne finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. posredovanje pri prodaji zavarovalnih polic po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,

2. storitve upravljanja plačilnih sistemov,

3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami,

5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih,

6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 4. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejše značilnosti storitev iz 6. točke prvega odstavka tega člena.

12. člen

(druge finančne storitve)

Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,

2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

3. zavarovalno zastopništvo ali posredništvo po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, in

4. upravljanje investicijskih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade.

1.2.3. *Pojmi v zvezi z osebami, ki opravljajo finančne storitve, in drugimi osebami*

13. člen

(banka, hranilnica in kreditna institucija)

(1) Banka je pravna oseba, ki opravlja bančne storitve na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja je pravna oseba, ki opravlja storitve izdaje elektronskega denarja na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev.

(3) Pojem »kreditna institucija« je uporabljen kot skupni pojem za banko, hranilnico.

(4) Pojem banka, ki ne vsebuje dodatka »države članice« ali »tretje države«, je v tem zakonu uporabljen za banko s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev. Ne glede na prvi stavek tega odstavka, je v določbah pododdelka 7.9.3. pojem »podrejena banka« uporabljen za vsako banko iz prvega odstavka tega člena, ki ima položaj podrejene banke, ne glede na državo njenega sedeža.

(5) Hranilnica je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki opravlja bančne storitve na podlagi dovoljenja Banke Slovenije in za katero veljajo enaka pravila kot za banke, če ni v 11. poglavju tega zakona določeno drugače.

(6) Določbe tega zakona se za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d.d. Ljubljana (v nadaljevanju SID banka) uporabljajo v obsegu, kot ga določa Zakon o Slovenski izvozni in razvojni banki (Uradni list RS, št. 56/08 in 20/09; v nadaljevanju: ZSIRB) ali drug zakon.

(7) SID banka je pooblaščen specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka po ZSIRB, ki ne sme sprejemati depozitov od javnosti.

14. člen

(investicijsko podjetje in institucija)

(1) Investicijsko podjetje je oseba, ki je upravičena opravljati investicijske storitve in posle na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev, razen naslednjih oseb:

1. kreditne institucije,

2. lokalnega podjetja in

3. podjetij:

– ki so upravičena opravljati samo storitve investicijskega svetovanja in storitve sprejemanja in posredovanja naročil strank, ne da bi bila hkrati upravičena sprejeti v hrambo denarno dobroimetje ali finančne instrumente strank, in

– ki se ne smejo zadolževati pri svojih strankah.

(2) Lokalno podjetje po 2. točki prvega odstavka tega člena je podjetje, ki opravlja samo naslednje posle:

1. trguje na trgih izvedenih finančnih instrumentov in na denarnih trgih:

– za svoj račun izključno z namenom varovanja svojih pozicij na teh trgih izvedenih finančnih instrumentov oziroma

– za račun drugih članov teh trgov in

2. za obveznosti tega podjetja iz teh poslov jamčijo poravnalni člani teh trgov tako, da prevzemajo odgovornost za izpolnitev pogodb, ki jih je sklenilo lokalno podjetje.

(3) Pojem »institucija« je uporabljen kot skupni pojem za kreditno institucijo in investicijsko podjetje.

15. člen

(finančna institucija in finančna družba)

(1) Finančna institucija je pravna oseba:

1. ki ni kreditna institucija in

2. katere izključna ali pretežna dejavnost je:

– pridobivanje kapitalskih deležev ali

– opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena tega zakona.

(2) Posebna finančna institucija države članice je finančna institucija države članice iz prvega odstavka 101. člena tega zakona.

(3) Druga finančna družba je zavarovalnica, pozavarovalnica, družba za upravljanje, pokojninska družba, kolektivni naložbeni podjem, investicijska družba ali druga pravna oseba:

1. ki ni kreditna institucija in

2. ki opravlja dodatne ali druge finančne storitve.

(4) Pokojninska družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(5) Pojem finančna družba je uporabljen kot skupni pojem za kreditne in finančne institucije ter druge finančne družbe.

(6) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojna za finance, predpiše merila za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

16. člen

(holding)

(1) Finančni holding je finančna institucija:

1. ki ni mešani finančni holding in

2. kateri so izključno ali pretežno podrejene te družbe:

– kreditne institucije ali

– finančne institucije, med katerimi je vsaj ena kreditna institucija.

(2) Mešani poslovni holding je nadrejena družba:

1. ki ni finančni holding, kreditna institucija ali mešani finančni holding in

2. kateri je podrejena vsaj ena kreditna institucija.

(3) Mešani finančni holding je mešani finančni holding po 7. členu ZFK.

(4) Pojem zavarovalni holding ima pomen, opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

17. člen

(družba za pomožne storitve)

(1) Družba za pomožne bančne storitve je družba, ki opravlja pomožne bančne storitve.

(2) Družba za pomožne investicijske storitve je družba, ki opravlja pomožne investicijske storitve.

(3) Pojem družba za pomožne storitve je uporabljen kot skupni pojem za družbo za pomožne bančne storitve in družbo za pomožne investicijske storitve.

18. člen

(osebe po državni pripadnosti)

(1) Država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3).

(2) Tretja država je država, ki ni država članica.

(3) Oseba posamezne države je fizična oseba, ki ima v tej državi bivališče, in pravna oseba, ki ima na območju te države sedež.

19. člen

(nadzorni organ, konsolidacijski nadzorni organ, nadzorovana finančna družba in dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Nadzorovana finančna družba je finančna družba, nad katero opravlja nadzor nadzorni organ države te družbe.

(2) Nadzorni organ po prvem odstavku tega člena je organ posamezne države, ki je na podlagi zakonov ali drugih predpisov te države pristojen za nadzor nad finančnimi družbami.

(3) Pojem nadzorni organ je v določbah tega zakona uporabljen za nadzorni organ, pristojen za nadzor nad kreditnimi institucijami, razen če je v posamezni določbi tega zakona določeno, da se ta določba nanaša na nadzorni organ, pristojen za nadzor nad drugimi finančnimi družbami.

(4) Pojem konsolidacijski nadzorni organ je v določbah tega zakona uporabljen za nadzorni organ, pristojen za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke iz tretjega odstavka 26. člena ali kreditne institucije, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu iz četrtega odstavka 26. člena tega zakona.

(5) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev je pravni akt, ki ga v kakršni koli obliki izda nadzorni organ države članice ali tretje države sedeža banke in na podlagi katerega ta banka pridobi pravico opravljati bančne storitve.

20. člen

(država sedeža in država gostiteljica)

(1) Država sedeža finančne družbe je država, v kateri je finančna družba pridobila ustrezno dovoljenje za opravljanje finančnih storitev.

(2) Država gostiteljica finančne družbe je država:

1. ki ni država sedeža te družbe in

2. v kateri je ta družba ustanovila podružnico ali v kateri neposredno opravlja finančne storitve.

(3) Odbor evropskih bančnih nadzornikov je neodvisna svetovalna skupina za bančni nadzor v Skupnosti, ustanovljena s Sklepom Komisije 2009/78/ES z dne 23. januarja 2009 o ustanovitvi Odbora evropskih bančnih nadzornikov (UL L št. 25 z dne 29. januarja 2009, str. 23).

21. člen

(centralne banke)

Pojem centralna banka vključuje tudi Evropsko centralno banko, če v posameznem primeru ni drugače določeno.

22. člen

(organi Evropske unije)

(1) Komisija je Komisija Evropskih skupnosti.

(2) Evropski bančni odbor je svetovalna skupina Komisije o bančnih storitvah v EU, ustanovljena s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. januarja 2004, str. 36).

1.2.4. Kvalificirani delež, obvladovanje in razmerja povezanosti

23. člen

(kvalificirani delež)

Kvalificirani delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi:

1. bodisi najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu te pravne osebe,

2. bodisi delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar mu že

ta omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje te pravne osebe.

24. člen

(udeležba)

Udeležba je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi:

1. bodisi najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu te pravne osebe,

2. bodisi delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 20 odstotkov, vendar je bil pridobljen z namenom imetniku omogočiti, da na podlagi vzpostavitve trajne povezave s to pravno osebo vpliva na njeno upravljanje.

25. člen

(nadrejena oseba in podrejena družba)

(1) Nadrejena družba (v nadaljnjem besedilu: nadrejena družba) je družba, ki v razmerju do druge družbe (v nadaljnjem besedilu: podrejena družba) izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima večino glasovalnih pravic v podrejeni družbi,

2. ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov oziroma članic članice uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) ali članov oziroma članic nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta) ali drugega organa vodenja ali nadzora podrejene družbe in je hkrati družbenik oziroma delničar te družbe,

3. ima pravico izvajati prevladujoč vpliv nad podrejeno družbo na podlagi podjetniške pogodbe korporacijskega prava ali drugega pravnega temelja ali

4. je družbenik oziroma delničar v podrejeni družbi in na podlagi pogodbe ali drugega pravnega posla, sklenjenega z drugimi družbeniki oziroma delničarji, nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej družbi.

(2) Pri uporabi tega zakona se družba, ki je neposredno nadrejena drugi družbi, obravnava hkrati kot nadrejena družba vseh družb, ki imajo položaj podrejene družbe te druge družbe.

(3) Pri uporabi 1., 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena se glasovalnim pravicam ali pravicam imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je nadrejena družba, prištejejo glasovalne pravice ali pravice imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je druga družba, ki je podrejena nadrejeni družbi, in navedene pravice oseb, ki delujejo za račun nadrejene družbe ali druge družbe, ki je podrejena nadrejeni družbi.

(4) Pri uporabi 1., 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena se od glasovalnih pravic ali pravic imenovanja in odpoklica, ki izhajajo iz delnic, katerih imetnik je nadrejena družba ali druga družba, ki je podrejena tej nadrejeni družbi, odštejejo navedene pravice, ki izhajajo iz tistih delnic, katerih zakoniti imetnik je ta družba in glede katerih je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. družba je delnice pridobila in jih ima za račun druge osebe, ki ni niti nadrejena družba niti tej nadrejeni družbi podrejena družba, ali

2. družba je delnice pridobila:

– kot zavarovanje za svojo terjatev in navedene pravice uresničuje v skladu s prejetimi navodili osebe, ki je te delnice zagotovila kot zavarovanje svoje obveznosti do družbe, ali

– v zvezi z odobritvijo posojila pri opravljanju svoje običajne poslovne dejavnosti in glasovalne pravice uresničuje v interesu osebe, ki je te delnice zagotovila kot zavarovanje svoje obveznosti do družbe.

(5) Pri uporabi 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena se za namen izračuna večine glasovalnih pravic v podrejeni družbi od skupnega števila delnic ali glasovalnih pravic v tej družbi odštejejo glasovalne pravice iz delnic, katerih imetnik je:

1. ta družba sama,

2. podrejena družba te družbe ali

3. druga oseba, ki je imetnik teh delnic za račun družb iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(6) Druga nadrejena oseba je vsaka fizična ali pravna oseba, ki ni nadrejena družba in ki glede glasovalnih pravic ali pravic imenovanja in odpoklica v podrejeni družbi izpolnjuje pogoje iz prvega do petega odstavka tega člena.

(7) Pojem nadrejena oseba je uporabljen kot skupni pojem za nadrejeno družbo in drugo nadrejeno osebo.

(8) Pri uporabi 131. člena in določb pododdelka 4.5.5. tega zakona se za nadrejeno družbo iz prvega odstavka tega člena šteje tudi družba, ki po mnenju Banke Slovenije dejansko izvaja prevladujoč vpliv nad drugo družbo.

26. člen

(nadrejena banka in finančni holding)

(1) Nadrejena banka posamezne države članice je banka:

1. katere podrejena družba je druga kreditna ali finančna institucija ali ki je udeležena v drugi kreditni ali finančni instituciji in

2. ki sama ni podrejena družba druge kreditne institucije te države članice ali finančnega holdinga, ustanovljenega v tej državi članici.

(2) Nadrejeni finančni holding posamezne države članice je finančni holding, ki ni podrejena družba kreditne institucije te države članice ali drugega finančnega holdinga, ustanovljenega v tej državi članici.

(3) EU nadrejena banka je nadrejena banka posamezne države članice, ki ni podrejena družba kreditne institucije katere koli druge države članice ali finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici.

(4) EU nadrejeni finančni holding je nadrejeni finančni holding posamezne države članice, ki ni podrejena družba kreditne institucije katere koli druge države članice ali finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici.

27. člen

(obvladovanje)

Obvladovanje je razmerje med nadrejeno in podrejeno družbo ali temu razmerju podobno razmerje med drugo nadrejeno osebo in podrejeno družbo.

28. člen

(tesna povezanost)

Tesna povezanost je položaj, pri katerem sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezane na enega od naslednjih načinov:

1. tako, da je ena od njiju posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, na podlagi katerega je udeležena pri upravljanju druge osebe ali v kapitalu druge osebe z najmanj 20-odstotnim deležem,

2. z obvladovanjem,

3. tako, da jih vse obvladuje ista tretja oseba.

29. člen

(družbe, povezane s skupnim vodenjem)

Družbe, povezane s skupnim vodenjem, so družbe, ki med seboj niso v položaju tesne povezanosti, vendar med njimi obstaja ena od naslednjih povezav:

1. upravljajo se na enotni podlagi v skladu s sklenjeno pogodbo ali statutarnimi določbami ali

2. večina članov oziroma članic njihovih organov vodenja ali nadzora so iste osebe.

30. člen

(skupina povezanih oseb in ožji družinski član)

(1) Skupina povezanih oseb je:

1. skupina dveh ali več fizičnih ali pravnih oseb ki, če se ne dokaže drugače, za banko pomenijo eno tveganje, ker ena od njih neposredno ali posredno obvladuje druge,

2. skupina dveh ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki med seboj niso v položaju obvladovanja, vendar za banko pomenijo eno tveganje, ker so med seboj povezane tako, da je verjetno, da bodo zaradi finančnih težav ene od njih, zlasti težav s financiranjem ali odplačilom dolga, imele težave s financiranjem ali odplačilom dolga tudi druge osebe.

(2) Ožji družinski član posamezne osebe je:

1. njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,

2. otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz 1. točke tega odstavka, ki nima polne poslovne sposobnosti,

3. druga oseba, ki nima polne poslovne sposobnosti in ji je dodeljena v skrbništvo.

31. člen

(bančna skupina)

Bančna skupina je skupina po 14. točki 2. člena ZFK, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:

1. kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji,

2. kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo povezana s skupnim vodenjem, ali

3. nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija.

32. člen

(posredno imetništvo)

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev ali drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je podrejena družba pridobila delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu, za račun svoje nadrejene družbe ali druge nadrejene osebe.

1.3. Temeljna pravila o opravljanju storitev in sprejemanju depozitov od javnosti

33. člen

(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje Banke Slovenije,

2. banka ali posebna finančna institucija države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije,

3. podružnica banke tretje države, ki pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev.

34. člen

(območje opravljanja storitev)

(1) Šteje se, da banka neposredno opravlja bančne storitve na območju določene države:

1. če na območju te države sklepa pravne posle, katerih predmet so bančne storitve, ali

2. če na območju te države osebam iz tretjega odstavka 8. člena tega zakona, ki imajo bivališče oziroma sedež na območju te države, ponuja storitve na enega od naslednjih načinov:

– prek reklamnih sporočil, poslanih tem osebam po pošti

ali na drug način,

– prek svojih zastopnikov oziroma posrednikov.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za vzajemno priznane finančne storitve in storitve izdaje elektronskega denarja.

35. člen

(prepoved sprejemanja depozitov od javnosti)

Nihče drug, razen oseb iz 33. člena tega zakona, ne sme sprejemati depozitov od javnosti.

36. člen

(opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja)

Na območju Republike Slovenije lahko storitve izdaje elektronskega denarja opravlja:

1. banka ali družba za izdajo elektronskega denarja, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje Banke Slovenije,

2. banka ali družba za izdajo elektronskega denarja države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati storitve izdaje elektronskega denarja na območju Republike Slovenije,

3. podružnica banke ali družbe za izdajo elektronskega denarja tretje države, ki pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev.

37. člen

(prepoved opravljanja storitev izdaje elektronskega denarja)

Nihče drug, razen oseb iz 36. člena tega zakona, ne sme opravljati storitev izdaje elektronskega denarja.

2. poglavje:

Statusni ustroj banke

2.1. Splošne določbe

38. člen

(organiziranost kot delniška družba)

Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

39. člen

(uporaba določb Zakona o gospodarskih družbah)

Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

2.2. Dejavnost banke

40. člen

(opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka opravlja bančne storitve.

(2) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede banka, kreditna institucija ali hranilnica ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje bančnih storitev.

41. člen

(druge dejavnosti, ki jih sme opravljati banka)

(1) Banka sme poleg bančnih storitev opravljati:

1. vzajemno priznane in dodatne finančne storitve ter

2. pomožne storitve.

(2) Če ta ali drug zakon določa pogoje za opravljanje vzajemno priznanih ali dodatnih finančnih storitev, lahko banka opravlja te storitve samo, če izpolnjuje te pogoje.

(3) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti, razen bančnih storitev in storitev iz prvega odstavka tega člena.

2.3. Osnovni kapital in delnice banke

42. člen

(osnovni kapital banke)

Najnižji znesek osnovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

43. člen

(delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(4) Delnice banke morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(5) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic družb, v katerih kapitalu je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem.

(6) Za kreditiranje iz petega odstavka tega člena se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(7) Prepoved iz petega odstavka tega člena velja tudi za druge finančne instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družbe, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem, in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

(8) Drugi odstavek tega člena ne velja:

1. ob ustanovitvi banke ali povečanju osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve,

2. ob povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnim vložkom, katerega predmet so delnice druge banke, če banka za tako povečanje pridobi dovoljenje Banke Slovenije, in

3. ob povečanju osnovnega kapitala banke po 262.a členu tega zakona.

(9) Za dovoljenje iz 2. točke osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za združitve oziroma delitev.

2.4. Delničarji banke

44. člen

(črtan)

45. člen

(dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža).

(2) Banka Slovenije v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov,

2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3,

3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 odstotkov,

4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 odstotkov,

5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba banke.

(3) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegl razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic banke ali izvrševanju upravljaljskih pravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so se sporazumeli in da pri pridobitvi delnic banke ali izvrševanju upravljaljskih pravičenj iz teh delnic usklajeno delujejo:

1. člani posloводства ali nadzornega sveta s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo,

2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani,

3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje

4. osebe,

– ki so skupščini banke predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov organa vodenja ali nadzora ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in

– ki so z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(6) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(7) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena, 46. do 56. člena in 58. člena tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za skupne kvalificirane imetnike. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka se namesto pojma »kvalificirani imetnik« uporabi pojem »skupni kvalificirani imetniki«.

45.a člen

(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno po zakonu ali po statutu banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun,

2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke,

3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic,

4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval,

5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka,

6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka,

7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe,

8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika,

9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi udeležbe v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

45.b člen

(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja, in

2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij, ki jih pod pogoji, določenimi v ZISDU-1 oziroma Direktivi 85/611/EGS, upravlja družba za upravljanje, v delnice banke, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje, in

2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z ZTFI oziroma Direktivo 2004/39/ES upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v četrtem odstavku 8. člena ZTFI, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega nadzornega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti iz 4. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI in

2. investicijsko podjetje:

– bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,

– bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo ustrezne pogoje, enakovredne pogojem, določenim v ZISDU-1 oziroma Direktivi 85/611/EGS, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje, in

3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Četrty odstavek tega člena se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje, in

2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz 6. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z ZTFI oziroma Direktivo 2004/39/ES upravičeno opravljati investicijske storitve iz 6. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI,

2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvršuje drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke, in

3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

46. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik,

2. druge podatke iz prvega odstavka 373. člena tega zakona, ki jih mora obsegati vsaka zahteva.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža je treba priložiti dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 48. člena tega zakona, ki jih predpiše Banka Slovenije.

47. člen

(posvetovanje s pristojnimi nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnim nadzornim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. kreditna institucija te države članice,
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnim nadzornim organom Republike Slovenije, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije ali
2. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic in Republike Slovenije posvetuje in izmenjuje informacije glede primernosti delničarjev, dobrega imena in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 48. člena tega zakona.

(4) Če bi bodoči kvalificirani imetnik s pridobitvijo deleža, na katerega se nanaša njegova zahteva za izdajo dovoljenja, pridobil položaj nadrejene osebe banke, se Banka Slovenije s pristojnim nadzornim organom države članice ali Republike Slovenije posvetuje tudi o izpolnjevanju zahtev iz petega odstavka 289. člena tega zakona.

(5) Če se mora Banka Slovenije po prvem ali drugem odstavku tega člena pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnimi nadzornimi

organi, mora obrazložitev odločbe, s katero odloči o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali zavrne zahtevo za izdajo tega dovoljenja, poleg vsebin, ki jih mora obsegati vsaka obrazložitev odločbe, obsegati tudi stališča Banke Slovenije o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov.

(6) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovana finančna družba tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

48. člen

(presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije pri odločanju o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugleda bodočega kvalificiranega imetnika,
2. ugleda in izkušenj oseb, ki bodo imele možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve,

3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka,

4. verjetnih posledic, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju s tveganji ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v 4. poglavju tega zakona, in zahteve iz petega odstavka 289. člena tega zakona.

(2) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prvega odstavka tega člena mora Banka Slovenije presoditi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika mora Banka Slovenije presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja iz prvega odstavka 2. člena ZPPDFT ali financiranja terorizma iz drugega odstavka 2. člena ZPPDFT, ali izveden poskus tega dejanja, ali

2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma iz prvega odstavka 6. člena ZPPDFT.

(4) Primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Banka Slovenije ne sme presojati z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

49. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža samo:

1. če bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 1. do 3. točke prvega odstavka 48. člena tega zakona,

2. če na podlagi meril iz 48. člena tega zakona presodi, da je verjetno, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve:

- bodisi, da bo ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju s tveganji ter izpolnjevati zahteve

in omejitve, določene v 4. poglavju tega zakona, in zahteve iz petega odstavka 289. člena tega zakona,

– bodisi, da bo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi,

3. če obstajajo razlogi za sum:

– da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja iz prvega odstavka 2. člena ZPPDFT ali financiranja terorizma iz drugega odstavka 2. člena ZPPDFT, ali izveden poskus tega dejanja, ali

– da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma iz prvega odstavka 6. člena ZPPDFT,

4. če bodoči kvalificirani imetnik v roku, določenem z zahtevo iz šestega ali sedmega odstavka 377.a člena tega zakona, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti po merilih iz 48. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za pridobitev kvalificiranega deleža bodočemu kvalificiranemu imetniku tretje države tudi, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

50. člen

(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje)

(1) Banka Slovenije lahko z odločbo o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ali kasneje bodočemu kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki ga določi, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz prvega stavka tega odstavka ne sme biti krajši od šestih mesecev od vročitve odločbe, s katero je Banka Slovenije določila ta rok.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika podaljša rok iz prvega odstavka tega člena.

(3) Bodoči kvalificirani imetnik mora zahtevo za podaljšanje roka za pridobitev deleža vložiti pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

51. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če je Banka Slovenije po prvem odstavku 50. člena tega zakona določila rok za pridobitev delnic banke in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je Banka Slovenije po prvem odstavku 50. člena tega zakona določila rok za pridobitev delnic banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Tretji odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izda Banka Slovenije ugotovitveno odločbo.

52. člen

(glasovalne pravice iz delnic banke, pridobljenih v nasprotju z zakonom)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto: tako, da se od števila delnic, ki predstavlja 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, odšteje ena delnica,

2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža: tako, da je število enako številu delnic, ki predstavlja zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če Banka Slovenije to dovoljenje izda, z dnem dokončnosti odločbe o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki predstavljajo zgornjo mejo razpona, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena ter 53. in 54. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka enomesečni rok za vložitev zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik zve ali bi lahko zvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

53. člen

(odredba o odsvojitvi delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Banka Slovenije z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic). V odredbi o odsvojitvi delnic mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(2) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Banki Slovenije predložiti:

1. poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic, in

2. dokaze o odsvojitvi.

(3) Banka Slovenije lahko od pridobitelja delnic iz drugega odstavka tega člena zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Banka Slovenije lahko v postopku presoje, ali je imetnik ravnal v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic, izvede ustrezne dokaze o okoliščinah, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku iz prvega stavka tega odstavka tega člena se smiselno uporablja 375. člen tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev

kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,

2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za odredbo o odsvojitvi delnic se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

54. člen

(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Banka Slovenije v postopku po tretjem odstavku 53. člena tega zakona ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), izda odločbo, s katero neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem prepove uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, in prepove banki, da bi navedenim osebam na kakršen koli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, in če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih,

2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic banke se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh potem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

55. člen

(odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža:

1. če imetnik kvalificiranega deleža, ki ima položaj nadrejene banke, nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega holdinga, krši svoje obveznosti, določene v pododdelku 7.9.3. tega zakona, in teh kršitev kljub odredbi Banke Slovenije oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi ali

2. če nastopijo druge okoliščine iz prvega ali drugega odstavka 49. člena tega zakona.

(2) Z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz 52. člena tega zakona.

56. člen

(obvestila kvalificiranega imetnika Banki Slovenije)

(1) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odtujiti delnice tako, da bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, in o vsaki drugi statusni spremembi.

(3) Nadrejeni finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov oziroma članic njegovega posloводства.

57. člen

(delničarski sporazum)

(1) Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi o tem sporazumu obvestiti Banko Slovenije.

(2) Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo tega sporazuma pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere skupni delež udeležencev kvalificiranega delničarskega sporazuma preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Tretji odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi:

1. če h kvalificiranemu delničskemu sporazumu namerava pristopiti nov udeleženec ali

2. če bi po sklenitvi delničarskega sporazuma iz prvega odstavka tega člena zaradi pridobitve dodatnih delnic ali zaradi pristopa novega udeleženca skupni delež udeležencev sporazuma dosegel ali presegel kvalificirani delež v banki.

(5) Določbe 45. do 56. člena tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za udeležence kvalificiranega delničarskega sporazuma. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka se namesto pojma »kvalificirani imetnik« uporabi pojem »udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma«.

58. člen

(drugi primeri pridobitve položaja nadrejene osebe banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža iz 2. točke drugega odstavka 45. člena tega zakona, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.

(2) Za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter za pravice in obveznosti kvalificiranega imetnika iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 45. do 56. člena tega zakona. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka se:

1. namesto pojma »pravice iz delnic banke« uporabi pojem »pravice iz prvega odstavka 25. člena tega zakona« in

2. namesto pojma »odsvojitve delnic banke« uporabi pojem »odsvojitve ali odpovedi pravicam iz prvega odstavka 25. člena tega zakona«.

59. člen

(predpis o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša merila za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika iz 48. člena tega zakona,

2. podrobnejšo vsebino dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža,

3. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz 56. člena tega zakona.

2.5. Organi vodenja ali nadzora banke

2.5.1. Skupne določbe

60. člen

(sistem upravljanja banke)

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo 61. in 71. do 75. člen in druge določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa tudi 62. do 70. člen in druge določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za izvršne direktorje oziroma izvršne direktorice (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) in druge člane oziroma članice upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: član upravnega odbora) banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:

1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja,

2. za izvršnega direktorja je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke,

3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov banke.

(4) Za banko se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede predstavnikov delavcev v upravi in nadzornem svetu banke.

61. člen

(predpis o članih uprave in nadzornega sveta)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila o ravnanjih članov uprave in članov nadzornega sveta banke pri opravljanju te funkcije v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti,

2. podrobnejšo vsebino dokumentacije, s katero kandidat za člana uprave banke dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 63. člena tega zakona.

2.5.2. Uprava banke

62. člen

(uprava banke)

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nihče od članov uprave banke oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.

(2) Člani uprave banke morajo opravljati posle vodenja banke za polni delovni čas.

(3) Najmanj en član uprave banke mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.

(4) Uprava mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

63. člen

(pogoji za člana uprave banke)

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana samo oseba:

1. ki je ustrezno strokovno usposobljena ter ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov banke, in

2. ki ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dol-

žnosti, ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti ter kaznivih dejanj iz drugega odstavka 217. člena KZ-1 oziroma petega odstavka 245. člena KZ-1 in obsodba še ni bila izbrisana.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana uprave banke, lahko pa jih pridobi iz kazenske evidence.

64. člen

(sklep nadzornega sveta o imenovanju za člana uprave banke)

(1) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

(2) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave banke učinkuje:

1. pod odločnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije, in

2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
– če ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali

– če Banka Slovenije zavrne ali zavrne zahtevo te osebe za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

65. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Funkcijo člana uprave posamezne banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana uprave te banke (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke).

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat za člana uprave priložiti:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 63. člena tega zakona in

2. sklep nadzornega sveta banke o imenovanju za člana uprave banke.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitve vodenja poslov banke.

(4) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave banke.

(5) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke:

1. če kandidat ne izpolnjuje pogojev iz 63. člena tega zakona ali

2. če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti in poslov, ki jih kandidat za člana uprave opravlja, oziroma zaradi dejanj, ki jih je storil, lahko ogroženo poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

(6) Banka Slovenije lahko podatke, potrebne za presojo, ali obstajajo okoliščine iz petega odstavka tega člena, pridobi od pristojnih državnih organov.

(7) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša.

(8) Nadzorni svet banke mora Banko Slovenije obvestiti o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju funkcije.

(9) Če dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

66. člen

(dolžnosti in odgovornosti članov uprave)

(1) Člani uprave banke morajo zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,
  2. z drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi,
  3. z drugimi pravili poslovnofinančne in bančne stroke.
- (2) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti ravnali s profesionalno skrbnostjo stroke upravljanja banke.

67. člen

(obveščanje nadzornega sveta)

(1) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet banke:

1. če je ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost banke,
  2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih bančnih poslov ali storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona,
  3. če se finančni položaj banke spremeni tako, da banka ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,
  4. o nastanku vsake velike izpostavljenosti in
  5. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko.
- (2) Član uprave banke mora nadzorni svet nemudoma pisno obvestiti:
1. o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb, in
  2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež, oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

68. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
  2. če uprava, katere član je, krši obveznosti iz 173. člena tega zakona,
  3. če član uprave huje krši druge obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 66. člena tega zakona,
  4. če je član uprave pravnomočno obsojen zaradi kaznivga dejanja iz 2. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona,
  5. če nastopijo okoliščine iz petega odstavka 65. člena tega zakona.
- (2) Kršitev obveznosti iz 3. točke prvega odstavka tega člena ima značilnost hujše kršitve:
1. če je zaradi te kršitve ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost banke ali
  2. če član uprave stori kršitev enakih značilnosti že drugič v obdobju treh let.

69. člen

(pogoji odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če član uprave v preizkusnem obdobju,

ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

(2) Banka Slovenije prekliče pogodni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

70. člen

(opomin)

Banka Slovenije izreče članu uprave banke opomin, če član uprave krši obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 66. člena tega zakona, in ni pogojev za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

2.5.3. Nadzorni svet banke

71. člen

(člani nadzornega sveta banke)

(1) Funkcije člana nadzornega sveta banke ne more opravljati oseba, ki je v razmerju tesne povezanosti s pravno osebo, v kateri ima banka več kot 5-odstotni delež glasovalnih pravic ali v kapitalu in ki nima položaja podrejene družbe znotraj skupine iz 14. točke 2. člena ZFK.

(2) Ne glede na četrto alinejo prvega odstavka 273. člena ZGD-1 lahko oseba, ki opravlja funkcijo člana nadzornega sveta ali drugega organa nadzora samo v bankah in drugih družbah, ki so vključene v skupino iz 14. točke 2. člena ZFK, to funkcijo opravlja:

1. če jo opravlja v okviru redne zaposlitve v članici te skupine in za opravljanje te funkcije razen rednih prejemkov na podlagi zaposlitve ne prejema posebnega plačila: v neomejenem številu nadzornih svetov bank in drugih družb, vključenih v to skupino,
2. v drugih primerih: v skupno sedmih nadzornih svetih bank in drugih družb, vključenih v to skupino.

72. člen

(pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana nadzornega sveta banke je lahko imenovana le oseba:

1. ki je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadzor nad vodenjem poslovanja banke, in
2. ki ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje iz 2. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona in kazni še ni bila izbrisana.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje vodenja ali nadzora nad vodenjem poslovanja primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Banka Slovenije lahko zahteva od uprave banke, da skliče skupščino banke in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta banke:

1. če član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta,
2. če obstaja ali nastopi ovira za imenovanje člana nadzornega sveta iz 71. člena tega zakona ali
3. če član nadzornega sveta ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

73. člen

(pristojnosti nadzornega sveta banke)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet po ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke,
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke,

3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol,

4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije,

5. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

74. člen

(dolžnosti članov nadzornega sveta banke)

(1) Člani nadzornega sveta banke morajo:

1. nadzirati primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije,

2. obravnavati ugotovitve Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko,

3. preveriti letna in druga finančna poročila in o tem izdelati pisno poročilo skupščini delničarjev banke,

4. obrazložiti skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave.

(2) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti ravnali s profesionalno skrbnostjo stroke nadzora nad upravljanjem banke.

(3) Član nadzornega sveta banke mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti:

1. o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb, in

2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

75. člen

(revizijska komisija)

Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo.

2.6. Redna likvidacija banke

76. člen

(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o likvidaciji).

(2) Skupščina banke, ki ima podružnico v drugi državi članici, lahko sprejme sklep iz prvega odstavka šele po pridobitvi mnenja Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije v mnenju iz drugega odstavka tega člena oceni ustreznost jamstev za zavarovanje terjatev upnikov banke. Banka Slovenije mora mnenje dati v roku 30 dni po prejemu zahteve za mnenje. Če Banka Slovenije mnenja ne da v roku 30 dni, lahko skupščina banke takoj po izteku tega roka sprejme sklep o likvidaciji.

(4) Za likvidacijo banke na podlagi sklepa o likvidaciji se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v oddelku 2.6. tega zakona drugače določeno.

(5) Za likvidacijo banke, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi drugi odstavek 267. člena in 273. do 276. člen tega zakona, če ni v šestem ali sedmem odstavku tega člena določeno drugače.

(6) Sklep o likvidaciji v obliki povzetka v Uradnem listu EU in dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico, mora objaviti likvidacijski upravitelj.

(7) Po sprejemu sklepa o likvidaciji sme banka opravljati samo posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije.

77. člen

(likvidacijski upravitelj banke)

(1) Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je lahko za likvidacijskega upravitelja banke imenovana oseba, ki nima dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki, če pred imenovanjem pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja banke.

(3) Za dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja banke iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje funkcije člana uprave banke. Dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja banke velja samo za likvidacijo tiste banke, v zvezi s katero je bilo pridobljeno.

78. člen

(omejitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Uprava banke mora obvestiti Banko Slovenije o likvidaciji naslednji delovni dan po sprejemu sklepa.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena izda odločbo, s katero:

1. omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje bančnih storitev oziroma storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona na posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije banke,

2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(3) Po vročitvi odločbe iz drugega odstavka tega člena lahko banka opravlja samo še tiste posle, ki so določeni s to odločbo, in druge posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije.

(4) Če Banka Slovenije izda odločbo iz drugega odstavka tega člena banki, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti nadzorni organ te države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz četrtega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti pristojni nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

79. člen

(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke odloči, da banka deluje dalje, lahko banka ponovno začne opravljati bančne storitve samo, če ponovno pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prvega odstavka tega člena v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev.

80. člen

(prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

(1) Določbe oddelka 2.6. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

(2) Pri smiselni uporabi se namesto:

1. »sklep o likvidaciji« uporabi »sklep o spremembi dejavnosti«,

2. »posli, ki so potrebni za izvedbo likvidacije« uporabi »posli, ki so potrebni za izpolnitev obveznosti iz že sklenjenih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih storitev«.

3. poglavje:

Opravljanje bančnih in finančnih storitev**3.1. Splošne določbe**

81. člen

(upravičenost banke opravljati bančne in finančne storitve)

(1) Banka sme opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje bančnih storitev).

(2) Banka sme opravljati vzajemno priznane oziroma dodatne finančne storitve ali pomožne storitve na območju Republike Slovenije:

1. v primeru storitev iz prvega odstavka 88. člena tega zakona: če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev,

2. v primeru drugih storitev: če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(3) Banka sme bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije po prvem oziroma drugem odstavku tega člena, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 3.2.2. tega zakona,

2. na območju tretje države: samo prek podružnice, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev te podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi).

82. člen

(predpisi o opravljanju storitev)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevam za izdajo dovoljenj, o katerih je pristojna odločati po določbah 3. poglavja tega zakona, in

2. podrobnejšo vsebino informacij iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

3.2. Opravljanje bančnih in finančnih storitev bank**3.2.1. Opravljanje bančnih in finančnih storitev bank na območju Republike Slovenije**

83. člen

(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom svoje ustanovitve v sodni register.

84. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa,

2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

- opis poslov, ki jih namerava banka opravljati,
- opis sistema upravljanja iz 124. člena tega zakona,

3. seznam delničarjev, ki mora za vsakega delničarja obsegati njegove osebne podatke in podatek o številu in deležu delnic, ki jih je prevzel ob ustanovitvi banke,

4. druge dokaze, ki dokazujejo, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

85. člen

(združitev postopka odločanja o dovoljenjih)

Banka Slovenije mora hkrati odločiti o naslednjih zahtevah za izdajo dovoljenj:

1. o zahtevi banke za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev,

2. o zahtevah bodočih kvalificiranih imetnikov delnic banke iz 1. točke tega člena za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža,

3. o zahtevah kandidatov za člane uprave te banke iz 1. točke tega člena za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke,

4. o zahtevi banke za opravljanje finančnih storitev iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, če je banka vložila tako zahtevo hkrati z zahtevo iz 1. točke tega člena.

86. člen

(odločanje o dovoljenju za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije izda banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev:

1. če je statusni stroj banke v skladu z določbami 2. poglavja tega zakona,

2. če so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev vsem kvalificiranim imetnikom,

3. če so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcije člana uprave banke vsem članom uprave te banke in

4. če je načrtovani sistem upravljanja iz 124. člena tega zakona ustrezen in primeren za upravljanje s tveganji, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih poslov izpostavljena.

(2) Če načrtovani sistem upravljanja iz 124. člena tega zakona ni ustrezen oziroma primeren za upravljanje z vsemi tveganji, ki bi jim lahko bila banka izpostavljena pri opravljanju vseh poslov, obseženih z bančnimi storitvami, lahko Banka Slovenije omeji dovoljenje za opravljanje bančnih storitev na določene vrste oziroma obseg poslov ali veže dovoljenje na druge pogoje.

87. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev preneha:

1. če banka ne začne poslovati v enem letu od izdaje dovoljenja,

2. če banka preneha z opravljanjem bančnih storitev za več kot šest mesecev ali

3. z izdajo odločbe Banke Slovenije o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka oziroma o začetku prisilne likvidacije nad banko.

(2) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(3) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih ali drugih storitev:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka, z iztekom katerega dovoljenje preneha veljati,

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko je banki vročena odločba Banke Slovenije o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja oziroma o začetku prisilne likvidacije.

88. člen

(dovoljenje za opravljanje finančnih storitev)

(1) Banka mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije:

1. za storitve iz 1. do 12. in 15. točke 10. člena tega zakona in

2. za storitve iz 1. do 4. in 6. točke prvega odstavka 11. člena tega zakona.

(2) Za dovoljenje za opravljanje storitev iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 83. člen, 2. točka 84. člena, 4. točka prvega odstavka in drugi odstavki 86. člena in 87. člen tega zakona, za odvzem tega dovoljenja pa 250. do 252. člen tega zakona.

(3) V izreku odločbe, s katero Banka Slovenije odloči o dovoljenju za opravljanje finančnih storitev, morajo biti navedene storitve, za opravljanje katerih se dovoljenje izdaja.

(4) Če drug zakon za opravljanje posamezne storitve iz prvega odstavka tega člena določa dodatne pogoje:

1. mora banka zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev priložiti tudi dokaze o izpolnjevanju teh pogojev in

2. Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev, če banka teh pogojev ne izpolnjuje.

(5) Banka države članice, ki je na območju Republike Slovenije upravičena opravljati bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, bodisi prek podružnice bodisi neposredno, mora za vsako od storitev iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

89. člen

(obvestitev Banke Slovenije o začetku opravljanja drugih storitev)

(1) Banka mora, preden začne opravljati posamezno od teh storitev, o tem obvestiti Banko Slovenije:

1. storitve iz 13. ali 14. točke 10. člena tega zakona,

2. storitve iz 5. točke prvega odstavka 11. člena tega zakona in

3. pomožne storitve.

(2) Obvestilu iz prvega odstavka tega člena mora banka priložiti poslovni načrt glede storitev, ki so predmet obvestila, z vsebino iz 2. točke 84. člena tega zakona.

90. člen

(dovoljenje za združitev oziroma delitev)

(1) Če je banka udeležena pri združitvi ali delitvi družb, mora pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za to združitev oziroma delitev.

(2) Za odločanje o dovoljenju za združitev oziroma delitev se smiselno uporabljajo določbe 83. do 86. člena tega zakona.

(3) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala bančne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druga statusna preoblikovanja, pri katerih je udeležena banka.

(5) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev je treba priložiti tudi listine, kot jih za ta namen določa ZGD-1:

1. za združitev:

– pogodbo o združitvi,

– poročilo ali poročila uprav bank oziroma poslovodstev družb, ki so udeležene pri združitvi, o združitvi,

– poročilo ali poročila o reviziji združitve,

– predlog objave sklica skupščine ali skupščin, ki bodo odločale o soglasju za združitev,

– pisno poročilo nadzornega sveta.

2. za delitev:

– delitveni načrt,

– poročilo uprave banke o delitvi,

– poročilo o reviziji delitve,

– predlog objave sklica skupščine banke, ki bo odločala o soglasju za delitev,

– pisno poročilo nadzornega sveta.

3.2.2. Opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev bank na območju države članice

91. člen

(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v državi članici)

(1) Banka, ki namerava ustanoviti podružnico v državi članici, mora o tem obvestiti Banko Slovenije, in navesti državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. poslovni načrt, ki med drugim obsega vrste in obseg poslov, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijski ustroj podružnice,

2. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici,

3. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo iz prvega odstavka tega člena obsega zahtevo, da Banka Slovenije obvestilo s prilogami posreduje nadzornemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice).

92. člen

(posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če ob upoštevanju obsega in vrste poslov, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma finančnega položaja banke.

(2) Če Banka Slovenije ne zavrne zahteve po prvem odstavku tega člena, mora v treh mesecih po prejemu obvestila banke s prilogami iz 91. člena tega zakona to obvestilo s prilogami posredovati nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena mora Banka Slovenije nadzornemu organu države članice posredovati tudi podatke o višini kapitala banke in kapitalski ustreznosti.

(4) Če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ne obvesti banke o posredovanju obvestila nadzornemu organu države članice oziroma ji ne vroči odločbe o zavrnitvi zahteve za posredovanje tega obvestila, se šteje, da je zahtevo za posredovanje obvestila zavrnila.

93. člen

(začetek poslovanja podružnice v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice:

1. z dnem, ko prejme obvestilo nadzornega organa države članice o pogojih, v skladu s katerimi mora zaradi zaščite javnih koristi opravljati posle v državi članici, oziroma

2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je nadzorni organ države članice prejel obvestilo Banke Slovenije v skladu z 92. členom tega zakona, če do izteka tega roka ne prejme obvestila nadzornega organa države članice iz 1. točke tega člena.

94. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 91. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije in nadzorni organ države članice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 91. do 93. člen tega zakona, le da se roka iz drugega odstavka 92. člena in iz 2. točke 93. člena tega zakona skrajšata na en mesec.

95. člen

(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava začeti neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, mora o tem obvestiti Banko Slovenije in navesti državo članico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije mora v enem mesecu po prejemu obvestila banke iz prvega odstavka tega člena to obvestilo posredovati nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici z dnem, ko nadzorni organ te države članice prejme obvestilo Banke Slovenije iz drugega odstavka tega člena.

3.2.3. *Opravljanje bančnih in finančnih storitev bank na območju tretje države*

96. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Za dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 91. člena, prvi odstavek 92. člena in 94. člen tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

3.3. **Opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev bank in posebnih finančnih institucij držav članic**

97. člen

(opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v državi članici svojega sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije bodisi prek podružnice bodisi neposredno pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Za banko države članice, ki opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije, se uporabljajo naslednje določbe zakonov in predpisov, izdanih v zvezi z njihovim izvrševanjem:

1. 214. in 215. člen tega zakona in

2. smiselno 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena, drugi odstavek 210. člena, šesti odstavek 213. člena, 224. in 311. člen tega zakona.

(3) Za banko države članice, ki opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije prek podružnice, se uporabljajo tudi naslednje določbe zakonov in predpisov, izdanih v zvezi z njihovim izvrševanjem:

1. 194. in 234. člen tega zakona v delu, ki se nanaša na poročila in informacije, potrebne za izvrševanje pristojnosti in nalog Banke Slovenije na področju denarne politike, spremljanja likvidnostnih tveganj, statistike in uresničevanja jamstva za vloge,

2. tretji odstavek 204. člena, drugi odstavek 210. člena ter 213., 224. in 311. člen tega zakona.

(4) Pri uporabi 224. člena tega zakona za banko iz tretjega odstavka tega člena se poleg merila bilančne vsote podružnice upošteva tudi merilo sorazmernosti obsega nadzora nad podružnico.

98. člen

(opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev prek podružnice)

(1) Banka države članice sme ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in začeti opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve prek te podružnice z iztekom dveh mesecev od dneva, ko Banka Slovenije od nadzornega organa države članice sedeža te banke prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 91. člena in iz tretjega odstavka 92. člena tega zakona.

(2) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katerega od dejstev

oziroma okoliščin iz drugega odstavka 91. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(3) Vloge pri podružnici banke države članice so vključene v sistem zajamčenih vlog v državi članici sedeža banke.

(4) Podružnica banke države članice se lahko za dopolnitev ravni oziroma obsega jamstva, ki presega raven oziroma višino zajamčene vloge v sistemu zajamčenih vlog v državi članici njenega sedeža, vključi v sistem zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji.

99. člen

(neposredno opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev)

Banka države članice sme začeti neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije od nadzornega organa države članice sedeža te banke prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega odstavka 95. člena tega zakona.

100. člen

(uporaba določb za družbe za izdajo elektronskega denarja)

Določbe tega zakona o opravljanju bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za družbo za izdajo elektronskega denarja države članice.

101. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Določbe tega zakona o opravljanju bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za finančno institucijo države članice, ki izpolnjuje naslednje pogoje (v nadaljnjem besedilu: posebna finančna institucija):

1. ki ni kreditna institucija,

2. katere nadrejena družba je kreditna institucija ali več kreditnih institucij skupaj, ki so po svojem statutu ali drugih pravilih inkorporacije upravičene opravljati vzajemno priznane finančne storitve, in

3. ki izpolnjuje naslednje dodatne pogoje:

– njene nadrejene družbe so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v državi članici sedeža posebne finančne institucije,

– v državi svojega sedeža dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v Republiki Sloveniji,

– kreditne institucije, ki so ji nadrejene, so skupaj imetnice njenih delnic, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,

– kreditne institucije, ki so ji nadrejene, po oceni nadzornega organa države članice sedeža posebne finančne institucije upravljajo to institucijo z ustrežno skrbnostjo in so s soglasjem nadzornega organa države svojega sedeža prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,

– posebna finančna institucije je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene kreditne institucije, in sicer zlasti glede določitve minimalnih kapitalskih zahtev in nadzora velikih izpostavljenosti.

(2) Obvestilo nadzornega organa države članice sedeža posebne finančne institucije iz prvega odstavka 98. člena oziroma iz 99. člena tega zakona mora obsegati tudi podatke o kapitalu posebne finančne institucije in o kapitalski ustreznosti kreditne institucije, ki je nadrejena družba te posebne finančne institucije, na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadzorni organ države članice sedeža posebne finančne institucije obvesti Banko Slovenije, da je ta institucija prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, se zanjo prenehajo uporabljati določbe tega zakona

o opravljanju bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji.

3.4. Opravljanje bančnih in vzajemno priznanih finančnih storitev bank tretjih držav

3.4.1. Podružnica banke tretje države

102. člen

(opravljanje bančnih storitev banke tretje države)

Banka tretje države sme bančne storitve oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v državi svojega sedeža, opravljati tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

103. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države).

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke,
3. podatke o članih oziroma članicah poslovnih in nadzornih organov matične banke,
4. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja,
5. če iz izpiska iz 1. točke niso razvidni podatki o imetnikih delnic matične banke: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike delnic in njihove deleže pri upravljanju matične banke,
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki,
7. opis bančnih storitev oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja,
8. dovoljenje za opravljanje bančnih oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal nadzorni organ države njenega sedeža,
9. dovoljenje nadzornega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno,
10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke,
12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(3) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da matična banka v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje, kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(4) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovska in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona.

(5) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(6) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve in tiste druge vzajemno priznane finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(7) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi druge vzajemno priznane finančne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(8) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 7. in 11. točka drugega odstavka ter četrta in peti odstavek tega člena.

104. člen

(uporaba določb)

(1) Za banko tretje države, ki je v Republiki Sloveniji ustanovila podružnico, se smiselno uporabljajo 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena, drugi odstavek 210. člena in šesti odstavek 213. člena tega zakona.

(2) Za banko iz prvega odstavka tega člena oziroma njeno podružnico in za poslovodje te podružnice se uporabljajo:

1. določbe 4., 5., 6., 7. in 14. poglavja tega zakona,
2. določbe drugih zakonov, ki se uporabljajo za banke s sedežem na območju Republike Slovenije,
3. v primeru iz tretjega odstavka 105. člena tega zakona: določbe 8. poglavja tega zakona,
4. določbe predpisov, izdanih v zvezi z izvrševanjem določb zakonov iz 1. do 3. točke tega odstavka.

(3) Za poslovodje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi banke.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države tudi:

1. če je nadzorni organ sedeža banke tretje države tej banki odvzel dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
2. če podružnica v primeru iz tretjega odstavka 105. člena tega zakona ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

105. člen

(sistem zajamčenih vlog pri podružnici banke tretje države)

(1) Podružnica banke tretje države je vključena v sistem jamstva za vloge v državi, kjer ima sedež njena matična banka.

(2) Raven in obseg jamstva za vloge pri podružnici banke tretje države ne sme presegati ravni in obsega, določenega s tem zakonom.

(3) Če sistem jamstva za vloge v državi, v kateri ima sedež banka tretje države, ne obstaja oziroma je obseg jamstva za zajamčene vloge manjši kot v Republiki Sloveniji, se mora podružnica te banke vključiti v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji. Način in obseg vključitve podružnice banke tretje države v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji določi Banka Slovenije z dovoljenjem za ustanovitev podružnice.

3.4.2. Predstavništvo banke tretje države

106. člen

(predstavništvo banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in posreduje informacije o svojih storitvah prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih poslov.

107. člen

(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke,
3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja,
4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka 106. člena tega zakona.

4. poglavje:

Upravljanje s tveganji

4.1. Pojmi v zvezi z upravljanjem s tveganji

108. člen

(upravljanje s tveganji)

Upravljanje s tveganji obsega ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno s poročanjem o tveganjih, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

109. člen

(kreditno tveganje)

Kreditno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti dolžnika do banke.

110. člen

(tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev)

Tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev je tveganje, da bo znesek terjatve, do katerega je upravičen upnik, zmanjšan zaradi uspešno uveljavljenih ugovorov dolžnika, ki izvirajo iz pravnega razmerja s prejšnjim upnikom, na podlagi katerega je nastala ta terjatev.

111. člen

(tržna tveganja)

(1) Za ta tveganja se uporablja skupni pojem tržna tveganja:

1. pozicijsko tveganje,
2. tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke,
3. tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja,
4. valutno tveganje in
5. tveganje spremembe cen blaga.

(2) Pozicijsko tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi spremembe cen finančnih instrumentov. Pozicijsko tveganje obsega posebno in splošno pozicijsko tveganje.

(3) Posebno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi dejavnikov v zvezi z njegovim izdajateljem oziroma pri izvedenem finančnem instrumentu v zvezi z izdajateljem osnovnega finančnega instrumenta.

(4) Splošno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta pri dolžniškem finančnem instrumentu zaradi spremembe ravni obrestnih mer oziroma pri

lastniškem finančnem instrumentu cenovnih gibanj na kapitalnem trgu, ki niso povezana s posebnimi lastnostmi posameznih finančnih instrumentov.

(5) Tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke na podlagi postavk trgovalne knjige.

(6) Tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja je tveganje nastanka izgube zaradi preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja do posamezne osebe.

(7) Valutno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi spremembe tečaja valut.

(8) Tveganje spremembe cen blaga je tveganje nastanka izgub zaradi spremembe cene blaga, na katerega se nanaša izvedeni finančni instrument.

112. člen

(operativno tveganje)

Operativno tveganje je tveganje nastanka izgube, vključno s pravnim tveganjem, zaradi naslednjih okoliščin:

1. zaradi neustreznosti ali nepravilnega izvajanja notranjih procesov,
2. zaradi drugih nepravilnih ravnanj ljudi, ki spadajo v notranjo poslovno sfero pravne osebe,
3. zaradi neustreznosti ali nepravilnega delovanja sistemov, ki spadajo v notranjo poslovno sfero pravne osebe, ali
4. zaradi zunanjih dogodkov ali dejanj.

113. člen

(izpostavljenost)

(1) Izpostavljenost banke je vsaka postavka sredstev ali zunajbilančna postavka.

(2) Izpostavljenost banke do posamezne osebe je vsota vseh postavk sredstev in zunajbilančnih postavk, ki izkazujejo:

1. terjatve in pogoje terjatve banke do te osebe in
2. naložbe banke v finančne instrumente in kapitalske deleže te osebe.

114. člen

(pomemben učinek, izguba ali strošek)

(1) Pomemben učinek, izguba ali strošek je učinek, izguba ali strošek, ki ima pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za tveganja, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za druga pomembna dejstva oziroma okoliščine.

115. člen

(pojmi v zvezi z izračunom kapitalske zahteve za kreditno tveganje na podlagi notranjih bonitetnih sistemov)

(1) Verjetnost neplačila je verjetnost, da bo v naslednjem enoletnem obdobju nastopil položaj neplačila nasprotne pogodbene stranke.

(2) Položaj iz prvega odstavka tega člena obstaja:

1. če je po oceni banke majhna verjetnost, da bo nasprotna pogodbeni stranka v celoti poravnala svoje kreditne obveznosti do banke, njene nadrejene družbe ali katere koli njene podrejene družbe, ne da bi bilo za poplačilo treba urediti kreditno zavarovanje ali druge ukrepe prisilne izterjatve te obveznosti,

2. če nasprotna pogodbeni stranka več kot 90 dni zamujaja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do banke, njene nadrejene družbe ali katere koli njene podrejene družbe.

(3) Izguba je premoženjska izguba, ki vključuje:

1. pomembne učinke diskontiranja denarnih tokov na trenutek nastopa neplačila ter
2. pomembne neposredne in posredne stroške, povezane z izterjavo terjatve.

(4) Izguba ob neplačilu je razmerje med zneskom izgube pri posamezni izpostavljenosti banke zaradi neplačila nasprotne stranke in vrednostjo izpostavljenosti po stanju ob neplačilu.

(5) Konverzijski količnik je razmerje med nečrpanim zneskom prevzete obveznosti banke po stanju ob izdelavi ocene, ki bo po oceni banke črpan in ne bo poravnán ob nastanku neplačila, in celotnim nečrpanim zneskom prevzete obveznosti banke po stanju ob izdelavi ocene. Prevzeta obveznost banke po prvem stavku tega odstavka je obveznost, ki jo je banka prevzela na podlagi odobrenega kredita, izdane garancije ali drugega pravnega posla.

(6) Pričakovana izguba je razmerje med zneskom, za katerega se pričakuje, da bo izgubljen pri posamezni izpostavljenosti banke zaradi morebitnega neplačila nasprotne stranke ali zaradi uresničitve tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljene denarne terjatve v naslednjem enoletnem obdobju, in vrednostjo izpostavljenosti po stanju ob neplačilu.

116. člen

(kreditno zavarovanje)

(1) Kreditno zavarovanje je način zmanjševanja kreditnega tveganja, povezanega z eno ali več izpostavljenostmi banke.

(2) Kreditna zavarovanja so stvarna in osebna.

(3) Stvarno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo banke, zmanjšano zato, ker ima banka v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbené stranke ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko, najmanj eno od naslednjih pravic:

1. pravico prodati določeno premoženje zaradi poplačila svoje terjatve,

2. pravico zagotoviti prenos ali pridobitev določenega premoženja,

3. pravico obdržati določeno nedenarno premoženje ali denarne zneske,

4. pravico zmanjšati oziroma pobotati znesek izpostavljenosti za znesek terjatve nasprotne stranke do banke,

5. pravico nadomestiti znesek izpostavljenosti z zneskom v višini razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve nasprotne stranke do banke.

(4) Osebno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo banke, zmanjšano zato, ker se je tretja oseba zavezala, da bo plačala dolgovani znesek v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbené stranke (kreditateljca) ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko.

(5) Med stvarna kreditna zavarovanja spadajo tudi posli začasne prodaje oziroma nakupa in posli posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, če imajo značilnosti, določene v tretjem odstavku tega člena.

117. člen

(posel začasne prodaje oziroma odkupa)

(1) Posel začasne prodaje oziroma odkupa je vsaka pogodba:

1. pri kateri prenositelj na prejemnika prenese:

– bodisi vrednostne papirje ali blago,

– bodisi zajamčene pravice glede vrednostnih papirjev ali blaga, v zvezi s katerimi je jamstvo izdala priznana borza, ki je imetnik pravic glede teh vrednostnih papirjev ali blaga,

2. po kateri prenositelj teh vrednostnih papirjev, blaga ali pravic ni upravičen prenesti na ali zastaviti več kot eni osebi hkrati in

3. s katero se pogodbená stranka zaveže, da bo istovrstne vrednostne papirje, blago ali pravice iz 1. točke,

– če je bila prenositelj: ponovno odkupila od nasprotne (pogodbene) stranke, ali

– če je bila prejemnik: ponovno prodala nasprotni (pogodbeni) stranki

na dan v prihodnosti, določen s pogodbo, ali na zahtevo prenositelja, za ceno, določeno v pogodbi.

(2) Pri poslu začasne prodaje ima banka položaj prenositelja.

(3) Pri poslu začasnega odkupa ima banka položaj prejemnika.

118. člen

(posoja oziroma izposoja vrednostnih papirjev ali blaga)

(1) Posoja oziroma izposoja vrednostnih papirjev ali blaga je posojilna pogodba:

1. pri kateri posojilodajalec na posojilojemalca proti ustreznemu zavarovanju prenese vrednostne papirje ali blago in

2. s katero se posojilojemalec zaveže vrniti vrednostne papirje ali blago enake vrste na dan v prihodnosti, določen s pogodbo, ali na zahtevo posojilodajalca.

(2) Posel posoje vrednostnih papirjev ali blaga je posel iz prvega odstavka tega člena, pri katerem ima banka položaj posojilodajalca.

(3) Posel izposoje vrednostnih papirjev ali blaga je posel iz prvega odstavka tega člena, pri katerem ima banka položaj posojilojemalca.

119. člen

(denarju podoben instrument)

Denarju podoben instrument je potrdilo o vlogi ali drug instrument podobnih značilnosti, ki ga izda banka.

120. člen

(listinjenje in povezani pojmi)

(1) Listinjenje je posel ali shema, pri katerem se kreditno tveganje, povezano s posamezno izpostavljenostjo ali skupino izpostavljenosti, razdeli na segmente kreditnega tveganja in ki ima naslednje značilnosti:

1. plačila v tem poslu ali shemi so odvisna od izpolnjevanja obveznosti dolžnikov pri tej izpostavljenosti ali skupini izpostavljenosti in

2. podrejenost segmentov kreditnega tveganja je podlaga za določitev porazdelitve izgub med trajanjem tega posla ali sheme.

(2) Tradicionalno listinjenje je listinjenje, ki obsega premoženjski prenos izpostavljenosti, ki so predmet listinjenja, na pravno osebo s posebnim namenom listinjenja, ki v zvezi s tem izda vrednostne papirje. To se opravi tako, da originator neposredno ali prek soudeležbe prenese imetništvo olistinjenih izpostavljenosti. Vrednostni papirji, ki se izdajo, ne vsebujejo denarne obveznosti originatorja.

(3) Sintetično listinjenje je listinjenje, pri katerem se razdelitev kreditnega tveganja na segmente kreditnega tveganja doseže s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ali garancijami, skupina izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja, pa se ne prenese in se izkazuje v bilanci stanja originatorja.

(4) Segment kreditnega tveganja je pogodbeno določen segment kreditnega tveganja, povezan s posamezno izpostavljenostjo ali skupino izpostavljenosti, pri katerem pozicija v tem segmentu pomeni prevzem tveganja kreditne izgube, ki je večja ali manjša od tveganja glede enakega zneska pri poziciji v vsakem drugem takem segmentu kreditnega tveganja, ne da bi bilo pri tem upoštevano kreditno zavarovanje, ki ga dajejo tretje osebe neposredno imetnikom pozicije v tem ali drugih segmentih kreditnega tveganja.

(5) Položaj v listinjenju je izpostavljenost v listinjenju.

(6) Izvorna banka je ena od obeh:

1. banka, ki je bila bodisi sama bodisi prek povezanih oseb, neposredno ali posredno, subjekt izvorne pogodbe, na podlagi katere so nastale obveznosti ali pogoje obveznosti dolžnika ali morebitnih dolžnikov, ki so podlaga izpostavljenosti, ki je predmet listinjenja, ali

2. banka, ki odkupi izpostavljenost druge osebe tako, da jo izkazuje v svoji bilanci stanja, in ki to izpostavljenost kasneje olistini.

(7) Sponzor je banka:

1. ki ni originator in
2. ki ustanovi in upravlja program komercialnih vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem ali drugo shemo listinjenja in ki odkupuje izpostavljenosti od drugih oseb.

(8) Kreditna izboljšava je pogodbeno razmerje, pri katerem se kreditna kvaliteta pozicije v listinjenju izboljša glede na kvaliteto pozicije, če kreditne izboljšave ne bi bilo. Kreditna izboljšava vključuje izboljšavo z zagotovitvijo segmentov kreditnega tveganja z višjim vrstnim redom poplačila in druge oblike kreditne zaščite.

(9) Pravna oseba s posebnim namenom listinjenja je pravna oseba, ki ima naslednje značilnosti:

1. ni kreditna institucija,
2. ustanovljena je za izvajanje enega ali več listinjenj,
3. njeno delovanje je omejeno na posle za uresničitev namena iz 2. točke tega odstavka,
4. njena organizacijska struktura ima namen ločiti njene obveznosti od obveznosti originatorja in
5. osebe, ki so imetniki upravičenj v tej pravni osebi, imajo neomejeno pravico zastaviti ali zamenjati ta upravičenja.

121. člen

(finančni instrumenti in s tem povezani pojmi)

(1) Finančni instrument je vsak pravni posel, na podlagi katerega nastaneta tako finančno premoženje ene stranke kakor tudi finančna obveznost ali lastniški instrument druge stranke. Pojem finančni instrument obsega tako osnovni finančni instrument kakor tudi izvedeni finančni instrument in vključuje najmanj vse finančne instrumente po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(2) Opcija je enostransko oblikovalno upravičenje, z uresničitvijo katerega imetnik opcije doseže sklenitev pogodbe o nakupu, prodaji ali zamenjavi, katere predmet je osnovni instrument.

(3) Zamenljivi vrednostni papir je vrednostni papir, ki vsebuje opcijo, z uresničitvijo katere njegov imetnik doseže zamenjavo za drug vrednostni papir.

(4) Nakupni bon je vrednostni papir:

1. ki vsebuje opcijo do nakupa osnovnega instrumenta za določeno ceno do dneva izteka veljavnosti te opcije ali na ta dan in

2. pri katerem se izpolnitev obveznosti, ki nastane z uresničitvijo opcije, lahko opravi bodisi z izročitvijo osnovnega instrumenta bodisi z denarnim plačilom.

(5) Izvedeni finančni instrument je finančni instrument iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena ter vsak drug finančni instrument, katerega vrednost je odvisna od cene osnovnega finančnega instrumenta ali tečaja ali indeksa ali cene drugega osnovnega premoženja.

122. člen

(organizirani trg)

Organizirani trg je multilateralni sistem, ki ga vodi oziroma upravlja upravljavec organiziranega trga in ki ima naslednje značilnosti:

1. omogoča, da se v tem sistemu in v skladu z vnaprej določenimi pravili srečajo interesi glede prodaje ali nakupa finančnih instrumentov številnih tretjih oseb tako, da to povzroči sklenitev pravnega posla glede finančnega instrumenta, ki je uvrščen v trgovanje po njegovih pravilih oziroma sistemih tega trga,

2. ima dovoljenje pristojnega nadzornega organa,

3. deluje redno in v skladu s pogoji, ki jih za njegovo delovanje določajo ustrezni predpisi.

123. člen

(priznana borza)

Priznana borza je borza, ki jo Banka Slovenije prizna kot tako in ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. trgovanje na njej poteka redno,

2. ima pravila:

– ki jih je izdal ali odobril ustrezen nadzorni organ države sedeža borze in

– ki določajo pogoje poslovanja borze, pogoje za pristop na borzo in pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvedeni finančni instrument za uvrstitev v trgovanje na borzi,

3. ima mehanizem poravnave, po katerem je treba za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti zagotoviti zahtevana dnevna kritja, ki po oceni Banke Slovenije dajejo ustrezno zavarovanje.

4.2. Temeljna pravila o upravljanju s tveganji

124. člen

(trden in zanesljiv sistem upravljanja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki mora obsegati:

1. jasn organizacijski stroj z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti,

2. učinkovite postopke ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju,

3. ustrezen sistem notranjih kontrol, ki vključuje ustrezne administrativne in računovodske postopke.

(2) Organizacijski stroj, postopki in sistemi iz prvega odstavka tega člena morajo biti jasno in razumljivo opredeljeni in sorazmerni značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka.

125. člen

(kapitalska ustreznost banke)

Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste storitev, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh storitev (kapitalska ustreznost).

126. člen

(strategije in procesi ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati primerne, učinkovite in celostne strategije in procese za stalno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in ravni tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(2) Strategije in procesi iz prejšnjega odstavka morajo biti predmet rednih notranjih pregledov, da se zagotovi, da ostanejo jasno in celovito opredeljeni in sorazmerni značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka.

127. člen

(poslovanje v skladu z omejitvami)

Banka mora poslovati tako, da tveganja, ki jim je izpostavljena pri posameznih oziroma vseh vrstah poslov, ki jih opravlja, nikoli ne presežejo omejitev največjih dopustnih izpostavljenosti, omejitve naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja ali drugih omejitev, določenih s tem zakonom in s predpisi o upravljanju s tveganji.

128. člen

(zagotavljanje plačilne sposobnosti banke)

Banka mora poslovati tako, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (v na-

daljnem besedilu: likvidnost) ter, da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti.

129. člen

(predpisi o upravljanju s tveganji)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila o obsegu in načinu konsolidacije za namen izpolnjevanja obveznosti na konsolidirani podlagi ter pogoji za pridobitev dovoljenja iz sedmega odstavka 297. člena tega zakona,

2. v zvezi z izračunom kapitala banke:

– lastnosti in vrste sestavin, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala za namen pokrivanja vseh ali posameznih kapitalskih zahtev,

– razmerja in omejitve med posameznimi sestavinami pri izračunu kapitala za namen pokrivanja vseh ali posameznih kapitalskih zahtev,

– podrobnejše pogoje za pridobitev dovoljenja iz 134. a člena tega zakona,

– način in obdobje usklajevanja posameznih finančnih instrumentov iz 133. in 134. člena tega zakona z omejitvami pri izračunu kapitala za namen pokrivanja vseh ali posameznih kapitalskih zahtev,

3. v zvezi z vrednotenjem postavk za izračun kapitalskih zahtev in omejitev:

– podrobnejša pravila o vrednotenju teh postavk za name- ne vseh ali posameznih kapitalskih zahtev in omejitev,

– način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu posameznih vrst kapitalskih zahtev oziroma omejitev,

4. v zvezi z izračunavanjem kapitalске zahteve za kreditno tveganje in za tveganje zmanjšanja vrednostni odkupljenih terjatev:

– vrste in značilnosti kategorij izpostavljenosti,

– podrobnejša pravila o izračunu tveganjem prilagojenih zneskov posameznih vrst izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub,

– podrobnejša merila za priznanje zunanje bonitetne institucije kot primerne ter za razveljavitev odločbe o priznanju zunanje bonitetne institucije kot primerne in način javne dostopnosti podatkov v zvezi z zunanjimi bonitetnimi institucijami, ki jih je Banka Slovenije priznala kot primerne, ter njihove obveznosti poročanja Banki Slovenije o okoliščinah iz drugega odstavka 142. člena tega zakona,

– podrobnejša pravila o načinu uporabe zunanje bonitetne ocene za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti,

– pri pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov: podrobnejše pogoje za uporabo, način in obseg uporabe ter način in pogoje postopnega uvajanja ter za stalna izvzetja,

– podrobnejša merila za primernost kreditnih zavarovanj in minimalne zahteve za njihovo uresničitev pri izračunu njihovih učinkov,

– podrobnejša pravila o načinu upoštevanja listinjenja,

5. v zvezi z izračunom kapitalskih zahtev za tržna tveganja:

– podrobnejše značilnosti postavk trgovalne knjige,

– podrobnejša pravila o pristopih, pogojih za uporabo pristopov ter o načinu izračuna kapitalskih zahtev za posamezne vrste tržnih tveganj,

– glede notranjih modelov: pogoje za njihovo uporabo ter obseg in način njihove uporabe,

6. v zvezi z izračunom kapitalске zahteve za operativno tveganje:

– pogoje za uporabo standardiziranega oziroma naprednega pristopa in za kombinirano uporabo pristopov,

– podrobnejša pravila o izračunu kapitalске zahteve za operativno tveganje z uporabo posameznih pristopov,

7. v zvezi z velikimi izpostavljenostmi podrobnejša pravila o:

– izračunu izpostavljenosti,

– izvzetjih in upoštevanju učinkov kreditnih zavarovanj,

– spremljanju izpostavljenosti,

– ugotavljanju obstoja skupine povezanih oseb,

– obravnavi velikih posrednih kreditnih izpostavljenosti,

– pogojih za pridobitev dovoljenja iz četrtega odstavka

165. člena tega zakona,

8. v zvezi z naložbami v kvalificirane deleže v osebe nefinančnega sektorja: podrobnejša pravila:

– o izračunavanju omejitev teh naložb in

– o obravnavi preseganja teh omejitev,

– pogojih za pridobitev dovoljenja iz tretjega odstavka

172. člena tega zakona,

9. podrobnejša pravila o upravljanju s tveganji,

10. podrobnejša pravila v zvezi z likvidnostno pozicijo,

11. v zvezi s poročanjem:

– podrobnejšo vsebino poročil in obvestil,

– roke in način poročanja,

12. ustrezne ukrepe za upravljanje z obrestnim tveganjem, ki nastopi zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, vendar le za banke, katerih izguba, nastala zaradi sprememb teh obrestnih mer, presega 20 odstotkov njihovega kapitala,

13. merila za primerne izvozne agencije,

14. podrobnejša pravila v zvezi z ocenjevanjem ustreznega notranjega kapitala in

15. podrobnejša pravila glede izpolnjevanja pogojev, pod katerimi je banka lahko izpostavljena prenesenemu kreditnemu tveganju oziroma ima pozicije v listinjenju.

4.3. Raven izpolnjevanja obveznosti

130. člen

(izpolnjevanje obveznosti na posamični podlagi)

(1) Banka mora izpolnjevati naslednje obveznosti na posamični podlagi:

1. obveznosti glede sistemov in standardov upravljanja, določene v 124. členu in v oddelku 4.6. tega zakona,

2. obveznosti glede minimalnega kapitala, določene v 136. členu tega zakona, in

3. obveznosti glede izpostavljenosti, določene v pododdelku 4.5.5. tega zakona.

(2) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja niti podrejene niti nadrejene banke, in banka, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, mora na posamični podlagi izpolnjevati tudi naslednje obveznosti:

1. obveznosti glede naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja, določene v pododdelku 4.5.6. tega zakona, in

2. obveznosti glede strategij in procesov ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala, določene v 126. členu tega zakona.

(3) Banka, ki nima položaja niti podrejene niti nadrejene banke, in banka, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, mora na posamični podlagi izpolnjevati tudi obveznosti glede razkritij, določene v 207. do 209. členu tega zakona.

131. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi)

(1) Nadrejena banka Republike Slovenije mora na ravni Republike Slovenije izpolnjevati naslednje obveznosti na konsolidirani podlagi:

1. obveznosti glede minimalnega kapitala, določene v 136. členu tega zakona,

2. obveznosti glede naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja, določene v pododdelku 4.5.6. tega zakona,

3. obveznosti glede strategij in procesov ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala, določene v 126. členu tega zakona,

4. obveznosti glede izpostavljenosti, določene v pododdelku 4.5.5. tega zakona.

(2) Banka, ki je podrejena finančnemu holdingu Republike Slovenije, mora na ravni Republike Slovenije izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na podlagi konsolidiranega položaja tega finančnega holdinga.

(3) Banka, ki ima položaj EU nadrejene banke, mora na ravni Evropske unije izpolnjevati obveznosti glede razkritij, določene v 207. do 209. členu tega zakona, na podlagi njenega konsolidiranega finančnega položaja.

(4) Banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu, mora na ravni Evropske unije izpolnjevati obveznosti iz tretjega odstavka tega člena na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije podrejeni banki, ki je pomembna za bančni sistem Republike Slovenije, z odločbo naloži izpolnjevanje obveznosti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 207. člena tega zakona, in sicer:

1. če ima položaj nadrejene družbe bančne podskupine znotraj Republike Slovenije: na konsolidirani podlagi,
2. v drugih primerih: na posamični podlagi.

(6) Podrejena banka, ki je bodisi sama bodisi njen nadrejeni finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na konsolidirani podlagi na ravni podskupine.

(7) Da se zagotovi, da so organizacijski ustroj, procesi in sistemi znotraj bančne skupine dosledni in dobro integrirani, tako da je omogočena nemotena priprava vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor, mora nadrejena banka v bančni skupini izpolnjevati obveznosti iz 124. člena tega zakona na konsolidirani podlagi na ravni skupine ali podskupine.

(8) Drugi oziroma četrti odstavek tega člena se ne uporablja za banko, katere nadrejeni finančni holding Republike Slovenije oziroma nadrejeni EU finančni holding ima položaj investicijskega podjetja, ki izpolnjuje obveznosti na konsolidirani podlagi.

4.4. Kapital banke

132. člen

(kapital banke)

(1) Kapital banke se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti banke glede upravljanja s tveganji (v nadaljnjem besedilu: kapital banke) izračuna na način, določen v oddelku 4.4. tega zakona in v predpisih o upravljanju s tveganji.

(2) Pri izračunu kapitala banke je treba ustrezno upoštevati:

1. lastnosti posameznih sestavin kapitala,
2. odbitne postavke, ki se odštevajo od posameznih sestavin kapitala,
3. razmerja med posameznimi sestavinami kapitala in
4. namen posameznih sestavin kapitala.

133. člen

(temeljni kapital banke)

(1) Pri izračunu temeljnega kapitala banke se upoštevajo naslednje sestavine:

1. vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve, razen osnovnega kapitala, vplačanega na podlagi prednostnih kumulativnih delnic in kapitalskih rezerv, oblikovanih v zvezi s temi delnicami,
2. rezerve iz dobička,
3. preneseni čisti poslovni izid,
4. instrumenti, ki imajo lastnosti iz prvega odstavka 133.a člena tega zakona in lastnosti, ki jih opredeljuje podzakonski predpis, izdan na podlagi 2. točke 129. člena tega zakona (hibridni instrumenti) in
5. druge postavke, ki so po svojih lastnostih podobne postavkam iz 1. do 3. točke tega odstavka.

(2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice,
2. neopredmetena dolgoročna sredstva,
3. čista izguba poslovnega leta,
4. druge sestavine, ki so po svojih lastnostih in namenu podobne sestavinam iz 1. do 3. točke tega odstavka.

133.a člen

(lastnosti temeljnega kapitala banke)

(1) Sestavine temeljnega kapitala iz prvega odstavka 133. člena tega zakona morajo imeti vsaj naslednje lastnosti:

1. stalnost: sestavine so brez možnosti odpoklica na zahtevo imetnika in brez kakor koli določene ali nakazane dospelosti, razen v primeru hibridnih instrumentov iz 4. točke prvega odstavka 133. člena tega zakona, pri katerih je rok dospelosti najmanj 30 let;
2. neomejeno razpoložljivost za pokrivanje izgub: sestavine so neomejeno razpoložljive za takojšnje pokrivanje tveganj in izgub v času rednega poslovanja;
3. fleksibilnost izplačil: banka mora imeti možnost omejiti izplačilo donosov.

(2) V primeru stečaja ali likvidacije banke se vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve iz 1. točke prvega odstavka 133. člena tega zakona smejo izplačati šele po poravnavi vseh obveznosti in po izplačilu vseh ostalih finančnih instrumentov.

134. člen

(dodatni kapital banke)

(1) Dodatni kapital banke je sestavljen iz dodatnega kapitala I in dodatnega kapitala II.

(2) Pri izračunu dodatnega kapitala I se upoštevajo naslednje sestavine:

1. osnovni kapital, vplačan na podlagi prednostnih kumulativnih delnic in kapitalske rezerve, oblikovane v zvezi s temi delnicami,
  2. podrejene obveznosti,
  3. druge sestavine, ki so po svojih lastnostih in namenu podobne sestavinam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.
- (3) Pri izračunu dodatnega kapitala II se upoštevajo podrejene obveznosti in druge sestavine, ki so po svojih lastnostih in namenu primerne za pokrivanje kapitalskih zahtev za tržna tveganja, razen kapitalske zahteve za tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotnih strank.

134.a člen

(dovoljenje za upoštevanje finančnih instrumentov pri izračunu kapitala banke)

(1) Banka lahko pri izračunu kapitala upošteva finančne instrumente iz 133. in 134. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije. Ne glede na prejšnji stavek lahko banka pri izračunu kapitala upošteva vplačani osnovni kapital na podlagi navadnih delnic in prednostnih kumulativnih delnic brez dovoljenja Banke Slovenije.

(2) Banka mora za izplačilo ali odkup pred datumom dospelosti in v drugih podobnih primerih, ki imajo za posledico, da se finančni instrumenti iz 133. in 134. člena tega zakona ne upoštevajo več pri izračunu kapitala, pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

4.5. Kapitalske zahteve in omejitve

4.5.1. Skupne določbe

135. člen

(vrednotenje postavk za izračun kapitalskih zahtev in omejitev)

Če v tem zakonu in predpisih o upravljanju s tveganji niso določena posebna pravila o vrednotenju postavk sredstev in

zunajbilančnih postavk za namen izračuna kapitalskih zahtev in omejitev, se za vrednotenje teh postavk za namen izračuna kapitalskih zahtev in omejitev uporabljajo splošna pravila o vrednotenju postavk v računovodskih izkazih bank.

136. člen

(minimalni kapital banke)

(1) Kapital banke mora biti vedno najmanj enak seštevku naslednjih kapitalskih zahtev:

1. glede vseh poslov, ki jih opravlja banka, razen postavk trgovalne knjige: kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev (v nadaljnjem besedilu: kapitalska zahteva za kreditno tveganje),

2. glede postavk trgovalne knjige kapitalske zahteve za ta tržna tveganja:

– za pozicijsko tveganje,
– za tveganja poravnave in kreditno tveganje nasprotnih stranke,

– če banka preseže omejitve največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja: za tveganje preseganja teh omejitev,

3. glede vseh poslov, ki jih opravlja banka, kapitalske zahteve za ta tržna tveganja:

– za valutna tveganja in
– za tveganja spremembe cen blaga,

4. glede vseh poslov, ki jih opravlja banka, kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, kapital banke ne sme biti nikoli nižji od najnižjega zneska osnovnega kapitala iz 42. člena tega zakona.

4.5.2. Kapitalska zahteva za kreditno tveganje

4.5.2.1. Skupne določbe

137. člen

(kapitalska zahteva za kreditno tveganje)

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje znaša 8 odstotkov vsote tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

138. člen

(pristopi za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

Banka mora za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporabiti:

1. standardizirani pristop ali
2. pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, če za uporabo tega pristopa dobi dovoljenje Banke Slovenije.

4.5.2.2. Standardizirani pristop

139. člen

(določitev vrednosti izpostavljenosti)

Za namen izračuna tveganjem prilagojenih izpostavljenosti je:

1. vrednost izpostavljenosti, ki ima značilnosti postavke sredstev, enaka njeni knjigovodski vrednosti,

2. vrednost izpostavljenosti, ki ima značilnost zunajbilančne postavke, enaka ustreznemu odstotku njene knjigovodske vrednosti, zmanjšane za oblikovane rezervacije.

140. člen

(razvrstitev izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti)

Banka mora vsako izpostavljenost razvrstiti v ustrezno kategorijo izpostavljenosti glede na stopnjo tveganja, ki je povezana s to izpostavljenostjo.

141. člen

(uporaba uteži za tehtanje tveganj)

(1) Banka mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporabiti ustrezne uteži za tehtanje tveganj.

(2) Banka mora izbirati utež za tehtanje tveganj vsake izpostavljenosti na podlagi:

1. kategorije izpostavljenosti, v katero je razvrščena ta izpostavljenost, in

2. kreditne kvalitete te izpostavljenosti, če je ta razvrščena v kategorijo izpostavljenosti, za katero se ugotavlja stopnja kreditne kvalitete.

(3) Tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti se izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pomnoži z ustrezno utežjo za tehtanje tveganj.

142. člen

(uporaba zunanje bonitetne ocene za določitev kreditne kvalitete)

(1) Banka lahko za določanje kreditne kvalitete posamezne izpostavljenosti uporabi bonitetno oceno, ki jo je izdelala zunanja bonitetna institucija, če je Banka Slovenije to bonitetno institucijo priznala kot primerno za te namene, ali primerna izvozna agencija (v nadaljnjem besedilu: zunanja bonitetna ocena).

(2) Banka Slovenije prizna zunanjo bonitetno institucijo kot primerno, če je metodologija ocenjevanja, ki jo uporablja, v skladu s standardi objektivnosti, neodvisnosti, neprekinjenega preverjanja in preglednosti, in če so bonitetne ocene, ki so rezultat metodologije ocenjevanja, v skladu s standardi verodostojnosti in preglednosti. Če je zunanja bonitetna institucija registrirana v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 z dne 16. septembra 2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah, se šteje, da metodologija ocenjevanja izpolnjuje standarde iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije razveljavi odločbo, s katero je priznala zunanjo bonitetno institucijo kot primerno:

1. če metodologija ocenjevanja, ki jo zunanja bonitetna institucija uporablja, ni več v skladu s standardi objektivnosti, neodvisnosti, neprekinjenega preverjanja in preglednosti,

2. če njene bonitetne ocene, ki so rezultat metodologije ocenjevanja, niso več v skladu s standardi verodostojnosti in preglednosti, ali

3. če je zunanji bonitetni instituciji razveljavljena registracija po uredbi iz drugega odstavka tega člena ali če nastopijo druge okoliščine, iz katerih izhaja, da zunanja bonitetna institucija ni več primerna.

4.5.2.3. Pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov

143. člen

(pogoji za uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov)

(1) Banka Slovenije izda banki na njeno zahtevo dovoljenje za uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, če so sistemi upravljanja in merjenja kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, primerni in se izvajajo celovito, in zlasti, če ustrezajo naslednjim zahtevam:

1. notranji bonitetni sistemi, ki jih uporablja banka, zagotavljajo ustrezno oceno značilnosti dolžnika in posla, ustrezno diferenciacijo tveganj ter natančne in dosledne kvantitativne ocene tveganj,

2. notranji bonitetni sistemi ter ocene položaja neplačila in izgub, ki jih banka uporablja pri izračunu kapitalske zahteve, in s tem povezani sistemi in postopki imajo ključno vlogo pri naslednjih poslovnih funkcijah banke:

– pri upravljanju s tveganji in v postopku odločanja ter
– pri odločanju o odobritvi kreditov, razporeditvi notranjega kapitala in pri funkcijah korporacijskega upravljanja,

3. znotraj banke je organizirana in deluje posebna organizacijska enota za nadzor kreditnega tveganja:

– ki odgovarja za bonitetne sisteme,
– je neodvisna in
– nanjo ni mogoče izvrševati vplivov, ki so v nasprotju z opravljanjem neodvisnega nadzora kreditnega tveganja,

4. banka zbira in hrani vse podatke, potrebne za učinkovito podporo merjenja oziroma ocenjevanja tveganj in postopka upravljanja s tveganji,

5. banka dosledno dokumentira svoje bonitetne sisteme in razloge za njihovo oblikovanje ter zagotavlja redno preverjanje in potrditev primernosti svojih bonitetnih sistemov.

(2) Banka, ki namerava pri kategorijah izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij in do podjetij uporabljati lastne ocene izgub ob neplačilu oziroma konverzijskih količnikov, mora poleg dovoljenja iz prvega odstavka tega člena pridobiti še posebno dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen.

144. člen

(obseg in način uporabe pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov)

(1) Banka mora uporabljati pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za vse izpostavljenosti.

(2) Banka lahko uporabo notranjih bonitetnih sistemov uvaja postopno, če za tako postopno uvajanje pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Banka mora vsako izpostavljenost razvrstiti v ustrezno kategorijo izpostavljenosti. Metodologija, ki jo banka uporablja za razvrščanje izpostavljenosti v različne kategorije izpostavljenosti, mora zagotavljati ustrezno in dosledno oblikovanje kategorij izpostavljenosti.

(4) Banka mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporabiti ustrezne uteži za tehtanje tveganj.

(5) Banka mora izračunati ustrezno utež za tehtanje tveganj vsake izpostavljenosti glede na kategorijo izpostavljenosti, v katero je razvrščena ta izpostavljenost.

(6) Banka mora izračunavati zneske pričakovanih izgub za vsako izpostavljenost glede na kategorijo izpostavljenosti, v katero je razvrščena ta izpostavljenost.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko banka za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za določene izpostavljenosti ali kategorije izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop.

4.5.2.4. Upoštevanje kreditnih zavarovanj pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje

145. člen

(upoštevanje kreditnih zavarovanj)

(1) Banka lahko pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub ustrezno upošteva kreditna zavarovanja, katerih predmet so te izpostavljenosti.

(2) Banka lahko v skladu s prvim odstavkom tega člena upošteva samo kreditna zavarovanja, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. so primerna za zmanjšanje kreditnega tveganja in
2. ustrezajo minimalnim zahtevam glede njihove uresničitve.

(3) Stvarna kreditna zavarovanja so primerna za zmanjšanje kreditnega tveganja:

1. če so dovolj likvidna in
2. če je njihova vrednost v času stabilna, tako da zagotavlja zadostno gotovost glede poplačila.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se šteje, da stvarno kreditno zavarovanje, katerega predmet so deleži ali delnice gospodarske družbe, katerih pridobitev je predmet prevzemne ponudbe in neposrednega ali posrednega financiranja oziroma refinanciranja z bančnim posojilom, ni primerno za zmanjšanje kreditnega tveganja. Ta določba se smiselno uporablja tudi za vrednostne papirje, ki dajejo imetniku nakupno delniško opcijo.

(5) Primernost osebnih kreditnih zavarovanj se presoja po kreditni boniteti njihovih dajalcev.

(6) Pri presoji minimalnih zahtev glede uresničitve kreditnih zavarovanj se upoštevajo zlasti naslednja merila:

1. njihova pravna učinkovitost in izvršljivost po pravu, ki velja zanje,

2. njihova kvaliteta glede učinkov za zmanjšanje kreditnega tveganja in

3. operativne zahteve za učinkovito uresničevanje kreditnih zavarovanj, ki jih izpolnjuje banka.

(7) Izračun učinkov kreditnih zavarovanj za zmanjšanje kreditnega tveganja mora odražati njihovo sedanjo vrednost, pričakovane spremembe te vrednosti v času trajanja zavarovanja ter druge lastnosti teh zavarovanj.

(8) Banka mora ustrezno obravnavati tudi tveganja, povezana z uresničitvijo posameznega kreditnega zavarovanja.

(9) Določbe tega člena, razen določb četrtega odstavka, se ne uporabljajo za banke, ki uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov z lastnimi ocenami izgub ob neplačilu oziroma konverzijskih količnikov.

4.5.2.5. Obravnava listinjenja

146. člen

(obrnava listinjenja)

Originator, sponzor ali druga banka, udeležena v listinjenju, mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v zvezi s svojo pozicijo v listinjenju ustrezno upoštevati značilnosti tega listinjenja in vlogo, ki jo prevzema v tem listinjenju.

4.5.3. Kapitalske zahteve za tržna tveganja

147. člen

(trgovalna knjiga)

(1) Banka mora v trgovalni knjigi voditi vse postavke v zvezi z naložbami v finančne instrumente in blago, ki jih ima:

1. z namenom trgovanja ali
2. z namenom varovanja drugih postavk trgovalne knjige, ki so:

– bodisi proste vseh omejitev za trgovanje,

– bodisi imajo značilnosti, potrebne za varovanje pred tveganji.

(2) Naložbe, ki jih ima banka z namenom trgovanja, so naložbe, ki jih ima banka:

1. da bi jih prodala v kratkem roku oziroma
  2. da bi dosegla dobiček
- na podlagi dejanskih ali pričakovanih kratkoročnih razlik med nakupnimi in prodajnimi cenami ali
- na podlagi sprememb drugih cen ali obrestnih mer.

(3) Med postavkami trgovalne knjige mora banka izkazovati vse naložbe, ki jih ima v svojem imenu in za svoj račun ali ki jih je pridobila v svojem imenu pri opravljanju storitev za račun strank ali pri opravljanju storitev vzdrževanja trga finančnih instrumentov oziroma blaga.

(4) Namen trgovanja mora temeljiti na ustreznih strategijah, politikah in postopkih, ki jih je banka uvedla z namenom upravljanja naložb ali portfeljev.

(5) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ustrezne sisteme in kontrole za upravljanje naložb trgovalne knjige.

148. člen

(izjema pri uporabi pravil o kapitalskih zahtevah za tržna tveganja)

Banka lahko namesto kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, za tveganje poravnave in za kreditno tveganje nasprotnne stranke, ki se izračunavajo za postavke trgovalne knjige, izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje tudi glede postavk trgovalne knjige, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. posli njene trgovalne knjige običajno ne presegajo 5 odstotkov vseh njenih poslov,
2. vsota postavk njene trgovalne knjige običajno ne presega 15.000.000 eurov,

3. posli njene trgovalne knjige nikoli ne presežejo 6 odstotkov vseh njenih poslov in

4. vsota postavk njene trgovalne knjige nikoli ne preseže 20.000.000 eurov.

149. člen

(vrednotenje postavk trgovalne knjige in ugotavljanje neto pozicije)

(1) Banka mora zagotoviti, da vrednost, po kateri izkazuje postavke trgovalne knjige, ustrezno odražajo njihovo trenutno tržno vrednost. Ta vrednost mora obsegati ustrezno stopnjo gotovosti ob upoštevanju

1. dinamične narave postavk trgovalne knjige,

2. zahtev po preudarni previdnosti in

3. načina delovanja ter namena kapitalskih zahtev v zvezi s postavkami trgovalne knjige.

(2) Postavke trgovalne knjige mora banka ustrezno prevrednotiti najmanj dnevno.

(3) Presežna vrednost dolgih (kratkih) pozicij banke nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istovrstnih lastniških, dolžniških in zamenljivih finančnih instrumentih ter enakih izvedenih finančnih instrumentih je njena neto pozicija v vsakem od teh različnih instrumentov. Pri izračunavanju neto pozicije se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih obravnavajo kot pozicije v osnovnih finančnih instrumentih. Lastni dolžniški finančni instrumenti banke se pri izračunavanju posebnega pozicijskega tveganja ne upoštevajo.

150. člen

(kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje)

(1) Banka mora izračunavati kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje na podlagi njenih neto pozicij v posamezni vrsti finančnega instrumenta, če ni za posamezno vrsto finančnega instrumenta drugače določeno.

(2) Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje v zvezi s finančnim instrumentom se izračuna kot vsota kapitalске zahteve za posebno in za splošno pozicijsko tveganje v zvezi s tem instrumentom.

151. člen

(izračun kapitalске zahteve za pozicijsko tveganje v dolžniških finančnih instrumentih)

(1) Banka mora kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje v dolžniških finančnih instrumentih izračunavati tako, da vsako svojo neto pozicijo:

1. razvrsti v ustrezno kategorijo dolžniških finančnih instrumentov glede na:

- izdajatelja oziroma zavezanca iz tega instrumenta,
- zunanjo in notranjo bonitetno oceno tega instrumenta in
- preostalo zapadlost tega instrumenta,

2. jo pomnoži z ustrezno utežjo glede na kategorijo tega instrumenta.

(2) Banka mora kapitalsko zahtevo za splošno pozicijsko tveganje v dolžniških finančnih instrumentih izračunavati z uporabo bodisi pristopa, ki temelji na zapadlosti, bodisi pristopa, ki temelji na trajanju. Izbrani pristop mora banka uporabljati dosledno.

152. člen

(izračun kapitalске zahteve za pozicijsko tveganje v lastniških finančnih instrumentih)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje v lastniških finančnih instrumentih tako, da svojo skupno bruto pozicijo v teh instrumentih pomnoži z ustrezno utežjo.

(2) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za splošno pozicijsko tveganje v lastniških finančnih instrumentih tako, da svojo skupno neto pozicijo v teh instrumentih pomnoži z ustrezno utežjo.

153. člen

(kapitalska zahteva za tveganje poravnave)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave od razlike med ceno finančnih instrumentov, valut oziroma blaga, ki je nastala v obdobju zamude z izpolnitvijo nasprotne stranke in je v breme banke.

(2) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje posamezne poravnave tako, da znesek razlike iz prvega odstavka tega člena med dogovorjeno ceno poravnave in trenutno tržno ceno finančnega instrumenta, tuje valute oziroma blaga pomnoži z ustrezno utežjo.

154. člen

(kapitalska zahteva za kreditno tveganje nasprotne stranke)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje nasprotne stranke, če obstaja časovna neusklajenost med njeno izpolnitvijo in izpolnitvijo nasprotne stranke.

(2) Za izračun vrednosti izpostavljenosti in tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti se uporabljajo pravila o izračunu kapitalске zahteve za kreditno tveganje.

(3) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje nasprotne stranke tako, da vsoto vseh tveganjem prilagojenih zneskov teh izpostavljenosti pomnoži z ustrezno utežjo.

155. člen

(kapitalska zahteva za valutno tveganje)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za valutno tveganje, če njena skupna neto pozicija naložb v tujih valutah in neto pozicija naložb v zlatu presežata 2 odstotka njenega kapitala.

(2) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za valutno tveganje tako, da vsoto svojih neto pozicij v tujih valutah in neto pozicije v zlatu pomnoži z 8 odstotki.

156. člen

(kapitalska zahteva za tveganje spremembe cen blaga)

Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje spremembe cen blaga z uporabo:

1. pristopa lestvice zapadlosti ali
2. enostavnega pristopa.

157. člen

(uporaba notranjih modelov za izračun kapitalске zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje oziroma tveganje spremembe cen blaga)

Banka lahko za izračun kapitalске zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje oziroma tveganje spremembe cen blaga uporablja notranje modele, če za njihovo uporabo pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

158. člen

(kapitalska zahteva za tveganje presežanja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja)

Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje presežanja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja na podlagi tistih posameznih postavk iz trgovanja do posameznih oseb ali skupine povezanih oseb, ki presežajo omejitve iz 165. člena tega zakona:

1. za katere je treba izračunati najvišjo kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje oziroma najvišjo kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke ter

2. vsota katerih je enaka znesku preseženih izpostavljenosti iz trgovanja.

4.5.4. *Kapitalska zahteva za operativno tveganje*

159. člen

(pristopi za izračun kapitalske zahteve
za operativno tveganje)

(1) Banka mora za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje uporabiti:

1. enostavni pristop,
2. standardizirani pristop ali
3. napredni pristop, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za uporabo naprednega pristopa.

(2) Banka, ki uporablja standardizirani pristop, lahko preide na uporabo enostavnega pristopa samo iz utemeljenih razlogov in če pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Banka, ki uporablja napredni pristop, lahko preide na uporabo enostavnega ali standardiziranega pristopa samo iz utemeljenih razlogov in če pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(4) Banka lahko kombinirano uporablja pristope iz prvega odstavka tega člena, če za tako uporabo pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

160. člen

(enostavni pristop)

Kapitalska zahteva za operativno tveganje, izračunana po enostavnem pristopu, je enaka ustreznemu odstotku od triletnega povprečja zneska čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov.

161. člen

(standardizirani pristop)

(1) Za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu mora banka posle, ki jih opravlja, razvrstiti v ustrezna poslovna področja.

(2) Za vsako poslovno področje mora banka izračunati kapitalsko zahtevo, ki je enaka ustreznemu odstotku od triletnega povprečja zneska čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za to poslovno področje.

(3) Kapitalska zahteva za operativno tveganje, izračunana po standardiziranem pristopu, je enaka vsoti kapitalske zahteve za operativno tveganje za vsa poslovna področja.

162. člen

(napredni pristop)

Izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu temelji na lastnih sistemih banke za merjenje teh tveganj.

4.5.5. *Velike izpostavljenosti*

163. člen

(pojem velike izpostavljenosti)

Velika izpostavljenost banke do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb je izpostavljenost banke do te osebe ali skupine povezanih oseb, ki dosega ali presega 10 odstotkov kapitala banke.

164. člen

(osebe v posebnem razmerju z banko)

Osebe v posebnem razmerju z banko so:

1. član uprave banke,
2. član nadzornega sveta banke,
3. prokurist banke,
4. pravna oseba, ki ni banka in katere član uprave oziroma prokurist je oseba iz 1., 2. oziroma 3. točke tega člena, ali v kateri je oseba iz 1., 2. ali 3. točke tega člena ali njen ožji družinski član posredno ali neposredno imetnik delnic, na podlagi katerih ima najmanj 10 odstotkov glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu,

5. fizična oseba, ki je posredno ali neposredno imetnik delnic banke, na podlagi katerih ima najmanj 5 odstotkov glasovalnih pravic ali najmanj 5-odstotni delež v kapitalu banke,

6. pravna oseba, ki ni banka, in ki je posredno ali neposredno imetnik delnic banke, na podlagi katerih ima najmanj 10 odstotkov glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu banke,

7. ožji družinski člani oseb iz 1. do 3. točke in iz 5. točke tega člena,

8. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 6. točke tega člena.

165. člen

(največja dopustna izpostavljenost)

(1) Izpostavljenost banke do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb, zmanjšana za izvetja in učinke kreditnih zavarovanj, ne sme presegati 25 odstotkov njenega kapitala.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena izpostavljenost banke do institucije ali skupine povezanih oseb, ki vključuje eno ali več institucij, ne sme presegati višjega izmed zneskov 25 odstotkov kapitala banke ali 100 milijonov eurov, pod pogojem, da vsota izpostavljenosti do vseh povezanih oseb v skupini, ki niso institucije, ne presega 25 odstotkov kapitala banke.

(3) Izpostavljenost iz drugega odstavka tega člena, ki presega 25 odstotkov kapitala banke, ne sme presegati 100 odstotkov kapitala banke oziroma manjšega odstotka, ki ga določi banka z namenom obravnave, spremljanja in nadzora tveganja koncentracije, ob upoštevanju politik in procesov iz 188. člena tega zakona.

(4) V posameznih primerih izpostavljenost banke iz drugega odstavka tega člena lahko preseže 100 odstotkov njenega kapitala, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije, vendar izpostavljenost ne sme presegati zneska 100 milijonov eurov.

166. člen

(črtan)

167. člen

(soglasje nadzornega sveta)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke nastala velika izpostavljenost banke do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb, je potrebno soglasje nadzornega sveta banke. Soglasje nadzornega sveta je potrebno tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se velika izpostavljenost banke do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb poveča tako, da doseže oziroma preseže 15 odstotkov njenega kapitala in vsakih nadaljnjih 5 odstotkov njenega kapitala.

(2) Za sklenitev pravnega posla, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, je potrebno soglasje nadzornega sveta banke, če izpostavljenost banke do te osebe ali skupine povezanih oseb presega ali bo na podlagi tega posla presegla 100.000 eurov.

168. člen

(prekoračitev omejitev izpostavljenosti)

(1) Če banka preseže omejitve največje dopustne izpostavljenosti do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb zaradi združitve dveh pravnih oseb oziroma zaradi drugih vzrokov, na katere ne more vplivati, mora o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti).

(2) Obvestilo o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti mora obsegati opis ukrepov, ki jih bo banka opravila zaradi uskladitve z omejitvami iz 165. člena tega zakona, in roke, v katerih bo te ukrepe opravila.

(3) Banka Slovenije lahko v primeru iz prvega odstavka tega člena banki z odredbo naloži:

1. rok za uskladitev z omejitvami iz 165. člena tega zakona,

2. način izvedbe ukrepov, ki jih predlaga banka v obvestilu o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti, ali izvedbo drugih ukrepov,

3. način obravnavanja prekoračitev omejitev izpostavljenosti.

(4) Za odredbo iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

4.5.6. Naložbe v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja

169. člen

(osebe nefinančnega sektorja)

Osebe nefinančnega sektorja so vse pravne osebe, razen naslednjih oseb:

1. kreditne ali finančne institucije,

2. družbe za pomožne storitve,

3. zavarovalnice, pozavarovalnice, družbe za upravljanje ali pokojninske družbe.

170. člen

(omejitev naložb v kvalificirane deleže
v osebah nefinančnega sektorja)

(1) Vrednost kvalificiranega deleža banke v posamezni osebi nefinančnega sektorja ne sme presegati 15 odstotkov njenega kapitala.

(2) Vsota vseh kvalificiranih deležev banke v osebah nefinančnega sektorja ne sme presegati 60 odstotkov njenega kapitala.

171. člen

(izjeme od omejitve naložb)

Pri izračunu omejitev iz 170. člena tega zakona se ne upoštevajo naslednje naložbe:

1. v prvih treh letih od pridobitve: naložbe, ki jih je banka pridobila začasno namesto izpolnitve denarne obveznosti pravne osebe v postopku finančnega prestrukturiranja te osebe,

2. delnice, ki jih je banka pridobila zaradi izvedbe storitev prve prodaje teh delnic za izdajatelja ali ki jih je pridobila za račun stranke pri opravljanju storitev za to stranko,

3. deleži v kapitalu pravnih oseb, ki jih je banka pridobila z namenom nadaljnje prodaje.

172. člen

(odbitna postavka za preseganje omejitve naložb)

(1) Banka lahko preseže omejitve naložb iz 170. člena tega zakona, če zagotovi kapital za pokrivanje tega preseganja.

(2) Znesek preseganja omejitev iz prvega odstavka tega člena je odbitna postavka pri izračunu kapitala banke.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena znesek preseganja omejitev naložb iz 170. člena tega zakona ni odbitna postavka pri izračunu kapitala banke, če banka pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

4.6. Splošni standardi upravljanja s tveganji

4.6.1. Skupne določbe

173. člen

(odgovornost uprave za spoštovanje pravil
o upravljanju s tveganji)

Uprava mora zagotoviti, da banka posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji, in mora v zvezi s tem zlasti:

1. določiti natančno opredeljena, pregledna in dosledna notranja razmerja glede odgovornosti, ki:

– zagotavljajo jasno razmejitev pristojnosti in nalog v banki in

– preprečujejo nastanek nasprotja interesov,

2. odobriti in redno preverjati strategije in politike banke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem posluje banka, glede na položaj v poslovnem ciklusu, v katerem je banka.

174. člen

(načrtovanje in izvajanje ukrepov upravljanja s tveganji)

(1) Banka mora za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, ki so povezana s poslovanjem banke, določiti načrt ukrepov upravljanja s tveganji, ki obsega:

1. notranje postopke za upravljanje s tveganji,

2. ukrepe za upravljanje s tveganji in notranje postopke za izvajanje teh ukrepov,

3. notranje postopke za spremljanje izvajanja ukrepov za upravljanje s tveganji.

(2) Ukrepi za upravljanje s tveganji in postopki za izvajanje in spremljanje izvajanja teh ukrepov morajo biti v načrtu iz prvega odstavka tega člena določeni za vsako vrsto tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri posameznih vrstah poslov, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena pri vseh poslih, ki jih opravlja.

(3) Banka mora določiti in izvajati ukrepe za upravljanje s tveganji, določene s tem zakonom oziroma predpisom o upravljanju s tveganji, in druge ukrepe, ki so glede na značilnosti in vrsto tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, potrebni za upravljanje s temi tveganji.

175. člen

(notranji postopki za upravljanje s tveganji)

(1) Banka mora vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne administrativne in računovodske postopke in ustrezen sistem notranjih kontrol:

1. za ugotavljanje in merjenje tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in za izračunavanje in preverjanje izpolnjevanja kapitalne zahteve za ta tveganja ter

2. za ugotavljanje in spremljanje velikih izpostavljenosti in njihovih sprememb in za preverjanje njihove skladnosti s politikami banke glede teh izpostavljenosti.

(2) Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence, tako da je mogoče kadar koli preveriti, ali posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

176. člen

(oslabitve in rezervacije)

Banka mora oblikovati ustrezne oslabitve in rezervacije glede na posebna tveganja, ki izhajajo iz posameznih poslov oziroma skupin posameznih poslov.

4.6.2. Upravljanje s kreditnim tveganjem

177. člen

(politike in postopki upravljanja s kreditnim tveganjem)

(1) Banka mora oblikovati in izvajati ustrezne politike in postopke za merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov in učinkov kreditnega tveganja.

(2) Odločanje banke o odobritvi kreditov mora temeljiti na primernih in jasno opredeljenih merilih.

(3) Banka mora jasno opredeliti postopke odločanja o odobritvi, spremembi, obnovitvi in refinanciranju kreditov.

(4) Pred odobritvijo vsakega kredita oziroma pred sklenitvijo druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke in kvaliteto zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.

(5) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kvaliteto zavarovanja terjatev banke.

178. člen

(sistemi spremljanja portfeljev)

(1) Banka mora vzpostaviti učinkovite sisteme za redno upravljanje in spremljanje različnih portfeljev, povezanih s kreditnim tveganjem, in izpostavljenosti banke, ki vključujejo:

1. ugotavljanje in upravljanje problematičnih izpostavljenosti ter

2. oblikovanje ustreznih oslabitev in rezervacij.

(2) Razpršitev kreditnih portfeljev banke mora biti v skladu z njenimi ciljnim trgi in njenimi splošnimi kreditnimi politikami.

179. člen

(obravnava preostalega tveganja)

Če se izkaže, da so priznana kreditna zavarovanja, ki jih uporablja banka, manj učinkovita za zmanjšanje kreditnega tveganja, kot je bilo pričakovano, mora banka obravnavati in upravljati s preostalim tveganjem v skladu z vnaprej določenimi politikami in postopki.

4.6.3. Upravljanje s tržnimi tveganji

180. člen

(politike in postopki upravljanja s tržnimi tveganji)

Banka mora oblikovati in izvajati ustrezne politike in postopke za merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov in učinkov tržnih tveganj.

181. člen

(obravnava obrestnega tveganja)

Banka mora vzpostaviti ustrezne sisteme za ocenjevanje in upravljanje s tveganji zaradi morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na njene druge posle, razen poslov trgovalne knjige.

182. člen

(uskladitev naložb)

Banka mora naložbe, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut, spremembe cen oziroma drugim tržnim tveganjem, ustrezno uskladiti z obveznostmi banke, katerih višina je odvisna od enakih sprememb, in ustrezno upravljati s tveganji, povezanimi z neusklajenimi postavkami.

4.6.4. Upravljanje z likvidnostnim tveganjem

183. člen

(gospodarjenje z viri in naložbami)

Banka mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse svoje dospele obveznosti.

184. člen

(zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije)

(1) Likvidnostna pozicija je predvidena potreba banke po likvidnih sredstvih, izražena kot razmerje med dejanskimi in potencialnimi viri likvidnosti ter dejansko in potencialno porabo likvidnostnih sredstev v istem obdobju.

(2) Banka mora v vsakem trenutku zagotavljati ustrezno likvidnostno pozicijo.

185. člen

(politike in postopki upravljanja z likvidnostnim tveganjem)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politike, postopke in sisteme za upravljanje z likvidno-

stnim tveganjem zaradi zagotavljanja ustreznih ravni likvidnostnih rezerv. Te strategije in politike, ki jih potrdi uprava banke, morajo obsegati zlasti:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje ob upoštevanju normalnega teka poslovanja in morebitnih položajev likvidnostnih kriz,

2. redno spremljanje in upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobj, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne,

3. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

Strategije, politike, postopki in sistemi iz prvega stavka tega odstavka morajo biti sorazmerni značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka, vključno s še sprejemljivo mero tveganja, ki jo določi uprava banke in ki upošteva pomembnost banke za bančni sistem.

(2) Banka mora redno preverjati pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politik upravljanja z likvidnostjo.

(3) Banka mora sprejeti krizni načrt in zagotoviti pogoje za uresničitev tega načrta za preprečitev oziroma odpravo vzrokov likvidnostnih kriz.

4.6.5. Upravljanje z operativnim tveganjem

186. člen

(politike in procesi upravljanja z operativnim tveganjem)

(1) Banka mora oblikovati in izvajati ustrezne politike in procese za ocenjevanje in upravljanje z operativnim tveganjem, ki morajo vključevati tudi opis pristopov k obravnavi redkih, vendar zelo resnih dogodkov, ki pomenijo pomembno operativno tveganje.

(2) Za namen ustreznega oblikovanja in izvajanja politik in procesov iz prvega odstavka tega člena mora banka določeno in ustrezno podrobno opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena.

187. člen

(krizni načrt in načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora izdelati krizni načrt in načrt neprekinjenega poslovanja, ki zagotavlja ustrezne pogoje, da tudi ob nastopu hudih poslovnih motenj nadaljuje s poslovanjem in da se ustrezno omejijo izgube banke zaradi teh motenj.

4.6.6. Upravljanje z drugimi tveganji

188. člen

(tveganje koncentracije)

Banka mora določiti in izvajati ustrezne politike in procese za obravnavo, spremljanje in nadzor naslednjih tveganj koncentracije:

1. tveganj na podlagi izpostavljenosti do posamezne osebe, skupine povezanih oseb in oseb, ki jih povezujejo skupni dejavniki tveganja, kot so:

- isti gospodarski sektor oziroma geografsko območje,
- istovrstni posli oziroma blago,

2. tveganj uporabe kreditnih zavarovanj ter še posebej tveganj, povezanih z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo (na primer do posameznega dajalca osebnega zavarovanja).

189. člen

(tveganja, povezana z listinjenjem)

Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja, sponzorja ali drugega udeleženca, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustreznih politik in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla

ustrezno in v celoti odraža v vodstvenih odločitvah o oceni in upravljanju teh tveganj.

4.6.7. Drugi ukrepi za zagotavljanje kapitalske ustreznosti in likvidnosti banke

190. člen

(prepoved izplačila dobička)

(1) Banka ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe v dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih:

1. če je kapital banke manjši od minimalnega kapitala ali če bi se kapital banke zaradi izplačila dobička zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 136. členu oziroma drugem odstavku 248. člena tega zakona,

2. če banka ne zagotavlja ustrezne likvidnostne pozicije ali če banka zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala ustrezne likvidnostne pozicije ali

3. če je Banka Slovenije banki odredila odpravo kršitev v zvezi z napačnim izkazovanjem aktivnih oziroma pasivnih bilančnih oziroma zunajbilančnih postavk, katerih pravilno izkazovanje bi lahko pomembneje vplivalo na izkaz poslovnega izida banke.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja:

1. v primeru iz 1. točke: dokler banka ne zagotovi ustrezne višine minimalnega kapitala,

2. v primeru iz 2. točke: dokler banka ne zagotovi ustrezne likvidnostne pozicije,

3. v primeru iz 3. točke: dokler banka ne zagotovi pravnega izkazovanja postavk, razen če na podlagi pravnega izkazovanja nastopi razlog za prepoved iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena.

190.a člen

(prepoved izplačil, vezanih na hibridne instrumente)

(1) Banka ne sme izplačati obresti, dividend ali drugih oblik izplačil, vezanih na hibridne instrumente iz 4. točke prvega odstavka 133. člena tega zakona, če je kapital banke manjši od minimalnega kapitala ali če bi se kapital banke zaradi izplačila zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 136. členu oziroma drugem odstavku 248. člena tega zakona.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja, dokler banka ne zagotovi ustrezne višine minimalnega kapitala.

191. člen

(ukrepi uprave za zagotovitev minimalnega kapitala)

(1) Če kapital banke zaradi povečanih kapitalskih zahtev ali drugih vzrokov ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 136. členu tega zakona, mora uprava banke nemudoma sprejeti tiste ukrepe za zagotovitev minimalnega kapitala, za odločanje o katerih je pristojna sama, oziroma izdelati predlog tistih ukrepov, za odločanje o katerih so pristojni drugi organi banke.

(2) O ukrepih oziroma predlogih ukrepov iz prvega odstavka tega člena mora uprava banke nemudoma poročati Banki Slovenije.

4.7. Izračunavanje kapitalskih zahtev in omejitev in poročanje Banki Slovenije

192. člen

(izračunavanje likvidnostne pozicije)

Banka mora redno izračunavati likvidnostno pozicijo.

193. člen

(ugotavljanje in merjenje tveganj)

Banka mora redno izračunavati in ugotavljati:

1. višino kapitala,

2. tveganja, ki jim je izpostavljena, vključno z obrestnim tveganjem,

3. kapitalsko zahtevo za vsako vrsto tveganj,

4. stanje in spremembe velikih izpostavljenosti ter

5. stanje in spremembe naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja.

194. člen

(poročila o merjenju tveganj)

(1) Banka mora Banki Slovenije poročati o izračunih iz 192. in 193. člena tega zakona in o podatkih, ki so podlaga za te izračune.

(2) Banka Slovenije pri določitvi obveznosti poročanja o izračunih iz 1. do 4. točke 193. člena tega zakona upošteva značilnosti, obseg in zapletenost poslov, ki jih opravlja banka.

195. člen

(poročila o posameznih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora poročati Banki Slovenije o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,

2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini,

3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev,

4. razrešitvi in imenovanju članov uprave,

5. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice ali predstavništva oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica,

6. poslih začasne prodaje oziroma odkupa in poslih posojila oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, če nasprotna stranka svoje obveznosti ne izpolni ob njeni dospelosti,

7. vsaki načrtovani spremembi kapitala banke, ki dosega ali presega 25 odstotkov kapitala banke pred spremembo,

8. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic v pravnih osebah oziroma o drugih spremembah glede teh naložb,

9. pomembnejših spremembah v strukturi kapitala,

10. prenehanju opravljanja določenih storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona,

11. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali je banka vključena v bančno skupino, ter o osebah in načinu povezav v bančni skupini, v katero je banka vključena,

12. vseh drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost banke ali če banka na zahtevo vlagatelja ni izplačala njegove došlele vloge,

2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih bančnih poslov ali storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona,

3. če se finančni položaj banke spremeni tako, da banka ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,

4. če je banka začela z obširnejšo prenovno informacijskih sistemov ali če je banka začela z razvojem nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo,

5. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

196. člen

(obvestilo o pridobitvi kvalificiranega deleža v finančni družbi tretje države)

(1) Banka mora tri mesece pred pridobitvijo kvalificiranega deleža v finančni družbi tretje države, katerega vrednost presega 10 odstotkov kapitala banke, o tem obvestiti Banko Slovenije.

(2) Banka mora obvestiti Banko Slovenije tudi tri mesece pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, na podlagi katere bo v finančni družbi tretje države iz prvega odstavka tega člena dosegla ali preseгла 10-, 20-odstotni, enotretjinski ali 50-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te družbe ali delež, na podlagi katerega bo banka postala nadrejena oseba te družbe.

(3) Obvestilu iz prvega ali drugega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v finančni družbi tretje države s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega od njih,

2. prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za finančno družbo tretje države,

3. letno poročilo finančne družbe tretje države,

4. če je finančna družba tretje države po predpisih države svojega sedeža zavezana k revidiranju: revizorjevo poročilo z mnenjem k letnemu poročilu za zadnje poslovno leto,

5. seznam oseb, ki so s finančno družbo v razmerju tesne povezanosti z opisom načina povezav,

6. strategijo upravljanja finančne družbe tretje države z oceno ekonomske učinkovitosti naložbe.

(4) Če namerava banka odtujiti delnice oziroma poslovne deleže v finančni družbi tretje države iz prvega odstavka tega člena, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

4.8. Notranje revidiranje

197. člen

(služba notranje revizije)

(1) Banka mora organizirati službo notranje revizije kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke.

(2) Namen, pomen in naloge službe notranje revizije morajo biti opredeljeni v ustreznem pisnem aktu, ki ga je odobrila uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

198. člen

(naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje obsega:

1. spremljanje in vrednotenje učinkovitosti sistemov upravljanja s tveganji ter pomoč pri upravljanju s tveganji,

2. pregled, vrednotenje in preizkušanje učinkovitosti sistemov notranjih kontrol,

3. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke,

4. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami,

5. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil,

6. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi,

7. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi,

8. izvajanje posebnih preiskav.

(2) Služba notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:

1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju,

2. kodeksom načel notranjega revidiranja in

3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

199. člen

(delavci službe notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv revizor ali revizorka (v nadaljevanju: revizor) oziroma preizkušeni

notranji revizor ali notranja revizorka (v nadaljevanju: notranji revizor) v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

200. člen

(letni načrt dela službe notranje revizije)

(1) Letni načrt dela službe notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela službe notranje revizije.

(3) Letni načrt dela službe notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja, in

2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

201. člen

(poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja,

2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja s tveganji,

3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol,

4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je služba notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti,

5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila služba notranje revizije.

(2) Služba notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,

2. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(3) Polletno in letno poročilo mora služba notranje revizije predložiti upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

202. člen

(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju s tveganji ter ji zaradi tega grozi nelikvidnost ali kapitalska neustreznost ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke.

(2) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju s tveganji, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

5. poglavje:

Poslovne knjige in letno poročilo

203. člen

(uporaba določb zakona o gospodarskih družbah in zakona o revidiranju)

(1) Če v 5. poglavju tega zakona in predpisu iz 204. člena tega zakona niso določena posebna pravila, se za poslovne knjige in letno poročilo bank ter za revidiranje uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prvega odstavka tega člena.

204. člen

(predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih, revidiranju in razkritjih)

(1) Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. kontni okvir za glavno knjigo za namen vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke,
2. podrobnejšo vsebino:
  - računovodskega poročila in
  - poslovnega poročila,
3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in
4. podrobnejšo vsebino, obliko, način in roke za posredovanje mesečnih poročil iz 206. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v zvezi z revidiranjem letnih poročil banke predpiše:

1. podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju s tveganji v banki iz prvega odstavka 211. člena tega zakona in
  2. podrobnejši način objave revidiranega letnega poročila na javnih spletnih straneh banke.
- (3) (črtan)
- (4) Banka Slovenije v zvezi z razkritji banke iz 207. člena tega zakona predpiše:
1. merila za opredelitev bistvenih in zaupnih informacij ter poslovne skrivnosti,
  2. podrobnejšo vsebino razkritij,
  3. podrobnejša merila za opustitev razkritij,
  4. podrobnejša pravila za preverjanje in način letne objave razkritij in
  5. podrobnejša merila, roke in način za preverjanje in objavo razkritij pogostejše kot enkrat letno.

205. člen

(posebna pravila o letnih računovodskih izkazih banke)

(1) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki sestavljajo letno poročilo banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(2) Banka mora predložiti Banki Slovenije nerevidirane letne računovodske izkaze v enem mesecu po koncu koledarskega leta, nerevidirane letne konsolidirane računovodske izkaze pa v dveh mesecih po koncu koledarskega leta.

206. člen

(mesečno poročilo)

Banka mora Banki Slovenije predložiti mesečno poročilo o knjigovodskih postavkah.

207. člen

(razkritje dodatnih informacij)

- (1) Banka mora razkriti naslednje informacije:
1. o ciljih in politikah upravljanja s tveganji banke,
  2. o osebah, vključenih v razkritja,
  3. o kapitalu za namen izpolnjevanja minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,
  4. o izpolnjevanju kapitalskih zahtev in ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala,
  5. o izpostavljenosti banke kreditnemu tveganju nasprotnih strank,
  6. o izpostavljenosti kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti odkupljenih terjatev,
  7. o pristopu za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje, ki ga uporablja banka,
  8. o kapitalskih zahtevah za tržna tveganja ter notranjih modelih za izračun kapitalskih zahtev za ta tveganja,

9. o pristopih ter načinu in obsegu uporabe pristopov za izračun kapitalne zahteve za operativno tveganje,

10. o naložbah v lastniške instrumente, ki niso vključene v postavke trgovalne knjige,

11. o izpostavljenosti obrestnemu tveganju glede postavk, ki niso vključene v postavke trgovalne knjige,

12. o poslih listinjenja,

13. o kreditnih zavarovanjih.

(2) Banka mora oblikovati jasno politiko za izpolnjevanje zahtev glede razkritij iz prvega odstavka tega člena in vzpostaviti ter uresničevati politike za ocenjevanje ustreznosti teh razkritij, ki obsegajo tudi presojo in preverjanje ustreznosti vsebine in pogostnosti teh razkritij.

(3) Banka mora gospodarski družbi ali drugi pravni osebi, ki je pri njej zaprosila za kredit, na njeno zahtevo razložiti svojo odločitev o bonitetni oceni in to razlago dati tudi v pisni obliki, če je tako navedeno v zahtevi. Administrativni stroški izdelave obrazložitve ocene morajo biti sorazmerni z višino kredita.

208. člen

(opustitev razkritja določenih informacij)

(1) Banka lahko opusti razkritje posameznih informacij iz prvega odstavka 207. člena tega zakona, če niso bistvene.

(2) Banka lahko opusti razkritje posameznih informacij iz prvega odstavka 207. člena tega zakona, če imajo te značilnost zaupnih informacij ali poslovne skrivnosti. V takem primeru mora navesti, da teh informacij ni razkrila, in razkriti splošnejšo informacijo o tem, razen če bi imelo tudi tako splošnejše razkritje značilnost zaupne informacije ali poslovne skrivnosti.

(3) Banka Slovenije lahko banki na njeno zahtevo dovoli, da v celoti ali deloma opusti razkritja informacij iz prvega odstavka 207. člena tega zakona, če te informacije razkrije nadrejena družba banke tretje države na konsolidirani podlagi in če so ta razkritja enakovredna razkritjem po tem zakonu.

209. člen

(pogostnost in način objave razkritij)

(1) Banka mora razkritja iz prvega odstavka 207. člena tega člena objaviti hkrati z objavo letnega poročila.

(2) Banka mora sama presojati, ali mora vse ali nekatere informacije iz prvega odstavka 207. člena tega zakona razkriti pogostejše kot enkrat letno. Pri tej presoji mora ustrezno upoštevati značilnosti svojega poslovanja.

(3) Banka Slovenije lahko z odredbo o odpravi kršitve banki naloži, da opravi pogostejša razkritja iz drugega odstavka tega člena, če so taka razkritja potrebna glede na značilnosti poslovanja banke.

(4) Banka mora razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objaviti na svojih javnih spletnih straneh.

210. člen

(posebna pravila o revidiranju letnega poročila banke)

(1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta Banki Slovenije predložiti:

1. letno poročilo,

2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 in

3. dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju s tveganji v banki iz prvega odstavka 211. člena tega zakona.

(2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revidiranje in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prvi odstavek tega člena in 211. do 213. člen tega zakona.

211. člen

(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo mora poleg revidiranja in pregleda po prvem odstavku

57. člena ZGD-1 ter vsebine revizorjevega poročila po drugem odstavku 57. člena ZGD-1 obsega tudi dodatno revidiranje ter dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju s tveganji v banki.

(2) (črtan)

(3) Banka Slovenije lahko od pooblaščenega revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni izdelano v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz 204. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije:

1. zahteva od pooblaščenega revizorja, da svoji poročili ustrezno popravi oziroma dopolni,

2. zavrne revizorjevi poročili in zahteva, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške banke.

212. člen

(obveznosti pooblaščenega revizorja
v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Pooblaščen revizor, ki opravlja naloge revidiranja letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovil pri izvajanju nalog revidiranja in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona,

2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke ali

3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prvega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Pooblaščen revizor mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

213. člen

(objava revidiranega letnega poročila banke)

(1) Banka mora v petih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih javnih spletnih straneh objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prvega odstavka tega člena še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena mora banka v 15 dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto ponovne objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njeni objavi.

(5) Banka mora v 15 dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najkasneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZGD-1.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih spletnih straneh objaviti revidirane računovodske izkaze in revidirane konsolidirane računovodske izkaze banke države članice ali banke tretje države skupaj z mnenjem revizorja najpozneje v 15 dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke.

6. poglavje:

Varovanje zaupnih podatkov

214. člen

(zaupni podatki)

Banka mora kot zaupne varovati vse podatke, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga, ne glede na način, na katerega je pridobila te podatke.

215. člen

(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz 214. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami uporabiti ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe.

(2) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,

2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

3. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim družbam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami pododdelka 7.9.3. tega zakona ali v skladu z ZFK,

4. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja s kreditnim tveganjem:

– med bankami in finančnimi institucijami iz drugega odstavka 390.a člena tega zakona,

– znotraj bančne skupine ali

– z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe, in

5. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

216. člen

(uporaba zaupnih podatkov)

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega odstavka 215. člena tega zakona, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni.

7. poglavje:

Nadzor nad bankami

7.1. Splošne določbe

217. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad bankami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad banko glede vseh storitev in poslov, ki jih opravlja banka na območju Republike Slovenije, na območju države članice in na območju tretje države.

(2) Če je to potrebno za doseg namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije od teh oseb zahteva ustrezna poročila in informacije ter opravi pregled njihovega poslovanja:

1. od oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti,

2. od oseb, na katere je banka prenesla pomemben del svojih poslovnih procesov, in

3. od imetnikov kvalificiranih deležev v banki.

(3) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz drugega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu z določbami oddelka 7.2. tega zakona.

(4) Za dosego namena nadzora nad banko je Banka Slovenije pristojna in odgovorna tudi za nadzor:

1. nad člani uprave banke v obsegu, določenem v 68. do 70. členu tega zakona, in
2. nad imetniki kvalificiranih deležev v obsegu, določenem v oddelku 2.4. tega zakona.

218. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad banko države članice in njeno podružnico)

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad banko države članice glede storitev in poslov, ki jih ta opravlja na območju Republike Slovenije, in nad podružnico banke države članice, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, v obsegu, določenem v pododdelku 7.9.2. tega zakona.

219. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad podružnico banke tretje države)

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad podružnico banke tretje države, ustanovljeno v Republiki Sloveniji.

220. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 35. členu tega zakona, sprejemajo depozite od javnosti, v obsegu, določenem v pododdelku 7.9.4. tega zakona.

221. člen

(uporaba določb o nadzoru)

(1) Za nadzor iz 218. in 219. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 7. poglavja tega zakona o nadzoru nad banko, razen če zakon za posamezen primer drugače določa.

(2) Za nadzor iz drugega do četrtega odstavka 217. člena in iz 220. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe oddelkov 7.3. in 7.4. tega zakona, razen če zakon za posamezen primer drugače določa.

(3) Določbe tega poglavja o podrejeni banki, banki države članice oziroma banki tretje države se uporabljajo tudi za podrejeno družbo za izdajo elektronskega denarja, družbo za izdajo elektronskega denarja države članice oziroma družbo za izdajo elektronskega denarja tretje države.

222. člen

(namen in obseg nadzora nad bankami)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad banko z namenom preverjanja, ali banka posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji in drugimi pravili, določenimi s tem zakonom, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in drugimi zakoni, ki urejajo upravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Banka Slovenije pri upravljanju nadzora nad banko:

1. preverja organizacijski ustroj, postopke in sisteme iz 124. člena tega zakona ter strategije in procese iz 126. člena tega zakona, ki jih je vzpostavila banka zaradi uskladitve svojega poslovanja s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
2. ocenjuje tveganja, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in
3. ocenjuje finančni položaj in tveganja, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena zaradi razmerij z drugimi osebami v bančni skupini.

(3) Banka Slovenije opravlja preverjanje in ocenjevanje po drugem odstavku tega člena z namenom ugotoviti, ali organizacijski ustroj, postopki in sistemi iz 124. člena tega zakona ter strategije in procesi iz 126. člena tega zakona, ki jih je vzpostavila banka, in kapital banke zagotavljajo trden in zanesljiv sistem upravljanja in ustrezno pokrivanje tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(4) Banka Slovenije mora določiti pogostnost in podrobnost upravljanja preverjanja in ocenjevanja po drugem odstavku tega člena v posamezni banki ob upoštevanju velikosti in systemske pomembnosti banke ter značilnosti, obsega in zapletenosti poslova, ki jih opravlja banka, in v skladu z načelom sorazmernosti.

(5) Preveritev in oceno po drugem odstavku tega člena mora Banka Slovenije za posamezno banko opraviti najmanj enkrat letno.

223. člen

(način upravljanja nadzora)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad bankami:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil bank in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,

2. z upravljanjem pregledov poslovanja bank in

3. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(2) Banka Slovenije lahko banki pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,

2. odreditev odprave kršitve,

3. odreditev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji,

4. odvzem dovoljenja,

5. postavitve izredne uprave,

6. začetek prisilne likvidacije,

7. odločitev o razlogih za stečaj banke.

(3) Banka Slovenije pri upravljanju svojih nalog in pristojnosti na področju nadzora na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upošteva mogoč vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic, kar zlasti velja v izrednih finančnih razmerah.

(4) Banka Slovenije sodeluje pri dejavnostih Odbora evropskih bančnih nadzornikov z namenom približevanja nadzorniških metodologij in praks. Pri upravljanju svojih nalog in pristojnosti upošteva smernice, standarde in druga priporočila tega odbora, oziroma če jih ne upošteva, na njegovo zahtevo to obrazloži.

(5) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz četrtega odstavka tega člena.

224. člen

(letno nadomestilo za nadzor)

(1) Za upravljanje nadzora iz 1. in 2. točke prvega odstavka 223. člena tega zakona plačujejo banke Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga glede na minimalni kapital banke iz 136. člena oziroma drugega odstavka 248. člena tega zakona določa tarifa Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora v tem letu.

225. člen

(plačilo letnega nadomestila za nadzor)

(1) Banka plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(2) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v roku 15 dni po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(3) Odločba iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

226. člen

(predpisi o nadzoru)

Banka Slovenije predpiše:

1. vsebino obrazca za prijavo terjatev upnikov iz držav članic v postopku prisilne likvidacije banke,
2. podrobnejšo vsebino informacij in obvestil iz 289. člena tega zakona in način njihovega posredovanja,
3. podrobnejšo vsebino informacij in obvestil iz 299. člena tega zakona in način njihovega posredovanja,
4. podrobnejša pravila o nadzoru nad posli z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami iz 300. člena tega zakona.

7.2. Sodelovanje med nadzornimi organi in izmenjava informacij

227. člen

(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za informacije iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti naslednje informacije:

1. o dovoljenjih za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenjih, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona,
2. o članih uprave in nadzornih svetov bank, njihovi organizaciji in delovanju njihovih služb notranje revizije,
3. o podružnicah oziroma neposrednem opravljanju bančnih storitev bank v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju dejavnosti bank držav članic v Republiki Sloveniji,
4. o podružnicah bank v tretjih državah in podružnicah bank tretjih držav v Republiki Sloveniji,
5. o finančnem položaju in poslovanju bank in drugih oseb, nad katerimi je pristojna opravljati nadzor,
6. o imetnikih kvalificiranih deležev,
7. o ukrepih nadzora, ki jih je izrekla Banka Slovenije na podlagi tega zakona,
8. informacije, ki jih je pridobila v okviru izmenjave informacij od drugih nadzornih organov Republike Slovenije, držav članic oziroma tretjih držav.

(3) Za informacije, ki jih pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks.

228. člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora ali drugih poslov za Banko Slovenije, varovati kot zaupne (v nadaljnjem besedilu: zaupne informacije).

(2) Zaupnih informacij ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Prepoved iz drugega odstavka ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega postopka,
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije banke, za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki

so bile udeležene pri poskusih finančne sanacije ali reorganizacije banke,

3. za informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje bančnih in finančnih storitev.

(4) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi ali organi, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge.

229. člen

(uporaba zaupnih informacij)

Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona, in da zagotovi nadzor na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja bank, zlasti glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, velikih izpostavljenosti ter njihovih upravljaljskih in računovodskih postopkov ter notranjih kontrolnih mehanizmov,
2. da izreka ukrepe nadzora in kazni za prekrške,
3. v postopku sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih v zvezi s tem.

230. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede banke oziroma druge nadzorovane finančne družbe, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad to družbo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

(4) Nadzorni organi si v največji mogoči meri prizadevajo k poenotenju nadzorniških praks ter v tem okviru tudi k primerljivosti metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja s tveganji ter k čim boljši medsebojni izmenjavi informacij.

230.a člen

(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic. Posredovati jim mora informacije, ki so ključne ali pomembne za izvajanje njihovih nalog nadzora. Za uresničitev tega namena mora drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa,
  2. na lastno pobudo posredovati vse informacije, ki so ključne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa.
- (2) Informacija se šteje za ključno po prvem odstavku tega člena, če bi lahko imela bistven vpliv za oceno finančne trdnosti nadzorovane finančne družbe druge države članice.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodelovanje Banke Slovenije in drugih nadzornih organov Republike Slovenije s pristojnim nadzornim organom države članice, če ta zahteva posvetovanje ali informacije pri odločanju o zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža v nadzorovani finančni družbi te države članice, ki jo je vložila:

1. kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji ali

3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(4) Banka Slovenije s svojim delovanjem na področju nadzora bančnega poslovanja spodbuja sodelovanje med nadzornimi organi držav članic, zlasti izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzornimi organi države sedeža in države gostiteljice.

231. člen

(osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije)

(1) Zaupne informacije sme Banka Slovenije posredovati naslednjim osebam Republike Slovenije ali druge države članice:

1. nadzornim organom, pristojnim za nadzor nadzorovanih finančnih družb,

2. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku,

3. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb,

4. osebam ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge,

5. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku,

6. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb,

7. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanimi zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave, ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema, oziroma drugemu organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov,

9. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državnemu organu druge države članice, pristojnemu za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti,

10. centralni klirinškodopotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov,

11. članom kolegija iz 278.a in 294.a člena tega zakona ter članom kolegija, kjer je kot konsolidacijski nadzorni organ pristojen nadzorni organ druge države članice, v okviru izvajanja nalog kolegija, ter

12. Odboru evropskih bančnih nadzornikov, v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog.

(2) Oseba, ki ji Banka Slovenije razkrije zaupne informacije po prvem odstavku tega člena, jih sme uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena, in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 228. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi osebam iz prvega odstavka tega člena, ki imajo položaj osebe posamezne tretje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava informacij med osebami iz prvega odstavka tega člena Republike Slovenije in te tretje države,

2. če se za osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 228. in 229. členu tega zakona, in

3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja pristojnosti nadzora oziroma nalog oseb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je Banka Slovenije zaupne informacije pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice po 284. členu tega zakona, sme te informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

232. člen

(obveščanje organov EU)

(1) Banka Slovenije mora obvestiti Komisijo:

1. o izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje bančnih storitev,

2. o zavrnitvi zahteve za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice iz 92. člena tega zakona,

3. o ukrepih nadzora, ki jih je izrekla banki države članice po tretjem odstavku 285. člena tega zakona,

4. o dogovoru o prenosu odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz 288. člena tega zakona,

5. o dogovoru o prenosu oziroma prevzemu odgovornosti za nadzor iz tretjega oziroma četrtega odstavka 294. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora obvestiti Komisijo in Evropski bančni odbor o vsakem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države v Republiki Sloveniji.

(3) Banka Slovenije mora obveščati Komisijo, Evropski bančni odbor, Odbor evropskih bančnih nadzornikov oziroma druge organe EU tudi o drugih zadevah, če tako določajo pravila pravnega reda EU.

233. člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije mora razkriti naslednje informacije:

1. besedilo zakonov in drugih predpisov in splošnih smernic, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s skrbnim nadzorom in upravljanjem s tveganji kreditnih institucij,

2. način uresničitve opcij in diskrecij, ki jih dajejo predpisi EU s področja skrbnega nadzora in upravljanja s tveganji kreditnih institucij,

3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja pri preverjanju in ocenjevanju po 222. členu tega zakona,

4. agregatne statistične podatke o ključnih vidikih uresničitve skrbnega nadzora in upravljanja s tveganji kreditnih institucij v Republiki Sloveniji.

(2) Razkritja iz prvega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo nadzorni organi različnih držav članic.

(3) Banka Slovenije mora vsa razkritja iz prvega odstavka tega člena objaviti skupaj na svojih javnih spletnih straneh in jih redno dopolnjevati z vsemi spremembami.

7.3. Poročanje na zahtevo Banke Slovenije in pregled poslovanja

234. člen

(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije.

(2) Poročila in informacije iz prvega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije lahko osebe iz drugega odstavka tega člena pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva,

izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

235. člen

(pooblaščen osebe Banke Slovenije)

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko guverner Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblaščen osebe iz drugega odstavka tega člena imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil guverner Banke Slovenije, enake pristojnosti kot inšpektor Banke Slovenije.

236. člen

(obseg pregleda)

(1) Banka mora pooblaščen osebi Banke Slovenije omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije.

(2) Banka mora na zahtevo pooblaščen osebe Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo pooblaščen osebi Banke Slovenije na njeno zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora.

(4) Pooblaščen oseba Banke Slovenije lahko opravi tudi pregled poslovanja oseb iz drugega odstavka 217. člena tega zakona, če je to potrebno zaradi popolnega pregleda poslovanja banke.

237. člen

(pregled poslovanja)

(1) Banka mora pooblaščen osebi Banke Slovenije na njeno zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Banka mora pooblaščen osebi Banke Slovenije na njeno zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora.

(3) Banka mora pooblaščen osebi Banke Slovenije na njeno zahtevo izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(5) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za doseg namena nadzora.

238. člen

(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti banki vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko pooblaščen oseba Banke Slovenije zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 237. člena tega zakona mora zahteva za pregled poslovanja obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpisov oziroma kopij treba izročiti, in rok za predložitev.

(5) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 237. členu tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

239. člen

(pogoji za opravljanje pregleda poslovanja)

(1) Banka mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščen osebe Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 237. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščen osebe banke, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

240. člen

(pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora na zahtevo pooblaščen osebe Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora pooblaščen osebi Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni pod sistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev,
2. postopke v okviru računalniške rešitve,
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov,
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

241. člen

(priporočila in opozorila)

(1) Če pooblaščen oseba Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ugotovi nesmotnosti ali nedoslednosti pri poslovanju banke, ki nimajo značilnosti kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, Banka Slovenije izda ustrezna priporočila upravi banke za izboljšanje poslovanja banke.

(2) Če pooblaščen oseba Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, vendar te kršitve po svojih značilnostih in obsegu nimajo pomembnih učinkov, lahko Banka Slovenije banki namesto odredbe o odpravi kršitev izda opozorilo, v katerem jo opozori na te kršitve (v nadaljnjem besedilu: opozorilo).

(3) Z opozorilom lahko Banka Slovenije banki tudi naloži odpravo ugotovljenih kršitev in določi rok za njihovo odpravo.

(4) Če banka ne ravna v skladu z opozorilom iz tretjega odstavka tega člena, ji Banka Slovenije izda ustrezno odredbo o odpravi kršitev.

(5) Če pooblaščenca oseba Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, Banka Slovenije s sklepom ustavi postopek pregleda poslovanja.

(6) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

(7) Prvi do četrty in šesti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za nadzor, ki ga Banka Slovenije opravlja na podlagi poročil in informacij, ki ji jih posreduje banka v skladu s tem zakonom, ali ki jih pridobi Banka Slovenije na podlagi zbiranja in obdelovanja informacij po 227. členu tega zakona.

7.4. Odprava kršitev

242. člen

(odredba o odpravi kršitev)

(1) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, banki z odredbo naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

(2) V odredbi o odpravi kršitev določi Banka Slovenije rok za odpravo kršitev.

243. člen

(predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev)

Če Banka Slovenije ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžna voditi banka, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju banke, lahko banki z odredbo o odpravi kršitev naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo, s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

244. člen

(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora v roku, določenem z odredbo o odpravi kršitev, odpraviti ugotovljene kršitve in Banki Slovenije dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilo o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene, in v primeru iz 243. člena tega zakona tudi poročilo pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

(3) Če je poročilo o odpravi kršitev nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Banka Slovenije banki z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev (v nadaljnjem besedilu: odredba o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev).

245. člen

(ugotovitvena odločba o odpravi kršitev)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: odločba o odpravi kršitev).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo odločbe o odpravi kršitev opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so kršitve odpravljene.

(3) Če banka pred koncem pregleda poslovanja odpravi kršitve, ki so bile ugotovljene med pregledom, Banka Slovenije izda odločbo o odpravi kršitev, ne da bi prej izdala odredbo o odpravi kršitev.

246. člen

(rok za odločitev o odpravi kršitev)

Banka Slovenije mora odredbo o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev oziroma odločbo o odpravi kršitev izdati v dveh mesecih po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

7.5. Dodatni ukrepi za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji

247. člen

(razlogi za dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji)

Banka Slovenije odredi banki dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji:

1. če banka ni vzpostavila ali ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s 124. členom, z določbami oddelka 4.6. tega zakona in s predpisi o upravljanju s tveganji,

2. če banka ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,

3. če banka ni vzpostavila ali ne uresničuje strategij in procesov ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 126. členom tega zakona in s predpisi o upravljanju s tveganji,

4. če banka pri svojem poslovanju presega omejitve glede izpostavljenosti ali druge omejitve, določene s tem zakonom in predpisi o upravljanju s tveganji,

5. če banka ne izračunava kapitalskih zahtev in omejitev ali ne poroča Banki Slovenije v skladu z določbami oddelka 4.7. tega zakona in s predpisi o upravljanju s tveganji,

6. če banka ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog ali

7. če banka ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev.

248. člen

(vrste dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji)

(1) Banka Slovenije lahko za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji odredi naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži upravi banke, da sprejme načrt ukrepov za zagotovitev minimalnega kapitala banke iz 136. člena tega zakona,

2. naloži upravi banke in nadzornemu svetu, da skliče skupščino delničarjev banke ter predlagata sprejem ustreznih sklepov, kot na primer:

– sklep o povečanju osnovnega kapitala banke z novimi vložki,

– sklep o povečanju osnovnega kapitala banke iz sredstev družbe,

– sklep o pokrivanju izgube s finančnimi instrumenti, ki so za ta namen razpoložljivi v času rednega poslovanja,

3. naloži nadzornemu svetu banke, da razreši člana oziroma člane uprave in imenuje novega člana oziroma člane uprave,

4. prepove banki:

– dajanje kreditov oziroma opravljanje bančnih storitev ali storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona za določene osebe z neprimerno kreditno boniteto,

– sklepanje poslov s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, ali investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti,

5. prepove ali omeji opravljanje posameznih ali vseh poslov določene vrste ali širjenje mreže poslovalnic banke,

6. naloži upravi banke, da sprejme in opravi ukrepe za:

– izboljšanje sistema upravljanja v skladu s 124. členom tega zakona,

- izboljšanje strategij in procesov ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 126. členom tega zakona,
- spremembo področij poslovanja banke,
- omejitve dajanja kreditov,
- izboljšanje postopkov izterjatve zapadlih terjatev banke,
- pravilno vrednotenje postavk sredstev in zunajbilančnih postavk,

- izboljšanje računovodskega informacijskega sistema,
- izboljšanje postopkov sistema notranjih kontrol in notranjega revidiranja,

7. naloži banki, da pri nadaljnjem poslovanju zmanjša tveganja, značilna za njeno poslovanje, produkte ali sisteme,

8. naloži nadzornemu svetu banke, da imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta,

9. naloži banki druge ukrepe, potrebne za uresničitev pravil o upravljanju s tveganji.

(2) V primeru iz 1. ali 3. točke 247. člena tega zakona lahko Banka Slovenije banki tudi odredi, da zagotovi dodatni kapital preko obsega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona, če oceni, da z ukrepi iz prvega odstavka tega člena v ustreznem časovnem obdobju ni mogoče zagotoviti, da bo banka ustrezno izboljšala sistem upravljanja oziroma strategije in procese ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala.

(3) Z odredbo, s katero banki odredi dodatni ukrep iz drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije določi ukrepe iz prvega odstavka tega člena, ki jih mora opraviti banka, da bi zanj prenehal veljati ukrep iz drugega odstavka tega člena.

248.a člen

(dodatni ukrepi v zvezi s hibridnimi instrumenti)

(1) Banka Slovenije lahko na podlagi ocene likvidnostnega položaja ali kapitalske ustreznosti banke v zvezi s hibridnimi instrumenti iz 4. točke prvega odstavka 133. člena tega zakona odredi naslednje dodatne ukrepe:

1. prepove izplačilo hibridnega instrumenta pred datum njegove dospelosti;

2. zahteva preklic izplačil obresti, dividend ali drugih oblik izplačil, vezanih na hibridne instrumente;

3. zahteva, da banka posamezen hibridni instrument nadomesti s sestavinami iz 1. ali 4. točke prvega odstavka 133. člena tega zakona, ki so enake ali boljše kakovosti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banka Slovenije banki prepove izplačilo hibridnega instrumenta iz 4. točke prvega odstavka 133. člena tega zakona pred datumom njegove dospelosti, če je kapital banke manjši od minimalnega kapitala ali če bi se kapital banke zaradi izplačila zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala iz 136. člena oziroma drugega odstavka 248. člena tega zakona.

249. člen

(uporaba določb o odpravi kršitev)

Za dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji se smiselno uporabljajo določbe oddelka 7.4. tega zakona. Pri smiselni uporabi se namesto besedila »odprava kršitev« uporabljata besedilo »izvršitev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji«.

7.6. Odvzem dovoljenja

250. člen

(razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije odvzame banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če banka ne izpolnjuje pogojev glede kapitalske ustreznosti in drugih pogojev za poslovanje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji,

3. če banka v obdobju treh let več kot dvakrat krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Banke Slovenije ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora nad njenim poslovanjem,

4. če banka ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev,

5. če je banki odredila dodatni ukrep iz 3. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih,

6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke,

7. če banka ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog, ali

8. če banka ne izpolnjuje tehničnih, organizacijskih, kadrovskih oziroma drugih pogojev za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če so hkrati podani razlogi za odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in razlogi za začetek prisilne likvidacije iz 266. člena tega zakona, Banka Slovenije oba postopka združi.

(3) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst bančnih poslov oziroma drugih posameznih storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, Banka Slovenije lahko namesto odvzema dovoljenja z odločbo banki prepove opravljati te bančne posle oziroma storitve.

(4) Za postopek v zvezi z izrekom prepovedi opravljanja posameznih vrst bančnih poslov oziroma storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

251. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če banka v preizkusni dobi, ki jo določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

252. člen

(preklic pogojnega odvzema dovoljenja)

Banka Slovenije preklic pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 251. člena tega zakona.

7.7. Izredna uprava in povečanje osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti banke

253. člen

(razlogi za ukrepe)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o izredni upravi ali odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti banke:

1. če je banki odredila dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji in banka v rokih, določenih za njihovo izvedbo, teh ukrepov ni začela izvajati oziroma jih ni izvedla,

2. če banka kljub izvedenim dodatnim ukrepom ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona ali

3. če bi nadaljnje poslovanje banke lahko ogrozilo njeno likvidnost oziroma kapitalsko ustreznost.

(2) Banka Slovenije lahko izreče tudi oba ukrepa iz prvega odstavka tega člena.

254. člen

(trajanje izredne uprave)

Z odločbo o izredni upravi določi Banka Slovenije rok trajanja izredne uprave, ki ne sme biti daljši od enega leta od izdaje odločbe o izredni upravi.

255. člen

(obvestitev nadzornega organa druge države članice)

(1) Če Banka Slovenije izda odločbo o izredni upravi banke, ki ima podružnico v drugi državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti nadzorni organ te države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

256. člen

(člani izredne uprave)

Z odločbo o izredni upravi Banka Slovenije imenuje dva ali več izrednih upraviteljev, ki so člani izredne uprave banke, in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.

257. člen

(vpis v sodni register)

(1) V sodni register se vpiše izdaja odločbe o izredni upravi. Hkrati se vpiše tudi ustrezna sprememba oseb, pooblaščenih za zastopanje banke.

(2) Predlog za vpis podatkov iz prvega odstavka tega člena mora izredna uprava vložiti v treh dneh po prejemu odločbe. Predlogu mora priložiti odločbo o izredni upravi.

258. člen

(pravne posledice izredne uprave)

(1) V času trajanja izredne uprave izvršuje pristojnosti nadzornega sveta banke Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije ima tudi pravico dajati izrednemu upravitelju navodila za vodenje poslov banke, ki so zanj obvezna.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na člana uprave, se uporabljajo tudi za izrednega upravitelja, če Banka Slovenije z navodili iz drugega odstavka tega člena ne določi drugače.

(4) Z dnem izdaje odločbe o izredni upravi prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in nadzornega sveta banke ter pristojnosti skupščine, razen pristojnosti iz 261. člena tega zakona.

259. člen

(pooblastila v času trajanja izredne uprave)

(1) Člani uprave banke morajo izredni upravi nemudoma omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke in pripraviti poročilo o predaji poslov.

(2) Izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju morajo člani uprave banke na zahtevo dati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila o poslovanju banke.

(3) Izredni upravitelj ima pravico odstraniti osebo, ki ovira njegovo delo, glede na okoliščine primera pa tudi zahtevati pomoč policije.

260. člen

(poročila izredne uprave)

(1) Izredna uprava mora najmanj za vsako trimesečje po izdaji odločbe o izredni upravi izdelati in izročiti Banki Slove-

nije poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi.

(2) Izredna uprava mora v devetih mesecih po svojem imenovanju izročiti Banki Slovenije poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti banke in možnosti za nadaljnje poslovanje banke, ki vključuje:

1. oceno možnosti, da bi delničarji banke zagotovili kritje izgub, in posledice tega za finančni položaj banke,

2. oceno možnosti za prerazporeditev in razpršitev potencialnih izgub banke,

3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti banke,

4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav banke z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov,

5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja banke.

261. člen

(povečanje osnovnega kapitala z denarnimi vložki zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti banke)

(1) Banka Slovenije z odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti banke naloži delničarjem banke, da sprejmejo sklep o povečanju osnovnega kapitala banke z novimi denarnimi vložki najmanj za znesek, določen v odločbi, s katerim kot zadnji dan roka za vpis in vplačilo novih delnic določijo dan, ki ne sme biti kasneje kot en mesec po dnevu zasedanja skupščine.

(2) Ne glede na prvi odstavek 297. člena ZGD-1 je treba skupščino, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, sklicati vsaj osem dni pred zasedanjem skupščine.

(3) Uprava banke mora objaviti sklic skupščine, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, v osmih dneh po prejemu odločbe o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti banke za dan, ki ne sme biti kasneje kot en mesec po dnevu prejema odločbe.

(4) Če uprava banke v roku iz petega odstavka tega člena ne skliče skupščine, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala z vsebino iz prvega odstavka tega člena, ali če jo skliče za dan, ki je kasnejši od enega meseca po prejemu odločbe o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti banke, lahko skupščino skliče Banka Slovenije.

(5) V sklicu skupščine morajo biti delničarji opozorjeni na pravne posledice iz 262. in 262.a člena tega zakona.

262. člen

(pravica prodaje delnic banke)

(1) Banka Slovenije pridobi pravico v svojem imenu in za račun delničarjev prodati delnice banke (v nadaljnjem besedilu: pravica prodaje delnic):

1. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in

2. če druga oseba izrazi resno namero vložiti sredstva za povečanje osnovnega kapitala banke.

(2) Če namerava Banka Slovenije uresničiti pravico prodaje delnic, mora v enem mesecu po pridobitvi te pravice objaviti javno dražbo za prodajo delnic banke.

(3) V objavi javne dražbe določi Banka Slovenije izhodiščno ceno na podlagi knjigovodske vrednosti delnic, ugotovljene na podlagi revidirane bilance stanja banke na zadnji dan v mesecu pred pridobitvijo pravice prodaje delnic, izdelani ob predpostavki nedelujočega podjetja.

(4) Na javni dražbi proda Banka Slovenije delnice tistemu dražitelju, ki ponudi najvišjo ceno nad izhodiščno. Če na javni dražbi nihče ne ponudi najmanj izhodiščne cene, ponudi Banka Slovenije prodajo po ceni, ki je za 5 odstotkov nižja od izhodiščne, in nadaljuje z zniževanjem ponudbene cene za enak

znesek, dokler posamezni dražitelj ne izjavi, da sprejema ceno, izklicano v zadnjem koraku dražbe.

(5) Hkrati z objavo dražbe izda Banka Slovenije klirinško-depotni družbi nalog, da v centralnem registru pri vseh delnicah banke vpiše prepoved razpolaganja v korist Banke Slovenije.

(6) Klirinškodotna družba prenese delnice banke na račun investitorja, ki je uspel na javni dražbi iz četrtega odstavka tega člena na podlagi naloga Banke Slovenije. Banka Slovenije izda nalog iz prvega stavka tega odstavka v osmih dneh po dnevu, ko kupec opravi ustrezen postopek povečanja osnovnega kapitala banke.

262.a člen

(povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, predmet katerih so terjatve upnikov do banke)

(1) Banka Slovenije lahko namesto skupščine delničarjev sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki, predmet katerih so terjatve upnikov do banke:

1. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in

2. če upnik ali upniki, katerih skupni znesek terjatev do banke dosega emisijski znesek novih delnic, ki bi jih bilo treba izdati pri povečanju osnovnega kapitala za znesek iz prvega odstavka 261. člena tega zakona, izračunan kot knjigovodska vrednost delnic, na katere je razdeljen osnovni kapital banke po stanju na zadnji dan koledarskega leta pred izdajo odločbe o povečanju osnovnega kapitala, izrazijo resno namero vpisati in vplačati delnice banke na podlagi povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, predmet katerih so te terjatve do banke.

(2) Banka Slovenije s sklepom o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena določi emisijski znesek novih delnic v višini, ki jo oceni pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja.

(3) Banka Slovenije lahko s sklepom o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena odloči, da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izdajo bodisi nove navadne delnice, ki dajejo njihovim imetnikom pravice iz drugega odstavka 176. člena ZGD-1, bodisi nove prednostne delnice, ki dajejo njihovim imetnikom naslednje pravice:

1. glasovalno pravico;

2. pravico do dividende za posamezno poslovno leto v znesku:

– ki je najmanj enak odstotku od emisijskega zneska iz drugega odstavka tega člena v višini obrestne mere za dvanajst mesecev po stanju na zadnji dan tega poslovnega leta povečani za pet odstotnih točk, ali

– ki je enak znesku dividende za navadne delnice za to poslovno leto, če je znesek dividende za navadne delnice višji od zneska iz prve alineje te točke;

3. v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube ali čiste izgube poslovnega leta, pravico, da se nominalni znesek, za katerega se zmanjša osnovni kapital, najprej pokrije v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, in se združitve prednostnih delnic zaradi izvedbe zmanjšanja osnovnega kapitala lahko izvede samo tako:

– da se v celoti razveljavijo navadne delnice,

– da se prednostne delnice spremenijo v navadne delnice in se v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska teh delnic pokrije tisti del nominalnega zneska, za katerega se zmanjša osnovni kapital, ki je višji od skupnega nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, ki se razveljavijo po prvi alineji te točke;

4. v primeru stečaja ali likvidacije banke pravico do deleža v stečajni oziroma likvidacijski masi, ki ostane po plačilu vseh terjatev upnikov banke, v znesku:

– ki je najmanj enak emisijskemu znesku iz drugega odstavka tega člena, ali

– ki je enak deležu, ki pripada navadnim delnicam, če je ta višji od zneska iz prve alineje te točke.

(4) Banka Slovenije je upravičena zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena v imenu banke:

1. predlagati vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala v sodni register,

2. objaviti poziv upnikom za vpis in vplačilo delnic na podlagi tega sklepa,

3. imenovati revizorja za pregled povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki,

4. določiti prečiščeno besedilo statuta banke ob upoštevanju povečanja osnovnega kapitala,

5. predlagati vpis povečanja osnovnega kapitala in s tem povezano spremembo statuta banke v sodni register,

6. dati nalog centralni klirinškodotni družbi za izdajo novih delnic banke.

263. člen

(ocena rezultatov izredne uprave)

(1) Banka Slovenije mora najmanj enkrat na tri mesece oceniti rezultate izredne uprave.

(2) Banka Slovenije mora sprejeti končno oceno rezultatov izredne uprave najkasneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje banke, tako da je banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona in redno izpolnjuje svoje dospele obveznosti, mora Banka Slovenije izdati odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.

(4) Če Banka Slovenije oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje banke ni izboljšalo tako, da bi banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona oziroma da bi bila sposobna tekoče izpolnjevati dospele obveznosti, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja banke.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije izda tudi odločbo o podaljšanju izredne uprave za največ šest mesecev po izteku roka iz 254. člena tega zakona, če ni pogojev za začetek stečaja banke in če Banka Slovenije oceni, da bo banka v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona.

264. člen

(predčasno aktiviranje jamstva)

(1) Če med trajanjem izredne uprave zaradi povečanih dvigov vlog postane ogrožena likvidnost banke, lahko Banka Slovenije odloči, da se predčasno aktivira jamstvo po 316. členu tega zakona za dospele zajamčene vloge.

(2) Z odločbo iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije tudi prepove banki opravljati katera koli izplačila, razen izplačil iz naslova dospelih zajamčenih vlog in izplačil plač delavcem banke do višine zajamčenih plač.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena nakaže Banka Slovenije banki likvidna sredstva za izplačilo dospelih zajamčenih vlog, ki se zagotovijo s predčasnim aktiviranjem jamstva na način iz 316. člena tega zakona. Sredstva iz prvega stavka tega odstavka nakaže Banka Slovenije na poseben račun banke.

(4) Banka sme sredstva iz tretjega odstavka tega člena uporabiti samo za izplačilo dospelih zajamčenih vlog.

(5) Banka Slovenije lahko prepove opravljanje izplačil iz drugega odstavka tega člena za največ tri mesece od izdaje odločbe iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če se do izteka roka iz petega odstavka tega člena finančno stanje banke ne izboljša tako, da je banka sposobna tekoče izpolnjevati vse dospele obveznosti, mora Banka Slovenije takoj izdati odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(7) Če je po predčasnem aktiviranju jamstva nad banko začet stečajni postopek, se izplačila iz naslova zajamčenih

vlog, ki jih je banka opravila po predčasnem aktiviranju jamstva, štejejo za izplačila zajamčenih vlog v primeru stečaja.

(8) Sredstva na računu iz tretjega odstavka tega člena ne morejo biti predmet izvršbe, v primeru stečaja pa se izločijo iz stečajne mase in nakažejo na poseben račun banke prevzemnice.

(9) Za jamstvo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 310., 312., 313., 316. in 317. člena tega zakona.

265. člen

(predčasno aktiviranje jamstva za zajamčene vloge v banki, ki ima podružnico v drugi državi članici)

(1) Če Banka Slovenije v času trajanja izredne uprave v banki, ki ima podružnico v drugi državi članici, izda odločbo o predčasnem aktiviranju jamstva za zajamčene vloge, mora še pred izdajo odločbe obvestiti nadzorni organ te države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

(3) Banka Slovenije mora odločbo iz prvega odstavka tega člena, v obliki povzetka, objaviti v Uradnem listu EU in v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico. Povzetek odločbe se objavi v slovenskem jeziku in v jeziku države članice, v kateri ima banka podružnico.

(4) Objava povzetka mora vsebovati:

1. pravno podlago in razloge za izdajo odločbe,
2. ime in naslov sodišča, ki bo odločalo o tožbi v postopku sodnega varstva proti odločbi,
3. rok za vložitev tožbe v postopku sodnega varstva proti odločbi.

7.8. Prisilna likvidacija

7.8.1. Splošne določbe

266. člen

(razlogi za začetek prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o začetku prisilne likvidacije:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo tako, da bi banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona, in ni pogojev za začetek stečajnega postopka,

2. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in ni pogojev niti za uresničitev pravice prodaje delnic iz 262. člena tega zakona niti za izvedbo povečanja osnovnega kapitala iz 262.a člena tega zakona niti za začetek stečaja,

3. če je banki odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,

4. če je članu uprave banke pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave razrešen ali odpoklican oziroma če član uprave ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev in nastane eden od naslednjih položajev, zaradi katerega banka nima najmanj dveh članov uprave:

- nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave v skladu s tem zakonom,
- imenovani novi član v roku iz prve alineje 2. točke drugega odstavka 64. člena tega zakona ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije,
- imenovani novi član umakne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali

– Banka Slovenije zavrne ali zavrže zahtevo imenovanja novega člana za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, ali

5. če je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo zaradi razlogov iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona in skupščina banke v dveh mesecih od izdaje odločbe iz drugega odstavka 87. člena tega zakona ni sprejela sklepa o likvidaciji banke iz 76. člena ali sklepa o spremembi dejavnosti banke iz 80. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora izdati odločbo o začetku prisilne likvidacije v osmih dneh.

(3) Rok iz drugega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za sprejem končne ocene rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 263. člena tega zakona,

2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko je skupščina zavrnila predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona, oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje delnic,

3. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja,

4. v primeru iz prve alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave,

5. v primeru iz druge alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za vložitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,

6. v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko Banka Slovenije prejme umik zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,

7. v primeru iz četrte alineje 4. točke prvega odstavka tega člena: od izdaje odločbe o zavrženju ali zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,

8. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena: od izteka dvomesečnega roka za sprejem sklepa o likvidaciji ali o spremembi dejavnosti banke.

267. člen

(likvidacijski upravitelji)

(1) Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Banka Slovenije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev ter določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj.

(2) Likvidacijski upravitelj je dolžan redno in na primeren način obveščati vse upnike o poteku postopka likvidacije.

(3) Banka Slovenije z odločbo iz prvega odstavka tega člena določi vsebino obvestil in roke iz drugega odstavka tega člena.

268. člen

(pravne posledice prisilne likvidacije)

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta banke ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem iz prvega odstavka 416. člena ZGD-1.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta banke in pristojnosti skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem iz prvega odstavka 416. člena ZGD-1, Banka Slovenije.

269. člen

(uporaba določb za prisilno likvidacijo)

Če v pododdelku 7.8.1. tega zakona ni drugače določeno, se za prisilno likvidacijo banke smiselno uporabljajo:

1. 405., 407., 411., 412., 415. člen, prvi odstavek 416. člena, 417., 418., 419., 420., 421., 423. in 424. člen ZGD-1 ter

2. 257. člen, tretji odstavek 258. člena in 259. člen tega zakona.

270. člen

(prepoved sklepanja novih poslov)

V postopku prisilne likvidacije banka ne sme sklepati nobenih novih poslov, razen tistih, ki so potrebni za unovčenje likvidacijske mase.

271. člen

(nastop stečajnega razloga)

Če likvidacijski upravitelj ugotovi, da premoženje banke ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke ali da banka nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala vse terjatve upnikov, mora o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

7.8.2. Posebne določbe za prisilno likvidacijo banke, ki ima podružnico v drugi državi članici, in za banko države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji

272. člen

(neposredni učinek odločb pristojnih organov držav članic)

Odločba o začetku postopka, ki ima enak učinek kot odločba o prenehanju banke po tem zakonu, nad banko države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji in ki jo izda pristojni organ države članice sedeža te banke, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve neposredni učinek na območju Republike Slovenije, in sicer takoj, ko postane izvršljiva v državi članici.

273. člen

(obveščanje nadzornih organov druge države članice o začetku postopka prisilne likvidacije)

(1) Če ima banka podružnico v drugi državi članici, Banka Slovenije o tem, da bo izdala odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, obvesti pristojni nadzorni organ države članice, v kateri ima banka podružnico. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

274. člen

(objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU)

(1) Banka Slovenije mora odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, v obliki povzetka, v slovenskem jeziku objaviti v Uradnem listu EU. Povzetek odločbe mora objaviti tudi v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico.

(2) Objava povzetka mora obsegati:

1. ime in naslov organa, ki vodi postopek prisilne likvidacije,
2. pravo, ki se uporablja za postopek prisilne likvidacije,
3. imena likvidacijskih upraviteljev,
4. rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

275. člen

(prijava terjatev upnikov iz države članice)

Upnik lahko prijavi terjatev v likvidacijsko maso v slovenskem jeziku ali v uradnem jeziku države članice, kjer ima prebivališče oziroma sedež. Likvidacijski upravitelj lahko zahteva od upnika, da predloži prevod prijave terjatve v slovenski jezik.

276. člen

(pristojnosti likvidacijskega upravitelja)

(1) Banka Slovenije lahko likvidacijskega upravitelja z odločbo o začetku prisilne likvidacije nad banko pooblasti za

izvrševanje njegovih pristojnosti tudi na območju države članice, v kateri ima ta banka podružnico.

(2) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč, in če je to primerno, za zastopanje v državi članici, v kateri ima banka podružnico.

(3) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo nadzornega organa države članice sedeža banke, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem mora spoštovati predpise Republike Slovenije.

(4) Likvidacijski upravitelj se mora pri izvrševanju pristojnosti po prvem oziroma tretjem odstavku tega člena izkazati z overjenim izvodom izvirnika odločbe o imenovanju.

(5) Banka Slovenije lahko od likvidacijskega upravitelja iz tretjega odstavka tega člena, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, zahteva, da ji predloži prevod odločbe o imenovanju v slovenski jezik.

7.8.3. Posebna določba za prisilno likvidacijo podružnice banke tretje države

277. člen

(prisilna likvidacija podružnice banke tretje države)

(1) Če Banka Slovenije začne postopek prisilne likvidacije nad podružnico banke tretje države, mora še pred izdajo odločbe obvestiti vse nadzorne organe držav članic, v katerih ima ta banka podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejemom odločbe iz prvega odstavka ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti nadzorne organe takoj po izdaji odločbe.

(3) Banka Slovenije mora v postopku prisilne likvidacije iz prvega odstavka tega člena, uskladiti svoja dejanja z dejanji nadzornih organov drugih držav članic. Ta obveznost velja tudi za likvidacijske upravitelje.

7.9. Posebne določbe za posamezne vrste nadzorov

7.9.1. Nadzor nad poslovanjem banke v državi članici

278. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve)

(1) Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornim organom države članice, v kateri banka neposredno ali prek podružnice opravlja bančne ali druge vzajemno priznane finančne storitve, in mu zagotoviti vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja take banke, zlasti glede njene likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za zajamčene vloge, omejitve glede izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

(2) Nadzorni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja bančne ali druge vzajemno priznane finančne storitve, lahko vloži pri Banki Slovenije zahtevo za opredelitev te podružnice kot pomembne po kriterijih iz tretjega odstavka 283. člena tega zakona. Banka Slovenije si mora z nadzornim organom, ki je vložil zahtevo, prizadevati za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne. Če v dveh mesecih od vložitve zahteve skupna odločitev nadzornih organov ni sprejeta in odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne v naslednjih dveh mesecih sprejme nadzorni organ, ki je vložil zahtevo, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča za nadzor pomembne podružnice.

(3) Banka Slovenije mora nadzornemu organu države članice, v kateri je podružnica banke, ki je po drugem odstavku tega člena opredeljena kot pomembna, zagotoviti vse informacije iz 3. in 4. točke drugega odstavka 295. člena tega zakona in izvajati aktivnosti iz 3. točke 290. člena tega zakona.

278.a člen

(kolegij nadzornih organov za nadzor pomembnih podružnic)

(1) Če kolegij nadzornih organov po 294.a členu tega zakona ni ustanovljen, mora Banka Slovenije, kadar opravlja nadzor nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, ustanoviti in voditi kolegij z namenom učinkovitega sodelovanja nadzornih in drugih organov v skladu z 278. členom in prvim odstavkom 292. člena tega zakona.

(2) Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi nadzorni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi nadzornih organov (člani kolegija) na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija. Pri tem upošteva, kako pomembna je za te nadzorne organe nadzorna aktivnost, ki jo načrtuje ali usklajuje, zlasti mogoč vpliv na stabilnost finančnega sistema iz tretjega odstavka 223. člena in njene obveznosti iz prvega in tretjega odstavka 278. člena in prvega odstavka 292. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane na sestanku, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih, in o izvedenih aktivnostih.

279. člen

(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka Slovenije lahko zaprosi nadzorni organ države članice, v kateri banka opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe Banke Slovenije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države članice.

280. člen

(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če banka, ki opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, kljub opozorilu nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Banka Slovenije ukrepe nadzora po tem zakonu.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

281. člen

(obvestilo nadzornemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljanje posamezne bančne posle oziroma storitve iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, mora o tem nemudoma pisno obvestiti nadzorne organe držav članic, v katerih banka opravlja bančne storitve.

7.9.2. Nadzor nad poslovanjem banke države članice v Republiki Sloveniji

282. člen

(nadzor nad likvidnostjo podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna opravljanje nadzora nad likvidnostjo podružnice banke države članice v sodelovanju z nadzornim organom države članice sedeža te banke.

(2) Banka Slovenije je izključno pristojna za ukrepe proti podružnici banke države članice, ki pomenijo uresničevanje monetarne politike.

283. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice sedeža banke in konsolidacijskim nadzornim organom)

(1) Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornim organom države članice sedeža banke, ki na območju Republike

Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja bančne ali druge vzajemno priznane finančne storitve, in mu zagotoviti vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za opravljanje nadzora oziroma spremljanje poslovanja take banke, zlasti glede njene likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za zajamčene vloge, omejitve glede izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

(2) Banka Slovenije lahko pri nadzornem organu iz prvega odstavka tega člena vložijo zahtevo za opredelitev podružnice banke iz prvega odstavka tega člena kot pomembne. Zahtevo iz prejšnjega stavka Banka Slovenije vložijo pri konsolidacijskem nadzornem organu, če mora ta organ opravljati naloge iz 290. člena tega zakona.

(3) V zahtevi mora Banka Slovenije utemeljiti pomembnost podružnice, pri čemer zlasti upošteva:

1. ali njen tržni delež, merjen po depozitih nebančnega sektorja, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka;

2. ali bi prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice imelo negativne posledice za likvidnost na trgu ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;

3. ali je podružnica zaradi svoje velikosti in števila strank pomembna za bančni in finančni sistem Republike Slovenije.

(4) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi nadzornimi organi iz drugega odstavka tega člena prizadevati za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve za opredelitev podružnice kot pomembne skupna odločitev nadzornih organov ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne in odločitev posredovati udeleženi nadzornim organom iz drugega odstavka tega člena. Obrazložena odločitev vsebuje tudi stališča Banke Slovenije do stališč in pomislekov drugih nadzornih organov.

(6) Opredelitev podružnice banke iz prvega odstavka tega člena kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

284. člen

(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

(1) Nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prvega stavka tega odstavka mora nadzorni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 236. do 240. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo nadzornega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena, je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz drugega in tretjega odstavka 97. člena tega zakona.

285. člen

(ukrepi nadzora nad banko in podružnico banke države članice)

(1) Če banka države članice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, krši določbe predpisov iz drugega ali tretjega odstavka 97. člena tega zakona, ji Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če banka države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena,

obvesti Banka Slovenije o tem nadzorni organ države članice sedeža banke.

(3) Če banka države članice kljub ukrepom nadzornega organa države članice sedeža banke ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, nadaljuje s kršitvami iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja bančnih oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev na območju Republike Slovenije.

(4) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena mora Banka Slovenije obvestiti nadzorni organ države članice sedeža banke.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije banki države članice izreče prepoved opravljanja bančnih oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev na območju Republike Slovenije, ne da bi predhodno obvestila nadzorni organ države članice sedeža te banke, če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati.

(6) V primeru iz petega odstavka tega člena mora Banka Slovenije o prepovedi opravljanja bančnih storitev obvestiti nadzorni organ države članice sedeža banke in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

286. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če nadzorni organ države članice sedeža banke, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, obvesti Banko Slovenije, da je bilo tej banki odvzeto dovoljenje za opravljanje teh storitev, mora Banka Slovenije opraviti ustrezne ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in, da se zavarujejo interesi strank te banke.

7.9.3. Nadzor na konsolidirani podlagi

287. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke ali
2. če je banka podrejena
- nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali
- EU nadrejenemu finančnemu holdingu,

3. v primerih iz šestega odstavka 131. člena tega zakona.

(2) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima ta finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je banka podrejena več finančnim holdingom, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, in je vsakemu od njih podrejena tudi banka teh držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank drugih držav članic.

(4) Če so istemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic in nobena od podrejenih bank ni pridobila dovoljenja za opravljanje storitev v državi članici sedeža tega finančnega holdinga, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor banke na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot podrejenih bank drugih držav članic (v nadaljnjem besedilu: banka, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding).

(5) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za

tak nadzor prevzela na podlagi dogovora z nadzornim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor.

(6) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding položaj investicijskega podjetja in

2. če je za nadzor na konsolidirani podlagi tega investicijskega podjetja pristojen in odgovoren drug nadzorni organ.

288. člen

(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi na nadzorni organ druge države članice)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru z nadzornimi organi držav članic sedeža drugih podrejenih bank prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka 287. člena tega zakona na nadzorni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prvega odstavka tega člena mora dati Banka Slovenije skupaj z drugimi nadzornimi organi EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

289. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding banki ne posreduje informacij iz drugega odstavka tega člena, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Da se zagotovi, da so organizacijski ustroj, procesi in sistemi znotraj bančne skupine dosledni in dobro integrirani, tako da je omogočena nemotena priprava vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor, morajo vse osebe v bančni skupini izpolnjevati obveznosti iz 124. člena tega zakona na konsolidirani podlagi na ravni skupine ali podskupine.

(6) Obveznosti iz prvega do petega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding oziroma banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(7) Družba, ki je podrejena banki ali finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke oziroma finančnega holdinga, mora nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke oziroma finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini, in
2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(8) Če je družba iz sedmega odstavka zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja med nadzornimi organi iz 302. člena tega zakona.

(9) Če ima družba iz sedmega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke sedme-

ga odstavek tega člena lahko opravi tudi na način iz 304. člena tega zakona.

290. člen

(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

Če je Banka Slovenije po 287. členu tega zakona kot konsolidacijski nadzorni organ pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke ali banke, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in posredovanje ustreznih in nujnih informacij med nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi v času rednega poslovanja in v izrednih finančnih razmerah;

2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem 126., 207. do 209., 222., 242., 248. člena in poglavja 4.6 tega zakona, z drugimi nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi;

3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami pri pripravi na izredne finančne razmere in v izrednih finančnih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, po možnosti z uporabo obstoječih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja. Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz prejšnjega stavka vključuje ukrepe iz 248. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

291. člen

(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi pri skupnem odločanju o dovoljenjih v zvezi z izračunavanjem kapitalskih zahtev)

(1) Če je Banka Slovenije po 287. členu tega zakona kot konsolidacijski nadzorni organ pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke ali banke, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, in so zahtevo za izdajo enega od naslednjih dovoljenj:

1. za uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov,

2. za uporabo lastnih ocen izgub ob neplačilu oziroma konverzijskih količnikov,

3. za uporabo naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje,

4. za uporabo metode notranjega modela za izračun vrednosti izpostavljenosti ali

5. za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje oziroma tveganje spremembe cen blaga,

skupaj vložile ta EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banke in druge institucije, ki so podrejene temu EU nadrejenemu finančnemu holdingu, mora Banka Slovenije pred skupno odločitvijo o tej zahtevi sodelovati z drugimi nadzornimi organi držav članic sedeža drugih institucij, vključenih v to bančno skupino, pri odločanju o tem, ali naj izda dovoljenje in pod kakšnimi pogoji naj ga izda.

(2) Banka Slovenije mora zahtevo iz prvega odstavka tega člena nemudoma posredovati drugim nadzornim organom, pristojnim za nadzor institucij, ki so vložile navedeno zahtevo.

(3) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi nadzornimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena sprejeta v šestih mesecih od vložitve zahteve za izdajo dovoljenja.

(4) Če v šestih mesecih od vložitve zahteve za izdajo dovoljenja skupna odločitev nadzornih organov o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, mora Banka Slovenije sama odločiti o zahtevi za dovoljenje. Obrazložitev odločbe iz

prvega stavka tega odstavka mora poleg vsebin, ki jih mora obsegati vsaka obrazložitev odločbe, obsegati tudi stališča Banke Slovenije o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov.

(5) Odločbo iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena mora Banka Slovenije vročiti tudi nadzornim organom, pristojnim za nadzor institucij, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če je kot konsolidacijski nadzorni organ pristojen nadzorni organ druge države članice in je ta organ po tretjem ali četrtem odstavku tega člena sprejel odločitev o izdaji enega od dovoljenj iz prvega odstavka tega člena, mora Banka Slovenije po uradni dolžnosti podrejeni banki izdati dovoljenje z vsebino odločitve tega nadzornega organa.

(7) Banka Slovenije mora izdati podrejeni banki dovoljenje iz šestega odstavka tega člena, ko podrejena banka izpolni vse zahteve, ki izhajajo iz vsebine odločitve nadzornega organa države članice iz šestega odstavka tega člena.

291.a člen

(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi pri skupnem odločanju o oceni ustreznega notranjega kapitala)

(1) Če je Banka Slovenije po 287. členu tega zakona kot konsolidacijski nadzorni organ pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke ali banke, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, si mora skupaj z drugimi udeleženi nadzornimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve o oceni ustreznega notranjega kapitala na konsolidirani podlagi za bančno skupino, upošteva njen finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevano raven kapitala nad minimalno, pri vseh družbah v bančni skupini in na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi nadzornimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena sprejeta v štirih mesecih od predložitve poročila Banke Slovenije, ki vsebuje oceno tveganosti bančne skupine, drugim nadzornim organom.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene iz drugega odstavka tudi oceno tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči nadzorni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije posreduje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije se na zahtevo sodelujočega nadzornega organa ali na lastno pobudo posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov. Banka Slovenije mora mnenje Odbora evropskih bančnih nadzornikov upoštevati ali obrazložiti vsako pomembno odstopanje.

(6) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena, odločitev o oceni ustreznega notranjega kapitala ter, kjer je primerno, o zahtevani ravni kapitala nad minimalno na konsolidirani podlagi sprejme Banka Slovenije, pri tem pa po presoji upošteva oceno tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči nadzorni organi. Obrazložena odločitev iz prejšnjega stavka mora obsegati tudi oceno tveganosti podrejenih družb ter stališča Banke Slovenije o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov. To odločitev Banka Slovenije posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim nadzornim organom.

(7) Če je kot konsolidacijski nadzorni organ pristojen nadzorni organ druge države članice, Banka Slovenije, če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena, sprejme odločitev o oceni ustreznega notranjega kapitala ter, kjer je primerno, o zahtevani ravni kapitala nad minimalno, za banko ali na konsolidirani podlagi na ravni podskupine. Obrazloženo odločitev, ki vsebuje tudi stališča Banke Slovenije do stališč in pomislekov konsolidacijskega nadzornega organa, Banka Slovenije posreduje banki.

(8) Odločitve iz prvega, šestega in sedmega odstavka tega člena so zavezujoče.

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzorni organ mora skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena in odločitev iz šestega odstavka tega člena posodobiti enkrat letno.

Banka Slovenije mora ti oceni posodobiti tudi, kadar nadzorni organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzornem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev ocene ustreznega notranjega kapitala v zvezi z zahtevano ravniyo kapitala nad minimalno. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev ocene temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in nadzornim organom, ki je vložil zahtevo.

(10) Če je kot konsolidacijski nadzorni organ pristojen nadzorni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev ocene ustreznega notranjega kapitala v zvezi z zahtevano ravniyo kapitala nad minimalno iz drugega odstavka 248. člena tega zakona.

292. člen

(obvestilo in informacije o izrednih finančnih razmerah)

(1) Če znotraj bančne skupine, za katero je Banka Slovenije konsolidacijski nadzorni organ, nastopijo izredne finančne razmere, vključno z neugodnim razvojem na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici družb ali pomembnih podružnic iz drugega odstavka 278. člena tega zakona, vključenih v to skupino, mora takoj, ko je to mogoče, posredovati obvestilo in informacije o tem nadzornim organom držav članic, udeleženi pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic:

1. centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema,

2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, kadar so informacije pomembne.

(2) Če je kot konsolidacijski nadzorni organ za nadzor bančne skupine na konsolidirani podlagi pristojen nadzorni organ druge države članice, mora Banka Slovenije ob nastopu izrednih finančnih razmer iz prvega odstavka tega člena takoj, ko je to mogoče, o tem obvestiti druge nadzorne organe držav članic, ki so udeleženi pri nadzoru te bančne skupine na konsolidirani podlagi ali na konsolidirani podlagi na ravni podskupine.

293. člen

(pridobivanje informacij od drugih nadzornih organov)

Če Banka Slovenije glede nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu, potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že posredovane drugemu nadzornemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega nadzornega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja različnim nadzornim organom, udeleženi pri nadzoru.

294. člen

(dogovori z nadzornimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi mora Banka Slovenije z drugimi nadzornimi organi, udeleženi pri tem nadzoru, skleniti ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prvega odstavka tega člena se lahko določijo dodatne naloge nadzornega organa, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, in postopki za sprejemanje odločitev in za sodelovanje z drugimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko nadzornemu organu, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno družbo, tako da ta prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije izdala dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko, lahko na podlagi dvostranskega dogovora z nadzornim organom, ki je izdal dovoljenje in je odgovoren za nadzor nad podrejeno banko, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene banke.

294.a člen

(kolegij nadzornih organov)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzorni organ na podlagi pisnega dogovora iz 294. člena tega zakona z udeleženi nadzornimi organi ustanovi kolegij nadzornih organov (kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 290., 291., 291.a in 292. člena tega zakona.

(2) V kolegiju lahko sodelujejo nadzorni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz 278. člena tega zakona, in po potrebi centralne banke ali nadzorni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz poglavja 7.2. tega zakona.

(3) Banka Slovenije s sodelovanjem članov kolegija zagotavlja okvir za:

1. izmenjavo informacij,
2. pripravo dogovorov o prenosu pristojnosti in odgovornosti med člani kolegija,
3. določanje načrta pregledov poslovanja družb v bančni skupini na podlagi ocene tveganosti te bančne skupine,
4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 293. člena in tretjega odstavka 295. člena tega zakona z namenom povečevanja učinkovitosti nadzora,

5. dosledno uporabo zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja oseb v bančni skupini, brez poseganja v opcije in diskrecije, ki izhajajo iz zakonodaje Skupnosti, in

6. izvajanje nalog iz 3. točke 290. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi lahko bili ustanovljeni za ta namen.

(4) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije. Banka Slovenije v zvezi s tem izvaja zlasti naslednje aktivnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in o izvedenih aktivnostih;
3. obvešča Odbor evropskih bančnih nadzornikov o dejavnosti kolegija, tudi v izrednih finančnih razmerah, ter mu posreduje informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(5) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih udeleženi nadzornih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh nadzornih organov, še posebej v izrednih finančnih razmerah, poleg tega pa upošteva tudi izvajanje obveznosti iz tretjega odstavka 278. člena tega zakona.

(6) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

295. člen

(izmenjava informacij z nadzornimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Če je Banka Slovenije odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke ali banke, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, mora nadzornim organom

drugih držav članic, ki nadzorujejo družbe, ki so podrejene tem nadrejenim družbam, zagotoviti vse pomembne informacije. Pri določitvi pomena informacij je treba upoštevati pomen te podrejene družbe za finančni sistem države članice, katere nadzorni organ nadzoruje to podrejeno družbo.

(2) Pomembne informacije iz prvega odstavka tega člena morajo obsegati zlasti naslednje podatke:

1. o strukturi skupine in o vseh pomembnih bankah v skupini kakor tudi o vseh nadzornih organih, ki so pristojni za nadzor nad bankami v skupini,

2. o postopkih zbiranja informacij od bank v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij,

3. o neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini,

4. o pomembnih ukrepih, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev dodatnega kapitala iz drugega odstavka 248. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(3) Če je Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzorni organ odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, mora, če potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij za izračun kapitalskih zahtev in omejitev, vedno, če je to mogoče, pri nadzornem organu, odgovornem za nadzor EU nadrejene kreditne institucije, preveriti, ali so te informacije dostopne pri njem.

296. člen

(posvetovanje z nadzornimi organi držav članic, vključenih v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije, se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih nadzornih organov, s temi nadzornimi organi posvetovati o:

1. spremembah delničarjev oziroma organizacijskega ali upravljalškega ustroja banke v skupini, za katere je potrebno dovoljenje nadzornega organa,

2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev dodatnega kapitala iz drugega odstavka 248. člena, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(2) V primerih iz 2. točke prvega odstavka tega člena se mora Banka Slovenije vedno posvetovati z nadzornim organom, odgovornim za nadzor na konsolidirani podlagi.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se Banki Slovenije ni treba posvetovati v nujnih primerih ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitve. V teh primerih mora brez nepotrebnega odlašanja obvestiti druge nadzorne organe o sprejeti odločitvi.

297. člen

(obseg in način konsolidacije za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije mora za namen nadzora na konsolidirani podlagi zahtevati polno konsolidacijo vseh kreditnih institucij in finančnih institucij, ki so podrejene določeni nadrejeni družbi, z nadrejeno družbo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije zahteva samo sorazmerno konsolidacijo, če oceni, da je odgovornost nadrejene družbe omejena samo na delež kapitala, katerega imetnica je, ob upoštevanju odgovornosti drugih delničarjev, katerih dolgoročna plačilna sposobnost je ustrezna. Odgovornost drugih delničarjev iz prvega stavka tega odstavka mora biti ugotovljena na zanesljiv način, če je potrebno, tudi tako, da ti delničarji dajo Banki Slovenije ustrezno zavezujočo pisno izjavo o tem.

(3) Pri družbah, povezanih s skupnim vodenjem, Banka Slovenije določi način konsolidacije.

(4) Banka mora uporabiti sorazmerno konsolidacijo udeležb v kreditnih institucijah ali finančnih institucijah, ki jih upravlja družba, vključena v konsolidacijo, skupaj z eno ali več

družbami, ki niso vključene v konsolidacijo, če je odgovornost teh družb omejena samo na delež kapitala, katerega imetnice so te družbe.

(5) Pri drugih oblikah udeležbe ali kapitalskih povezav, razen tistih iz prvega od četrtega odstavka tega člena, mora Banka Slovenije odločiti, ali in kako naj se opravi konsolidacija.

(6) V primerih in z uporabo metod, določenih v prvem od petem odstavku tega člena, morajo biti v konsolidacijo vključene tudi družbe za pomožne storitve, družbe za upravljanje in finančni holdingi.

(7) Banka lahko iz konsolidacije izključi posamezno finančno institucijo, družbo za pomožne storitve ali družbo za upravljanje, ki je podrejena banki ali finančnemu holdingu ali ima položaj pridružene osebe v skupini, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

298. člen

(posebni primeri konsolidacije)

Banka Slovenije mora določiti, ali in kako se opravi konsolidacija:

1. če po njenem mnenju banka izvaja pomemben vpliv na drugo kreditno institucijo ali finančno institucijo, ne da bi bila v njej udeležena ali z njo kako drugače kapitalsko povezana,

2. če sta dve ali več kreditnih institucij ali finančnih institucij povezani s skupnim vodenjem, ne da bi bila podlaga za to upravljanje pogodba ali njihova statutarne določila.

299. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma nadzornim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, posredovati vse informacije, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Podrejene družbe in nadrejeni mešani poslovni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega odstavka tega člena.

(3) Obveznost iz prvega in drugega odstavka tega člena velja tudi, če podrejena družba, nadrejeni mešani poslovni holding oziroma banka, ki je podrejena nadrejenemu mešanemu poslovnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

300. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svoje odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke iz 175. člena tega zakona, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(4) Če posli iz prvega odstavka tega člena znotraj skupine ogrožajo finančni položaj banke, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora po tem zakonu.

301. člen

(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katera koli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka

Slovenije z nadzornimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

302. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge nadzorovane finančne družbe, mora Banka Slovenije sodelovati tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor te družbe.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prvega odstavka tega člena izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 299. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim na nadzor zavarovalnice.

303. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov)

Banka Slovenije mora oblikovati sezname nadrejenih finančnih holdingov Republike Slovenije in jih posredovati nadzornim organom drugih držav članic in Komisiji.

304. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 299. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, mora zaprositi nadzorni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Nadzorni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne bančne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 299. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanem pregledu poslovanja iz prvega stavka tega odstavka mora nadzorni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 236. do 240. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo nadzornega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka.

304.a člen

(poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding mora zagotoviti, da ima njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da ima poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov, če vsak član poslovodstva izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima ustrezne osebnostne lastnosti in najmanj triletno izkušnje pri vodenju poslov finančne družbe ali drugega podjetja

primerljive velikosti in dejavnosti kot finančna družba oziroma drugih primerljivih poslov, in

2. ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrievanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana.

305. člen

(ukrepi nadzora nad finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom)

(1) Če finančni holding ali mešani poslovni holding krši svoje obveznosti, določene v pododdelku 7.9.3. tega zakona, mu Banka Slovenije izda odredbo o odpravi teh kršitev.

(2) Če ima finančni holding ali mešani poslovni holding sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije o kršitvi obveznosti, določene v pododdelku 7.9.3. tega zakona, obvesti nadzorni organ te države članice.

(3) Pri izrekanju ukrepov, katerih namen je odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke za take kršitve finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, mora Banka Slovenije sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic.

306. člen

(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)

(1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 287. členu tega zakona ali nadzorni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja nadzorni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu.

(2) Pri preverjanju po prvem odstavku tega člena mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni odbor, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim odborom in z drugimi nadzornimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, mora Banka Slovenije določiti in uporabiti druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding s sedežem v EU, in uporabi pravila o nadzoru na konsolidirani podlagi za ta finančni holding.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi nadzornimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati nadzorni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena mora Banka Slovenije obvestiti druge nadzorne organe držav članic, ki so vključeni v nadzor in Komisijo.

307. člen

(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v pododdelku 7.9.3. tega zakona, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega poslovnega holdinga ali druge družbe, ki ni banka, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

7.9.4. Nadzor nad drugimi osebami

308. člen

(odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 35. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

309. člen

(odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščenemu osebi Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka 308. člena tega zakona.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za likvidacijo začne pristojno sodišče na predlog Banke Slovenije postopek likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka likvidacije brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Proti sklepu o začetku postopka likvidacije iz četrtega odstavka tega člena ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

309.a člen

(neizplačljiva vloga)

(1) Neizplačljiva vloga je vloga, ki je dospela in bi morala biti na zahtevo vlagatelja izplačana, vendar je banka ni izplačala v skladu z veljavnimi zakonskimi in pogodbenimi pogoji, in:

1. je Banka Slovenije iz razlogov, ki so v neposredni zvezi s finančnim položajem banke, izdala odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka iz 320. člena tega zakona oziroma

2. je pristojni organ druge države odločil, da je vloga vlagatelj banke s podružnico v Republiki Sloveniji neizplačljiva.

(2) Dan izdaje odločbe iz prvega odstavka tega člena šteje kot dan, ko vloga postane neizplačljiva.

(3) Banka Slovenije izda odločbo iz prvega odstavka tega člena nemudoma oziroma najkasneje v treh delovnih dneh od dneva, ko se prepriča, da banka zaradi svojega finančnega položaja na zahtevo vlagatelja ni izplačala in ne bo mogla izplačati vloge, ki je dospela in bi na zahtevo vlagatelja morala biti izplačana.

8. poglavje:
Zajamčene vloge

310. člen

(zajamčena vloga)

(1) Vloga je skupno stanje vseh terjatev fizične osebe, fizične osebe, ki samostojno opravlja dejavnost, samostojnega podjetnika ali pravne osebe do banke na podlagi:

1. pogodbe o vodenju transakcijskega računa,
2. hranilne vloge,
3. denarnega depozita,

4. potrdila o depozitu oziroma blagajniškega zapisa, če sta izdana kot imenski vrednostni papir, ali

5. kakršnega koli drugega pozitivnega salda, ki je posledica sredstev, ostalih na računu, ali začasnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij, ki jih mora banka vrniti v skladu z veljavnimi zakonskimi in pogodbenimi pogoji, razen terjatev na osnovi izdanih obveznic ali drugih dolžniških vrednostnih papirjev banke.

(2) Neto stanje vloge posamezne osebe je stanje vloge te osebe, zmanjšano za neporavnane obveznosti te osebe do banke, ki so dospele pred dnem začetka stečaja nad banko. Če ob začetku stečaja nad banko obstaja nedospela terjatev banke do imetnika vloge, se za to terjatev do višine zneska iz tretjega odstavka tega člena ne uporabljajo pravila zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb, o pobotu, ki nastane z začetkom stečaja.

(3) Zajamčena vloga po tem zakonu je neto stanje vloge posamezne osebe do skupne višine 100.000 eurov na dan začetka stečaja nad banko.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena niso zajamčene vloge, ki se glasijo na prinosnika. Kot vloga na prinosnika se šteje tudi vloga na podlagi računa, ki ga odpre banka imetniku za račun ene ali več drugih oseb, če banka pred dnem začetka stečaja ni pridobila ustreznih podatkov za identifikacijo dejanskih upravičencev.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena niso zajamčene naslednje vloge:

1. vloge drugih bank in finančnih družb, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun,
2. vloge v zvezi s posli, zaradi katerih je bil imetnik vloge pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje pranja denarja,
3. vloge držav, centralnih bank in lokalnih skupnosti ter vloge pravnih oseb, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega ali občinskega proračuna,
4. (črtana)
5. vloge delničarjev banke, ki imajo najmanj 5-odstotni delež v kapitalu banke ali glasovalnih pravicah,
6. vloge pravnih oseb, ki so podrejene družbe banke,
7. (črtana)
8. vloge, ki se glede na svoje lastnosti upoštevajo pri izračunu kapitala banke,
9. vloge pravnih oseb, ki so velike oziroma srednje družbe po ZGD-1 ali ustrezajo merilom za velike oziroma srednje družbe po ZGD-1, in vloge samostojnih podjetnikov, katerih podjetje ustreza merilom za velike oziroma srednje družbe po ZGD-1, in
10. vloge kolektivnih naložbenih podjetij, vključno s podjetji zaprtega tipa, vloge pokojninskih skladov in vloge kritnih skladov zavarovalnic.

(6) Vloga na podlagi računa, ki ga odpre banka v imenu dveh ali več oseb (skupni račun), se upošteva pri izračunu zajamčene vloge posamezne osebe v deležu, ki pripada tej osebi na vlogi skupnega računa. Če deleži oseb na vlogi skupnega računa niso določeni, se šteje, da so njihovi deleži enaki.

(7) Vloga na podlagi računa, ki ga odpre banka imetniku za račun ene ali več drugih oseb (skrbniški račun), se upošteva pri izračunu zajamčene vloge osebe, ki je dejanski upravičenec iz naslova vloge, v deležu, ki pripada tej osebi na vlogi skrbniškega računa, če je banka pred dnem začetka stečaja pridobila ustrezne podatke za identifikacijo dejanskih upravičencev.

(8) Vloge iz 10. točke petega odstavka tega člena se ne obravnavajo kot skrbniški računi iz sedmega odstavka tega člena.

(9) Ne glede na druge določbe tega člena so zajamčene naslednje vloge:

– vloga na podlagi računa rezervnega sklada v skladu z zakonom, ki ureja stanovanjska razmerja, ki jo vloži upravnik večstanovanjske stavbe iz sredstev rezervnega sklada te večstanovanjske stavbe: v celoti,

– vloga na podlagi fiduciarnega denarnega računa, ki ga odpre banka upravitelju v postopku osebnega stečaja in stečaja zapuščine v skladu z zakonom, ki ureja stečaj: do zneska iz tretjega odstavka tega člena.

(10) Ne glede na četrti in sedmi odstavek tega člena se vloga na podlagi fiduciarnega denarnega računa, ki ga odpre banka notarju v skladu z zakonom, ki ureja notarsko hrambo oziroma odvetniku v skladu z zakonom, ki ureja odvetništvo, upošteva pri izračunu zajamčene vloge osebe, ki je upravičenec na podlagi notarske oziroma odvetniške hrambe, če notar oziroma odvetnik banki v štirih delovnih dneh po začetku stečaja predloži ustrezne podatke za identifikacijo upravičenca notarske oziroma odvetniške hrambe.

(11) Ne glede na tretji odstavek tega člena višina zajamčene vloge ni omejena do 31. decembra 2010.

(12) Vloge skupin vlagateljev, ki niso osebe iz prvega odstavka tega člena, se štejejo za vlogo enega vlagatelja in so zajamčene do višine iz tretjega odstavka tega člena.

310.a člen

(preučitev razmer na finančnem trgu)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, mora v letu 2009 in 2010, v sodelovanju z Banko Slovenije, preučiti razmere na finančnem trgu. Na podlagi ugotovljenih razmer lahko Vlada Republike Slovenije predlaga spremembo zakona, s katero se na ustrezen način spremeni višina jamstva oziroma obdobje veljavnosti.

(2) O stanju na finančnem trgu in morebitnih sprejetih ukrepih, Vlada Republike Slovenije poroča Državnemu zboru Republike Slovenije najmanj enkrat na vsake tri mesece po uveljavitvi tega zakona.

311. člen

(objava in informiranje o sistemu jamstva za vloge)

(1) Banka mora na svojih javnih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu in lahko razumljivo objaviti informacije o sistemu jamstva za vloge, v katerega je vključena banka oziroma njene podružnice, vključno z višino in obsegom kritja, ki ga zagotavlja sistem jamstva.

(2) Če vloge posameznih oseb v sistemu zajamčenih vlog, v katerega je vključena banka oziroma njena podružnica, niso zajamčene, mora banka, preden sklene pogodbo, ki je podlaga za takšno vlogo, vlagatelja razumljivo in jasno opozoriti, da ta vloga ni zajamčena.

(3) Banka mora na zahtevo stranke posredovati tudi informacije o pogojih za uveljavljanje pravice do izplačila zajamčenih vlog in o formalnostih, ki jih je treba izpolniti za izplačilo zajamčenih vlog.

(4) Pri oglaševanju bančnih storitev sme banka navesti le, kateremu sistemu zajamčenih vlog pripada, brez navedbe drugih informacij o sistemu zajamčenih vlog (na primer o višini in obsegu jamstva). Za oglaševanje po tem odstavku se ne šteje obveščanje v poslovnih prostorih banke in na javnih spletnih straneh banke iz prvega odstavka tega člena.

(5) V primeru združitve dveh ali več bank so banke, ki se združujejo, dolžne svoje vlagatelje obvestiti o združitvi in o uveljavljanju njihovih pravic v zvezi z jamstvom za vloge.

311.a člen

(informacijski sistem in poročanje)

(1) Banka mora razviti in vzdrževati ustrezen informacijski sistem za zagotavljanje podatkov za izvajanje sistema jamstva za vloge.

(2) Banka mora Banki Slovenije poročati o znesku vseh vlog, neto vlog, zajamčenih vlog in številu vlagateljev, katerih vloge so zajamčene.

312. člen

(predpis o zajamčenih vlogah)

Banka Slovenije predpiše:

1. način izračuna višine likvidnih naložb iz 314. člena tega zakona in podrobnejše lastnosti finančnih instrumentov, ki so predmet teh naložb,

2. podrobnejše pogoje in postopke za zagotavljanje sredstev za izplačilo zajamčenih vlog in za aktiviranje jamstva,

3. podrobnejšo obravnavo zajamčenih vlog,

4. način vključitve podružnice banke v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji,

5. podrobnejšo vsebino, roke in način poročanja podatkov iz drugega odstavka 311.a člena tega zakona in

6. podrobnejšo vsebino, roke in način obveščanja vlagateljev in javnosti po 311. in 314.a členu tega zakona.

313. člen

(jamstvo za izplačilo zajamčenih vlog)

(1) Banke s sedežem v Republiki Sloveniji jamčijo za izplačilo zajamčene vloge pri banki, nad katero je bil začet stečajni postopek, do neto stanja vloge v višini 100.000 eurov, nad tem zneskom pa do 31. decembra 2010 Republika Slovenija, na način, določen z zakonom.

(2) Če banke s sedežem v Republiki Sloveniji ne morejo pravočasno zagotoviti zadostnih sredstev za izplačilo zajamčene vloge do višine iz tretjega odstavka 310. člena tega zakona, na podlagi predloga Banke Slovenije do zagotovitve s strani bank sredstva začasno zagotovi Republika Slovenija. Pogoje, način in roke vračila začasno zagotovljenih sredstev se v posameznem primeru določi s pogodbo.

(3) Posamezna banka jamči za izplačilo zajamčenih vlog pri drugi banki v obsegu, ki je enak deležu, ki ga glede na vsoto zajamčenih vlog pri vseh bankah, zmanjšano za vsoto zajamčenih vlog, ki so predmet jamstva, predstavlja vsota zajamčenih vlog pri tej banki.

(4) Pri izračunu deleža iz tretjega odstavka tega člena se tudi do roka iz enajstega odstavka 310. člena tega zakona upošteva znesek iz tretjega odstavka 310. člena tega zakona.

314. člen

(likvidne naložbe za izplačilo zajamčenih vlog)

Zaradi zagotavljanja likvidnih sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih vlog, mora banka sredstva v višini, sorazmerni z njenim deležem iz tretjega odstavka 313. člena tega zakona, ki se izračuna na način, določen s predpisom o zajamčenih vlogah, naložiti v finančne instrumente, ki imajo lastnosti, določene s tem predpisom.

314.a člen

(javno obvestilo o stečaju banke)

Banka Slovenije nemudoma po začetku stečajnega postopka nad banko javno objavi obvestilo vlagateljem o stečaju in pogojih za uveljavljanje pravice do izplačila zajamčene vloge.

315. člen

(obveznost izplačila zajamčenih vlog)

(1) (črtan)

(2) Izplačilo zajamčenih vlog opravi banka prevzemnica.

(3) Banka Slovenije zagotovi banki prevzemnici likvidna sredstva za izplačila zajamčenih vlog z aktiviranjem jamstva po 316. členu tega zakona.

(4) Banka prevzemnica sme sredstva iz tretjega odstavka tega člena uporabiti samo za izplačilo zajamčenih vlog.

(5) (črtan)

316. člen

(aktiviranje jamstva)

(1) Banka Slovenije naloži bankam iz prvega odstavka 313. člena tega zakona, da vplačajo ustrezen del sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih vlog. Republika Slovenija zagotovi sredstva za jamstvo Republike Slovenije po prvem in drugem odstavku 313. člena tega zakona.

(2) Kritje za aktiviranje jamstva lahko Banka Slovenije zagotovi tudi z unovčenjem ali drugačnim razpolaganjem v breme naložb iz 314. člena tega zakona. Pravne posle za zagotovitev kritja za aktiviranje jamstva sklepa Banka Slovenije v svojem imenu in za račun bank iz prvega odstavka 313. člena tega zakona.

317. člen

(vrnitev vplačanih sredstev)

Banka Slovenije po izplačilu terjatev iz naslova zajamčenih vlog iz stečajne mase prenakaže sredstva, ki jih je prejela, bankam v sorazmerju z višino sredstev, ki so jih vplačale v skladu s 316. členom tega zakona.

317.a člen

(sodelovanje s sistemom zajamčenih vlog države članice in tretje države)

(1) Banka Slovenije sodeluje s sistemom zajamčenih vlog države članice in tretje države, v kateri ima banka podružnico, in s sistemom zajamčenih vlog države članice in tretje države sedeža banke, ki ima podružnico na območju Republike Slovenije.

(2) Banka Slovenije v primeru iz prvega odstavka tega člena sklene sporazum s sistemom zajamčenih vlog, s katerim se določijo pravila in postopki za izplačevanje zajamčenih vlog.

317.b člen

(neizpolnjevanje obveznosti podružnice banke države članice)

(1) Če podružnica banke države članice, ki se je v skladu s četrtem odstavkom 98. člena tega zakona za dopolnitev ravni oziroma obsega jamstva vključila v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji, ne izpolnjuje svojih obveznosti kot članica tega sistema, Banka Slovenije o tem obvesti pristojni organ, ki je izdal dovoljenje banki za opravljanje bančnih storitev, in v sodelovanju z njim sprejme ukrepe za izpolnitev obveznosti.

(2) Če podružnica kljub ukrepom iz prvega odstavka tega člena svojih obveznosti ne izpolni, lahko Banka Slovenije v soglasju s pristojnim organom, ki je izdal dovoljenje banki za opravljanje bančnih storitev, izključi podružnico iz sistema jamstva za vloge po preteku roka, ki ne sme biti krajši od 12 mesecev.

(3) Vloge, ki so bile vložene pri podružnici iz prvega odstavka tega člena, so do dne njene izključitve iz sistema jamstva za vloge v Republiki Sloveniji zajamčene po tem zakonu.

(4) Podružnica iz prvega odstavka tega člena mora vlagatelje nemudoma obvestiti o izključitvi iz sistema jamstva za vloge v Republiki Sloveniji.

317.c člen

(preverjanje sistema jamstva za vloge)

Banka Slovenije redno preverja mehanizme delovanja sistema jamstva za vloge.

9. poglavje: Stečaj banke

318. člen

(prepoved prisilne poravnave)

Nad banko ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

319. člen

(uporaba določb za stečajni postopek)

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb.

320. člen

(stečajni razlogi)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo in banka kljub izredni upravi ni sposobna tekoče izpolnjevati dospelih obveznosti, ali

2. če pri opravljanju nadzora nad banko ugotovi, da premoženje banke ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke.

(2) Pri ugotavljanju pogojev iz 2. točke prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ne upošteva obveznosti banke iz naslova finančnih instrumentov iz 133. in 134. člena tega zakona.

321. člen

(banka prevzemnica)

(1) Z odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka imenuje Banka Slovenije banko, ki bo prevzela posle banke v stečaju v zvezi z izplačilom zajamčenih vlog (v nadaljnjem besedilu: banka prevzemnica).

(2) Banka prevzemnica ima pravico do povrnitve dejanskih stroškov, povezanih z izplačilom zajamčenih vlog.

322. člen

(začetek stečajnega postopka)

(1) Banka Slovenije mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka na dan izdaje odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka. Predlogu mora priložiti odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Sodišče brez odlašanja, najkasneje pa naslednji delovni dan od prejema predloga iz prvega odstavka tega člena, izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka.

(3) Proti sklepu o začetku stečajnega postopka iz drugega odstavka tega člena ni pritožbe.

(4) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog iz prvega odstavka tega člena.

322.a člen

(prijava in obravnava terjatev)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb, se šteje, da so vse terjatve, ne glede na njihovo višino, iz naslova vlog, ki štejejo kot zajamčene po tem zakonu, prijavljene v stečajnem postopku z dnem predložitve zapisnika iz prvega odstavka 326. člena tega zakona sodišču.

(2) Del terjatev iz prvega odstavka tega člena, ki presega višino zajamčenih vlog po tem zakonu, se obravnava v skladu z zakonom, ki ureja stečaj gospodarskih družb.

323. člen

(uporaba določil v postopku stečaja nad banko, ki ima podružnico v drugi državi članici)

(1) V postopku stečaja nad banko, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi drugi odstavki 267. člena in 273. do 276. člena tega zakona, če ni v drugem in tretjem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Sklep o začetku stečajnega postopka v obliki povzetka v Uradnem listu EU in dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico, mora objaviti stečajno sodišče.

(3) Za prijavo terjatev upnikov, katerih vloge so zajamčene po tem zakonu, se uporablja 322.a člen tega zakona.

324. člen

(obveščanje znanih upnikov o začetku stečajnega postopka nad banko, ki ima podružnico v državi članici)

(1) O izdaji odločbe o začetku stečajnega postopka mora stečajni upravitelj posamično, v slovenskem jeziku, obvestiti tudi vse znane upnike banke, katerih vloge niso zajamčene po tem zakonu in ki so poslovali prek podružnice banke v državi članici in imajo prebivališče ali sedež v državi članici, in sicer z obrazcem, na katerem je v vseh uradnih jezikih EU naslov: »Poziv za prijavo terjatev. Roki, ki jih je treba spoštovati«.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati zlasti:

1. ime in naslov organa, ki bo vodil stečajni postopek,
2. rok, v katerem morajo upniki stečajnemu senatu prijaviti svoje terjatve in posledice zamujenih rokov,
3. informacije o pravicah in dolžnostih upnikov v zvezi z začetkom stečajnega postopka.

325. člen

(stečajni upravitelj)

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Banke Slovenije. Banka Slovenije lahko za stečajnega upravitelja predlaga samo osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje funkcije stečajnega upravitelja.

(2) Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Banko Slovenije in jo pozvati, da se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

326. člen

(izplačilo zajamčenih vlog)

(1) Banka v stečaju in banka prevzemnica morata v petih delovnih dneh po začetku stečajnega postopka ugotoviti stanje vseh vlog iz prvega odstavka 322.a člena tega zakona na dan izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka nad banko in zapisnik poslati Banki Slovenije.

(2) Banka Slovenije potrdi zapisnik iz prvega odstavka tega člena najkasneje v treh delovnih dneh po njegovem prejemu in ga pošlje sodišču, ki vodi stečajni postopek.

(3) Banka Slovenije mora banki prevzemnici zagotoviti likvidna sredstva za izplačilo zajamčenih vlog z aktiviranjem jamstva po 316. členu tega zakona najkasneje do dneva začetka izplačevanja zajamčenih vlog. Banka prevzemnica mora začeti izplačevati zajamčene vloge najkasneje dvajseti delovni dan od dne izdaje odločbe iz prvega odstavka 320. člena tega zakona.

(4) Zajamčene vloge v tujih valutah se izplačajo v eurih v protivrednosti po deviznem tečaju, ki ga objavi Banka Slovenije in velja na dan začetka stečajnega postopka.

(5) Izplačilo zajamčene vloge vlagatelju, ki je obdolžen kaznivnega dejanja pranja denarja, se zadrži do pravnomočne odločitve sodišča.

(6) V primeru izjemnih okoliščin Banka Slovenije lahko podaljša rok iz tretjega odstavka tega člena za največ deset delovnih dni.

(7) Če vlagatelj, katerega vloga je zajamčena po tem zakonu, v dveh mesecih od začetka izplačevanja zajamčenih vlog pri banki prevzemnici ne izkoristi pravice do izplačila zajamčene vloge, se ta vloga spremeni v vpogledno vlogo pri tej banki.

327. člen

(mnenje Banke Slovenije)

(1) Kadar sodišče v zvezi z unovčevanjem stečajne mase po zakonu, ki ureja stečaj gospodarskih družb, odloča na podlagi predhodnega mnenja upniškega odbora, mora v primeru stečaja banke pridobiti tudi mnenje Banke Slovenije.

(2) Za mnenje Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb, o mnenju upniškega odbora.

328. člen

(črtan)

329. člen

(terjatve iz naslova zajamčenih vlog)

(1) Terjatve na podlagi aktiviranja jamstva iz tretjega odstavka 264. člena in tretjega odstavka 315. člena tega zakona uveljavlja Banka Slovenije v stečajnem postopku nad banko v svojem imenu in za račun bank, ki so po 316. členu tega zakona vplačale ustrezen del sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih vlog.

(2) Stroški banke prevzemnice iz drugega odstavka 321. člena tega zakona se povrnejo po pravilih o stroških stečajnega postopka.

10. poglavje:

Postopek odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah

10.1. Splošne določbe

330. člen

(uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem ali drugem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, razen če zakon za posamezno vrsto postopka določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena v postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) O posamičnih zadevah odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ. Postopek do izdaje odločbe vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

331. člen

(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 333. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

332. člen

(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo,
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni,
3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije pred izdajo odločbe o izredni upravi banki ni dolžna zagotoviti možnosti, da se izjavi, če je razlog za izredno upravo okoliščina, da je banka postala nelikvidna.

(7) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se ne uporabljajo za ugotovitelne odločbe Banke Slovenije.

(8) V postopku izdaje odločbe iz prvega odstavka 320. člena tega zakona rok za izjavo iz 2. točke drugega odstavka tega člena ne sme biti daljši od treh delovnih dni.

333. člen

(odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,

2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,

3. če je treba opraviti predstavitev vodenja poslov banke po tretjem odstavku 65. člena tega zakona ali

4. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

334. člen

(vrste odločb)

(1) Banka Slovenije izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti odločbam Banke Slovenije ni pritožbe.

335. člen

(odločba)

(1) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj in o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(2) Odločba mora biti obrazložena, če zakon ne določa drugače. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni posebnega postopka sodnega varstva.

336. člen

(sklep)

(1) S sklepom odloča Banka Slovenije o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep mora biti obrazložen in mora vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

10.2. Postopek sodnega varstva

10.2.1. Skupne določbe

337. člen

(postopek sodnega varstva)

(1) Sodno varstvo proti odločbam Banke Slovenije se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom drugače določeno.

338. člen

(pravica do sodnega varstva)

(1) Proti odločbam Banke Slovenije je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo,

2. proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja.

(3) Odločba iz 1. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi, ki jo je Banka Slovenije izdala, ker subjekt nadzora ni ravnal v skladu z odredbo Banke Slovenije.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(5) Ne glede na 1. točko drugega odstavka tega člena, je proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi, s katero je banki naložila dodatni ukrep iz 3. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona, dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(6) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti tudi proti sklepu, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, začeti na zahtevo stranke.

339. člen

(pristojnost in sestava sodišča)

V postopku sodnega varstva odloča Vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov.

340. člen

(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

341. člen

(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo je treba vložiti v roku osmih dni.

(2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

342. člen

(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

343. člen

(meje preizkusa)

Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka iz tretjega odstavka 27. člena ZUS-1.

344. člen

(seja)

Sodišče odloča praviloma brez obravnave.

345. člen

(pravna sredstva)

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

10.2.2. Postopek sodnega varstva proti odločbi o prenehanju banke

346. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe pododdelka 10.2.2. tega zakona se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti odločbi o začetku prisilne likvidacije in proti odločbi o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju banke).

(2) Če ni v pododdelku 10.2.2. tega zakona drugače določeno, se v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju banke uporabljajo določbe pododdelka 10.2.1. tega zakona.

347. člen

(tožnik)

- (1) Tožbo proti odločbi o prenehanju banke lahko vložijo:
1. banka,
  2. delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke.
- (2) Če je tožnik banka, jo v postopku sodnega varstva zastopa uprava, ki so ji zaradi odločbe o prenehanju banke prenehala druga pooblastila in pristojnosti.

348. člen

(nova dejstva in dokazi)

- (1) Ne glede na določbo 342. člena tega zakona, lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju banke navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tožbi priložiti.
- (2) Banka Slovenije lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze odgovoru na tožbo priložiti.
- (3) Če tožnik oziroma Banka Slovenije tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.
- (4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

349. člen

(glavna obravnava in seja)

- (1) Sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi.
- (2) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če v pripravljalnem postopku ugotovi, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje odločbe o prenehanju banke popolno in pravilno ugotovljeno ali da to ni sporno.

350. člen

(odločanje)

- (1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po 65. členu ZUS-1 upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, odločbe o prenehanju banke ne odpravi, temveč s sodbo samo ugotovi, da je odločba o prenehanju banke nezakonita in da ni bilo pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja.
- (2) Sodba iz prvega odstavka tega člena ne vpliva na tek postopka prisilne likvidacije oziroma stečaja.
- (3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko delničarji uveljavijo morebitne odškodninske zahtevke proti Banki Slovenije v pravdi.
- (4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju banke, je, ne glede na 345. člen tega zakona, dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov.

10.3. Postopek nadzora

10.3.1. Splošne določbe

351. člen

(uporaba določb)

- (1) Določbe oddelka 10.3. tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.
- (2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelkov 10.1. in 10.2. tega zakona, če ni v oddelku 10.3. tega zakona drugače določeno.
- (3) V postopku nadzora se tudi smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

352. člen

(stranka postopka nadzora)

- (1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Banka Slovenije opravlja nadzor (v nadaljnjem besedilu: subjekt nadzora).
- (2) Stranke postopka nadzora nad banko so tudi člani uprave banke.

353. člen

(vročanje)

- (1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba ali podjetnik posameznik, vroči tako, da se izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.
- (2) Vročitev članom uprave banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave.
- (3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.
- (4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročijo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

354. člen

(nadomestna osebna vročitev)

- Za nadomestno osebno vročitev se uporabljata tretji in četrti odstavek 87. člena ZUP, le da se namesto roka »15 dni« uporabljata rok »osem dni«.

355. člen

(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

- (1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.
- (2) Banka Slovenije lahko izreče ukrep banki tudi na predlog člana uprave ali nadzornega sveta banke ali delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke.
- (3) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 220. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

10.3.2. Odredba o odpravi kršitev

356. člen

(uporaba določb o odredbi)

- (1) Določbe pododdelka 10.3.2. tega zakona se uporabljajo za postopek z odredbo o odpravi kršitev iz 242. člena tega zakona.
- (2) Določbe pododdelka 10.3.2. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek:
- z odredbo o dodatnem ukrepu nadzora za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji iz 248. člena tega zakona in
  - z odredbo o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti iz 308. člena tega zakona.

357. člen

(vsebina odredbe)

- (1) Izrek odredbe mora obsegati:
- določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena,
  - rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev,
  - način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način,

– listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odredba mora biti obrazložena.

358. člen

(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) Pravico vložiti ugovor proti odredbi, s katero je Banka Slovenije odredila dodatni ukrep iz 3. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona, ima tudi član uprave banke, na katerega se nanaša.

359. člen

(razlogi za ugovor)

Ugovor proti odredbi je dopusten:

1. če je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe,

2. če kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana,

3. če dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve,

4. če odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo,

5. če bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi,

6. če je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora,

7. če je z odredbo v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev,

8. če je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

360. člen

(vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga,

2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu,

3. razloge za ugovor,

4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

361. člen

(meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

362. člen

(odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Banka Slovenije z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Banka Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 359. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 359. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni. Banka Slovenije pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

10.3.3. Odvzem dovoljenja

363. člen

(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka,

2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,

3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

364. člen

(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

365. člen

(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

366. člen

(ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja:

1. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 365. člena tega zakona zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali

2. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 365. člena tega zakona zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

367. člen

(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja,
2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

368. člen

(uporaba določb za preklic pogojnega odvzema dovoljenja in za opomin)

Določbe pododdelka 10.3.3. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja in za postopek izreka opomina.

10.4. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj

369. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 10.4. tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj, o katerih odloča Banka Slovenije, če zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelkov 10.1. in 10.2. tega zakona, če ni v oddelku 10.4. tega zakona drugače določeno.

370. člen

(taksa za odločanje)

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj in za izdajo dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

371. člen

(stranka v postopku)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Banke Slovenije prizadet, če svojo udeležbo v postopku prihlasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

372. člen

(začetek postopka)

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek samo, kadar tako določa zakon.

373. člen

(vsebina zahteve)

(1) Zahteva mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika zahteve,
2. določen zahtev za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
3. druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

374. člen

(procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije,
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi (v nadaljnjem besedilu: sklep o odpravi pomanjkljivosti). V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali za združitev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

375. člen

(izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva:

1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,

2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja oseb iz drugega odstavka 217. člena tega zakona.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 235. do 240. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo:

1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali

2. če vložnik odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

376. člen

(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev, ugotovljenih pri pregledu poslovanja iz 2. točke prvega odstavka 375. člena tega zakona, ali drugih dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 332. člena tega zakona, le da se rok za izjavo »osem dni« nadomesti z rokom »15 dni«.

377. člen

(rok za odločitev)

(1) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odločiti v šestih mesecih od prejema zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev,
2. za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev,
3. za izdajo dovoljenja na podlagi določb 4. poglavja tega zakona ali predpisa o upravljanju s tveganji in
4. za izdajo odločbe iz 142. člena tega zakona.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj mora Banka Slovenije odločiti v treh mesecih od prejema zahteve.

(3) Če je Banka Slovenije izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku iz šestega odstavka 374. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena po 376. členu tega zakona vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

(5) Banka mora šest mesecev pred vložitvijo zahteve iz 3. točke prvega odstavka tega člena obvestiti Banko Slovenije o tej nameri, razen v postopku izdaje dovoljenj iz 134.a člena, četrtega odstavka 165. in tretjega odstavka 172. člena tega zakona.

377.a člen

(posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na šesti odstavek 374. člena tega zakona, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Banka Slovenije mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče:

1. če je Banka Slovenije v roku iz prvega odstavka tega člena ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve,

2. če Banka Slovenije v roku iz prvega odstavka tega člena izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na drugi odstavek 377. člena tega zakona mora Banka Slovenije o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odločiti v 60 delovnih dneh. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče:

1. če je Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena izdala potrdilo – od izdaje potrdila,

2. če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije mora v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena.

(5) V postopku odločanja o zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 375. člena in četrti odstavek 377. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente), če tako zahtevo izda najkasneje 50. delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s šestim odstavkom tega člena, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Banka Slovenije lahko po prejemu informacij in dokumentov na podlagi prve zahteve v skladu s šestim odstavkom tega člena zahteva še dodatne informacije ali dokumente, vendar druga in naslednje zahteve Banke Slovenije za dodatne informacije ali dokumente ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo za dodatne informacije ali dokumente odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve:

1. če je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali

2. če bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Banka Slovenije mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov. V potrdilu o prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena mora biti naveden dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mora v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena, izdati in odpraviti pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(11) Če Banka Slovenije do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, izdala dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz enajstega odstavka tega člena mora Banka Slovenije na zahtevo kvalificiranega imetnika izdati ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 228. člena tega zakona Banka Slovenije na svojih javnih spletnih straneh objavi izveček odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

10.5. Izvršitev odločb Banke Slovenije

378. člen

(odločbe)

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Z dnem pravomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, oseba, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje, preneha izpolnjevati pogoje za opravljanje funkcije člana uprave.

(3) Pravomočne odločbe Banke Slovenije, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Banke Slovenije.

379. člen

(odredba)

(1) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je mogoče prisilno izvršiti odredbo, s katero je Banka Slovenije izrekla dodatni ukrep nadzora iz 5. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona ali drug ukrep nadzora, katerega vsebina je začasna ali trajna prepoved opravljanja posameznih ali vseh storitev ali poslov.

(3) Za postopek izvršitve odredb iz drugega odstavka tega člena se uporabljajo določbe ZUP o upravni izvršbi in 35. člen ZIN.

11. poglavje:

Hranilnice

380. člen

(uporaba določb o bankah)

(1) Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Hranilnica lahko opravljanje nalog notranjega reviranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

381. člen

(dejavnosti hranilnice)

(1) Hranilnica ne sme opravljati dodatnih finančnih storitev iz 3. točke prvega odstavka 11. člena tega zakona.

(2) Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi ustrezno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh poslov.

382. člen

(osnovni kapital)

Najnižji znesek osnovnega kapitala hranilnice je 1.000.000 eurov.

12. poglavje:

Družbe za izdajo elektronskega denarja

383. člen

(uporaba določb o bankah)

(1) Za družbo za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, razen 4., 8. in 13. poglavja, če ni v tem poglavju ali predpisu o družbah za izdajo elektronskega denarja drugače določeno.

(2) Za dovoljenje za opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje bančnih storitev.

(3) Za opravljanje storitev družbe za izdajo elektronskega denarja države članice se uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na banko države članice.

(4) Za opravljanje storitev družbe za izdajo elektronskega denarja tretje države se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o opravljanju bančnih storitev banke tretje države.

(5) Za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz 37. člena tega zakona opravljajo storitve izdaje elektronskega denarja, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad drugimi osebami iz 220. člena tega zakona.

384. člen

(pravnoorganizacijska oblika družbe za izdajo elektronskega denarja)

Družba za izdajo elektronskega denarja je lahko organizirana kot delniška družba ali kot družba z omejeno odgovornostjo.

385. člen

(dejavnosti, ki jih sme opravljati družba za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja sme opravljati naslednje dejavnosti:

1. storitve izdaje elektronskega denarja,
2. finančne in nefinančne storitve, ki so povezane s storitvijo izdaje elektronskega denarja, kot so:

– upravljanje elektronskega denarja z izvajanjem operativnih in drugih pomožnih storitev, povezanih z njegovo izdajo, in

– izdaja oziroma upravljanje drugih plačilnih instrumentov,

3. storitve shranjevanja podatkov na elektronske naprave za druge osebe.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja ne sme opravljati nobenih drugih dejavnosti, razen dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, in zlasti ne sme opravljati poslov kreditiranja v kateri koli obliki.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja je lahko neposredno ali prek svojih podrejenih družb imetnica delnic, poslovnih deležev ali drugih pravic, na podlagi katerih ima glasovalne pravice ali delež v kapitalu druge pravne osebe samo, če ta pravna oseba opravlja dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

386. člen

(osnovni kapital)

Najnižji znesek osnovnega kapitala družbe za izdajo elektronskega denarja je 1.000.000 eurov.

387. člen

(posebna pravila o upravljanju s tveganji)

(1) Kapital družbe za izdajo elektronskega denarja mora biti vedno najmanj enak 2 odstotkoma tistega od teh zneskov, ki je višji:

1. zneska trenutnega stanja vseh obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja ali

2. zneska povprečnega stanja vseh obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja v zadnjih šestih mesecih.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, kapital družbe za izdajo elektronskega denarja ne sme biti nikoli nižji od najnižjega zneska osnovnega kapitala iz 386. člena tega zakona.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja mora imeti premoženje najmanj v vrednosti, ki je enaka skupnemu znesku njenih obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja, v obliki naložb, katerih stopnja za tehtanje kreditnega tveganja je 0 odstotkov, in drugih naložb, ki so glede na kreditno tveganje, povezano z njimi, in njihovo likvidnost primerne za kritje obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

388. člen

(izjeme)

(1) Banka Slovenije lahko na zahtevo družbe za izdajo elektronskega denarja odloči, da se zanje določbe tega poglavja uporabljajo samo v obsegu, določenem s to odločbo, če:

1. elektronski denar izdaja samo na elektronskih nosilcih, ki uporabniku omogočajo shranjevanje elektronskega denarja do vrednosti največ 150 eurov,

2. skupni znesek obveznosti na podlagi izdaje elektronskega denarja običajno ne presega 5.000.000 eurov in nikoli ne presega 6.000.000 eurov in

3. izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

– elektronski denar, ki ga izdaja, sprejemajo kot plačilno sredstvo samo njene podrejene družbe, ki opravljajo operativne

ali druge pomožne storitve, povezane z izdajo elektronskega denarja, njena nadrejena družba oziroma druge družbe, ki so podrejene isti nadrejeni družbi, ali

– elektronski denar, ki ga izdaja, sprejema samo omejeno število podjetij, ki poslujejo v istih prostorih oziroma v istem lokalno omejenem območju kot družba za izdajo elektronskega denarja, ter med njimi in družbo za izdajo elektronskega denarja obstajajo tesne finančne ali poslovne povezave.

(2) Za družbo za izdajo elektronskega denarja iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo določbe tega zakona o vzajemnem priznavanju storitev izdaje elektronskega denarja iz 91. do 95. člena tega zakona.

389. člen

(predpis o družbah za izdajo elektronskega denarja)

Banka Slovenije za družbe za izdajo elektronskega denarja predpiše podrobnejša pravila o:

1. upravljanju s tveganji in o poročanju,
2. poslovnih knjigah, letnih poročilih, revidiranju in razkritjih.

13. poglavje:

Bančno interesno združenje in sistem izmenjave informacij o boniteti strank

390. člen

(bančno interesno združenje)

(1) Banke se lahko združujejo v bančno interesno združenje, ki je ustanovljeno kot gospodarsko interesno združenje po ZGD-1.

(2) Bančno interesno združenje lahko poleg nalog iz pogodbe o ustanovitvi:

1. organizira sistem jamstva za vloge nad zneskom, določenem v tretjem odstavku 310. člena tega zakona, in
2. izvaja izobraževanje bančnih kadrov ter izdaja potrdila o opravljenem izobraževanju.

390.a člen

(zbiranje in obdelovanje ter sistem izmenjave informacij o boniteti strank)

(1) Vse banke morajo, ne glede na to, ali so članice bančnega interesnega združenja, organizirati in upravljati sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so fizične osebe. Ta sistem mora organizirati in upravljati bodisi bančno interesno združenje po pooblastilu svojih članic bodisi posebna pravna oseba, ki jo ustanovijo banke in osebe iz drugega odstavka tega člena za organizacijo in upravljanje tega sistema (v nadaljnjem besedilu: upravljavec sistema).

(2) V sistem iz prvega odstavka tega člena:

1. se mora vključiti tudi vsaka finančna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, katere izključna ali pretežna dejavnost je opravljanje storitev finančnega zakupa iz 3. točke 10. člena tega zakona, in ki izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

– v kateri ima banka, banka države članice ali druga družba v bančni skupini, katere članica je banka ali banka države članice, najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu, ali

– katere bilančna vsota po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta je najmanj enaka 50.000.000 eurov, in

2. se lahko vključi vsaka pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki opravlja storitve izdaje osebnih kartic z odloženim plačilom, če je skupno število veljavnih plačilnih kartic z odloženim plačilom, katerih izdajatelj je, po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta najmanj 50.000.

(3) V sistemu iz prvega odstavka tega člena se lahko zbirajo in obdelujejo naslednji podatki o fizični osebi:

1. osebno ime,
2. datum in kraj rojstva,
3. naslov stalnega in začasnega prebivališča,

4. davčna številka,

5. naslednji podatki o osebnem stečaju te osebe:

– začetku in končanju postopka osebnega stečaja

– začetku postopka za odpust obveznosti in

– izdaji in pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,

6. podatki o sodnih in davčnih izvršbah:

– datum pravnomočnega sklepa o izvršbi in datum konca izvršilnega postopka.

(4) V sistemu iz prvega odstavka tega člena se lahko zbirajo in obdelujejo naslednji podatki o poslih banke ali finančne institucije iz drugega odstavka tega člena s fizično osebo:

1. pri transakcijskih računih:

– datum odprtja transakcijskega računa,

– podatek, ali je odobrena redna ali izredna prekoračitev stanja na tem računu, in znesek odobrene prekoračitve,

2. pri bančnih kreditih, poslih finančnega zakupa iz 3. točke 10. člena tega zakona, poslih začasne prodaje oziroma odkupa iz 117. člena tega zakona in obročnih nakupih z osebnimi karticami z odloženim plačilom:

– datum sklenitve pogodbe,

– znesek odobrenega kredita,

– znesek neodplačanega dela obveznosti,

– znesek in vrsta posamezne anuitete oziroma obroka,

– odplačilna doba,

3. (črtana)

4. pri osebnih karticah z odloženim plačilom in kreditnih karticah:

– datum izdaje kartice,

– znesek odobrene mesečne porabe,

5. pri prevzetih poroštvih za druge osebe,

– datum prevzema porošstva,

– znesek obveznosti, za katero je oseba prevzela poroštvo in

– podatki iz 2. točke tega odstavka o obveznosti glavnega dolžnika, za katerega je oseba prevzela poroštvo, brez podatka o osebnem imenu ali firmi glavnega dolžnika,

6. če oseba zamudi z izpolnitvijo obveznosti do banke ali finančne institucije iz drugega odstavka tega člena na podlagi posameznega posla iz 1. do 4. točke tega odstavka v znesku, ki presega deset eurov, in je obdobje zamude daljše od 90 dni:

– datum nastanka zamude,

– znesek obveznosti, s plačilom katerih je oseba v zamudi,

– podatek, ali je bil zaradi izterjave obveznosti začet postopek prisilne izterjave,

– odpoved pogodbe zaradi zamude z izpolnitvijo obveznosti,

– podatek, da je bil zaradi zamude z izpolnitvijo obveznosti blokiran transakcijski račun ali osebna kartica z odloženim plačilom te osebe, in podatek o ponovni deblokadi računa ali osebne kartice z odloženim plačilom,

– obdobje in vrsta morebitnega moratorija,

7. naslednje spremembe podatkov o poslih iz 1. do 5. točke tega odstavka zaradi poslovnih dejanj ali drugih dogodkov, ki nastanejo med trajanjem poslovnega razmerja na podlagi teh poslov, ki ne pomenijo položaja iz 6. točke tega odstavka:

– datum plačila obveznosti,

– podatke o predčasnem plačilu,

– sprememba odplačilnega obdobja,

– sprememba zneska ali vrste posamezne anuitete oziroma obroka.

(5) Podatki iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se v sistemu iz prvega odstavka tega člena zbirajo in obdelujejo za namen upravljanja s kreditnim tveganjem bank in drugih pravnih oseb iz drugega odstavka tega člena zaradi zagotovitve odgovornega kreditiranja in preprečevanja prezadolževanja ter jih je dovoljeno uporabljati samo za ta namen.

(6) Banke in druge pravne osebe iz drugega odstavka tega člena morajo zaradi upravljanja s kreditnim tveganjem zbirati in obdelovati informacije iz tretjega in četrtega odstavka tega člena o svojih strankah, ki so fizične osebe, in jih posredovati v sistem iz prvega odstavka tega člena.

(7) Do podatkov o posamezni fizični osebi iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko dostopajo samo osebe, ki so pri banki ali drugi pravni osebi iz drugega odstavka tega člena pooblaščen za dostopanje do sistema iz prvega odstavka tega člena. Banka ne sme uporabiti podatkov iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena pri odločanju o odprtju transakcijskega računa.

(8) Če banka ali druga pravna oseba iz drugega odstavka tega člena na podlagi ugovora svoje stranke ugotovi, da je v sistemu zajet napačen podatek, mora ta podatek izbrisati v sedmih delovnih dneh po prejemu ugovora stranke. Prvi stavek tega odstavka se smiselno uporablja tudi, če banka ali druga pravna oseba iz drugega odstavka tega člena sama ugotovi, da je v sistemu zajet napačen podatek.

(9) Sistem iz prvega odstavka tega člena mora biti zasnovan tako:

1. da je mogoč samo dostop do podatkov o posamezni osebi, prikaz teh podatkov na zaslon in izpis podatkov na papir (v nadaljnjem besedilu: izpis bonitetnih podatkov o posamezni osebi),

2. da napačni podatek, ki se izbriše po osmem odstavku tega člena, ni več naveden v izpisu bonitetnih podatkov o posamezni osebi takoj, ko je izbrisan.

(10) Podatke o posameznih poslih iz četrtega odstavka tega člena je v sistemu iz prvega odstavka tega člena dovoljeno hraniti tako, da so ti navedeni v izpisu bonitetnih podatkov o posamezni osebi, do poteka naslednjih rokov:

1. če je pri izpolnjevanju obveznosti nastal položaj iz 6. točke četrtega odstavka tega člena: štirih let po prenehanju obveznosti,

2. v drugih primerih: štirih let po prenehanju obveznosti.

(11) Podatke iz 5. točke tretjega odstavka tega člena je v sistemu iz prvega odstavka tega člena dovoljeno hraniti tako, da so ti navedeni v izpisu bonitetnih podatkov o posamezni osebi do poteka štirih let po pravomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

(12) Podatkov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ni dovoljeno uporabljati za neposredno ali ciljno trženje.

(13) Upravljalavec sistema mora:

1. sprejeti pravila sistema, v katerih določi tehnične pogoje za dostop članov do sistema iz prvega odstavka tega člena in druge ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena,

2. onemogočiti uporabo sistema članici, ki ne izpolnjuje tehničnih pogojev iz 1. točke tega odstavka.

(14) Upravljalavec sistema mora pred začetkom uporabe pravil sistema iz 1. točke trinajstega odstavka tega člena pridobiti soglasje Informacijskega pooblaščenca Republike Slovenije k tem pravilom.

(15) Podatke iz 5. točke tretjega odstavka tega člena posreduje v sistem Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

391. člen

(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo vzpostaviti shemo zunajsodnega reševanja sporov med ponudniki storitev in strankami (potrošniki).

(2) Obliko in sestavo telesa, ki odloča v sporu, način ter postopek odločanja predpiše banka s svojim notranjim aktom ter ga javno objavi v dnevnem tisku oziroma strokovnem tisku, ki je namenjen potrošnikom.

(3) Banka mora v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objaviti informacijo o shemi zunajsodnega reševanja sporov.

14. poglavje:

Kazenske določbe

392. člen

(hujše kršitve banke)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje banka:

1. če opravlja druge dejavnosti, razen bančnih storitev, vzajemno priznanih in dodatnih finančnih storitev ter pomožnih bančnih storitev (tretji odstavek 41. člena);

2. če kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s petim odstavkom 43. člena tega zakona;

3. če v likvidaciji opravlja posle v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona;

4. če na ozemlju Republike Slovenije opravlja vzajemno priznane oziroma dodatne finančne storitve ali pomožne bančne storitve, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Banke Slovenije oziroma predhodno obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 81. člena);

5. če po prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona;

6. če ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi predhodno o tej nameri obvestila Banko Slovenije (prvi odstavek 91. člena);

7. če začne opravljati posle prek podružnice v državi članici v nasprotju s 93. členom tega zakona;

8. če glede podružnice v državi članici ne obvesti Banke Slovenije oziroma nadzornega organa države članice en mesec pred izvršitvijo nameravane spremembe v nasprotju s prvim odstavkom 94. člena tega zakona;

9. če začne neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v nasprotju s prvim odstavkom 95. člena tega zakona;

10. če ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje Banke Slovenije (prvi odstavek 96. člena);

11. če ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s prvim in drugim odstavkom 124. člena tega zakona;

11.a če brez dovoljenja Banke Slovenije iz drugega odstavka 134.a člena tega zakona izplača ali odkupi finančni instrument iz 133. ali 134. člena tega zakona pred datumom njegove dospelosti ali opravi drugo podobno dejanje, ki ima za posledico, da se navedeni finančni instrumenti ne upoštevajo več pri izračunu kapitala;

12. če izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 190. člena tega zakona;

12.a če izplača obresti, dividende ali druge oblike izplačil na hibridne instrumente iz 4. točke prvega odstavka 133. člena v nasprotju s prepovedjo iz 190.a člena tega zakona;

13. če Banki Slovenije ne poroča v skladu s 194. členom tega zakona;

14. če pridobi kvalificirani oziroma višji delež v finančni družbi tretje države, ne da bi obvestila Banko Slovenije v skladu s 196. členom tega zakona;

15. če ne organizira službe notranje revizije v skladu s 197., 198. ali 199. členom tega zakona;

16. če nima letnega načrta dela službe notranje revizije oziroma ta ni sestavljen v skladu z 200. členom tega zakona;

17. če služba notranje revizije ne izdeluje poročil o notranjem revidiranju oziroma ta niso sestavljena v skladu z 201. členom tega zakona;

18. če služba notranje revizije ne obvešča uprave oziroma nadzornega sveta banke v skladu z 202. členom tega zakona;

19. če vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 203. členom tega zakona;

20. če Banki Slovenije ne predloži nerevidiranih letnih računovodskih izkazov v roku enega meseca po koncu koledarskega leta oziroma nerevidiranih konsolidiranih računovodskih izkazov v roku dveh mesecev po koncu koledarskega leta (drugi odstavek 205. člena);

21. če glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu z 207. in 209. členom tega zakona;

22. če Banki Slovenije v roku, določenem v prvem odstavku 210. člena tega zakona, ne predloži letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena

ZGD-1 ali dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju s tveganji v banki iz prvega odstavka 211. člena tega zakona;

23. če v rokih iz prvega oziroma tretjega odstavka 213. člena tega zakona na svojih javnih spletnih straneh ne objavi letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila ali revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;

24. če ne zagotovi, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njeni objavi (četrti odstavek 213. člena);

25. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 236. do 240. členu tega zakona;

26. če v postopku prisilne likvidacije sklepa nove posle v nasprotju z 270. členom tega zakona;

27. če ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja s tveganji oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 300. člena tega zakona;

28. če ne razvije in ne vzdržuje ustreznega informacijskega sistema v skladu s prvim odstavkom 311.a člena tega zakona;

29. če ne poroča o znesku vseh vlog, neto vlog, zajamčenih vlog in številu vlagateljev, katerih vloge so zajamčene v skladu z drugim odstavkom 311.a člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

393. člen

(lažje kršitve banke)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje banka:

1. če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 195. člena oziroma 234. členom tega zakona;

2. če ne objavlja informacij o sistemu jamstva za vloge oziroma jih objavlja v nasprotju s prvim odstavkom 311. člena, če ne opozori vlagatelja, da njegova vloga ni zajamčena v skladu z drugim odstavkom 311. člena, če na zahtevo stranke ne posreduje informacij v skladu s tretjim odstavkom 311. člena ali če oglašuje v nasprotju s četrtem odstavkom 311. člena ali če ne obvesti vlagateljev o združitvi in možnosti uveljavljanja pravic v skladu s petim odstavkom 311. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

394. člen

(kršitve hranilnice)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje hranilnica:

1. ki stori prekršek iz prvega odstavka 392. člena tega zakona,

2. če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 381. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 24.000 eurov se za prekršek kaznuje hranilnica, ki stori prekršek iz prvega odstavka 393. člena tega zakona.

(3) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba hranilnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka 392. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba hranilnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka 393. člena tega zakona.

395. člen

(kršitve družbe za izdajo elektronskega denarja)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja:

1. če v nasprotju z določbo drugega odstavka 385. člena tega zakona opravlja druge dejavnosti, razen dejavnosti iz prvega odstavka 385. člena tega zakona, in zlasti, če opravlja posle kreditiranja v kateri koli obliki;

2. če ne poroča Banki Slovenije v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 389. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za izdajo elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

396. člen

(kršitve člana uprave oziroma nadzornega sveta)

(1) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član uprave banke oziroma hranilnice:

1. ki ne zagotovi, da banka posluje v skladu s pravili iz prvega odstavka 66. člena tega zakona;

2. ki ne obvesti nemudoma nadzornega sveta banke o okoliščinah iz 67. člena tega zakona;

3. ki ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dogodkih iz drugega odstavka 195. člena tega zakona;

4. ki izredni upravi ne omogoči nemudoma dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije banke oziroma ne pripravi poročila o predaji poslov (prvi odstavek 259. člena);

5. ki izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju na zahtevo ne da vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil o poslovanju banke (drugi odstavek 259. člena).

(2) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta banke oziroma hranilnice:

1. ki ne izpolnjuje svojih dolžnosti iz prvega odstavka 74. člena tega zakona;

2. ki ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dogodkih iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona.

397. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 35. člena tega zakona;

2. ki opravlja storitve izdaje elektronskega denarja v nasprotju s prepovedjo iz 37. člena tega zakona;

3. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 236. do 240. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 308. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 35. člena tega zakona;

2. ki opravlja storitve izdaje elektronskega denarja v nasprotju s prepovedjo iz 37. člena tega zakona;

3. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 236. do 240. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 308. člena tega zakona.

(4) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. ki pridobi delnice banke oziroma hranilnice v nasprotju s prvim, tretjim oziroma četrtem odstavkom 45. člena tega zakona;

2. ki sklene delničarski sporazum iz drugega odstavka 57. člena tega zakona, ne da bi pred sklenitvijo pridobil dovoljenje Banke Slovenije.

(5) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba – delničar banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(8) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz sedmega odstavka tega člena.

(9) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz sedmega odstavka tega člena.

(10) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje banka ali druga pravna oseba, ki je članica sistema iz prvega odstavka 390.a člena tega zakona:

1. če uporabi podatek iz tretjega ali četrtega odstavka 390.a člena tega zakona v nasprotju s petim, sedmim, devetim, desetim, enajstim ali dvanajstim odstavkom 390.a člena tega zakona;

2. če napačnega podatka ne izbriše v treh delovnih dneh po prejemu ugovora svoje stranke ali po dnevu, ko sama ugotovi, da je v sistemu zajet napačen podatek (osmi odstavek 390.a člena);

3. če ne zagotovi zavarovanja podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(11) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke ali druge pravne osebe, ki stori prekršek iz desetega odstavka tega člena.

(12) Z globo od 500 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz desetega odstavka tega člena.

(13) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je upravljavec sistema iz prvega odstavka 390.a člena tega zakona:

1. če ne zagotovi delovanja sistema v skladu z devetim odstavkom 390.a člena tega zakona;

2. če sistem ni izdelan tako, da po poteku roka iz desetega ali enajstega odstavka 390.a, podatek izbriše;

3. če ne zagotovi zavarovanja podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;

4. če v sistem vključi pravno osebo, ki ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali drugega odstavka 390.a člena tega zakona;

5. če ne sprejme pravil sistema iz 1. točke trinajstega odstavka 390.a člena tega zakona ali če jih začne uporabljati pred pridobitvijo soglasja Informacijskega pooblaščenca Republike Slovenije (štirinajsti odstavek 390.a člena).

(14) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravljavca sistema, ki stori prekršek iz trinajstega odstavka tega člena.

(15) Z globo od 500 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz trinajstega odstavka tega člena.

(16) Ne glede na 402. člena tega zakona je prekrškovni organ, ki odloča o prekrških iz desetega do petnajstega odstavka tega člena, Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije.

(17) Prekrškovni organ lahko za prekrške iz desetega do petnajstega odstavka tega člena izreče globo v znesku, višjem od najnižje mere za posamezni prekršek.

398. člen

(kršitve oseb v bančni skupini)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding, ne

posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 289. člena);

2. nadrejeni finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 289. člena);

3. podrejena družba oziroma nadrejeni finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu s četrtnim odstavkom 289. člena tega zakona;

4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim kreditnim institucijam oziroma nadzornim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 299. člena);

5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z drugim odstavkom 299. člena.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

399. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 211. člena tega zakona oziroma s predpisom iz 204. člena tega zakona;

2. če Banki Slovenije na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s tretjim odstavkom 211. člena tega zakona;

3. če ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz 1. točke četrtega odstavka 211. člena tega zakona;

4. če ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 212. člena tega zakona oziroma ji ne posreduje zahtevanih podatkov iz tretjega odstavka 212. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

400. člen

(kršitve izrednega in likvidacijskega upravitelja)

(1) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:

1. če v treh mesecih po imenovanju Banki Slovenije ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi (prvi odstavek 260. člena);

2. če v devetih mesecih po imenovanju Banki Slovenije ne izroči poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona;

3. če v primeru iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 261. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje likvidacijski upravitelj, če Banke Slovenije ne obvesti nemudoma o nastopu stečajnega razloga (271. člen).

401. člen

(kršitve v zvezi z varovanjem zaupnih podatkov)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se kaznuje banka oziroma hranilnica, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (214. člen).

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 400 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba iz prvega odstavka 215. člena tega zakona, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov.

402. člen

(prekrškovni organ)

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

403. člen

(postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na 330. člen tega zakona, se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

(4) Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrečejo tudi v višjem znesku, kot je najnižja predpisana mera globe, pri čemer ne smejo presegati najvišjih zneskov glob iz 392. do 401. člena tega zakona.

**Zakon o bančništvu – ZBan-1 (Uradni list RS, št. 131/06)
vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:**

15. poglavje:

Prehodne in končne določbe

404. člen

(uskladitev kapitala)

(1) Kapital banke, ki za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov oziroma ki za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje uporablja napredni pristop, mora poleg doseganja minimalnega kapitala banke v skladu s 136. členom tega zakona:

1. v letu 2007 znašati najmanj 95 odstotkov minimalnega kapitala, izračunanega v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdanih predpisov;

2. v letu 2008 znašati najmanj 90 odstotkov minimalnega kapitala, izračunanega v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdanih predpisov;

3. v letu 2009 znašati najmanj 80 odstotkov minimalnega kapitala, izračunanega v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Pri izračunu kapitala iz prvega odstavka tega člena banka ne sme upoštevati pozitivne razlike oziroma ji ni treba upoštevati negativne razlike med oblikovanimi rezervacijami in pričakovanimi izgubami, izračunanimi v skladu s pristopom na podlagi notranjih bonitetnih sistemov.

405. člen

(odlog začetka uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

(1) Posamezna banka lahko odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje do najkasneje 1. januarja 2008.

(2) Če banka izkoristi možnost iz prvega odstavka tega člena, se od 1. januarja 2007 do dneva, do katerega banka odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje, za to banko smiselno uporabljajo

1. v delu in na način, ki je primeren ob upoštevanju odložitve začetka uporabe standardiziranega pristopa, določbe tega zakona, ki se nanašajo na:

– standardizirani pristop za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje,

– upoštevanje kreditnih zavarovanj in sekuritizacije pri izračunu kapitalske zahteve za kreditna tveganja,

– kapitalsko zahtevo za operativno tveganje,

– velike izpostavljenosti,

– strategije in postopke ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala banke iz 126. člena tega zakona,

– razkritje informacij iz 207. do 209. člena tega zakona in

– sprejemanje ukrepov zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer,

2. v delu, ki ni obsežen s primerno uporabo pravil iz 1. točke tega odstavka, pa določbe Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdani predpisi.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila o uporabi določb iz drugega odstavka tega člena.

406. člen

(uskladitev izpostavljenosti do nadrejene družbe)

(1) Banka mora uskladiti svoje izpostavljenosti do svoje nadrejene družbe s tretjim odstavkom 165. člena tega zakona do 31. decembra 2007.

(2) Od uveljavitve tega zakona banka ne sme sklepati novih poslov, na podlagi katerih bi njena izpostavljenost do njene nadrejene družbe presegla omejitev iz tretjega odstavka 165. člena tega zakona.

407. člen

(ohranitev veljavnosti dovoljenj)

Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev, za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža ter druga dovoljenja in soglasja, ki v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja, izdana po tem zakonu.

408. člen

(uskladitev kvalificiranih imetnikov, ki še niso pridobili deleža, za katerega velja dovoljenje)

Kvalificiranemu imetniku, ki na podlagi dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz 407. člena tega zakona ob uveljavitvi tega zakona še ni pridobil delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel delež, za katerega je izdano dovoljenje, začne rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje, iz prvega odstavka 50. člena tega zakona teči z dnem uveljavitve tega zakona.

409. člen

(uskladitev kvalificiranih imetnikov z novo prepovedjo)

(1) Ne glede na 407. člen tega zakona, dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ki je bilo izdano pravni osebi, v kateri ima banka najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v njenem kapitalu, preneha veljati z iztekom šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Če pravna oseba iz prvega odstavka tega člena do izteka roka iz prvega odstavka tega člena ne odsvoji delnic banke, na podlagi katerih dosega ali presega kvalificirani delež v banki, nastopijo pravne posledice iz 52. člena tega zakona.

410. člen

(uskladitev sestave nadzornega sveta bank)

Banke morajo uskladiti sestavo nadzornega sveta z določbo 71. člena tega zakona do 31. avgusta 2007.

411. člen

(začetek uporabe pogojev za nadzorni svet)

Pogoji iz 71. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem prve skupščine banke po uveljavitvi tega zakona.

412. člen

(sistem izmenjave informacij o boniteti strank)

Banke morajo vzpostaviti sistem izmenjave informacij o boniteti strank v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 390. člena tega zakona in zagotoviti začetek njegovega delovanja do 1. januarja 2008.

413. člen

(postopki v teku)

Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, v katerih Banka Slovenije do začetka uporabe tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

414. člen

(izdaja predpisov in objava razkritij)

(1) Banka Slovenije mora v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izdati predpise na njegovi podlagi in objaviti razkritja iz prvega odstavka 233. člena tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi določb zakonov iz 1. in 3. točke prvega odstavka 415. člena tega zakona.

415. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/93, 31/00 – ZP-L, 59/01, 55/03, 42/04 in 104/04 – uradno prečiščeno besedilo),

2. Zakon o hranilno kreditnih službah (Uradni list RS, št. 14/90 in 30/90),

3. 31. do 42.a člen Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02, 52/02 – ZJA, 75/02 – ZIZ-A, 15/03, 2/04 – ZPNNVSM, 37/04, 105/04 – uradno prečiščeno besedilo, 100/05 – odločba US in 39/06),

4. 79. člen Zakona o bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 1/91-I, 38/92, 46/93 in 7/99 – ZDoh) in

5. predpisi, izdani na podlagi določb zakonov iz 1. in 3. točke tega odstavka.

(2) Določbe zakonov iz 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena se uporabljajo do 1. januarja 2007.

(3) Za postopek likvidacije ali stečaja nad hranilno kreditno službo iz drugega odstavka 241. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo), ki do začetka uporabe tega zakona še ni končan, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

416. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne dne 1. januarja 2007, razen:

1. določb 71. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati v skladu s 411. členom tega zakona,

2. drugega odstavka 143. člena, 3. točke prvega odstavka 159. člena in 162. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati dne 1. januarja 2008, in

3. drugega odstavka 406. člena tega zakona, ki se začne uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o bančništvu – ZBan-1A (Uradni list RS, št. 1/08) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1B (Uradni list RS, št. 109/08) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1C (Uradni list RS, št. 19/09) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

77. člen

(1) Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ki velja ob uveljavitvi tega zakona za določen delež, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža za tisti razpon iz drugega odstavka 45. člena zakona, znotraj katerega je ta delež.

(2) Postopki na podlagi zahteve za pridobitev kvalificiranega deleža, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po pravilih, ki so se uporabljala pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se za odločbo Banke Slovenije uporablja drugi odstavek 45. člena zakona, kot se spreminja z 8. členom tega zakona.

78. člen – upoštevan ZBan-1D

(1) Banke morajo do 1. julija 2010 v sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz prvega odstavka 390.a člena zakona začeti posredovati tudi tiste podatke iz tretjega in četrtega odstavka 390.a člena zakona, ki jih ob uveljavitvi tega zakona po pravilih tega sistema še niso dolžne posredovati.

(2) Finančne institucije iz 1. točke drugega odstavka 390.a člena zakona se morajo vključiti v sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz prvega odstavka 390.a člena zakona do 1. januarja 2010.

(3) Upravljavec sistema mora do 31. decembra 2009:

1. uskladi delovanje sistema iz prvega odstavka 390.a člena s sedmim in devetim do enajstim odstavkom 390.a člena in

2. sprejeti pravila sistema iz 1. točke trinajstega odstavka 390.a člena tega zakona in pridobiti soglasje Informacijske pooblaščenca Republike Slovenije k tem pravilom.

(4) Upravljavec sistema mora do 1. januarja 2011 omogočiti, da se v sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz prvega odstavka 390.a člena zakona vključijo pravne osebe iz 2. točke drugega odstavka 390.a člena.

79. člen

Banka Slovenije mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati predpise na njegovi podlagi.

80. člen

Naslednje določbe se začnejo uporabljati za revidiranje in objavo letnega in konsolidiranega letnega poročila banke za leto 2009:

– 210. člen zakona, kot se spreminja s 44. členom tega zakona,

– 211. člen zakona, kot se spreminja s 45. členom tega zakona,

– 213. člen zakona, kot se spreminja s 46. členom tega zakona.

81. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1D (Uradni list RS, št. 98/09) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

22. člen

Dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev plačilnega prometa po 4. in 5. točki 10. člena zakona, izdana pred uveljavitvijo tega zakona, se po uveljavitvi tega zakona štejejo kot dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev po 4. in 5. točki, kakor sta spremenjeni s 4. členom tega zakona.

23. člen

Banka Slovenije uskladi predpise z določbami tega zakona v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

24. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Sklep o podatkih, ki jih morajo objaviti podružnice bank držav članic (Uradni list RS, št. 28/07).

25. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-1E (Uradni list RS, št. 79/10) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

81. člen

(1) Banka, ki 31. decembra 2010 ni usklajena z omejitvami za hibridne instrumente iz 4. točke prvega odstavka 133. člena zakona, določenimi v predpisu, ki ga na podlagi 2. točke 129. člena zakona sprejme Banka Slovenije, mora vzpostaviti in uresničevati primerne in učinkovite strategije in procese za usklajitev s predpisanimi omejitvami najkasneje do 31. decembra 2020.

(2) Nadzor nad usklajevanjem iz prvega odstavka tega člena izvaja Banka Slovenije v skladu z 222. členom zakona.

(3) Sestavine temeljnega kapitala iz 1. in 5. točke prvega odstavka 133. člena zakona, ki so se do 31. decembra 2010 upoštevale pri izračunu kapitala banke, vendar od začetka uporabe tega zakona ne izpolnjujejo meril za sestavine temeljnega kapitala, določenih v predpisu, ki ga na podlagi 2. točke 129. člena zakona sprejme Banka Slovenije, se do 31. decembra 2040 štejejo za hibridne instrumente iz 4. točke prvega odstavka 133. člena zakona.

(4) Banka Slovenije predpiše način in obseg upoštevanja hibridnih instrumentov iz tretjega odstavka tega člena pri izračunu kapitala.

82. člen

Ne glede na izdana dovoljenja Banke Slovenije za vključitev instrumentov, ki imajo lastnosti iz 11. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06 in 104/07; v nadaljevanju: Sklep o kapitalu), v izračun ka-

pitala banke po Sklepu o kapitalu, se ti instrumenti lahko vključujejo v izračun kapitala le v skladu s tretjim odstavkom 81. člena tega zakona.

83. člen

Banka pri ugotavljanju izpolnjevanja omejitev največje dopustne izpostavljenosti do institucij do 31. decembra 2012 upošteva pravila iz (b) in (c) točke prvega odstavka 14. člena Sklepa o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06 in 104/07), in sicer samo za izpostavljenosti, nastale do 31. decembra 2009.

84. člen

Do 31. decembra 2012 je rok iz drugega odstavka 291.a člena zakona šest mesecev.

85. člen

(1) Določba 10. točke petega odstavka 310. člena zakona velja za vloge kolektivnih naložbenih podjetij, razen za vloge podjetij zaprtega tipa, vloge pokojninskih skladov in vloge kritnih skladov zavarovalnic, vezane pred dnem uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 98/09), z dnem izteka vezave, določenim v pogodbi o vezavi.

(2) Določba 10. točke petega odstavka 310. člena zakona velja za vloge podjetij zaprtega tipa, vezane pred dnem uveljavitve tega zakona, z dnem izteka vezave, določenim v pogodbi o vezavi.

86. člen

V zvezi s pogojem iz 2. točke prvega odstavka 63. člena zakona se do izbrisa obsodb iz kazenske evidence za kazniva dejanja izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti, izdaje uradne tajnosti in izdaje državne tajnosti, določena v 241., 266. in 359. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 95/04 – uradno prečiščeno besedilo) uporabljajo določbe zakona, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

87. člen

Upravljevec sistema mora do 1. januarja 2012 omogočiti, da se v sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz prvega odstavka 390.a člena zakona vključijo pravne osebe iz 2. točke drugega odstavka 390.a člena.

88. člen

(1) Dovoljenja, izdana v zvezi s SID banko na podlagi določb zakona, ki ureja bančništvo, ostanejo v veljavi tudi po uveljavitvi tega zakona, razen v delu, ki se nanaša na sprejemanje depozitov od javnosti.

(2) Določbe drugih zakonov, ki veljajo za banke, veljajo tudi za SID banko, razen če zakon ne določi drugače.

89. člen

Banka Slovenije uskladi predpise z določbami tega zakona v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

90. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 31. decembra 2010.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določba drugega odstavka dopolnjenega 194. člena zakona začne uporabljati 31. decembra 2012.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbi prvega in drugega odstavka 6. člena tega zakona začneta uporabljati 30. aprila 2011.

5105. Zakon o zavarovalništvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZZavar-UPB7)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 28. septembra 2010 je Državni zbor na seji dne 23. novembra 2010 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o zavarovalništvu, ki obsega:

- Zakon o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 13/2000 z dne 17. 2. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-L (Uradni list RS, št. 31/2000 z dne 7. 4. 2000),
- Popravek Zakona o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 91/2000 z dne 6. 10. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A (Uradni list RS, št. 21/02 z dne 11. 3. 2002),
- Zakon o javnih agencijah – ZJA (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),
- Odločbo o razveljavitvi petega odstavka 22. člena ter drugega in tretjega odstavka 29. člena Zakona o zavarovalništvu, št. U-I-131/00-22 (Uradni list RS, št. 29/03 z dne 21. 3. 2003),
- Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-1 (Uradni list RS, št. 40/04 z dne 20. 4. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B (Uradni list RS, št. 50/04 z dne 6. 5. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju – ZZVZZ-H (Uradni list RS, št. 76/05 z dne 12. 8. 2005),
- Avtentično razlago prvega stavka četrtega odstavka 62. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo in 76/05 – ZZVZZ-H) – ORZZavar62 (Uradni list RS, št. 8/06 z dne 26. 1. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-C (Uradni list RS, št. 79/06 z dne 27. 7. 2006),
- Zakon o uvedbi eura – ZUE (Uradni list RS, št. 114/06 z dne 9. 11. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-D (Uradni list RS, št. 102/07 z dne 9. 11. 2007),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-E (Uradni list RS, št. 69/08 z dne 8. 7. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-F (Uradni list RS, št. 19/09 z dne 13. 3. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-G (Uradni list RS, št. 49/09 z dne 29. 6. 2009) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-H (Uradni list RS, št. 79/10 z dne 8. 10. 2010).

Št. 460-01/10-14/2

Ljubljana, dne 23. novembra 2010
EPA 1379-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar i.r.
Predsednik

ZAKON
O ZAVAROVALNIŠTVU
uradno prečiščeno besedilo
(ZZavar-UPB7)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

Zavarovalnica

1. člen

(1) Zavarovalnica je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) V sodni register se ne sme vpisati ime zavarovalnica ter izpeljanka iz te besede, če pravna oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

Prenos direktiv Evropskih skupnosti

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske Skupnosti:

- Direktiva Sveta 64/225/EGS z dne 25. februarja 1964 o odpravi omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področjih pozavarovanja in retrocesije (UL L št. 56 z dne 4. aprila 1964, str. 878);
- Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L št. 103 z dne 2. maja 1972, str. 1);
- Prva Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 228 z dne 16. avgusta 1973, str. 3);
- Direktiva Sveta 73/240/EGS z dne 24. julija 1973 o odpravi omejitev svobode ustanavljanja na področju dejavnosti neposrednega zavarovanja, razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 228 z dne 16. avgusta 1973, str. 20);
- Direktiva Sveta 76/580/EGS z dne 29. junija 1976 o spremembi Direktive 73/239/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 189 z dne 13. julija 1976, str. 13);
- Direktiva Sveta 78/473/EGS z dne 30. maja 1978 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o sozavarovanju na ravni Skupnosti (UL L št. 151 z dne 7. junija 1978, str. 25);
- Direktiva Sveta 84/641/EGS z dne 10. decembra 1984 o spremembi Prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja pomoči (UL L št. 339 z dne 27. decembra 1984, str. 21);
- Direktiva Sveta 87/343/EGS z dne 22. junija 1987 o spremembi Prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede kreditnega in kavcijskega zavarovanja (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 72);
- Direktiva Sveta 87/344/EGS z dne 22. junija 1987 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o zavarovanju stroškov postopka (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 77);
- Druga Direktiva Sveta 88/357/EGS z dne 22. junija 1988 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uresničevanje svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 73/239/EGS (UL L št. 172 z dne 4. julija 1988, str. 1);
- Direktiva Sveta 90/618/EGS z dne 8. novembra 1990 o spremembah Direktive 73/239/EGS in Direktive 88/357/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti (UL L št. 330 z dne 29. novembra 1990, str. 44);
- Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
- Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);

– Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o usklajitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja Tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju (UL L št. 228 z dne 11. avgusta 1992, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/26/EC z dne 29. junija 1995 ki spreminja Direktivi 77/780/EGS in 89/646/EGS na področju kreditnih institucij, Direktivi 73/239/EGS in 92/49/EGS na področju premoženjskega zavarovanja, Direktivi 79/267/EGS in 92/96/EGS na področju življenjskega zavarovanja, Direktivo 93/22/EGS na področju investicijskih družb ter Direktivo 85/611/EGS na področju kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje KNPVP) z namenom okrepitve nadzora varnega in skrbnega poslovanja (UL L št. 168 z dne 18. julija 1995, str. 7);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini (UL L št. 330 z dne 5. decembra 1998, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/26/ES z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki spreminja Direktivi Sveta 73/239/EGS in 88/357/EGS (Četrta direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti (UL L št. 181 z dne 20. julija 2000, str. 65);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/64/ES z dne 7. novembra 2000 o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS in 93/22/EGS glede izmenjave podatkov s tretjimi državami (UL L št. 290 z dne 17. novembra 2000, str. 27);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/17/ES z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic (UL L št. 110 z dne 20. aprila 2001, str. 28);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/13/ES z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L št. 345 z dne 19. decembra 2002, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES (UL L št. 35 z dne 11. februarja 2003, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. januarja 2003, str. 3);

– Direktiva Sveta 2004/66/ES z dne 26. aprila 2004 o prilagoditvi Direktiv 1999/45/ES, 2002/83/ES, 2003/37/ES in 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiv 77/388/EGS, 91/414/EGS, 96/26/ES, 2003/48/ES in 2003/49/ES Sveta na področjih prostega pretoka blaga, svobode opravljanja storitev, kmetijstva, prometne politike in obdavčitve zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške (UL L št. 168 z dne 1. maja 2004, str. 35);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L št. 79 z dne 24. marca 2005, str. 9);

– Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi s njimi (UL L št. 373 z dne 21. 12. 2004, str. 37);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju in o spremembi Direktiv Sveta 73/239/EGS, 92/49/EGS ter Direktiv 98/78/ES in 2002/83/ES (UL L št. 323 z dne 9. 12. 2005, str. 1);

– Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in Direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju (UL L št. 247 z dne 21. 9. 2007, str. 1).

Zavarovalni posli

2. člen

(1) Zavarovalni posli po tem zakonu so sklepanje in izvrševanje pogodb o premoženjskem in življenjskem zavarovanju ali pozavarovanju, razen obveznih socialnih zavarovanj.

(2) Zavarovanja se glede na glavne nevarnosti, ki jih krijejo, razvrščajo v naslednje zavarovalne vrste:

1. nezgodno zavarovanje (vključno z zavarovanjem nesreč pri delu in poklicnih obolenj) je zavarovanje, ki v primeru smrti ali izgube zdravja zaradi nezgode krije:

- izplačilo dogovorjenih denarnih nadomestil, odškodnin oziroma povračil stroškov, v enkratnem znesku,
- obročno izplačevanje dogovorjenih denarnih nadomestil,
- kombinacijo izplačil po prejšnjih alinejah,
- izplačila zaradi poškodbe, okvare zdravja ali smrti po-
tnikov;

2. zdravstveno zavarovanje je zavarovanje, ki v primeru bolezni, poškodbe ali posebnega zdravstvenega stanja krije:

- stroške zdravstvenih ter z njimi povezanih storitev, stroške oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki,
- izplačila dogovorjenih denarnih nadomestil in
- kombinacijo izplačil po prejšnjih alinejah;

3. zavarovanje kopenskih vozil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo,

- kopenskih vozil na lasten pogon, razen tirnih vozil,
- kopenskih vozil brez lastnega pogona;

4. zavarovanje tirnih vozil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo tirnih vozil;

5. letalsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav;

6. zavarovanje plovil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo morskih, rečnih in jezerskih plovil;

7. zavarovanje prevoza blaga je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo blaga, vključno s prtljago, ne glede na vrsto prevoza;

8. zavarovanje požara in elementarnih nesreč je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi:

- požara,
- eksplozije,
- nevihte,
- drugih naravnih dogodkov, razen neviht,
- jedrske energije,
- pogrezanja in drsenja tal;

9. drugo škodno zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi toče, pozebe ali zaradi drugih vzrokov (na primer tatvine), razen vzrokov iz 8. točke tega odstavka;

10. zavarovanje odgovornosti pri uporabi vozil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe kopenskih vozil z lastnim pogonom (vključno s prevozniško odgovornostjo);

11. zavarovanje odgovornosti pri uporabi zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav (vključno s prevozniško odgovornostjo);

12. zavarovanje odgovornosti pri uporabi plovil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe morskih, rečnih in jezerskih plovil (vključno s prevozniško odgovornostjo);

13. splošno zavarovanje odgovornosti je zavarovanje, ki krije druge vrste odgovornosti, razen odgovornosti iz 10. do 12. točke tega odstavka;

14. kreditno zavarovanje je zavarovanje, ki krije:

- nevarnost neplačila (oziroma zamude plačila) zaradi nesolventnosti ali drugih dogodkov (ravnanj ali dejstev),
- izvozne kredite in druge nevarnosti, povezane z izvozom, trgovino in vlaganji na tujih in domačih trgih,
- kredite z obročnim odplačevanjem,
- hipotekarne in lombardne kredite,
- kmetijske kredite in
- druge kredite in posojila;

15. kavcijsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije in neposredno ali posredno jamči za izpolnitev obveznosti dolžnikov;

16. zavarovanje različnih finančnih izgub je zavarovanje, ki krije finančne izgube zaradi:

- poklicnih nevarnosti,
- nezadostnih prihodkov (na splošno),
- slabega vremena,
- izgubljenega dobička,
- nepredvidenih splošnih stroškov,
- nepredvidenih poslovnih stroškov,
- izgube tržne vrednosti,
- izpada najemnine oziroma prihodka,
- posrednih poslovnih izgub, razen izgub iz prejšnjih

alinej,

- drugih neposlovnih izgub,
- drugih finančnih izgub;

17. zavarovanje stroškov postopka je zavarovanje, ki krije stroške odvetnikov in druge stroške postopka;

18. zavarovanje pomoči je zavarovanje, ki krije pomoč osebam, ki zaidejo v težave na potovanju oziroma v drugih primerih odsotnosti od njihovega doma oziroma stalnega prebivališča;

19. življenjsko zavarovanje (razen zavarovanj iz 20. do 24. točke tega odstavka) je zavarovanje, ki obsega zlasti zavarovanje za primer doživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano življenjsko zavarovanje, rentno zavarovanje, življenjsko zavarovanje z vračilom premij;

20. zavarovanje za primer poroke oziroma rojstva;

21. življenjsko zavarovanje, vezano na enote investicijskih skladov oziroma na enote kritnega sklada, je zavarovanje, pri katerem zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, povezano s spremembo vrednosti investicijskih kuponov oziroma drugih vrednostnih papirjev investicijskih skladov oziroma povezano s spremembo vrednosti enote premoženja kritnega sklada;

22. tontine je zavarovanje, pri katerem se skupina zavarovancev dogovori, da bo skupno kapitalizirala svoje prispevke in razdelila tako kapitalizirano premoženje med tiste zavarovance, ki doživijo določeno starost oziroma med dediče umrlih zavarovancev oziroma med upravičence, ki so jih določili umrli zavarovanci;

23. zavarovanje s kapitalizacijo izplačil je zavarovanje, ki temelji na aktuarskih izračunih in pri katerem prejme zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec v zameno za enkratno oziroma obročno vplačevanje premij izplačila v določenem obdobju in višini;

24. zavarovanje izpada dohodkov zaradi nezgode ali bolezni, ki ga zavarovalnica ne more odpovedati.

(3) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se razvrščajo v naslednje zavarovalne podskupine:

1. nezgodna in zdravstvena zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka,

2. zavarovanja vozil so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alineje 1. točke ter 3., 7. in 10. točke prejšnjega odstavka,

3. pomorska in transportna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alineje 1. točke ter 4., 6., 7. in 12. točke prejšnjega odstavka,

4. zavarovanja zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alineje 1. točke ter 5., 7. in 11. točke prejšnjega odstavka,

5. požarna in druga škodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 8. in 9. točke prejšnjega odstavka,

6. zavarovanja odgovornosti so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 10. do 13. točke prejšnjega odstavka,

7. kreditna in kavcijska zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 14. in 15. točke prejšnjega odstavka,

8. škodna in nezgodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. ter 3. do 13. in 16. točke prejšnjega odstavka.

(4) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se združujejo v naslednje zavarovalne skupine:

1. premoženjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. do 18. točke drugega odstavka tega člena,

2. življenjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 19. do 24. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Pozavarovanje je zavarovanje presežkov iznad stopnje lastnega izravnavanja nevarnosti ene zavarovalnice pri drugi zavarovalnici.

(6) Obvezna zavarovanja v prometu so zavarovanja, ki jih ureja Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 70/94).

(7) Dopolnilna zdravstvena zavarovanja so prostovoljna zdravstvena zavarovanja, ki krijejo razliko ali del razlike med celotnimi stroški zdravstvenih storitev in stroški teh storitev, ki jih krije obvezno zdravstveno zavarovanje po zakonu, ki ureja obvezna zdravstvena zavarovanja.

(8) Zaradi razumevanja posrednega opravljanja zavarovalnih poslov v Skupnosti se opredeljujejo naslednji pojmi:

1. podružnica pomeni zastopstvo ali podružnico zavarovalnice; vsaka trajna navzočnost zavarovalnice na območju države članice se obravnava enako kakor zastopstvo ali podružnica, tudi če nima oblike podružnice ali zastopstva, ampak jo predstavlja le pisarna, ki jo vodi lastno osebje podjetja ali neodvisna oseba s stalnim dovoljenjem, da dela za podjetje tako, kakor bi delalo zastopstvo;

2. poslovalnica pomeni sedež ali podružnico zavarovalnice ob upoštevanju 1. točke tega odstavka;

3. država članica gostiteljica pomeni državo članico, v kateri ima zavarovalnica podružnico ali neposredno opravlja storitve.

Opravljanje zavarovalnih poslov

3. člen

(1) Zavarovalne posle lahko opravlja:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;

2. podružnica tuje zavarovalnice, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;

3. zavarovalnica države članice Evropske unije, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom pooblaščen neposredno opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka smejo zavarovalne posle opravljati samo v zavarovalnih vrstah, za katere so pridobile dovoljenje pristojnega organa.

Osebe po državni pripadnosti

3.a člen

(1) Država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3).

(2) Tuja država je država, ki ni država članica.

(3) Oseba posamezne države je fizična oseba, ki ima v tej državi bivališče, in pravna oseba, ki ima na območju te države sedež.

Prepoved opravljanja zavarovalnih poslov

4. člen

Nihče drug razen oseb iz 3. člena tega zakona ne sme opravljati zavarovalnih poslov.

Uporaba zakona za domače zavarovalnice

5. člen

(1) Ta zakon se uporablja za zavarovalnice, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: zavarovalnice).

(2) Ta zakon se uporablja tudi za zavarovalnice, ki opravljajo izključno posle pozavarovanj (v nadaljnjem besedilu: pozavarovalnice), če v posameznih primerih ni drugače določeno. Ne glede na prejšnji stavek se za pozavarovanja ne uporabljajo 83. do 86. člen, 88., 89., 91., 92. člen, 125. do 133. člen in 208. do 213. člen.

Uporaba zakona za zavarovalnice držav članic

6. člen

(1) Ta zakon se uporablja za zavarovalnice držav članic, če:

1. v Republiki Sloveniji ustanovijo podružnico ali

2. v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici sklepajo zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: neposredno opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za pozavarovanje ta zakon uporablja za družbe, ki v Republiki Sloveniji opravljajo zavarovalne posle pozavarovanj prek podružnice ali neposredno.

(3) Šteje se, da zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji:

1. v primeru premoženjskih zavarovanj:

– pri zavarovanju nevarnosti v zvezi z zemljišči in stavbami ter v zvezi s premičnimi stvarmi v teh stavbah, ki so zavarovane z isto zavarovalno pogodbo, če se nepremičnine nahajajo na območju Republike Slovenije;

– pri zavarovanju prometnih sredstev, če so ta prometna sredstva registrirana na območju Republike Slovenije;

– pri zavarovanju nevarnosti v zvezi s potovanji in počitnicami kadar zavarovalna pogodba velja največ štiri mesece, če je bilo na območju Republike Slovenije opravljeno pravno dejanje, ki je privedlo do sklenitve zavarovalne pogodbe;

2. v primeru drugih premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz 1. točke tega odstavka, in v primeru življenjskih zavarovanj:

– kadar je sklenitelj zavarovanja fizična oseba, če ima ta oseba bivališče na območju Republike Slovenije;

– kadar je sklenitelj zavarovanja pravna oseba, če se premoženje te osebe, na katerega se nanaša zavarovanje, nahaja na območju Republike Slovenije.

(4) Oseba države članice po tem zakonu je pravna oseba, ki ima sedež na območju države članice, oziroma fizična oseba, ki ima bivališče na območju države članice.

Uporaba zakona za tuje zavarovalnice

7. člen

(1) Ta zakon se uporablja za tuje zavarovalnice, če sklepajo zavarovalne pogodbe v Republiki Sloveniji ali če na kakršenkoli način reklamirajo svoje storitve v Republiki Sloveniji.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se šteje, da je bila zavarovalna pogodba sklenjena v Republiki Sloveniji, tudi če je sklenitelj zavarovanja fizična oseba, ki ima bivališče na območju Republike Slovenije, kadar je bila zavarovalna pogodba

sklenjena s posredovanjem poklicnega posrednika ali svetovalca, in sicer ne glede na vrsto takšnega posredovanja.

(3) Tuja zavarovalnica je zavarovalnica s sedežem na območju države, ki ni država članica.

(4) Posebne določbe tega zakona o zavarovalnicah s sedežem v Švicarskih konfederacijah (v nadaljnjem besedilu: švicarske zavarovalnice) in podružnicah teh zavarovalnic veljajo samo za premoženjska zavarovanja.

Uporaba zakona za druge osebe

8. člen

Določbe tega zakona se uporabljajo za osebe, ki na območju Republike Slovenije na kakršen koli način posredujejo pri sklepanju zavarovanj, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji.

Udeležba in kvalificirani delež

9. člen

(1) Po tem zakonu je posamezna oseba udeležena v drugi osebi, če je posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe oziroma v kapitalu druge osebe z najmanj 20% deležem.

(2) Kvalificirani delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi:

1. najmanj 10% delež glasovalnih pravic ali najmanj 10% delež v kapitalu te pravne osebe,

2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10%, vendar mu že ta omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje te pravne osebe.

Povezane osebe in posredne naložbe

10. člen

(1) Povezane osebe po tem zakonu so pravno samostojne osebe, ki so med seboj bodisi upravljalsko, kapitalsko ali kako drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih poslovnih ciljev, oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovanje ene osebe oziroma njeni rezultati poslovanja lahko pomembno vplivajo na poslovanje oziroma rezultate poslovanja druge osebe.

(2) Za povezane osebe po tem zakonu se štejejo zlasti osebe, ki so med seboj povezane:

1. kot ožji družinski člani;

2. tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, posredno ali neposredno udeležena v drugi osebi;

3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena;

4. tako, da tvorijo koncern po zakonu, ki ureja gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: ZGD);

5. kot člani uprave, nadzornega sveta ali prokuristi oziroma zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.

(3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec te osebe oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja oziroma zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, enake pravne posledice kot zakonska zveza;

2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti;

3. druge osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti in so osebi dodeljene v skrbništvo.

(4) Odvisna oziroma obvladujoča družba po tem zakonu je odvisna oziroma obvladujoča družba v smislu določb ZGD, ki opredeljujejo pojem odvisne in obvladujoče družbe.

(5) Obvladovanje po tem zakonu je razmerje med odvisno in obvladujočo družbo oziroma temu razmerju podobno razmerje med katerokoli fizično in pravno osebo.

(6) Kadar je v tem zakonu določeno, da zavarovalnica ne sme imeti naložb v določeni pravni osebi, se prepoved nanaša tako na neposredne kot tudi posredne naložbe.

(7) Posredne naložbe so naložbe v osebe, ki so povezane z določeno pravno osebo iz šestega odstavka tega člena.

Posredna pridobitev

11. člen

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju oziroma v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže oziroma druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju.

(2) Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je druga oseba, ki jo ta oseba obvladuje.

12. člen

(črtan)

2. STATUSNE DOLOČBE

2.1. Skupne določbe

Pravnoorganizacijska oblika

13. člen

(1) Zavarovalnica je lahko organizirana samo kot delniška družba, evropska delniška družba (SE) ali kot družba za vzajemno zavarovanje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pozavarovalnica lahko organizirana samo kot delniška družba ali kot evropska delniška družba (SE).

(3) Za zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je organizirana kot evropska delniška družba (SE), se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe.

Sistem upravljanja zavarovalnice

13.a člen

(1) Zavarovalnica lahko izbere dvotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu zavarovalnice, za izvršne direktorje oziroma izvršne direktorice (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) pa določbe tega zakona o upravi zavarovalnice.

(3) Za izvršne direktorje in člane oziroma članice upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: član upravnega odbora) zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja veljajo posebna pravila:

1. upravni odbor zavarovalnice mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja,

2. za izvršnega direktorja je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora zavarovalnice,

3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov zavarovalnice.

(4) Za izvršne direktorje in člane upravnega odbora družbe za vzajemno zavarovanje veljajo poleg drugega in tretjega odstavka tega člena posebna pravila:

1. zanje se ne uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo udeležbo članov uprave oziroma nadzornega sveta na dobičku,

2. poleg vsaj dveh izvršnih direktorjev mora družba za vzajemno zavarovanje imeti še najmanj tri člane upravnega odbora.

Dejavnost zavarovalnice

14. člen

(1) Zavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle v posamezni zavarovalni vrsti ali skupini; skupaj pa lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od naslednjih zavarovalnih skupin:

1. življenjska zavarovanja,

2. premoženjska zavarovanja.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov le v zavarovalni vrsti iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah iz skupine življenjskih zavarovanj.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle, ki so z zavarovalnimi posli v neposredni zvezi.

(6) Za posle iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. termenske pogodbe, opcije in ostale izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj, ki nastajajo zaradi sprememb in nihanj tečajev in obrestnih mer, in so v skladu z določbami 124. člena tega zakona (zaščita naložb pred tržnimi tveganji),

2. posredovanje pri prodaji oziroma prodaja v zavarovalnih primerih poškodovanih predmetov, ki ob reševanju škodnih primerov pripadejo zavarovalnici,

3. izvajanje ukrepov za preprečevanje in odpravljanje nevarnosti, ki ogrožajo zavarovano premoženje in osebe,

4. ocena stopnje izpostavljenosti zavarovalnega objekta in ocenjevanje škod,

5. opravljanje drugih intelektualnih in tehničnih storitev v zvezi z zavarovalnimi posli,

6. posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov za zavarovalnice iz iste zavarovalniške skupine.

(7) Za posle iz petega odstavka tega člena se štejejo tudi posli:

– posredovanja pri sklepanju bančnih storitev in drugih kreditnih poslov po zakonu, ki ureja bančništvo,

– posredovanja pri storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji po zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev,

– posredovanja pri izdajanju in upravljanju drugih plačilnih instrumentov (npr. plačilne in kreditne kartice, potovalni čeki, bančne menice),

– posredovanja pri nakupu ali prodaji investicijskih kuponov vzajemnih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje,

kolikor gre za posredovanje za banko oziroma drugo finančno organizacijo po zakonu, ki ureja bančništvo oziroma trg vrednostnih papirjev. Dovoljenje za opravljanje poslov v skladu s tem odstavkom izda Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije oziroma Agencije za trg vrednostnih papirjev. Za izdajo dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 227. člena tega zakona oziroma v teh delih zakona, ki ureja bančništvo oziroma trg vrednostnih papirjev.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi dejavnost upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninske sklade, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa navedeni zakon.

(9) Zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj lahko opravlja samo pozavarovalnica. Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko pozavarovalnica opravlja zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj v vseh zavarovalnih skupinah.

(10) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica opravlja zavarovalne posle tudi na indirektni način. Za indirektni način opravljanja zavarovalnih poslov gre, ko zavarovalnica sprejme v zavarovanje posamezno nevarnost bodisi kot sozavarovanje bodisi kot fakultativno kvotno pozavarovanje.

(11) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v eni ali več zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, lahko opravlja zavarovalne posle tudi v zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, za katere ni pridobila dovoljenja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če zavarovanje krije nevarnost,
  - ki je povezana z nevarnostjo, ki jo krije zavarovanje v zavarovalni vrsti, za katero je zavarovalnica pridobila dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: glavna nevarnost),
  - ki je v zvezi z istim predmetom kot glavna nevarnost, in
  - ki je pokrita z isto zavarovalno pogodbo;
2. če gre za nevarnost, ki je v razmerju do glavne nevarnosti pomožnega pomena;
3. če ne gre za nevarnost, ki jo krijejo zavarovanja iz 14. in 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;
4. v primerih zavarovanj iz 17. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona pa, če so izpolnjeni tudi naslednji pogoji:
  - če glavno nevarnost krije zavarovanje iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, ali
  - če je glavna nevarnost povezana na uporabo morskih plovil oziroma je povezano z uporabo morskih plovil.

(12) Dopolnilna zdravstvena zavarovanja iz sedmega odstavka 2. člena tega zakona predstavljajo javni interes Republike Slovenije in se izvajajo po načelu medgeneracijske vzajemnosti. Vse zavarovalnice, ki izvajajo ta zavarovanja, so obvezno vključene v izravnalne sheme za izravnavo razlik v stroških zdravstvenih storitev med zavarovalnicami, ki izhajajo iz razlik v starostni strukturi in strukturi po spolu portfelja posameznih zavarovalnic v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljna zdravstvena zavarovanja. Podrobno ureditev izvajanja izravnalnih shem se uredi v posebnem zakonu.

(13) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, lahko k življenjskim zavarovanjem sklepa tudi dodatna zavarovanja. Dodatna zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, ki opravlja posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, obsegajo predvsem zavarovanje invalidnosti zaradi nezgode ali bolezni, zavarovanje smrti zaradi nezgode ter zavarovanje za primer poškodbe vključno z zavarovanjem nesposobnosti opravljanja poklica zaradi poškodbe, vendar le, če so te oblike zavarovanj sklenjene kot dodatna zavarovanja k življenjskemu zavarovanju.

(14) Zavarovalnica, ki skladno s tretjim in četrtem odstavkom tega člena opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, mora:

- voditi poslovne knjige ter sestavljati računovodske izkaze in poslovna poročila ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj;
- računovodske izkaze sestavljati tako, da so rezultati prikazani ločeno za vsako od zavarovalnih skupin. V ta namen se vsi prihodki in odhodki prikažejo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe zavarovalni skupini, se vnesejo v skladu z metodo porazdelitve. Metodo porazdelitve prihodkov in odhodkov določi zavarovalnica in mora zanjo pridobiti naknadno soglasje Agencije za zavarovalni nadzor. Soglasje Agencije za zavarovalni nadzor je potrebno tudi k spremembam oziroma dopolnitvam metode porazdelitve;

– na podlagi računovodskih izkazov pripraviti izjavo, v kateri so jasno opredeljene postavke, ki sestavljajo minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona;

– ugotavljati in zagotavljati minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in zajamčeni kapital iz 112. člena tega zakona ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj.

V primeru kapitalske neustreznosti v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli prenos prostih sredstev iz ene skupine v drugo.

2.2. Zavarovalna delniška družba

2.2.1. Splošne določbe

Pojem

15. člen

(1) Zavarovalna delniška družba je delniška družba, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Zavarovalna delniška družba mora imeti nadzorni svet.

(3) Za zavarovalno delniško družbo se uporabljajo določbe ZGD, če ni v tem zakonu drugače določeno.

2.2.2. Osnovni kapital in delnice

Osnovni kapital

16. člen

Najnižji znesek osnovnega kapitala zavarovalne delniške družbe je enak višini zajamčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

Delnice

17. člen

(1) Delnice zavarovalne delniške družbe se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice zavarovalne delniške družbe morajo biti v celoti vplačane v denarju in pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala zavarovalne delniške družbe v sodni register.

(3) Delnice zavarovalne delniške družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(4) Določba drugega odstavka tega člena se ne uporablja v naslednjih primerih:

– ustanovitve zavarovalnice oziroma povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice zaradi izvedbe združitve oziroma delitve,

– povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice s stvarnim vložkom, katerega predmet so delnice druge zavarovalnice, če je zavarovalnica za takšno povečanje pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Za dovoljenje iz druge alineje prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za združitve.

2.2.3. Kvalificirani deleži

Kratice drugih zakonov in predpisov Evropske unije ter opredelitev pojmov

17.a člen

(1) V tem podpoglavju so uporabljene te kratice drugih zakonov:

1. ZBan-1 je Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06, 1/08 in 109/08),

2. ZFK je Zakon o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06),

3. ZISDU-1 je Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 68/05 – odločba US, 28/06, 92/07, 109/07 – popr. in 65/08),

4. ZPPDFT je Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07),

5. ZTFI je Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 67/07, 100/07 – popr. in 69/08).

(2) V tem podpoglavju so za predpise Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) uporabljeni ti skrajšani naslovi:

1. Direktiva 85/611/EGS je Direktiva Sveta 85/611/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 375 z dne 31. 12. 1985, str. 3), nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2005 o spremembi Direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter Direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L 79, 24. 3. 2005, str. 3);

2. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. 4. 2004, str. 1).

(3) Pojmi, uporabljeni v tem podpoglavju, imajo enak pomen kot pojmi, uporabljeni v:

- banka – v prvem in četrtem odstavku 13. člena ZBan-1,
- finančna družba – v petem odstavku 15. člena ZBan-1,
- investicijsko podjetje – v prvem odstavku 14. člena ZBan-1,
- kreditna institucija – v tretjem odstavku 13. člena ZBan-1,
- nadrejena oseba in podrejena družba – v 25. členu ZBan-1,
- tretja država – v drugem odstavku 18. člena ZBan-1.

(4) Pojem »družba za upravljanje«, uporabljen v tem podpoglavju, ima enak pomen kot pojem, uporabljen v 6. točki 2. člena ZFK.

(5) Pojma, uporabljeni v tem podpoglavju, imata enak pomen kot pojma, uporabljeni v ZTFI:

- investicijske storitve in posli v prvem odstavku 8. člena ZTFI,
- kolektivni naložbeni podjem v prvem odstavku 26. člena ZTFI.

Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

18. člen

(1) Oseba, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti delnice zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20%,
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 20% in manjši od ene tretjine,
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od ene tretjine in manjši od 50%,
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 50%,
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena družba zavarovalnice.

(3) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegl razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so se sporazumeli in da pri pridobitvi delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic usklajeno delujejo:

1. člani posloводства ali nadzornega sveta s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to nalogo,
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani,
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje, ali
4. osebe,
  - ki so skupščini zavarovalnice predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov organa vodenja ali nadzora ali drugega sklepa, ki se po ZGD sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopane osnovnega kapitala, in
  - ki so z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(6) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(7) Prvi in drugi odstavek tega člena, 19. do 20.b člen ter 21. in 21.a člen tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za skupne kvalificirane imetnike. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka se namesto pojma »kvalificirani imetnik« uporabi pojem »skupni kvalificirani imetniki«.

Ugotavljanje kvalificiranega deleža

18.a člen

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice zavarovalnice z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno po zakonu ali statutu zavarovalnice v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun,
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja zavarovalnice,
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic,
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval,
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka,
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba more-

bitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka,

7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe,

8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika,

9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in jih lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi udeležbe v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital zavarovalnice, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

Izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža

18.b člen

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo v običajno kratkem poravnalnem obdobju, in

2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij, ki jih pod pogoji, določenimi v ZISDU-1 oziroma Direktivi 85/611/EGS, upravlja družba za upravljanje, v delnice zavarovalnice, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic zavarovalnice z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje, in

2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z ZTFI oziroma Direktivo 2004/39/ES upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice zavarovalnice, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v četrtem odstavku 8. člena ZTFI, če so izpolnjeni pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega nadzornega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti iz 4. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI,

2. investicijsko podjetje:

– lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice zavarovalnice z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina;

– je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo ustrezne pogoje, enakovredne pogojem, določenim v ZISDU-1 oziroma Direktivi 85/611/EGS, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje, in

3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic zavarovalnice z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje, in

2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz 6. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI, če so izpolnjeni ti pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z ZTFI oziroma Direktivo 2004/39/ES upravičeno opravljati investicijske storitve iz 6. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI;

2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne uresničuje drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov zavarovalnice, in

3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odsvoji v enem letu po pridobitvi.

Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

19. člen

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora vključevati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;

2. druge podatke iz prvega odstavka 327. člena tega zakona, ki jih mora vključevati vsaka zahteva.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža je treba priložiti dokaze in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 19.b člena tega zakona.

Posvetovanje s pristojnimi nadzornimi organi

19.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnim nadzornim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica te države članice,

2. kreditna institucija, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice ali

3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnim nadzornim organom Republike Slovenije, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije ali

2. oseba, ki je nadrejena osebam iz prejšnje točke.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic in Republike Slovenije posvetuje in izmenjava informacije o primernosti bodočih kvalificiranih imetnikov, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav družb v isti skupini in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 19.b člena tega zakona.

(4) Če se mora Agencija za zavarovalni nadzor po prvem ali drugem odstavku tega člena pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s

pristojnimi nadzornimi organi, mora obrazložitev odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ali zavrne zahtevo za izdajo tega dovoljenja, poleg vsebin, ki jih mora vključevati vsaka obrazložitev odločbe, vključevati tudi opredelitev Agencije za zavarovalni nadzor o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov.

(5) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovana finančna družba tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

Presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika

19.b člen

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje zavarovalnice, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ob upoštevanju vpliva, ki ga bo verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje zavarovalnice, če bo pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi teh meril:

1. ugleda bodočega kvalificiranega imetnika;

2. ugleda in izkušenj oseb, ki bodo imele možnost upravljati zavarovalnico ali drugače vplivati na poslovanje zavarovalnice, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva;

3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje zavarovalnica;

4. verjetnih posledic, če bo bodoči kvalificirani imetnik pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, za sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v 5. poglavju tega zakona.

(2) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor presoditi tudi organizacijski ustroj, postopke in sisteme v skupini, katere del bo postala zavarovalnica, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika mora Agencija za zavarovalni nadzor presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja iz prvega odstavka 2. člena ZPPDFT ali financiranja terorizma iz drugega odstavka 2. člena ZPPDFT ali izveden poskus tega dejanja ali

2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma iz prvega odstavka 6. člena ZPPDFT.

(4) Primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor ne sme presojati z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti zavarovalnici, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

Zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

19.c člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 1. do 3. točke prvega odstavka 19.b člena tega zakona;

2. na podlagi meril iz 19.b člena tega zakona presodi, da je verjetno, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva:

– da bo ogrožena sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v 5. poglavju tega zakona;

– da bo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;

3. obstajajo razlogi za sum:

– da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja iz prvega odstavka 2. člena ZPPDFT ali financiranja terorizma iz drugega odstavka 2. člena ZPPDFT ali izveden poskus tega dejanja ali

– da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma iz prvega odstavka 6. člena ZPPDFT;

4. bodoči kvalificirani imetnik v roku, določenem z zahtevo iz šestega ali sedmega odstavka 329.a člena tega zakona ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presoj primernosti po merilih iz 19.b člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pridobitev kvalificiranega deleža bodočemu kvalificiranemu imetniku tretje države tudi, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in uresničevanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

Rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje

19.č člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odločbo o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ali pozneje bodočemu kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki ga določi, pridobiti delnice zavarovalnice, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz določbe prejšnjega stavka ne sme biti krajši od šestih mesecev od vročitve odločbe, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor določila ta rok.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika podaljša rok iz prejšnjega odstavka.

(3) Bodoči kvalificirani imetnik mora zahtevo za podaljšanje roka za pridobitev deleža vložiti pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

Prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

19.d člen

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po 19.č členu tega zakona določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegel kvalificiran delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po 19.č členu tega zakona določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificiran delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice zavarovalnice tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izda Agencija za zavarovalni nadzor ugotovitveno odločbo.

Glasovalne pravice iz delnic zavarovalnice, pridobljenih v nasprotju z zakonom

20. člen

(1) Imetnik iz delnic zavarovalnice, ki jih je pridobil ali jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto tako, da se od števila delnic, ki je 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, odšteje ena delnica;

2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža tako, da je število enako številu delnic, ki je zgornja meja razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic zavarovalnice.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če Agencija za zavarovalni nadzor to dovoljenje izda, z dnem dokončnosti odločbe o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo delež, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Zavarovalnica neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Prvi do peti odstavek tega člena ter 20.a in 20.b člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja zavarovalnice.

Odredba o odsvojitvi delnic

20.a člen

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic zavarovalnice ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic). V odredbi o odsvojitvi delnic mora Agencija za zavarovalni nadzor določiti rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(2) Neupravičeni imetnik mora do poteka roka, določene v odredbi o odsvojitvi delnic, Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti:

1. poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora vključevati podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic, in

2. dokaze o odsvojitvi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da pojasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v postopku presoje, ali je imetnik ravnal v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic, izvede ustrezne dokaze

o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja 328.a člen tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavržena, zavržena ali umaknjena,

2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za odredbo o odsvojitvi delnic se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic

20.b člen

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Agencija za zavarovalni nadzor v postopku po tretjem odstavku 20.a člena tega zakona ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile odsvojene po odredbi o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj) izda odločbo, s katero neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem prepove uresničevanje vseh pravic iz delnic zavarovalnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, in prepove zavarovalnici, da bi navedenim osebam na kakršen koli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna tako, da se od števila delnic, s katerimi je imetnik dosegel kvalificirani delež, odšteje ena delnica.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora vključevati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju,

2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic zavarovalnice se vroči tudi zavarovalnici. Zavarovalnica od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je zavarovalnica, v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic, do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora zavarovalnica dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh po tem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

Delničarski sporazum

20.c člen

(1) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosega jo kvalificiranega deleža v zavarovalnici, in sklenejo sporazum o usklajenem uresničevanju upravljalških pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi o tem sporazumu obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih dosega jo ali presegajo kvalificirani delež v zavarovalnici in nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo tega sporazuma pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere skupni delež udeležencev kvalificiranega delniškega sporazuma preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi:

1. če h kvalificiranemu delniškemu sporazumu namerava pristopiti nov udeleženec ali

2. če bi po sklenitvi delniškega sporazuma iz prvega odstavka tega člena zaradi pridobitve dodatnih delnic ali zaradi pristopa novega udeleženca skupni delež udeležencev sporazuma dosegel ali presegel kvalificirani delež v zavarovalnici.

(5) Določbe 18., 19. do 20.b člena ter 21. in 21.a člena tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za udeležence kvalificiranega delniškega sporazuma. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka se namesto pojma »kvalificirani imetnik« uporabi pojem »udeleženci kvalificiranega delniškega sporazuma«.

Drugi primeri pridobitve položaja nadrejene osebe zavarovalnice

20. člen

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe zavarovalnice, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža iz drugega odstavka 18. člena tega zakona, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar zavarovalnice oziroma kakšen delež delnic zavarovalnice ima.

(2) Za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter za pravice in obveznosti kvalificiranega imetnika iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 19. do 20.b člen ter 21. in 21.a člen tega zakona.

Odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

21. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, če nastopijo okoliščine iz prvega ali drugega odstavka 19.c člena tega zakona.

(2) Z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz 20. člena tega zakona.

Obvestila kvalificiranega imetnika Agenciji za zavarovalni nadzor

21.a člen

(1) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odsvojiti delnice tako, da bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Če se delež kvalificiranega imetnika, zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj, zmanjša pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora kvalificirani imetnik o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Kvalificirani imetnik mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, in o vsaki drugi statusni spremembi.

(4) Nadrejeni finančni holding in mešani finančni holding, ki imata v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj zavarovalnici nadrejene družbe, morata Agencijo za zavarovalni nadzor obvestiti tudi o vsaki spremembi članov njunega posloводства.

Predpis o kvalificiranih imetnikih

21.b člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejša merila za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika iz 19.b člena tega zakona;

2. podrobnejšo vsebino dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža;

3. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz 21.a člena tega zakona.

Predhodno pisno obvestilo o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v tuji finančni organizaciji

21.c člen

(1) Zavarovalnica mora pred pridobitvijo kvalificiranega deleža v drugi zavarovalnici oziroma drugi finančni organizaciji s sedežem zunaj območja Republike Slovenije in zunaj območja države članice (v nadaljnjem besedilu: tuja finančna organizacija) o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj dva meseca pred pridobitvijo.

(2) Zavarovalnica iz prejšnjega odstavka mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, na podlagi katere bo dosegla ali presegla mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu tuje finančne organizacije ali na podlagi katerega bo zavarovalnica postala obvladujoča družba tuje finančne organizacije, o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj tri mesece pred pridobitvijo.

(3) Če namerava zavarovalnica odsvojiti delnice oziroma poslovne deleže tako, da bi se njen delež v tuji finančni organizaciji zmanjšal pod mejo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Predhodnemu pisnemu obvestilu iz prvega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v tuji finančni organizaciji s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega izmed njih;

2. prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za tujo finančno organizacijo;

3. letni poročili tuje finančne organizacije za zadnji dve poslovni leti;

4. če je tuja finančna organizacija po predpisih države sedeža zavezana za revizijo: revizorjevo poročilo z mnenjem o letnem poročilu za zadnji dve poslovni leti;

5. seznam oseb, ki so povezane s tujo finančno organizacijo z opisom načina povezav;

6. strategijo upravljanja tuje finančne organizacije s presojo ekonomske učinkovitosti naložbe.

2.2.4. Uprava zavarovalne delniške družbe

Uprava zavarovalne delniške družbe

22. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora imeti najmanj dva člana, ki zavarovalno delniško družbo skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nobeden izmed članov uprave zavarovalne delniške družbe oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje zavarovalne delniške družbe za celoten obseg poslov iz dejavnosti zavarovalnice.

(2) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo opravljati posle vodenja zavarovalne delniške družbe za polni delovni čas.

(3) Najmanj en član uprave zavarovalne delniške družbe mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave zavarovalno delniške družbe.

(4) Uprava mora voditi posle zavarovalne delniške družbe v Republiki Sloveniji.

(5) Razveljavljen.

Pogodba o zaposlitvi članov uprave

23. člen

(1) Z dnem imenovanja izredne uprave prenehajo vse posebne ugodnosti, ki jih imajo člani uprave zavarovalne delniške družbe in drugi delavci zavarovalne delniške družbe na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe.

(2) Določba pogodbe o zaposlitvi člana uprave zavarovalne delniške družbe oziroma drugega delavca zavarovalne delniške družbe, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, je nična.

(3) Posebne ugodnosti iz prvega odstavka tega člena so ugodnosti, ki se po predpisih o dohodnini štejejo za bonitete.

Pogoji za člana uprave zavarovalne delniške družbe

24. člen

(1) Član uprave zavarovalne delniške družbe je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov zavarovalnice;

2. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in nepravilne pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana.

(2) Pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje zavarovalnih poslov ter najmanj štiriletno izkušnje pri vodenju poslov zavarovalnice oziroma podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobi Agencija za zavarovalni nadzor od kandidata za člana uprave zavarovalne delniške družbe, lahko pa jih pridobi iz kazenske evidence.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave

25. člen

(1) Za člana uprave zavarovalne delniške družbe je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 24. člena tega zakona. Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobno vsebino dokumentacije, s katero kandidat za člana uprave dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 24. člena tega zakona. Kandidat mora zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena priložiti tudi pisno izjavo o imenovanju in prenehanju njegove funkcije v nadzornih in upravnih organih drugih pravnih oseb.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov zavarovalne delniške družbe.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena in predstavitev iz tretjega odstavka tega člena zaključijo, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalne delniške družbe.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja,

oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali da na podlagi predstavitve iz tretjega odstavka tega člena presodi, da kandidat ne bo zagotovil poslovanja zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili, določenimi v tem zakonu in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalne delniške družbe in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, ali če ugotovi, da je oseba v zahtevi za izdajo dovoljenja oziroma tekom predstavitve iz tretjega odstavka tega člena navajala netočne podatke.

(6) Če je oseba pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi zavarovalnici pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za imenovanje. Za dovoljenje se smiselno uporabljajo določbe tretjega in petega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona.

(7) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

(8) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati:

– če oseba v roku šestih mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave ni imenovana za člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša, in je bil postopek za izdajo dovoljenja združen s postopkom za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic;

– če oseba v roku treh mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave ni imenovana za člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša;

– če osebi preneha funkcija člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša, z dnem prenehanja funkcije;

– če osebi preneha pogodba o zaposlitvi v zavarovalni delniški družbi, na katero se dovoljenje nanaša, z dnem prenehanja.

(9) Če dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati zaradi razlogov iz osmega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

(10) Zavarovalna delniška družba lahko podeli prokuro in jo vpiše v register le osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka 29.a člena tega zakona.

(11) Če je bilo članu uprave odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe, zavarovalna delniška družba tej osebi pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme podeliti prokure in prokure ne sme vpisati v register.

(12) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalne delniške družbe, da razreši prokurista, če:

– ta ne izpolnjuje pogojev iz prvega in drugega odstavka 29.a člena tega zakona;

– če je kršena določba prejšnjega odstavka.

Dolžnosti člana uprave zavarovalne delniške družbe

26. člen

(1) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti, da zavarovalna delniška družba posluje v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalne delniške družbe, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, pri čemer morajo upoštevati tudi dobro prakso obvladovanja tveganj.

(2) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti spremljanje tveganj, katerim je zavarovalna delniška družba izpostavljena pri poslovanju, ter sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zavarovalna delniška družba obvladuje tveganja.

(3) Člani uprave morajo zagotoviti organizacijo sistema notranjih kontrol na vseh področjih poslovanja zavarovalne delniške družbe in notranjo revizijo ter zagotoviti njihovo delovanje v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(4) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti, da zavarovalna delniška družba vodi poslovne in druge knjige ter poslovno dokumentacijo, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke, sestavlja računovodska in druga poročila ter poročila oziroma obvešča Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(5) Člani uprave morajo o vsakem imenovanju ali prenehanju njihove funkcije v nadzornih in upravnih organih drugih pravnih oseb pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer v roku osmih dni po nastopu omenjenih dveh dejstev.

Obveščanje nadzornega sveta

27. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet zavarovalne delniške družbe o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali solventnost zavarovalne delniške družbe,

2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma prepoved opravljanja posameznih zavarovalnih poslov,

3. če se finančni položaj zavarovalne delniške družbe spremeni tako, da zavarovalna delniška družba ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(2) Član uprave zavarovalne delniške družbe mora nadzorni svet nemudoma pisno obvestiti o:

1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v nadzornih organih drugih pravnih oseb,

2. pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, član uprave sam oziroma njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član uprave skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež, oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža,

3. o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

Odvzem dovoljenja

28. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. če član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 26. in 27. člena tega zakona,

3. če je pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana.

(2) Če je bil nad članom uprave začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zaradi kršitev, zaradi katerih je bil nad zavarovalno delniško družbo začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, lahko Agencija za zavarovalni nadzor oba postopka združi.

(3) Če je bilo članu uprave pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave ali mu je dovoljenje prenehalo zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi, je nadzorni svet

zavarovalne delniške družbe dolžan nemudoma razrešiti člana oziroma člane uprave ter imenovati novega oziroma nove.

2.2.5. Nadzorni svet zavarovalne delniške družbe

Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

29. člen

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe ne more biti imenovana oseba,

1. ki je povezana s pravnimi osebami, v katerih ima zavarovalna delniška družba več kot 5% delež glasovalnih pravic ali delež v njihovem osnovnem kapitalu,

2. ki je član nadzornega sveta ali uprave ali prokurist v drugi zavarovalnici.

(2) Razveljavljen.

(3) Razveljavljen.

(4) Prepoved iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne velja za osebe, ki so člani nadzornega sveta, uprave ali prokuristi nadrejene zavarovalnice ali druge nadrejene družbe v zavarovalniški skupini.

Pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice

29.a člen

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalnice je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadziranje poslov zavarovalnice;

2. da ni bila pravnomočno obsojena v skladu z 2. točko prvega odstavka 24. člena tega zakona;

3. da ni bila član uprave podjetja, nad katerim je bil začel postopek prisilne poravnave, prisilne likvidacije, stečaja ali izredne uprave.

(2) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če ima oseba najmanj štiriletno izkušnje pri vodenju ali nadziranju poslov družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov, ali je strokovnjak na teh področjih.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva od uprave zavarovalnice, da skliče skupščino zavarovalnice in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta zavarovalnice, če:

1. član nadzornega sveta krši dolžnosti iz 31. člena tega zakona;

2. so kršene določbe 29. člena tega zakona;

3. ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

Pristojnosti nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

30. člen

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet po ZGD, ima nadzorni svet zavarovalne delniške družbe tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike zavarovalne delniške družbe,

2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta zavarovalne delniške družbe,

3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol,

4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela notranje revizije,

5. odločanje o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

Dolžnosti članov nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

31. člen

(1) Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe morajo:

1. nadzirati primernost postopkov in učinkovitost delovanja notranje revizije,

2. obravnavati ugotovitve Agencije za zavarovalni nadzor, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad zavarovalno delniško družbo,

3. preveriti letna in druga finančna poročila zavarovalne delniške družbe in o tem izdelati pisno poročilo skupščini,

4. obrazložiti skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave.

(2) Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe solidarno odgovarjajo zavarovalnici za škodo, ki je nastala kot posledica opustitve njihovih dolžnosti po prvem odstavku tega člena, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Član nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o:

1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v upravnih in nadzornih organih drugih pravnih oseb,

2. pravnih poslih, na podlagi katerih so posredno ali neposredno, član nadzornega sveta sam oziroma njegovi ožji družinski člani, pridobili delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član nadzornega sveta skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

Revizijska komisija

31.a člen

Nadzorni svet zavarovalnice mora imenovati revizijsko komisijo.

2.2.6. Redna likvidacija zavarovalne delniške družbe

Sklep skupščine o začetku likvidacijskega postopka

32. člen

(1) Skupščina zavarovalne delniške družbe lahko sprejme sklep o prenehanju zavarovalne delniške družbe.

(2) Skupščina zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, lahko sprejme sklep iz prejšnjega odstavka šele po pridobitvi mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora mnenje podati v roku 30 dni od dneva prejema zaprosila. V primeru, da Agencija za zavarovalni nadzor mnenja ne poda v roku 30 dni, lahko skupščina zavarovalnice, takoj po izteku roka, sprejme sklep o prenehanju zavarovalnice.

(4) Za likvidacijo zavarovalne delniške družbe na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe ZGD o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v tem razdelku drugače določeno.

(5) Za likvidacijo zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi določbe 193.a, 193.b, 193.c in 193.č člena ter drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 194. člena tega zakona, pri čemer se dolžnost obveščanja o začetku redne likvidacije zavarovalnice nanaša na likvidacijskega upravitelja.

(6) Določbe tega razdelka se smiselno uporabljajo tudi kadar skupščina zavarovalne delniške družbe sprejme sklep, s katerim se dejavnost zavarovalne delniške družbe spremeni tako, da zavarovalna delniška družba ne opravlja več zavarovalnih poslov.

Likvidacijski upravitelj zavarovalne delniške družbe

33. člen

Za likvidacijskega upravitelja zavarovalne delniške družbe je lahko imenovana samo fizična oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za člana uprave zavarovalne delniške družbe.

Omejitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

34. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o sklepu iz prvega odstavka 32. člena tega zakona naslednji delovni dan po sprejemu sklepa.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero:

1. omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov na posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije zavarovalne delniške družbe,

2. določi, v katerem obsegu se za zavarovalno delniško družbo v likvidaciji uporabljajo pravila o obvladovanju tveganj.

(3) Po začetku likvidacije lahko zavarovalna delniška družba opravlja samo še tiste zavarovalne posle, ki so določeni z odločbo iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor namerava izdati odločbo iz drugega odstavka tega člena zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti pristojni nadzorni organ države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi iz izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

Ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

35. člen

(1) Če skupščina zavarovalne delniške družbe odloči, da zavarovalna delniška družba deluje dalje, lahko zavarovalna delniška družba ponovno prične opravljati zavarovalne posle samo, če ponovno pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prejšnjega odstavka v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

2.3. Družba za vzajemno zavarovanje

2.3.1. Splošne določbe

Pojem

36. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje je pravna oseba, ki opravlja zavarovalne posle za svoje člane po načelu vzajemnosti in je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko opravlja zavarovalne posle tudi za nečlane, če statut tako določa.

(3) Družba za vzajemno zavarovanje lahko opravlja vse zavarovalne posle, razen poslov pozavarovanja.

Uporaba določb

37. člen

Za družbo za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo temeljne pravne institute prava družb, firmo, sedež, zastopanje, poslovno skrivnost in prepoved konkurence in sodni register, če ni v tem razdelku drugače določeno.

Firma

38. člen

Firma družbe za vzajemno zavarovanje mora vsebovati označbo, da gre za družbo za vzajemno zavarovanje (»d.v.z.«).

2.3.2. Ustanovitev družbe za vzajemno zavarovanje

Ustanovitev

39. člen

Družba za vzajemno zavarovanje se ustanovi tako, da ustanovitelji sprejmejo in podpišejo statut in vplačajo ustanovni kapital.

Statut

40. člen

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje mora biti izdelan v obliki notarskega zapisa.

(2) Statut družbe za vzajemno zavarovanje mora določati:

1. firmo in sedež družbe;
2. vrste zavarovalnih poslov, ki jih bo družba za vzajemno zavarovanje opravljala;
3. obliko in način objav, pomembnih za družbo oziroma za člane;
4. začetek in prenehanje članstva;
5. višino ustanovnega kapitala;
6. pogoje in način vplačila sredstev s strani članov ter izplačila sredstev članom;
7. višino ter način oblikovanja varnostnih rezerv;
8. pogoje in način uporabe dobička oziroma kritja izgub;
9. število članov uprave in nadzornega sveta;
10. najmanjše število članov skupščine, ki lahko uresničujejo manjšinske pravice.

(3) Poleg primerov, določenih v 68. členu tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja zavarovalnih poslov družbi za vzajemno zavarovanje, če so zaradi določb statuta ogroženi interesi članov.

(4) Družba za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zavarovanje, mora ob sklenitvi zavarovalne pogodbe dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, ki je temelj za pridobitev članstva v družbi, članu izročiti izvod veljavnega statuta v pisni ali elektronski obliki in ga o nadaljnjih spremembah statuta primerno obveščati.

Vpis v sodni register

41. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje pridobi lastnost pravne osebe z vpisom v sodni register.

(2) Pri družbi za vzajemno zavarovanje se v sodni register vpišejo podatki, določeni v 4. členu Zakona o sodnem registru (Uradni list RS, št. 13/94 – v nadaljnjem besedilu: ZSR), razen podatkov iz 7. točke 4. člena ZSR, in podatki, določeni v 1. točki prvega odstavka 5. člena ZSR.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka se pri družbi za vzajemno zavarovanje v sodni register vpiše tudi višina ustanovnega kapitala.

2.3.3. Razmerja med družbo za vzajemno zavarovanje in člani

Članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje

42. člen

(1) Članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje je vezano na obstoj zavarovalne pogodbe z družbo.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko sklepa zavarovalne pogodbe tudi tako, da s sklenitvijo zavarovalne pogodbe zavarovalec ne pridobi položaja člana družbe za vzajemno zavarovanje, in sicer, če je zavarovalna pogodba sklenjena za čas, ki je krajši od enega leta. S sklenitvijo zavarovalne pogodbe dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja zavarovalec, ki ni hkrati zavarovanec, ne pridobi položaja člana družbe, temveč postane član družbe zavarovanec.

Pravice, obveznosti in odgovornosti članov

43. člen

(1) Člani ne odgovarjajo za obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Član ne more pobotati svoje obveznosti do družbe za vzajemno zavarovanje na plačilo prispevkov in naknadnih vplačil s svojo terjatvijo do družbe za vzajemno zavarovanje.

(3) Prispevki in naknadna vplačila članov, kakor tudi obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje v razmerju do članov, se lahko določijo ob enakih predpostavkah samo z uporabo enakih meril.

2.3.4. Viri sredstev družbe za vzajemno zavarovanje

Ustanovni kapital

44. člen

(1) Ob ustanovitvi družbe za vzajemno zavarovanje je potrebno oblikovati ustanovni kapital, ki je namenjen kritju stroškov ustanovitve ter kritju organizacijskih in drugih stroškov, povezanih z začetkom poslovanja. Če statut ne določa drugače, se ustanovni kapital lahko uporabi tudi za oblikovanje varnostnih rezerv.

(2) Najnižji ustanovni kapital družbe za vzajemno zavarovanje je enak zajamčenemu kapitalu iz drugega odstavka 112. člena tega zakona.

(3) Statut mora določiti pogoje in način vračila sredstev, vplačanih za oblikovanje ustanovnega kapitala. Če statut določa, da se sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, ne vračajo, mora določiti način uporabe teh sredstev.

(4) Kadar družba za vzajemno zavarovanje po ustanovitvi zahteva izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v dodatnih zavarovalnih vrstah, mora Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja zahtevati ustrezno zvišanje ustanovnega kapitala, če kritja stroškov, povezanih z začetkom poslovanja v novih zavarovalnih vrstah, ni mogoče zagotoviti na drugačen način.

Sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje

44.a člen

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje lahko določi, da se kot temeljni kapital družbe za vzajemno zavarovanje upoštevajo tudi sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje se lahko upoštevajo kot temeljni kapital družbe za vzajemno zavarovanje, če statut določa, da:

- so izplačila iz računov članov mogoča le, če to dejanje ne ogroža kapitalne ustreznosti družbe, oziroma po končanem postopku likvidacije, ko so poravnani že vsi ostali dolгови;
- mora družba za vzajemno zavarovanje en mesec pred izplačilom iz računov članov (razen vračil v primeru prenehanja članstva) obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o namernem izplačilu;
- družba za vzajemno zavarovanje ne sme spremeniti statuta v obsegu, ki se nanaša na osebne račune, brez predhodnega dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor.

Vplačilo in vračilo ustanovnega kapitala

45. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko prične s poslovanjem šele, ko so v celoti in v denarju vplačana sredstva v višini ustanovnega kapitala.

(2) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, se lahko vračajo samo iz dobička posameznega poslovnega leta. Vračila v posameznem letu ne smejo presegati zneska, ki je bil v tem letu namenjen oblikovanju varnostnih rezerv.

(3) Osebe, ki so zagotovile sredstva za oblikovanje ustanovnega kapitala, in ki niso člani družbe za vzajemno zavarovanje,

vanje, nimajo pravice do vračila teh sredstev pred izpolnitvijo pogojev, določenih v prejšnjem odstavku. Statut pa lahko določa, da imajo te osebe pravico sodelovati pri upravljanju družbe za vzajemno zavarovanje, oziroma da imajo pravico do izplačila obresti iz letnih prejemkov in do udeležbe na dobičku, ugotovljenem v letnem poročilu.

Premije in naknadna vplačila

46. člen

(1) Statut mora določati pogoje in način za zagotavljanje sredstev za poslovanje družbe za vzajemno zavarovanje s strani članov. Sredstva, potrebna za poslovanje družbe za vzajemno zavarovanje v posameznem letu, se krijejo iz vnaprej določenih prispevkov (premij) članov.

(2) Statut mora določati, ali in v kakšnem obsegu so člani dolžni vplačati naknadna vplačila, če ostala sredstva družbe za vzajemno zavarovanje ne zadoščajo za kritje izgub. Statut lahko namesto oziroma poleg naknadnih vplačil določi, da se znižajo obveznosti zavarovalnice, če sredstva družbe za vzajemno zavarovanje ne zadoščajo za kritje izgub.

(3) Če statut določa obveznost naknadnih vplačil, morajo naknadna vplačila vplačati tudi osebe, ki so postale člani med letom, oziroma osebe, katerih članstvo je v tem letu prenehalo, in sicer v sorazmerju z obdobjem članstva v tem letu. Če se med poslovnim letom spremenijo prispevki (premije) oziroma zavarovalne vsote, ki so podlaga za določitev višine naknadnih vplačil, se naknadna vplačila merijo na podlagi višje osnove.

Varnostne rezerve

47. člen

Statut mora določiti način oblikovanja rezerv za kritje izgub iz poslovanja (varnostne rezerve) in določiti kateri prispevki (premije) se letno uporabijo za oblikovanje varnostnih rezerv in najnižjo višino, ki jo morajo varnostne rezerve dosegati.

Dodatni kapital

48. člen

Družba za vzajemno zavarovanje lahko na podlagi soglasja skupščine zbira dodatni kapital z izdajo podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona.

Uporaba letnega dobička

49. člen

(1) Dobitek, izkazan v letnem poročilu, se lahko razdeli članom ali prenese v naslednje poslovno leto v obsegu, ki ni potreben za:

1. oblikovanje varnostnih rezerv, ali

2. oblikovanje drugih s statutom določenih rezerv, pri čemer se lahko s statutom določene rezerve uporabijo za zagotovitev kapitala v primeru opravljanja zavarovalnih poslov v drugih zavarovalnih vrstah in za zagotovitev kapitala v primeru opravljanja zavarovalnih poslov v drugi zavarovalni skupini ali

3. vračilo ustanovnega kapitala oziroma za druga izplačila, določena v statutu (tretji odstavek 45. člena zakona).

(2) Statut mora določati merila, po katerih se dobiček razdeli članom, in zlasti, ali se dobiček posameznega poslovnega leta razdeli tudi osebam, ki so med letom izstopile iz članstva.

2.3.5. Organi družbe za vzajemno zavarovanje

Organi družbe

50. člen

Organi družbe za vzajemno zavarovanje pri dvotirnem sistemu upravljanja so uprava, nadzorni svet in skupščina, pri enotirnem sistemu upravljanja pa upravni odbor in skupščina.

Uprava družbe za vzajemno zavarovanje

51. člen

(1) Upravo družbe za vzajemno zavarovanje imenuje nadzorni svet.

(2) Za upravo družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo upravo delniške družbe, razen določbe ZGD, ki ureja udeležbo članov uprave pri dobičku, ter določbe 22. do 28. člena tega zakona.

Nadzorni svet družbe za vzajemno zavarovanje

52. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje mora imeti najmanj tričlanski nadzorni svet. Statut lahko določa, da ima nadzorni svet več kot tri člane, vendar največ dvajset članov.

(2) Za nadzorni svet družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo nadzorni svet delniške družbe, ter določbe 29. do 31. a člena tega zakona.

Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje

53. člen

(1) Člani družbe za vzajemno zavarovanje uresničujejo svoje pravice v družbi za vzajemno zavarovanje na skupščini, če zakon ne določa drugače.

(2) Skupščina je lahko organizirana kot skupščina vseh članov (skupščina članov) ali kot skupščina zastopnikov članov, ki morajo tudi sami biti člani družbe za vzajemno zavarovanje (skupščina zastopnikov).

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena je lahko skupščina družbe za vzajemno zavarovanje, katere število članov je 1.500 ali več kot 1.500, organizirana samo kot skupščina zastopnikov članov.

(4) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, katere število članov je nižje od 1.500 članov in je organizirana kot skupščina zastopnikov, veljajo določbe tega zakona o skupščini zastopnikov.

(5) Če se v tekočem poslovnem letu število članov zniža pod 1.500 in je to število manjše od 1.500 za največ 10 odstotkov še celo tekoče poslovno leto in še eno zatem (drugo poslovno leto), se člani na skupščini članov v letu za drugim poslovnim letom odločijo, ali naj družba za vzajemno zavarovanje ohrani skupščino zastopnikov ali pa naj skupščini zastopnikov prenehajo pristojnosti ter člani od tedaj dalje uresničujejo svoje pravice na skupščini članov.

(6) Če se število članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino vseh članov, v tekočem poslovnem letu zviša nad 1.500 in je to število večje od 1.500 še celo tekoče poslovno leto in še drugo poslovno leto, z iztekom drugega poslovnega leta prenehajo pristojnosti skupščine vseh članov, družba za vzajemno zavarovanje pa mora v naslednjem poslovnem letu oblikovati skupščino zastopnikov.

(7) Skupščina odloča v zadevah, za katere zakon ali statut izrecno določa, da o njih odloča skupščina. O vprašanjih v zvezi z vodenjem poslov lahko odloča skupščina samo, če to zahteva uprava, ali če to v primeru, ko to dopuščajo določbe ZGD, ki urejajo pristojnosti nadzornega sveta, to zahteva nadzorni svet.

(8) Kadar določbe ZGD, ki se uporabljajo za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi tega zakona, določajo manjšinske pravice delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo določen delež osnovnega kapitala, mora statut določati ustrezno število (manjšino) članov skupščine.

Sestava skupščine zastopnikov članov in nadomestni zastopniki

53.a člen

(1) Skupščina zastopnikov je sestavljena iz 45 zastopnikov članov.

(2) Vsak zastopnik članov ima dva nadomestna zastopnika.

(3) S predčasnim prenehanjem mandata zastopnika članov nadomestni zastopnik članov v skladu s 53.d členom tega zakona postane član skupščine zastopnikov.

Sistem volitev v skupščino zastopnikov članov

53.b člen

(1) Za volitve v skupščino zastopnikov članov se uporablja mešani sistem volitev.

(2) Vsakih šest let se izvedejo splošne volitve (volilno obdobje), na katerih člani družbe za vzajemno zavarovanje izvolijo zastopnike skupščine zastopnikov in po dva nadomestna zastopnika za vsakega zastopnika skupščine zastopnikov.

(3) Po izteku prvih dveh let preneha mandat prvi tretjini zastopnikov članov, izvoljenih na splošnih volitvah, in se z volitvami, ki jih izvedeta preostali dve tretjini zastopnikov, izvoljenih na splošnih volitvah (volitve s sistemom kooptacije) izvoli prva tretjina novih zastopnikov članov.

(4) Po izteku štirih let preneha mandat drugi tretjini zastopnikov članov, izvoljenih na splošnih volitvah, in se z volitvami, ki jih izvede preostala ena tretjina zastopnikov, izvoljenih na splošnih volitvah, in prva tretjina zastopnikov članov, izvoljenih s sistemom kooptacije, izvoli druga tretjina novih zastopnikov članov.

(5) Od celotnega števila na splošnih volitvah izvoljenih zastopnikov, ki sestavljajo skupščino, se, po poteku dveh let volilnega obdobja, z žrebom določi ena tretjina zastopnikov članov, ki jim tedaj preneha mandat. Po poteku štiriletnega volilnega obdobja se, od preostalih dveh tretjin zastopnikov članov, izvoljenih s splošnimi volitvami, z žrebom določi še polovica teh članov, ki jim tedaj preneha mandat.

(6) Mandat zastopnikov članov, katerih mandat ni predčasno prenehal, preneha z izvolitvijo novih zastopnikov članov na volitvah s sistemom kooptacije ali na naslednjih splošnih volitvah, funkcija nadomestnih zastopnikov članov, katerih funkcija ni predčasno prenehala, pa z izvolitvijo novih nadomestnih zastopnikov na naslednjih splošnih volitvah.

(7) Ponovna izvolitev je dopustna.

Skupščina zastopnikov članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje

53.c člen

(1) Za skupščino zastopnikov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje, se uporabljajo vse določbe tega zakona glede skupščine zastopnikov.

(2) Skupščina zastopnikov družbe iz prvega odstavka tega člena mora odražati tudi starostno strukturo njenih članov, ki so razporejeni v starostne razrede. Pri razporejanju v starostne razrede se upošteva datum rojstva. Vsak starostni razred ima v času sestave volilne liste enako število članov. Dopustna so samo odstopanja, ki so nujna zaradi morebitnega večjega števila članov, rojenih na isti dan. Razredov je pet.

(3) V primeru, ko zavarovanec ni hkrati tudi zavarovalec, družba za vzajemno zavarovanje iz prvega odstavka tega člena v starostne razrede razporeja zavarovance.

(4) Iz vsakega starostnega razreda mora biti izvoljenih enako število zastopnikov članov.

(5) Izvoljeni zastopniki članov in nadomestni zastopniki v času volilnega obdobja ne prehajajo iz enega v drug starostni razred.

(6) Volivec lahko voli v skupščino zastopnikov članov samo zastopnike članov iz svojega starostnega razreda.

(7) Peti odstavek 53.b člena se uporablja za vsak starostni razred posebej.

Uporaba zakonskih določb glede razporeditve v razrede za družbo za vzajemno zavarovanje, ki ne izvaja dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja oziroma življenjskega zavarovanja

53.č člen

Za družbo za vzajemno zavarovanje, ki ne izvaja dopolnilnega zdravstvenega ali življenjskega zavarovanja in s statutom določi, da mora sestava skupščine zastopnikov družbe odražati interese različnih skupin članov, se smiselno uporabljajo določbe 53.c člena tega zakona glede razporeditve v razrede.

Predčasno prenehanje mandata zastopnika članov

53.d člen

(1) Mandat zastopniku članov predčasno preneha:

- če predčasno odstopi,
- z nastopom okoliščin, ki izključujejo pasivno volilno pravico,
- z začetkom stečajnega postopka nad zastopnikom članov.

(2) S predčasnim prenehanjem mandata zastopnika članov nastopi funkcijo zastopnika članov prvi nadomestni zastopnik članov.

(3) Če tudi prvemu nadomestnemu zastopniku članov predčasno preneha mandat, nastopi funkcijo zastopnika članov drugi nadomestni zastopnik članov.

(4) Če predčasno preneha mandat tudi drugemu nadomestnemu zastopniku članov in število zastopnikov članov v skupščini zastopnikov, v kateri ni starostnih razredov, ali v posameznem starostnem razredu skupščine zastopnikov s starostnimi razredi pade za eno tretjino, skupščina preostalih zastopnikov članov na naslednji redni seji izmed vseh članov s pasivno volilno pravico, z volitvami po sistemu kooptacije, izvoli nove zastopnike članov in še dva nadomestna zastopnika članov za vsakega zastopnika članov.

Volilna pravica

53.e člen

(1) Pravico voliti zastopnike članov na splošnih volitvah (v nadaljnjem besedilu: aktivna volilna pravica) ima vsaka poslovno sposobna fizična oseba, ki je član družbe za vzajemno zavarovanje in zavarovanec na podlagi pogodbe, ki jo je z družbo za vzajemno zavarovanje sklenil član. Član družbe za vzajemno zavarovanje ne more pooblastiti druge osebe, da glasuje zanj, niti ne more ne drugo osebo prenesti aktivne volilne pravice.

(2) Pravico biti izvoljena v skupščino zastopnikov na splošnih volitvah in na volitvah s sistemom kooptacije (v nadaljnjem besedilu: pasivna volilna pravica) ima vsaka poslovno sposobna fizična oseba, ki je član družbe za vzajemno zavarovanje najmanj eno leto, in oseba, ki je najmanj eno leto zavarovanec na podlagi pogodbe, ki jo je z družbo za vzajemno zavarovanje sklenil član.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena zastopniki članov ne morejo biti zaposleni v družbi za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja in nadzora družbe za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja in nadzora ter zaposleni v zavarovalnici, ki opravlja zavarovalne posle v isti zavarovalni vrsti kakor družba za vzajemno zavarovanje in člani organov vodenja in nadzora v odvisni oziroma obvladujoči družbi družbe za vzajemno zavarovanje.

Volilna komisija

53.f člen

(1) Splošne volitve in volitve s sistemom kooptacije in morebitne druge s tem povezane odločitve pripravi in vodi ter sprejme volilna komisija.

(2) Volilna komisija izvede žreb, kot je to določeno v petem odstavku 53.b člena tega zakona.

(3) Člane volilne komisije sestavlja določeno število članov uprave, določeno število članov nadzornega sveta in določeno število članov družbe za vzajemno zavarovanje, pri čemer mora število članov družbe za vzajemno zavarovanje presegati skupno število članov uprave in članov nadzornega sveta, ki sestavljajo volilno komisijo.

(4) Člane uprave, ki so člani volilne komisije, imenuje uprava, člane nadzornega sveta, ki so člani volilne komisije, imenuje nadzorni svet. Člane družbe za vzajemno zavarovanje, ki so člani volilne komisije, izvoli skupščina članov oziroma skupščina zastopnikov.

Statut in pravilnik

53.g člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, v statutu glede volitev v skupščino zastopnikov določi zlasti:

- število in sestavo volilne komisije,
- obliko žreba iz petega odstavka 53.b člena tega zakona,
- osnovna pravila volilnega postopka in izvedbe volitev.

(2) Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, mora sprejeti tudi pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov. V pravilniku o volitvah v skupščino zastopnikov natančneje uredi vprašanja iz prvega odstavka tega člena ter vsa ostala vprašanja, potrebna za pripravo in izvedbo volitev.

(3) Statut in pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov in njune spremembe začnejo veljati, ko k njima poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor. Statut in pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov ter spremembe statuta in pravilnika o volitvah v skupščino zastopnikov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje, začnejo veljati, ko k njim poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor po predhodnem mnenju ministra, pristojnega za zdravje.

Sklic skupščine članov in odločanje

54. člen

(1) Za sklic skupščine članov, udeležbo na skupščini, zapisnik skupščine in pravico članov do obveščenosti se smiselno uporabljajo določbe ZGD o skupščini delniške družbe, ki urejajo možnosti članov uprave, da se udeležijo skupščine tudi, če niso delničarji, o pristojnosti skupščine, o sklicu skupščine, o vsebini in objavi sklica, o sklicnem roku in udeležbi, o zagotovitvi informacij, o dopolnitvi dnevnega reda, o predlogih delničarjev, o volilnih predlogih delničarjev, o zapisniku skupščine, o delničarjevi pravici do obveščenosti in o sodni odločbi glede pravice do obveščenosti.

(2) Skupščino članov družbe za vzajemno zavarovanje je treba sklicati, če to pisno zahteva najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje. Zahtevo članov za sklic skupščine, ki mora vsebovati predlog dnevnega reda in predlog sklepov ter obrazložitev posameznih točk dnevnega reda, se pošlje upravi družbe. Uprava družbe za vzajemno zavarovanje mora skupščino sklicati v roku 15 dni od prejema zahteve članov za sklic skupščine. Tako sklicana skupščina ne sme biti pozneje kakor 30. dan od dneva objave sklica skupščine. Skupščina, sklicana na podlagi zahteve članov, lahko odloča le v okviru dnevnega reda, podanega v zahtevi za sklic skupščine.

(3) Če uprava družbe za vzajemno zavarovanje ne skliče skupščine po prejemu zahteve članov za sklic skupščine v roku iz prejšnjega odstavka, lahko sodišče člane oziroma njihove pooblaščenke pooblasti za sklic skupščine.

(4) Na skupščini, ki je organizirana kot skupščina članov, se sestavi seznam prisotnih članov skupščine in njihovih pooblaščenec, ki vsebuje njihovo ime in prebivališče. Seznam, ki ga podpiše predsednik, se pred glasovanjem da na vpogled udeležencem skupščine.

(5) Za sprejem sklepa skupščine je potrebna večina oddanih glasov (navadna večina), če zakon ali statut ne določata višje večine. Za volitve lahko statut določi drugačne zahteve.

(6) Če na skupščini članov glasovalno pravico za člana uresničuje pooblaščen oseba, morajo biti vsa pooblastila predložena družbi za vzajemno zavarovanje, najpozneje sedem dni pred skupščino. Pooblastila ostanejo shranjena pri družbi za vzajemno zavarovanje.

(7) Član skupščine, ki je organizirana kot skupščina članov, ne more niti v svojem imenu niti kot pooblaščenec drugega člana sodelovati pri odločanju o tem, da se oprostijo določene obveznosti ali o uveljavljanju zahtevka družbe proti njemu.

(8) Predsednika skupščine izvoli skupščina za vsako skupščino posebej. Predlog za predsednika skupščine poda uprava družbe za vzajemno zavarovanje ali najmanj tretjina prisotnih članov na seji skupščine, ki je organizirana kot skupščina članov.

Sklic skupščine zastopnikov in odločanje

54.a člen

(1) Za sklic in odločanje skupščine družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, se smiselno uporablja 54. člen tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je treba skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, sklicati, če to pisno zahteva najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje ali ena tretjina zastopnikov članov. Skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima več kakor 50.000 članov, je treba sklicati že, če tako zahteva najmanj 1,5 odstotka članov družbe za vzajemno zavarovanje.

(3) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, se ne uporabljajo določbe ZGD glede prijave udeležbe na skupščini.

(4) Uprava družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, mora peti dan od objave sklica pisno obvestiti vsakega zastopnika članov o sklicu skupščine ter priložiti listine, zahtevane v določbah ZGD, ki urejajo zagotovitev informacij.

(5) Ne glede na določbe ZGD, ki urejajo dopolnitev dnevnega reda, predloge delničarjev in volilne predloge delničarjev, lahko najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje ali vsak zastopnik članov daje predloge skupščini za dopolnitev dnevnega reda, predloge sklepov k točkam dnevnega reda in volilne predloge. Če ima družba za vzajemno zavarovanje več kakor 50.000 članov, lahko že najmanj 1,5% članov družbe za vzajemno zavarovanje daje predloge skupščini za dopolnitev dnevnega reda, predloge sklepov k točkam dnevnega reda in volilne predloge.

(6) Zastopnik članov ne more prenesti svojih pravic iz naslova zastopnika članov na drugega zastopnika članov ali nekoga drugega niti pooblastiti nekoga, da jih uresničuje.

Pooblastila

54.b člen

(1) Fizične osebe, ki so poslovno sposobne, in pravne osebe, ki nameravajo na skupščini družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina vseh članov, uresničevati glasovalno pravico na podlagi zbranih pooblastil (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenca), morajo biti pisno pooblaščenec. Pooblaščenca zbirajo pooblastila za vsako skupščino posebej.

(2) Pooblastilo mora vsebovati ime in priimek člana, številko zavarovalne pogodbe, ki je podlaga za članstvo, ime, priimek in EMŠO oziroma naziv in matično številko pooblaščenca, predloge sklepov, predlog pooblaščenca za glasovanje k posameznim predlogom sklepov, ki morajo biti v pooblastilu obrazloženi, poziv članu družbe za vzajemno zavarovanje, naj da navodila za uresničevanje glasovalne pravice in opozorilo, da lahko član družbe za vzajemno zavarovanje pooblastilo kadarkoli do glasovanja na skupščini prekliče.

(3) Člani organov vodenja in nadzora ter zaposleni v družbi za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja in nadzora v zavarovalnici, ki opravlja zavarovalne posle v isti zavarovalni vrsti kot družba za vzajemno zavarovanje in od nje odvisne oziroma obvladujoče družbe, ne smejo zbirati pooblastil, biti vključeni v postopek organiziranega zbiranja pooblastil ali nastopati kot pooblaščenec za uresničevanje glasovalnih pravic na skupščini družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina vseh članov, razen če glasujejo po pooblastilu oseb iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona, če so ti člani družbe za vzajemno zavarovanje.

(4) Pooblaščenec mora v pisni obliki kot prilogo pooblastilu članu družbe za vzajemno zavarovanje razkriti vse okoliščine, ki so lahko pomembne za člana pri presoji tveganja, da bi pooblaščenec lahko deloval v interesu, drugačnem od interesa člana (v nadaljnjem besedilu: nasprotje interesov).

(5) Do nasprotja interesov lahko pride predvsem, če je pooblaščenec:

- povezana oseba po tem zakonu;
- v pogodbenem odnosu z družbo za vzajemno zavarovanje;

– od družbe za vzajemno zavarovanje prejel donacijo.

(6) Pooblaščenec, ki so se odločili, da bodo organizirano zbirali pooblastila, morajo o zbiranju pooblastil najkasneje 21 dni pred zasedanjem skupščine obvestiti družbo za vzajemno zavarovanje. Za organizirano zbiranje pooblastil se šteje vsako zbiranje pooblastil, ki je namenjeno več kot desetim članom družbe za vzajemno zavarovanje. Obvestilo mora vsebovati kontaktne podatke pooblaščenca, predloge pooblaščenca za glasovanje k posameznim predlogom sklepov in razkritje okoliščin o morebitnem nasprotju interesov iz četrtega odstavka tega člena. Družba za vzajemno zavarovanje mora obvestila najkasneje 18 dni pred zasedanjem skupščine objaviti v glasilu ali elektronskem mediju družbe ali svoji spletni strani, če ima družba svojo spletno stran.

(7) Pooblaščenec, ki je zbral več kot deset pooblastil, mora o številu zbranih pooblastil obvestiti družbo za vzajemno zavarovanje najkasneje sedem dni pred dnem zasedanja skupščine. Obvestilo mora vsebovati tudi navodila članov za glasovanje pooblaščenca in njihovo število.

(8) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora družba za vzajemno zavarovanje najkasneje pet dni pred dnem zasedanja skupščine objaviti v glasilu ali elektronskem mediju družbe ali svoji spletni strani, če ima družba svojo spletno stran.

(9) Pooblastila, zbrana v nasprotju z določbami tega člena, so nična.

Izredna in posebna revizija

55. člen

Za izredno in posebno revizijo družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja prevzeme, in ki urejajo posebno revizijo ter uveljavljanje odškodninskih zahtevkov. Kadar navedene določbe govorijo o delničarjih, se pri uporabi za izredno oziroma posebno revizijo družbe za vzajemno zavarovanje šteje, da gre za člane skupščine.

Ničnost in izpodbijnost skupščinskih sklepov

56. člen

Za uveljavljanje ničnosti oziroma izpodbijanje sklepov skupščine družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ničnost in izpodbijnost, razen določb, ki urejajo izpodbijanje sklepa o povečanju osnovnega kapitala. Kadar navedene določbe govorijo o delničarju, se pri uporabi za uveljavljanje ničnosti oziroma izpodbijanje sklepov skupščine družbe za vzajemno zavarovanje, v primeru določbe ZGD, ki ureja vložitev tožbe zaradi izpodbijanja sklepa skupščine, šteje, da gre za člana družbe za vzajemno zavarovanje, v vseh ostalih primerih pa, da gre za člana skupščine.

2.3.6. Prenehanje družbe za vzajemno zavarovanje

Razlogi prenehanja

57. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje preneha:

1. s pretekom časa, za katerega je bila ustanovljena;
2. na podlagi sklepa skupščine (prostovoljna likvidacija);
3. če je nad družbo zaključen stečajni postopek oziroma postopek prisilne likvidacije.

(2) Za sklep skupščine o prenehanju družbe je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov.

(3) Za veljavnost sklepa iz prejšnjega odstavka je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za dovoljenje samo, če v primeru prenehanja družbe za vzajemno zavarovanje interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ne bi bili v zadostni meri zaščiteni.

Prostovoljna likvidacija

58. člen

(1) Na podlagi veljavnega sklepa skupščine o prenehanju družbe izvede družba postopek za svojo likvidacijo.

(2) Med likvidacijo veljajo za družbo za vzajemno zavarovanje enaki predpisi kot so veljali pred začetkom likvidacije, če iz določb tega zakona ali namena likvidacije ne izhaja drugače.

(3) Med likvidacijo družba ne sme sklepati novih zavarovanj niti povečati oziroma podaljšati obstoječih zavarovanj.

(4) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala in sredstva na računih članov družbe, ki so bila upoštevana kot temeljni kapital, se lahko vrnejo šele, ko so poplačane ostale obveznosti družbe vključno z obveznostmi do članov iz zavarovanj, oziroma zagotovljeno ustrezno zavarovanje za poplačilo teh obveznosti.

(5) Premoženje, ki ostane po poplačilu oziroma zagotovitvi zavarovanja za poplačilo obveznosti iz prejšnjega odstavka, se razdeli osebam, ki so bile člani družbe za vzajemno zavarovanje v trenutku sprejema sklepa o prenehanju družbe. Razdelitev se opravi po merilih, ki jih statut določa za razdelitev dobička članom.

(6) Za likvidacijske upravitelje se smiselno uporabljajo določbe o upravi družbe za vzajemno zavarovanje.

(7) Če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno se za prostovoljno likvidacijo družbe za vzajemno zavarovanje smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo vsebino sklepa o likvidaciji, postopek likvidacije, označbo v firmi v primeru likvidacijskega postopka, pooblastila likvidacijskega upravitelja, ustavitve postopka likvidacije in nadaljevanje postopka stečaja, rok za razdelitev premoženja v postopku likvidacije, dolžnosti likvidacijskega upravitelja po končani razdelitvi, odškodninsko odgovornosti likvidacijskega upravitelja ter varstvo upnikov in določbe 32. do 35. člena tega zakona in smiselno določbe 193.a, 193.b, 193.c, 193.č, 193.d in 193.e člena tega zakona, pri čemer se dolžnost obveščanja o uvedbi prostovoljne likvidacije družbe za vzajemno zavarovanje nanaša na skupščino družbe.

Prenos zavarovalnih pogodb

59. člen

(1) Za prenos zavarovalnih pogodb je poleg pogojev, določenih v 80. do 82. členu tega zakona, potrebno tudi soglasje skupščine. Za sklep skupščine o soglasju k prenosu zavarovalnih pogodb je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prevzem zavarovalnih pogodb tudi, če interesi članov iz članskega razmerja v družbi za vzajemno zavarovanje zaradi prenosa zavarovalnih pogodb ne bi bili zaščiteni v zadostni meri.

Združitev

60. člen

(1) Dve ali več družb za vzajemno zavarovanje se lahko združijo, in sicer:

1. s prenosom premoženja ene ali več družb (prevzeta družba) na drugo družbo (prevzemna družba), pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani prevzemne družbe (pripojitev),

2. z ustanovitvijo nove družbe za vzajemno zavarovanje, na katero se prenese premoženje prevzetih družb, pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani novoustanovljene prevzemne družbe (spojitev).

(2) Za združitev je potrebno soglasje skupščin družb, ki se združujejo. Za sklep skupščine o soglasju k združitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(3) Če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno, se za združitev družb za vzajemno zavarovanje smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo pogodbo o pripojitvi, poročilo o pripojitvi, revizijo pripojitve, pripravo in izvedbo skupščine v primeru pripojitve, obliko pripojitvene pogodbe, predlog za vpis pripojitve ter vpis pripojitve, varstvo upnikov, varstvo imetnikov posebnih pravic, odškodninsko odgovornost uprave in nadzornega sveta, uveljavljanje in zastaranje odškodninskih zahtevkov, ničnost in izpodbijnost sklepa skupščine prevzete družbe o soglasju za pripojitev, konvalidacijo sklepa o soglasju za pripojitev, izključitev razlogov za izpodbijanje sklepa skupščine o soglasju za pripojitev, sodni preizkus menjalnega razmerja, odpoved pravici do dodatnega denarnega doplačila, skupnega zastopnika, poravnavo in poravnalni odbor izvedencev za preizkus menjalnega razmerja, učinke pravnomočnih sodnih odločb in poravnave, obrestovanje dodatnih denarnih doplačil ter izdajo dodatnih delnic, objavo pravnomočne sodne odločbe oziroma poravnave, stroške postopka ter spojitev. Kadar navedene določbe govorijo o delničarjih oziroma delnicah se šteje, da gre za člane oziroma pravice in obveznosti članov.

Dovoljenje za združitev

60.a člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje mora pred združitvijo z drugo družbo za vzajemno zavarovanje pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Za odločanje o dovoljenju za združitev se smiselno uporabljajo določbe 66. do 68. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za združitev tudi, če organ, pristojen za varstvo konkurence, zavrne zahtevo za soglasje za združitev oziroma prepove združitev na podlagi zakona, ki ureja varstvo konkurence.

(3) Če zaradi združitve nastane nova pravna oseba, ki bo opravljala zavarovalne posle, mora nova pravna oseba pred vpisom združitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Če se družba za vzajemno zavarovanje pripoji prevzemni družbi, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, oziroma če del sredstev in obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi delitve s prevzemom prevzame prevzemna družba, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, in če bo prevzemna družba v navedenih primerih opravljala zavarovalne posle, mora prevzemna družba pred vpisom združitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(5) V primerih iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor združi postopek odločanja o dovoljenju za združitev in postopek odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru delitve družbe za vzajemno zavarovanje.

Prenos premoženja na zavarovalno delniško družbo

61. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko svoje celotno premoženje brez predhodne likvidacije prenese na zavarovalno delniško družbo.

(2) Za prenos premoženja družbe za vzajemno zavarovanje na zavarovalno delniško družbo se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo pripojitev. Družba za vzajemno zavarovanje se šteje za prevzeto družbo, zavarovalna delniška družba pa za prevzemno družbo.

(3) Za sklep skupščine družbe za vzajemno zavarovanje o soglasju k pogodbi o pripojitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

Preoblikovanje v delniško družbo

62. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje se lahko preoblikuje v delniško družbo na podlagi sklepa skupščine. Za sklep skupščine je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(2) Vsak član lahko do izteka tretjega dne pred zasedanjem skupščine ugovarja preoblikovanju s priporočenim pismom.

(3) Najkasneje hkrati s sklicem skupščine mora uprava vse člane družbe obvestiti o vsebini predlaganega sklepa o preoblikovanju na način, ki ga za objave družbe določa statut. V obvestilu je potrebno člane poučiti o pravici do ugovora iz prejšnjega odstavka in pravicah, ki izhajajo iz vloženega ugovora.

(4) Za preoblikovanje je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če bi preoblikovanje lahko ogrozilo interese članov.

(Opomba: Avtentična razlaga prvega stavka četrtega odstavka:

»Dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor se šteje kot obvezen pogoj za začetek in izvedbo postopka preoblikovanja družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo.«)

Sklep o preoblikovanju

63. člen

(1) Sklep o preoblikovanju mora določati osnovni kapital in znesek, na katerega se glasijo delnice, in druge za preoblikovanje potrebne spremembe statuta. Nominalni znesek osnovnega kapitala ne sme presegati vrednosti premoženja družbe za vzajemno zavarovanje zmanjšane za njene obveznosti. Znesek, na katerega se glasijo delnice, mora biti enak najnižjemu znesku, na katerega se lahko glasijo delnice, ki ga določa ZGD.

(2) Če sklep o preoblikovanju ne določa drugače, so člani družbe za vzajemno zavarovanje udeleženi v osnovnem kapitalu. Kadar sklep ne določa, da so vsi člani družbe za vzajemno zavarovanje v osnovnem kapitalu delniške družbe udeleženi z enakim deležem, se lahko delež posameznega člana določi samo na podlagi enega oziroma več naslednjih meril:

1. višine zavarovalne vsote;
2. višine prispevka (premije);
3. višine zahtevanega kritja v primeru življenjskih zavarovanj;
4. meril za razdelitev dobička;
5. čas trajanja članstva.

(3) Če udeležba posameznega člana ne doseže najnižjega nominalnega zneska delnice, se njegov delež v osnovnem kapitalu ne upošteva. Ostali deleži se zaokrožijo tako, da so deljivi z najnižjim nominalnim zneskom delnice, in da je razdeljen celoten osnovni kapital.

(4) Če je nominalni znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, višji od deleža, določene na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, mora član razliko vplačati delniški družbi. Če pa je nominalni

znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, nižji od deleža, določenega na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, oziroma če član ni udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, mora razliko oziroma delež članu izplačati delniška družba.

Izvedba preoblikovanja

64. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno se za preoblikovanje družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ustanovitev delniške družbe in se nanašajo na posebne ugodnosti posameznim delničarjem ter ustanovitvene stroške, ustanovitveno poročilo, ustanovitveno revizijo ter nesoglasja med ustanovitelji in ustanovitvenimi revizorji ter določbe ZGD, ki urejajo prijavo preoblikovanja.

(2) Delniška družba obstaja od vpisa preoblikovanja v sodni register dalje. Člani družbe za vzajemno zavarovanje so od tega trenutka dalje delničarji v skladu s sklepom o preoblikovanju.

(3) Vsak delničar, ki je na način iz drugega odstavka 62. člena tega zakona ugovarjal preoblikovanju, lahko da svoje delnice družbi na razpolago. V takem primeru se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ugovarjajoče družbenike.

3. OPRAVLJANJE ZAVAROVALNIH POSLOV

3.1. Dovoljenja v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov

3.1.1. Vrste dovoljenj

Vrste dovoljenj

65. člen

(1) Zavarovalnica mora pred vpisom ustanovitve v sodni register pridobiti dovoljenje za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Če se zavarovalnica združi z drugo zavarovalnico oziroma drugo pravno osebo oziroma če se zavarovalnica deli, mora prevzemna zavarovalnica oziroma zavarovalnica, ki se deli, pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za združitev oziroma delitev). Za odločanje o dovoljenju za združitev oziroma delitev se smiselno uporabljajo določbe 60.a ter 66. do 68. člena tega zakona.

(3) Zavarovalnica mora pred ustanovitvijo podružnice v tujini pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice v tujini).

(4) Zavarovalnica mora pred prenosom zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Zavarovalnica mora za sklenitev pogodbe, s katero prenese pomemben del poslovanja na drugo zavarovalnico oziroma drugo osebo, pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za prenos izločenih poslov). Zavarovalnica mora pridobiti dovoljenje za prenos izločenih poslov tudi za vsako spremembo pogodbe o izločenih poslih, če se z njo spremeni predmet pogodbe.

(6) O dovoljenju iz drugega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor hkrati z odločitvijo o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov, razen kadar je bila zahteva za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena vložena po tem, ko je prevzemna zavarovalnica pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

3.1.2. Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov

Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

66. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov je treba priložiti:

1. poslovni načrt;
2. statut zavarovalnice v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
3. seznam delničarjev z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, skupnega nominalnega zneska delnic in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu zavarovalnice;
4. za delničarje – pravne osebe, ki so imetniki kvalificiranih deležev,
  - izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra,
  - če je delničar delniška družba pa tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na zadnji skupščini; za delničarje, ki so tuje pravne osebe je potrebno listine predložiti v overjenem prevodu,
  - računovodske izkaze za zadnji dve poslovni leti;
5. seznam oseb, ki so povezane z imetniki kvalificiranih deležev, z opisom načina povezave;
6. pogodbe o opravljanju izločenih poslov, kadar bo zavarovalnica za opravljanje posameznih poslov pooblastila druge osebe;
7. opis metode porazdelitve prihodkov in odhodkov na obe zavarovalni skupini.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov mora biti priloženo tudi potrdilo pooblaščenega aktuarja, da bo zavarovalnica sposobna zagotavljati kapitalsko ustreznost glede na vrste zavarovanj in obseg poslov, ki jih bo opravljala.

Posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije

66.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi druge države članice, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja:

1. podrejena oseba zavarovalnice ali druge nadzorovane finančne organizacije, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;

2. podrejena oseba osebe, ki je nadrejena zavarovalci ali drugi nadzorovani finančni organizaciji, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic tudi, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo tega dovoljenja, družba, ki jo obvladuje ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje zavarovalnico ali drugo nadzorovano finančno organizacijo, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic posvetuje in izmenjava informacije zlasti o primernosti delničarjev, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav družb znotraj iste skupine ter tudi o izpolnjevanju kadrovskih, organizacijskih in tehničnih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

Odločanje o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov

67. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za vsako zavarovalno vrsto, v kateri sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, če ugotovi, da zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v tej zavarovalni vrsti.

(3) V izreku dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor izrecno navede zavarovalne vrste, za katere dovoljenje velja. Če dovoljenje velja za vse zavarovalne vrste iz posamezne zavarovalne podskupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v izreku dovoljenja navede to zavarovalno podskupino.

(4) Ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj za vse zavarovalne vrste in v izreku dovoljenja navede, da velja izključno za zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj.

Zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

68. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov:

1. če delničarji, ki so imetniki kvalificiranih deležev, nimajo dovoljenja iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;

2. če člani uprave nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave;

3. če iz statuta zavarovalnice in druge dokumentacije izhaja, da zavarovalnica ni organizirana v skladu s tem zakonom;

4. če iz statuta zavarovalnice in druge dokumentacije izhaja, da niso zagotovljeni pogoji za poslovanje zavarovalnice, določeni s tem zakonom oziroma predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;

5. če iz dokumentacije in drugih znanih okoliščin izhaja, da zavarovalnica kadrovske, organizacijske oziroma tehnične ne bo sposobna opravljati v poslovnem načrtu predvidenega obsega zavarovalnih poslov;

6. če so določbe statuta zavarovalnice v nasprotju z določbami tega zakona oziroma določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi;

7. če izračunane premije in rezervacije ne zadoščajo za trajno in polno kritje obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb;

8. če zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev, določenih s tem zakonom drugim zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v delu, v katerem se nanaša na obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja, če so splošni in posebni zavarovalni pogoji v nasprotju z zakonom, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja.

Prenehanje dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

69. člen

(1) Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov preneha:

1. če zavarovalnica ne začne poslovati v dvanajstih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če zavarovalnica preneha opravljati zavarovalne posle za več kot šest mesecev,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,

4. z zaključkom redne likvidacije zavarovalnice,

5. s prenosom vseh zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

(2) Če nastopi razlog iz prejšnjega odstavka, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(3) Zavarovalnica ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena od dneva vročitve odločbe iz drugega odstavka tega člena,

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena od dneva, ko je oklic o začetku stečajnega postopka nabit na oglasno desko, oziroma od dneva, ko ji je vročena odločba, s katero Agencija za zavarovalni nadzor odloči o začetku postopka prisilne likvidacije,

3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena od dneva sprejema sklepa iz prvega odstavka 32. člena tega zakona,

4. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb.

Poslovni načrt

70. člen

(1) Poslovni načrt iz 1. točke prvega odstavka 66. člena tega zakona mora vsebovati:

1. temelje poslovne politike,

2. navedbo posameznih zavarovalnih vrst, v katerih bo zavarovalnica opravljala zavarovalne posle,

3. program predvidenega pozavarovanja s tabelami maksimalnega kritja za vse zavarovalne vrste,

4. izračun zneska minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona opredelitev posamičnih sestavin, ki ga sestavljajo,

5. predvideno višino ustanovnih stroškov, organizacijskih stroškov in stroškov razvijanja ter vire financiranja teh stroškov,

6. oceno predvidenega likvidnostnega položaja in finančnih sredstev, ki bodo na razpolago za kritje obveznosti in za zagotovitev kapitalske ustreznosti,

7. elaborat o pričakovanih poslovnih izidih za najmanj triletno obdobje, zlasti o pričakovanih premijskih prihodkih, pričakovanih odškodninah oziroma zavarovalninah, pričakovanih stroških za provizije in drugih obratovalnih stroških ter o pričakovanem oblikovanju zavarovalno-tehničnih rezervacij in rezerv.

(2) Če se poslovni načrt nanaša na zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj, mora vsebovati sestavine iz 1., 4., 5. in 7. točke prejšnjega odstavka ter podatke ali dokazila o:

1. naravi nevarnosti, ki jih pozavarovalnica želi kriti,

2. vrstah ureditev pozavarovanja, ki jih pozavarovalnica želi sklepati s cedenti,

3. vodilnih načelih glede retrocesije.

(3) Če namerava zavarovalnica opravljati obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja, mora poslovni načrt obsegati tudi splošne in posebne zavarovalne pogoje, premijske sisteme ter druge zavarovalne podlage za izračun zavarovalnih premij in za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(4) Če namerava zavarovalnica opravljati zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, mora poslovni načrt obsegati tudi opis sredstev, s katerimi zavarovalnica razpolaga, in ki so potrebna za izpolnitev nadenarnih obveznosti (nudenja pomoči) zavarovalnice iz teh zavarovanj.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti

71. člen

Zavarovalnica mora obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o začetku oziroma prenehanju opravljanja zavaroval-

nih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, za katere je pridobila dovoljenje.

Sprememba zavarovalnih vrst

72. člen

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah, mora v primeru, če namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov v drugih zavarovalnih vrstah, pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za takšno spremembo zavarovalnih vrst.

(2) Za dovoljenje za spremembo zavarovalnih vrst iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 66. do 70. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za spremembo zavarovalnih vrst tudi:

1. če ugotovi, da bi bilo zaradi opravljanja poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja, ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj,

2. če zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

3.1.3. Pooblaščen aktuar

Pooblaščen aktuar

73. člen

(1) Pooblaščen aktuar je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja,

2. da ni bila pravomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje in gospodarstvo na zaporno kazen najmanj treh mesecev,

3. da ji v preteklosti ni bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če je bil pooblaščen aktuar pravomočno nepogojno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje in gospodarstvo na zaporno kazen najmanj treh mesecev,

3. če pooblaščen aktuar huje krši pravila aktuarske stroke.

(5) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se dovoljenje ne odvzame, če pooblaščen aktuar v času, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, ki pa ne sme biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od treh let (v nadaljnjem besedilu: preizkusna doba), ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: pogojni odvzem dovoljenja). Preizkusna doba začne teči z dnem pravomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če pooblaščen aktuar v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(7) O odvzemu dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti zavarovalnico, za katere oseba, ki ji je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja naloge pooblaščenega aktuarja.

(8) Nadzor nad pooblaščenimi aktuarji opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Za nadzor nad pooblaščenim aktuarjem se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 174., 175., 177., 179., 180., 183. in 184. člena tega zakona.

Imenovanje pooblaščenega aktuarja

74. člen

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, mora imenovati pooblaščenega aktuarja.

(2) Za pooblaščenega aktuarja ne more biti imenovana oseba, ki v zavarovalnici opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista ali ki je posredno ali neposredno udeležena v zavarovalnici z več kot 0,1% deleža v glasovalnih pravicah ali deleža v kapitalu.

(3) O imenovanju pooblaščenega aktuarja mora zavarovalnica obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Če zavarovalnica v treh mesecih ne imenuje pooblaščenega aktuarja oziroma za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja imenuje osebo, ki ne izpolnjuje pogojev za imenovanje, imenuje pooblaščenega aktuarja Agencija za zavarovalni nadzor.

Razrešitev pooblaščenega aktuarja

75. člen

(1) Če po imenovanju pooblaščenega aktuarja Agencija za zavarovalni nadzor imenovani osebi odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja oziroma, če v zvezi z imenovano osebo nastopijo okoliščine iz drugega odstavka 74. člena tega zakona, mora zavarovalnica imenovati novega pooblaščenega aktuarja.

(2) Če zavarovalnica v primeru iz prejšnjega odstavka ne imenuje novega pooblaščenega aktuarja, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o odpravi kršitev naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od 60 dni, imenuje novega pooblaščenega aktuarja.

(3) Če zavarovalnica v roku iz prejšnjega odstavka ne imenuje novega pooblaščenega aktuarja, ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor.

Naloge pooblaščenega aktuarja

76. člen

(1) Pooblaščen aktuar mora preveriti, ali se izračunavajo premije in oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi in ali so izračunane oziroma oblikovane tako, da zagotavljajo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb.

(2) Uprava mora dati pooblaščenemu aktuarju na razpolago vse podatke, ki jih ta potrebuje za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka.

(3) Pooblaščen aktuar mora nadzornemu svetu in upravi hkrati s mnenjem k letnemu poročilu iz 158. člena tega zakona predložiti poročilo o ugotovitvah pooblaščenega aktuarja v zvezi z nadzorom, ki ga je v preteklem poslovnem letu opravljal na podlagi prvega odstavka tega člena. Poročilo mora obsegati zlasti razloge za pritrdilno mnenje, mnenje s pridržkom oziroma odklonilno mnenje pooblaščenega aktuarja k letnim izkazom.

(4) Če pooblaščen aktuar pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da se premije ne izračunavajo oziroma zavarovalno-tehnične rezervacije ne oblikujejo v skladu s predpisi oziroma, da so izračunane oziroma oblikovane tako, da je ogroženo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb, mora o tem nemudoma poročati upravi zavarovalnice. Če uprava poročila pooblaščenega aktuarja ne upošteva na ustrezen način, mora pooblaščen aktuar o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(5) Pooblaščen aktuar mora ob prenehanju funkcije pooblaščenega aktuarja v zavarovalnici v osmih dneh po prenehanju obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Register pooblaščenih aktuarjev

76.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi register pooblaščenih aktuarjev.

(2) Register pooblaščenih aktuarjev je javen in zanj ne veljajo določbe 101. člena tega zakona. Register pooblaščenih aktuarjev mora Agencija za zavarovalni nadzor objaviti na svojih spletnih straneh.

(3) Pooblaščen aktuar, vpisan v register pooblaščenih aktuarjev, mora Agencijo za zavarovalni nadzor obvestiti o vsaki spremembi podatkov, vpisanih v register pooblaščenih aktuarjev, in sicer v osmih dneh od spremembe.

(4) Register vsebuje te podatke: ime, priimek, zaporedno številko in datum izdaje dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše postopek vpisa in izbisa vpisnih podatkov.

(6) Vpis pooblaščenega aktuarja v register pooblaščenih aktuarjev ne predpostavlja, da bo Agencija za zavarovalni nadzor nadzirala delo pooblaščenega aktuarja. Agencija za zavarovalni nadzor nadzira le pooblašcene aktuarje, ki naloge pooblaščenega aktuarja opravljajo v zavarovalnicah.

3.1.4. Prenos izločenih poslov

Pogodba o prenosu izločenih poslov

77. člen

(1) Pogodba o prenosu izločenih poslov je pogodba, s katero zavarovalnica prenese pomemben del poslovanja na drugo zavarovalnico oziroma drugo osebo.

(2) Za pogodbe iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti pogodbe, s katerimi zavarovalnica za nedoločen čas oziroma za daljše obdobje prenese opravljanje naslednjih poslov v celoti ali v znatnem obsegu (v nadaljnjem besedilu: izločeni posli):

1. zastopanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb;
2. upravljanje s kritnim premoženjem zavarovalnice oziroma kritnim skladom;
3. obdelavo škodnih primerov;
4. vodenje računovodstva;
5. vzdrževanje in vodenje zbirk osebnih podatkov iz drugega odstavka 154. člena tega zakona;
6. računalniška obdelava podatkov.

(3) Pogodba o prenosu izločenih poslov mora določati obveznost osebe, ki prevzema opravljanje izločenih poslov, da zavarovalnici posreduje podatke iz drugega odstavka 79. člena tega zakona, ki jih sme zavarovalnica uporabiti samo za namen iz drugega odstavka 79. člena tega zakona.

Dovoljenje za prenos izločenih poslov

78. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za dovoljenje za prenos izločenih poslov, če bi bili glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, ali če bi bilo zaradi prenosa izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko veljavnost dovoljenja veže na določene pogoje, če je to potrebno za zaščito interesov zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

Nadzor nad opravljanjem izločenih poslov

79. člen

(1) Določbe tega zakona o nadzoru nad zavarovalnicami se smiselno uporabljajo tudi za nadzor nad osebo, ki opravlja izločene posle.

(2) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor tej posredovati vse podatke o pravnem in finančnem položaju ter poslovanju osebe, s katero je sklenila pogodbo o prenosu izločenih poslov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za prenos izločenih poslov:

1. če nastopijo okoliščine iz prvega odstavka 78. člena tega zakona,

2. če zavarovalnica ne izpolni pogojev, določenih na podlagi drugega odstavka 78. člena tega zakona.

3.1.5. Prenos zavarovalnih pogodb

Prenos zavarovalnih pogodb

80. člen

(1) Zavarovalnica lahko s pogodbo na drugo zavarovalnico (v nadaljnjem besedilu: prevzemna zavarovalnica) prenese zavarovalne pogodbe v posamezni zavarovalni skupini ali zavarovalni vrsti (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni portfelj) hkrati s prenosom kritnega premoženja v vrednosti rezervacij, ki jih je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, oziroma kritnega sklada, ki ga je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa.

(2) Za prenos zavarovalnih pogodb ni potrebno soglasje zavarovalcev.

(3) Pogodba iz prvega odstavka tega člena prične učinkovati z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb. Pred tem zavarovalnega portfelja ni dovoljeno prenesti na prevzemno zavarovalnico.

(4) Prevzemna zavarovalnica mora o prenosu zavarovalnih pogodb obvestiti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja na območju, na katerem zavarovanja, ki se prenašajo, krijejo nevarnosti, razen ob zavarovanju izvoznih kreditov, pri čemer je treba zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža. Pozavarovalnicam pri obveščanju zavarovalcev ni treba uporabljati sredstev javnega obveščanja.

(5) Zavarovalnica lahko prenese zavarovalne pogodbe na:

1. drugo zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. svojo podružnico oziroma podružnico druge zavarovalnice, s sedežem v Republiki Sloveniji, če ima podružnica sedež v državi članici,
3. zavarovalnico države članice oziroma njeno podružnico v Republiki Sloveniji oziroma drugi državi članici,
4. podružnico tuje zavarovalnice, če je sedež podružnice v Republiki Sloveniji,
5. podružnico tuje zavarovalnice, če je sedež podružnice v državi članici, in če zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo izključno nevarnosti v tej državi članici.

(6) Zavarovalnica mora zavarovalne pogodbe prenesti na prevzemno zavarovalnico najpozneje v treh mesecih od dneva prejema dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb, sicer dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb preneha.

(7) Zavarovalnica mora v roku 30 dni od dneva prenosa zavarovalnih pogodb Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti dokazila, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene na prevzemno zavarovalnico.

(8) Če zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v roku štirih mesecev od dneva prejema dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb ne predloži dokazil iz sedmega odstavka tega člena, oziroma če iz dokazil ne izhaja, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene v roku iz šestega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo ugotovi, da je dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb prenehalo veljati.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb

81. člen

Zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb mora obsegati:

1. seznam zavarovalnih pogodb po posameznih zavarovalnih vrstah, ki so predmet prenosa, s splošnimi pogoji za ta zavarovanja, in izračuni rezervacij za ta zavarovanja;

2. seznam kritnega premoženja oziroma premoženja kritnega sklada z navedbo vrednosti in podatkov, na podlagi katerih je mogoče preveriti izračun te vrednosti;

3. v primeru iz 1., 2. in 4. točke petega odstavka 80. člena tega zakona: spremembo poslovnega načrta prevzemne zavarovalnice, ki je potrebna zaradi prevzema zavarovalnih pogodb;

4. pogodbo o prenosu zavarovalnih pogodb.

Odločanje o dovoljenju za prenos zavarovalnih pogodb

82. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če je vrednost kritnega premoženja oziroma premoženja kritnega sklada nižja od višine rezervacij, ki jih je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, oziroma če obstajajo drugi razlogi, zaradi katerih bi lahko bili ogroženi interesi zavarovalcev.

(2) V primerih iz 1., 2. in 4. točke petega odstavka 80. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja tudi, če prevzemna zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa, oziroma če bi bilo zaradi prevzema portfelja ogroženo poslovanje prevzemne zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(3) Če zavarovalnica prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v državi članici, mora Agencija za zavarovalni nadzor pred odločitvijo o izdaji dovoljenja zaprositi za mnenje pristojni nadzorni organ države članice. Če pristojni nadzorni organ države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da prenosu zavarovalnih pogodb ne nasprotuje.

(4) V primeru iz 3. točke petega odstavka 80. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če pristojni nadzorni organ države članice izda potrdilo, da bo zavarovalnica države članice dosegala minimalno kapitalsko ustreznost tudi po prevzemu zavarovalnih pogodb.

(5) Če v primeru iz prejšnjega odstavka zavarovanje krije nevarnosti tudi v drugi državi članici, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če s prenosom soglašata pristojni nadzorni organ te države članice. Če pristojni nadzorni organ te države članice v roku treh mesecev od prejema zahteve za soglasje o soglasju ne odloči, se šteje, da s prenosom soglašata.

(6) Določbe četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če se zavarovalne pogodbe prenašajo na podružnico švicarske zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(7) Če potrebuje tuja zavarovalnica za prenos zavarovalnih pogodb njene podružnice v državi članici soglasje Agencije za zavarovalni nadzor, mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti o tem soglasju.

(8) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v Republiki Sloveniji, mora Agencija za zavarovalni nadzor morebitne ugovore proti prenosu sporočiti pristojnemu nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila za mnenje.

(9) Če je za prenos zavarovalnih pogodb zavarovalnice države članice potrebno potrdilo Agencije za zavarovalni nadzor v smislu četrtega odstavka tega člena, mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati ustrezno potrdilo oziroma odločiti o zavrnitvi zahteve za izdajo takega potrdila.

(10) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na zavarovalnico te ali druge države članice in zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo tudi nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne soglasje v smislu petega odstavka tega člena, če s prenosom interesi zavarovalcev niso zaščiteni v zadostni meri. O zavrnitvi soglasja mora odločiti v roku treh mesecev od prejema obvestila pristojnega nadzornega organa države članice o nameravane prenosu.

3.2. Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev

Zavarovalna pogodba in splošni zavarovalni pogoji

83. člen

(1) Če zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, mora zavarovalna pogodba obsegati zlasti določbe o:

1. dogodkih, z nastopom katerih nastane obveznost zavarovalnice opraviti izpolnitev na podlagi zavarovalne pogodbe, in primerih, v katerih je zaradi posebnih razlogov obveznost zavarovalnice izključena;

2. načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice;

3. določitvi in plačilu premije in o pravnih posledicah, če premija ni plačana;

4. trajanju zavarovalne pogodbe, in sicer zlasti:
– če in na kakšen način se trajanje molče podaljša,
– če, na kakšen način in v katerem časovnem trenutku

je zavarovalna pogodba mogoče odpovedati oziroma sicer v celoti oziroma delno razvezati, in kakšne so obveznosti zavarovalnice v takšnih primerih. V primeru življenjskih zavarovanj rok za odpoved pogodbe ne sme biti krajši od štirinajstih in ne daljši od tridesetih dni od dneva sklenitve zavarovalne pogodbe;

5. izgubi zahtevkov iz zavarovalne pogodbe v primeru zamude rokov;

6. v primeru življenjskih zavarovanj tudi o pogojih in obsegu izplačil akontacij in posojil na zavarovalno polico, o pogojih, pod katerimi je zavarovalec udeležen na dobičku zavarovalnice, in merilih za izračun te udeležbe, ter o pogojih in načinu izračuna odkupne vrednosti ter kapitalizacije;

7. v primeru življenjskih zavarovanj (21. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona) iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja investicijskih skladov, tudi o:

– znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,

– višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),

– višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost enote premoženja investicijskih skladov,

– znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri naslednjih nominalnih letnih stopnjah donosa 0%, 4%, in 8% oziroma realnih letnih stopnjah donosa 0%, 0,5% in 4,5%, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije;

8. v primeru življenjskih zavarovanj (21. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona) iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev oziroma drugo referenčno vrednostjo, tudi o:

– znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,

– višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),

– načinu izračuna oziroma določitve vrednosti indeksa oziroma druge referenčne vrednosti, vključno z razkritjem vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki vplivajo na vrednost indeksa oziroma drugo referenčno vrednost,

– znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri naslednjih nominalnih letnih stopnjah donosa 0%, 4%, in 8% oziroma realnih letnih stopnjah donosa 0%, 0,5% in 4,5%, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije;

9. v primeru življenjskih zavarovanj (21. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona) iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada, tudi o:

– znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,

– višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),

– višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost enote premoženja kritnega sklada (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani v breme kritnega sklada),

– znesek predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri naslednjih nominalnih letnih stopnjah donosa 0%, 4%, in 8% oziroma realnih letnih stopnjah donosa 0%, 0,5% in 4,5%, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije;

10. v primeru zdravstvenih zavarovanj, pri katerih se oblikujejo rezervacije za starost oziroma matematične rezervacije, tudi o pogojih in načinu izračunavanja teh rezervacij in s tem povezanih sprememb premije zaradi staranja zavarovanca, o pravicah, ki izhajajo iz že oblikovanih rezervacij za starost oziroma matematičnih rezervacij v primeru prenehanja zavarovanja oziroma v primeru menjave zavarovanja v okviru istega zavarovatelja ali v primeru menjave zavarovatelja ter o vplivih drugih dejavnikov na spreminjanje premije.

(2) V primeru družbe za vzajemno zavarovanje so obvezne določbe iz prejšnjega odstavka lahko namesto v zavarovalni pogodbi vsebovane v statutu.

(3) Določbe zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena lahko v škodo zavarovalca odstopajo od splošnih zavarovalnih pogojev samo:

1. če so za to podani razlogi, ki so utemeljeni glede na predmet zavarovanja, in

2. če je zavarovalec na takšno odstopanje izrecno pisno pristal.

(4) V primeru zavarovanja stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona zavarovalna pogodba ne sme določati, da zavarovalnica krije samo stroške pravnega zastopanja po odvetniku oziroma drugi osebi, ki jo imenuje zavarovalnica.

(5) Zavarovalna pogodba ne sme biti v nasprotju s prisilnimi določbami drugih zakonov, ki urejajo zavarovalno pogodbo oziroma posamezne vrste zavarovalnih pogodb.

(6) Zavarovalnice vse ponudnike oziroma potencialne zavarovance, ki želijo dostopiti do zavarovalnih storitev, obravnavajo enako, vendar v postopku selekcije in ocene nevarnosti ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin lahko upoštevajo merila zavarovalne stroke oziroma le naslednje zavarovančeve osebne okoliščine in značilnosti: starost, zdravstveno stanje, invalidnost in poklic ter druge osebne okolišči-

ne, ki lahko utemeljeno vplivajo na višino prevzete nevarnosti, razen spola, materinstva in nosečnosti.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko zavarovalnice v postopku selekcije in ocene nevarnosti pri sklepanju zavarovanj ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin v zvezi z zavarovanji iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalne vrste nezgodno zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje, upoštevajo osebno okoliščino spola, kadar jo na podlagi ustreznih in točnih aktuarskih in statističnih podatkov uporabljajo kot odločilni faktor pri oceni tveganja. Statistični urad Republike Slovenije zagotavlja redno zbiranje, objavljane in posodabljanje točnih podatkov, pomembnih za uporabo spola kot odločilnega aktuarskega faktorja.

(8) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se dopolnilno zdravstveno zavarovanje izvaja v skladu z določbami zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino določb zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena.

Obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi zavarovalne pogodbe

84. člen

(1) Kadar je zavarovalec fizična oseba, mora zavarovalnica ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz 83. člena tega zakona s pisnim obvestilom zavarovalca seznaniti s podatki o:

1. firmi, pravno organizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, preko katere se sklepa zavarovalna pogodba;

2. splošnih zavarovalnih pogojih, ki veljajo za zavarovalno razmerje, in pravu, ki velja za zavarovalno pogodbo;

3. kadar se za zavarovalno razmerje ne uporabljajo splošni pogoji: o načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice;

4. času trajanja zavarovalne pogodbe;

5. o višini premije, pri čemer mora biti zavarovalna premija razčlenjena na zavarovalno premijo za posamezne nevarnosti, če zavarovalno razmerje krije nevarnosti iz več zavarovalnih vrst, in o višini prispevkov, davkov in drugih stroškov, ki se zaračunavajo poleg premije, in o skupnem znesku plačil;

6. roku, v katerem ponudnika veže ponudba;

7. pravici do preklica oziroma odstopa;

8. nazivu in naslovu nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnico.

(2) V primeru življenjskega zavarovanja in nezgodnega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije, mora obvestilo zavarovalcu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsegati tudi podatke o:

1. osnovah in merilih za udeležbo na dobičku;

2. tabeli odkupnih vrednosti;

3. minimalni zavarovalni vsoti za spremembo zavarovanja v zavarovanje brez premije (kapitalizacija) in o pravicah iz takega zavarovanja;

4. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje: o kritnem skladu, ki je oblikovan za ta zavarovanja, in strukturi naložb tega kritnega sklada;

5. o davčni ureditvi, ki velja v primeru zavarovanja.

Obveščanje zavarovalcev v času trajanja zavarovalne pogodbe

85. člen

(1) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz 83. člena tega zakona mora zavarovalnica zavarovalce obveščati o:

1. spremembi firme, pravnoorganizacijske oblike, sedeža ali naslova zavarovalnice oziroma podružnice, preko katere je bila sklenjena zavarovalna pogodba;

2. spremembah podatkov iz 3. do 5. točke prvega odstavka 84. člena tega zakona oziroma podatkov iz 1. do 4. točke drugega odstavka 84. člena tega zakona, če je do teh sprememb prišlo zaradi spremembe predpisov.

(2) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz drugega odstavka 84. člena tega zakona mora zavarovalnica oziroma zavarovalni posrednik enkrat letno obvestiti zavarovalca tudi o stanju udeležbe na dobičku.

Vsebina splošnih pogojev in obvestil

86. člen

Besedilo splošnih zavarovalnih pogojev in obvestil iz 84. oziroma 85. člena tega zakona mora biti enopomensko oblikovano, pregledno razčlenjeno, razumljivo in sestavljeno v slovenskem jeziku.

3.3. Opravljanje zavarovalnih poslov izven območja Republike Slovenije

Opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici

87. člen

(1) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle, za katere je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice bodisi preko podružnice bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Šteje se, da zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v državi članici, če sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v tej državi.

(3) Pri določitvi države članice, v kateri zavarovanja krijejo nevarnosti, se primerno uporablja drugi odstavek 6. člena tega zakona.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici

88. člen

(1) Zavarovalnica, ki namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor in navesti državo članico, v kateri namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov. Obvestilo mora obsegati opis zavarovalnih poslov, ki jih bo opravljala, z navedbo vrste in obsega teh poslov po posameznih zavarovalnih vrstah. Če namerava zavarovalnica v državi članici ustanoviti podružnico, mora obvestilo obsegati tudi:

1. imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice;

2. naslov podružnice v državi članici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;

3. spremembo poslovnega načrta z navedbo zavarovalnih vrst, v katerih namerava opravlјati zavarovalne posle ter organizacijsko strukturo podružnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora najkasneje v enem mesecu obvestilo iz prejšnjega odstavka posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti zavarovalnico.

(3) Hkrati s obvestilom iz prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor pristojnemu nadzornemu organu države članice posredovati tudi:

1. izjavo, da zavarovalnica dosega minimalno kapitalsko ustreznost,

2. podatke o zavarovalnih vrstah, v katerih sme zavarovalnica opravlјati zavarovalne posle, v skladu s dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Zavarovalnica lahko prične z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici z iztekom dveh mesecev, šteto od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije iz prvega odstavka tega člena in ob upoštevanju načrtovanega obsega poslovanja ugotovi, da zavarovalnica ne dosega mini-

malne kapitalске ustreznosti, oziroma, če bi bilo zaradi začetka opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici lahko ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor prepove zavarovalnici nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, če nastopijo okoliščine iz prejšnjega odstavka.

Sprememba podatkov iz obvestila

89. člen

(1) Določba 88. člena tega zakona se smiselno uporablja tudi, če namerava zavarovalnica, ki je v skladu s četrtnim odstavkom 88. člena tega zakona pričela z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, razširiti opravljanje zavarovalnih poslov na posle v zavarovalnih vrstah, ki niso bile navedene v obvestilu iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, oziroma če se spremenijo druge okoliščine oziroma pogoji, o katerih je Agencija za zavarovalni nadzor obvestila pristojni nadzorni organ države članice z obvestilom iz drugega odstavka 88. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice, če zavarovalnica ne dosega minimalne kapitalске ustreznosti.

Nadzor nad opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici

90. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad podružnico zavarovalnice v državi članici oziroma nad neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica opravlja zavarovalne posle, da opravi pregled poslovanja podružnice zavarovalnice v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države članice.

(3) Če zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, kljub opozorilu pristojnega nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Agencija za zavarovalni nadzor ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom. Agencija za zavarovalni nadzor mora nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih zavarovalnica opravlja zavarovalne posle.

Poročanje o zavarovalnih poslih v državah članicah

91. člen

(1) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o zavarovalnih poslih v posamezni državi članici, in sicer ločeno za zavarovalne posle, ki jih opravlja preko podružnice, in za zavarovalne posle, ki jih opravlja na podlagi neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati podatke o višini premij, zahtevkov in provizij, brez odbitkov pozavarovanj.

(3) Podrobnejšo vsebino poročil ter način in roke poročanja predpiše Agencija za zavarovalni nadzor.

(4) Na zahtevo pristojnega nadzornega organa države članice posreduje Agencija za zavarovalni nadzor informacije o vsebini poročil iz prvega odstavka tega člena v agregatni obliki pristojnemu nadzornemu organu države članice.

Opravljanje zavarovalnih poslov v tuji državi

92. člen

(1) Zavarovalnica sme opravljati zavarovalne posle v tuji državi bodisi preko podružnice bodisi neposredno, ob upoštevanju predpisov te države.

(2) Za ustanovitev podružnice v tujini mora zavarovalnica pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice v tujini se smiselno uporabljajo določbe prvega in četrtega do šestega odstavka 88. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tujini tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Zavarovalnica mora v roku osmih dni po pričetku neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov v tuji državi o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

3.4. Prosto opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic

Zavarovalnice držav članic

93. člen

(1) Zavarovalnica, ki je v državi članici upravičena opravljati zavarovalne posle v posameznih zavarovalnih vrstah, lahko zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah opravlja tudi na območju Republike Slovenije, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno.

(2) Za zavarovalnico iz prejšnjega odstavka oziroma njeno podružnico na območju Republike Slovenije veljajo naslednje določbe zakonov in na njihovi podlagi izdanih predpisov:

1. 83. do 86. člen tega zakona,

2. 228. člen tega zakona,

3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 2. člena tega zakona,

4. določbe drugih zakonov, ki zaradi zaščite javne koristi urejajo varstvo potrošnikov, preprečevanje pranja denarja oziroma druga področja, in ki veljajo za zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov

94. člen

(1) Zavarovalnica države članice lahko v Republiki Sloveniji začne opravljati zavarovalne posle neposredno, če pristojni nadzorni organ države članice Agenciji za zavarovalni nadzor posreduje naslednjo dokumentacijo:

1. izjavo pristojnega nadzornega organa matične države članice, da zavarovalnica države članice razpolaga s potrebnim kapitalom;

2. seznam zavarovalnih vrst, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov;

3. seznam zavarovalnih vrst, ki jih bo zavarovalnica sklepala na območju Republike Slovenije;

4. ime in naslov sedeža zavarovalnice, oziroma naslove poslovalnic, če ti niso enaki kot naslov sedeža.

(2) Podružnica zavarovalnice države članice lahko v Republiki Sloveniji začne opravljati zavarovalne posle z iztekom dveh mesecev, šteto od dne, ko je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo pristojnega nadzornega organa države članice, z naslednjo dokumentacijo:

1. poslovnim načrtom, ki med drugim določa vrste načrtovanih poslov in organizacijsko strukturo podružnice;

2. seznamom zavarovalnih vrst, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov;

3. naslov podružnice v državi članici, kjer se lahko pridobijo listine in kamor jih je mogoče predložiti;

4. imenom osebe, pooblaščen za vodenje podružnice;

5. izjavo pristojnega nadzornega organa matične države članice, da zavarovalnica države članice razpolaga s potrebnim kapitalom.

(3) Če je potrebno zaradi varovanja javne koristi v povezavi s 3. in 4. točko drugega odstavka 93. člena tega zakona opredeliti dodatne pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno, Agencija za zavarovalni nadzor o teh pogojih obvesti pristojni nadzorni organ države članice v dveh mesecih od prejema popolnega obvestila iz prejšnjega odstavka. Podružnica zavarovalnice države članice lahko v tem primeru začne opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije po prejemu obvestila Agencije za zavarovalni nadzor oziroma z iztekom dveh mesecev, šteto od dneva, ko Agencija za zavarovalni nadzor prejme obvestilo pristojnega nadzornega organa države članice iz prejšnjega odstavka.

(4) Zavarovalnica države članice, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati zavarovalne posle neposredno, lahko prične z opravljanjem teh z dnem, ko jo pristojni nadzorni organ države članice obvesti o tem, da je posredoval podatke iz prvega odstavka tega člena Agenciji za zavarovalni nadzor.

(5) Za spremembo zavarovalnih vrst, v katerih podružnica države članice opravlja zavarovalne posle se smiselno uporablja 2. točka prvega odstavka in drugi odstavek tega člena.

(6) Zavarovalnica države članice mora prenehati z opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji:

1. če pristojni nadzorni organ države članice odloči, da zavarovalnica države članice ne razpolaga z ustreznim kapitalom za nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov prek podružnice, ali

2. če preneha dovoljenje zavarovalnice države članice za opravljanje zavarovalnih poslov, ali

3. če podružnica zavarovalnice države članice ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena sme zavarovalnica države članice pričeti z opravljanjem obveznih zavarovanj v prometu, če Agenciji za zavarovalni nadzor predloži potrdilo Slovenskega zavarovalnega združenja, iz katerega izhaja, da je zavarovalnica države članice:

1. članica Slovenskega zavarovalnega združenja,

2. pristopila k škodnemu skladu ter odškodninskemu uradu, kot ju predpisuje zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, in se zavezala k financiranju škodnega sklada in odškodninskega urada ter izpolnjevanju drugih obveznosti, potrebnih za delovanje škodnega sklada in odškodninskega urada.

(8) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena sme zavarovalnica države članice pričeti z opravljanjem obveznih zavarovanj v prometu oziroma dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznani s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec preden jih začne uporabljati.

(9) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji iz prejšnjega odstavka niso v skladu s predpisi, zavarovalnici države članice odredi, da zavarovalne pogoje uskladi s predpisi. Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ države članice te zavarovalnice.

Nadzor nad opravljanjem zavarovalnih poslov zavarovalnice države članice

95. člen

(1) Nadzor nad zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, opravlja pristojni nadzorni organ države članice.

(2) Pristojni nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja zavarovalnice te države članice.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni nadzorni organ oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi določb 301. do 306. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega nadzornega organa države članice mora Agencija za zavarovalni nadzor opraviti pregled poslovanja podružnice zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna opraviti pregled poslovanja zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 301. do 306. člena tega zakona zaradi nadzora nad poslovanjem v skladu z določbami iz drugega odstavka 93. člena tega zakona.

Ukrepi nadzora nad zavarovalnico države članice

96. člen

(1) Če zavarovalnica države članice na območju Republike Slovenije krši določbe iz drugega odstavka 93. člena tega zakona, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti Agencija za zavarovalni nadzor pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici države članice za kršitve storjene na območju Republike Slovenije izreče tudi dodatni ukrep prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 10. točki drugega odstavka 181. člena tega zakona.

(4) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ države članice.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici države članice izreče začasno prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb, ne da bi predhodno obvestila pristojni nadzorni organ države članice, če zaradi zaščite interesov zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ni mogoče odlašati.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora o začasni prepovedi sklepanja zavarovalnih pogodb obvestiti pristojni nadzorni organ države članice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

3.5. Opravljanje zavarovalnih poslov tujih zavarovalnic

Opravljanje zavarovalnih poslov tuje zavarovalnice

97. člen

(1) Tuja zavarovalnica lahko na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle samo preko podružnice.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko:

1. tuja zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj, na ozemlju Republike Slovenije opravlja pozavarovalne posle prek podružnice ali neposredno samo, če so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka tega člena;

2. tuja zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovanj vozil, pomorskih in transportnih zavarovanj ali zavarovanj zrakoplovov oziroma drugih letalskih naprav, na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle iz teh zavarovalnih podskupin tudi neposredno samo, če so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek tuja zavarovalnica ne sme na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalnih poslov zavarovanja potnikov v javnem prometu proti posledicam nesreče in zavarovanja avtomobilske odgovornosti, kakor so urejena v zakonu, ki ureja področje obveznih zavarovanj v prometu.

(3) Podružnica tuje zavarovalnice mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. posle podružnice morata voditi dve poslovodji, za kateri se smiselno uporabljajo določbe 22. do 26. člena in 28. člena tega zakona;

2. podružnica mora biti ustrezno kadrovsko in tehnično usposobljena za opravljanje zavarovalnih poslov;

3. podružnica mora razpolagati z ustreznim lastnim kapitalom; za lastni kapital podružnice se smiselno uporabljajo določbe 110. oziroma 111. člena tega zakona;

4. podružnica mora na ozemlju Republike Slovenije razpolagati z ustreznim premoženjem najmanj v višini ene polovice zamčenega kapitala, kot je predpisan v 112. členu tega zakona, ter deponirati denarni znesek kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, sklenjenih na območju Republike Slovenije, oziroma, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji v višini ene četrtine zamčenega kapitala podružnice (v nadaljnjem besedilu: jamstveni depozit). Presežek lastnih sredstev podružnice nad zahtevanim minimalnim kapitalom oziroma zamčenim kapitalom, glede na to, kateri je višji, mora biti naložen na območju države članice.

(4) Za podružnico tuje zavarovalnice veljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. 83. do 86. člen,

2. 227. člen,

3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 2. člena tega zakona,

4. določbe 5., 7. in 8. poglavja.

(5) Za zavarovalnico iz 2. točke drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 93., 94., 95. in 96. člena tega zakona.

(6) Neposredno opravljanje storitev v skladu z drugim odstavkom tega člena je dovoljeno, če:

1. Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi vloge tuje zavarovalnice, ki namerava na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalne posle ali na podlagi vloge pristojnega nadzornega organa tuje države z odločbo ugotovi, da so zahteve glede poslovanja zavarovalnic v državi sedeža vsaj enake kakor v EU,

2. se nadzorni organ tuje zavarovalnice s sporazumom o sodelovanju zaveže na primeren način sodelovati z Agencijo za zavarovalni nadzor.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor s pravilnikom določi potrebne podatke in dokumente, ki se priložijo k vlogi iz 1. točke prejšnjega odstavka in dolžino rokov za sporočanje navedenih podatkov.

(8) Za nadzor nad tujo zavarovalnico in podružnico, ki jo je ustanovila na območju Republike Slovenije, se smiselno uporabljajo določbe 11. poglavja tega zakona.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

98. člen

(1) Tuja zavarovalnica lahko na ozemlju Republike Slovenije ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice je potrebno priložiti:

1. akt o ustanovitvi podružnice;

2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično zavarovalnico;

3. statut oziroma pravila matične zavarovalnice;

4. revidirana letna poročila matične zavarovalnice za zadnja tri leta poslovanja;

5. če iz izpiska iz 2. točke niso razvidni podatki o lastnikih matične zavarovalnice: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje lastnike in njihove deleže pri upravljanju matične zavarovalnice;

6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so pri upravljanju matične zavarovalnice udeležene z več kot 10%;

7. poslovni načrt z vsebino, določeno v 70. členu tega zakona;

8. izjavo, da bo podružnica vodila in hranila vso dokumentacijo, ki se nanaša na poslovanje podružnice, na sedežu podružnice;

9. dokaze o zagotovitvi ustreznega lastnega kapitala in jamstvenega depozita;

10. dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice določi način zagotovitve jamstvenega depozita.

(4) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice se smiselno uporablja 66. do 68. člen tega zakona.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice tudi,

1. če je ob upoštevanju predpisov države sedeža te zavarovalnice oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona, ali

2. če zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji v tej državi ne morejo opravljati zavarovalnih poslov ali če zaradi predpisov te države oziroma prakse pri izvajanju teh predpisov nimajo enakih konkurenčnih možnosti za opravljanje zavarovalnih poslov, kot jih imajo zavarovalnice te države, pri čemer navedena omejitev ne velja za zavarovalnice s sedežem v državi članici OECD.

Posebne določbe za podružnico švicarske zavarovalnice

99. člen

(1) Za podružnico švicarske zavarovalnice na območju Republike Slovenije se ne uporabljajo naslednje določbe tega zakona:

– točka 68. člena v zvezi s četrtem odstavkom 98. člena tega zakona,

– in 4. točka tretjega odstavka 97. člena tega zakona,

– točka petega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprositi za mnenje. Če pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da ustanovitvi podružnice ne nasprotuje.

(3) Pred odločitvijo o odvzemu dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprositi za mnenje. Če Agencija za zavarovalni nadzor pred pridobitvijo mnenja iz prejšnjega stavka podružnici švicarske zavarovalnice izreče prepoved sklepanja zavarovalnih pogodb, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije.

4. SODELOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI IN ORGANI EU

Medsebojno sodelovanje domačih nadzornih organov

100. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor in organi, ki so pristojni za nadzor drugih finančnih organizacij, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede zavarovalnice oziroma druge finančne organizacije, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad finančno organizacijo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Nadzorni organi si v največji možni meri prizadevajo k poenotenju nadzorniških praks ter v tem okviru tudi k primerljivosti metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja s tveganji ter k čim boljši medsebojni izmenjavi informacij.

(4) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

(5) Nadzorni organi morajo vse podatke, ki jih pridobijo na podlagi prejšnjih odstavkov tega člena oziroma na podlagi izmenjave podatkov z nadzornimi organi držav članic oziroma tujih držav, varovati kot zaupne in jih smejo uporabiti samo za namene, za katere so bili ti podatki pridobljeni.

Sodelovanje z nadzornimi organi držav članic

100.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic. Dajati jim mora informacije, ki so ključne ali pomembne za opravljanje njihovih nalog nadzora. Za uresničitev tega namena mora drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo dati vse informacije, ki so ključne ali pomembne za opravljanje nalog nadzora tega nadzornega organa;

2. na lastno pobudo dati vse informacije, ki so ključne za opravljanje nalog nadzora tega nadzornega organa.

(2) Informacija se šteje za ključno po prejšnjem odstavku, če bi lahko bistveno vplivala na presojo finančne trdnosti nadzorovane finančne družbe druge države članice.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor in drugih nadzornih organov Republike Slovenije s pristojnim nadzornim organom države članice, če zahteva posvetovanje ali informacije pri odločanju o zahtevi za pridobitev kvalificirane deleža v nadzorovani finančni družbi te države članice, ki jo je vložila:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji,

2. kreditna institucija, borzoposredniška družba ali družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji ali

3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

Obdelava podatkov in posredovanje informacij

101. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna zbirati in obdelovati podatke o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za podatke iz prejšnjega odstavka, ki so pomembni za izvrševanje nalog in pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, določenih s tem zakonom, se štejejo zlasti podatki o:

1. dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in drugih dovoljenjih, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona;

2. članih uprave in nadzornih svetov zavarovalnic, njihovi organizaciji, delovanju notranjih revizij;

3. podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji;

4. podružnicah zavarovalnic v tuji državi in podružnicah tujih zavarovalnic v Republiki Sloveniji;

5. spoštovanju določb o obvladovanju tveganj iz 5. poglavja in 6. poglavja tega zakona in na njihovi podlagi izdanih predpisov;

6. poročilih iz 140. člena tega zakona;
7. imetnikih kvalificiranih deležev iz 18. člena tega zakona;

8. revidiranih letnih poročilih iz 167. člena tega zakona;
9. izvršenih ukrepov nadzora iz 178. člena tega zakona;
10. informacije, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pridobila v okviru izmenjave informacij od pristojnih nadzornih organov držav članic.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka sme Agencija za zavarovalni nadzor posredovati:

1. domačim nadzornim organom v okviru sodelovanja domačih nadzornih organov na podlagi 100. člena tega zakona;

2. pristojnim organom držav članic, če jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad opravljanjem zavarovalnih poslov in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

3. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem zavarovalnih poslov, ob pogoju vzajemnosti, in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

4. centralnim bankam držav članic, če jih te potrebujejo za opravljanje nalog iz svoje pristojnosti in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

5. centralnim bankam tujih držav, če jih te potrebujejo za opravljanje nalog iz njihovih pristojnosti, ob pogoju vzajemnosti in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

6. pristojnim nadzornim organom držav članic, če jih ti potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad plačilnimi sistemi in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

7. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih ti potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad plačilnimi sistemi, ob pogoju vzajemnosti, in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

8. sodišču, če jih potrebuje v postopku stečaja nad zavarovalnico;

9. Slovenskemu inštitutu za revizijo, če jih potrebuje v postopku nadzora nad revizijsko družbo, ki je revidirala računovodske izkaze zavarovalnice;

10. Ministrstvu za finance Republike Slovenije, če jih ta potrebuje za pripravo predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in davčnega sistema, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 260. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme Agencija za zavarovalni nadzor podatke iz 10. točke drugega odstavka tega člena posredovati samo, če je to izrecno dovolil organ, ki je te podatke posredoval Agenciji za zavarovalni nadzor. Ti podatki se lahko uporabijo samo za namen, za katerega je bilo dano dovoljenje.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora obveščati Komisijo Evropskih skupnosti in nadzorne organe drugih držav članic o tem, katerim subjektom iz tretjega odstavka tega člena se posreduje podatke iz drugega odstavka tega člena.

Obveščanje Evropske komisije o zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila

102. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora obveščati Evropsko komisijo o zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila iz petega odstavka 88. člena tega zakona.

Obveščanje Evropske komisije o razmerjih s tujimi državami

103. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora obvestiti Evropsko komisijo ter pristojne nadzorne organe držav članic o:

1. izdaji vsakega dovoljenja zavarovalnici, katere posredno ali neposredno nadrejena družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi;

2. izdaji vsakega dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba postane nadrejena družba zavarovalnice.

(2) Obvestilo iz 1. točke prejšnjega odstavka pomeni uradno obvestilo, v katerem Agencija za zavarovalni nadzor navede tudi organizacijsko strukturo skupine.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor obvešča Evropsko komisijo o vseh pomembnejših ovirah, na katere so naleteli zavarovalnice pri opravljanju zavarovalnih poslov v tujih državah.

(4) Če Evropska komisija odloči, da morajo nadzorni organi držav članic zadržati oziroma prekiniti odločanje o zahtevah oseb posamezne tuje države, mora Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom prekiniti postopek za največ tri mesece v zadevah odločanja o:

1. zahtevah za izdajo dovoljenja zavarovalnici, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije;

2. zahtevah za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije, postane obvladujoča družba zavarovalnice.

(5) V obdobju, ko traja prekinitev postopka na podlagi tretjega odstavka tega člena, rok za odločitev iz prvega odstavka 329. člena tega zakona ne teče.

(6) Če Evropski svet odloči, da se zadržanje oziroma prekinitev postopkov iz tretjega odstavka tega člena podaljša, mora Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom podaljšati prekinitev postopka iz tretjega odstavka tega člena za obdobje, določeno z odločitvijo Evropskega sveta.

(7) Ukrepi iz tretjega in petega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. ustanovitev zavarovalnice kot odvisne družbe zavarovalnice, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati zavarovalne posle v državi članici, oziroma od te zavarovalnice odvisne družbe;

2. pridobitev kvalificiranega deleža, katerega bodoči imetnik bo zavarovalnica, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati zavarovalne posle v državi članici, oziroma od te zavarovalnice odvisna družba.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor mora Evropsko komisijo na njeno zahtevo obvestiti o vsaki zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena oziroma o vsaki zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega bi tuji imetnik postal obvladujoča družba zavarovalnice, če Evropska komisija te podatke potrebuje za ugotovitev dejstev, pomembnih za sprejem odločitve na podlagi tretjega oziroma petega odstavka tega člena.

5. OBVLADOVANJE TVEGANJ

5.1. Splošne določbe

Obvladovanje tveganj

104. člen

(1) Zavarovalnica mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh poslov (kapitalska ustreznost).

(2) Zavarovalnica mora poslovati tako, da tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena pri posameznih oziroma vseh vrstah zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, nikoli ne presežejo omejitev določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Zavarovalnica mora poslovati tako, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) ter da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

5.2. Kapital zavarovalnice

Kapital zavarovalnice

105. člen

Kapital zavarovalnice se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja določb o obvladovanju tveganj (v nadaljnjem besedilu: kapital) izračuna na način, določen v naslednjih členih tega razdelka.

Temeljni kapital

106. člen

(1) Pri izračunu temeljnega kapitala zavarovalnice se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital delniške družbe, razen na podlagi kumulativnih prednostnih delnic vplačanega osnovnega kapitala oziroma ustanovni kapital in sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje;

2. kapitalske rezerve, razen kapitalskih rezerv povezanih s kumulativnimi prednostnimi delnicami;

3. rezerve iz dobička, razen rezerv za lastne delnice in lastne poslovne deleže;

4. preneseni čisti dobiček iz prejšnjih let;

5. presežek iz prevrednotenja v zvezi s sredstvi, ki niso financirana iz zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice in lastni poslovni deleži;

2. neopredmetena dolgoročna sredstva;

3. prenesena čista izguba iz prejšnjih let in izguba tekega leta;

4. razlika med nediskontiranimi in diskontiranimi škodnimi rezervacijami.

(3) Ne glede na določbo 4. točke prejšnjega odstavka se razlika med nediskontiranimi in diskontiranimi škodnimi rezervacijami ne upošteva kot odbitna postavka za zavarovanje nevarnosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona in za rezervacije iz naslova rent v ostalih zavarovalnih vrstah.

(4) Temeljni kapital mora biti vedno najmanj enak zajamčenemu kapitalu iz 112. člena tega zakona.

Dodatni kapital

107. člen

(1) Pri izračunu dodatnega kapitala zavarovalnice se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic;

2. kapitalske rezerve povezane s kumulativnimi prednostnimi delnicami;

3. podrejeni dolžniški instrumenti;

4. izravnalne rezervacije, ki jih oblikujejo zavarovalnice po lastni presoji;

5. druge postavke.

(2) Postavke iz prejšnjega odstavka se pri izračunu dodatnega kapitala upoštevajo največ v obsegu, določenem s predpisom iz 109. člena tega zakona glede na nižjega izmed kapitala zavarovalnice iz 106. člena tega zakona ali minimalnega kapitala zavarovalnice iz 110. in 111. člena tega zakona. Med druge postavke iz 5. točke prejšnjega odstavka se na

podlagi zahteve zavarovalnice, podprte z ustreznimi dokazili, in z dovoljenjem Agencije za zavarovalni nadzor šteje:

– vrednost matematične rezervacije, ki v izračunu ne upošteva oziroma delno upošteva strošek pridobivanja zavarovanj iz premijskega izračuna, zmanjšana za matematično rezervacijo, ki v izračunu upošteva strošek pridobivanja zavarovanj iz premijskega izračuna. Stroški pridobivanja zavarovanj v izračunu matematične rezervacije ne smejo presegati 3,5% od zavarovalne vsote. V izračunu razlik matematičnih rezervacij se negativne vrednosti postavijo na nič;

– polovica nevplačanega vpoklicanega kapitala delniške družbe oziroma ustanovnega kapitala vzajemne družbe.

(3) Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplčila šele po poplčilu drugih upnikov izdajatelja, oziroma ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena zavarovalnica.

Izračun kapitala

108. člen

(1) Pri izračunu kapitala zavarovalnice se seštevek temeljnega in dodatnega kapitala zmanjša za naslednje postavke:

1. udeležbo v drugih zavarovalnicah, pozavarovalnicah, zavarovalnih holdingih, bankah, borzno-posredniških družbah, družbah za upravljanje in drugih finančnih institucijah, kolikor skladno s predpisi izračunavajo kapitalsko ustreznost, v katerih je zavarovalnica udeležena skladno s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;

2. naložbe v podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe iz prejšnje točke, ki se pri ugotavljanju kapitalske ustreznosti teh oseb upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala in v katerih je zavarovalnica udeležena skladno s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;

3. nelikvidna sredstva.

(2) Nelikvidna sredstva so naložbe zavarovalnice v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

Predpis o obvladovanju tveganj

109. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za obvladovanje tveganj, s katerimi določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala zavarovalnice in kapitalske ustreznosti,

2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,

3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz drugega odstavka 108. člena tega zakona ter sredstev na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje iz 44.a člena tega zakona,

4. podrobnejša pravila za izračun minimalnega kapitala zavarovalnice iz 110., 111. in 139. člena tega zakona,

5. podrobnejša pravila in minimalne standarde, lahko pa tudi metodologijo, za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. podrobnejše vrste in lastnosti kritnega premoženja in premoženja kritnega sklada ter podrobnejša pravila za razpršitev in omejitev teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost,

7. usmeritve za izračun lastnih deležev zavarovalnice v tabelah maksimalnega kritja in usmeritve za ugotavljanje največje verjetne škode,

8. podrobnejši način izračuna količnikov likvidnosti in najmanjši obseg likvidnosti, ki jo mora zavarovalnica zagotavljati,
9. podrobnejšo vsebino poročil iz 140. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

5.3. Kapitalska ustreznost

Minimalni kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini premoženjskih zavarovanj

110. člen

(1) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini premoženjskih zavarovanj, in kapital pozavarovalnice mora biti vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, izračunanim z uporabo premijskega količnika oziroma škodnega količnika, in sicer tistim od obeh, ki so višje.

(2) Kapitalske zahteve se z uporabo premijskega količnika izračunajo na naslednji način:

1. vsota zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, do skupne višine 50.000.000 eurov se pomnoži z 0,18, vsota teh zavarovalnih premij, v višini, ki presega 50.000.000 eurov, pa se pomnoži z 0,16;

2. vsota obeh zmnožkov iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, in

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;

3. kot vsota zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, se upošteva znesek, ki je enak večjemu izmed kosmatih obračunanih premij ali kosmatih prihodkov od premij. Pred določitvijo vsote iz prejšnjega stavka se upoštevajo določila 4., 5. in 6. točke tega odstavka;

4. pri izračunu vsote zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, se za 50% poveča obračunana kosmata zavarovalna premija oziroma kosmati prihodki od premij za zavarovalne vrste iz 11., 12. in 13. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;

5. pri izračunu vsote zavarovalnih premij se upošteva tudi premija za rizike, sprejete v sozavarovanje ali pozavarovanje;

6. od vsote zavarovalnih premij se odšteje premija za zavarovanja, ki so bila odpovedana v poslovnem letu, ter celotni zneski morebitnih davkov ali prispevkov, vključenih v vsoti zavarovalnih premij.

(3) Kapitalske zahteve se z uporabo škodnega količnika izračunajo na naslednji način:

1. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje, do skupne višine 35.000.000 eurov se pomnoži z 0,26, vsota teh terjatev v višini, ki presega 35.000.000 eurov pa z 0,23;

2. vsota obeh zmnožkov iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, in

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;

3. v zavarovalnih vrstah iz 11., 12. in 13. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona se obračunan znesek škod, škodne rezervacije in terjatve iz naslova izplačanih odškodnin oziroma zavarovalnin poveča za 50%;

4. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin se izračuna tako, da se znesek kosmatih obračunanih škod za obdobje, določeno v četrtem in petem odstavku tega člena, povečan za znesek kosmatih škodnih rezervacij na koncu obdobja ter zmanjšan za znesek kosmatih škodnih rezervacij na začetku

obdobja in zmanjšan za znesek uveljavljenih regresnih terjatev v navedenem obdobju, deli s številom let v obdobju;

5. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin zajema v izračunu tudi v sozavarovanje in v pozavarovanje sprejete pogodbe.

(4) Pri izračunu letnih vsot terjatev na izplačilo odškodnin iz 1. točke prejšnjega odstavka se upošteva obdobje zadnjih treh poslovnih let.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se v primeru, če zavarovalnica izključno oziroma v prevladujočem deležu sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti kredita, nevihte, toče ali pozebe, pri izračunu letnih vsot terjatev na izplačilo odškodnin upošteva obdobje zadnjih sedmih poslovnih let.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena so kapitalske zahteve za zdravstvena zavarovanja, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, ena tretjina kapitalskih zahtev iz prvega odstavka tega člena oziroma enake kapitalskim zahtevam, izračunanim po drugem odstavku 111. člena tega zakona, če so te višje, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če se zavarovalne premije izračunavajo na podlagi verjetnostnih izračunov z uporabo zavarovalno-tehničnih podlag,

2. če zavarovalnica v zvezi s temi zavarovanji oblikuje rezervacije za starost,

3. če premije obsegajo varnostni dodatek,

4. če zavarovalnica najkasneje po izteku treh let nima več pravice odpovedati zavarovalne pogodbe,

5. če je z zavarovalno pogodbo določena možnost zvišanja premij oziroma zmanjšanja obveznosti zavarovalnice.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se kapitalske zahteve za prvo leto poslovanja zavarovalnice izračunajo z uporabo premijskega količnika.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli manjši od zneska zaimenjenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

(9) Pri izračunu skupnega zneska terjatev za izplačilo odškodnin iz drugega in tretjega odstavka tega člena se poleg prijavljenih terjatev upoštevajo tudi ocenjene terjatve, za katere se oblikujejo škodne rezervacije po 116. členu tega zakona.

(10) V primeru, ko je izračunani minimalni kapital zavarovalnice za tekoče leto manjši od izračunanega minimalnega kapitala za preteklo leto, mora biti minimalni kapital zavarovalnice najmanj enak minimalnemu kapitalu zavarovalnice za preteklo leto, pomnoženemu z razmerjem med navedenimi čistimi škodnimi rezervacijami na koncu tekočega leta in s čistimi škodnimi rezervacijami na koncu preteklega leta, vendar ne z več kot 1.

(11) Ko Evropska komisija v Uradnem listu Evropske skupnosti objavi spremembe zneskov iz člena 1(3) Direktive 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17), Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske, ki se uporabljajo pri izračunu kapitalskih zahtev iz 1. točke drugega odstavka in iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

(12) Ne glede na 1. točko drugega odstavka in 1. točko tretjega odstavka tega člena je znesek za pozavarovalnice enak 50.000.000 eurov ob premiskem količniku oziroma 35.000.000 eurov ob škodnem količniku.

Minimalni kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj

111. člen

(1) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj, se izračuna, kot je določeno v drugem, tretjem, četrtem, petem, šestem in sedmem odstavku tega člena.

(2) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 19. in 20. točke drugega odstavka 2. člena

tega zakona, mora biti vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, izračunan kot vsota prvega in drugega rezultata.

Prvi rezultat se izračuna na naslednji način:

1. vsota matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,04;

2. zmnožek iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom matematičnih rezervacij na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za matematične rezervacije za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
– skupnim zneskom matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje,

vendar ne z manj kot 0,85.

Drugi rezultat se izračuna samo za zavarovanja, pri katerih tvegani kapital ni negativen, in sicer na naslednji način:

1. znesek tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,003;

2. zmnožek iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za znesek tveganega kapitala za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
– skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5.

3. Ne glede na določbo druge alineje prejšnje točke se pri izračunu kapitalskih zahtev za življenjska zavarovanja za primer smrti znesek iz druge alineje prejšnje točke pomnoži z 0,001, če je zavarovanje sklenjeno do največ treh let oziroma z 0,0015, če je zavarovanje sklenjeno za več kot tri leta in največ pet let.

(3) Za zavarovanja s kapitalizacijo izplačil iz 23. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona so kapitalske zahteve enake prvemu rezultatu iz prejšnjega odstavka.

(4) Za zavarovanja iz 21. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona in za posle upravljanja pokojninskih skladov (osmi odstavek 14. člena tega zakona) se kapitalske zahteve izračunajo na naslednji način:

a) 4% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica prevzema naložbeno tveganje;

b) 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja, vendar so stroški upravljanja določeni in nespremenljivi za obdobje daljše od petih let;

c) 25% neto administrativnih stroškov preteklega poslovnega leta, ki se nanašajo na izvajanje teh zavarovanj, če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja in stroški upravljanja niso določeni in nespremenljivi;

d) 0,3% tveganega kapitala v višini, določeni v skladu z drugim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica krije nevarnost smrti.

(5) Za tontine iz 22. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona so kapitalske zahteve enake 0,01 vrednosti kapitaliziranega premoženja.

(6) Za dodatna zavarovanja, definirana v dvanajstem odstavku 14. člena tega zakona, se v izračunu minimalnega kapitala upoštevata premijski in škodni količnik v skladu s 110. členom tega zakona.

(7) Za zavarovalno vrsto iz 24. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona se minimalni kapital izračuna kot vsota prvega rezultata iz drugega odstavka tega člena in zneska, izračunanega v skladu s 110. členom tega zakona.

(8) Tvegani kapital iz tretjega odstavka tega člena je razlika med zavarovalno vsoto za primer smrti in oblikovano matematično rezervacijo.

(9) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli manjši od zneska zaimčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

Zaimčeni kapital

112. člen

(1) Zaimčeni kapital predstavlja eno tretjino minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka zaimčeni kapital zavarovalnice, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj, ne sme biti nikoli nižji od:

1. zneska 2,000.000 eurov,

2. zneska 3,000.000 eurov, če ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov za vse ali nekatere zavarovalne vrste iz 10. do 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zaimčeni kapital ne sme biti nikoli nižji od zneska 3,000.000 eurov, če ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, ki krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zaimčeni kapital pozavarovalnice ne sme biti nikoli nižji od zneska 3,000.000 eurov.

(5) Ko Evropska komisija v Uradnem listu Evropske skupnosti objavi spremembo zneska iz člena 1(4) Direktive 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17) ali zneska iz člena 29 Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L št. 345 z dne 19. decembra 2002, str. 1), ali zneskov iz člena 40(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju in o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 92/49/EGS ter direktiv 98/78/ES in 2002/83/ES (UL L št. 323 z dne 9. decembra 2005, str. 1), Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske zaimčenega kapitala iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

5.4. Zavarovalno-tehnične rezervacije

Zavarovalno-tehnične rezervacije

113. člen

(1) Zavarovalnica mora v zvezi z vsemi zavarovalnimi posli, ki jih opravlja, oblikovati ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, namenjene kritju bodočih obveznosti iz zavarovanj in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz zavarovalnih poslov, ki jih opravlja.

(2) Zavarovalnica mora oblikovati naslednje vrste zavarovalno-tehničnih rezervacij:

1. rezervacije za prenosne premije,

2. rezervacije za bonuse, popuste in storno,

3. škodne rezervacije,

4. izravnalne rezervacije,

5. druge zavarovalno-tehnične rezervacije.

(3) Zavarovalnica, ki sklepa življenjska zavarovanja oziroma nezgodna ali zdravstvena zavarovanja, za katere se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, mora v zvezi s temi zavarovanji oblikovati tudi matematične rezervacije.

(4) Zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, mora v zvezi s temi zavarovanji oblikovati tudi posebne rezervacije.

Rezervacije za prenosne premije

114. člen

Rezervacije za prenosne premije pri posameznem zavarovanju se oblikuje v višini tistega dela obračunane premije, ki se nanaša na zavarovalno kritje za zavarovalno obdobje po zaključku obračunskega obdobja, za katerega se izračunava rezervacija.

Rezervacije za bonuse, popuste in storno

115. člen

Rezervacije za bonuse in popuste se oblikujejo v višini zneskov, do izplačila katerih so upravičeni zavarovalci, zavarovanci ali drugi upravičenci iz naslova:

1. pravice do udeležbe v dobičku iz njihovih zavarovanj oziroma drugih upravičenj na podlagi zavarovalne pogodbe (bonusi),
2. pravice do delnega znižanja premije (popusti),
3. pravice do povrnitve dela premije za neporabljeni čas zavarovanja zaradi predčasnega prenehanja zavarovanja (storno).

Škodne rezervacije

116. člen

(1) Škodne rezervacije se oblikujejo v višini ocenjenih obveznosti, ki jih je zavarovalnica dolžna izplačati na podlagi zavarovalnih pogodb, pri katerih je zavarovalni primer nastopil do konca obračunskega obdobja, in sicer ne glede na to ali je zavarovalni primer že prijavljen, vključno z vsemi stroški, ki na podlagi teh pogodb bremenijo zavarovalnico.

(2) Škodne rezervacije morajo vključevati poleg ocenjenih obveznosti za prijavljene nastale, a še nerešene škode, tudi ocenjene obveznosti za že nastale, a še neprijavljene škode.

Matematične rezervacije

117. člen

(1) Matematične rezervacije se oblikujejo v višini sedanje vrednosti ocenjenih bodočih obveznosti zavarovalnice na podlagi sklenjenih zavarovanj zmanjšano za sedanjo ocenjeno vrednost bodočih premij, ki bodo vplačane na podlagi teh zavarovanj.

(2) Matematične rezervacije se izračunavajo z uporabo ustreznega aktuarskega vrednotenja, ki upošteva vse bodoče obveznosti zavarovalnice, na podlagi posamezne zavarovalne pogodbe, vključno z:

1. zjamčenimi izplačili, do katerih je zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec upravičen,
2. bonusi, do katerih je upravičen zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec bodisi samostojno bodisi skupaj z drugimi zavarovalci, zavarovanci ali drugimi upravičenci, ne glede na to, v kakšni obliki so izraženi,

3. vsemi upravičenji, med katerimi lahko zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec izbira na podlagi zavarovalne pogodbe,

4. stroški, vključno s provizijami.

(3) Pri izbiri metode aktuarskega vrednotenja mora zavarovalnica ustrezno upoštevati tudi metode vrednotenja kritnega premoženja, ki jih uporablja.

(4) Zavarovalnica mora izračunavati matematične rezervacije posamično za vsako zavarovalno pogodbo. Uporaba ustreznih približkov oziroma posplošitev je dovoljena samo, kadar je verjetno, da bo njihova uporaba privedla do približno enakega rezultata kot posamični izračun.

(5) Kadar ima zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec na podlagi zavarovalne pogodbe pravico do izplačila odkupne vrednosti, matematične rezervacije oblikovane v zvezi s to pogodbo ne smejo biti manjše od odkupne vrednosti.

(6) Rezervacije za starost so matematične rezervacije zdravstvenih zavarovanj, ki so oblikovane v višini, ki zadošča za pokrivanje obveznosti doživljenjskega zavarovanja. Namenjene so pokrivanju primanjkljaja zaradi premije, ki se v času trajanja zavarovanja ne spreminja, medtem ko se zaradi naraščajoče starosti zdravstveno tveganje povečuje. Ne glede na določbe prvega stavka tega odstavka so lahko rezervacije za starost oblikovane v višini, ki zadošča za pokrivanje obveznosti za obdobje najmanj do tiste starosti zavarovanca, od katere naprej ima zavarovanec iste zavarovane nevarnosti, kot po zavarovalni pogodbi, v celoti krite že po samem zakonu. Pri izračunu rezervacij za starost se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja. Določbe tega odstavka se ne uporabljajo za zavarovanja iz enajstega odstavka 14. člena tega zakona.

(7) Zavarovalnica mora v dodatku k letnemu poročilu opisati podlage in metode, ki jih uporablja pri izračunu matematičnih rezervacij.

Izravnalne rezervacije

118. člen

(1) Zavarovalnica oblikuje izravnalne rezervacije samo v zavarovalni vrsti kreditno zavarovanje iz 14. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Način oblikovanja izravnalnih rezervacij iz prejšnjega odstavka predpiše Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s Prilogo D k direktivi Sveta 87/343/ES z dne 22. junija 1987 o spremembi prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede kreditnega in kavcijskega zavarovanja (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 72).

Druge zavarovalno-tehnične rezervacije

119. člen

Druge zavarovalno-tehnične rezervacije oblikuje zavarovalnica glede na predvidene bodoče obveznosti in tveganja velikih škod, ki izhajajo na primer iz zavarovanja odgovornosti za jedrsko škodo, proizvajalčeve odgovornosti za farmacevtske izdelke, potresa, poplave in druge obveznosti in tveganja, v zvezi s katerimi ne oblikuje posameznih rezervacij iz 1. do 4. točke drugega odstavka ter tretjega in četrtega odstavka 113. člena tega zakona.

5.5. Kritno premoženje

5.5.1. Splošne določbe

Kritno premoženje

120. člen

(1) Kritno premoženje je premoženje zavarovalnice, namenjeno kritju bodočih obveznosti iz zavarovanj, ki jih sklepa zavarovalnica in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz zavarovalnih poslov, ki jih opravlja zavarovalnica, ter v zvezi s katerimi je zavarovalnica dolžna oblikovati zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Zavarovalnica mora kritno premoženje naložiti v skladu z določbami tega razdelka in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Vrednost kritnega premoženja mora biti najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(3) Pri izbiri naložb kritnega premoženja mora zavarovalnica upoštevati vrste zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, tako, da je zagotovljena varnost, donosnost in tržnost naložb ter ustrezna ročnost, raznovrstnost in razpršitev teh naložb.

Vrste dovoljenih naložb

121. člen

(1) Kritno premoženje lahko predstavljajo samo naslednje vrste naložb:

1. vrednosti papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država članica oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, oziroma za katere jamči ena od teh oseb,

2. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

3. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državi članici oziroma državi članici OECD,

4. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

5. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, in če so izdane kot vrednostni papir,

6. investicijski kuponi vzajemnih skladov oziroma delnice investicijskih družb, ki svoje premoženje nalagajo izključno v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe,

7. terjatev iz naslova posojil, zavarovanih z zastavno pravico na nepremičnini, če je zastavna pravica vpisana v zemljiški oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici, in če višina terjatve ni višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način, če je na nepremičnini že vpisana ena ali več zastavnih pravic, višina terjatve ne sme biti višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, zmanjšane za vrednost že vpisane zastavne oziroma zastavnih pravic,

8. terjatev iz naslova posojil bankam s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, oziroma za izplačilo katerih, vključno z obrestmi, jamči banka s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

9. terjatev iz naslova posojil, ki so zavarovane z zastavno pravico na vrednostnih papirjih iz 1., 2. oziroma 4. točke tega odstavka,

10. terjatev iz naslova drugih posojil, ki so ustrezno zavarovane,

11. predplačila na račun odkupne vrednosti zavarovanja na podlagi zavarovalnih polic in posojila zavarovana z odkupno vrednostjo zavarovalne police,

12. nepremičnine in druge stvarne pravice na nepremičnini (na primer stavbna pravica):

– če so vpisane v zemljiški knjigi oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici,

– če dajejo donos oziroma je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos, in

– če je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način,

– če je prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti,

13. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

14. gotovino v blagajni oziroma na vpoglednem denarnem računu,

15. terjatev iz naslova povračila davkov,

16. terjatev do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov,

17. opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in zgradb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti, če:

– se nahajajo v oziroma na nepremičnini ali so kako drugače povezane z nepremičnino, ki je dopustna naložba kritnega premoženja,

– dajejo donos in

– so prosta vseh bremen,

18. terjatve do pozavarovateljev skupaj s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Na vrednostnih papirjih, ki pomenijo dovoljene naložbe kritnega premoženja, ne sme biti vpisana zastavna pravica.

(3) S predpisom, izdanim na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi druge vrste naložb, ki so glede na varnost, donosnost in tržnost primerne za kritno premoženje in za te naložbe določi tudi omejitve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice tej dovoli, da kritno premoženje naloži v druge vrste naložb, kot naložbe, dovoljene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Veljavnost dovoljenja mora biti omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal, določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem Agencija za zavarovalni nadzor upošteva predvsem boniteto vrednostnega papirja oziroma njegovega izdajatelja.

(5) Za banke po tem členu se štejejo banke in druge institucije, ki imajo dovoljenje pristojnega organa Republike Slovenije oziroma druge države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Za organiziran trg po tem zakonu se šteje trg, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov.

Omejitve posameznih naložb

122. člen

(1) Vrednost posameznih vrst naložb kritnega premoženja ne sme presegati naslednjih odstotkov od skupne višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, katerih kritju je namenjeno kritno premoženje:

1. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. do 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona in terjatve iz naslova posojil iz 7. do 9. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo skupno presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

2. ne glede na omejitve iz prejšnje točke lahko naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona dosega do 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij, če ti vrednostni papirji izpolnjujejo naslednje pogoje:

– skladno s posebnim zakonom so predmet posebnega javnega nadzora z namenom zaščite pravic imetnikov teh vrednostnih papirjev,

– izdani so s strani banke ali druge kreditne institucije, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali v državi članici,

– denarna sredstva oziroma kupnina od njihove izdaje se skladno s posebnim zakonom nalaga le v premoženje, ki tekom celotnega obdobja do njihove dospelosti omogoča poravnavanje obveznosti, nastalih na njihovi podlagi, in ki je v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti prednostno uporabljeno za poplačilo glavnice in natečenih obresti,

3. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 3. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij, razen v primeru, ko ob novi izdaji vrednostnih papirjev izdajatelj v prospektu določi, da bodo novi vrednostni papirji, po pridobitvi vseh dovoljenj, uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev. V tem primeru tovrstne naložbe ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij, vendar največ za šest mesecev od datuma nakupa,

4. naložbe v vrednostne papirje iz 3. in 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

5. naložbe v vrednostne papirje iz 4. in 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona in naložbe v tiste investicij-

ske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki morajo po pravilih sklada imeti več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki ne dajejo zjamčenega donosa, skupaj ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

7. naložbe v vrednostne papirje iz 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

8. naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki morajo po pravilih sklada imeti več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki dajejo zjamčen donos, skupaj ne smejo presegati 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

9. naložbe v terjatve iz naslova posojil posameznemu posojilojemalcu iz 10. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse terjatve iz naslova teh posojil ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

10. naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno samo naložbo ter naložbe v eno opredmeteno osnovno sredstvo iz 17. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 10% višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse naložbe v nepremičnine in druge stvarne pravice iz 12. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ter vse naložbe v opredmetena osnovna sredstva iz 17. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

11. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki iz 13. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

12. naložbe v obliki gotovine v blagajni in na vpoglednih računih iz 14. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 3% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

13. naložbe v terjatve iz naslova povračila davkov iz 15. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

14. naložbe v terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov iz 16. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe v terjatve do posameznega garancijskega, solidarnostnega in škodnega sklada ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice tej dovoli, da v zvezi s posamezno vrsto naložb prekorači omejitve, določene na podlagi prejšnjega odstavka in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Veljavnost dovoljenja mora biti omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal, določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena veljajo za pozavarovalnice, ki imajo sedež na ozemlju Republike Slovenije, naslednje omejitve glede posameznih naložb:

1. naložbe v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, obravnavane kot delnice, obveznice, dolžniške vrednostne papirje, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, ne smejo skupno presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij;

2. posamezna pozavarovalnica ne sme vložiti več kot 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, obveznice, dolžniške vrednostne papirje ter drugi denarni instrumenti in instrumenti kapitalskega trga istega podjetja ter več kot 10% skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, obveznice, dolžniške vrednostne papirje in drugi denarni instrumenti ter instrumenti kapitalskega trga podjetij, ki spadajo v isto skupino;

3. naložbe v sredstva, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se v vsakem primeru zadržijo na preudarni ravni.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi podrobnejša pravila, ki določajo pogoje za uporabo neporavnanih zneskov posebnega specializiranega podjetja kot sredstev, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s tem členom.

Lokalizacija kritnega premoženja

123. člen

(1) Zavarovalnica lahko nalaga kritno premoženje na celotnem območju držav članic ter na območju držav članic OECD.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica v zvezi z zavarovanji, ki jih sklepa in krijejo nevarnosti na območju države, ki ni država članica ali država članica OECD, nalaga kritno premoženje tudi na območju te države.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice, tej dovoli, da kot kritno premoženje uporabi tudi naložbo, ki ne izpolnjuje pogoja iz prvega odstavka tega člena.

Usklajenost naložb

124. člen

(1) Zavarovalnica mora naložbe kritnega premoženja, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut oziroma drugih tržnih tveganj, ustrezno uskladiti z njenimi obveznostmi na podlagi zavarovalnih pogodb, katerih višina je odvisna od enakih sprememb.

(2) Zavarovalnica mora pri nalaganju naložb kritnega premoženja ustrezno upoštevati dospelost obveznosti iz zavarovalnih pogodb.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena mora zavarovalnica naložbe kritnega premoženja uskladiti s svojimi obveznostmi na podlagi zavarovalnih pogodb, katerih višina je odvisna od sprememb tečajev tujih valut, najmanj do 80%.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek morajo pozavarovalnice, ki imajo sedež na ozemlju Republike Slovenije, omejiti naložbe kritnega premoženja v tuje valute na 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij razen tistih naložb, s katerimi krijejo obveznosti, nominirane v tuji valuti.

Uporaba izvedenih finančnih instrumentov

124.a člen

(1) Zavarovalnica lahko v zvezi z naložbami kritnega premoženja uporablja terminske pogodbe, opcije in ostale izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj iz prvega odstavka 124. člena tega zakona ali olajšajo učinkovito upravljanje zavarovalnega portfelja.

(2) Zavarovalnica poroča o uporabi izvedenih finančnih instrumentov Agenciji za zavarovalni nadzor v okviru predpisa, izdanega na podlagi tega člena, v katerem Agencija za zavarovalni nadzor predpiše tudi podrobnejša pravila za uporabo izvedenih finančnih instrumentov.

5.5.2. Kritni sklad

Kritni sklad

125. člen

(1) Kritni sklad je kritno premoženje namenjeno kritju obveznosti zavarovalnice iz tistih vrst zavarovanj, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije.

(2) Premoženje kritnega sklada je dovoljeno uporabiti samo za izplačilo terjatev iz zavarovanj, v zvezi s katerimi je bil oblikovan kritni sklad.

Zahtevano kritje

126. člen

(1) Zahtevano kritje obsega matematične rezervacije. Pri zdravstvenih zavarovanjih in življenjskih zavarovanjih, vključno z življenjskimi zavarovanji, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, obsega zahtevano kritje poleg matematičnih rezervacij tudi rezervacije za prenosne premije, škodne rezervacije in rezervacije za bonuse in popuste.

(2) Zahtevano kritje mora izračunavati ločeno za vsako od vrst zavarovanj iz drugega odstavka 127. člena tega zakona.

Obveznost oblikovati kritni sklad

127. člen

(1) Zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja v zavarovalnih vrstah, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije, mora oblikovati kritni sklad in s premoženjem kritnega sklada upravljati ločeno od drugega premoženja.

(2) Zavarovalnica mora oblikovati poseben kritni sklad za vsako od naslednjih vrst zavarovanj:

1. za zavarovanja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz 2. do 5. točke tega odstavka;

2. za zavarovanja iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja investicijskih skladov oziroma povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev, razen prenosnih premij, škodnih rezervacij in dodatnih zavarovalno-tehničnih rezervacij za zajamčeno najmanjše izplačilo;

3. za zavarovanja iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada, razen prenosnih premij, škodnih rezervacij in dodatnih zavarovalno-tehničnih rezervacij za zajamčeno najmanjše izplačilo, za vsako vrsto zavarovalne pogodbe posebej;

4. za zavarovanja iz zavarovalne vrste tontine;

5. za zavarovanje iz zavarovalne vrste zavarovanja izpada dohodkov zaradi nezgode ali bolezni;

6. za zdravstvena zavarovanja, za katera se oblikujejo rezervacije za starost;

7. za zavarovanja iz drugih zavarovalnih vrst, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije.

(3) Kadar zavarovalnica v skladu z prejšnjim odstavkom oblikuje več kritnih skladov, se določbe tega zakona o kritnem skladu in poplačilu iz premoženja kritnega sklada uporabljajo ločeno za vsakega od kritnih skladov, ki jih je oblikovala zavarovalnica.

(4) Vrednost premoženja kritnega sklada mora biti vedno najmanj enaka višini zahtevanega kritja.

(5) Zavarovalnica mora skrbeti, da je vrednost premoženja kritnega sklada vedno najmanj enaka višini zahtevanega kritja. Zavarovalnica mora ob zaključku vsakega trimesečja za račun kritnega sklada pridobiti dodatno premoženje, če je to potrebno zaradi uskladitve vrednosti premoženja kritnega sklada z višino zahtevanega kritja.

Naložbe kritnega sklada

128. člen

(1) Za naložbe kritnega sklada se uporabljajo določbe 121. do 124. člena tega zakona.

(2) Omejitve posameznih naložb, določenih v 122. členu tega zakona in predpisu, izdanem na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona, veljajo ločeno za vsak kritni sklad, ki ga oblikuje zavarovalnica.

Posebne določbe za zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje

129. člen

(1) Kadar so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja vzajemnega oziroma investicijskega sklada, morajo naložbe kritnega sklada, ki ga zavarovalnica oblikuje v zvezi s temi zavarovanji, v največji možni meri obsegati naložbe v investicijske kupone oziroma druge vrednostne papirje, ki predstavljajo enote premoženja tega vzajemnega oziroma investicijskega sklada.

(2) Kadar so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev oziroma druge referenčne vrednosti, morajo naložbe kritnega sklada, ki ga zavarovalnica oblikuje v zvezi s temi zavarovanji, v največji možni meri obsegati naložbe v ustrezne vrednostne papirje, ki po lastnostih in tržnosti ustrezajo tistim, ki so podlaga za določitev indeksa oziroma druge referenčne vrednosti.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor podrobneje predpiše vrste in omejitve naložb kritnega sklada za zavarovanje iz zavarovalne vrste življenjskih zavarovanj, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada.

(4) Za zavarovanja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporablja določba 128. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za zavarovanja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, v primeru, kadar upravičenja zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev obsegajo tudi minimalno zajamčeno izplačilo, do katerega je zavarovalec, zavarovanec ali drugi upravičenec upravičen ne glede na spremembo referenčne vrednosti iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, uporablja določba 128. člena tega zakona za tisti del naložb kritnega sklada, ki ustreza višini zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih mora zavarovalnica oblikovati v zvezi s temi zajamčenimi izplačili.

Ločitev premoženja kritnega sklada od premoženja zavarovalnice

130. člen

(1) Zavarovalnica mora premoženje kritnega sklada ločiti od svojega premoženja na način, ki je glede na vrsto tega premoženja določen v naslednjih členih tega zakona.

(2) Na premoženje kritnega sklada iz prejšnjega odstavka je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatev zavarovalca, zavarovanca ali drugega upravičenca iz zavarovalne pogodbe, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(3) V primeru življenjskih zavarovanj in v primeru zdravstvenih ali nezgodnih zavarovanj, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, je izvršba na premoženje kritnega sklada omejena na tisti del premoženja kritnega sklada, katerega vrednost:

1. je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med

celotno vrednostjo premoženja kritnega sklada in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, ki jih je sklenila zavarovalnica v zavarovalni vrsti, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad in

2. ni večja od zahtevanega kritja v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

Ločitev naložb v vrednostne papirje

131. člen

(1) Zavarovalnica mora zagotoviti, da klirinško depotna družba za vsakega od kritnih skladov, ki ga upravlja zavarovalnica, odpre poseben račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev za ta kritni sklad, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki.

(2) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, mora zavarovalnica s pogodbo, ki jo sklene z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblastiti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun posameznih kritnih skladov, ki jih upravlja.

(3) Za hrambo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka tega člena.

(4) Klirinško depotna družba oziroma banka iz prejšnjega odstavka mora Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredovati podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun kritnih skladov, in ji omogočiti pregled teh stanj.

Naložbe v bančne denarne depozite oziroma posojila

132. člen

(1) Zavarovalnica mora v zvezi z naložbami kritnega sklada v bančne denarne depozite oziroma posojila skleniti pogodbo z banko oziroma posojilojemalcem v svojem imenu in za račun kritnega sklada. Iz pogodbe mora biti jasno razvidno, da je sklenjena za račun kritnega sklada.

(2) Kadar je posojilo iz prejšnjega odstavka zavarovano z zastavno pravico na nepremičnini, mora zavarovalnica zagotoviti, da se zastavna pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(3) Kadar je posojilo iz prvega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v nematerializirani obliki, mora zavarovalnica zagotoviti, da se zastavna pravica v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(4) V vseh drugih primerih zavarovanja posojila iz prvega odstavka tega člena, ki jih ne urejata drugi in tretji odstavek tega člena, mora biti zastavna pravica ustanovljena v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika v skladu s pravili, ki veljajo za ustanovitev zastavne pravice na premoženju, ki je predmet zastave.

Transakcijski račun kritnega sklada

133. člen

Zavarovalnica mora pri banki za vsak kritni sklad, ki ga mora oblikovati, odpreti transakcijski račun kritnega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz naslova celotnega poslovanja kritnega sklada in vodi denarna sredstva kritnega sklada.

5.6. Drugi ukrepi obvladovanja tveganj

Dolžnost pozavarovanja

134. člen

Zavarovalnica mora s pozavarovanjem kriti tisti del v zavarovanje prevzetih nevarnosti, ki po tabelah maksimalnega kritja presegajo lastne deleže v izravnavanju nevarnosti.

Program načrtovanega pozavarovanja

135. člen

(1) Zavarovalnica mora za vsako poslovno leto sprejeti program načrtovanega pozavarovanja.

(2) Program načrtovanega pozavarovanja mora obsegati:

1. izračunane lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah,
2. na podlagi izračunov iz prejšnje točke izdelano tabelo maksimalnega kritja,
3. postopke, osnove in merila za ugotavljanje največje verjetne škode za posamezne v zavarovanje prevzete nevarnosti.

(3) Pri izračunih iz 1. točke prejšnjega odstavka upošteva zavarovalnica zlasti:

1. višino kapitala in minimalnega kapitala,
2. skupni poslovni obseg,
3. zaračunane zavarovalne premije v zavarovalnih skupinah in zavarovalnih vrstah,
4. deleže zavarovanj po posameznih zavarovalnih vrstah v osnovah iz 2. in 3. točke tega odstavka,
5. popravke zaradi odstopanj v posameznih zavarovalnih vrstah.

Sozavarovanje

136. člen

(1) Zavarovalnica v sozavarovanje ne sme prevzeti nevarnosti v obsegu, ki presegajo njene lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah po tabelah maksimalnega kritja iz 2. točke drugega odstavka 135. člena tega zakona.

(2) Obseg prevzetih nevarnosti iz prejšnjega odstavka pomeni nevarnosti, ki ostanejo v lastni izravnavi zavarovalnice, če ta prevzete nevarnosti pozavaruje.

(3) Zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji lahko sozavaruje vse nevarnosti iz zavarovalnih vrst, za katere ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

Sozavarovanje v okviru EU in tujih držav

136.a člen

(1) Za namen tega člena je sozavarovanje v okviru EU zavarovanje, pri katerem so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) zavarovanje krije nevarnosti iz skupine premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz zavarovalne vrste iz 1., 2., 17. in 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,

b) zavarovanje krije nevarnost z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovateljev, vsak za svoj delež, pri čemer je eden od zavarovateljev vodilni zavarovatelj,

c) zavarovanje krije nevarnost, ki se nahaja znotraj EU,

d) vodilni zavarovatelj je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice, in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša kritje nevarnosti,

e) vsaj eden od zavarovateljev je v pogodbi udeležen preko sedeža zavarovalnice ali podružnice, ustanovljene v državi članici, ki ni država članice vodilnega zavarovatelja,

f) vodilni zavarovatelj v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(2) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnost v smislu določb prvega odstavka tega člena, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljen, če pa takšnih predpisov ni, skladno z običajno prakso v tej državi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti škodne rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilni zavarovatelj, skladno s predpisi države članice, v kateri je ustanovljen.

(4) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnost v smislu določb prvega odstavka tega člena in ima sedež v Republiki Sloveniji, oblikuje naložbe, s katerimi krije obveznosti iz prejšnjega odstavka, v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(5) Sozavarovanje v okviru tujih držav je zavarovanje, kjer so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) zavarovanje krije nevarnosti iz skupine premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz zavarovalne vrste iz 1., 2., 17. in 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,

b) zavarovanje krije nevarnosti z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovateljev, vsak za svoj delež, pri čemer je eden od zavarovateljev vodilni zavarovatelj,

c) pogodba o sozavarovanju se lahko sklene v obliki pozavarovalne pogodbe,

d) zavarovanje krije nevarnosti, ki se nahajajo v tujih državah,

e) vodilni zavarovatelj je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice ali na območju tuje države in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša kritje nevarnosti,

f) vodilni zavarovatelj v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(6) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnosti v smislu določb šestega odstavka tega člena, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljen, če pa takšnih predpisov ni, skladno z običajno prakso v tej državi.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti škodne rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilni zavarovatelj, skladno s predpisi države, v kateri je ustanovljen.

(8) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnosti v smislu določb šestega odstavka tega člena in ima sedež v Republiki Sloveniji, oblikuje naložbe, s katerimi krije obveznosti iz osmega odstavka tega člena, v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(9) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za sozavarovanja, ki se sklepajo v okviru Evropskih skupnosti in tujih držav ter pri katerih niso izpolnjeni pogoji iz prvega oziroma petega odstavka tega člena.

Zavarovalni statistični standardi

137. člen

(1) Zavarovalnica mora pri statističnih obdelavah sklenjenih zavarovanj, nevarnosti, ki jih krijejo zavarovanja, zavarovalnih primerov in škod uporabljati zavarovalne statistične standarde.

(2) Zavarovalne statistične standarde sprejme Slovensko zavarovalno združenje s predhodnim soglasjem z Agencijo za zavarovalni nadzor.

Upravljanje z likvidnostjo

138. člen

(1) Zavarovalnica mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospele obveznosti.

(2) Zavarovalnica mora za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;

2. redno spremljanje likvidnosti;

3. sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

(3) Zavarovalnica mora tekoče izračunavati količnike likvidnosti sredstev.

Izračunavanje in ugotavljanje

139. člen

(1) Zavarovalnica mora za vsako trimesečje izračunavati oziroma ugotavljati:

1. višino kapitala,
2. kapitalske zahteve,
3. kapitalsko ustreznost,
4. višino zavarovalno-tehničnih rezervacij,
5. vrednost in vrste naložb, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. vrednost kritnega premoženja,
7. vrste, razpršenost, usklajenost in lokalizacijo naložb kritnega premoženja oziroma kritnih skladov,
8. zavarovalno-statistične podatke,
9. bilanco stanja in izkaz poslovnega izida.

(2) Kapitalske zahteve za posamezno trimesečje se izračunajo z uporabo 110. in 111. člena tega zakona, pri čemer se v premijskem in škodnem količniku upošteva drseče leto, pri izračunu skupnega zneska terjatev za izplačilo odškodnin iz devetega odstavka 110. člena tega zakona in pri prvem in drugem rezultatu iz 111. člena tega zakona pa stanje na zadnji dan trimesečja.

Poročilo o merjenju tveganj

140. člen

Zavarovalnica mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o podatkih iz 139. člena tega zakona.

Prepoved izplačila dobička

141. člen

Zavarovalnica ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende, niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe v dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih, v naslednjih primerih:

1. če je kapital zavarovalnice manjši od minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona;

2. če bi se kapital zavarovalnice zaradi izplačila dobička zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona;

3. če zavarovalnica ne zagotavlja najmanjšega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;

4. če zavarovalnica zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala najmanjšega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;

5. če je Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odredila odpravo kršitev v zvezi z napačnim izkazovanjem aktivnih oziroma pasivnih bilančnih postavk, katerih pravilno izkazovanje bi vplivalo na izkaz poslovnega izida zavarovalnice, in zavarovalnica ni ravnala v skladu s to odredbo o odpravi kršitev.

Ukrepi uprave za zagotovitev minimalnega kapitala

142. člen

(1) Če kapital zavarovalnice zaradi povečanih kapitalskih zahtev ali drugih vzrokov ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona, mora uprava zavarovalnice nemudoma sprejeti tiste ukrepe za zagotovitev minimalnega kapitala, za odločanje o katerih je pristojna sama, oziroma izdelati predlog tistih ukrepov, za odločanje o katerih so pristojni drugi organi zavarovalnice.

(2) O ukrepih oziroma predlogih ukrepov iz prejšnjega odstavka mora uprava poročati Agenciji za zavarovalni nadzor v roku osmih dni od njihovega sprejema.

Ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor

142.a člen

(1) V primeru ogroženosti pravic zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev lahko Agencija za zavarovalni

nadzor od zavarovalnice zahteva, da izdela finančni načrt s predlogi ukrepov za naslednja tri leta, ki mora obsegati:

1. oceno upravljaljskih stroškov s poudarkom na tekočih splošnih stroških in provizijah,
2. podrobno oceno prihodkov in odhodkov iz neposrednih zavarovalnih poslov in pozavarovanja,
3. načrt bilance stanja,
4. oceno potrebnih finančnih sredstev za zagotavljanje kapitalne ustreznosti in pokritje vseh obveznosti zavarovalnice,
5. oris politike pozavarovanja.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva višji minimalni kapital, kot je predpisan v zakonu, v primeru, če so zaradi poslabšanega finančnega položaja zavarovalnice ogrožene pravice zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev. Višino minimalnega kapitala določi na podlagi finančnega načrta s predlogi ukrepov za naslednja tri leta.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva znižanje vrednosti sredstev zavarovalnice, ki se upoštevajo pri ugotavljanju kapitala zavarovalnice, če je od konca preteklega poslovnega leta prišlo do večjih sprememb tržne vrednosti sredstev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva prilagoditev izračuna minimalnega kapitala zavarovalnice za znesek pozavarovanja, če se je glede na preteklo poslovno leto narava ali bistvena sestavina pozavarovalnih pogodb spremenila ali če pozavarovalne pogodbe ne zagotavljajo ustreznega prenosa rizika.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejši način ugotavljanja ogroženosti pravic zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(6) Če je Agencija za zavarovalni nadzor zahtevala predlog ukrepov po prvem odstavku, ne sme zavarovalnici izdati dovoljenja iz tretjega odstavka 80. člena tega zakona ter izjave iz 1. točke tretjega odstavka 88. člena tega zakona.

6. NADZOR NAD ZAVAROVALNIŠKO SKUPINO

Dodaten nadzor

143. člen

(1) Nad zavarovalnico, ki je v zavarovalniški skupini, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor tudi v obsegu določenem v tem poglavju.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja tudi nadzor nad zavarovalnim holdingom, mešanim zavarovalnim holdingom in osebami, v katerih je udeležena zavarovalnica oziroma, ki so udeležene v zavarovalnici s sedežem v Republiki Sloveniji državi članici oziroma tuji državi.

Zavarovalniška skupina

144. člen

(1) Zavarovalniška skupina po tem zakonu je skupina, v kateri je zavarovalnica ali zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding s sedežem v Republiki Sloveniji nadrejena družba (v nadaljnjem besedilu: nadrejena zavarovalnica, zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding), eni ali večim zavarovalnicam, s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici ali tuji državi (v nadaljnjem besedilu: podrejene zavarovalnice).

(2) Šteje se, da je zavarovalnica ali zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding nadrejena družba drugi družbi v smislu prejšnjega odstavka:

1. če ima večino glasovalnih pravic v drugi družbi, ali
2. če ima pravico imenovati oziroma odpoklicati večino članov uprave ali nadzornega sveta druge družbe, ali
3. če ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv nad drugo družbo na podlagi podjetniške pogodbe oziroma na podlagi drugega pravnega temelja, ali
4. če ima v drugi družbi najmanj 20% glasovalnih pravic in je bila večina članov uprave ali nadzornega sveta te družbe,

ki so opravljali funkcijo v preteklem poslovnem letu in jo še opravljajo takrat, ko je potrebno izdelati konsolidirana poročila, imenovana izključno zaradi izvrševanja glasovalnih pravic nadrejene družbe, ali

5. če je delničar oziroma družbenik v drugi družbi in če na podlagi dogovora z drugim delničarjem oziroma družbenikom te družbe nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej družbi, ali

6. če je udeležena v kapitalu te družbe z najmanj 20%.

(3) Za zavarovalniško skupino gre tudi, če ima zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding sedež v državi članici in je finančnemu holdingu na enega od načinov iz prejšnjega odstavka podrejena najmanj ena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Za nadrejeno zavarovalnico v zavarovalniški skupini se, ne glede na drugi odstavek tega člena, ne šteje zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je hkrati podrejena drugi zavarovalnici s sedežem v Republiki Sloveniji.

Pojmi povezani z zavarovalniško skupino

145. člen

(1) Zavarovalni holding je nadrejena oseba, katere glavna dejavnost je pridobivanje deležev in udeležba v podrejenih osebah, ki so izključno ali pretežno zavarovalnice, pokojninske družbe ali pozavarovalnice s sedežem v Evropski uniji ali tuji državi, kjer je vsaj ena oseba zavarovalnica ali pozavarovalnica, pri čemer ta zavarovalni holding ni mešani finančni holding, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Mešani zavarovalni holding je nadrejena oseba, ki ni zavarovalnica oziroma pokojninska družba s sedežem v Evropski uniji ali zavarovalnica iz tuje države ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding iz prejšnjega odstavka ali mešani finančni holding kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, in ki ji je podrejena vsaj ena zavarovalnica.

Obveznosti zavarovalnice v zavarovalniški skupini

146. člen

(1) Zavarovalnice v zavarovalniški skupini morajo nadrejeni zavarovalnici, zavarovalnemu oziroma mešanemu zavarovalnemu holdingu posredovati vse podatke in informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnjevanje obveznosti do Agencije za zavarovalni nadzor oziroma nadzornega organa v državi članici v zvezi z nadzorom nad zavarovalniško skupino.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko pridobi informacije, potrebne za opravljanje nadzora, tudi od povezanih družb zavarovalnic, družb, ki so udeležene v zavarovalnici, in povezanih družb, ki so udeležene v zavarovalnici, v primeru, da je Agencija za zavarovalni nadzor te informacije zahtevala od zavarovalnice in jih ta ni posredovala.

(3) Zavarovalnice v zavarovalniški skupini morajo zagotoviti ustrezne postopke notranjega nadzora nad pravilnostjo podatkov in informacij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora na zahtevo nadzornega organa države članice opraviti pregled poslovanja zavarovalnice oziroma družb iz drugega odstavka tega člena zaradi preveritve podatkov in informacij iz prvega odstavka tega člena, ki jih pristojni nadzorni organ te države članice potrebuje za opravljanje nadzora nad zavarovalniško skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v zvezi z zahtevo iz prejšnjega odstavka opravi pregled poslovanja zavarovalnice oziroma družb iz drugega odstavka tega člena zaradi preveritve podatkov in informacij iz prvega odstavka tega člena, tako da v skladu s svojimi pristojnostmi:

- sama preveri informacije, ki jih je nadzornemu organu države članice posredovala zavarovalnica oziroma družba iz drugega odstavka tega člena;
- dovoli revizorju ali drugemu strokovnjaku, da preveri navedene informacije, ali
- dovoli nadzornemu organu države članice, ki je podal zahtevo, da navedene informacije preveri sam.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora omogočiti, da lahko pristojni nadzorni organ, ki je podal zahtevo, sodeluje pri preveritvi v primerih iz prejšnjega odstavka.

Poročanje o poslih v zavarovalniški skupini

147. člen

(1) Zaradi zagotovitve nadzora nad tem, ali posli v zavarovalniški skupini potekajo po normalnih tržnih pogojih, mora zavarovalnica v zavarovalniški skupini poročati Agenciji za zavarovalni nadzor o pomembnejših poslih v skupini sklenjenih oziroma opravljenih med zavarovalnico in naslednjimi osebami:

1. pravnimi osebami, ki so podrejene družbe zavarovalnici,
2. pravnimi osebami, ki so nadrejene družbe zavarovalnice,
3. pravnimi osebami, ki so podrejene pravnim osebam iz prejšnje točke,
4. fizičnimi osebami, ki so udeležene v:
  - zavarovalnici oziroma pravnih osebah, v katerih je udeležena zavarovalnica,
  - pravnih osebah, ki so udeležene v zavarovalnici,
  - pravnih osebah, ki so udeležene v pravnih osebah iz prejšnje alineje.

(2) Za pomembnejše posle iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. posojila in krediti,
2. garancije in drugi posli, zaradi katerih nastanejo zunajbilančne obveznosti,
3. pravni posli, katerih predmet so naložbe v vrednostne papirje, druge finančne instrumente oziroma nepremičnine,
4. drugi pravni posli, ki pomembneje vplivajo na izračun prilagojenih kapitalskih zahtev,
5. pozavarovalni posli,
6. sporazumi o delitvi stroškov.

(3) Zavarovalnica mora za odkrivanje, merjenje in spremljanje poslov iz prejšnjega odstavka ter nadzor nad njimi vzpostaviti ustrezne postopke obvladovanja tveganj in sisteme notranjih kontrol, ki vključujejo tudi zanesljive postopke poročanja in računovodske postopke.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaradi preveritve pravilnosti podatkov o poslih v zavarovalniški skupini opravi tudi pregled poslovanja oseb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Pregled poslovanja iz tretjega odstavka tega člena opravi Agencija za zavarovalni nadzor tudi na zahtevo nadzornega organa države članice, zaradi preveritve pravilnosti podatkov o poslih v zavarovalniški skupini, ki jih pristojni nadzorni organ te države članice potrebuje za opravljanje nadzora nad zavarovalniško skupino.

Prilagojene kapitalske zahteve za nadrejene zavarovalnice

148. člen

(1) Nadrejena zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora izračunavati tudi prilagojene kapitalske zahteve in izdelati letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(2) Podrejene zavarovalnice in podrejeni zavarovalni holdingi morajo nadrejena zavarovalnica v zavarovalniški skupini posredovati vse podatke, ki jih potrebuje nadrejena zavarovalnica za izračun prilagojenih kapitalskih zahtev.

(3) Nadrejena zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(4) Določbe 10. poglavja tega zakona o revidiranju letnega poročila zavarovalnice se smiselno uporabljajo tudi za revidiranje letnega poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah nadrejene zavarovalnice.

Prilagojene kapitalske zahteve za nadrejene zavarovalne holdinge

149. člen

(1) Nadrejena zavarovalni holding v zavarovalniški skupini mora izračunavati tudi prilagojene kapitalske zahteve in izdelati letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(2) Podrejene zavarovalnice morajo nadrejenemu zavarovalnemu holdingu v zavarovalniški skupini posredovati vse podatke, ki jih potrebuje nadrejena zavarovalni holding za izračun prilagojenih kapitalskih zahtev.

(3) Nadrejena zavarovalni holding v zavarovalniški skupini mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(4) Določbe 10. poglavja tega zakona o revidiranju letnega poročila zavarovalnice se smiselno uporabljajo tudi za revidiranje letnega poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah nadrejenega zavarovalnega holdinga.

Pogoji za člana uprave zavarovalnega holdinga

149.a člen

(1) Član uprave zavarovalnega holdinga je lahko oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka 24. člena tega zakona.

(2) Kadar je zavarovalni holding predmet dopolnilnega nadzora v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, mora organ, ki je pristojen za imenovanje in odpoklic oseb iz prejšnjega odstavka, v skladu s pooblastili, kot jih ima na podlagi ZGD oziroma statuta družbe, zagotoviti izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka.

(3) Organ iz prejšnjega odstavka mora v treh dneh od dneva ugotovitve o neizpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor in razkrivanje podatkov

150. člen

(1) Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor tekoče obveščati o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali gre za zavarovalniško skupino po tem zakonu.

(2) Zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora v posebnem dodatku k letnem poročilu razkriti podatke o podrejenih oziroma nadrejenih družbah v zavarovalniški skupini.

Predpis o nadzoru nad zavarovalniško skupino

151. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 147. člena tega zakona ter roke in način poročanja,
2. način izračuna prilagojenih kapitalskih zahtev za nadrejene zavarovalnice iz prvega odstavka 148. člena tega zakona in za nadrejene zavarovalne holdinge iz prvega odstavka 149. člena tega zakona,
3. podrobnejšo vsebino poročil iz tretjega odstavka 148. člena in tretjega odstavka 149. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

7. VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

Zaupni podatki

152. člen

Zavarovalnica mora kot zaupne varovati vse podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedela pri poslovanju s posameznim zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja.

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

153. člen

(1) Člani organov zavarovalnice, delničarji zavarovalnice, delavci zavarovalnice oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v zavarovalnici oziroma opravljanju storitev za zavarovalnico na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz 152. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami izkoriščati ali omogočiti, da bi jih izkoriščale tretje osebe.

(2) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja v naslednjih primerih:

1. če zavarovalec izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,

2. če so podatki potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskih postopkih in predložitve teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,

3. določenih z zakonom o preprečevanju pranja denarja,

4. če so ti podatki potrebni za odločitev o pravnih razmerjih med zavarovalnico in zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja v sodnem sporu,

5. če so ti podatki potrebni v zapuščinskem postopku in predložitve teh podatkov zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,

6. če so ti podatki potrebni zaradi izvršbe na premoženje zavarovalca oziroma zavarovanca oziroma drugega upravičenca iz zavarovanja in predložitve teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,

7. če te podatke potrebuje Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

8. če te podatke potrebuje davčni organ v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

9. v primerih, določenih z Zakonom o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 70/94).

(3) Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drugi organi in sodišča smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega odstavka tega člena, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili podatki pridobljeni.

Pridobivanje, vodenje in uporaba zbirk osebnih podatkov

154. člen

(1) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo osebne podatke, potrebne za sklepanje zavarovanj in za likvidacijo škod, ki izvirajo iz zavarovanj po tem zakonu, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov in posebnimi predpisi o zbirkah podatkov s področja zavarovanja.

(2) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje lahko vzpostavijo, vzdržujejo in vodijo naslednje zbirke podatkov:

1. zbirko podatkov o zavarovalcih,

2. zbirko podatkov o škodnih dogodkih,

3. zbirko podatkov za presojo zavarovalnega kritja in višine odškodnine.

(3) Obdelava osebnih podatkov v zbirkah iz prejšnjega odstavka je dopustna le v obsegu, ki je potreben za uresničevanje namenov obdelave iz prvega odstavka tega člena.

(4) V zbirki podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji osebni podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno prebivališče zavarovalca, davčna številka zavarovalca,

2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja, zavarovalni predmet in zavarovalno kritje.

(5) V zbirki podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji osebni podatki:

1. ime in priimek, datum in kraj rojstva, stalno inčasno prebivališče, državljanstvo v škodnem dogodku udeleženi oseb in priči ter upravičencev iz zavarovanja,

2. kazniva dejanja in prekrški v zvezi s škodnimi dogodki,

3. vrsta škodnega dogodka,

4. kraj, čas in potek škodnega dogodka,

5. opis škode v škodnem dogodku.

(6) V zbirki podatkov iz 3. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno prebivališče in davčna številka zavarovanca in oškodovanca, za katerega se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina,

2. predhodni škodni dogodki v obsegu iz petega odstavka tega člena, prehodne poškodbe in zdravstveno stanje, vrsta telesnih poškodb, trajanje zdravljenja in posledice za zavarovanca in oškodovanca,

3. dohodki zavarovanca in oškodovanca,

4. upokojitve (redne in invalidske), prekvalifikacije in stopnje invalidnosti zavarovanca in oškodovanca,

5. stroški za medicinsko oskrbo, zdravila in ortopedske pripomočke zavarovanca in oškodovanca.

(7) Osebni podatki iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena se zbirajo na naslednji način:

1. praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo,

2. od drugih oseb (prič škodnih dogodkov),

3. iz zbirk podatkov posameznih zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja, če gre za ugotovljene sporne okoliščine škodnega primera v skladu s tem zakonom,

4. podatki iz 1., 3., 4. in 5. točke petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za notranje zadeve,

5. podatki iz 2. točke petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov pravosodnih organov,

6. podatki iz šestega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi:

– podatki iz 2. in 5. točke: iz zbirk podatkov zdravstvenih ustanov,

– podatki iz 3. točke: iz zbirk podatkov delodajalca, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in centrov za socialno delo,

– podatki iz 4. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(8) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, morajo te podatke na pisno zahtevo sporočiti zavarovalnici ali Slovenskemu zavarovalnemu združenju, pri čemer morajo osebe, ki so jim bili razkriti podatki, ki so davčna tajnost, s temi podatki ravnati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(9) Podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po prenehanju zavarovalne pogodbe, v primeru nastanka škodnega dogodka pa deset let po koncu obdelave škodnega dogodka. Podatki iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po koncu obdelave škodnega dogodka. Če zavarovanec ali oškodovanec v tem roku vložita nov zahtevek za uveljavitev pravic iz škodnega dogodka, se rok hrambe po potrebi podaljša tako, da se podatki o novem zahtevku hranijo pet let po koncu obdelave tega zahtevka. Po preteku roka za shranjevanje se podatki iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena izbrišejo.

Obdelava osebnih podatkov za namen ugotavljanja spornih okoliščin škodnega dogodka

154.a člen

(1) Slovensko zavarovalno združenje sme osebne podatke iz zbirk podatkov o zavarovancih in škodnih dogodkih posameznih zavarovalnic obdelovati tudi za namen ugotavljanja spornih okoliščin škodnega dogodka (na primer neobičajna pogostost škodnega dogodka pri posameznem zavarovancu, prepovedano dvojno zavarovanje, škodni dogodki s ponavljajočo se udeležbo istih zavarovancev ali udeležencev).

(2) Kadar Slovensko zavarovalno združenje iz podatkov o škodnih dogodkih ugotovi določene sporne okoliščine, o njih obvesti zavarovalnice, ki obravnavajo odškodninske zahtevke iz teh dogodkov, tako da jim sporoči:

- vrsto škodnega dogodka,
- kraj, čas in potek škodnega dogodka,
- naziv zavarovalnic, ki obravnavajo odškodninske zahtevke iz tega škodnega dogodka,
- številke zavarovalnih polic, na podlagi katerih se uveljavljajo odškodninski zahtevki pri posamezni zavarovalnici,
- ime in priimek, datum in kraj rojstva v škodnem dogodku udeleženih oseb in prič,
- opis ugotovljenih spornih okoliščin.

(3) Združenje vodi evidenco o ugotovljenih spornih okoliščinah s podatki iz prejšnjega odstavka pet let od dne pošiljanja sporočila zavarovalnicam. Po poteku roka za shranjevanje se podatki iz evidenc izbrišejo.

Izmenjava osebnih podatkov o spornih okoliščinah škodnega primera med zavarovalnicami

154.b člen

(1) Zavarovalnice, ki obravnavajo odškodninske zahtevke v škodnem dogodku, glede katerega so od Slovenskega zavarovalnega združenja prejele sporočilo o spornih okoliščinah, smejo za namen ugotovitve dejanskih okoliščin in v obsegu, ki je potreben, v postopku likvidacije škode izmenjati osebne podatke o udeležencih tega škodnega dogodka iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Osebnostne in druge podatke, potrebne za likvidacijo škode v škodnem primeru, pri katerem so bile ugotovljene sporne okoliščine, zavarovalnice pridobivajo v skladu s 154. členom tega zakona.

(3) Kadar sporne okoliščine škodnega primera vzbujajo sum storitve kaznivnega dejanja goljufije na področju zavarovalništva, mora zavarovalnica vložiti ovadbo pristojnemu organu, skupaj z že zbranimi dokazili.

(4) Kadar zavarovalnica v postopku likvidacije škode ugotovi, da sporne okoliščine ne vplivajo na obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, podatke, ki jih je prejela od Slovenskega zavarovalnega združenja, izbriše v 30 dneh po izplačilu odškodnine.

(5) Zavarovalnice za analitične in statistične namene Slovenskemu zavarovalnemu združenju enkrat letno poročajo o številu vloženih ovadb po tretjem odstavku tega člena in številu likvidacij škod po prejšnjem odstavku.

8. POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

Splošna določba

155. člen

Zavarovalnica mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati računovodska poročila v skladu z ZGD in drugimi predpisi, ter ob upoštevanju računovodskih in finančnih standardov in načel ter splošnih računovodskih predpostavk, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Vodenje poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije

156. člen

Zavarovalnica mora organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

Kontni okvir in sheme izkazov

157. člen

(1) Zavarovalnica razvršča podatke v računovodske evidence po kontnem okviru za zavarovalnice.

(2) Zavarovalnica pri sestavljanju računovodskih izkazov uporablja sheme računovodskih izkazov za zavarovalnice.

Letno poročilo

158. člen

(1) Zavarovalnica sestavlja računovodske izkaze in poslovno poročilo za poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Zavarovalnica mora predložiti Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirano letno poročilo v treh mesecih po preteku koledarskega leta.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora zavarovalnica predložiti Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirano letno poročilo v štirih mesecih po preteku koledarskega leta.

Konsolidirano letno poročilo

158.a člen

(1) Nadrejena zavarovalnica v skupini mora izdelati tudi konsolidirano letno poročilo.

(2) V konsolidacijo se vključijo nadrejena zavarovalnica in vse podrejene družbe v skupini.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejši način ter obseg konsolidacije in vsebino konsolidiranih računovodskih izkazov.

Mnenje pooblaščenega aktuarja k letnemu poročilu

159. člen

(1) Zavarovalnica mora v roku 14 dni po tem, ko je predložila letno poročilo, Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti tudi poročilo pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona z mnenjem pooblaščenega aktuarja o tem, ali je zavarovalnica izračunavala premije in zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi.

(2) Za mnenje pooblaščenega aktuarja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o mnenju pooblaščenega revizorja.

Predpis o poslovnih knjigah in letnem poročilu

160. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. kontni okvir za zavarovalnice;
2. vrste in sheme računovodskih izkazov zavarovalnic;
3. podrobnejšo vsebino in rok za predložitev letnega poročila in konsolidiranega letnega poročila zavarovalnic in dodatkov k temu poročilu;
4. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in sestavljanja računovodskih izkazov;
5. podrobnejšo vsebino poročila pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona.

9. NOTRANJA REVIZIJA

Notranja revizija

161. člen

(1) Zavarovalnica mora organizirati notranjo revizijo kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi zavarovalnice ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov zavarovalnice.

(2) Uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom določi pravila delovanja notranje revizije.

Naloge notranje revizije

162. člen

(1) Notranja revizija izvaja stalen in celovit nadzor nad poslovanjem zavarovalnice z namenom preverjanja, če zavarovalnica:

1. opravlja zavarovalne posle pravilno in v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice,

2. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke in sestavlja računovodska ter druga poročila v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice,

3. vodi register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalnici opravljajo posle zavarovalnega zastopanja v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice.

(2) Notranja revizija opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s strokovnimi načeli in standardi notranjega revidiranja, kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev ter pravili delovanja notranje revizije, ki jih v soglasju z nadzornim svetom sprejme uprava zavarovalnice.

(3) Notranja revizija mora uskladiti metode svojega dela z delom zunanjih revizorjev zavarovalnice, ki pregledujejo letne računovodske izkaze oziroma opravljajo posebno revizijo na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor oziroma posebno ali izredno revizijo na podlagi določb zakona, ki ureja prevzeme.

Delavci notranje revizije

163. člen

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora zavarovalnica zaposliti najmanj eno osebo, ki je pridobila naziv revizor, preizkušeni notranji revizor oziroma pooblaščen revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v zavarovalnici ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranje revizije ne smejo opravljati člani uprave zavarovalnice.

Letni program dela notranje revizije

164. člen

(1) Uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni program dela notranje revizije.

(2) Letni program mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo notranja revizija opravila pregled poslovanja,

2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(3) Podrobnejši načrt dela notranje revizije sprejme uprava zavarovalnice.

Poročilo o notranjem revidiranju

165. člen

(1) Notranja revizija mora najmanj dvakrat letno izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja,

2. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol,

3. kršitve in nepravilnosti, ki jih je notranja revizija ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti,

4. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila notranja revizija.

(2) Notranja revizija mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega programa dela,

2. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(3) Polletno in letno poročilo mora notranja revizija predložiti upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava mora seznaniti skupščino z letnim poročilom o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta.

Obveščanje uprave zavarovalnice in nadzornega sveta

166. člen

(1) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da zavarovalnica krši pravila o obvladovanju tveganj ter ji zaradi tega grozi nelikvidnost ali nesolventnost, ali da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, mora o tem nemudoma obvestiti upravo zavarovalnice.

(2) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava zavarovalnice krši pravila o obvladovanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti tudi nadzorni svet.

10. REVIDIRANJE

Revidiranje letnega poročila

167. člen

(1) Letno poročilo zavarovalnice in konsolidirano letno poročilo skupine mora pregledati pooblaščen revizor. Naloge revidiranja letnih poročil iz prejšnjega stavka lahko pri revizijski družbi opravlja pooblaščen revizor, ki ima dovoljenje Slovenskega inštituta za revizijo za opravljanje nalog revidiranja.

(2) Zavarovalnica mora zamenjati revizijsko družbo, ki je revidirala letno poročilo v najmanj zadnjih petih zaporednih letih.

(3) Zavarovalnica mora Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti revidirano letno poročilo in revizorjevo poročilo v roku osmih dni po prejemu revizorjevega poročila oziroma najkasneje v šestih mesecih po izteku koledarskega leta.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora zavarovalnica predložiti revidirano letno poročilo in revizorjevo poročilo v sedmih mesecih po izteku koledarskega leta.

Poročanje Agenciji za zavarovalni nadzor

168. člen

(1) Če revizor pri pregledu ugotovi, da zavarovalnica oziroma z zavarovalnico povezana oseba krši pravila o obvladovanju tveganj ter zavarovalnici zaradi tega grozi nelikvidnost ali nesolventnost, ali da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, mora o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Prav tako mora revizor nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o vseh dejstvih ali odločitvah, za katere izve pri opravljanju svoje naloge, ki bi lahko bistveno kršile zakone ali druge predpise, ki določajo pogoje, ki urejajo dovoljenja za opravljanje poslov, ali posebej urejajo opravljanje dejavnosti zavarovalnic.

Dolžnost zavarovalnice do posredovanja informacij

169. člen

(1) Uprava zavarovalnice mora revizorju posredovati vso potrebno dokumentacijo in mu omogočiti vpogled v poslovne knjige, spise in računalniške zapise. Revizorjem mora zavarovalnica v okviru običajnega poslovnega časa omogočiti dostop do poslovnih in delovnih prostorov.

(2) Za izvajanje revizije mora zavarovalnica dati revizorski družbi na razpolago ustrezne prostore in pripomočke. Če so bili opravljeni vnosi ali shranjevanje podatkov z uporabo računalniške obdelave, mora zavarovalnica na lastne stroške v primernem roku revizorju dati na razpolago pripomočke, ki so potrebni za branje dokumentacije in, če je potrebno, zagotoviti berljive trajne izpise v potrebnem številu kopij.

Vsebina revizijskega pregleda

170. člen

(1) Revizor pregleduje in poroča predvsem o:

1. bilanci stanja;

2. izkazu poslovnega izida;

3. izkazu denarnih tokov;

4. izkazu gibanja kapitala;
  5. stanju in spremembah zavarovalno-tehničnih rezervacij;
  6. stanju in strukturi naložb kritnega premoženja;
  7. stanju in strukturi naložb kritnih skladov, ki jih upravlja zavarovalnica;
  8. izpolnjevanju pravil o obvladovanju tveganj;
  9. delovanju notranje revizije;
  10. načinu vodenja poslovnih knjig;
  11. kvaliteti informacijskega sistema v zavarovalnici;
  12. pravilnosti in popolnosti obvestil in poročil Agenciji za zavarovalni nadzor;
  13. vrednotenju bilančnih in zunaj bilančnih postavk in računovodskih politikah.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizorjevega poročila.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.
- (4) Če revizijski pregled oziroma poročilo ni opravljeno oziroma izdelano v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške zavarovalnice.

Objava povzetka revidiranega letnega poročila

171. člen

- (1) Zavarovalnica v dnevnem tisku oziroma strokovnem finančnem tisku, ki izhaja najmanj enkrat tedensko, objavi povzetek revidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja in mnenjem pooblaščenega aktuarja v osmih dneh po tem, ko je sprejeto, vendar najkasneje v osmih mesecih po preteku koledarskega leta.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino povzetka iz prejšnjega odstavka.

11. NADZOR NAD ZAVAROVALNICAMI

11.1. Splošne določbe

Nadzor nad zavarovalnicami

172. člen

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami z namenom preverjanja, če zavarovalnice spoštujejo pravila o obvladovanju tveganj in druga pravila, določena s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalnic, in predpisi izdanimi na njihovi podlagi.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor tudi nad pravnimi osebami, povezanimi z zavarovalnico, če je to potrebno zaradi nadzora nad poslovanjem zavarovalnice.
- (3) Če je za nadzor nad posamezno družbo iz prejšnjega odstavka pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja te družbe v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.
- (4) Če zavarovalnica opravlja zavarovalne posle iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor tudi nadzor nad tehnično usposobljenostjo oseb, ki nudijo pomoč v težavah.

Način opravljanja nadzora

173. člen

- Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami s:
1. spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnic in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Agenciji za

- zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
2. opravljanjem pregledov poslovanja zavarovalnic;
  3. izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

Letno nadomestilo za opravljanje nadzora

174. člen

- (1) Za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke 173. člena tega zakona plačujejo zavarovalnice nadomestilo za nadzor, ki ga glede na višino vplačanih premij določa tarifa, ki jo sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse zavarovalnice za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora iz 1. in 2. točke 173. člena tega zakona v tem letu.
- (3) Če zavarovalnica ne plača nadomestila v rokih, ki jih določa tarifa iz prvega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici z odločbo naloži plačilo.
- (4) Dokončna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

Stroški nadzora

175. člen

- (1) Kadar je zavarovalnici izrečen ukrep nadzora po tem zakonu mora Agenciji za zavarovalni nadzor plačati pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa, ki jo sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.
- (2) O povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo oziroma odločbo o izreku ukrepa nadzora.
- (3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora postopek sodnega varstva ni dopusten.
- (4) Dokončna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

11.2. Poročanje

Redno poročanje in poročanje na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor

176. člen

- (1) Zavarovalnica mora poročati Agenciji za zavarovalni nadzor o naslednjih dejstvih in okoliščinah:
1. vpisu in spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
  2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini;
  3. imetnikih delnic zavarovalnice ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev iz 18. člena tega zakona;
  4. razrešitvi in imenovanju članov uprave;
  5. razrešitvi pooblaščenega aktuarja;
  6. spremembi vodje notranje revizije oziroma o spremembi notranjega revizorja, če ima zavarovalnica zaposlenega samo enega revizorja;
  7. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice ali predstavništva, oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica;
  8. naložbah, na podlagi katerih je zavarovalnica posredno ali neposredno pridobila kvalificirani delež v drugi pravni osebi, in o vsaki nadaljnji naložbi v to pravno osebo;
  9. pomembnejših spremembah v strukturi kapitala;
  10. prenehanju opravljanja posameznih zavarovalnih poslov.
- (2) Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor obveščati o tehničnih podlagah, ki jih uporablja za izračun

premijskih cenikov, in sicer izključno za namen preverjanja, ali so te v skladu z akturskimi načeli.

(3) Uprava zavarovalnice mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali solventnost zavarovalnice,
2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da zavarovalnica ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(4) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

Predpis o poročanju

177. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil in obvestil iz prvega do tretjega odstavka 176. člena tega zakona ter način in roke poročanja oziroma obveščanja.

11.3. Ukrepi nadzora

11.3.1. Splošna določba

Ukrepi nadzora

178. člen

Ukrepi nadzora nad zavarovalnico po tem zakonu so:

1. odreditev odprave kršitev;
2. odreditev dodatnih ukrepov;
3. odvzem dovoljenja;
4. izredna uprava;
5. prisilna likvidacija zavarovalnice;
6. odločanje o razlogih za stečaj zavarovalnice.

11.3.2. Odprava kršitev

Odredba o odpravi kršitev

179. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi:

1. da član uprave zavarovalnice nima dovoljenja iz 25. člena tega zakona;
2. da zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. da zavarovalnica opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;
4. da zavarovalnica krši pravila o obvladovanju tveganj;
5. da zavarovalnica krši pravila o vodenju poslovnih knjig in letnem poročilu, notranji reviziji oziroma o revidiranju letnega poročila;
6. da zavarovalnica krši obveznosti poročanja in obveščanja;
7. da zavarovalnica krši pravila o imenovanju pooblaščenega aktuarja;
8. da zavarovalnica krši druge določbe tega zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov oziroma drugih zakonov, ki urejajo poslovanje zavarovalnic.

(2) V odredbi iz prejšnjega odstavka določi Agencija za zavarovalni nadzor primeren rok za odpravo kršitev.

Poročilo o odpravi kršitev

180. člen

(1) Zavarovalnica mora v roku iz drugega odstavka 179. člena tega zakona odpraviti ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor v istem roku, če ni z odredbo določen dru-

gačen rok, dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilu je potrebno priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(2) Če iz poročila iz prejšnjega odstavka in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene. Agencija za zavarovalni nadzor lahko pred izdajo odločbe opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev ali so kršitve odpravljene. Pri izvedbi ponovnega pregleda se uporabljajo določbe 304. člena tega zakona.

(3) Če je poročilo nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločbo oziroma odredbo iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena izdati v tridesetih dneh po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

(5) Če so z odredbo odrejeni dodatni ukrepi po 181. členu tega zakona, se določbe tega člena, ki se nanašajo na odpravo kršitev in na poročilo o odpravi kršitev, nanašajo tudi na izvedbo dodatnih ukrepov ter na poročanje o izvedbi dodatnih ukrepov.

Dodatni ukrepi za uresničevanje pravil o obvladovanju tveganj

181. člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri izvajanju nadzora ugotovi, da zavarovalnica huje krši pravila o obvladovanju tveganj, lahko z odredbo o odpravi kršitev odredi tudi naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme načrt ukrepov za zagotovitev minimalnega kapitala zavarovalnice,
2. naloži upravi zavarovalnice in nadzornemu svetu, da skličeeta skupščino delničarjev zavarovalnice ter predlagata sprejem ustreznih sklepov, kot na primer:
  - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice z novimi vložki,
  - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice iz sredstev dobička,
3. prepove zavarovalnici sklepanje novih zavarovalnih pogodb v posameznih ali vseh zavarovalnih vrstah,
4. prepove zavarovalnici opravljanje določenih vrst izplačil oziroma izplačil določenim osebam,
5. prepove zavarovalnici sklepanje poslov s posameznimi delničarji, člani uprave, člani nadzornega sveta, povezanimi družbami ali investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z zavarovalnico povezana oseba,
6. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme in opravi ukrepe za:

- izboljšanje postopkov upravljanja s tveganji,
- spremembo področij poslovanja zavarovalnice,
- omejitve dajanja posojil,
- izboljšanje postopkov izterjatve zapadlih terjatev zavarovalnice,
- pravilno vrednotenje bilančnih in zunajbilančnih postavk,
- izboljšanje računovodsko informacijskega sistema,
- izboljšanje postopkov notranjih kontrol in notranjega revidiranja,
- druge ukrepe, potrebne za uresničitev pravil o obvladovanju tveganj,

7. prepove oziroma omeji zavarovalnici razpolaganje s kritnim premoženjem oziroma premoženjem kritnih skladov, ki jih upravlja zavarovalnica.

(2) Šteje se, da zavarovalnica huje krši pravila o obvladovanju tveganj, če:

1. ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona ali ni izvršila ukrepov iz 142.a člena tega zakona oziroma ne dosega minimalnega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;

2. ni organizirala poslovanja oziroma ne vodi tekoče poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj;

3. ne sprejme ukrepov in določi pravil za ustrezno vrednotenje bilančnih in zunabilančnih postavk oziroma če te postavke vrednoti v nasprotju s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;

4. opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;

5. krši določbe 120. do 133. člena tega zakona;

6. izplača dividende v nasprotju s 141. členom tega zakona;

7. pogosto krši obveznosti pravočasnega in pravilnega poročanja, določene s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;

8. sklepa navidezne posle z namenom napačnega prikazovanja finančnega položaja zavarovalnice;

9. opravlja druge posle, ki lahko ogrozijo njeno likvidnost oziroma solventnost;

10. ponavljajoče krši določbe 83. do 86. člena oziroma 228. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor naloži nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši člana oziroma člane uprave in imenuje novega člana oziroma člane uprave:

1. če zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma,

2. če uprava zavarovalnice ne opravi dodatnih ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ki jih je odredil, oziroma,

3. če zavarovalnica ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije za zavarovalni nadzor ali če ovira opravljanje nadzora v skladu z določbami 301. do 306. člena tega zakona.

(4) Za ponavljajočo se kršitev iz 10. točke drugega odstavka tega člena ter iz 3. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalnica kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

11.3.3. Odvzem dovoljenja

Razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti

182. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če je zavarovalnici odredila dodatni ukrep iz tretjega odstavka 181. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih, oziroma če tudi novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odpravo kršitev oziroma izvršitev dodatnih ukrepov, ki so bili razlog za dodatni ukrep iz tretjega odstavka 181. člena tega zakona,

3. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz prvega odstavka 21. člena tega zakona osebi, ki je neposredno oziroma posredno obvladujoča družba zavarovalnice.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, če se razlogi iz prejšnjega odstavka na nanašajo samo na zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah.

Pogojni odvzem dovoljenja

183. člen

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne

bo izvršil, če zavarovalnica v času, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, ki pa ne sme biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od enega leta (preizkusna doba), ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Agencija za zavarovalni nadzor izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če zavarovalnica v določenem roku ne odpravi kršitev oziroma opravi dodatnih ukrepov, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Agencija za zavarovalni nadzor v mejah preizkusne dobe.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

184. člen

Agencija za zavarovalni nadzor preklicke pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalnica v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, oziroma če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 183. člena tega zakona.

11.3.4. Izredna uprava

Odločba o izredni upravi

185. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi v naslednjih primerih:

1. če je zavarovalnici odredila dodatne ukrepe iz prvega in tretjega odstavka 181. člena tega zakona in zavarovalnica v rokih, določenih za izvajanje dodatnih ukrepov, ni pričela z izvajanjem teh ukrepov oziroma jih ni izvedla;

2. če zavarovalnica kljub izvedenim dodatnim ukrepom ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona;

3. če bi nadaljnje poslovanje zavarovalnice lahko ogrozilo njeno likvidnost oziroma solventnost oziroma varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(2) Z odločbo o izredni upravi določi Agencija za zavarovalni nadzor rok trajanja izredne uprave, ki ne sme biti daljši od enega leta.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti pristojni nadzorni organ države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(4) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

Člani izredne uprave

186. člen

Z odločbo o izredni upravi Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več izrednih upraviteljev, ki so člani izredne uprave zavarovalnice, in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.

Vpis v sodni register

187. člen

(1) V sodni register se vpiše izdaja odločbe o izredni upravi. Hkrati se vpiše tudi ustrezna sprememba oseb, pooblaščenih za zastopanje zavarovalnice.

(2) Predlog za vpis podatkov iz prejšnjega odstavka mora izredna uprava vložiti v roku treh dni od prejema odločbe. Predlogu mora priložiti odločbo Agencije za zavarovalni nadzor o izredni upravi.

Pravne posledice izredne uprave

188. člen

(1) V času trajanja izredne uprave izvršuje pristojnosti nadzornega sveta Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima Agencija za zavarovalni nadzor pravico dajati izrednemu upravitelju navodila za vodenje poslov zavarovalnice, ki so zanj obvezna.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na člana uprave, se uporabljajo tudi za izrednega upravitelja, če Agencija za zavarovalni nadzor z navodili iz drugega odstavka tega člena ne določi drugače.

(4) Z dnem izdaje odločbe o izredni upravi prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in nadzornega sveta zavarovalnice ter pristojnosti skupščine, razen pristojnosti iz 191. člena tega zakona.

Pooblastila v času trajanja izredne uprave

189. člen

(1) Člani uprave morajo izredni upravi nemudoma omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice in pripraviti poročilo o predaji poslov.

(2) Izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju morajo člani uprave zavarovalnice na zahtevo dati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila o poslovanju zavarovalnice.

(3) Izredni upravitelj ima pravico odstraniti osebo, ki ovira njegovo delo, glede na okoliščine primera pa tudi zahtevati pomoč pristojnega organa za notranje zadeve.

Poročila izredne uprave

190. člen

(1) Izredna uprava mora najmanj vsake tri mesece izdelati in izročiti Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi.

(2) Izredna uprava mora v devetih mesecih po imenovanju izredne uprave izročiti Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti zavarovalnice in možnosti za nadaljnje poslovanje zavarovalnice, ki vključuje:

1. oceno in posledice prevzemanja izgub zavarovalnice s strani delničarjev zavarovalnice;

2. možnosti za alokacijo in razpršitev ostalih izgub zavarovalnice;

3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti zavarovalnice;

4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav zavarovalnice, vključno s prenosom zavarovalnih pogodb, z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov;

5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja zavarovalnice.

Povečanje osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice

191. člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi poročila izredne uprave iz prvega oziroma drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da je zaradi zagotovitve minimalnega kapitala zavarovalnice oziroma zaradi odprave vzrokov nelikvidnosti ali nesolventnosti zavarovalnice potrebno ustrezno povečati osnovni kapital zavarovalnice z novimi denarnimi vložki, naloži izredni upravi, da skliče skupščino delničarjev zavarovalnice in ji predlaga sprejem sklepa o takšnem povečanju osnovnega kapitala.

(2) Izredna uprava mora objaviti sklic skupščine zaradi odločanja o povečanju osnovnega kapitala iz prejšnjega odstavka najkasneje v roku osmih dni po prejemu naloga Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka.

(3) V sklicu skupščine morajo biti delničarji opozorjeni na pravne posledice iz 2. točke prvega odstavka 193. člena tega zakona.

Ocena rezultatov izredne uprave

192. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora najmanj enkrat na tri mesece oceniti rezultate izredne uprave.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora sprejeti končno oceno rezultatov izredne uprave najkasneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona. Končno oceno sprejme senat z izdajo odločbe iz tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje zavarovalnice tako, da je zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in redno izpolnjuje svoje dospele obveznosti, mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona oziroma da bi bila sposobna tekoče izpolnjevati dospele obveznosti, izda odločbo o začetku likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja zavarovalnice.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda tudi odločbo o podaljšanju izredne uprave za največ šest mesecev, če ni pogojev za začetek stečaja zavarovalnice in če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da bo zavarovalnica v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

11.3.5. Prisilna likvidacija

Razlogi za začetek prisilne likvidacije

193. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o začetku prisilne likvidacije v naslednjih primerih:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in ni pogojev za začetek stečajnega postopka,

2. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 190. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi sklepa, ki ga skupščina sprejme na predlog iz prvega odstavka 190. člena tega zakona ni uspešna,

3. če je zavarovalnici odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov,

4. če je zavarovalnici prenehalo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov in zavarovalnica v roku treh mesecev od prejema ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 69. člena tega zakona ni pričela s postopkom za preoblikovanje ali prenehanje zavarovalnice ali s postopkom za ponovno pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,

5. če je članu uprave zavarovalnice pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave razrešen oziroma če član uprave ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev in nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave v skladu s tem zakonom ter zavarovalnica zaradi tega nima najmanj dveh članov uprave.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati odločbo o začetku prisilne likvidacije v roku osmih dni, ki teče:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka od izteka roka za sprejem končnega poročila o oceni rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 192. člena tega zakona,

2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka od dneva, ko je skupščina zavmila predlog sklepa iz prvega odstavka 191. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje,

3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja,

4. v primeru iz 4. točke prejšnjega odstavka od izteka treh mesecev od pravnomočnosti ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 69. člena tega zakona,

5. v primeru iz 5. točke prejšnjega odstavka od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave.

Obveščanje pristojnih nadzornih organov države članice o začetku postopka prisilne likvidacije

193.a člen

(1) Za uvedbo postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico ustanovljeno v drugi državi članici, je izključno pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora o izdani odločbi o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v državi članici, čimprej obvestiti pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Za vodenje postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico ustanovljeno v državi članici, ter vsa ostala vprašanja v zvezi s postopkom, se uporablja pravo Republike Slovenije.

Učinkovanje odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije

193.b člen

Odločba o začetku postopka, ki ima enak učinek kot odločba o prenehanju zavarovalnice po tem zakonu, nad zavarovalnico države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, ki jo izda pristojni nadzorni organ države članice, kjer je sedež zavarovalnice, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve neposredni učinek na območju Republike Slovenije in sicer takoj, ko postane izvršljiva v državi članici.

Objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU

193.c člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v drugi državi članici, javno objaviti, povzetek odločbe pa mora objaviti tudi v Uradnem listu EU. Povzetek odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije se objavi v slovenskem jeziku.

(2) Povzetek iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:

- ime in naslov organa, ki bo vodil postopek prisilne likvidacije;

- pravo, po katerem bo tekel postopek prisilne likvidacije;

- imena likvidacijskih upraviteljev;

- rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

Obveščanje znanih upnikov o začetku postopka prisilne likvidacije

193.č člen

(1) O izdaji odločbe o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v državi članici, mora likvidacijski upravitelj posamično, v slovenskem jeziku, takoj obvestiti tudi vse znane upnike zavarovalnice, ki imajo prebivališče oziroma sedež na območju držav članic, in sicer na posebnem obrazcu, na katerem je v vseh uradnih jezikih EU naslov: »Vabilo za prijavo terjatev in roki, ki jih je potrebno spoštovati«.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti naslednje informacije:

- ime in naslov organa, ki bo vodil postopek prisilne likvidacije, in organa, kateremu je potrebno poslati prijavo terjatev;

- rok, v katerem morajo upniki prijaviti svoje terjatve in posledice zamude roka;

- o pravicah in dolžnostih upnikov v postopku prisilne likvidacije, predvsem ali morajo upniki, ki imajo privilegirane terjatve, in upniki, ki imajo terjatve zavarovane s stvarnimi pravicami, prav tako vložiti prijavo;

- o vplivu začetka postopka prisilne likvidacije na zavarovalne pogodbe, še posebej o datumu prenehanja njihove veljavnosti in posledicah na pravice in dolžnosti zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(3) Za obveščanje upnikov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, v delu kjer je urejena osebna vročitev.

Prijava terjatev upnikov

193.d člen

(1) Upnik prijavi terjatev v likvidacijsko maso v uradnem jeziku države članice, kjer ima prebivališče oziroma sedež, in sicer na posebnem obrazcu. Naslov obrazca: »Prijava terjatve« mora biti naveden v slovenskem jeziku.

(2) Podrobnejšo vsebino obrazca za prijavo terjatev upnikov določi Agencija za zavarovalni nadzor s podzakonskim aktom.

Uporaba določil v postopku stečajna na zavarovalnico

193.e člen

V primeru začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico, ki ima podružnico v državi članici, se smiselno uporabljajo tudi določbe 193.a, 193.c, 193.č, 193.d ter drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 194. člena tega zakona, s tem da sklep o začetku stečajnega postopka v obliki kratkega povzetka v Uradnem listu EU objavi stečajno sodišče. Terjatve upnikov se prijavijo stečajnemu sodišču.

Likvidacijski upravitelj

194. člen

(1) Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več likvidacijskih upraviteljev in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj.

(2) Likvidacijski upravitelj, ki je imenovan z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona, lahko izvršuje svoje pristojnosti neposredno tudi na območju države članice, kjer ima zavarovalnica podružnico, in ima pri tem enake pristojnosti kot jih ima na območju Republike Slovenije. Pri tem mora spoštovati zakonodajo države članice, na območju katere izvršuje svoje pristojnosti. Likvidacijski upravitelj, ki ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor, je dolžan redno in na primeren način obveščati vse upnike o poteku postopka.

(3) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč in, če je to primerno, za zastopanje v državi članici, kjer ima zavarovalnica podružnico.

(4) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo pristojnega nadzornega organa države članice, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem mora spoštovati zakonodajo Republike Slovenije.

(5) Imenovanje za likvidacijskega upravitelja se v državi članici dokazuje z overjenim izvodom originalne odločbe, s katero je imenovan. Od likvidacijskega upravitelja iz države članice, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva prevod odločbe v slovenski jezik.

Pravne posledice prisilne likvidacije

195. člen

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta zavarovalnice ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti na podlagi določb iz 1. točke 196. člena tega zakona.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta zavarovalnice in pristojnosti skupščine, razen pristojnosti na podlagi določb iz 1. točke 196. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor.

Postopek prisilne likvidacije

196. člen

Če v tem podrazdelku ni drugače določeno, se za postopek prisilne likvidacije zavarovalnice smiselno uporabljajo določbe:

– ZGD, ki urejajo likvidacijski postopek in sicer vsebino sklepa o likvidaciji, označbo v firmi, razrešitev likvidacijskega upravitelja, pooblastila likvidacijskega upravitelja, poročilo o poteku postopka in predlog za razdelitev premoženja, organ, ki sklepa o predlogu poročila o poteku postopka in razdelitve premoženja, rok za razdelitev premoženja, razdelitev premoženja, odškodninsko odgovornost likvidacijskega upravitelja, terjatve delničarjev, varstvo upnikov, nagrado likvidacijskega upravitelja, shranjevanje poslovnih knjig, ter

– 187. člena, tretjega odstavka 188. člena in 189. člena tega zakona.

Prepoved sklepanja novih poslov

197. člen

V postopku prisilne likvidacije zavarovalnica ne sme sklepati nobenih novih poslov, razen tistih, ki so potrebni za unovčenje likvidacijske mase in tistih, ki so potrebni za prenos zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

Nastop stečajnega razloga

198. člen

Če likvidacijski upravitelji ugotovijo, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice, ali da zavarovalnica nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala terjatve upnikov, morajo o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Prisilna likvidacija podružnice tuje zavarovalnice

198.a člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije nad podružnico tuje zavarovalnice, mora še pred izdajo odločbe obvestiti vse pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih ima tuja zavarovalnica podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takšnega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejemom odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora v postopku prisilne likvidacije iz prvega odstavka tega člena uskladiti svoja dejanja z dejanji pristojnih nadzornih organov drugih držav članic. K usklajevanju svojih dejanj so zavezani tudi likvidacijski upravitelji.

12. STEČAJ

12.1. Skupne določbe

Prepoved prisilne poravnave

199. člen

Nad zavarovalnico ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

Uporaba določb za stečajni postopek

200. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za stečajni postopek nad zavarovalnico uporabljajo določbe Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09 in 52/10; v nadaljnjem besedilu ZFPPIPP).

Stečajni razlogi

201. člen

Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka v naslednjih primerih:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo in zavarovalnica kljub izredni upravi ni sposobna tekoče izpolnjevati dospelih obveznosti;

2. če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice.

Začetek stečajnega postopka

202. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka naslednji delovni dan po izdaji pisnega odpravka odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka. Predlogu mora priložiti odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prejšnjega odstavka.

(3) Proti sklepu o začetku stečajnega postopka iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

Stečajni upravitelj

203. člen

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko za stečajnega upravitelja predlaga samo osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje funkcije stečajnega upravitelja.

(2) Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor in jo pozvati, da se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

Oklic o začetku stečajnega postopka

204. člen

Oklic o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico mora poleg podatkov, ki jih mora obsegiati oklic po ZFPPIPP, obsegati tudi:

1. opozorilo zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upraviteljev na pravne posledice začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico iz 205. oziroma 210. člena tega zakona;

2. ime, priimek in naslov kuratorja, če je bil ta postavljen.

Prenehanje zavarovalnih pogodb

205. člen

Zavarovalne pogodbe, ki jih je sklenila zavarovalnica, prenehajo veljati z iztekom 30 dne šteto od objave oklica o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico v Uradnem listu Republike Slovenije.

Mnenje Agencije za zavarovalni nadzor

206. člen

(1) Kadar sodišče v zvezi z unovčevanjem stečajne mase po ZFPPIPP odloča na podlagi predhodnega mnenja upniškega odbora, mora v primeru stečaja zavarovalnice pridobiti tudi mnenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe ZFPPIPP o mnenju upniškega odbora.

Obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor

207. člen

Izvod poročil stečajnega upravitelja o poteku stečajnega postopka vroči sodišče tudi Agenciji za zavarovalni nadzor.

Prednostno poplačilo terjatev iz zavarovalnih pogodb

208. člen

(1) Terjatve iz zavarovalnih pogodb se iz stečajne mase izplačajo kot prednostne terjatve pred poplačilom prednostnih terjatev iz 21. člena ZFPPIPP.

(2) Terjatve iz prejšnjega odstavka se poplačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. terjatve iz zavarovanj iz drugega odstavka 211. člena tega zakona v višini zahtevanega kritja v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, in ki jih ni bilo mogoče poplačati iz premoženja kritnega sklada;

2. terjatve iz četrtega odstavka 211. člena tega zakona, ki jih ni bilo mogoče poplačati iz premoženja kritnega sklada;

3. terjatve iz premoženjskih zavarovanj in drugih zavarovanj, v zvezi s katerimi se ne oblikujejo matematične rezervacije, na izplačilo odškodnine za škodne dogodke, ki so nastopili pred začetkom stečaja;

4. terjatve iz premoženjskih zavarovanj in drugih zavarovanj, v zvezi s katerimi se ne oblikujejo matematične rezervacije, na povrnitev dela premije vplačane za obdobje po prenehanju zavarovanja.

12.2. Posebne določbe za poplačilo terjatev iz tistih vrst zavarovanj, za katera je potrebno oblikovati matematične rezervacije

Uporaba določb

209. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo za življenjska zavarovanja in nezgodna ter zdravstvena zavarovanja, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja.

Prenehanje zavarovalnih pogodb

210. člen

Z dnem začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico prenehajo zavarovalne pogodbe iz 209. člena tega zakona.

Pravica do ločenega poplačila iz premoženja kritnega sklada

211. člen

(1) Z dnem začetka stečajnega postopka pridobijo upravičenci iz zavarovanj iz 209. člena tega zakona ločitveno pravico na premoženju kritnega sklada za poplačilo njihovih terjatev iz teh zavarovanj.

(2) Upravičenci iz življenjskih zavarovanj in iz nezgodnih ter zdravstvenih zavarovanj, pri katerih za obveznosti zavarovalnice veljajo pravila življenjskih zavarovanj, imajo pravico, da se iz premoženja kritnega sklada, pred ostalimi terjatvami, katerih kritju je namenjen posamezen kritni sklad, poplačajo njihove terjatve v višini, ki je enaka zahtevanemu kritju v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

(3) Če premoženje kritnega sklada ne zadošča za celotno poplačilo terjatev iz drugega odstavka tega člena se te terjatve poplačajo v višini, ki je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med celotno vrednostjo premoženja kritnega sklada in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, ki jih je sklenila zavarovalnica v zavarovalni vrsti, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(4) Ostale terjatve iz zavarovanj iz 209. člena tega zakona se poplačajo iz premoženja kritnega sklada, ki ostane po poplačilu terjatev iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če premoženje kritnega sklada ne zadošča za celotno poplačilo ostalih terjatev iz prejšnjega odstavka, se te terjatve iz premoženja kritnega sklada poplačajo sorazmerno.

(6) Za ugotavljanje višine terjatve in skupne višine zahtevanega kritja je odločilno stanje na dan začetka stečajnega postopka.

Ločen račun denarnih sredstev v stečaju

212. člen

(1) Stečajni upravitelj mora pri organizaciji, ki opravlja posle plačilnega prometa, poleg splošnega računa stečajnega dolžnika, za vsak kritni sklad odpreti poseben denarni račun kritnega sklada.

(2) Celotno poslovanje z denarnimi sredstvi, pridobljenimi z unovčenjem premoženja kritnega sklada, mora stečajni upravitelj opravljati preko posebnega denarnega računa kritnega sklada.

(3) Vsak nalog za izplačilo iz posebnega denarnega računa kritnega sklada mora poleg stečajnega upravitelja odobriti tudi kurator.

Kurator

213. člen

(1) Zaradi zaščite interesov upravičencev iz prvega odstavka 211. člena tega zakona imenuje stečajno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor s sklepom o začetku stečajnega postopka kuratorja.

(2) Za kuratorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za stečajnega upravitelja in ki ima ustrezna znanja in izkušnje s področja zavarovalništva.

(3) Stečajni upravitelj mora kuratorju omogočiti pregled poslovnih knjig in drugih evidenc ter dokumentacije zavarovalnice, v obsegu, ki je potreben za ugotovitev obsega premoženja kritnega sklada, prijavo terjatev upravičencev ter uresničevanje drugih pooblastil, ki jih ima kurator po tem zakonu.

(4) Kadar ZFPPIPP določa, da je potrebno pridobiti mnenje oziroma soglasje upniškega odbora, je potrebno v zvezi s premoženjem kritnega sklada pridobiti tudi mnenje oziroma soglasje kuratorja.

(5) Glede nagrade kuratorja ter njegovih pooblastil in dolžnosti se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za stečajnega upravitelja.

Prijava in preizkus terjatev

214. člen

(1) Rok za prijavo terjatev iz prvega odstavka 211. člena tega zakona je tri mesece od objave oklica o začetku stečajnega postopka v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Kurator mora v imenu in za račun upravičencev prijaviti terjatve iz prvega odstavka 211. člena tega zakona in o prijavi obvestiti upravičence. Upravičenci lahko tudi sami prijavijo svoje terjatve.

(3) Terjatve, ki jih prijavi kurator, veljajo v stečajnem postopku zavarovalnice za ugotovljene in se zanje ne uporabljajo določbe ZFPPIPP o preizkusu terjatev.

(4) Kadar je terjatev poleg kuratorja prijavil tudi upravičenec, se prijava terjatve upravičenca upošteva in preizkusi samo

v delu, v katerem presega terjatev, ki jo je v imenu in za račun tega upravičenca prijavil kurator.

13. ZAVAROVALNI ZASTOPNIKI IN POSREDNIKI

13.1. Zavarovalni zastopniki

Zavarovalni zastopnik

215. člen

(1) Zavarovalni zastopnik je oseba, ki je na podlagi za poslitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico oziroma zavarovalno zastopniško družbo pooblaščen za sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice. Poleg sklepanja pogodb se za zavarovalno zastopstvo štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

(2) Pooblastilo zavarovalnega zastopnika za sklenitev zavarovalne pogodbe obsega tudi pooblastilo za spremembo oziroma podaljšanje te pogodbe in sprejemanje izjav zavarovalca o odstopu od zavarovalne pogodbe.

(3) Za zavarovalne zastopnike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle zastopanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalne zastopniške družbe iz 216. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;
- zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;
- zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;
- primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega zastopanja, ni zavarovalno zastopanje;
- zavarovanje pomeni dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:

a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari;

b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano preko turistične agencije, čeprav zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje pomeni pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije nevarnosti, povezane s turističnim potovanjem;

– znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov in če zavarovalna pogodba, ob upoštevanju vseh podaljšanj, ni sklenjena za dalj kot pet let.

(4) Poleg sklepanja pogodb se za zavarovalno zastopstvo zavarovalno zastopniških družb štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

Zavarovalna zastopniška družba

216. člen

(1) Zavarovalna zastopniška družba je pravna oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zastopanja zavarovalnic ali zavarovalno zastopniških družb pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Določbe tega zakona o zavarovalni zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za podjetnika posameznika po ZGD, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zastopanja zavarovalnic ali zavarovalno zastopniških družb pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Obveznosti zastopnika in odgovornost zavarovalnice

217. člen

(1) Določbe 83. do 86. člena tega zakona veljajo tudi za zavarovalnega zastopnika.

(2) Pred sklenitvijo in, če je potrebno, tudi pri kasnejših spremembah in dopolnitvah zavarovalne pogodbe mora zavarovalni zastopnik zavarovalca pisno seznanimi tudi s podatki o:

1. svojem imenu in priimku ter naslovu,
2. dovoljenju za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja,
3. tem, za katere zavarovalnice deluje,
4. tem, da ima sam oziroma njegova zavarovalna zastopniška družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice,

5. tem, da ima zavarovalnica oziroma od nje odvisna družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalno zastopniške družbe, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju,

6. izvensodnem postopku reševanja sporov med potrošniki in ponudniki ter o internem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev iz 333.a člena tega zakona.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka mora zavarovalni zastopnik v zvezi z zavarovalno pogodbo zavarovalca pisno seznanimi tudi o tem, ali:

1. daje zavarovalcu nasvet za sklenitev pogodbe iz četrtega odstavka tega člena, ki vključuje analizo na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na tržišču, oziroma

2. je obligacijsko zavezan kot ekskluzivni zastopnik za eno ali več zavarovalnic. V tem primeru mora na zahtevo zavarovalca tega obvestiti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa, oziroma

3. ni obligacijsko zavezan kot ekskluzivni zastopnik za eno ali več zavarovalnic in da ne daje nasveta za sklenitev pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena. V tem primeru mora na zahtevo zavarovalca tega obvestiti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa. Zavarovalni zastopnik mora zavarovalca obvestiti o njegovi pravici, da v primeru iz 2. in 3. točke tega odstavka lahko zahteva podatke o nazivih zavarovalnic.

(4) Če zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o tem, da mu daje nasvet za sklenitev pogodbe na podlagi korektne in poštene analize, je dolžan takšen nasvet oblikovati na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na tržišču, ki mu omogočajo podati priporočilo v skladu s profesionalnimi kriteriji, da bo lahko zavarovalec s sklenitvijo takšne pogodbe uresničil svoje potrebe in zahteve.

(5) Zavarovalni zastopnik mora pred sklenitvijo pogodbe, na podlagi informacij pridobljenih od zavarovalca, temu opredeliti potrebe in želje kot tudi razloge za nasvete dane zavarovalcu glede zavarovalnih produktov.

(6) Informacij, navedenih v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena zavarovalnemu zastopniku ni potrebno podati, če gre za primere iz šestega odstavka 338. člena tega zakona.

(7) Za ravnanja zavarovalnega zastopnika in zavarovalno zastopniške družbe odgovarja zavarovalnica kot za svoja lastna ravnanja.

Omejitev pooblastil zastopnika

218. člen

(1) Če je pooblastilo zastopnika omejeno samo na določeno območje, je zastopnik pooblaščen opravljati pravna dejanja iz 215. člena tega zakona samo v zvezi z zavarovanji, ki se nanašajo na premoženje, ki se nahaja na tem območju, oziroma osebe, ki na tem območju bivajo.

(2) Če je pooblastilo za zastopanje omejeno bodisi tako, da zastopnik ni pooblaščen za opravljanje vseh pravnih dejanj

iz 215. člena tega zakona, bodisi na način iz prejšnjega odstavka, učinkuje omejitev pooblastila za zastopanje nasproti zavarovalcu samo, če mu je bila ta omejitev znana oziroma mu ni mogla ostati neznana.

(3) Šteje se, da zavarovalcu omejitev pooblastila zastopnika ni mogla ostati neznana po prejšnjem odstavku, samo če za omejitev ni vedel zaradi hude malomarnosti.

13.2. Zavarovalni posredniki

Zavarovalni posrednik

219. člen

(1) Zavarovalni posrednik je oseba, ki posreduje pri sklepanju zavarovalnih pogodb za eno ali več zavarovalnic.

(2) Posredovanje po prejšnjem odstavku je storitev, katere predmet je prizadevanje spraviti zavarovalca v stik z zavarovalnico, da bi se z njo pogajal za sklenitev zavarovalne pogodbe. Poleg navedenega se pod zavarovalno posredništvo štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico. Navedeno velja tudi za zavarovalno posredniške družbe iz 220. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(4) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle posredovanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalno posredniške družbe iz 220. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- če sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;
  - če zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;
  - če zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;
  - če primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja, ni zavarovalno posredovanje;
  - če zavarovanje predstavlja dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:
- a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari;

b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in ostalih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano preko turistične agencije, četudi zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje predstavlja pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije rizike, povezane s turističnim potovanjem;

– če znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 evrov in če zavarovalna pogodba, v številni vsa podaljšanja, ni sklenjena za dalj kot pet let.

(5) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe in družbe, ki v okviru opravljanja svoje poklicne dejavnosti strankam dajejo informacije o zavarovanju, pri čemer ne sme iti za aktivnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Zavarovalna posredniška družba

220. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba je pravna oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Določbe tega zakona o zavarovalni posredniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za podjetnika posameznika po ZGD, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Zaščita interesov strank

221. člen

(1) Zavarovalni posrednik mora pri opravljanju zavarovalnega posredovanja štiti zlasti interese zavarovalca.

(2) V razmerju do zavarovalnice mora zavarovalni posrednik štiti tiste interese zavarovalnice, na katere mora pred oziroma po sklenitvi zavarovalne pogodbe paziti tudi zavarovalec. Zlasti mora zavarovalni posrednik zavarovalnico pri pripravi zavarovalne pogodbe obvestiti o vseh posebnih nevarnostih, ki so mu znane oziroma bi mu morale biti znane.

Obveznosti zavarovalnega posrednika

222. člen

(1) Obveznost zavarovalnega posrednika štiti interese zavarovalca iz prvega odstavka 221. člena tega zakona obsega tudi pojasnila in svetovanje zavarovalcu o vseh okoliščinah, pomembnih za odločitev zavarovalca za sklenitev zavarovalne pogodbe za določene vrste zavarovanja oziroma z določeno zavarovalnico.

(2) Zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka mora zavarovalni posrednik zlasti:

1. za zavarovalca izdelati primerno analizo nevarnosti in primerna načela kritja;
2. za zavarovalca na podlagi strokovnih informacij, ki so mu dostopne, izdelati oceno o kapitalski ustreznosti zavarovalnice;
3. za zavarovalca posredovati pri sklenitvi zavarovanja, ki glede na okoliščine posameznega primera zavarovalcu nudi največje varstvo, pri čemer se ta obveznost lahko omeji zgolj na določene zavarovalne proizvode, če o tem zavarovalni posrednik zavarovalca izrecno obvesti;
4. obvestiti zavarovalnico o zavarovalčevi ponudbi za sklenitev zavarovalne pogodbe; izročiti zavarovalcu zavarovalne pogoje in ga seznaniti s pravili za izračun premije;
5. preveriti vsebino zavarovalne police;
6. nuditi pomoč zavarovalcu v času trajanja zavarovalne pogodbe in sicer tako pred kot tudi po nastopu zavarovalnega primera, in zlasti skrbeti, da zavarovalec pravna dejanja, ki so pomembna za ohranitev oziroma uresničitev pravic na podlagi zavarovalne pogodbe, opravi v rokih, določenih za opravo teh pravnih dejanj;
7. stalno preverjati zavarovalne pogodbe, ki jih je zavarovalec sklenil z njegovim posredovanjem, in izdelati predloge za spremembe teh zavarovalnih pogodb z namenom doseči večje varstvo.

(3) Za obveznosti zavarovalnega posrednika v razmerju do zavarovalca se smiselno uporabljajo določbe prvega do šestega odstavka 217. člena tega zakona.

(4) Kadar zavarovalni posrednik deluje po naročilu zavarovalnice, odgovarja zavarovalnica za ravnanja zavarovalnega posrednika kot za svoja lastna ravnanja. Če zavarovalni posrednik deluje po naročilu zavarovalnice, mora biti na zavarovalni polici označeno, da je bila zavarovalna pogodba sklenjena s posredovanjem zavarovalnega posrednika, ime in priimek oziroma firma zavarovalnega posrednika in višina provizije ali kakršnegakoli drugega plačila, ki ga je zavarovalni posrednik upravičen zahtevati od zavarovalnice iz naslova posredovanja pri sklenitvi zavarovalne pogodbe.

(5) Zavarovalni posrednik mora imeti zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.120.200 evrov na en odškodninski zahtevek oziroma 1.680.300 evrov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu, razen če je pogodba o zavarovanju poklicne odgovornosti sklenjena v okviru pravne osebe, v imenu in za račun katere nastopa posrednik.

(6) Ko se na podlagi sedmega odstavka 4. člena Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. 1. 2003, str. 3) samodejno zvišajo zneski iz tretjega in četr-

tega odstavka 4. člena te direktive, Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske iz prejšnjega odstavka.

Nasprotje interesov

223. člen

(1) Zavarovalni posrednik mora zavarovalcu razkriti vse pravne in ekonomske povezave s posamezno zavarovalnico, ki lahko vplivajo na nepristranost zavarovalnega posrednika pri izpolnjevanju obveznosti do zavarovalca in zlasti obveznosti iz 3. in 7. točke drugega odstavka 222. člena tega zakona.

(2) Za pravne in ekonomske povezave po prejšnjem odstavku se štejejo zlasti določbe posredniške pogodbe z zavarovalnico, na podlagi katerih je zavarovalni posrednik:

1. zavezan posredovati izključno pri sklepanju zavarovanj s to zavarovalnico,

2. upravičen do posebne provizije (provizije za uspeh) oziroma do višje provizije za posredovanje pri določenih vrstah zavarovanj.

Provizija

224. člen

(1) Zavarovalni posrednik nima pravice od zavarovalca zahtevati plačilo provizije oziroma kakršno koli drugo plačilo, če ni s posredniško pogodbo, sklenjeno z zavarovalcem, izrecno pisno drugače dogovorjeno.

(2) Če je s posredniško pogodbo iz prejšnjega odstavka izrecno pisno dogovorjeno, da ima zavarovalni posrednik pravico do provizije, pridobi pravico do provizije, ko prične veljati zavarovalna pogodba, pri sklenitvi katere je posredoval.

Prisilne določbe

225. člen

(1) Obveznosti posrednika iz prvega odstavka 221. člena in iz 222. člena tega zakona s pogodbo ni mogoče izključiti niti omejiti.

(2) Določba posredniške pogodbe, ki je v nasprotju s prejšnjim odstavkom oziroma drugim odstavkom 224. člena tega zakona, je nična.

Prepoved posredovanja

226. člen

(1) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi pogodb z zavarovalnico, zavarovalnico države članice oziroma tujo zavarovalnico, če bi bila s sklenitvijo zavarovalne pogodbe kršena določba 3. člena tega zakona.

(2) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi zavarovalne pogodbe, ki bi bila v nasprotju s 83. členom tega zakona.

Reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki

226.a člen

Za reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki se smiselno uporablja določba 333.a člena tega zakona.

13.3. Pogoji za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

13.3.1. Skupne določbe

Splošna določba

227. člen

(1) Storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko opravlja samo zavarovalna zastopniška oziroma

posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Nihče drug razen oseb iz prejšnjega odstavka ne sme opravljati storitev zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) Za opravljanje storitev po prvem odstavku tega člena se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Storitve zavarovalnega zastopanja lahko opravljajo tudi druge osebe, če sklepajo zavarovanja, ki so v neposredni zvezi z glavno storitvijo, ki jo opravljajo (na primer špediterji in osebe, ki opravljajo tehnične preglede vozil) in so pridobile dovoljenje za opravljanje zavarovalnega zastopanja.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko storitve zavarovalnega posredovanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje teh storitev pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora mnenje iz prejšnjega odstavka podati v roku 45 dni od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano oziroma da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi brez mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

Obveznost zavarovalnice

228. člen

Zavarovalnica mora zagotoviti, da zanjo storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, četrtega oziroma petega odstavka 227. člena tega zakona.

Združenje zavarovalnih agencij

229. člen

(1) Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe se združijo v združenje zavarovalnih agencij, organizirano kot gospodarsko interesno združenje.

(2) Združenje zavarovalnih agencij:

1. (črtana);

2. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma drugih aktih združenja.

Dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

230. člen

(1) Posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalni zastopniški družbi oziroma zavarovalni posredniški družbi oziroma osebi iz četrtega odstavka 227. člena tega zakona oziroma banki iz petega odstavka 227. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik oziroma posrednik je oseba, ki išče potencialne zavarovalce brez posredovanja vsebine zavarovalnega zastopanja in brez podpisovanja kakršnihkoli zavarovalnih dokumentov. Pomožni zavarovalni zastopnik lahko prejme zavarovalno ponudbo, ki je naslovljena na zavarovalnico. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika oziroma posrednika se všteva v dokazovanje pogoja enoletnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov, če je opravljal dela pod mentorstvom osebe, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Ose-

ba iz prejšnjega stavka, pod mentorstvom katere opravlja dela pomožni zavarovalni zastopnik oziroma posrednik, je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom oziroma posrednikom.

(3) Odvisni zavarovalni posrednik je oseba, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja v imenu in za račun ene ali več zavarovalnic za različne vrste zavarovanja, ki si med seboj ne konkurirajo, vendar ta oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam, in deluje s polno odgovornostjo zavarovalnic za njihovo ponudbo zavarovanja. Oseba, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja poleg svoje glavne poklicne dejavnosti, se prav tako šteje za odvisnega zavarovalnega posrednika, ki deluje s polno odgovornostjo zavarovalnice za tiste vrste zavarovanja, ki jih ponuja, če je zavarovanje dopolnitev blaga in storitev, dobavljenih v okviru te glavne poklicne dejavnosti, in oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,

2. da ima najmanj enoletne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobil na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico oziroma zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo,

3. da obvlada slovenski jezik,

4. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev,

5. da ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja pred manj kakor petimi leti.

(5) Zavarovalni posrednik mora vlogi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predložiti tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 222. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če je bil zavarovalni zastopnik oziroma posrednik pravnomočno nepogojno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev,

3. če zavarovalni zastopnik ponavljajoče krši določbe tega zakona iz 217. člena tega zakona,

4. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši prepovedi iz 225. člena tega zakona,

5. če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,

6. če zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrtem odstavkom 222. člena tega zakona,

7. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 221. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 222. člena tega zakona.

(7) Za ponavljajočo se kršitev iz 3., 4. in 7. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik oziroma posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(8) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da Združenje zavarovalnih agencij, zavarovalnica, delodajalec ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja in Slovensko zavarovalno združenje.

Register zavarovalnih zastopnikov in posrednikov

231. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi register zavarovalnih zastopniških družb in zavarovalnih posredniških družb, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati storitve zavarovalniškega zastopanja ali posredovanja.

(2) Zavarovalnica mora voditi register zavarovalno zastopniških družb, ki zanj na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja, in register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja.

(3) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora voditi register zavarovalnih posrednikov oziroma zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi oziroma banki opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Zavarovalna zastopniška družba mora voditi register zavarovalnih zastopniških družb, ki zanj na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov tega člena so javni.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor tekoče obvešča Združenje zavarovalnih agencij o:

1. izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,

2. obvestilih zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb iz 241. člena tega zakona,

3. izdaji in odvzemu dovoljenj za ustanovitev podružnice tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe.

(6) Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb morajo vsebovati tudi navedbo oseb v vodstvu teh družb. Navedeni registri morajo vsebovati tudi informacije o registrih zavarovalno zastopniških in posredniških družb v državah članicah, o nadzornih organih v državah članicah ter o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki opravljajo svojo dejavnost oziroma posle.

Nadzor

232. člen

(1) Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki oziroma posredniki in zavarovalnimi zastopniškimi oziroma posredniškimi družbami opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bankami iz petega odstavka 227. člena tega zakona opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v sodelovanju z Banko Slovenije.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175., prvega in četrtega odstavka 176., 177., 179., 180., 183. in 184. člena tega zakona.

Predpis o zavarovalnih zastopnikih in posrednikih

233. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke četrtega odstavka ter 1. točke petega odstavka 230. člena tega zakona,

2. podrobnejša pravila o načinu vodenja registrov iz 231. člena tega zakona, podatkih, ki se vpisujejo v te registre, in načinu javnega dostopa do teh podatkov,

3. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 239. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

13.3.2. Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

Uporaba določb

234. člen

(1) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo se uporabljajo določbe ZGD, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo in za banko iz petega odstavka 227. člena tega zakona se smiselno uporablja določba 228. člena tega zakona, kadar opravlja svojo dejavnost preko drugih zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb.

Pravnoorganizacijska oblika

235. člen

(1) Dejavnost opravljanja storitev zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja gospodarska družba ali samostojni podjetnik po ZGD.

(2) Kadar se samostojni podjetnik, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, po ZGD ne vpiše v sodni register, se določbe tega zakona o vpisu v sodni register smiselno uporabljajo za vpis v ustrezen drug register samostojnih podjetnikov.

Dejavnost zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

236. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja samo storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba opravlja tudi:

1. storitve kreditnega posredovanja, oziroma storitve posredovanja investicijskih kuponov vzajemnih skladov oziroma drugih podobnih finančnih proizvodov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev, določenih z zakoni oziroma drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje teh storitev,

2. storitve iz 2. do 5. točke šestega odstavka 14. člena tega zakona.

Zavarovanje odgovornosti zavarovalne posredniške družbe

237. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora imeti zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.120.200 eurov na en odškodninski zahtevek oziroma 1.680.300 eurov za vse odškodninske zahteve skupno v enem letu.

(2) Ko pride na podlagi sedmega odstavka 4. člena Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. 1. 2003, str. 3) do samodejnega zvišanja zneskov iz tretjega in četrtega odstavka 4. člena te direktive, Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske iz prejšnjega odstavka.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

238. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma pred vpisom ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Za zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja se smiselno uporabljajo določbe 2. do 5. točke prvega odstavka 66. člena tega zakona. Zahtevi za izdajo dovoljenja mora zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba priložiti tudi dokaze, iz katerih izhaja, da izpolnjuje pogoje, določene v 234. do 237. členu tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma po-

sredovanja, če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba izpolnjuje pogoje, določene v 234. do 237. členu tega zakona. Če je bilo zavarovalni zastopniški oziroma posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ji Agencija za zavarovalni nadzor pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme izdati dovoljenja za opravljanje dejavnosti.

(4) Pred zavrnitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja mora dati Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalni zastopniški oziroma posredniški družbi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja iz četrtega odstavka tega člena.

(5) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz petega odstavka 227. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v naslednjih primerih:

– če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

– če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ali zavarovalni zastopnik ali posrednik, ki dela zanjo, huje krši določbe 217., 218., 221., 222., 223. ali 225. člena tega zakona;

– če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba krši določbo 236. člena tega zakona;

– če zavarovalna posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 237. členom tega zakona;

– če zavarovalna posredniška družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja;

– če zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družba pooblaščenim osebam ne omogoči pregleda na način, določen v 301. do 306. členu tega zakona;

– če zavarovalni zastopniki, posredniki ali fizične osebe, ki za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ponavljajoče kršijo določbo prvega odstavka 230. člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo kršitev šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopniki, posredniki ali fizične osebe, ki za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, kršitev ponovno storijo vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve;

– če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ne izpolni odredbe Agencije za zavarovalni nadzor.

(7) Za odvzem dovoljenja po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata 183. in 184. člen tega zakona.

(8) Za ponavljajočo se kršitev iz pete alineje šestega odstavka tega člena se šteje kršitev, pri kateri zavarovalna posredniška družba kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(9) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja preneha veljati:

1. če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba preneha z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja za več kot eno leto,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,

4. z zaključkom redne likvidacije.

(10) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba mora Agencijo za zavarovalni nadzor obvestiti o začetku oziroma prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(11) Če nastopi razlog iz osmega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

Poročanje

239. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati tudi o:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravil za te zavarovalnice,
3. pravnih in ekonomskih povezavah iz drugega odstavka 223. člena tega zakona,
4. o izpolnjevanju obveznosti iz 237. člena tega zakona.

(2) Banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o:

1. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice,
2. izpolnjevanju obveznosti iz 237. člena tega zakona.

13.3.2.a *Opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici*

Opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici

239.a člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, za katero je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice bodisi preko podružnice, bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki namerava pričeti z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora najkasneje v enem mesecu obvestilo iz prejšnjega odstavka posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice, ki je izjavil, da želi biti seznanjen o namenu zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, in o tem obvestiti zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo.

(4) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba lahko prične z opravljanjem dejavnosti v drugi državi članici z iztekom enega meseca, od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka. Dejavnost lahko prične opravljati takoj, če pristojni nadzorni organ te države članice ne želi izvedeti za namero družbe, da bo začela opravljati dejavnost.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika v državi članici.

13.3.3. *Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic*

Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic

240. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki je v državi članici upravičena opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja bodisi preko podružnice bodisi neposredno.

(2) Za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe iz prejšnjega odstavka veljajo določbe 215. do 227. člena tega zakona ter določba 239. člena tega zakona glede poslov, ki jih zavarovalna posredniška družba opravlja na območju Republike Slovenije.

Pričetek opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

241. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba iz prvega odstavka 240. člena tega zakona, ki namerava opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v Republiki Sloveniji, mora o tem obvestiti nadzorni organ države svojega sedeža. Ta mora o tem v roku enega meseca obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba iz prvega odstavka 240. člena tega zakona lahko prične opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v Republiki Sloveniji v enem mesecu po tem, ko je bila s strani nadzornega organa države svojega sedeža obveščena o obvestilu, s katerim je ta obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor o nameri zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, da bo opravljala dejavnost.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

(4) Nadzorni organi držav članic se med seboj obveščajo in izmenjujejo informacije, ki se nanašajo na zavarovalne zastopnike in posrednike in zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zlasti v primeru, ko zoper njih izrečejo ukrepe, ker ti ne poslujejo v skladu z zakonodajo države, kjer se opravljajo posli oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

13.3.4. *Tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe*

Podružnica tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

242. člen

(1) Tuja zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja samo preko podružnice.

(2) Za tujo zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, veljajo določbe 215. do 239. člena tega zakona.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

243. člen

Za dovoljenje za ustanovitev podružnice iz prvega odstavka 242. člena tega zakona in odvzem tega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 19.c člena, 98. člena in 238. člena tega zakona.

14. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

Nadzor nad drugimi osebami

244. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja tudi nadzor nad osebami, ki poleg drugih dejavnosti ali kot edino dejavnost opravljajo:

1. zavarovalne posle, ne da bi za opravljanje teh poslov pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor,

2. dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh dejavnosti pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175., četrtega odstavka 176., 177., 179. in 180. člena tega zakona, če ni v 245. členu tega zakona drugače določeno.

Ukrepi nadzora

245. člen

(1) Če iz podatkov, s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor razpolaga, izhaja, da oseba opravlja zavarovalne posle oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh poslov oziroma dejavnosti pridobila oziroma imela dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, izda tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh poslov oziroma dejavnosti.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor še pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze, zaradi ugotovitve, ali oseba opravlja zavarovalne posle oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(4) Če pravna oseba, pri kateri se opravlja nadzor, ne ravnja po odredbi iz prvega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka mora biti obrazložena.

(6) Na podlagi pravnomočne odločbe iz četrtega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor postopek likvidacije.

15. AGENCIJA ZA ZAVAROVALNI NADZOR

15.1. Položaj Agencije za zavarovalni nadzor

Položaj Agencije za zavarovalni nadzor

246. člen

(1) S tem zakonom se ustanovi Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor je pravna oseba.

(3) Pri izvrševanju svojih nalog in pristojnosti je Agencija za zavarovalni nadzor samostojna in neodvisna. Agencija za zavarovalni nadzor in člani njenih organov pri opravljanju nalog Agencije za zavarovalni nadzor, določenih s tem ali drugim zakonom, niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerih koli drugih organov.

(4) Sedež Agencije za zavarovalni nadzor je v Ljubljani.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor v okviru razpoložljivih sredstev znotraj finančnega načrta tekočega leta sama določi število zaposlenih. Za plače zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor velja Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/07 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 58/08), pri čemer obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, določi Agencija za zavarovalni nadzor sama, v okviru razpoložljivih sredstev znotraj finančnega načrta tekočega leta.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti Agencija za zavarovalni nadzor, poleg navodil in priporočil sprejetih s strani odborov EU nadzornikov, upošteva tudi morebiten vpliv na finančno stabilnost držav članic.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem spodbuja sodelovanje med nadzorniki na evropski ravni ter izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzorniki iz matične države in države gostiteljice.

Poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor

247. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor.

Pečat

248. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ima pečat, na katerem sta ime »Agencija za zavarovalni nadzor« in grb Republike Slovenije.

Poročanje o stanju na področju zavarovalništva

249. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na področju zavarovalništva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati podatke o obsegu zavarovalnih poslov po zavarovalnih vrstah.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto mora Agencija za zavarovalni nadzor predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

Letno poročilo o delu

250. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati podatke o ukrepih Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in o drugih dovoljenjih, ki jih izdaja Agencija za zavarovalni nadzor, ter podatke o sodelovanju Agencije za zavarovalni nadzor z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto mora Agencija za zavarovalni nadzor predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

15.2. Organi Agencije za zavarovalni nadzor

Organi Agencije za zavarovalni nadzor

251. člen

Organa Agencije za zavarovalni nadzor sta strokovni svet in direktor Agencije za zavarovalni nadzor.

Sestava strokovnega sveta

252. člen

(1) Strokovni svet sestavljajo predsednik in štirje člani.

(2) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor je po funkciji tudi predsednik strokovnega sveta.

(3) Predsednik in člani strokovnega sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov, ki jih enkrat letno določi strokovni svet na predlog predsednika strokovnega sveta.

(4) Strokovni svet ima sekretarja, ki pomaga predsedniku strokovnega sveta pri pripravi in izvedbi seje. Sekretar strokovnega sveta zagotavlja pomoč pri organizaciji dela strokovnega sveta, skrbi za zbiranje in pripravo gradiv, za sklice seje, vodenje zapisnikov, arhiviranje ter opravlja druge strokovne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo strokovnega sveta in izvajanje administrativnih del v zvezi z delom strokovnega sveta. Sekretarja na predlog predsednika strokovnega sveta imenuje strokovni svet izmed zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor. Sekretar je upravičen do 70% sejnine člana strokovnega sveta iz prejšnjega odstavka.

Imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta

253. člen

(1) Člane strokovnega sveta imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije.

(2) Člani strokovnega sveta se imenujejo za šest let in so lahko ponovno imenovani.

Pogoji za imenovanje članov in predsednika strokovnega sveta

254. člen

(1) Za člana strokovnega sveta je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. ima univerzitetno izobrazbo,
3. je priznan strokovnjak s področja zavarovalništva, financ ali gospodarskega prava,
4. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta ne smejo biti pogodbeno vezani, zaposleni ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim Agencija za zavarovalni nadzor izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne smejo opravljati nalog v organih političnih strank.

Razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

255. člen

Član oziroma predsednik strokovnega sveta se sme predčasno razrešiti:

1. če to sam zahteva,
2. če je pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana,
3. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
4. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (260. člen),
5. če krši prepoved iz drugega odstavka 254. člena tega zakona,
6. če se naknadno izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
7. če ne opravlja nalog, določenih v tem zakonu in poslovniku Agencije za zavarovalni nadzor, oziroma jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

Pristojnosti strokovnega sveta

256. člen

Strokovni svet:

1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter o drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če ni v tem ali drugem zakonu drugače določeno,
2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da takšen akt sprejme Agencija za zavarovalni nadzor,
3. sprejema poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor,
4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor,

5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb Agencije za zavarovalni nadzor in poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor,

6. izvršuje druge naloge iz pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, če ni v zakonu določeno, da je za izvrševanje teh nalog pristojen drug organ Agencije za zavarovalni nadzor.

Odločanje strokovnega sveta o izdaji predpisov

257. člen

(1) Strokovni svet veljavno odloča o izdaji predpisov, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna izdajati, če je na seji navzoča večina članov strokovnega sveta.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje vse osnutke predpisov v obravnavo Slovenskemu zavarovalnemu združenju in ministrstvu, pristojnemu za finance, Združenju zavarovalnih agencij pa samo tiste osnutke, ki se nanašajo na delovanje zavarovalnih zastopnikov, zavarovalnih posrednikov, zavarovalnih zastopniških družb ter zavarovalnih posredniških družb in prouči vse prejete pripombe ter predloge.

(3) Predpis je sprejet, če zanj glasuje večina članov strokovnega sveta.

Objava predpisov

258. člen

Predpisi Agencije za zavarovalni nadzor se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Direktor Agencije za zavarovalni nadzor

259. člen

(1) Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenem javnem natečaju imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije, za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Vlada Republike Slovenije predlaga direktorja Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki mora biti objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata trenutnemu direktorju.

(3) Poleg pogojev za direktorja iz drugega odstavka 19. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02; v nadaljnjem besedilu: ZJA) mora oseba, ki je imenovana za direktorja Agencije za zavarovalni nadzor, izpolnjevati še sledeče pogoje:

- ima univerzitetno izobrazbo ustrezne smeri,
- je priznan strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,
- ima strokovne, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti ter teoretična in tehnična znanja, potrebna za vodenje poslovanja Agencije za zavarovalni nadzor,
- aktivno obvlada vsaj en svetovni jezik,
- da ni bila pravnomočna obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana,
- zoper katero ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

Podatke iz pete alineje se pridobi od kandidata za direktorja Agencije za zavarovalni nadzor, lahko pa se jih pridobi iz kazenske evidence.

(4) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor ne sme biti pogodbeno vezan, zaposlen ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim Agencija za zavarovalni nadzor izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne sme imeti funkcije v organih političnih strank.

(5) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor vodi poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor in organizira njeno delo.

(6) Direktor mora zagotoviti, da Agencija za zavarovalni nadzor posluje v skladu s tem zakonom. Pri svojem delu je direktor Agencije za zavarovalni nadzor dolžan varovati poslovne skrivnosti Agencije za zavarovalni nadzor.

(7) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor opravlja svojo funkcijo na podlagi pogodbe o zaposlitvi z Agencijo za zavarovalni nadzor.

Razlogi za predčasno razrešitev direktorja Agencije za zavarovalni nadzor

259.a člen

Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor se sme predčasno razrešiti v primerih, naštetih v prvem odstavku 23. člena ZJA ter dodatno v primerih:

1. če je pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in nepravilne pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti, in obsodba še ni bila izbrisana,

2. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,

3. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (260. člen tega zakona),

4. če krši prepoved iz četrtega odstavka 259. člena tega zakona.

Varovanje zaupnih podatkov

260. člen

(1) Člani in predsednik strokovnega sveta ter delavci Agencije za zavarovalni nadzor morajo kot zaupne varovati podatke o osebah, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor in druge podatke o dejstvih in okoliščinah, za katere so izvedeli v zvezi z opravljanjem funkcije oziroma dela, razen podatkov, ki so po določbah tega zakona javno dostopni, in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije oziroma delovnega razmerja.

(2) Zaposleni na Agenciji za zavarovalni nadzor ne smejo biti člani organov zavarovalnic oziroma drugih pravnih oseb, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor, in tudi ne smejo opravljati nalog za te pravne osebe.

15.3. Sredstva za delo

Tarifa in sejnine

261. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah ter za izdajo izpisov iz registrov, ki jih vodi, ter višino letnih nadomestil ter pavšalnih nadomestil stroškov, ki so jih za opravljanje nadzora dolžne plačevati osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor po tem ali drugem zakonu.

(2) Tarifa Agencije za zavarovalni nadzor oziroma njene spremembe začnejo veljati, ko Agencija za zavarovalni nadzor pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam in objavi tarifo oziroma njene spremembe v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) (črtan)

Viri sredstev

262. člen

(1) Sredstva za delo Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavljajo:

1. iz taks in nadomestil,

2. iz drugih prihodkov, ki jih ustvari Agencija za zavarovalni nadzor s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki se del izloči v rezerve Agencije za zavarovalni nadzor v višini, določeni s finančnim načrtom Agencije za zavarovalni nadzor za leto v katerem je bil presežek realiziran, preostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

Presežek odhodkov nad prihodki

263. člen

(1) Presežek odhodkov nad prihodki Agencije za zavarovalni nadzor se krije iz rezerv Agencije za zavarovalni nadzor, če pa sredstva rezerv ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

Finančni načrt in letni obračun

264. člen

(1) Strokovni svet mora najpozneje do 31. marca vsakega leta sprejeti letni obračun za prejšnje leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu Agencije za zavarovalni nadzor se financiranje Agencije za zavarovalni nadzor izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet.

(3) Letni obračun Agencije za zavarovalni nadzor mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora ministru, pristojnemu za finance, v roku 10 dni po sprejemu dostaviti letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt. K letnemu obračunu in finančnemu načrtu da soglasje Vlada Republike Slovenije. Letni obračun in finančni načrt se štejeta za sprejeta, če Vlada Republike Slovenije v 15 dneh od njune predložitve ministru, pristojnemu za finance, ne odloči drugače.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor z letnim obračunom in finančnim načrtom seznani Državni zbor Republike Slovenije. Letni računovodski izkazi so sestavni del letnega poročila in se objavijo.

15.4. Nadzor nad uporabo sredstev

Nadzor nad uporabo sredstev

265. člen

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev Agencije za zavarovalni nadzor opravlja računsko sodišče.

16. POSTOPEK ODLOČANJA AGENCIJE ZA ZAVAROVALNI NADZOR V POSAMIČNIH ZADEVAH

16.1. Splošna določba

Uporaba določb o postopku

266. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, če ni v drugih poglavjih tega zakona ali drugem zakonu drugače določeno.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Agencije za zavarovalni nadzor uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka v postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, je v postopku odvzema dovoljenja, ki ga je izdala Agencija za zavarovalni

nadzor, dovoljena obnova postopka, vendar samo zaradi novih dejstev in novih dokazov in če je predlog za obnovo postopka vložen v roku enega leta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

16.2. Pristojnosti in sestava organov postopka

Organi postopka

267. člen

(1) Organa postopka sta senat in predsednik senata.

(2) Predsednik in člani senata ter strokovni delavci Agencije za zavarovalni nadzor, ki opravljajo posamezna dejanja v postopkih odločanja o posamičnih zadevah, za katere je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor po tem ali drugem zakonu, ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam pri opravljanju dejanj v teh postopkih, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

Pristojnost in sestava senata

268. člen

(1) Senat sestavljajo vsi člani strokovnega sveta, od katerih je eden predsednik senata.

(2) Senat odloča o vseh zadevah, če zakon za posamezno zadevo ne določa, da o njej odloča predsednik senata.

(3) Senat odloča o ugovorih proti odredbam predsednika senata.

Pristojnosti predsednika senata

269. člen

(1) Pristojnosti predsednika senata pri vodenju postopka in odločanju o posamezni zadevi opravlja član strokovnega sveta, določen z razporedom dela Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Predsednik senata:

1. izdaja odredbe v postopkih nadzora;

2. odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka in o tistih vprašanjih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo;

3. odloča o drugih vprašanjih, kadar zakon tako določa.

(3) Posamezna procesna dejanja pred izdajo odločbe oziroma odredbe, ki jih je pristojen opraviti predsednik senata, lahko opravi tudi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, če ga za opravilo teh dejanj pooblasti predsednik senata.

16.3. Postopek do izdaje odločbe

Izjave strank

270. člen

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 272. člena tega zakona lahko stranke dajo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

Možnost izjave

271. člen

(1) Pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, mora Agencija za zavarovalni nadzor stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev, kolikor zakon v posameznem primeru ne določa drugega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osem dni;

3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje

272. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko predsednik senata razpiše ustno obravnavo, če presodi, da je to potrebno za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev.

16.4. Odločbe Agencije za zavarovalni nadzor in odločanje

16.4.1. Skupne določbe

Vrste odločb Agencije za zavarovalni nadzor

273. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor ni pritožbe.

Seja senata

274. člen

(1) Senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna.

(2) Senat veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov senata.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(4) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima potrebne večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za subjekt nadzora najmanj ugodni, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(5) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Vendar pa član senata, ki je glasoval za ustavitev postopka za odvzem dovoljenja in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za subjekt nadzora najugodnejši.

(6) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov senata, ki so navzoči na seji.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek, je odločitev o odvzemu dovoljenja sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov senata.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju

275. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

(3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v samem zapisniku.

(4) Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo Vrhovno sodišče Republike Slovenije, ko odloča v postopku sodnega varstva. V tem primeru mora Vrhovno sodišče Republike Slovenije zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo.

Korespondenčna seja

276. člen

(1) Ne glede na določbo 274. člena tega zakona lahko senat o izdaji dovoljenj oziroma soglasij odloča na korespondenčni seji, če nihče izmed članov senata ne nasprotuje odločanju na korespondenčni seji.

(2) Korespondenčno sejo razpiše predsednik senata z vabilom članom senata.

(3) Vabilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. vsebino zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
2. poziv članu senata, da glasuje za oziroma proti izdaji dovoljenja oziroma soglasja,
3. rok za glasovanje, določen z dnevom in uro, do katerega mora član senata pisno sporočiti Agenciji za zavarovalni nadzor vsebino svoje odločitve o glasovanju oziroma izjaviti, da korespondenčni seji nasprotuje.

(4) Odločitev je na korespondenčni seji veljavno sprejeta, če zanj do roka za glasovanje glasuje večina vseh članov senata in če v tem roku nihče izmed članov senata ni izjavil, da korespondenčni seji nasprotuje.

(5) Če je odločitev na korespondenčni seji veljavno sprejeta, se z glasovnicami članov senata postopa po petem odstavku 275. člena tega zakona.

(6) Če odločitev na korespondenčni seji ni veljavno sprejeta, mora predsednik senata zadevo uvrstiti na prvo naslednjo sejo.

16.4.2. Odločba

Odločba

277. člen

Z odločbo Agencija za zavarovalni nadzor odloča o izdaji oziroma odvzemu dovoljenja in o drugih zadevah, za katere zakon ne določa, da o njih odloča s sklepom oziroma odredbo.

Oblika in vročitev odločbe

278. člen

- (1) Odločba se izda pisno.
- (2) Izvirnik odločbe podpiše predsednik senata.
- (3) Strankam se vroči overjen prepis odločbe.

Sestavni deli odločbe

279. člen

(1) Vsaka odločba mora obsegati uvod, izrek in pouk o pravnem sredstvu.

(2) Poleg podatkov, ki jih mora obsegati uvod odločbe po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, mora odločba Agencije za zavarovalni nadzor obsegati tudi ime in priimek predsednika in članov senata, ki so sodelovali pri odločanju.

(3) Odločba mora biti obrazložena. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

16.4.3. Sklep

Sklep

280. člen

(1) S sklepom odloča Agencija za zavarovalni nadzor o vprašanih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep mora biti obrazložen in vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

(3) Za sklep se smiselno uporabljajo določbe 278. in 279. člena tega zakona.

(4) Poseben postopek sodnega varstva je dovoljen zoper sklep, zoper katerega je po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, dovoljena pritožba.

16.5. Postopek sodnega varstva

16.5.1. Skupne določbe

Postopek sodnega varstva

281. člen

(1) Sodno varstvo proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavlja v postopku, določenim s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prejšnjega odstavka ena se smiselno uporabljajo določbe Zakonu o upravnem sporu – v nadaljnjem besedilu ZUS (Uradni list RS, št. 50/97), če ni s tem zakonom drugače določeno.

Pravica do sodnega varstva

282. člen

(1) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ni posebnega postopka sodnega varstva.

(3) O tožbi proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo, mora Vrhovno sodišče Republike Slovenije odločiti v roku treh mesecev.

(4) Odločba iz drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

Pristojnost in sestava sodišča

283. člen

V postopku sodnega varstva odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu petih sodnikov.

Tožba in odgovor na tožbo

284. člen

- (1) Tožbo je potrebno vložiti v roku 15 dni.
- (2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

Nova dejstva in dokazi

285. člen

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa

286. člen

Sodišče preizkusi odločbo Agencije za zavarovalni nadzor v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka iz tretjega odstavka 25. člena ZUS.

Seja

287. člen

Sodišče odloča brez obravnave.

Pravna sredstva

288. člen

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

16.5.2. *Postopek sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice*

Uporaba določb

289. člen

Določbe tega podrazdelka se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti odločbi o začetku prisilne likvidacije in proti odločbi o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju zavarovalnice).

Tožnik

290. člen

(1) Tožbo proti odločbi o prenehanju zavarovalnice lahko vložijo:

1. zavarovalnica,
2. delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala ali nominalni znesek 417.300 eurov.

(2) Če je tožnik zavarovalnica, jo v postopku sodnega varstva zastopa uprava, ki so ji zaradi odločbe o prenehanju zavarovalnice prenehala druga pooblastila in pristojnosti.

Nova dejstva in dokazi

291. člen

(1) Ne glede na določbo 285. člena tega zakona lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju zavarovalnice navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tožbi priložiti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze odgovoru na tožbo priložiti.

(3) Če tožnik oziroma Agencija za zavarovalni nadzor tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.

(4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Glavna obravnava in seja

292. člen

(1) Sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi.

(2) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če v pripravljalnem postopku ugotovi, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje odločbe o prenehanju zavarovalnice popolno in pravilno ugotovljeno ali pa to ni sporno.

Odločanje

293. člen

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po 61. členu ZUS upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, sodišče odločbe o prenehanju zavarovalnice ne odpravi, temveč s sodbo samo ugotovi, da je odločba o prenehanju zavarovalnice nezakonita in da ni bilo pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(2) Sodba iz prejšnjega odstavka ne vpliva na tek postopka prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko delničarji uveljavijo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice, je, ne glede na določbo 288. člena tega zakona, dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu sedmih sodnikov.

16.6. Postopek nadzora

16.6.1. *Splošne določbe*

Uporaba določb

294. člen

(1) Določbe tega razdelka o postopku nadzora veljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi določb tega zakona, kolikor zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) Če ni v tem razdelku posebnih določb, veljajo v postopku nadzora skupne določbe poglavja o postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor.

Posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor

294.a člen

(1) Za izvajanje nalog po tem zakonu morajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo nemudoma posredovati zahtevane podatke in dokumente potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so skladno z določbami ZGD določeni kot poslovna skrivnost in tajnimi podatki, to je podatki, ki jih kot tajne določa zakon, ki ureja tajne podatke.

(2) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku morajo podatke iz prejšnjega odstavka posredovati ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, a upoštevajoč pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija za zavarovalni nadzor mora zagotoviti primerno stopnjo varstva posredovanih ji podatkov.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija za zavarovalni nadzor vložila zahtevo za posredovanje podatkov, mora Agenciji za zavarovalni nadzor v roku, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, posredovati pravilne in popolne podatke, katere je zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko uporabi podatke le za namen, za katerega jih je pridobila. Če oseba ne posreduje podatkov v zahtevanem roku, Agencija za zavarovalni nadzor določi nov rok za posredovanje podatkov.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija za zavarovalni nadzor naslovila zahtevo za posredovanje podatkov, posreduje Agenciji za zavarovalni nadzor nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke ali zahtevanih podatkov ne posreduje v novem roku, ki ga je Agencija za zavarovalni nadzor določila na podlagi zadnjega stavka prejšnjega odstavka, lahko izda predsednik senata sklep, s katerim ji naloži denarno kazen do 50.000 eurov. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 1 meseca.

(5) Hkrati z izdajo sklepa iz prejšnjega odstavka lahko izda Agencija za zavarovalni nadzor zahtevo, s katero osebi iz prvega odstavka tega člena določi nov rok za posredovanje podatkov.

(6) Sklep o izreku denarne kazni iz četrtega odstavka tega člena mora biti obrazložen. Zoper navedeni sklep ni pritožbe je pa dovoljen upravni spor.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zoper osebo iz prvega odstavka tega člena, ki še naprej zavrača posredovanje podatkov, ob poteku roka za izvršitev ponovne zahteve za posredovanje podatkov iz četrtega odstavka tega člena, izda nov sklep o izreku denarne kazni, kot je le ta določen v tretjem odstavku tega člena. Agencija za zavarovalni nadzor lahko sklepe o izreku denarne kazni zaradi posredovanja nepravilnih,

nepopolnih ali zavajajočih podatkov, oziroma neposredovanja podatkov izdaja vse dokler seštevek denarnih kazni iz posameznih sklepov ne doseže 1% letnega prometa osebe iz prvega odstavka tega člena v predhodnem poslovnem letu.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor s pravilnikom določi vrste zahtevanih podatkov in dokumentov, dolžine rokov za posredovanje podatkov glede na njihovo nujnost in razpore višine denarnih kazni za posredovanje nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov, oziroma neposredovanje podatkov. Dolžina rokov in višina kazni morajo biti sorazmerni s kršitvijo, ki je predmet postopka nadzora.

Stranka postopka nadzora

295. člen

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor (v nadaljevanju: subjekt nadzora).

(2) Stranke postopka nadzora nad zavarovalnico so tudi člani uprave zavarovalnice.

Vročanje

296. člen

(1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba oziroma podjetnik posameznik, vroči tako, da se spis izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave zavarovalnice se opravljajo z vročanjem zavarovalnici. Šteje se, da je z vročitvijo zavarovalnici opravljena tudi vročitev članom uprave.

(3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročijo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

Nadomestna osebna vročitev

297. člen

(1) Če se vročitev spisa, ki ga je potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 296. členu tega zakona, pa ni ugotovljeno, da je tisti, ki mu je treba spis vročiti odsoten, ga izroči vročevalec Agenciji za zavarovalni nadzor. Na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnega prostora naslovnika oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, vročevalec pusti pismeno sporočilo, v katerem je navedeno, kje se spis nahaja in rok osmih dni, v katerem mora naslovnik spis dvigniti. Na sporočilu in na samem spisu navede vročevalec vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je sporočilo pustil na vratih oziroma poštnem nabiralniku naslovnika, oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, ter se podpiše.

(2) Če naslovnik spisa ne dvigne v roku osmih dni, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo sporočilo puščeno na vratih oziroma v poštnem nabiralniku prostorov iz prejšnjega odstavka, na kar je potrebno naslovnika opozoriti v samem sporočilu.

Posredna vročitev

298. člen

Če se vročitev spisa, ki ga ni potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 296. členu tega zakona, vročevalec spis pusti na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnih prostorov naslovnika oziroma osebe, pri kateri je zaposlen. Vročevalec na spisu navede vzrok takšne vročitve in datum ter se podpiše. Šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

16.6.2. Opravljanje nadzora

Opravljanje nadzora

299. člen

Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnic in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;

2. z opravljanjem pregledov poslovanja subjektov nadzora.

Pooblaščen osebe

300. člen

(1) Pregled poslovanja zavarovalnice opravi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti direktor Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Agencije za zavarovalni nadzor).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko direktor Agencije za zavarovalni nadzor pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblaščen osebe iz prejšnjega odstavka imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil direktor Agencije za zavarovalni nadzor, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 301. do 306. člena tega zakona.

Obseg pregleda

301. člen

(1) Zavarovalnica mora pooblaščen osebi omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije.

(2) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Člani uprave in zaposleni pri zavarovalnici morajo pooblaščen osebi na njeno zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora.

(4) Pooblaščen oseba lahko opravi tudi pregled poslovanja pravnih oseb, povezanih z zavarovalnico, če je to potrebno zaradi popolnega pregleda poslovanja zavarovalnice.

Poročila in informacije

302. člen

(1) Pri opravljanju nadzora lahko Agencija za zavarovalni nadzor od subjekta nadzora zahteva poročila in informacije o vseh zadevah, ki so glede na namen posameznega nadzora pomembne za presojo, ali subjekt nadzora spoštuje določbe zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Poročila in informacije iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva tudi od članov uprave subjekta nadzora in oseb, zaposlenih pri subjektu nadzora.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

Pregled poslovanja

303. člen

(1) Subjekt nadzora mora inšpektorju Agencije za zavarovalni nadzor na njegovo zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu subjekta nadzora in v drugih prostorih, v katerih subjekt nadzora oziroma druga oseba po njegovem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(2) Subjekt nadzora mora inšpektorju Agencije za zavarovalni nadzor na njegovo zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora oziroma v obsegu, določenem z zakonom, ki ureja posamezen nadzor.

(3) Subjekt nadzora mora Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja Agencija za zavarovalni nadzor ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med nedelovnimi dnevi.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje subjekta nadzora samo v takšni meri kot je nujno za opravljanje nadzora v skladu z namenom posameznega nadzora.

Zahteva za pregled poslovanja

304. člen

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti subjektu nadzora vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pooblaščen oseba zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 303. člena tega zakona mora zahteva za pregled obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij potrebno izročiti, in rok, ki ne sme biti krajši od petih delovnih dni, v nujnih primerih, kar mora biti v zahtevi za pregled posebej obrazloženo, pa od treh delovnih dni od seznanitve z zahtevo.

(5) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če subjekt nadzora ne bo ravnal v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Agenciji za zavarovalni nadzor ne bo omogočil opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 303. členu tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

Pogoji za opravljanje pregleda

305. člen

(1) Subjekt nadzora mora pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Subjekt nadzora mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 303. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščen osebe subjekta nadzora, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Agencije za zavarovalni nadzor podajo pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

Pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc

306. člen

(1) Subjekt nadzora, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora na zahtevo pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Nadzornemu organu mora subjekt nadzora izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računalniškega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podskemi in datoteke računalniškega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

Izrekanje ukrepov nadzora

307. člen

(1) Ukrepe nadzora po tem zakonu izreka Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor pred izrekom ukrepa obvesti subjekt nadzora in mu da možnost, da se o njem izjavi. Rok za izjavo ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od 15 dni.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor izreče ukrep zavarovalnici tudi na predlog člana uprave ali nadzornega sveta zavarovalnice ali delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnice ali nominalni znesek 417.300 eurov.

16.6.3. Odprava kršitev

Odredba

308. člen

Kadar Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve tega zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov oziroma drugih predpisov, ki urejajo poslovanje zavarovalnic, z odredbo subjektu nadzora naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti, oziroma, da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

Vsebina odredbe

309. člen

- (1) Izrek odredbe mora obsegati:
  1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
  2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
  3. način odprave kršitev, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način;
  4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.
- (2) Odredba mora biti obrazložena.

Predložitev poročila pooblaščenega revizorja
o odpravi kršitev

310. člen

Kadar Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžna voditi zavarovalnica, oziroma obsežnejše kršitve pri poslovanju zavarovalnice, lahko zavarovalnici z odredbo naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo, s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

Ugovor proti odredbi

311. člen

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v roku osmih dni od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, kadar zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) O ugovoru mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti v roku 15 dni od prejema ugovora.

Razlogi za ugovor

312. člen

Ugovor proti odredbi je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;

2. če kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;

3. če dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;

4. če odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo;

5. če bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;

6. če je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor ni pristojna opravljati nadzora;

7. če je z odredbo v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev;

8. če je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

Vsebina ugovora

313. člen

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;

2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;

3. razloge za ugovor;

4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa odredbe

314. člen

Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

Odločanje o ugovoru

315. člen

(1) O ugovoru odloča Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo razveljavi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 312. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 312. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo oziroma jo spremeni. Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

Poročilo o odpravi kršitev

316. člen

(1) Subjekt nadzora mora v roku, določenem z odredbo, odpraviti ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilu mora priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(2) V primeru iz 310. člena tega zakona mora subjekt nadzora poročilo o odpravi kršitev priložiti tudi poročilo pooblaščenega revizorja.

(3) Če iz poročila iz prvega odstavka tega člena in priloženih dokazov oziroma poročila iz drugega odstavka tega člena izhaja, da so kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so kršitve, ugotovljene z odredbo, odpravljene.

(4) Če so z odredbo odrejeni dodatni ukrepi v skladu s 181. členom tega zakona, se določbe tega člena, ki se nanašajo na odpravo kršitev in na poročilo o odpravi kršitev, nanašajo tudi na izvedbo dodatnih ukrepov ter na poročanje o izvedbi dodatnih ukrepov.

16.6.4. Odvzem dovoljenja

Začetek postopka za odvzem dovoljenja

317. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora vsebovati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka,

2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Agencija za zavarovalni nadzor zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,

3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi rok, ki ne sme biti

krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

Izjava o razlogih za odvzem dovoljenja

318. člen

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje o odvzemu dovoljenja

319. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za takšno izjavo.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka, in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

Ustavitev postopka

320. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ustavi postopek za odvzem dovoljenja:

1. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 319. člena tega zakona zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali

2. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 319. člena tega zakona zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje, oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

Odločba o odvzemu dovoljenja

321. člen

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja, z označbo številke in datuma izdaje dovoljenja,

2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,

3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

322. člen

Za postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe tega podrazdelka o postopku odvzema dovoljenja.

16.7. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij

Uporaba določb

323. člen

(1) Določbe tega razdelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij, o katerih odloča Agencija za zavarovalni nadzor, kolikor zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja oziroma soglasja ne določa drugače.

(2) Če ni v tem razdelku posebnih določb, veljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij skupne določbe poglavja o postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor.

Taksa za odločanje

324. člen

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj oziroma soglasij morajo vložniki plačati takso, določeno s tarifo Agencije za zavarovalni nadzor.

Stranka v postopku

325. člen

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor prizadet, če svojo udeležbo v postopku priglasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

Začetek postopka

326. člen

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa začne Agencija za zavarovalni nadzor postopek samo, kadar tako določa zakon.

Vsebina zahteve

327. člen

(1) Zahteva mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko vložnika zahteve, če jo je vložnik že pridobil,

2. določen zahtevke za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,

3. druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je potrebno priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

Procesne predpostavke za odločanje

328. člen

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,

2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,

3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,

4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Agencije za zavarovalni nadzor,

5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene,

gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi. V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik v primeru iz prejšnjega odstavka pomanjkljivosti v določenem roku ne odpravi, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ni posebne postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za združitev oziroma delitev mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati sklep iz tretjega odstavka tega člena v dveh mesecih od prejema vloge, v vseh ostalih primerih pa v 30 dneh od prejema vloge.

Izvajanje dokazov in odločanje

328.a člen

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Agencija za zavarovalni nadzor od vložnika zahteva:

1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,

2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja z njim povezanih oseb.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 299. do 306. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo:

1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin, ali

2. če vložnik odkloni zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

(4) Če namerava Agencija za zavarovalni nadzor zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev, ugotovljenih pri pregledu poslovanja iz 2. točke prvega odstavka tega člena ali drugih dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za to odločitev. V primeru iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja 271. člen tega zakona.

Rok za odločitev

329. člen

(1) O zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov ali za združitev oziroma delitev mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti v roku šestih mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja, o ostalih zahtevah pa v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ni odločila v rokih iz prejšnjega odstavka, lahko vložnik zahteve uveljavlja sodno varstvo, kot da bi bila zahteva zavrnjena.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izdala sklep iz šestega odstavka 328. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor vložnika zahteve po četrtem odstavku 328. a člena tega zakona pozvala, da se izjavi o razlogih za zavrnitev dovoljenja, rok iz prvega odstavka tega člena za odločitev o dovoljenju oziroma soglasju ne teče

od vročitve poziva do poteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila poslana v roku, določenem s pozivom.

Posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

329.a člen

(1) Ne glede na šesti odstavek 328. člena tega zakona mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz določbe prejšnjega stavka teče:

1. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti, od prejema zahteve;

2. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom, od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na prvi odstavek 329. člena tega zakona mora Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odločiti v šestdesetih delovnih dneh. Rok iz določbe prejšnjega stavka teče:

1. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala potrdilo, od izdaje potrdila;

2. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala potrdila, od poteka roka za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz prejšnjega odstavka.

(5) V postopku odločanja o zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 328.a člena in četrti odstavek 329. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente), če tako zahtevo izda najpozneje petdeseti delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s prejšnjim odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu informacij in dokumentov na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne informacije ali dokumente, vendar druga in naslednje zahteve Agencije za zavarovalni nadzor za dodatne informacije ali dokumente ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne informacije ali dokumente odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve:

1. če je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali

2. če bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

V potrdilo o prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena mora biti naveden dan, ko poteče rok iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mora v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena izdati in odpraviti pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz prejšnjega odstavka mora Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo kvalificiranega imetnika izdati ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 153. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor na svojih spletnih straneh objavi povzetek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

16.8. Izvršitev odločb nadzornega organa

Odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti

330. člen

Dokončne odločbe Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor.

Odredba o odpravi kršitev

331. člen

Odredbe o odpravi kršitev ni mogoče prisilno izvršiti.

17. ZAVAROVALNI IN POZAVAROVALNI POOLI

Zavarovalni in pozavarovalni pooli

332. člen

(1) Dve ali več zavarovalnic lahko ustanovi zavarovalni oziroma pozavarovalni pool za opravljanje zavarovalnih oziroma pozavarovalnih poslov, ki krijejo nevarnosti velikih premoženjskih škod, škod iz odgovornosti za jedrsko škodo, proizvajalčeve odgovornosti za farmacevtske izdelke oziroma drugih velikih škod.

(2) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se uporabljajo določbe ZGD o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se smiselno uporabljajo določbe 3. poglavja ter 5. do 12. poglavja tega zakona, razen določbe prvega odstavka 163. člena tega zakona.

18. SLOVENSKO ZAVAROVALNO ZDRUŽENJE

Slovensko zavarovalno združenje

333. člen

(1) Zavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, in druge organizacije se lahko združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.

(2) Za Slovensko zavarovalno združenje se uporabljajo določbe ZGD o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Slovensko zavarovalno združenje:

1. opravlja posle, predvidene s sprejetimi mednarodnimi sporazumi o zavarovanju lastnikov vozil proti odgovornosti (zelena karta) in predstavlja zavarovalnice v mednarodnih organizacijah zavarovalnic v zvezi s temi posli,

2. sprejema zavarovalne statistične standarde,

3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom za:

– izplačilo škod, ki jih povzročijo vozniki neznanih in nezavarovanih vozil in nezavarovanih zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav ter nezavarovanih čolnov,

– izplačilo odškodnin potnikom v javnem prometu, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe,

– izplačilo odškodnin v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico, ki je dolžna plačati odškodnino,

4. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalnice, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma statutu, oziroma za katere ga pooblastijo članice,

5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(4) Slovensko zavarovalno združenje organizira izobraževanje ter opravlja preizkuse strokovnih znanj za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke četrtega in 1. točke petega odstavka 230. člena tega zakona.

(5) Za opravljanje poslov Slovenskega zavarovalnega združenja iz 3. in 5. točke tretjega odstavka tega člena se za odškodninski urad smiselno uporabljajo 70., 116. člen, prvi odstavek 137. člena ter 8., 10. in 11. poglavje tega zakona.

(6) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se za nadzor nad organiziranjem izobraževanja in opravljanjem preizkusov znanj smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175, 177., 179. in 180. člena tega zakona.

Reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki

333.a člen

(1) Zavarovalnice morajo vzpostaviti shemo izvensodnega reševanja sporov med ponudniki zavarovalniških storitev in strankami (potrošniki).

(2) Obliko in sestavo telesa, ki odloča v sporu, način ter postopek odločanja predpiše zavarovalnica s svojim notranjim aktom ter ga javno objavi v dnevnem tisku oziroma strokovnem tisku, ki je namenjen potrošnikom.

(3) Zavarovalnica mora v zavarovalnih pogojih objaviti informacijo o shemi izvensodnega reševanja sporov.

(4) Zavarovalnice morajo vzpostaviti interni postopek za reševanje pritožb zavarovalcev.

19. PRAVO, KI SE UPORABI ZA ZAVAROVALNO POGODBO

Uporaba določb

334. člen

(1) Določbe tega poglavja veljajo za določanje prava za zavarovalne pogodbe z mednarodnim elementom, kadar zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji oziroma državi članici.

(2) Če ni v tem poglavju drugače določeno, se za določanje prava za zavarovalne pogodbe iz prejšnjega odstavka uporabljajo določbe splošnega zakona, ki ureja pravila o določanju prava za razmerja z mednarodnim elementom.

(3) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pozavarovalne pogodbe.

Napotilo na materialnopravne določbe tujega prava

335. člen

(1) Če določbe tega poglavja napotujejo na tuje pravo, se upoštevajo samo materialnopravne določbe tega prava, ki urejajo vsebino pravnega razmerja, in ne določbe tega prava o napotilu na drugo pravo.

(2) Če obsega posamezna država, katere pravo je treba uporabiti, več delov, na katerih veljajo različne določbe iz prejšnjega odstavka, se pri uporabi določb tega poglavja vsak tak del države šteje za samostojno državo.

Tuje pravo, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi

336. člen

Določbe tega poglavja ne izključujejo uporabe določb tega oziroma drugih zakonov, ki na prisilen način urejajo vsebino pravnega razmerja na podlagi zavarovalne pogodbe, ne glede na to, katero pravo se uporabi.

Avtonomija strank pri izbiri prava
za premoženjska zavarovanja

337. člen

Za zavarovalno pogodbo se v primeru premoženjskih zavarovanj uporabi pravo, ki ga izbereta pogodbeni stranki, če je izbira prava v skladu s 338. členom tega zakona.

Omejitev avtonomije strank pri izbiri prava
za premoženjska zavarovanja

338. člen

(1) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v Republiki Sloveniji in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, se za zavarovalno pogodbo uporabi pravo Republike Slovenije.

(2) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v državi članici in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v tej državi, lahko stranki izbereta pravo druge države, če pravo države članice dovoljuje izbiro drugega prava.

(3) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v državi članici in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta bodisi pravo Republike Slovenije bodisi pravo države članice, v kateri ima zavarovalec sedež oziroma bivališče, razen če pravo te države dovoljuje izbiro drugega prava.

(4) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v Republiki Sloveniji in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v državi članici, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta bodisi pravo Republike Slovenije bodisi pravo države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, razen če pravo te države dovoljuje izbiro drugega prava.

(5) Če premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti povezane z gospodarsko dejavnostjo, ki jo opravlja zavarovalec, in zavarovanje krije nevarnosti v več kot eni državi članici oziroma v Republiki Sloveniji in vsaj eni državi članici, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta pravo katerekoli države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, oziroma Republike Slovenije, razen če pravo vsaj ene izmed držav članic, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, dovoljuje izbiro drugega prava.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena lahko stranki za zavarovalno pogodbo v primeru premoženjskih zavarovanj izbereta pravo katerekoli države v naslednjih primerih:

1. za zavarovanja iz 4. do 7., 11. in 12. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,

2. za zavarovanja iz prvega odstavka 14. in 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, če zavarovalec opravlja gospodarsko dejavnost in se nevarnosti, ki jih krijejo ta zavarovanja nanašajo na to dejavnost,

3. za zavarovanja iz 3., 8., 9., 10., 13. in 16. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, če zavarovalec izpolnjuje najmanj dva od naslednjih pogojev:

– vrednost aktive ob koncu leta presega 6,200.000 eurov;

– čisti prihodki od prodaje v poslovnem letu so večji od 12,800.000 eurov;

– povprečno število zaposlenih v poslovnem letu presega 250.

Pravo, ki se uporabi za premoženjska zavarovanja, če stranki nista izbrali prava

339. člen

Če stranki za zavarovalno pogodbo v primeru premoženjskih zavarovanj nista izbrali prava, ki naj se uporabi, oziroma sta to pravo izbrali v nasprotju s 338. členom tega zakona, se za zavarovalno pogodbo uporabi:

1. pravo države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, če ima zavarovalec tudi sedež oziroma bivališče v tej državi,

2. v drugih primerih pravo države, ki je z zavarovanjem v najtesnejši zvezi; pri tem se šteje, da je z zavarovanjem v najtesnejši zvezi pravo države, v kateri je ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovanje krilo nevarnosti.

Pravo, ki se uporabi za življenjska zavarovanja

340. člen

(1) Če ima zavarovalec bivališče v Republiki Sloveniji se za zavarovalno pogodbo življenjskega zavarovanja uporabi pravo Republike Slovenije.

(2) Če ima zavarovalec bivališče v državi članici, se za zavarovalno pogodbo življenjskega zavarovanja uporabi pravo te države.

(3) Ne glede na določbo prvega oziroma drugega odstavka tega člena lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta pravo države, katere državljan je zavarovalec.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko stranki izbereta pravo druge države, če pravo države članice, v kateri ima zavarovalec bivališče, dovoljuje izbiro drugega prava.

20. KAZENSKÉ DOLOČBE

Najhujše kršitve zavarovalnice

341. člen

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica:

1. če v nasprotju s 14. členom tega zakona opravlja druge dejavnosti, razen zavarovalnih poslov;

2. če opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah, v katerih ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 67. člena);

3. če prične opravljati zavarovalne posle v državi članici v nasprotju z 88. členom tega zakona;

4. če prične opravljati zavarovalne posle v tujini, ne da bi za to pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (drugi odstavek 92. člena);

5. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o merjenju tveganj, z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 9. točke 109. člena tega zakona;

6. če nalaga kritno premoženje v nasprotju z določbami 120. do 124. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njihovi podlagi;

7. če ne oblikuje kritnega sklada oziroma upravlja s premoženjem kritnega sklada v nasprotju z določbami 125. do 133. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njihovi podlagi;

8. če nadrejeni zavarovalnici, oziroma nadrejenemu zavarovalnemu oziroma mešanemu zavarovalnemu holdingu v zavarovalni skupini ne sporoča podatkov iz prvega odstavka 146. člena tega zakona;

9. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o poslih v skupini v skladu s 147. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi;

10. če kot nadrejena zavarovalnica v zavarovalni skupini ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 148. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi;

11. če vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavi letno poročilo v nasprotju s 155. do 159. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 160. člena tega zakona;

12. če ne organizira notranje revizije v skladu s 161. do 166. členom tega zakona;

13. če ne imenuje pooblaščenega aktuarja v skladu s 74. oziroma 75. členom tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se zavarovalnica kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalnice pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.

Lažje kršitve zavarovalnice

342. člen

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica:

1. ki ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim oziroma tretjim odstavkom 176. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 177. člena tega zakona;

2. če pooblaščenim osebam ne omogoči pregleda na način, določen v 301. do 306. členu tega zakona;

3. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži nerevidiranega letnega poročila v roku treh oziroma štirih mesecev po preteku koledarskega leta (drugi oziroma tretji odstavek 158. člena);

4. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži revidiranega letnega poročila v roku, določenem v drugem oziroma tretjem odstavku 167. člena tega zakona;

5. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;

6. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(2) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Kršitve člana uprave oziroma nadzornega sveta

343. člen

(1) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje član uprave zavarovalnice:

1. ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz tretjega odstavka 176. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta zavarovalnice, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz tretjega odstavka 31. člena tega zakona.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se član uprave oziroma nadzornega sveta zavarovalnice kaznuje z globo od 1.200 do 12.300 eurov.

Kršitve zavarovalne zastopniške družbe in zavarovalnega zastopnika

344. člen

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalna zastopniška družba:

1. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;

2. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(2) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne zastopniške družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni zastopnik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve zavarovalne posredniške družbe in zavarovalnega posrednika

345. člen

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona:

1. če krši določbe 221. do 226. člena tega zakona;

2. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o podatkih iz 239. člena tega zakona, z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 3. točke 233. člena tega zakona;

3. če nima sklenjene police o zavarovanju odgovornosti na podlagi 237. člena tega zakona.

(2) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona:

1. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;

2. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(3) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe oziroma banke iz petega odstavka 227. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe oziroma banke iz petega odstavka 227. člena tega zakona, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni posrednik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

Kršitve zavarovalnega holdinga

346. člen

(1) Z globo od 13.900 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni holding:

1. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o poslih v skupini v skladu s 147. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi;

2. če kot nadrejeni zavarovalni holding v zavarovalni skupini ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 149. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se zavarovalni holding kaznuje z globo od 41.700 do 375.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalnega holdinga pa z globo od 1.200 do 12.300 eurov.

Kršitve drugih oseb

347. člen

(1) Z globo od 13.900 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz 4. člena tega zakona;

2. če opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 227. člena tega zakona;

3. če krši določbe tretjega in četrtega odstavka 18. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 125 do 1.250 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba:

1. če opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz 4. člena tega zakona;

2. če opravlja posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prvim odstavkom 230. člena tega zakona.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se pravna oseba kaznuje z globo od 41.700 do 375.000 eurov, odgovorna oseba pravne osebe z globo od 1.200 do 12.300 eurov, fizična oseba pa z globo od 375 do 3.750 eurov.

Kršitve revizorja

348. člen

Z globo od 375 do 3.755 eurov se za prekršek kaznuje revizor, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz 168. člena tega zakona.

Kršitve pooblaščenega aktuarja

349. člen

Z globo od 375 do 3.755 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen aktuar, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz četrtega odstavka 76. člena tega zakona.

Kršitve izrednega upravitelja

350. člen

Z globo od 375 do 3.755 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:

1. če v treh mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi (prvi odstavek 190. člena);

2. če v devetih mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona;

3. če v primeru iz prvega odstavka 191. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom in v roku iz drugega odstavka 191. člena tega zakona.

Kršitve v zvezi z varovanjem zaupnih podatkov

351. člen

(1) Z globo od 13.900 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 153. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 125 do 1.250 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se zavarovalnica kaznuje z globo od 41.700 do 375.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalnice osebe z globo od 1.200 do 12.300 eurov, fizična oseba pa z globo od 375 do 3.750 eurov.

Prekrškovni organ

351.a člen

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Agencija za zavarovalni nadzor.

Postopek o prekršku

351.b člen

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Agencije za zavarovalni nadzor, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z notranjim aktom podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka 266. člena tega zakona se postopek o prekršku vodi po določbah predpisa, ki ureja prekrške.

Zakon o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 13/2000) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe, kot so bile dopolnjene ali spremenjene z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A (Uradni list RS, št. 21/02), Zakonom o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-1 (Uradni list RS, št. 40/04), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B (Uradni list RS, št. 50/04) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-D (Uradni list RS, št. 102/07):

21. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Agencija za zavarovalni nadzor

352. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor prične z opravljanjem nalog in pristojnosti po tem zakonu, ko Vlada Republike Slovenije imenuje predsednika in člane strokovnega sveta ter direktorja.

(2) Minister, pristojen za finance, mora v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona Vladi Republike Slovenije predlagati imenovanje predsednika in članov strokovnega sveta in direktorja. Vlada Republike Slovenije mora o imenovanju odločiti v roku enega meseca od prejema predloga za imenovanje.

(3) Z dnem imenovanja iz prvega odstavka tega člena se ukine Urad za zavarovalni nadzor Republike Slovenije.

(4) Delavci Urada za zavarovalni nadzor Republike Slovenije nadaljujejo z delom v Agenciji za zavarovalni nadzor.

(5) Po imenovanju predsednika in članov strokovnega sveta je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna za odločanje o vseh zahtevah za izdajo dovoljenj, o katerih Urad za zavarovalni nadzor Republike Slovenije še ni izdal odločbe.

(6) Ministrstvo, pristojno za finance, zagotovi finančne, tehnične in druge materialne pogoje za začetek dela Agencije za zavarovalni nadzor.

Uskladitev zavarovalnic

353. člen

(1) Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, nadaljujejo s poslovanjem kot zavarovalnice po tem zakonu v mejah poslov na podlagi obstoječega dovoljenja.

(2) Zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona:

1. uskladiti delnice s prvim in tretjim odstavkom 17. člena tega zakona, če so organizirane kot zavarovalne delniške družbe;

2. zagotoviti, da člani uprave pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za člana uprave imenovati osebo, ki je pridobila takšno dovoljenje;

3. uskladiti svoje poslovanje z drugimi določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v četrtem in petem odstavku tega člena določen daljši rok.

(3) Ne glede na določbo 2. točke prejšnjega odstavka se za osebo, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana uprave zavarovalniške delniške družbe in je to funkcijo opravljala najmanj štiri leta pred uveljavitvijo tega zakona, šteje, da je dovoljenje za opravljanje te funkcije pridobila z dnem uveljavitve tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena mora zavarovalnica, za katero se uporabljajo določbe Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic, uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona o osnovnem kapitalu v roku enega leta po vpisu pravnih posledic lastninskega preoblikovanja te zavarovalnice v sodni register.

(5) Zavarovalnice se morajo uskladiti z naslednjimi določbami tega zakona v naslednjih rokih:

1. s 4. točko 139. člena do 1. 1. 2002; do takrat morajo višini zavarovalno-tehničnih rezervacij izračunavati polletno,

2. s prvim odstavkom 122. člena do 1. 1. 2003,

3. z 228. členom v roku iz 356. oziroma 357. člena tega zakona,

4. s prvim odstavkom 230. člena v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(6) Zavarovalnica iz prvega odstavka tega člena mora Agenciji za zavarovalni nadzor v roku enega leta od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena. Poročilu mora priložiti:

1. statut v obliki overjenega notarskega zapisa,

2. izpisek delničarjev iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev za imetnike kvalificiranih deležev,

3. opis organizacije notranje revizije in pravila poslovanja notranje revizije,

4. druge dokaze o uskladitvah, ki jih zahteva Agencija za zavarovalni nadzor.

(7) Če zavarovalnica ravna v nasprotju z drugim oziroma šestim odstavkom tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije po določbah tega zakona.

(8) Če iz poročila iz šestega odstavka tega člena in poročilu priloženih dokazov izhaja, da se je zavarovalnica uskladila z določbami iz drugega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov z vsebino, določeno v 67. členu tega zakona.

Uskladitev zavarovalnic, ki opravljajo življenjska in premoženjska zavarovanja

354. člen

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 353. člena tega zakona se zavarovalnica, ki na dan uveljavitve tega zakona na podlagi obstoječega dovoljenja opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in premoženjskih zava-

rovanj, ni dolžna uskladiti z drugim odstavkom 14. člena tega zakona.

(2) Če zavarovalnica v skladu s prvim odstavkom tega člena opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, se določbe tega zakona zanjo uporabljajo na naslednji način:

1. zavarovalnica mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodska in poslovna poročila ločeno za premoženjska in življenjska zavarovanja, ki jih opravlja,

2. kapitalska ustreznost se ugotavlja ločeno za premoženjska in življenjska zavarovanja, ki jih opravlja zavarovalnica,

3. v primeru kapitalske neustreznosti v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli prenos prostih sredstev iz ene skupine v drugo.

355. člen

(črtan)

Uskladitev zavarovalnih zastopniških družb

356. člen

(1) Zavarovalne zastopniške družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja, morajo v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v naslednjem odstavku tega člena določen daljši rok.

(2) Zavarovalne zastopniške družbe se morajo uskladiti s prvim odstavkom 230. člena tega zakona v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalne zastopniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega do osmega odstavka 353. člena tega zakona.

Uskladitev zavarovalnih posredniških družb

357. člen

(1) Zavarovalne posredniške družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo dejavnost zavarovalnega posredovanja, morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v naslednjem odstavku tega člena določen daljši rok.

(2) Zavarovalne posredniške družbe se morajo uskladiti s prvim odstavkom 230. člena tega zakona v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalne posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega do osmega odstavka 353. člena tega zakona.

Zavarovalni zastopniki in posredniki

358. člen

Za osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dopolnjena tri leta delovne dobe na delovnem mestu zavarovalnega zastopnika ali posrednika, se šteje, da so pridobile dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja po tem zakonu.

Pooblaščen aktuarji

359. člen

Za osebe, ki so do uveljavitve tega zakona pridobile naziv pooblaščen aktuar po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, se šteje, da so pridobile naziv pooblaščen aktuar po tem zakonu.

Postopki

360. člen

Vsi postopki za pridobitev dovoljenj in soglasij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih je po petem odstavku 352. člena tega zakona za odločanje pristojna Agencija za zavarovalni nadzor, se dokončajo po določbah tega zakona.

Izdaja predpisov

361. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora v roku šestih mesecev od imenovanja predsednika in članov strokovnega sveta in direktorja izdati predpise na podlagi tega zakona.

(2) Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi zakona iz prvega odstavka 362. člena tega zakona.

Razveljavitev predpisov

362. člen

(1) Z dnem ko začne veljati ta zakon preneha veljati Zakon o zavarovalnicah (Uradni list RS, št. 64/94, 35/95 – popr. in 22/97).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati vsi predpisi, izdani na podlagi določb zakona iz prejšnjega odstavka.

Uveljavitev posameznih določb zakona

363. člen

(1) Določbe petega odstavka 18. člena, 2. do 4. točke petega odstavka 80. člena, tretjega do desetega odstavka 82. člena, 87. do 91. člena, 93. do 96. člena, 99. člena, 2. točke tretjega odstavka 101. člena, 102. člena, 103. člena, 240. člena in 241. člena tega zakona začnejo veljati z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropskih skupnostih.

(2) Do uveljavitve določb iz prejšnjega odstavka se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža osebe države članice uporablja tretji odstavek 19. člena tega zakona,

2. za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah uporablja določba 92. člena tega zakona,

3. za opravljanje storitev zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji uporabljajo določbe 7., 97. in 98. člena tega zakona,

4. za posredovanje podatkov nadzornim organom držav članic uporabljajo določba 3. točke tretjega odstavka 101. člena tega zakona,

5. za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic uporabljajo določbe 242. in 243. člena tega zakona.

Uveljavitev zakona

364. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, če ni v 363. členu tega zakona drugače določeno.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A (Uradni list RS, št. 21/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

3. člen

Do ureditve obdavčenja izravnalnih rezervacij v zakonu, ki ureja davek od dobička pravnih oseb, se znesek, ki ga v tekočem letu zavarovalnica namenja za oblikovanje izravnalnih rezervacij nad ravni določeno v osmem in devetem odstavku 1. člena tega zakona všteva v davčno osnovo za izračun davka od dobička.

(Opomba: glej tretji odstavek 88. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-1))

4. člen

V primeru prenehanja obveznosti oblikovanja izravnalnih rezervacij po prvem in četrtem odstavku 1. člena tega zakona zavarovalnica zmanjša izravnalne rezervacije v naslednjih petih letih, in sicer vsako leto za eno petino zneska oblikovanih izravnalnih rezervacij, doseženega ob prenehanju pogojev za njihovo oblikovanje.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B (Uradni list RS, št. 50/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

152. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati podzakonske akte na podlagi določb tega zakona v roku devetih mesecev od uveljavitve tega zakona.

153. člen

(1) Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, se morajo z določbami iz 48. do 50. člena tega zakona uskladiti najkasneje do dne 20. marca 2007.

(2) Za ugotavljanje minimalnega kapitala se v obdobju do izteka roka iz prvega odstavka tega člena upoštevajo naslednji zneski:

– za izračun minimalnega kapitala po premijskem količniku se namesto 12.000.000.000 tolarjev upošteva 2.000.000.000 tolarjev,

– za izračun minimalnega kapitala po škodnem količniku se namesto 8.400.000.000 tolarjev upošteva 1.400.000.000 tolarjev.

(3) Zajemčeni kapital v obdobju do izteka roka iz prvega odstavka tega člena ne sme biti nikoli nižji od:

– zneska 160.000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalnih vrst iz 1. do 13. in 15. do 18. točke drugega odstavka 2. člena zakona;

– zneska 560.000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne vrste iz 14. točke drugega odstavka 2. člena zakona;

– zneska 320.000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne vrste iz 19. do 24. točke drugega odstavka 2. člena zakona;

– zneska 320.000.000 tolarjev, če zavarovalnica opravlja posle pozavarovanja.

(4) Zavarovalnice morajo do dne 31. julija 2006 Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti poročilo o uskladitvah oziroma poročilo o ukrepih za uskladitev z določbami iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če se zavarovalnica z določbami od 48. do 50. člena tega zakona ne uskladi v roku, določenem v prvem odstavku tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi predhodnega zaprosila zavarovalnice in predložitve načrta ukrepov zavarovalnice za zagotovitev kapitalske ustreznosti ta rok podaljša še za nadaljnji dve leti.

154. člen

Obdobje petih let opravljanja revizije v zavarovalnici iz drugega odstavka 167. člena zakona začne teči od uveljavitve tega zakona.

155. člen

Določba četrtega odstavka 222. člena in 237. člena zakona, ki se nanaša na zavarovanje poklicne odgovornosti zavarovalnih posrednikov in zavarovalno posredniških družb, se začne uporabljati dne 1. januarja 2005.

156. člen

Zavarovalnice morajo shemo iz 333.a člena zakona vzpostaviti v roku devetih mesecev od uveljavitve tega zakona.

157. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekršek iz 341. člena zakona:

– zavarovalnica v razponu od 6.000.000 do 30.000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 250.000 do 1.500.000 tolarjev;

2. prekršek iz 342. člena zakona:

– zavarovalnica v razponu od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

3. prekršek iz 343. člena zakona:

– član uprave zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

– član nadzornega sveta zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

4. prekršek iz 344. člena zakona:

– zavarovalna zastopniška družba v razponu od 500.000 do 3.000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalne zastopniške družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

– zavarovalni zastopnik v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

5. prekršek iz 345. člena zakona:

– zavarovalna posredniška družba v razponu od 500.000 do 3.000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

– zavarovalni posrednik v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

6. prekršek iz 346. člena zakona:

– zavarovalni holding v razponu od 3.000.000 do 30.000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnega holdinga zastopniške družbe v razponu od 250.000 do 1.500.000 tolarjev;

7. prekršek iz 347. člena zakona:

– pravna oseba v razponu od 2.000.000 do 20.000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba pravne osebe v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

– fizična oseba v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

8. prekršek iz 348. člena zakona:

– revizor v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

9. prekršek iz 349. člena zakona:

– pooblaščen aktuar v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

10. prekršek iz 350. člena zakona:

– izredni upravitelj v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

11. prekršek iz 351. člena zakona:

– zavarovalnica v razponu od 2.000.000 do 20.000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

– fizična oseba v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev.

158. člen

Določba 148. člena tega zakona se začne uporabljati dne 1. januarja 2005.

159. člen

Do ureditve obdavčenja izravnalnih rezervacij v zakonu, ki ureja davek od dohodka pravnih oseb, se znesek, ki ga v tekočem letu zavarovalnica namenja za oblikovanje izravnalnih rezervacij v zavarovalnih vrstah, v katerih zavarovalnice skladno s prvim odstavkom 118. člena zakona niso dolžne oblikovati izravnalnih rezervacij, vsteva v davčno osnovo za izračun davka od dobička.

160. člen

Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski skupnosti se določbe zakona, ki se nanašajo na države članice Evropske skupnosti, uporabljajo za vse države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

161. člen

Vsi postopki za pridobitev dovoljenj in soglasij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah, ki so veljale pred uveljavitvijo tega zakona.

162. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-C (Uradni list RS, št. 79/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

99. člen

Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, morajo metodo iz štirinajstega odstavka 14. člena zakona predložiti v soglasje Agenciji za zavarovalni nadzor najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

100. člen

Slovensko zavarovalno združenje mora pripraviti in na podlagi predhodnega soglasja Agencije za zavarovalni nadzor sprejeti zavarovalne statistične standarde iz 137. člena zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

101. člen

(1) Zavarovalnica, ki ima na dan uveljavitve tega zakona oblikovane izravnalne rezervacije:

– v katerikoli zavarovalni vrsti, razen v zavarovalni vrsti kreditno zavarovanje (14. točka drugega odstavka 2. člena zakona)

– iz 4. točke prvega odstavka 107. člena zakona ali

– v zavarovalni vrsti kreditnih zavarovanj, in sicer nad zgornjo mejo, kot jo določena v Sklepu o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 3/01, 69/01 in 85/05)

mora te izravnalne rezervacije znižati tako, da bo njihovo stanje na dan 1. januarja 2007 enako nič.

(2) Zavarovalnica do 31. decembra 2006 stanje še nerazgrajenih izravnalnih rezervacij iz prvega odstavka tega člena vključuje med postavke dodatnega kapitala.

102. člen

Osebe iz četrtega odstavka 227. člena zakona in fizične osebe, ki pri njih samostojno opravljajo posle zavarovalnega zastopanja, morajo pridobiti dovoljenje za opravljanje dejavnosti oziroma poslov zavarovalnega zastopanja iz 238. člena zakona oziroma iz 230. člena zakona v štiriindvajsetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

103. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati podzakonski predpis na podlagi 233. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

104. člen

Do dneva uvedbe eura kot valute v Republiki Sloveniji se:

- v 110. členu v drugem odstavku v 1. točki namesto zneska »50.000.000 eurov« uporablja znesek »12.000.000.000 tolarjev«;

- v 110. členu v tretjem odstavku v 1. točki namesto zneska »35.000.000 eurov« uporablja znesek »8.400.000.000 tolarjev«;

- v 112. členu v drugem odstavku v 1. točki namesto zneska »2.000.000 eurov« uporablja znesek »480.000.000 tolarjev«;

- v 112. členu v drugem odstavku v 2. točki, v tretjem in četrtem odstavku namesto zneska »3.000.000 eurov« uporablja znesek »720.000.000 tolarjev«;

- v 215. členu v tretjem odstavku v šesti alineji namesto zneska »500 eurov« uporablja znesek »120.000 tolarjev«;

- v 219. členu v četrtem odstavku v šesti alineji namesto zneska »500 eurov« uporablja znesek »120.000 tolarjev«;

- v 222. členu v četrtem odstavku namesto zneska »1.000.000 eurov« uporablja znesek »240.000.000 tolarjev« in namesto zneska »1.500.000 eurov« uporablja znesek »360.000.000 tolarjev«;

- v 237. členu namesto zneska »1.000.000 eurov« uporablja znesek »240.000.000 tolarjev« in namesto zneska »1.500.000 eurov« uporablja znesek »360.000.000 tolarjev«;

- v 338. členu v šestem odstavku v 3. točki v prvi alineji namesto zneska »6.200.000 eurov« uporablja znesek »1.500.000.000 tolarjev«;

- v 338. členu v šestem odstavku v 3. točki v drugi alineji namesto zneska »12.800.000 eurov« uporablja znesek »3.072.000.000 tolarjev«.

105. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-D (Uradni list RS, št. 102/07) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

32. člen

Pozavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, se morajo z določbami iz 15. člena tega zakona uskladiti najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-E (Uradni list RS, št. 69/08) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

6. člen

(1) Predsednik in člani strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor nadaljujejo svoj mandat kot predsednik in člani strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

(2) Po uveljavitvi tega zakona Vlada Republike Slovenije ob poteku mandata posameznemu članu sveta Agencije za zavarovalni nadzor ne imenuje novega člana, dokler ni skupno število članov strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor skupaj s predsednikom pet.

7. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 22. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo) ter 22.d člen in 22.e člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/07 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08 in 58/08) v delih, ki se nanašajo na Agencijo za zavarovalni nadzor.

8. člen

Agencija za zavarovalni nadzor v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz osmega odstavka 294.a člena zakona.

9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-F (Uradni list RS, št. 19/09) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

(1) Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ki velja ob uveljavitvi tega zakona za določen delež, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža za tisti razpon iz 18. člena zakona, v katerem je ta delež.

(2) Postopki na podlagi zahteve za pridobitev kvalificiranega deleža, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po pravilih, ki so se uporabljala pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se za odločbo Agencije za zavarovalni nadzor, izdano v tem postopku, uporablja drugi odstavek 18. člena zakona, kot se spreminja s 6. členom tega zakona.

32. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati predpise na njegovi podlagi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora register pooblaščenih aktuarjev vzpostaviti v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-G (Uradni list RS, št. 49/09) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-H (Uradni list RS, št. 79/10) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNO DOLOČBO

48. člen

(1) Obstoječe družbe za vzajemno zavarovanje, katerih število članov na dan uveljavitve tega zakona presega

1.500 članov, in obstoječe družbe za vzajemno zavarovanje, katerih število članov je na dan uveljavitve tega zakona nižje od 1.500 članov in imajo skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, morajo v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona uskladiti statute in pravilnike o volitvah v skupščino zastopnikov z zakonom, v roku nadaljnjih šestih mesecev pa izvesti volitve v skupščino.

(2) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje, izvedeno v času do izpolnitve obveznosti iz prvega odstavka tega člena, velja, da se vsi zbrani glasovi razporedijo v starostne razrede, kakor je določeno v 53.c členu tega zakona. Vsakemu starostnemu razredu pripada enak delež glasovalnih pravic.

(3) Družba za vzajemno zavarovanje v sklicu skupščine iz drugega odstavka tega člena podrobneje določi razporeditev starostnih razredov. Starostni razredi se določijo glede na starostno strukturo članov družbe za vzajemno zavarovanje na dan sklica skupščine.

(4) Pooblaščenec, ki bo na skupščini iz drugega odstavka tega člena uresničeval glasovalne pravice, mora družbi za vzajemno zavarovanje v obvestilu iz sedmega odstavka 54.b člena tega zakona posredovati tudi podatke o razvrstitvi članov, od katerih je prejel pooblastilo, v starostne razrede.

(5) Pri preštevanju glasov na skupščini iz drugega odstavka tega člena se pri posameznem pooblaščenju upošteva razporeditev članov v starostne razrede.

(6) V roku nadaljnjih treh mesecev novo oblikovana skupščina zastopnikov imenuje nove člane nadzornega sveta, ti pa nove člane uprave.

(7) Če obstoječe družbe za vzajemno zavarovanje ne izvedejo dejanj, določenih v prvem in šestem odstavku tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije.

(8) Ne glede na določbo četrtega odstavka 188. člena zakona je skupščina družbe za vzajemno zavarovanje pristojna za odločanje o uskladitvi določil statuta z določbami tega zakona in za sprejetje pravilnika o volitvah v skupščino zastopnikov.

49. člen

Predsedniku strokovnega sveta, ki je to funkcijo opravljal pred uveljavitvijo tega zakona, preneha mandat z uveljavitvijo tega zakona.

50. člen

Direktor Agencije za zavarovalni nadzor začne opravljati funkcijo predsednika strokovnega sveta z dnem uveljavitve tega zakona.

51. člen

Agencija za zavarovalni nadzor izda podzakonski akt iz devetega odstavka 83. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

52. člen

Zavarovalnice morajo pričeiti s sklepanjem zavarovalnih pogodb, ki so skladne s prvim odstavkom 83. člena zakona ter podzakonskim aktom iz devetega odstavka 83. člena zakona najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi podzakonskega akta Agencije za zavarovalni nadzor iz devetega odstavka 83. člena zakona.

53. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda pravilnik iz sedmega odstavka 97. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Tuja zavarovalnica, ki na dan uveljavitve tega zakona na ozemlju Republike Slovenije opravlja pozavarovalne posle neposredno, se mora uskladiti z določbami šestega odstavka 97. člena zakona v štirih mesecih po uveljavitvi pravilnika iz sedmega odstavka 97. člena zakona.

54. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5106. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 (ReDPROSV25)

Na podlagi 5. točke prvega odstavka 82. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) je Državni zbor na seji dne 23. novembra 2010 sprejel

RESOLUCIJO

o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 (ReDPROSV25)

1. UVOD

V Resoluciji o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 so upoštevane zlasti spremembe varnostnega okolja, ugotovitve Strateškega pregleda obrambnega resorja 2009 ter usmeritve iz Resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije. Poleg tega so upoštevani ustrezni strateški in planski dokumenti Nata ter EU.

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 je najvišji razvojno-usmerjevalni dokument, namenjen Slovenski vojski, in hkrati dolgoročni planski dokument, ki zagotavlja podlago in okvir za dolgoročni razvoj in opremljanje Slovenske vojske, da bo sposobna zagotavljati zmogljivosti, ki jih Republika Slovenija potrebuje za uresničevanje nacionalnih interesov na obrambnem področju. Za zagotavljanje učinkovitega razvoja Slovenske vojske je v dokumentu opredeljeno tudi zagotavljanje pogojev za ustrezen razvoj in delovanje Slovenske vojske.

Republika Slovenija bo v dolgoročnem planskem obdobju do leta 2025 pri razvoju obrambnega sistema v še večji meri sledila načelom učinkovitosti in racionalnosti pri uporabi virov ter upoštevala njihovo omejenost. Tudi v takšnih okoliščinah bo Slovenska vojska nadaljevala s transformacijo, s čimer se bo učinkovito prilagajala spremembam v varnostnem okolju, zagotavljala ustrezno stopnjo nacionalne varnosti ter verodostojno prispevala k mednarodnemu miru, varnosti in stabilnosti.

2. SPREMEMBE V MEDNARODNEM VARNOSTNEM OKOLJU

Sodobno mednarodno okolje je kompleksno in podvrženo nepredvidljivim spremembam, kar se odraža tudi v varnostnih grožnjah in tveganjih. Mir, varnost, stabilnost in razvoj postajajo vedno bolj povezani in zahtevajo povečano medsebojno sodelovanje in usklajevanje tako držav, mednarodnih organizacij kot tudi drugih nedržavnih akterjev na različnih področjih.

Na mednarodno varnostno okolje bodo v prihodnje vplivali predvsem podnebne spremembe, neugodna globalna demografska, finančna, gospodarska in socialna gibanja, omejenost naravnih in drugih strateških virov, nenadzorovano trgovanje z občutljivimi materiali in storitvami, poglobljanje razlik med bogatim in revnim delom sveta, obstoj kriznih žarišč, pojav po obliki in naravi novih konfliktov ter različnih učinkov globalizacije. Stalen vir ogrožanja so tudi naravne in druge nesreče, katerih intenzivnost in pogostost se zaradi podnebnih sprememb in prekomernega obremenjevanja okolja povečujeta.

V evroatlantskem prostoru se je močno zmanjšala verjetnost izbruha oboroženih meddržavnih spopadov. Vojaške grožnje se bodo pojavljale predvsem v obliki lokalnih in regionalnih nestabilnosti, ki lahko hitro prerastejo svoj okvir. Sodob-

ne grožnje prevzemajo vse bolj hibridno obliko, njihov značaj pa zaradi močnih globalizacijskih vplivov postaja večplasten in mednarodni, takšni pa so tudi njihovi učinki. Bojišče prihodnosti bo poleg kopnega, morja in zraka obsegalo tudi kibernetični prostor in vesolje.

V mednarodnem varnostnem okolju bodo v prihodnje poleg držav vir ogrožanja tudi nedržavni ali nadnacionalni akterji. Pomembna nova oblika ogrožanja varnosti bodo hibridne grožnje, ki poleg konvencionalnih oblik vključujejo tudi uporabo terorističnih, kriminalnih in neregularnih oblik delovanja, zlorabe informacijske tehnologije ter različnih gospodarskih in ostalih dejavnosti.

V močno soodvisnem sodobnem mednarodnem varnostnem okolju si nobena država svoje varnosti ne more več zagotavljati povsem samostojno. Zato je zlasti za evroatlantski prostor, v katerem sta ključna dejavnika ohranjanja in zagotavljanja mednarodnega miru in varnosti EU in Nato, značilno politično, gospodarsko, varnostno, kulturno, znanstveno-tehnološko in drugo povezovanje držav, kar zagotavlja temu območju večjo varnost in stabilnost.

S članstvom v EU in Natu je Republika Slovenija vključena v proces oblikovanja, usmerjanja in izvajanja varnostne in obrambne politike obeh organizacij ter izpolnjevanja zavez, ki jih je sprejela s članstvom.

Zaradi navedenih sprememb mednarodnega varnostnega okolja bosta oblikovanje sodobnih oboroženih sil in razvoj vojaških zmogljivosti temeljila na prožnosti, sposobnosti združenege ter skupnega delovanja v celotnem spektru možnih operacij v vseh klimatskih in geografskih pogojih. Integracija vojaških sil in zmogljivosti bo temeljila na zagotavljanju kompatibilnosti tehnologij in interoperabilnosti konceptov delovanja, enoznačnem in skupnem razumevanju doktrin ter principov delovanja. Bistven element, ki bo zagotavljal vojaški uspeh v operacijah, bo usposobljenost vojaških sil v celotnem spektru delovanja ter sposobnost hitrega prilagajanja nastalim razmeram. Spremembe v mednarodnem varnostnem okolju bodo zahtevale sposobnost za delovanje v pogojih visoke bojne intenzivnosti, zagotavljanje podpore humanitarnim prizadevanjem, podpore stabilizacije in rekonstrukcije, kot tudi druge oblike delovanja. Vse različne oblike delovanja se bo lahko izvajalo sočasno na zelo majhnem območju.

3. VIZIJA RAZVOJA SLOVENSKE VOJSKE

3.1 Namen, poslanstvo in glavne naloge Slovenske vojske

Namen Slovenske vojske je z vojaškimi zmogljivostmi prispevati k uresničevanju interesov in nacionalnovarnostnih ciljev Republike Slovenije.

Iz namena so izpeljana naslednja poslanstva Slovenske vojske:

1. zagotavljanje obrambne sposobnosti in izvajanje vojaške obrambe Republike Slovenije,
2. vojaško prispevanje k mednarodnemu miru, varnosti in stabilnosti,
3. sodelovanje v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,
4. podpora drugim državnim organom in organizacijam pri zagotavljanju varnosti.

Iz poslanstev Slovenske vojske izhajajo njene glavne naloge:

1. točko prejšnjega odstavka:

- vzpostavitev planiranih zmogljivosti Slovenske vojske in vzdrževanje ustrezne stopnje njihove pripravljenosti,
- izvajanje nacionalne vojaške obrambe,
- izpolnjevanje mednarodnih zavez na podlagi 5. člena Severnoatlantske pogodbe.

2. točko drugega odstavka tega oddelka:

- krepitev sodelovanja in zaupanja med Slovensko vojsko ter vojskami zavezniških in prijateljskih držav,

- uresničevanje interesov in nacionalnovarnostnih ciljev Republike Slovenije s sodelovanjem v mednarodnih operacijah in misijah.

3. točko drugega odstavka tega oddelka:

- zagotavljanje dvonamenskih zmogljivosti ter sodelovanje pri nalogah zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah skladno z načrti, opremljenostjo in usposobljenostjo Slovenske vojske.

4. točko drugega odstavka tega oddelka:

- podpora drugim državnim organom in organizacijam skladno z načrti, opremljenostjo in usposobljenostjo Slovenske vojske,

- evakuacija državljanov Republike Slovenije iz tujine v kriznih razmerah.

3.2 Razvoj Slovenske vojske do leta 2025

Razvoj Slovenske vojske bo usmerjen k načrtnemu doseganju ustrezne stopnje pripravljenosti in uporabnosti vojaških zmogljivosti za izpolnjevanje njenih poslanstev in nalog.

Sposobnost uspešnega in učinkovitega odzivanja Slovenske vojske na vojaške grožnje in njenega sodelovanja pri odzivanju na nekatere nevojaške grožnje bo v veliki meri odvisna od zagotovitve pogojev in sposobnosti za pravočasno transformacijo z vidika obsega in strukture, organiziranosti ter opremljenosti in usposobljenosti Slovenske vojske.

Pri razvoju Slovenske vojske bosta upoštevana tudi koncept celostnega pristopa pri soočanju z vojaškimi in drugimi varnostnimi izzivi ter usmerjenost v zagotavljanje vojaške poveztivosti v okviru kolektivne obrambe Nata ter skupne varnostne in obrambne politike EU.

Slovenska vojska bo tudi v prihodnosti sposobna skupnega delovanja v večnacionalnem vojaškem okviru, tako v konvencionalnih oblikah delovanja kot tudi proti hibridnim grožnjam. Uporaba ključnih vojaških zmogljivosti Slovenske vojske bo predvsem usmerjena v odzivne sile Nata ali EU ter za sodelovanje v mednarodnih operacijah in misijah.

Izvajanje nalog v zahtevnih geografskih in podnebnih pogojih, drugih kulturnih okoljih, v oddaljenih območjih delovanja ter v operacijah višje intenzivnosti bo zahtevalo zmogljivosti, ki zagotavljajo premestljivost in vzdržljivost sil za delovanje, učinkovito bojno podporo ter zaščito sil. Sodobna vojaška oprema in oborožitev Slovenske vojske bo zagotavljala ustrezno stopnjo poveztivosti z zavezniškimi državami.

Obseg in struktura Slovenske vojske se bosta prilagodila njenemu poslanstvu in nalogam ter potrebam po dodatnih ali drugačnih zmogljivostih za uresničevanje nalog v nacionalnem, zavezniškem in širšem mednarodnem okolju.

V določenih pogojih se lahko obseg in struktura Slovenske vojske bistveno spremenita skladno s konceptom vojaške strateške rezerve, ki v primeru izrednega poslabšanja varnostnega okolja Republike Slovenije omogoča povečanje obsega obrambnih sil v daljšem časovnem obdobju predvidoma za do 25.000 dodatnih pripadnikov, v skrajnem primeru tudi na podlagi ponovne uvedbe vseh sestavin vojaške dolžnosti. Koncept vojaške strateške rezerve izhaja iz analize lastnih in tujih izkušenj pri obrambi nacionalnega teritorija ter vključuje kadrovske, materialne, infrastrukturne in druge evidence ter ustrezne pripravljalne in izvedbene načrte. Oblikovanje in urjenje struktur vojaške strateške rezerve bodo v primeru aktiviranja usmerjala namensko oblikovana jedra, popolnena s poklicnimi pripadniki Slovenske vojske z ustreznimi znanji in izkušnjami. V dveh letih po uveljavitvi te resolucije bo izdelana doktrina oblikovanja in delovanja vojaške strateške rezerve.

Pri izgradnji zmogljivosti Slovenske vojske bo večja pozornost namenjena racionalni in bolj učinkoviti izrabi vedno bolj omejenih virov, določanju razvojnih prioritet ter selektivni specializaciji.

Vojaške zmogljivosti se bodo razvijale skladno z načeli obrambnega planiranja v Natu in EU, upoštevale se bodo pri-

dobljene nacionalne in druge izkušnje iz operacij ter načela v učinke usmerjenega pristopa k operacijam.

Slovenska vojska bo v primernem obsegu zagotavljala dvonamenskost zmogljivosti za potrebe sodelovanja v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter podporo drugim državnim organom in organizacijam pri zagotavljanju varnosti.

Nadaljnji razvoj vojaškega izobraževanja in usposabljanja, temeljnih vojaških ved ter vojaškostrokovnih in specialističnih znanj, veščin in izkušenj bo organiziran v sodelovanju z javnim izobraževalnim in raziskovalnim sistemom. V Slovenski vojski bodo z namenom ohranjanja in razvoja vojaškostrokovnih in specialističnih znanj povezani operativna praksa in razvojno-raziskovalne ter izobraževalne dejavnosti. Vojaško izobraževanje in usposabljanje ter operativna praksa Slovenske vojske bosta ohranjala tesno sodelovanje s primerljivimi zmogljivostmi zaveznikov.

V sistemu vojaškega izobraževanja in usposabljanja bo ustrezna pozornost namenjena nadgradnji usposabljanja vojakov na prostovoljnem služenju vojaškega roka ter v prostovoljni pogodbeni rezervi. Skladno s pravico in pričakovanji državljanek in državljanov Republike Slovenije, da se lahko na podlagi prostovoljnosti vedno usposablja za obrambo države, bo tudi v prihodnje v zadostnem obsegu zagotovljena možnost za prostovoljno služenje vojaškega roka in druge prostovoljne oblike vojaškega usposabljanja. Dodatno pridobivanje znanj in izkušenj, izključno na podlagi prostovoljnosti in v okviru možnosti, bo mogoče tudi prek vključevanja v aktivnosti častniške, veteranskih in drugih nevladnih organizacij, ki so posebnega pomena za obrambo. Pri razvoju sistema vojaškega izobraževanja in usposabljanja bo upoštevana tudi možnost ponovne uvedbe vseh sestavin splošne vojaške dolžnosti in oblikovanja vojaške strateške rezerve.

Uspešnost transformacije Slovenske vojske bo pogojena tudi z dvigom organizacijske kulture, krepitvijo vojaških vrednot in profesionalne vojaške etike, zagotavljanjem načrtnega kariernega razvoja in transparentnih kariernih poti ter z dejanskim uveljavljanjem celostne skrbi za pripadnike.

4. RAVEN AMBICIJ ZA DELOVANJE SLOVENSKE VOJSKE

Republika Slovenija bo svojo neodvisnost, suverenost in ozemeljsko celovitost branila z vsemi razpoložljivimi sredstvi in načini, ki so skladni z določili mednarodnega in humanitarnega prava.

Zagotavljanje obrambne sposobnosti, izvajanje vojaške obrambe Republike Slovenije in izpolnjevanje sprejetih mednarodnih zavez bo s ciljem večje učinkovitosti in zaradi omejenih obrambnih virov prednostno zagotovljeno v okviru sistema kolektivne obrambe in varnosti, vendar se zaradi tega Republika Slovenija ne bo odrekla ustreznih stopnji lastne obrambne sposobnosti in pripravljenosti ter razumni stopnji neodvisnosti in avtonomnosti na obrambnem in vojaškem področju.

Slovenska vojska nekaterih zmogljivosti ne bo razvijala samostojno, temveč jih bo zagotavljala v okviru zavezništva oziroma skupno na podlagi ustreznih sporazumov s posameznimi zavezniškimi oziroma partnerskimi državami.

Vzpostavljena bosta ustrezna obseg in struktura Slovenske vojske, ki bosta zagotavljala učinkovito in usklajeno delovanje na vseh ravneh poveljevanja ter učinkovito uporabo razpoložljivih zmogljivosti Slovenske vojske.

Skladno s kriteriji Nata bo delež premestljivih sil kopenske komponente Slovenske vojske do leta 2018 dosegel najmanj 50%. To pomeni, da bo najmanj 50% kopenske komponente Slovenske vojske organizirane, opremljene in usposobljene za morebitno delovanje tudi izven nacionalnega teritorija. Del teh sil Slovenske vojske bo integriran v vojaško strukturo zavezništva.

Prav tako bo najmanj 10% kopenske komponente Slovenske vojske vseskozi ohranjalo visoko stopnjo pripravljenosti

na nacionalnem teritoriju ali pa sodelovalo v mednarodnih operacijah in misijah. S tem bo Slovenska vojska prispevala k uresničevanju zunanjepolitičnih interesov in ciljev Republike Slovenije, hkrati pa bodo doseženi kriteriji vzdržljivosti sil Nata. Dogovorjeni vzdržljivi prispevek sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah, v Natovih odzivnih silah, v bojnih skupinah EU, v rezervnih silah ter v drugih oblikah zagotavljanja sil v visoki stopnji pripravljenosti bo Slovenska vojska dosegla do leta 2018.

Slovenska vojska bo izvajala združeno bojevanje rodov v okviru namensko oblikovanih zmogljivosti. V nacionalnem okviru bo sposobna oblikovati namenske taktične enote do brigadne ravni. Slovenska vojska bo oblikovala enoto bataljonske ravni, ki bo usposobljena in sposobna delovati izven Republike Slovenije za izvajanje celotnega spektra delovanj v rotaciji do enega leta. To bo doseženo z oblikovanjem najmanj štirih bojnih jeder moči pehotnega bataljona. V teh okvirih bo Slovenska vojska, poleg že vzpostavljene lahke, najkasneje do leta 2020 oblikovala tudi srednjo bataljonsko bojno skupino. Z reševanjem kadrovskih neskladij v Slovenski vojski bodo do leta 2020 sproščeni kadrovski potenciali prioritarno usmerjeni v izgradnjo bojnih zmogljivosti ter za ustrezno popolnitev rodovskih enot.

Vse sile Slovenske vojske na teritoriju Republike Slovenije bodo sposobne izvajati naloge visoke intenzivnosti v okviru vseh načinov delovanj, hkrati pa bodo premestljive sile Slovenske vojske sposobne izvajati naloge visoke intenzivnosti v zahtevnejših geografskih in klimatskih pogojih tudi izven Republike Slovenije.

Slovenska vojska bo v mednarodnih operacijah in misijah sodelovala skladno z nacionalno strategijo sodelovanja Republike Slovenije v mednarodnih operacijah in misijah ter skladno z njenimi interesi in nacionalnovarnostnimi cilji. Sodelovanje bo temeljilo na načelih celostnega pristopa in enotnega nabora sil, kot tudi usmerjenega in koncentriranega vključevanja na krizna območja. Sodelovanje se bo načrtovalo s ciljem zmerne geografske razpršenosti in večje specializacije pri zagotavljanju izbranih zmogljivosti. Slovenska vojska bo v prihodnje v nalogah stabilizacije in rekonstrukcije sposobna intenzivnejše sodelovati s skupinami za civilno-vojaško sodelovanje in civilnimi funkcionalnimi strokovnjaki.

Slovenska vojska bo v Natovih odzivnih silah in bojnih skupinah EU sodelovala z raznovrstnimi enotami, saj predstavlja tovrstno sodelovanje eno od poglavitnih orodij za transformacijo Slovenske vojske v smeri večje učinkovitosti, izboljšanja zmogljivosti, izurjenosti pripadnikov in povečanja interoperabilnosti z drugimi zaveznici tako v okviru Nata kot tudi EU. Vzdržljivi prispevek Slovenske vojske v takojšne odzivne sile Nata bo znašal 0,8% od skupnega obsega teh sil.

Republika Slovenija bo obrambo nacionalnega teritorija zagotavljala prednostno na podlagi 5. člena Severnoatlantske pogodbe v sodelovanju z zavezniki, hkrati pa bo razvijala in zagotavljala sposobnost morebitnega sodelovanja nekaterih zmogljivosti Slovenske vojske v okviru kolektivne obrambe tudi izven teritorija Republike Slovenije.

Zmogljivosti Slovenske vojske se bodo razvijale, usposabljele in opremljale kot dvonamenske tako, da bodo sposobne sodelovati v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Med ključne zmogljivosti Slovenske vojske, ki bodo sodelovale z elementi sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ali zagotavljale podporo drugim državnim organom in organizacijam pri zagotavljanju varnosti, sodijo predvsem helikopterske zmogljivosti, zmogljivosti taktičnih transportnih letal, različne zmogljivosti jedrske, radio-loške, kemične in biološke obrambe (v nadaljnjem besedilu: JRKBO), logistične zmogljivosti, inženirske zmogljivosti, pomorske zmogljivosti, zmogljivosti specialnih sil ter zmogljivosti vojaške zdravstvene in psihološke službe.

5. DOLGOROČNI CILJI IN PRIORITETE RAZVOJA SLOVENSKE VOJSKE

Ključni dolgoročni cilj razvoja Slovenske vojske je zagotavljanje nacionalne obrambe v okviru sistema kolektivne obrambe in varnosti. Dolgoročni cilji in prioritete razvoja Slovenske vojske se zato nanašajo na njeno aktivno in verodostojno delovanje, selektivni in uravnotežen razvoj njenih zmogljivosti ter njeno nadaljnjo transformacijo, z namenom oblikovanja moderne in učinkovite vojaške organizacije tudi v okoliščinah omejene razpoložljivosti virov.

Dolgoročni cilj 1:

Aktivno in verodostojno delovanje Slovenske vojske v sistemu kolektivne obrambe in varnosti, okrepljeno delovanje v mednarodnih operacijah in misijah, ob upoštevanju načel zmerne geografske razpršenosti in večje specializacije, ter načrtno sodelovanje v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in podpora drugim državnim organom in organizacijam pri odzivanju na sodobne vire ogrožanja, skladno z nacionalnimi interesi, sprejetimi zavezami, razpoložljivimi viri in načeli celostnega pristopa.

Prioritete:

- doseganje in vzdrževanje načrtovane ravni pripravljenosti poveljstev in enot Slovenske vojske za delovanje,
- izpolnjevanje sprejetih zavez v sistemu kolektivne obrambe in varnosti z namenom doseganja skupnih ciljev,
- postopno povečevanje vzdržljivosti in zahtevnosti sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah,
- pri odzivanju na sodobne nevojaške vire ogrožanja na nacionalnem teritoriju prednostno sodelovanje v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Dolgoročni cilj 2:

S selektivnim in uravnoteženim razvojem zmogljivosti Slovenske vojske zagotavljati njeno ustrezno pripravljenost za delovanje ter sodelovanje z ostalimi obrambnimi zmogljivostmi Republike Slovenije skladno s celotnim spektrom delovanja.

Prioritete:

- postopno preoblikovanje vojaških zmogljivosti ob načrtnem izločanju neoperspektivnih,
- povečanje bojnih zmogljivosti Slovenske vojske s težiščem na oblikovanju srednje bataljonske bojne skupine,
- uravnoteženje in povečanje bistvenih operativnih zmogljivosti, ki vključujejo pravočasno razpoložljivost sil, učinkovito delovanje, učinkovit sistem poveljevanja in nadzora, učinkovito obveščevalno zagotovitev, premestljivost in premočnost, preživetje in zaščito sil ter logistično vzdržljivost,
- ohranjanje in razvoj vojaškostrokovnih, specialističnih in drugih znanj, veščin in izkušenj, ki so bistvenega pomena za obrambo države.

Dolgoročni cilj 3:

S pospešenim procesom funkcionalne profesionalizacije transformirati Slovensko vojsko v visoko profesionalno in učinkovito vojaško organizacijo, sposobno skupnega delovanja tudi v večnacionalnem vojaškem okviru, skladno s sodobnimi koncepti in doktrinami, ter v razumnem obsegu ohraniti njeno sposobnost za učinkovito izvajanje nalog, izhajajočih iz doktrine oblikovanja in delovanja vojaške strateške rezerve.

Prioritete:

- vzpostavitev učinkovitejšega sistema upravljanja s kadrovskimi viri,
- izoblikovanje celovitega sistema vojaškega izobraževanja in usposabljanja v sodelovanju z javnim izobraževalnim sistemom,
- poznavanje, razvoj in uporaba sodobnih doktrin, povečanje sposobnosti skupnega delovanja,
- učinkovita strategija komuniciranja z javnostmi in sodelovanja s civilnodružbenimi organizacijami,
- dvig organizacijske in varnostne kulture v Slovenski vojski ter uveljavljanje vojaške etike.

6. OBRAMBNI VIRI

6.1 Kadrovski viri

Obseg in struktura kadrovskih virov Slovenske vojske bosta temeljila na njenih poslanstvih in nalogah, oceni varnostne ogroženosti Republike Slovenije, potrebnih zmogljivosti za uresničevanje nalog v nacionalnem in mednarodnem okviru, nacionalni ravni ambicij za delovanje Slovenske vojske ter razpoložljivosti finančnih virov.

Planirani skupni obseg Slovenske vojske bo do 10.000 pripadnikov, s ciljnim razmerjem med pripadniki stalne sestave in pripadniki prostovoljne pogodbene rezerve 4:1. Republika Slovenija si bo skladno z zmožnostmi in razpoložljivimi viri prizadevala doseči planiran obseg najkasneje do leta 2018 in ga nato ohraniti na enaki ravni tudi v dolgoročnem obdobju. Pri zagotavljanju kadrovskih virov bo osnovno vodilo popolnjenje premestljivih zmogljivosti.

Z namenom uravnoteženega razvoja Slovenske vojske se bo postopno dosegalo ciljno razmerje 1:2:5 med častniki, podčastniki ter vojaki. Pri tem bo največ pozornosti namenjene zagotavljanju zadostnega števila vojakov. Častniški kader se bo prednostno zagotavljalo s politiko štipendiranja, manjši del pa tudi s postopnim napredovanjem iz vojaških in predvsem podčastniških dolžnosti. Poseben poudarek bo namenjen tudi izvajanju prostovoljnega služenja vojaškega roka, ki bo predstavljalo dodatno možnost za pridobivanje novih kadrov za stalno sestavo ter prostovoljno pogodbeno rezervo.

Kategorija vojaških uslužbencev se bo uporabljala izključno za zagotavljanje specialističnih kadrov pri popolnjevanju prednostnih zmogljivosti. Njihovo število se bo postopno zmanjševalo ter ne bo presegalo 6% skupnega obsega Slovenske vojske. Civilne osebe prav tako ne bodo presegale 6% skupnega obsega Slovenske vojske in bodo opravljale strokovnotehnične in druge naloge, za katere niso potrebna vojaška strokovna znanja in vojaška izobrazba.

Ob povečanju obsegu zagotavljanja določenih storitev za potrebe Slovenske vojske z zunanjimi izvajalci, se bo pri njih zaposlil tudi del nekdanjih vojaških in civilnih kadrov iz Slovenske vojske.

Pripadniki Slovenske vojske s statusom invalida ali vrhunškega športnika ne bodo upoštevani pri izračunu kazalnikov uporabnosti sil, ker ne prispevajo k vzpostavitvi vojaških zmogljivosti.

Za doseganje in ohranjanje planiranega obsega Slovenske vojske ter upoštevanje predvidena demografska in gospodarska gibanja, načrtovane in predvidene odhode iz Slovenske vojske ter s ciljem učinkovitejšega upravljanja s kadrovskimi viri, bo v prihodnje nadgrajen sistem pridobivanja, zadrževanja in odhoda kadrov ter sistem celostne skrbi za pripadnike Slovenske vojske. V okviru pridobivanja kadrov bo posebna pozornost namenjena njihovi ustrezni selekciji. Z namenom zagotavljanja ustreznega obsega in strukture Slovenske vojske ter kakovostnega kadra se bo prizadevalo za primerno upoštevanje specifičnosti vojaškega poklica pri urejanju delovnopravnega statusa in zagotavljanju stimulativnih materialnih pogojev, vključno s plačnim sistemom, ki bodo upoštevale tudi posebne značilnosti poklicne vojaške službe in kariere.

V skupnem obsegu Slovenske vojske se bosta povečala pomen in uporabnost prostovoljne pogodbene rezerve, kar se bo upoštevalo tudi ob spreminjanju normativnih podlag. S prostovoljno pogodbeno rezervo se bo oblikovalo enote do ravni čete ter zagotavljalo dopolnjevanje in zamenjavo stalne sestave v času njene konsolidacije, priprav in uporabe.

Z oblikovanjem prihodnje integrirane strukture Ministrstva za obrambo, ki bo zagotavljala pogoje za upravljanje, usmerjanje in nadzor ter podporo obrambnega resorja, bo izvedena tudi racionalizacija njenega skupnega obsega, hkrati pa bodo kadri iz neoperspektivnih preusmerjeni na perspektivna področja.

6.2 Finančni viri

Finančni viri bodo zagotovljeni skladno z realnimi zmogljivostmi Republike Slovenije. Ob manj ugodnih gospodarskih

razmerah bo zagotovljena nominalna rast finančnih virov, usklajena z makroekonomskimi kazalci. Ob ugodnejših gospodarskih razmerah se bo zagotovila minimalna realna rast, ki bo omogočila s srednjeročnim obrambnim programom načrtovano modernizacijo Slovenske vojske.

Spreminjanje ravni obrambnih izdatkov Republike Slovenije bo dolgoročno usmerjeno v doseganje 2% BDP, s čimer si bo Republika Slovenija prizadevala izpolnjevati politične zaveze do zavezništva. Zaradi ekonomskih razmer in širših družbenih okoliščin bi lahko do realizacije te ambicije prišlo tudi po letu 2025.

Podrobnejša projekcija finančnih virov se bo izdelala ob vsakokratni pripravi srednjeročnih obrambnih programov, kjer se bo upoštevala dosežena raven finančnih virov, trenutne makroekonomske razmere v državi ter zgoraj navedene usmeritve.

Pri planiranju porabe finančnih virov za razvoj zmogljivosti Slovenske vojske in obrambnega sistema se bo upoštevalo vodilo, da je treba v skupnem obsegu obrambnih izdatkov zmanjševati skupni delež stroškov osebja in povečevati skupni delež operativnih stroškov ter stroškov nabav, gradenj, razvoja in raziskav. Struktura obrambnih izdatkov bo usmerjena v doseganje ugodnejšega razmerja med stroški osebja (50%), operativnimi stroški (30%) ter stroški nabav, gradenj, razvoja in raziskav (20%), kar bo omogočilo bolj uravnotežen razvoj Slovenske vojske in obrambnega sistema kot celote.

7. STRUKTURA SLOVENSKE VOJSKE

Vzpostavljena bo ustreznejša struktura Slovenske vojske, ki bo omogočila učinkovitejše izvajanje njenih poslanstev in nalog, uresničevanje njenih ciljev, uravnotežen razvoj planiranih zmogljivosti Slovenske vojske ter gospodarnejše delovanje in racionalnejšo uporabo kadrovskih in finančnih virov.

Sile Slovenske vojske se glede na sposobnost premeščanja delijo na premestljive in nepremestljive sile. Tudi v prihodnje bodo organizirane glede na svojo vlogo v bojnem delovanju in sicer kot sile za bojevanje, sile za bojno podporo, sile za zagotovitev delovanja in sile za podporo poveljevanja.

Slovenska vojska bo organizirana na strateški, operativni in taktični ravni.

Najvišji vojaškostrokovni organ Ministrstva za obrambo, odgovoren za poveljevanje Slovenski vojski na strateški ravni, bo Generalštab Slovenske vojske.

Poveljstva na operativni ravni bodo odgovorna za pripravljenost in usposobljenost podrejenih poveljstev ter enot, vodenje operacij Slovenske vojske, delovanje Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah ter na teritoriju Republike Slovenije in angažiranje zmogljivosti Slovenske vojske v nalogah zaščite in reševanja. Odgovorna bodo tudi za strokovni razvoj Slovenske vojske, razvoj doktrin delovanja in operativnih postopkov ter izvajanje izobraževanja in usposabljanja v Slovenski vojski.

V okviru celovite sistemske prenovе obrambnega resorja bodo ustrezno prilagojene tudi pristojnosti vodenja in poveljevanja na strateški in operativni ravni.

Na taktični ravni bodo organizirana poveljstva brigadne ali polkovne ravni, na katere bo vezano različno število enot.

Najvišja enota za izvajanje združenega bojevanja rodov v okviru nacionalne obrambe bo namensko oblikovana brigadna bojna skupina, najvišja enota, predvidena za delovanje izven območja države, pa bo namensko organizirana bataljonska bojna skupina.

Enote Slovenske vojske se bodo za delovanje in izvedbo določenih nalog lahko namensko oblikovale po načelu modularnosti. Osnovni gradnik zmogljivosti bo četa, razen pri specialnih silah.

8. ZMOGLJIVOSTI SLOVENSKE VOJSKE

Skladno s spremenjenim procesom obrambnega planiranja Nata in EU se bo Slovenska vojska usmerila v razvoj in

vzpostavitev zmogljivosti ter s tem nadgradila preteklo prakso, ki je temeljila na razvoju sil. Razvoj zmogljivosti Slovenske vojske je usmerjen v doseganje učinkov ter bo temeljil na povezanosti ključnih elementov zmogljivosti, kot so kadri, oborožitev in oprema, infrastruktura, doktrina, organiziranost, voditeljstvo, usposabljanje in interoperabilnost.

Pomemben vpliv na razvoj zmogljivosti Slovenske vojske bodo tudi v prihodnje predstavljali obstoječi in novi paketi ciljev sil oziroma ciljev zmogljivosti Nata, ki Slovenski vojski dajejo dodaten transformacijski in razvojni zagon ter hkrati omogočajo neprekinjen proces prilagajanja spremembam v varnostnem okolju. Pri razvoju sil in zmogljivosti bo Republika Slovenija upoštevala načelo enotnega nabora sil Nata in EU.

Slovenska vojska se bo tudi v prihodnje razvijala kot kopenska vojska z elementi zračne in pomorske komponente. Razvoj bo usmerjen k razvoju premestljivih zmogljivosti s prioriteto na oblikovanju srednje bataljonske bojne skupine ter razvoju letalskih in helikopterskih zmogljivosti taktičnega zračnega transporta. Pri razvoju vseh vojaških zmogljivosti bo poseben poudarek namenjen kvalitetni zaščiti in preživetju pripadnikov.

Zmogljivosti Slovenske vojske, katerih vzpostavitev je zaradi spremenjenih razmer nerealna, bodo redefinirane oziroma bo ponovno ocenjena časovnica njihovega razvoja. Nekaterim zmogljivostim, ki niso ključne za izvajanje poslanstva in nalog Slovenske vojske v sistemu kolektivne obrambe in varnosti ter presegajo finančne, kadrovske in druge zmožnosti Republike Slovenije, se bo odreklo ter tako sprostilo vire za pospešen razvoj vitalnih zmogljivosti. Neperspektivni oborožitveni sistemi in oprema bodo izločeni postopno, pri čemer bodo nekateri do izteka življenjskega cikla lahko namenjeni vojaški strateški rezervi.

Nekatere vojaške zmogljivosti, ki presegajo zgolj nacionalne zmožnosti oziroma ambicije, bodo zagotovljene v okviru zavezništva ali pa na podlagi dvostranskih in večstranskih dogovorov. Izkoriščene bodo priložnosti sodelovanja v skupnih projektih razvoja zmogljivosti v okviru mednarodnih pobud, skladno z nacionalnimi interesi in zmožnostmi.

Premestljive zmogljivosti Slovenske vojske bodo zagotavljale bistvene operativne zmogljivosti, ki bodo zagotavljale pravočasno razpoložljivost sil, učinkovito delovanje, učinkovit sistem poveljevanja in nadzora, učinkovito obveščevalno zagotovitev, premestljivost in premočnost, preživetje in zaščito sil ter logistično vzdržljivost. To jim bo omogočalo tako izvajanje nalog v nacionalnem prostoru, kot tudi učinkovito in vzdržljivo delovanje s potrebno zaščito sil v celotnem spektru operacij v okviru Nata in EU.

Dolgoročni razvoj rodov Slovenske vojske bo temeljil na vzpostavitvi jedra sil za bojevanje, zagotavljanju učinkovite bojne podpore in zagotovitve delovanja jedru sil za bojevanje, na zagotavljanju selektivne specializacije posameznih rodov ter na zagotavljanju določenih elementov podpore na druge bolj učinkovite načine, kot so zlasti multiplikatorji moči, večnacionalne rešitve in zunanji izvajalci.

8.1 Zmogljivosti za bojevanje

Osnovo kopenskih zmogljivosti Slovenske vojske bodo predstavljale zmogljivosti za bojevanje, v okviru katerih bodo razvite pehotne zmogljivosti srednje, lahke in gorske pehote ter specialne sile.

Iz lahkih in srednjih pehotnih zmogljivosti bosta namensko oblikovani lahka in srednja bataljonska bojna skupina.

Slovenska vojska bo do izteka življenjskega cikla obstoječih oklepno-mehaniziranih oborožitvenih sistemov zadržala oklepne zmogljivosti moči okrepljene tankovske čete. Viški bodo izločeni iz strukture Slovenske vojske za potrebe vojaške strateške rezerve, ko bodo v operativno uporabo uvedena srednja kolesna oklepna vozila 8x8, opremljena s sistemi za neposredno ognjeno podporo. Oklepne zmogljivosti bodo sposobne sodelovati pri izvajanju združenega bojevanja rodov v nacionalnem okviru in zagotavljati zmogljivosti za usposo-

bljanje pehotnih enot za sodelovanje s tanki ter protioklepno bojevanje.

V okviru pehotnih sil bodo razvite sodobne prenosne in prevozne protioklepne raketne zmogljivosti, ki bodo sposobne za učinkovito uničevanje oklepnih sredstev, utrjenih objektov in nizko letečih helikopterjev na srednjih razdaljah.

Gorska pehota bo posebej organizirana, opremljena in usposobljena za izvajanje delovanj v sredogorju in visokogorju.

Slovenska vojska bo v sklopu specialnih sil razvila zmogljivosti za izvajanje nalog specialnega izvidovanja in pridobivanja ključnih vojaških informacij s taktičnim izvidovanjem in opazovanjem ter za bojevanje proti vojaškim ciljem v globini nasprotnikovega prostora.

8.2 Zmogljivosti za bojno podporo

Razvoj zmogljivosti za bojno podporo bo temeljil na ognjeni podpori, zračni obrambi, inženirstvu, JRKBO, vojaški policiji, pomorstvu in obveščevalno-izvidniški podpori.

V dolgoročnem obdobju bo vzpostavljena premestljiva zmogljivost posredne ognjene podpore, ki bo temeljila na samovoznih artilerijskih sistemih. Sposobna bo podpreti delovanje brigade na teritoriju Republike Slovenije, z oblikovanjem premestljivih modulov pa tudi delovanje bataljonske bojne skupine izven območja države. Po uvedbi premestljivih zmogljivosti za posredno ognjeno podporo bodo viški nepremestljivih artilerijskih sredstev do izteka življenjskega ciklusa izločeni za potrebe vojaške strateške rezerve.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti bojnega inženirstva, ki bodo sposobne podpreti in zagotoviti povečanje premičnosti in stopnje preživetja lastnih sil, onemogočati manever sil nasprotnika na nacionalnem teritoriju in pri delovanju bataljonske bojne skupine izven območja države ter sodelovati pri izvajanju nalog zaščite in reševanja. Dodatno bodo opremljene s sodobnimi samovoznimi sistemi za hitro miniranje in razminiranje ter izdelavo prehodov preko ovir.

Slovenska vojska bo v okviru zmogljivosti za zračno obrambo razvila sodobne mobilne (prevozne oziroma prenosne) raketne zmogljivosti kratkega dosega, ki bodo zagotavljale neposredno zračno obrambo ključne infrastrukture in elementov razporeditve sil Slovenske vojske. Z oblikovanjem premestljivih modulov zračne obrambe v bataljonski bojni skupini bo zagotovljena zračna obramba sil tudi v primeru delovanja izven območja države. Sistem zračne obrambe ter nadzora in kontrole slovenskega zračnega prostora bo popolnoma integriran v Natov integriran sistem zračne obrambe. Republika Slovenija ne bo vzpostavila lastnih letalskih zmogljivosti za nadzor in kontrolo slovenskega zračnega prostora, temveč bo rešitev nadzora zračnega prostora poiskala v okviru Nata.

Presežki šolskih letal bodo izločeni iz operativne uporabe.

Za bojno podporo delovanja in zaščito sil Slovenske vojske se bodo na taktični ravni, skladno s strokovnimi usmeritvami integrirane obrambne obveščevalno-varnostne strukture Ministrstva za obrambo na strateški ravni, razvijale celovite obveščevalne, protiobveščevalne in varnostne zmogljivosti za pridobivanje podatkov s pomočjo človeških virov, zmogljivosti za pridobivanje podatkov s pomočjo sredstev za slikovno predstavitev in zmogljivosti za pridobivanje podatkov iz elektromagnetnih signalov. Z namenom zaščite sil Slovenske vojske se bo nadaljevalo z razvojem taktičnih zmogljivosti elektronskega odvracjanja in bojevanja.

Slovenska vojska bo ohranjala kombinirano JRKBO zmogljivost, ki bo sposobna izvajati detekcijo in identifikacijo jedrskih, radioloških, kemijskih in bioloških snovi ter dekontaminacijo osebja, opreme in sredstev Slovenske vojske na nacionalnem teritoriju in pri delovanju izven območja države. S to zmogljivostjo bo sposobna zagotavljati tudi podporo sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter drugim državnim organom.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti za izvajanje nalog vojaške policije v nacionalni pristojnosti in nalog vojaške

policije izven območja države. Zmogljivosti bodo sposobne izvajati naloge v stabilizacijski fazi mednarodnih operacij in misij izven nacionalnega teritorija.

V okviru pomorstva se bodo razvijale zmogljivosti za površinsko delovanje, potapljaške zmogljivosti ter pomorski operativni center. Z nadgrajevanjem sedanje koordinacije in višje stopnje integracije pristojnih organov in služb za zagotavljanje varnosti na morju in obali bi bile lahko navedene zmogljivosti vključene v okvir morebitne integrirane strukture.

Poseben poudarek bo na razvoju zmogljivosti za zaščito pred improviziranimi eksplozivnimi sredstvi, zaščiti pred učinki orožij z usmerjenim delovanjem ter zaščiti omrežnih, računalniških in komunikacijskih sistemov pred kibernetскими napadi.

Slovenska vojska bo kot multiplikatorje bojne moči razvila zmogljivosti psihološkega delovanja, elektronskega bojevanja, civilno vojaškega sodelovanja, zbiranja in obdelave podatkov in kibernetkega bojevanja, ki bodo povečale bojno moč.

8.3 Zmogljivosti za zagotovitev delovanja

Zmogljivosti za zagotovitev delovanja bodo omogočale delovanje in ohranjanje vzdržljivosti sil Slovenske vojske v okviru nacionalnega prostora, del zmogljivosti pa bo sposoben podpreti delovanje Slovenske vojske izven države.

Razvite bodo samostojne ter organske premestljive logistične zmogljivosti, ki bodo sposobne podpirati delovanje premestljivih enot Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah. Razvoj nepremestljivih logističnih zmogljivosti za podporo Slovenske vojske na območju Republike Slovenije bo usmerjen v povečanje učinkovitosti, predvsem na podlagi racionalizacije logističnih procesov.

Vzpostavljene bodo uprave vojašnic, s čimer bo zagotovljena bolj učinkovita logistična podpora enot, ki se nahajajo v vojašnicah.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti za taktični zračni transport s transportnimi helikopterji in taktičnimi transportnimi letali. Za izvajanje vertikalnega manevra bo v podpori delovanja kopenskih sil Slovenska vojska zagotovila zmogljivost za prevoz pehotne čete v enem naletu. V okviru helikopterskih zmogljivosti bo Slovenska vojska sposobna izvajati tudi naloge iskanja in reševanja, zračne medicinske evakuacije in določene naloge v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Del helikopterskih in letalskih zmogljivosti bo sposoben delovati v okviru zaveznistev in v mednarodnih operacijah in misijah.

Premestljivost sil Slovenske vojske bo tudi v prihodnje temeljila na strateškem zračnem ter pomorskem transportu. Strateški zračni in pomorski transport se bo zagotavljal v okviru različnih pobud Nata in EU ter z nacionalnimi oziroma drugimi pogodbenimi izvajalci.

Letališče Cerklje ob Krki bo zagotavljalo zmogljivost osrednjega vojaškega letališča Slovenske vojske ter po potrebi nudilo del zmogljivosti podpore države gostiteljice v okviru zavezništva.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti za prečiščevanje vode, ki bodo sposobne zagotoviti, hraniti in razdeljevati pitno vodo.

V premestljivih silah se bodo razvijale zmogljivosti za transport tovora in goriv, ki bodo sposobne zagotoviti transport in distribucijo goriva na vojskovaletišču. Vzpostavljene bodo tudi zmogljivosti za podporo konvojev, ki bodo sposobne zagotavljati nastanitev, prehrano, zdravstveno oskrbo, osebno higieno, sanitarne zmogljivosti in dopolnjevanje z gorivom enotam v premiku do ravni bataljona.

Slovenska vojska bo ohranjala premestljivo vojaško zdravstveno zmogljivost, s katero bo zagotavljala zdravstveno oskrbo do ravni Role 2LM in bo po potrebi na razpolago tudi javnemu zdravstvu.

Slovenska vojska bo v okviru inženirstva razvijala premestljivo mostovno zmogljivost, zmogljivosti za izgradnjo horizontalnih konstrukcij ter premestljivo zmogljivost za uničevanje neeksplozivnih eksplozivnih sredstev.

8.4 Zmogljivosti za poveljevanje in kontrolo

Zmogljivosti za poveljevanje in kontrolo bodo zagotavljale podporo funkciji poveljevanja in kontrole ter načrtovanja na vseh ravneh. Podpirale bodo vodenje vojaških operacij na teritoriju Republike Slovenije, v omrežnem delovanju z zavezništvom in silami na mednarodnih operacijah in misijah ter sodelovanje pri izvajanju nalog v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Sistem poveljevanja in kontrole bo omogočal povezljivost in sodelovanje v nacionalnem in mednarodnem okolju.

Slovenska vojska bo razvila omrežne zmogljivosti, vzpostavljene na sodobnih informacijskih in komunikacijskih tehnologijah, ki bodo omogočale učinkovit sistem poveljevanja in kontrole in zagotavljale povezljivost z Natovim sistemom.

Vzpostavljena bo varna in prilagodljiva komunikacijska in informacijska omrežna infrastruktura, skladna z zahtevami Natovih zmogljivosti omrežnega delovanja.

Vzpostavljeni bodo ukrepi in zmogljivosti informacijske varnosti z namenom preprečevanja nenadzorovanega dostopa in vključevanja v omrežje.

Premestljivim zmogljivostim Slovenske vojske bodo zagotovljene govorne in podatkovne povezave v nacionalnem obrambnem omrežju, kakor tudi z Natovim komunikacijsko informacijskim sistemom, vključno s taktičnimi omrežji na območju izvajanja operacij.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti, ki bodo zagotavljale združeno operativno sliko enot Slovenske vojske doma in v tujini ter neprekinjeno (24/7) skupno zavedanje o situaciji.

8.5 Zmogljivosti vojaškega izobraževanja in usposabljanja

Zmogljivosti vojaškega izobraževanja in usposabljanja bodo podpirale nadaljnji razvoj Slovenske vojske ter tako izboljševale pripravljenost za delovanje. Razvoj zmogljivosti vojaškega izobraževanja in usposabljanja bo v prihodnosti usmerjen v nadgradnjo sistema bojnega usposabljanja enot in poveljstev za potrebe delovanja v mednarodnih operacijah in misijah (razširitev in uveljavitev Centra za bojno usposabljanje) ter v razvoj sistema simulacijskih orodij v podporo bojnega taktičnega usposabljanja posameznika oziroma nižjih taktičnih enot. Kvalitativno nadgrajene institucije vojaškega izobraževanja in usposabljanja bodo v sodelovanju z javnim izobraževalnim in raziskovalnim sistemom zagotovile nadaljnji razvoj vojaške veščine, znanj in izkušenj in s tem podprle nadaljnji razvoj vojaške prakse Slovenske vojske.

9. MODERNIZACIJA SLOVENSKE VOJSKE

9.1 Vojaška oborožitev in oprema

Modernizacija vojaške oborožitve in opreme se bo nadaljevala na način, ki bo podpiral transformacijo Slovenske vojske v visoko profesionalno in učinkovito vojaško organizacijo, sposobno odzivanja na trenutne in prihodnje varnostne izzive.

Nabavljena bo sodobna oborožitev in oprema, ki je že bila uspešno preizkušena na bojišču oziroma v mednarodnih operacijah in misijah ter zadovoljuje visoke kakovostne standarde. Pri oblikovanju zahtev, planiranju potrebnih virov ter izvedbi naročil vojaške oborožitve in opreme bodo ključna vodila zagotavljanje modularnosti, enotnost platform, večnamenskost, interoperabilnost z opremo zavezniških vojsk, transparentnost ter potencialna uporabnost pri sodelovanju Slovenske vojske v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Z namenom doseganja večje učinkovitosti in transparentnosti na področju javnega naročanja se bodo nekateri projekti nabav vojaške oborožitve in opreme izvajali preko agencije za javno naročanje, ko bo ustanovljena, hkrati pa bo del projektov modernizacije Slovenske vojske zaradi njihove specifičnosti oziroma velikega pomena za pravočasen razvoj načrtovanih vojaških zmogljivosti, tudi v prihodnje izvajalo Ministrstvo za obrambo kot obrambna oziroma zaupna naročila.

Na področju združenih projektov Nata in projektov Evropske obrambne agencije se bo Republika Slovenija omejila na izpolnjevanje že sprejetih obveznosti ter na prihodnje sodelovanje v tistih projektih, ki bodo na podlagi analize stroškov in koristi ocenjeni kot najbolj ustrezni in racionalni za razvoj zmogljivosti oziroma se bo z njimi zagotovilo dostop do skupnih zmogljivosti, ki jih Republika Slovenija zaradi omejenih virov ne more razvijati samostojno ali bi bil njihov samostojen razvoj neracionalen. Pri tem bo Vlada Republike Slovenije, ob uporabi mehanizmov gospodarske diplomacije ter doslednem upoštevanju zakonitosti delovanja tržnega gospodarstva, podpirala tudi razvoj in delovanje nacionalne obrambne industrije.

V enote za bojevanje Slovenske vojske bodo uvedeni moderni bojni sistemi, ki bodo ob povečanju učinkovitosti zagotavljali večjo možnost preživetja in višjo stopnjo logistične samozadostnosti.

Po izteku življenjskega ciklusa obstoječih kolesnih oklepovih vozil 6x6 in 4x4 bo zagotovljena zamenjava s primerljivimi novimi vozili. Obstoječa kolesna oklepna vozila bodo nadgrajena s povečano zmogljnostjo zaščite in sistemi za prepoznavanje in identifikacijo ciljev.

Iz Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 89/04) se nadaljuje projekt opremljanja s srednjimi kolesnimi oklepnimi vozili, pri čemer pa bo zmanjšano njihovo skupno število. Srednja kolesna oklepna vozila 8x8 bodo nabavljena v takem številu in konfiguraciji, ki bosta omogočala vzpostavitev srednje bataljonske bojne skupine z elementi bojne podpore in zagotovitve delovanja skladno s kriteriji Nata.

Nabavljena oziroma nadgrajena bodo oklepna in transportna vozila s protibalistično in protiminsko zaščito, sodobno opremo za zaščito operaterjev, odkrivanje, zaščito in uničevanje konvencionalnih, radioloških, kemičnih in bioloških neeksplozivnih ubojnih sredstev. Premestljivim enotam bo zagotovljena potrebna logistična oprema za vzdrževanje vojaške oborožitve in opreme ter delovanje v zahtevnih geografskih in klimatskih pogojih.

Nabavljeni in uvedeni bodo sistemi za odkrivanje in hitro odstranjevanje oziroma nevtralizacijo različnih vrst eksplozivnih sredstev, improviziranih eksplozivnih teles in orožij za zaščito območij.

Za izvajanje nalog v urbanem okolju bodo nabavljeni in uvedeni sodobni izvidniško-opazovalni sistemi z in brez posadke, pri čemer bodo vozila oborožena s sistemi za neposredno in posredno ognjeno podporo.

Uvedeni bodo prenosni sistemi za začasno onesposobitev oziroma nevtralizacijo oseb, vozil, opreme in infrastrukturnih objektov (neubojna bojna sredstva), kar bo omogočalo doseganje učinkov brez nepotrebnih žrtev in dodatne škode.

Za učinkovito posredno ognjeno podporo Slovenske vojske bodo uvedeni novi avtomatski minometni in premestljivi samovozni artilerijski sistemi z vodenimi izstrelki, ki bodo vključeni v digitalizirane in mrežno povezane sisteme za upravljanje z ognjem.

Zračna plovila bodo posodobljena s sistemi za samozaščito, del helikopterskih zmogljivosti bo nadgrajen z opremo za medicinsko evakuacijo. Iz Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 89/04) se nadaljuje projekt zagotovitve taktičnih transportnih letal, ki bodo pridobljena s ciljem izboljšanja premestljivosti Slovenske vojske. Z namenom učinkovitega poveljevanja in kontrole v zračnem prostoru bo v vsa plovila v uporabo prednostno uveden sistem za prepoznavanje lastnih in zavezniških plovil v realnem času.

Obstoječi sistem za nadzor in kontrolo zračnega prostora bo posodobljen z radarji dolgega dosega in opremo, ki bo interoperabilna z novim sistemom v Natu.

Uvedeni bodo novi napredni premestljivi sistemi zračne obrambe kratkega dosega, ki bodo sposobni delovati proti celotnemu spektru ciljev v zračnem prostoru.

Nabavljeni in uvedeni bodo sodobni senzorski in drugi sistemi za zbiranje podatkov, kot so brezpilotna letala, različni kopenski senzorji, daljinsko vodena vozila ter oprema za zbiranje in združevanje podatkov.

Slovenska vojska bo za zagotavljanje zmogljivosti omrežnega delovanja s stalnim posodabljanjem omrežne in informacijske infrastrukture ter integracijo komunikacijskih in informacijskih sistemov s senzorskimi in oborožitvenimi sistemi zagotovila učinkovitejši in varnejši sistem poveljevanja in kontrole ter povezljivost s sistemi zaveznic in drugimi udeleženci v mednarodnih operacijah in misijah.

Pomemben segment modernizacije vojaške oborožitve in opreme predstavlja tudi nadgradnja in posodobitev sistema rednega in celovitega vzdrževanja vse vojaške oborožitve in opreme.

Sredstva, ki bodo izločena iz aktivne uporabe, bo Ministrstvo za obrambo do izteka njihovega življenjskega cikla v potrebnem obsegu ohranjalo za morebitno povečanje obsega in strukture Slovenske vojske, skladno s konceptom vojaške strateške rezerve.

9.2 Infrastruktura

Načrtovanje, gradnja in rekonstrukcija infrastrukture bodo prednostno usmerjeni v zagotovitev pogojev za delovanje, usposabljanje, urjenje in izobraževanje ter v ohranjanje in izboljšanje namestitvenih kapacitet Slovenske vojske v skladu s potrebami poklicne vojaške organizacije.

Na področju nepremičnin bo racionalizirano in zmanjšano njihovo skupno število, s čimer se bo prilagodilo novemu obsegu ter racionalnejši strukturi Slovenske vojske. Del nepremičnin, ki so v upravljanju Ministrstva za obrambo, bo prenesen v javni sklad za nepremičnine, ko bo ustanovljen, s čemer pa se ne sme zmanjšati pripravljenost zmogljivosti Slovenske vojske ter pogojev za vzpostavitev vojaške strateške rezerve. Nepremičnine, ki predstavljajo objekte in okolišje objektov posebnega pomena, ter nepremičnine za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami bodo dolgoročno ostale v upravljanju Ministrstva za obrambo. Ministrstvo za obrambo bo dolgoročno ohranilo tudi nepremičnine, ki bodo podpirale koncept vojaške strateške rezerve, načrt podpore države gostiteljice ter nepremičnine, ki predstavljajo rezervne nastanitvene zmogljivosti. Prednost pri začasni uporabi teh nepremičnin bodo imele organizacije, ki delujejo v javnem interesu na področju obrambe ter sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Na področju logistične infrastrukture se bo težilo k zmanjšanju števila skladišč materialnih sredstev in k izgradnji centralnega logističnega centra. V skladiščih streliva in minsko eksplozivnih sredstev se bo posodabljal obstoječa skladišča, predvsem na področju zagotavljanja mikroklima, nadzora in varovanja.

Področje vzdrževanja bo prioriteto usmerjeno v sistemsko vzdrževanje infrastrukture, opreme in naprav za tehnično varovanje vojaških objektov, v nadgradnjo telekomunikacijskega in optičnega omrežja ter v posodobitev infrastrukture.

Pri načrtovanju, gradnji in rekonstrukcijah infrastrukture obrambnega sistema Republike Slovenije bodo uporabljene možnosti sovlaganj iz okvira Natovih varnostno-investicijskih programov oziroma skupnih logističnih zmogljivosti zlasti s sosednjimi državami.

9.3 Razvoj in raziskave

Učinkovito delovanje Slovenske vojske in obrambnega sistema bo odvisno tudi od dosežkov na znanstveno-raziskovalnem področju in področju tehnološkega razvoja. Področje lastnega ali skupnega razvoja in raziskav v okviru mednarodnih projektov bo usmerjeno v razvoj prioritetnih zmogljivosti ter popolnjevanje manjkajočih zmogljivosti, ki jih ne bi mogli zagotoviti na druge načine (npr. nabava na trgu). Razvoj in raziskave na obrambno-vojaškem področju se bodo izvajale v sodelovanju s civilnimi znanstveno-raziskovalnimi organizacijami ter razvojnimi podjetji, kakor tudi v okviru Nata in EU.

Prednostno bodo izvedeni izbrani tehnološki projekti višje stopnje zrelosti. Z namenom doseganja dolgoročne racionalne modernizacije Slovenske vojske bodo ustrezno financirane raziskave in razvoj pripadajočih podpornih tehnologij. V okviru oblikovanja projektov razvoja in raziskav bo vzpostavljen sistem spremljanja razvoja in razpoložljivosti novih tehnologij, ki bo omogočal poznavanje stanja na za slovenski obrambni sistem relevantnih področjih.

Skupni delež finančnih sredstev, namenjenih za raziskave in razvoj, bo v obdobju do leta 2025 zagotovljen na letni ravni do 2,5% obrambnih izdatkov, kar je primerljivo z ostalimi državami članicami Nata in EU.

10. ZAGOTAVLJANJE POGOJEV ZA USTREZEN RAZVOJ IN DELOVANJE SLOVENSKE VOJSKE

Slovenska vojska je ključni del obrambnega sistema Republike Slovenije ter nosilka razvoja vojaških zmogljivosti in vojaške obrambe. Za učinkovit razvoj in delovanje potrebuje aktivno podporo:

1. celotnega obrambnega sistema,
2. upravne strukture obrambnega resorja,
3. širšega družbenega okolja.

Obrambni sistem Republike Slovenije predstavlja celoto političnih, normativnih, nadzornih, organizacijskih, vojaških, kadrovskih, materialno-finančnih, obveščevalno-varnostnih, informacijsko-komunikacijskih, razvojno-raziskovalnih, izobraževalnih in drugih dejavnosti, ki jih organizira Republika Slovenija za učinkovito zagotavljanje obrambe.

Izvedena bo reforma upravnega dela Ministrstva za obrambo in Generalštaba Slovenske vojske tako, da bo z racionalnim in postopnim združevanjem večine procesov, funkcij in pristojnosti oblikovana integrirana upravna struktura obrambnega resorja. Zagotavljala bo njegovo upravljanje (obrambna politika in krizno upravljanje), usmerjanje in nadzor (kontroling, inšpekcijski nadzor in notranja revizija) ter podporo (obveščevalno-varnostna zagotovitev, komunikacijsko-informacijska zagotovitev, raziskave in razvoj, opremljanje, upravljanje z infrastrukturo, finance, računovodstvo, kadri, standardizacija in kodifikacija, splošne zadeve ter druge podporne funkcije). V tej integrirani strukturi bodo oblikovane zaokrožene organizacijske enote z mešano civilno-vojaško kadrovsko strukturo. Pred oblikovanjem integrirane upravne strukture obrambnega resorja bo najprej izvedeno preoblikovanje in racionalizacija upravnega dela Ministrstva za obrambo, ki bo predstavljala izhodišče za nadaljnji proces združevanja z Generalštabom Slovenske vojske. Generalštab Slovenske vojske bo v prihodnje opravljal funkcijo poveljevanja na strateški ravni ter strateške vojaškostrokovne funkcije in naloge, ki jih ne bo zagotavljala integrirana struktura Ministrstva za obrambo. Integrirana struktura Ministrstva za obrambo bo v smiselnem oziroma potrebnem obsegu zagotavljala tudi določene upravne funkcije za Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje ter Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Z integrirano civilno-vojaško strukturo Ministrstva za obrambo bosta odpravljeni procesna in organizacijska podvojenost ter povezane doslej ločene civilne in vojaške notranje organizacijske enote, ki opravljajo primerljive oziroma istovrstne funkcije in naloge. S tovrstnim smotnim izkoriščanjem notranjih rezerv bo zagotovljeno optimalnejše uresničevanje poslanstev in nalog ter razvojnih ciljev Slovenske vojske in obrambnega sistema kot celote ter izboljšana gospodarnost delovanja in porabe kadrovskih, materialnih in finančnih virov. Tem procesom bo prilagojena tudi logistična, kadrovska, finančna in druga podpora sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Postopen prehod v integrirano strukturo bo utemeljen z ustreznimi normativnimi podlagami in bo potekal skladno s preoblikovanjem vodstvenih procesov na strateški ravni.

Širše družbeno okolje ima do Slovenske vojske določena pričakovanja in zahteve, ki so povezane z izvajanjem poslanstev in nalog Slovenske vojske ter njeno vlogo in položajem v družbi, hkrati pa morajo biti Slovenski vojski zagotovljeni tudi ustrezni pogoji ter podpora za njen razvoj in delovanje.

Pričakovanja in zahteve družbe do Slovenske vojske se nanašajo predvsem na to, da bo svoje poslanstvo in naloge izpolnjevala pregledno, strokovno in profesionalno, racionalno in varčno ter učinkovito.

Ustrezni pogoji in podpora družbe za razvoj in delovanje Slovenske vojske so povezani s stalnim zagotavljanjem potrebnih kadrovskih, materialnih in finančnih virov, pravočasnih in

celovitih razvojnih, operativnih in normativnih podlag, aktivnega medresorskega in medinstitucionalnega sodelovanja ter zadostne politične in javne podpore.

Ključnega pomena za učinkovit razvoj in delovanje Slovenske vojske je zagotavljanje zadostnega obsega kadrovskega, materialnega in finančnega virov. Finančni načrt Ministrstva za obrambo kot sestavni del proračuna Republike Slovenije ostaja glavna in ključna podlaga za financiranje Slovenske vojske, zato mora zagotavljati zanesljivo in čim bolj predvidljivo podlago za njeno stalno modernizacijo in operativno delovanje. Zagotovljene morajo biti tudi normativne podlage, ki omogočajo uresničevanje večletnih nacionalnih in večnacionalnih projektov modernizacije in opremljanja Slovenske vojske.

Poleg zagotavljanja ustreznih virov na zmožnost izpolnjevanja poslanstev in nalog Slovenske vojske odločilno vplivajo tudi pravočasne in celovite razvojne, operativne in normativne podlage. Z usklajevanjem, dopolnjevanjem in pripravo novih podlag se bo zagotavljala skladnost razvoja in delovanja Slovenske vojske z nacionalnimi interesi in stopnjo ambicij Republike Slovenije na obrambnem in vojaškem področju, sprejetimi mednarodnimi zavezami ter razpoložljivimi viri.

V vseh fazah izvajanja mednarodnih operacij in misij se bo izboljševal pretok informacij ter civilno-vojaško medresorsko in medinstitucionalno sodelovanje, kar bo omogočilo boljše izkoriščanje primerjalnih nacionalnih prednosti ter doseganje večjih učinkov. To bo zahtevalo izboljšanje koordinacije ter jasno razmejitev pristojnosti predvsem med Ministrstvom za zunanje zadeve, Ministrstvom za notranje zadeve, Ministrstvom za obrambo in drugimi vladnimi resorji.

Učinkovito delovanje Slovenske vojske se bo zagotavljalo s celostnim pristopom, ki z aktivnim medresorskim in medinstitucionalnim sodelovanjem omogoča skupno planiranje razvoja in delovanje civilnih in vojaških zmogljivosti v nacionalnih okvirih in v mednarodnih operacijah in misijah. Učinkovito medresorsko sodelovanje Slovenske vojske in podpora drugim državnim organom, še posebej na varnostnem področju, z zmogljivostmi, ki jih ima samo Slovenska vojska, krepijo njeno opaznost in ugled v družbi. Tudi sodelovanje, pomoč ali druga oblika podpore lokalnih skupnosti oziroma aktivnosti nevladnih in drugih organizacij pri uresničevanju javnih interesov, ki pomeni istočasno tudi uresničevanje interesov Slovenske vojske, se mora še krepiti. V okviru sodelovanja Slovenske vojske s širšim družbenim okoljem, še posebej s častniškimi, veteranskimi in drugimi nevladnimi organizacijami, ki pomenijo uresničevanje skupnih interesov na področju promocije Slovenske vojske, njenega razvoja, delovanja ali doseganja skupnih ciljev, je bistveno za krepitev družbene vloge in podpore Slovenske vojske. S tem se bo širilo zavedanje civilnega okolja o družbenem pomenu in vlogi Slovenske vojske ter krepilo sodelovanje s civilno družbo, še posebej z nevladnimi organizacijami in društvi, ki so posebnega pomena za obrambo oziroma, ki delujejo v javnem interesu.

Ministrstvo za obrambo bo z razumevanjem sprejelo in v okviru možnosti podprlo vse pobude nevladnih organizacij in državljanov glede njihovega širšega vključevanja v prostovoljne oblike seznanjanja z domoljubnimi ter obrambnimi vsebinami. Ob tem bo dejavno sodelovalo pri doseganju potrebnega družbenega konsenza za umestitev domoljubnih in izbranih obrambnih vsebin v posamezne faze izobraževalnega procesa, s čimer bi prispevali h krepitvi obrambne kulture prebivalcev Republike Slovenije.

Za učinkovit razvoj in delovanje Slovenske vojske je ključnega pomena čim širše politično soglasje ključnih političnih akterjev v državi ter izrazitejša podpora strokovne in splošne javnosti. Z namenom izboljšanja obveščanja politične, strokovne in splošne javnosti bo oblikovana celovita strategija komuniciranja, s katero se bo seznanjalo javnosti ter dosegalo širšo družbeno podporo razvoju in delovanju Slovenske vojske v nacionalnem in predvsem mednarodnem okolju.

11. KLJUČNI IZZIVI IN OCENA TVEGANJ

Spremembe mednarodnega varnostnega okolja, globalni varnostni izzivi in tehnološki napredek zahtevajo stalno prilaga-

janje obrambnega sistema, obrambnega resorja in Slovenske vojske. Pri uresničevanju planiranega razvoja in opremljanja Slovenske vojske so ključni izzivi predvsem:

- zagotavljanje planiranega obsega kadrovskega in finančnega virov ter njihova učinkovita uporaba,
- pravočasna vzpostavitev ključnih zmogljivosti, interoperabilnih z zavezniki,
- vzpostavitev racionalnega in ustreznega obsega ter strukture Slovenske vojske in obrambnega resorja,
- doseganje in vzdrževanje načrtovane ravni pripravljenosti poveljstev in enot Slovenske vojske za delovanje,
- realizacija sprejetih ciljev sil oziroma ciljev zmogljivosti Nata,
- vzdrževanje ustrezne ravni sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah,
- doseganje širšega političnega soglasja v državi ter izrazitejša podpora strokovne in splošne javnosti.

Neuspešno soočanje z navedenimi izzivi bi povečalo tveganje za nedoseganje zastavljenih dolgoročnih razvojnih ciljev in prioritet razvoja Slovenske vojske, kar bi zmanjšalo njeno sposobnost za učinkovito izpolnjevanje poslanstev in nalog.

Nedoseganje načrtovane ravni finančnih in kadrovskega virov bi povzročilo neuresničevanje vzpostavitve posameznih zmogljivosti ali njihov zamik. S tem se pojavljajo tveganja na področju zagotavljanja vojaškega vidika nacionalne varnosti, izpolnjevanja mednarodnih zavez in zagotavljanja varnosti pripadnikov Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah. Neizpolnjevanje sprejetih zavez v okviru mednarodnih organizacij bi povzročilo zmanjšanje verodostojnosti Republike Slovenije v mednarodnem okolju in slabšanje njenega varnostnega položaja.

Zamiki na področju vzpostavitve planiranih zmogljivosti oziroma vzpostavitve zmogljivosti v manjšem obsegu bi onemogočala Slovenski vojski doseganje sprejete ravni ambicij delovanja, kar bi posledično pomenilo, da ne bi bila sposobna opravljati vseh svojih poslanstev in nalog.

Neracionalna obseg in struktura Slovenske vojske ter neustrezna raven pripravljenosti poveljstev in enot Slovenske vojske za delovanje bi negativno vplivala na učinkovitost izpolnjevanja poslanstev in nalog. Zamude pri integraciji Slovenske vojske v vojaško strukturo Nata pa bi povzročile manjšo zmožnost in sposobnost delovanja Slovenske vojske z ostalimi zavezniki in bi s tem lahko zmanjšale verodostojnost države.

Odsotnost širšega političnega soglasja ter podpore strokovne in splošne javnosti lahko privede do večjega družbenega odtujanja Slovenske vojske.

12. ZAKLJUČEK

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 se bo izvajala s srednjeročnimi obrambnimi programi, ki jih bo sprejemala Vlada Republike Slovenije, z njimi pa bo seznanjala tudi delovno telo Državnega zbora, pristojno za obrambo. Novi srednjeročni obrambni programi se bodo praviloma izdelovali vsaki dve leti za desetletno plansko obdobje oziroma ob večjih spremembah varnostnega okolja in razpoložljivosti obrambnih virov ter sprememb planskih zavez do Nata in EU in v podobnih primerih.

Z dnem uveljavitve te resolucije preneha veljati Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 89/04).

Ta resolucija začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 200-03/10-29/15

Ljubljana, dne 23. novembra 2010

EPA 1138-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik

PRESEDNIK REPUBLIKE

5107. Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije ter 4. točke 7. člena in 10. člena Zakona o odlikovanjih Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z

o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije

Za hitro in učinkovito ukrepanje ter pomoč ob poplavah v mesecu septembru 2010 podeljujem

RED ZA ZASLUGE

Gasilski zvezi Slovenije.

Št. 094-06-21/2010-1
Ljubljana, dne 26. novembra 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

MINISTRSTVA

5108. Pravilnik o dopolnitvi Pravilnika o normativih in standardih za izvajanje programa osnovne šole

Na podlagi 84. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr. in 65/09 – popr.) izdaja minister za šolstvo in šport

P R A V I L N I K

o dopolnitvi Pravilnika o normativih in standardih za izvajanje programa osnovne šole

1. člen

V Pravilniku o normativih in standardih za izvajanje programa osnovne šole (Uradni list RS, št. 57/07, 65/08) se za 23. členom doda nov 23.a člen, ki se glasi:

»23.a člen

Če se na podlagi normativov za administrativna, računovodska ali tehnična delovna mesta sistemizirajo najmanj tri enakovrstna delovna mesta in se na teh delovnih mestih tudi zaposlijo delavci, lahko ravnatelj delavcu, ki je razporejen na delovno mesto, ki je uvrščeno v najvišjo tarifno skupino oziroma, ki ima najvišji izhodiščni plačni razred delovnega mesta, v pogodbi o zaposlitvi določi dolžnost vodenja, koordiniranja in organiziranja ostalih delavcev na teh delovnih mestih ter pravico do položajnega dodatka v skladu z določbami predpisov, ki urejajo položajni dodatek v javnem sektorju. V takšnem primeru se mora v aktu o organizaciji in sistemizaciji oblikovati notranja organizacijska enota.

Za enakovrstno delovno mesto se za potrebe tega pravilnika štejejo administrativna, računovodska ali tehnična delovna mesta v isti plačni podskupini, naloge na teh delovnih mestih pa so enake ali podobne (npr. naloge na delovnih mestih hišnik,

vzdrževalec učne tehnologije, kurjač ali delovna mesta kuhar, kuharski pomočnik, gospodinjec).

Če se na podlagi normativov sistemizira manjše število enakovrstnih delovnih mest oziroma zaposli manjše število delavcev, kot je to določeno v prvem odstavku tega člena, osnovna šola pa v aktu o organizaciji in sistemizaciji sistemizira dodatna enakovrstna delovna mesta oziroma sklene pogodbo o zaposlitvi za takšna delovna mesta in ima za njih zagotovljena finančna sredstva, mora osnovna šola iz istega vira zagotoviti tudi sredstva za položajni dodatek za delavca, kateremu je s pogodbo o zaposlitvi določena dolžnost vodenja, koordiniranja in organiziranja ostalih delavcev.«.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-96/2010
Ljubljana, dne 29. novembra 2010
EVA 2010-3311-0053

dr. Igor Lukšič l.r.
Minister
za šolstvo in šport

5109. Pravilnik o dopolnitvi Pravilnika o normativih in standardih za izvajanje izobraževalnih programov in vzgojnega programa na področju srednjega šolstva

Na podlagi 84. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr. in 65/09 – popr.) izdaja minister za šolstvo in šport

P R A V I L N I K

o dopolnitvi Pravilnika o normativih in standardih za izvajanje izobraževalnih programov in vzgojnega programa na področju srednjega šolstva

1. člen

V Pravilniku o normativih in standardih za izvajanje izobraževalnih programov in vzgojnega programa na področju srednjega šolstva (Uradni list RS, št. 62/10) se za 47. členom doda nov 47.a člen, ki se glasi:

»47.a člen

Če se na podlagi normativov za administrativna, računovodska ali tehnična delovna mesta sistemizirajo najmanj tri enakovrstna delovna mesta in se na teh delovnih mestih tudi zaposlijo delavci, lahko ravnatelj delavcu, ki je razporejen na delovno mesto, ki je uvrščeno v najvišjo tarifno skupino oziroma, ki ima najvišji izhodiščni plačni razred delovnega mesta, v pogodbi o zaposlitvi določi dolžnost vodenja, koordiniranja in organiziranja ostalih delavcev na teh delovnih mestih ter pravico do položajnega dodatka v skladu z določbami predpisov, ki urejajo položajni dodatek v javnem sektorju. V takšnem primeru se mora v aktu o organizaciji in sistemizaciji oblikovati notranja organizacijska enota.

Za enakovrstno delovno mesto se za potrebe tega pravilnika štejejo administrativna, računovodska ali tehnična delovna mesta v isti plačni podskupini, naloge na teh delovnih mestih pa so enake ali podobne (npr. naloge na delovnih mestih hišnik, vzdrževalec učne tehnologije, kurjač ali delovna mesta kuhar, kuharski pomočnik, gospodinjec).

Če se na podlagi normativov sistemizira manjše število enakovrstnih delovnih mest oziroma zaposli manjše število

delavcev, kot je to določeno v prvem odstavku tega člena, šola oziroma dijaški dom pa v aktu o organizaciji in sistemizaciji sistemizira dodatna enakovrstna delovna mesta oziroma sklene pogodbo o zaposlitvi za takšna delovna mesta in ima za njih zagotovljena finančna sredstva, mora šola oziroma dijaški dom iz istega vira zagotoviti tudi sredstva za položajni dodatek za delavca, kateremu je s pogodbo o zaposlitvi določena dolžnost vodenja, koordiniranja in organiziranja ostalih delavcev.«.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-93/2010

Ljubljana, dne 29. novembra 2010

EVA 2010-3311-0050

dr. Igor Lukšič l.r.

Minister

za šolstvo in šport

USTAVNO SODIŠČE

5110. Odločba o ugotovitvi, da je Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-137/10-47

Datum: 26. 11. 2010

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Krajevne skupnosti Ankaran in Krajevne skupnosti Mirna ter drugih, ki jih zastopa mag. Miha Šipeč, odvetnik v Ljubljani, na seji 26. novembra 2010

o d l o č i l o:

1. Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 108/06 – uradno prečiščeno besedilo) je v neskladju z Ustavo.

2. Državni zbor Republike Slovenije mora ugotovljeno neskladje iz prejšnje točke tega izreka odpraviti v roku dveh mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Akt Predsednika Državnega zbora Republike Slovenije o razpisu rednih volitev v občinske svete in rednih volitev županov (Uradni list RS, št. 60/10) se v delu, ki se nanaša na volitve v Mestni občini Koper in v Občini Trebnje, odpravi.

4. Predsednik Državnega zbora v 20 dneh po uveljavitvi zakona, s katerim Državni zbor izpolni zahtevo iz 2. točke tega izreka, razpiše volitve v občinski svet in volitve župana novih občin Ankaran in Mirna ter Mestne občine Koper in Občine Trebnje po pravilih, ki veljajo za predčasne volitve v občinski svet, kadar se ta razpusti pred potekom štiriletne mandatne dobe.

5. Mandati članov občinskih svetov in županov Mestne občine Koper in Občine Trebnje se podaljšajo do prve seje novoizvoljenih občinskih svetov.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pobudniki izpodbijajo Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (v nadaljevanju ZUODNO), ker

ne vsebuje določb o občini Ankaran in občini Mirna. Državni zbor Republike Slovenije je sprejel oceno, da območji izpolnjujeta zakonske pogoje za ustanovitev občine, in na podlagi te ocene razpisal referendum za ugotovitev volje prebivalcev na teh območjih. Na obeh referendumih so prebivalci podprli ustanovitev nove občine. Na tej podlagi je Vlada Republike Slovenije vložila predlog Zakona o ustanovitvi in določitvi območja občine Ankaran in občine Mirna (EPA 943-V, v nadaljevanju ZUODNO-G), ki pa ni bil sprejet; prav tako ni bil sprejet kasneje vloženi predlog zakona za ustanovitev občine Ankaran, kasneje vloženi predlog zakona za ustanovitev občine Mirna pa je še v zakonodajnem postopku. Zavrnitev oziroma nesprejetje teh predlogov zakona brez utemeljenega razloga naj bi pomenil arbitrarno odločanje Državnega zbora ter kršitev načel pravne države in načela enakopravnosti prebivalcev na teh območjih (2. člen in drugi odstavek 14. člena Ustave), kršitev poštenega postopka obravnave njihovih predlogov (22. člen Ustave) ter onemogočanje pravice do sodnega varstva in do pravnega sredstva (23. in 25. člen Ustave), saj zakon za tak položaj pravnega varstva sploh ne predvideva. Ker pravno stanje ni v skladu z voljo ljudi, izraženo na referendumu, naj bi izpodbijani zakon kršil tudi načelo iz drugega odstavka 3. člena Ustave, po katerem ima oblast ljudstvo. Tako stanje naj bi protiustavno posegalo tudi v 9. in 138. člen Ustave, po katerih je v Sloveniji lokalna samouprava zagotovljena in jo prebivalci uresničujejo v lokalnih skupnostih, kršilo pa naj bi tudi tretji odstavek 139. člena Ustave, po katerem se občina ustanovi z zakonom po poprej opravljenem referendumu, s katerim se ugotovi volja prebivalcev na določenem območju. Hkrati naj bi šlo tudi za kršitev 44. člena Ustave, ker naj bi bila izničena referendum-ska volja prebivalcev s teh območij in ker naj ti ne bi mogli sodelovati pri upravljanju javnih zadev na način, kot so se sami odločili v skladu z zakonom in Ustavo. Pobudniki poudarjajo, da bi nastanek takega protiustavnega stanja tik pred rednimi lokalnimi volitvami pomenil njegovo raztegnitev v nadaljnja štiri leta, saj morebitna kasnejša uskladitev ZUODNO sama po sebi lahko učinkuje šele na prvih naslednjih rednih lokalnih volitvah. Opozarjajo na še vedno obstoječo protiustavnost Mestne občine Koper ter na odločitve Ustavnega sodišča v zvezi z zavarovanjem posameznih predelov na območju Ankarana. Pobudi prilagajo strokovno mnenje v zvezi z ustavnopravnimi vidiki ustanavljanja občine Ankaran.¹ Predlagajo absolutno prednostno obravnavo. Ustavnemu sodišču predlagajo, naj v izpodbijanem zakonu ugotovi protiustavno pravno praznino ter do uskladitve zakona z Ustavo z načinom izvršitve odločbe na obeh spornih območjih zagotovi oblikovanje občine (sklicujejo se na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-294/98 z dne 12. 10. 1998, Uradni list RS, št. 72/98, in OdlUS VII, 185), prav tako pa naj zadrži redne lokalne volitve v Mestni občini Koper in v Občini Trebnje, kar naj bi omogočilo njihovo izvedbo v ustavno usklajene občine.

2. Državni zbor v odgovoru povzema potek postopka za ustanovitev občin v letih 2009 in 2010, in sicer tako z vidika veljavnega prava kot z vidika dejanskega poteka postopka. Navaja, da Državni zbor v tem postopku odloča na podlagi strokovnih ocen in predlogov Vlade, ki v okviru svoje odgovornosti Državnemu zboru (prvi odstavek 4. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije, Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo in 109/08 – ZVRS) izvršuje tudi celoten koncept lokalne samouprave. Glede predloga za ustanovitev občine Ankaran je tako Vlada ugotovila, da predlagano območje izpolnjuje pogoje za ustanovitev občine in da gre za predlog v smeri uresničevanja odločb Ustavnega sodišča v zvezi s protiustavnostjo Mestne občine Koper ter predlagala Državnemu zboru odložitve odločanja o predlogih za ustanovitev občin in mestnih občin, dokler ne bodo na podlagi strokovne analize opredeljene pristojnosti pokrajin in občin ter v tem okviru zlasti mestnih

¹ Avtor C. Ribičič ob sodelovanju I. Kaučiča in L. Udeta, s posvetovanjem s F. Gradom, Institut za primerjalno pravo pri Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, 17. maj 2010.

občin. O predlogu za ustanovitev občine Mirna pa se je Vlada izjavila v okviru enotnega mnenja za več predlogov; v njem je ugotovila, da predlog izpolnjuje pogoje, da pa je treba končati proces drobljenja občin, ker vodi v povečevanje števila tistih občin, ki niso sposobne uresničevati svojih nalog v skladu z načeli funkcionalne in finančne avtonomije, zato nadaljnega procesa ustanavljanja občin ne podpira. Po opravljenem predhodnem postopku je Vlada glede na izdelan rokovnik Državnega zbora z zamudo predložila predlog ZUODNO-G, kar naj bi Državnemu zboru kot zakonodajalcu onemogočilo, da bi postopek ustanavljanja občin končal v zakonsko določenem roku. Potem ko ta predlog zakona na ponovnem odločanju ni bil sprejet, sta bila v zakonodajni postopek vložena predloga zakonov za ustanovitev in določitev območja vsake občine posebej; od teh Državni zbor predloga zakona za ustanovitev občine Ankaran že v prvi obravnavi ni sprejel, obravnava predloga zakona za ustanovitev občine Mirna pa je zastala v drugi obravnavi v okviru zakonodajnega postopka. Državni zbor meni, da navedbe pobudnikov o »pravnomočnosti« in s tem zavezujočem učinku referendumu za ustanovitev občine niso utemeljene. Poudarja, da je treba upoštevati pravno naravo tega referendumu kot posvetovalnega in nezavezujočega za Državni zbor, v zvezi s čimer navaja tudi ustavnosodno presojo tega vprašanja. Iz te naj bi izhajalo, da je v ustavni pristojnosti Državnega zbora, da z zakonom ustanovi občino in določi njeno območje, upoštevajoč ustavni koncept, zakonske kriterije in v tem okviru voljo prebivalcev (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-144/94 z dne 15. 7. 1994, Uradni list RS, št. 45/94, in OdIUS III, 95),² ter da ta referendum Državnega zbora ne veže brezpogojno (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-183/94 z dne 9. 11. 1994, Uradni list RS, št. 73/94, in OdIUS III, 122).³ Poudarja, da je Državni zbor vodil postopke na podlagi pravil Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/97 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08 in 79/09 – v nadaljevanju ZLS) (razen roka za njihovo končanje) in da ne more biti zavezan svojim prejšnjim odločitvam o ustanovitvi občin, saj naj bi bil vsak tak postopek samostojen (sklicuje se na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-104/02).⁴ Glede na to naj ne bi bili utemeljeni očitki pobudnikov, da ZUODNO, ker ni ustanovil obeh občin, krši 2. člen in drugi odstavek 14. člena Ustave. Državni zbor tudi meni, da ne gre za kršitev 23. in 25. člena Ustave, ker naj bi, kljub temu da gre za odločitev konkretne narave, Državni zbor ob sprejemanju tega zakona imel možnost politične presoje in upoštevanja širše javne koristi, upoštevaje mnenje Vlade kot odgovornega izvršilnega organa za izvajanje koncepta lokalne samouprave. Pravno varstvo naj bi se zato tudi v primeru tega zakona zagotavljalo v postopku presoje njegove skladnosti z Ustavo pred Ustavnim sodiščem, ki bo presodilo, ali so podani utemeljeni in prepričljivi razlogi za »sprejeto odločitev Državnega zbora«.

3. Vlada v mnenju poudarja, da je proces oblikovanja občin privedel do za Slovenijo velikega števila občin, zato ne podpira njihovega nadaljnega ustanavljanja. Z nadaljnjim drobljenjem občin bi se še poslabševala sposobnost uresničevanja njihovih nalog v skladu z načelom funkcionalne in finančne avtonomije, ki je ne izpolnjujejo zlasti zelo majhne občine. Zato

² V tej odločbi je Ustavno sodišče razveljavilo prvi in tretji odstavek 14. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), po katerih je bil Državni zbor obvezan ustanoviti občino v skladu z izraženo voljo polnoletnih prebivalcev, ki so glasovali na referendumu, ker je presodilo, da s tem teče proces, po katerem naj bi v Sloveniji nastale lokalne skupnosti, ki ne izpolnjujejo ustavnih in zakonskih kriterijev za ustanovitev.

³ Ustavno sodišče je ugotovilo, da sta 2. in 3. člen ZUODNO v neskladju z Ustavo, ker ustanavljata občine, ki ne izpolnjujejo ustavnih in zakonskih zahtev.

⁴ Pravilno: odločba Ustavnega sodišča št. U-I-103/02 z dne 18. 4. 2002, Uradni list RS, št. 39/02, in OdIUS XI, 64, v kateri je bilo poudarjeno, da mora biti ravnanje Državnega zbora vedno v skladu z Ustavo in zakoni, ne glede na njegovo prejšnje nezakonito ravnanje (ker je pripeljalo do ustanovitve občin, ki niso bile v skladu z ustavnim konceptom občine).

je z zakonom že spremenjena ureditev glede ustanavljanja novih občin (Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalni samoupravi, Uradni list RS, št. 51/10 – v nadaljevanju ZLS-R). Pri predlogih za ustanovitev občine Ankaran in Mirna je Vlada pripravila predlog spremembe ZUODNO, v katerem je, upoštevaje sklep Ustavnega sodišča št. U-I-239/98 z dne 15. 3. 2001 (Uradni list RS, št. 28/01, in OdIUS X, 51), ugotovila, da so bili izpolnjeni vsi ustavni in zakonski pogoji za ustanovitev navedenih občin. Tako mnenje je posredovala tudi h kasneje vloženi predlogoma za ustanovitev teh občin.

B. – I.

4. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-137/10 z dne 3. 9. 2010 (Uradni list RS, št. 72/10) pobudo sprejelo in sklenilo, da jo bo obravnavalo absolutno prednostno. Hkrati je zadržalo Akt Predsednika Državnega zbora Republike Slovenije o razpisu rednih volitev v občinske svete in rednih volitev županov (Uradni list RS, št. 60/10 – v nadaljevanju Akt o razpisu rednih lokalnih volitev) v delu, ki se nanaša na volitve v Mestni občini Koper in Občini Trebnje.

5. Dne 4. 11. 2010 je Ustavno sodišče opravilo javno obravnavo. Pobudniki so očitek o arbitrarnem odločanju Državnega zbora v zvezi z ustanavljanjem občin Ankaran in Mirna dopolnili z gradivi, ki naj bi kazala na politično kupčijo in ne zgolj na uporabo politične diskrecije Državnega zbora, na ozemeljsko zaokroženost in samostojnost naselja Ankaran, na njegovo zapostavljanje s strani organov Mestne občine Koper, na podporo italijanske narodne skupnosti ter na odtegnjeno prvotno podporo Občine Trebnje, do katere naj bi prišlo zaradi naknadnega političnega vpliva organov Mestne občine Koper. Predstavnik Državnega zbora je navedel, da je v predhodnem postopku Državni zbor za več območij sprejel oceno, da izpolnjujejo zakonske pogoje za ustanovitev občine, vendar naj bi zaradi političnega vpliva razpisal referendum le na omenjenih dveh območjih, na ostalih pa ne. Ob ponovnem premisleku na podlagi zahteve Državnega sveta, da o ZUODNO-G ponovno odloča, pa naj bi večinsko spoznal, v skladu s stališčem in opozorili Vlade, da ne gre več odločati v smer drobljenja občin. Vlada je ponovila svojo oceno o za Slovenijo velikem številu občin, od katerih nekatere zaradi svoje majhnosti ne zmorejo uresničevati svojih nalog, ter je za obe sporni območji ugotovila, da izpolnjujeta zakonske in ustavne pogoje za ustanovitev občine. Predstavniki Mestne občine Koper so poudarili, da ustanovitev občine ni ustavna pravica in da ne obstaja ustavni koncept občine, da pa bi bila protiustavna ustanovitev občine Ankaran; to naj bi utemeljevala tudi na javni obravnavi predložena strokovna mnenja.⁵ Ustanovitev občine naj bi bila stvar politične diskrecije Državnega zbora, kakršna koli vezanost njegovih odločitev bi pomenila tudi oviranje ustavne funkcije Državnega sveta Republike Slovenije. Predstavniki Občine Trebnje so ugovarjali očitkom o odtegnjeni podpori in navajali težave zaradi zadržanih volitev. Odgovori na vprašanja ustavnih sodnikov so pokazali, da je v Državnem zboru pri ponovnem odločanju pretehtali novi vladni politični koncept lokalne samouprave kot širši interes, da je bila Vlada ujeta med politično in strokovno oceno predlogov za ustanovitev novih občin ter da je ocenila, naj se predlogi v tekočem postopku, ki so uspešno zaključili predhodno fazo, končajo po pravilih istega postopka, kot je veljal ob vložitvi, ter da bi bile pripadnikom italijanske narodne skupnosti v primeru ustanovitve občine Ankaran zagotovljene posebne pravice v skladu z Ustavo in zakonom.

B. – II.

6. Temeljno vprašanje, na katero mora v tej zadevi odgovoriti Ustavno sodišče, je, ali lahko Državni zbor ne sprejme zakona, potem ko je razpisal referendum, na katerem so se prebivalci odločili za ustanovitev občine. Pred odgovorom na to vprašanje je treba opredeliti vsebino koncepta lokalne samo-

⁵ Strokovna mnenja so izdelali: M. Cerar, J. Čebulj, I. Kristan, M. Senčur, J. Šmidovnik in S. Vlaj.

uprave, ki jo zagotavlja Ustava (9. člen), in občine, v kateri jo prebivalci Slovenije uresničujejo (138. člen Ustave).

7. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-13/94 z dne 21. 1. 1994 (Uradni list RS, št. 6/94, in OdlUS III, 8) navedlo: »Slovenska ustava v okviru poglavja o temeljnih pravicah in svoboščinah sicer izrecno ne govori o pravici do lokalne samouprave, pač pa je načelo lokalne samouprave uvrščeno med temeljne določbe ustave ter pobilže opredeljeno v posebnem poglavju o lokalni in posebni samoupravi. Vendar pa je 'pravica do lokalne samouprave' neizbežni nasledek spoštovanja temeljnega ustavnega zagotovila lokalne samouprave ('V Sloveniji je zagotovljena lokalna samouprava', 9. člen Ustave) kot institucionalnega okvira odločanja o lokalnih javnih zadevah na eni strani, ter temeljne ustavne pravice vsakogar do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev (44. člen Ustave).« Posebej je poudarilo, da gre pri procesu razgradnje starih komun oziroma pri oblikovanju novih občin za proces »v smislu 'reforme od spodaj navzgor', na podlagi demokratično izražene volje občanov o lokalnem območju, na katerem želijo ustanoviti 'svojo' občino kot naravno in funkcionalno lokalno skupnost«. Ugotovimo lahko, da je Ustavno sodišče od samega začetka reforme lokalne samouprave slednjo pojmovalo kot proces, v katerem igrajo glavno vlogo ljudje, ki živijo na določenem območju.

8. V odločbi št. U-I-90/94 z dne 20. 5. 1994 (Uradni list RS, št. 29/94, in OdlUS III, 58) Ustavno sodišče zavrača ugovor, da »se ljudje na referendumu lahko odločijo za poljubno veliko občino«. Dalje navaja: »Ustanovitev občin je bistveni pogoj za dejansko izvrševanje lokalne samouprave. Ustava namreč v V. a) poglavju (členi 138 do 144) določa status občine, mestne občine in pokrajine kot lokalnih skupnosti. Temeljina lokalna skupnost je občina, katere ustavno zasnovo pogojujejo (1) skupne potrebe in interesi (2) prebivalcev (3) enega ali več naselij, (4) ki sodelujejo pri upravljanju javnih zadev lokalne (krajevne) narave (5) samostojno, se pravi, samoupravno v razmerju do države. Občina je torej življenjska skupnost ljudi, ki prebivajo na območju enega ali več vzajemno povezanih naselij. Zanj je posebej značilna ozemeljska povezanost, na podlagi katere se oblikujeta tudi mreža medosebnih in sosedskih odnosov ter zavest o pripadnosti občini kot teritorialni skupnosti.« Ponovno podarja, da »[g]re za proces oblikovanja novih občin na podlagi demokratično izražene volje občanov o lokalnem območju, na katerem želijo ustanoviti občino kot naravno in funkcionalno lokalno skupnost«. V odločbi št. U-I-85/94 z dne 20. 5. 1994 (Uradni list RS, št. 29/94, in OdlUS III, 57) se Ustavno sodišče glede opredelitve ustavnega koncepta občine sklicuje na odločbo št. U-I-90/94 in posebej poudari »ozemeljsko povezanost« kot bistveni element ustavnega koncepta občine, ki ga mora Državni zbor spoštovati pri ustanavljanju občin.

9. Vsebinsko ustavne pravice do lokalne samouprave Ustavno sodišče najbolj jasno opredeli v odločbi št. U-I-322/98 z dne 15. 3. 2001 (Uradni list RS, št. 28/01, in OdlUS X, 44). Po citiranju 9. člena in tretjega odstavka 139. člena Ustave navede, da »Ustava zagotavlja pravico do lokalne samouprave, ki pripada prebivalcem na določenem območju. Državni zbor pooblašča, da ustanavlja občine, vendar po predhodno ugotovljeni volji prebivalcev,« ter nadaljuje: »[u]pravičeni predlagatelji pa so določeni zelo široko, tako da lahko prebivalci v kar največji meri uresničujejo pravico do lokalne samouprave (pravico do ustanavljanja občin).« Iz te odločbe izhaja, da je Ustavno sodišče ustavno pravico do lokalne samouprave razumelo tudi kot pravico prebivalcev, ki prebivajo na določenem območju, da to pravico uresničujejo v »lastni« občini. Na to kaže tudi v isti odločbi postavljena zahteva, da mora biti postopek za ustanovitev občine urejen tako, da se prepreči morebitna arbitrarnost Državnega zbora pri ugotavljanju ustavnih in zakonskih pogojev za ustanovitev občine ter da mora biti zagotovljeno tudi sodno varstvo zoper odločitve Državnega zbora. Arbitrarno ravnanje Državnega zbora, ki bi onemogočilo prebivalcem določenega območja uresničitev njihove ustavne pravice, da na referendumu izrazijo svojo voljo do ustanovitve občine, bi posledično predstavljalo tudi poseg v njihovo ustavno pravico do lokalne samouprave.

10. Sklep Ustavnega sodišča št. U-I-254/06 z dne 10. 4. 2008 pomeni določen odmik od stališča iz odločbe št. U-I-322/98 oziroma jasnejši odgovor na vprašanje, ali pomeni ustavna pravica do lokalne samouprave tudi pravico do lastne občine. V sklepu je navedeno: »Iz ustavne zasnove občine (drugi odstavek 139. člena, prvi odstavek 140. člena in 142. člen Ustave) izhaja, da je lokalna samouprava pravica lokalnih oblasti, da urejajo skupne lokalne zadeve. Ustanovitev občine je sicer bistven pogoj za uresničevanje lokalne samouprave, vendar to ne pomeni, da zakonodajalec ne bi smel določiti kriterijev (pogojev) in postopka za ustanovitev (spremembo mej) občin [...]. Zato določb 138. in 139. člena Ustave ni mogoče razlagati v tem smislu, da prebivalcem Slovenije zagotavljajo pravico do lastne občine, temveč le pravico do uresničevanja lokalne samouprave v občini, ki je ustanovljena v skladu s pogoji in po postopku, ki jih določa zakon.«

11. Iz ustavnih določb o lokalni samoupravi in ob spoštovanju odločitev Ustavnega sodišča, ki so te določbe tudi vsebinsko opredeljevale, je zakonodajalec v ZLS določil pogoje in postopek za ustanovitev občin. Postopek lahko razdelimo na dva dela (dve stopnji). Prvi del se začne s pobudo ali predlogom za ustanovitev nove občine in zaključí z odločitvijo Državnega zbora o tem, da posamezen predlog izpolnjuje ustavne in zakonske pogoje za ustanovitev občine ali jih ne izpolnjuje, ter če so pogoji izpolnjeni, izvede referendum, na katerem prebivalci izrazijo svojo voljo do ustanovitve občine. Če predlog ne izpolnjuje pogojev, pa se zaključí s sklepom, zoper katerega je zagotovljeno sodno varstvo (drugi in tretji odstavek 14. a člena ZLS) zaradi morebitnega arbitrarnega ravnanja Državnega zbora. »V skladu z načeli pravne države je zahteva, da je treba na vseh ravneh pravnega odločanja preprečevati arbitrarnost, zlasti tedaj, kadar bi ta lahko ogrozila z Ustavo zajamčene pravice.« (Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-322/98.) Če bi pri tej odločitvi Državni zbor ravnal arbitrarno, bi onemogočil prebivalcem, da na referendumu izrazijo svojo voljo do ustanovitve občine, kar bi pomenilo tudi poseg v pravico do lokalne samouprave (odločba št. U-I-322/98). Izveden referendum, s katerim se ugotovi volja prebivalcev, je ustavni pogoj za izvedbo drugega dela postopka za ustanovitev občine, tj. začetek postopka za sprejetje zakona, s katerim se ustanovi občina. Brez izvedenega referenduma ni mogoče ustanoviti občine oziroma izvršiti spremembe območij občin (tako Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-285/98 z dne 17. 9. 1998, Uradni list RS, št. 67/98, in OdlUS VII, 160). Pred izvedbo referenduma morajo biti razrešena vsa vprašanja v zvezi z izpolnjevanjem ali neizpolnjevanjem ustavnih in zakonskih pogojev za ustanovitev občine, in tudi v morebitnem sodnem sporu, razrešena vsa morebitna sporna vprašanja in odpravljene morebitne protiuslavnosti oziroma nezakonitosti. Pravno varstvo mora biti zato urejeno tako, da bo učinkovito varovalo ustavne pravice in pravni položaj udeležencev postopka (glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-322/98). V drugem delu postopka, tj. v postopku za sprejetje zakona o ustanovitvi občine, Državni zbor ne ugotavlja izpolnjevanja pogojev za ustanovitev občine oziroma za spremembo njenega območja. V postopku za oceno morebitne protiuslavnosti zakona, s katerim so ustanovljene občine ali so spremenjena njihova območja, in za oceno ustavnosti postopka, po katerem je bil zakon sprejet, je mogoče presoati le kršitve, ki so storjene v zakonodajnem postopku, in ne kršitev, storjenih v predhodnem postopku, za kar je predvideno posebno pravno varstvo (glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-239/98).

12. Občina se ustanovi z zakonom po prej opravljenem referendumu, s katerim se ugotovi volja prebivalcev na določenem območju (tretji odstavek 139. člena Ustave). Z vprašanjem pravne narave navedenega referenduma se je Ustavno sodišče ukvarjalo od samega začetka uveljavljanja lokalne samouprave. Tako je že v odločbi št. U-I-85/94 navedlo: »Ustava zakonodajalca v tretjem odstavku 139. člena zavezuje le k temu, da mora pred ustanovitvijo novih občin izvesti referendum in na njem 'ugotoviti voljo prebivalcev na določenem območju', ne da bi opredelila pojem območja in ne da bi zakonodajalca izrecno

zavezovala k vsebinskemu upoštevanju te volje. Skladno z duhom te ustavne določbe se je s prvim odstavkom 14. člena ZLS zakonodajalec sam zavezal k temu, da bo (z zakonom) določil območja občin 'v skladu z izraženo voljo [...] na referendumu' – kadar seveda ta volja ni v neskladju s črko in duhom ustavnih določb o lokalni samoupravi, saj je zakonodajalec pred vsem prebivalcev z referendumom. V ustavni pristojnosti Državnega zbora pa je, da, upoštevajoč ustavni koncept, zakonske kriterije in v tem okviru voljo prebivalcev, z zakonom ustanovi občino in določi njeno območje.« In daje praktičen napotek Državnemu zboru: »Z referendumom izraženo voljo, tako prebivalcev celotnega referendumskega območja kot tudi prebivalcev posameznih njegovih delov, bo treba upoštevati toliko, kolikor bo na njeni podlagi oblikovana občina v skladu z ustavnim konceptom lokalne samouprave ter v skladu z zakonskimi določbami.« Podobno, a bolj razčlenjeno je stališče v odločbi št. U-I-183/94: »Referendumi v smislu 139. člena Ustave namreč izražajo voljo prebivalstva na določenem teritoriju, ki ni nujno skladna z interesi sosednjih območij in s širšimi javnimi koristmi, ki jih mora upoštevati zakonodajalec pri določitvi teritorialne členitve države, ki bo omogočala ne le izvajanje lokalne samouprave, pač pa tudi izvajanje tistih oblastnih nalog države, ki jih bo ta izvajala preko občin oziroma nanje prenesenih pristojnosti države. Zato je Ustava predvidela poizvedovalni referendum, končno določitev območja občine pa je prepustila zakonodajalcu. Zato referendumsko izražena volja ne veže zakonodajalca pri določanju območja občine absolutno oziroma brezpogojno.« Pri tem pa Ustavno sodišče posebej opozarja, da »bi lahko šlo za preseganje ustavnih pooblastil, če bi Državni zbor ne oblikoval občine na območju, ki izpolnjuje ustavne in zakonske pogoje in na katerem so se prebivalci na referendumu izrekli za ustanovitev svoje občine«.

13. V odločbi št. U-I-294/98 je Ustavno sodišče sprejelo zelo jasno stališče o vezanosti Državnega zbora, ki se glasi: »Državni zbor je pri ustanavljanju občin in pri spreminjanju njihovih območij vezan na voljo volivcev, izraženo na referendumu o ustanovitvi občine ali o spremembi njenega območja – razen v dveh primerih:

- ko bi upoštevanje referendumske volje povzročilo nastanek občine, ki ne bi ustrezala ustavnim in zakonskim določbam o občini, in
- ko upoštevanje referendumske volje zaradi nasprotujočih si referendumskih izidov objektivno ni mogoče.

Ravnanje v nasprotju z referenduskimi izidi tudi v drugih primerih bi pomenilo kršitev načela, da je Slovenija demokratična država (1. člen Ustave), načela, da ima v Sloveniji oblast ljudstvo (drugi odstavek 3. člena Ustave), pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev (44. člen Ustave) in ustavnih določb o lokalni samoupravi (9. člen, 138. člen Ustave).« Navedeno stališče je ponovilo v odločbi št. U-I-288/98 z dne 14. 10. 1998 (OdIUS VII, 189) in nazadnje v sklepu št. U-I-246/06 z dne 10. 5. 2007.

14. Ustavne določbe, ki se nanašajo na lokalno samoupravo (zlasti 9., 138. in 139. člen Ustave), je treba pri njihovem uresničevanju uporabljati na način, kot izhaja iz odločb Ustavnega sodišča. Ustavnosodna razlaga Ustavnega sodišča obvezuje tudi zakonodajalca, kar izhaja že iz temeljev načela delitve oblasti. Pooblastilo Ustavnega sodišča, da s pravno obvezujočimi učinki razlaga ustavne določbe, izhaja iz njegovega ustavno opredeljenega položaja. Iz dosedanjih razlag Ustavnega sodišča izhaja, da je 138. in 139. člen Ustave treba razlagati tako, da prebivalcem Slovenije zagotavljata pravico do uresničevanja lokalne samouprave v občini, ki je ustanovljena v skladu s pogoji in po postopku, ki jih določa zakon, ter da je Državni zbor pri ustanavljanju občin in pri spreminjanju njihovih

območij vezan na voljo volivcev, izraženo na referendumu o ustanovitvi občine ali o spremembi njenega območja – razen v dveh primerih: ko bi upoštevanje referendumske volje povzročilo nastanek občine, ki ne bi ustrezala ustavnim in zakonskim določbam o občini, ter ko upoštevanje referendumske volje zaradi nasprotujočih si referenduskimi izidov objektivno ni mogoče. Ustavno sodišče v svojih odločbah poudarja, da je bil Državni zbor upravičen določiti pogoje, po katerih je ocenjeval posamezne predloge za ustanovitev občine, da pa načelo pravne države terja, da se zakonodajalec ravna po pravilih, ki si jih je sam določil, in da pri svojem odločanju o ustanavljanju občin ne sme ravnati arbitrarno (glej odločbo št. U-I-103/02). Ravnanje v nasprotju z navedenimi načeli pomeni kršitev načel pravne države (2. člen Ustave) in splošnega načela enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena Ustave).

15. Iz predstavljenih stališč Ustavnega sodišča izhaja:

- da je Državni zbor pri odločanju o predlogih za ustanovitev novih občin dolžan spoštovati ustavni koncept lokalne samouprave ter zakonske pogoje in postopek, ki jih je sam določil. To pomeni, da Državni zbor, če ugotovi, da pogoji niso izpolnjeni, ni dolžan ustanoviti občine niti razpisati referendum. Če pa Državni zbor ugotovi, da so pogoji izpolnjeni, in če prebivalci na referendumu tudi izrazijo svojo voljo, da na določenem ozemlju ustanovijo občino, in niso podani razlogi za neupoštevanje tako izražene volje, je Državni zbor dolžan ustanoviti občino;

- da je Državni zbor dolžan upoštevati voljo prebivalcev, izraženo na referendumu, da ustanovijo občino na določenem ozemlju, če nima utemeljenih (ustavnopravnih) razlogov za drugačno ravnanje;

- da pri svojem odločanju o ustanavljanju občin ne sme ravnati arbitrarno.

B. – III.

16. Postopek ustanovitve občine Ankaran z izločitvijo iz Mestne občine Koper oziroma občine Mirna z izločitvijo iz Občine Trebnje je tekel po ZLS kot je veljal pred njegovo spremembo (ZLS-R) in se po njenih prehodnih določbah (8. člen ZLS-R) za obe predlagani novi občini še vedno uporablja. To pomeni, da se za obe predlagani novi občini še vedno uporablja določba ZLS, ki je omogočala ustanovitev nove občine z izločitvijo dela občine iz obstoječe občine (tretji odstavek 15. člena). Za obe predlagani območji je Državni zbor ugotovil, da izpolnjujeta ustavne in zakonske pogoje za ustanovitev občine, ter po tej ugotovitvi razpisal referendum, na katerem so prebivalci obeh območij večinsko izrazili svojo voljo, da želijo ustanoviti občino. Zoper Odlok o razpisu referenduma ni bil sprožen sodni spor. Po izvedenem referendumu je Državni zbor obe občini z zakonom tudi ustanovil. Državni svet je zahteval od Državnega zbora ponovno odločanje. Na ponovnem odločanju pa Zakon ni bil sprejet. Tudi v novo začetem zakonodajnem postopku je bil predlog zakona za ustanovitev občine Ankaran zavrnjen, predlog zakona za ustanovitev občine Mirna pa je običal v zakonodajnem postopku.

17. Kot je bilo že navedeno, je glavni očitke pobudnikov, da je Državni zbor s tem, ko ni ustanovil obeh občin, čeprav je v postopku sam ugotovil, da izpolnjujeta obe območji vse ustavne in zakonske pogoje za ustanovitev občine, ravnal arbitrarno, kar v konkretnem primeru pomeni kršitev drugega odstavka 14. člena in 2. člena Ustave, v posledici pa je kršil tudi 9., 138. in 139. člen Ustave. Ugovor Državnega zbora je, da je pri odločanju o ustanovitvi občine povsem nevezan, saj gre za polno politično diskrecijo. Na javni obravnavi pa je dodal, da se ima pač tudi pravico premisliti. Predstavniki občine Koper je zatrjeval predvsem, da ni ustavne pravice do lastne občine, da je referendum o ustanovitvi občine posvetovalne narave ter da predlagana nova občina Ankaran tudi sicer ne izpolnjuje pogojev za občino.

18. Kar zadeva ugovore, da predlagana občina Ankaran ne izpolnjuje ustavnih in zakonskih pogojev, je treba opozoriti na stališče Ustavnega sodišča, da je treba vsa vprašanja v

zvezi z izpolnjevanjem pogojev razrešiti v postopku do razpisa referenduma, tudi z uporabo sodnega varstva. Mestna občina Koper bi lahko izpodbijala Odlok o razpisu referenduma.⁶ Zato ugovorov o neizpolnjevanju pogojev ni mogoče upoštevati. V sklepu št. U-I-239/98 je Ustavno sodišče sprejelo jasno stališče, da »Državni zbor v postopku za sprejem zakona ne ugotavlja izpolnjevanja pogojev za ustanovitev občine oziroma za spremembo njenega območja, pač pa izhaja iz rezultatov referenduma ob upoštevanju 25. in 26. člena ZPUODO. V postopku za oceno morebitne neustavnosti zakona, s katerim so ustanovljene občine ali spremenjena njihova območja, in za oceno ustavnosti postopka, po katerem je bil zakon sprejet, je mogoče presojati le kršitve, ki so storjene v zakonodajnem postopku, in ne kršitev, storjenih v predhodnem postopku, za kar je predvideno posebno pravno varstvo.«

19. Tudi ugovor, da ne obstaja pravica do lastne občine in da je Državni zbor povsem prost pri odločanju o ustanovitvi nove občine, čeprav je sam ugotovil izpolnjevanje ustavnih in zakonskih pogojev za ustanovitev obeh novih občin, in kljub pozitivno izraženi volji prebivalcev, ni utemeljen. Takšno stališče ni skladno s 138. in 139. členom Ustave. Državni zbor ni dolžan ustanoviti nove občine, če ugotovi, da niso izpolnjeni ustavni in zakonski pogoji za njeno ustanovitev. Ker pa je Državni zbor ugotovil, da so bili ustavni in zakonski pogoji izpolnjeni, in po izpolnitvi še zadnjega pogoja – pozitivno izražena volja prebivalcev na referendumu – ter po ugotovitvi, da ne obstajajo razlogi, zaradi katerih bi ne bil dolžan upoštevati izida referenduma, bi moral v skladu s postopkom, ki ga je sam predpisal, ustanoviti obe občini. Nejasno in celo kontradiktorno je stališče Državnega zbora, da pri sprejemanju zakona, s katerim ustanovi občino, ni vezan ne na rezultat referenduma ne na ugotovitev predhodnega postopka o izpolnjevanju pogojev, ob istočasnem stališču, da je zoper ta zakon zagotovljeno pravno varstvo pred Ustavnim sodiščem, ki bo presodilo zlasti, ali iz celotnega procesnega gradiva izhajajo utemeljeni in prepričljivi razlogi za sprejeto odločitev Državnega zbora. Kaj naj bi bili ti razlogi in zakaj naj bi jih Ustavno sodišče sploh ugotavljalo, saj jih Državni zbor sploh ni dolžan navesti, če drži stališče Državnega zbora, da ni vezan ne na referendumski izid ne na svoje ugotovitve iz predhodnega postopka, iz odgovora Državnega zbora ni razvidno.

20. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-13/94 navedlo, da je naloga pravne države, da občanom omogoči izraziti interese in uveljaviti ustrezno oblikovano voljo na pravno urejen način. Državni zbor je s posebnim zakonom predpisal pogoje in postopek za ustanovitev občine. Po izvedenem predpisnem postopku, ki ga vodi Državni zbor, se občina ustanovi z zakonom. Drži, da je zakonodajalec pri sprejemanju zakonov, s katerimi na splošen in abstrakten način ureja družbena razmerja, povsem avtonomen, vezan le na Ustavo. To široko avtonomijo je glede ustanavljanja občin nesporno imel pri sprejetju zakonov, s katerimi je predpisal, skladno z Ustavo, pogoje in postopek za ustanovitev občin. Nima pa tako široke avtonomije pri sprejemanju zakona, s katerim odloči o ustanovitvi občine.

21. »Ustanovitev občine po ustavno in zakonsko določenem postopku je sicer bistveni pogoj za uresničevanje ustavne pravice do lokalne samouprave.⁷ To je ustavna pravica prebivalcev, ki živijo na določenem območju in so povezani s skupnimi potrebami in interesi, da sami urejajo lokalne zadeve.«⁸ Sestavni del ustavne pravice do lokalne samouprave je tudi možnost, da prebivalci določenega območja to pravico uresničujejo v občini, ki jo skladno z zakonskimi pogoji oblikujejo samostojno.

⁶ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-322/98.

⁷ Tako v sklepu Ustavnega sodišča št. U-I-254/06 z dne 10. 4. 2008, 5. točka obrazložitve.

⁸ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-163/99 z dne 23. 9. 1999, Uradni list RS, št. 80/99, in OdlUS VIII, 209, 13. točka obrazložitve.

Temu je namenjena ustavna določba, da Državni zbor ustanovi občino po predhodni ugotovitvi volje prebivalcev. Državni zbor s svojim odločanjem ob zaključku tega postopka odloči prav o tej ustavni pravici, in sicer na podlagi ugotovitve, da so glede na izpeljani postopek, pridobljene akte in ugotovljena dejstva ter glede na izid referenduma izpolnjeni ustavni in zakonski pogoji za ustanovitev občine kot temeljne samoupravne lokalne skupnosti. Ne gre torej za »abstraktno pravico do občine« na katerem koli območju, temveč le na območju, ki izpolnjuje ustavne in zakonske pogoje za oblikovanje občine.

22. Odločitev o ustanovitvi občine sprejme Državni zbor po izrecni določbi Ustave v obliki zakona. Vendar ta ustavna pristojnost Državnega zbora ne spremeni dejstva, da gre kljub predpisani formalni obliki po vsebini za odločitev o ustavni pravici v konkretnem, posamičnem primeru po poprej opravljenem postopku, predpisanem z Ustavo in ZLS. Zato zakonodajalec v tem primeru, kljub formi zakona, vendarle nima širokega polja proste presoje v smislu politično diskrecijskega odločanja, tako da bi – črpajoč svojo demokratično legitimacijo iz splošnih volitev – lahko le na podlagi vrednostne in interesne presoje odločil o tem, ali občino ustanovi ali ne. Polje proste presoje zakonodajalca je prisotno pri splošnem in abstraktnem pravnem urejanju pravic in obveznosti, saj se lahko demokratično izvoljeni zakonodajalec tedaj – ob spoštovanju ustavnih okvirjev – prosto odloči o najprimernejši pravni ureditvi. Pri odločanju o tem, ali bodo v konkretnem primeru prebivalci določenega območja lahko uresnili svojo ustavno pravico do lokalne samouprave v okviru nove občine, pa je zakonodajalec bistveno bolj vezan, saj je dolžan spoštovati pravila, ki si jih je sam določil. Čim je zakonodajalec za izvršitev svoje ustavne pristojnosti ustanoviti občino predpisal pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, in njihovo izpolnitev sam ugotavlja, ter poseben postopek, je v skladu z načelom zakonitosti in zaupanja v pravo in splošnim načelom enakosti dolžan ta pravila spoštovati.⁹ Zakonska ureditev pogojev in postopka za ustanovitev občin ter zagotovitev sodnega varstva v tem postopku ne zahtevata le njenega spoštovanja, tudi od zakonodajalca (2. člen Ustave), temveč tudi enako obravnavanje vseh prebivalcev (pobudnikov), ki želijo na določenem območju oblikovati občino (drugi odstavek 14. člena Ustave). Načelo enakosti seveda ne zahteva od Državnega zbora, da krši zakon (da ustanovi občino, čeprav za to niso izpolnjeni pogoji), zavezuje pa ga, da predpisane pogoje uporablja v vseh primerih enako. Če neko območje izpolnjuje pogoje, potem mora ravnati tako, kot je ravnal v primerih, pri katerih so bili pogoji izpolnjeni. Državlani, v konkretnem primeru prebivalci obeh območij, na katerih naj bi se ustanovili novi občini, so upravičeno pričakovali, da se bo zakonodajalec držal predpisanih pravil in da bo, če bodo izpolnjeni vsi predpisani pogoji, ustanovil občino, tako kot je ravnal v podobnih primerih. Ravnanje v nasprotju z opisanimi načeli pomeni kršitev načela zakonitosti in načela zaupanja v pravo (2. člen Ustave) ter splošnega načela enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave.

23. Državni zbor je s tem, ko ni ustanovil občin Ankan in Mirna, ravnal arbitrarno (samovoljno), s čimer je kršil splošno načelo enakosti (drugi odstavek 14. člena) in načelo zakonitosti ter načelo zaupanja v pravo (2. člen Ustave). Zavrnitev ustanovitve obeh občin pa pomeni posledično tudi kršitev 138. in 139. člena Ustave. Zato je Ustavno sodišče odločilo, da je ZUODNO v neskladju z Ustavo (1. točka izreka).

B. – IV.

24. Ugotovljeno neskladje z Ustavo mora Državni zbor odpraviti v roku dveh mesecev (2. točka izreka). Pri določanju roka za usklajitev je Ustavno sodišče upoštevalo, da je usklajitvena vsebina za zakon že znana in da za usklajitev ni treba ponovno izvesti predhodnega postopka ugotavljanja izpolnje-

⁹ Glej tudi odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-103/02.

vanja ustavnih in zakonskih pogojev ter izvesti referendum, temveč je treba izvesti samo zakonodajni postopek za sprejetje novele ZUODNO. Tako je mogoče razumeti tudi prehodno določbo ZLS-R (8. člen), saj določa, da se postopki s predlogi za ustanovitev novih občin, o katerih je bil pred uveljavitvijo tega zakona (ZLS-R) razpisan referendum, nadaljujejo in končajo po določbah, ki so te postopke urejale pred uveljavitvijo tega zakona. Zakon postavlja kot kriterij za uporabo prej veljavnega zakona »razpis referenduma« in ne »že izvedeni referendum«. V konkretnem primeru pa so bili tudi že razglašeni rezultati referenduma. Zakon sicer ne opredeljuje pojma »končanje postopkov«. Vendar glede na to, da veže uporabo ZLS-R ali pred to spremembo veljavnega zakona na »razpis referenduma«, ki pomeni zaključek predhodnega postopka, je povsem jasno, da se pojem »dokončanje postopka« nanaša na zakonodajni postopek. Zato so vsa dejanja, opravljena v predhodnem postopku, vključno z referendumom, ostala pravno veljavna. Ob tem je treba poudariti tudi, da se ugotovljene protiuustavnosti nanašajo samo na zakonodajni postopek in ne na predhodni postopek.

B. – V.

25. Ustavno sodišče je ugotovilo, da je ZUODNO v neskladju z Ustavo, in naložilo njegovo usklajitev z Ustavo, vendar za odpravo ugotovljene protiuustavnosti to ni dovolj. Cilj postopkov za ustanovitev občine je v izvrševanju lokalne samouprave na določenem območju, to pa se zagotovi šele z volitvami županov in občinskih svetnikov, kar v bistvu pomeni zadnjo fazo postopka pred konstituiranjem občine. Zato je ZUODNO v neposredni povezavi z Zakonom o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08 – v nadaljevanju ZLV). Predpis, s katerim se zagotavlja izvrševanje teh volitev, je razpis rednih lokalnih volitev, ki ga izda Predsednik Državnega zbora v zakonsko določenih rokih.¹⁰ Zato je Ustavno sodišče, glede na ugotovljeno neustavnost ZUODNO, na podlagi pooblastila iz 30. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZUstS) ocenilo tudi ustavnost Akta o razpisu rednih lokalnih volitev v delu, ki se nanaša na volitve v Mestni občini Koper in Občini Trebnje. Izvrševanje navedenega akta je v delu, ki se nanaša na Mestno občino Koper in Občino Trebnje, Ustavno sodišče s sklepom št. U-I-137/10 z dne 3. 9. 2010 zadržalo. Ker je Ustavno sodišče odločilo, da je ZUODNO protiuustaven, ker ni ustanovil novih občin, je v neskladju z Ustavo tudi Akt o razpisu rednih lokalnih volitev v delu, v katerem je bilo njegovo izvrševanje zadržano, in zato niso bile volitve v Mestno občino Koper in v Občino Trebnje izvedene. Z izvedbo volitev v Mestno občino Koper in Občino Trebnje, ne da bi se pred tem ustanovili novi občini, bi se podaljševalo s to odločbo ugotovljeno protiuustavno stanje in onemogočalo prebivalcem novih občin, da v njih uresničujejo lokalno samoupravo, kar pomeni kršitev načela zakonitosti in zaupanja v pravo iz 2. člena Ustave. Zato je Ustavno sodišče, ker so bila na podlagi tega akta v Mestni občini Koper in v Občini Trebnje določena volilna opravila že opravljena, Akt o razpisu rednih lokalnih volitev v delu, ki se nanaša na volitve v organe Mestne občine Koper in Občine Trebnje, odpravilo (3. točka izreka). To pomeni, da so izgubila veljavnost tudi vsa volilna opravila in akti, ki so bili na podlagi tega dela razpisa lokalnih volitev opravljeni oziroma izdani.

B. – VI.

26. Po uskladitvi ZUODNO z Ustavo je treba zagotoviti čimprejše lokalne volitve v novih občinah, ki bosta nastali z izločitvijo iz Mestne občine Koper in iz Občine Trebnje, ter

¹⁰ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-403/98 z dne 19. 11. 1998, OdlUS VII, 206, glede zadržanih rednih volitev v Mestni občini Koper.

v navedenih občinah. Ustavno sodišče je zato na podlagi 40. člena ZUstS določilo, da Predsednik Državnega zbora v roku 20 dni po uveljavitvi zakona, s katerim bo odpravljena ugotovljena protiuustavnost, razpiše lokalne volitve v obe novi občini ter v Mestno občino Koper in Občino Trebnje po pravilih za predčasne volitve (4. točka izreka). Za tak način izvršitve se je Ustavno sodišče odločilo, ker je rok, ki ga določa ZLS za dokončanje postopkov, že potekel. Odlaganje izvršitve te odločbe pa bi pomenilo neupoštevanje odločbe Ustavnega sodišča in s tem kršitev 2. in 3. člena Ustave ter tudi podaljševanje ugotovljene protiuustavnosti.

B. – VII.

27. Zaradi pravne varnosti pri delovanju Mestne občine Koper in Občine Trebnje v obdobju do izvedbe lokalnih volitev na podlagi z Ustavo usklajenega ZUODNO je, ne glede na 41. in 42. člen ZLS,¹¹ določeno podaljšano trajanje mandatov, in sicer do prve seje novoizvoljenih občinskih svetov teh občin. V tem obdobju imajo člani občinskega sveta in župan v teh občinah redna pooblastila za odločanje o vseh zadevah iz pristojnosti občin (5. točka izreka).

28. Ustavno sodišče se zaveda, da je periodičnost volitev eden pomembnejših elementov volilne pravice in načela demokratičnosti. Vendar je podaljšanje mandatov v Mestni občini Koper in Občini Trebnje, čeprav bodo zaradi tega volitve izvedene po izteku mandatne dobe, določene z ZLS, nujno, da se zagotovi občanom, ki so v skladu z Ustavo in zakonom predlagali ustanovitev novih občin (za katere je Državni zbor v predpisnem postopku ugotovil, da izpolnjujejo vse pogoje za ustanovitev in so izrazili voljo ustanoviti občino), uveljaviti in izvrševati pravico do lokalne samouprave, vključno z volitvami, v občini, »ki je ustanovljena v skladu s pogoji in po postopku, ki ga določa zakon«.¹² Uskladitev območja občine z Ustavo, ne da bi bile izvedene tudi volitve v (nove) občine, še ne pomeni zagotovitve izvrševanja lokalne samouprave v tej občini. Pravice (pristojnosti) lokalne samouprave v pretežnem delu uresničujejo občani prek izvoljenih organov (občinskega sveta in župana). Zato Ustavno sodišče ocenjuje, da krajši zamik volitev ne pomeni nedopustnega posega v volilno pravico, v nobenem primeru pa ne povzroči njene izvotlitve.

C.

29. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 40. člena, drugega odstavka 45. in 48. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07 in 54/10) v sestavi: predsednik dr. Ernest Petrič ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Etelka Korpič - Horvat, mag. Miroslav Mozetič, Jasna Pogačar, mag. Jadranka Sovdat, Jože Tratnik in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasovala sodnica Sovdat, ki je dala odklonilno ločeno mnenje. Sodnik Petrič je dal pritrdilno ločeno mnenje.

dr. Ernest Petrič i.r.
Predsednik

¹¹ Člen 41 ZLS določa, da štiriletna mandatna doba članov občinskega sveta traja do prve seje novoizvoljenega sveta, tako pri rednih volitvah kot pri predčasnih volitvah in tudi pri volitvah, ki so bile iz kakršnega koli razloga opravljene po rednih volitvah v občinske svete. Člen 42 ZLS določa, da štiriletna mandatna doba župana traja do prve seje novoizvoljenega občinskega sveta tako pri rednih kot pri predasnih volitvah in tudi pri volitvah, ki so bile iz kakršnega koli razloga opravljene po rednih volitvah v občinske svete.

¹² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-254/06.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

5111. Sklep o spremembi Sklepa o podrobnejših navodilih za računovodsko spremljanje in izkazovanje poslovnih dogodkov v zvezi z izvajanjem izravnave pri dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju

Strokovni svet Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi enajstega odstavka 62.f člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – UPB3, 114/06 – ZUTPG, 91/07 in 76/08; v nadaljevanju: ZZZVZ) in 2. točke 256. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 109/06 – UPB2, 114/06, 9/07, 102/07, 69/08, 19/09, 49/09 in 83/09; v nadaljevanju: ZZavar) izdaja

S K L E P

o spremembi Sklepa o podrobnejših navodilih za računovodsko spremljanje in izkazovanje poslovnih dogodkov v zvezi z izvajanjem izravnave pri dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju

1. člen

V sklepu o podrobnejših navodilih za računovodsko spremljanje in izkazovanje poslovnih dogodkov v zvezi z izvajanjem izravnave pri dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 89/05 in 31/06) se prvi odstavek 3. člena spremeni tako, da se glasi: »Zavarovalnice ločeno izkazujejo prihodke in odhodke dopolnilnega zavarovanja na način, predpisan s sklepom, ki določa vsebino letnega poročila in trimesečnih računovodskih izkazov zavarovalnic.«

2. člen

Drugi odstavek 3. člena se spremeni tako, da se glasi: »Zavarovalnice v Izkazu celotnega vseobsegajočega donosa postavke Izkaza izida iz dopolnilnih zavarovanj (Ca.) vključijo tudi v Izkaz izida iz zdravstvenih zavarovanj, kot je predpisan v razdelku C iz točke 2.2. Priloge 2 sklepa, ki določa vsebino letnega poročila in trimesečnih računovodskih izkazov zavarovalnic.«

V tretjem odstavku se pred besedo »zavarovalnice« doda besedilo, ki glasi: »izkazanega v Izkazu izida iz dopolnilnih zavarovanj (Ca.)«,.

3. člen

Besedilo 4. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnice ločeno izkazujejo sredstva in obveznosti, ki se nanašajo na dopolnilno zavarovanje na način, predpisan s sklepom, ki določa vsebino letnega poročila in trimesečnih računovodskih izkazov zavarovalnic.

(2) Polovico pozitivnega izida iz tretjega odstavka 3. člena sklepa, zavarovalnice izkažejo v bilanci stanja pod postavko »Rezerve iz polovice pozitivnega izida dopolnilnih zavarovanj«, ki se izkazuje znotraj postavke »Rezerve iz dobička«. Rezerve iz polovice pozitivnega izida dopolnilnih zavarovanj se ne smejo izplačati, zavarovalnice jih morajo nameniti izključno za izvajanje dopolnilnega zavarovanja, pri čemer jih ne smejo uporabiti za pokrivanje izgube iz dopolnilnih zavarovanj pred 1. marcem 2006.

(3) Zavarovalnice morajo polovico pozitivnega izida iz tretjega odstavka 3. člena sklepa razporediti na postavko Rezerve iz polovice pozitivnega izida dopolnilnih zavarovanj, ne glede na poslovni izid zavarovalnice.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

Zavarovalnice morajo sredstva, ki so jih do uveljavitve tega sklepa oblikovale iz naslova polovice pozitivnega izida iz dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj (4. točka drugega odstavka 62. člena) najkasneje do 31. 12. 2010 preoblikovati v

postavko »Rezerve iz polovice pozitivnega izida dopolnilnih zavarovanj«.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 1. decembra 2010
EVA 2010-1611-0167

Predsednik
strokovnega sveta
Agencije za zavarovalni nadzor
dr. Mihael Perman i.r.

5112. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o letnem poročilu in trimesečnih računovodskih izkazih zavarovalnic – SKL 2009

Strokovni svet Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi 2. in 3. točke 160. člena in 2. točke 256. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 109/06 – UPB2, 114/06, 9/07, 102/07, 69/08, 19/09, 49/09 in 83/09; v nadaljevanju: ZZavar) izdaja

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o letnem poročilu in trimesečnih računovodskih izkazih zavarovalnic – SKL 2009

1. člen

V sklepu o letnem poročilu in trimesečnih računovodskih izkazih zavarovalnic – SKL 2009 (Uradni list RS, št. 47/09) se pred piko na koncu prvega odstavka 1. člena doda besedilo, ki glasi: »in odškodninskega urada«.

2. člen

V PRILOGI 1 se tabela 1.5. IZKAZ SPREMENB LASTNIŠKEGA KAPITALA ZA OBDOBJE od _____ do _____ nadomesti z novo tabelo 1.5. IZKAZ SPREMENB LASTNIŠKEGA KAPITALA ZA OBDOBJE od _____ do _____, ki je sestavni del tega sklepa.

3. člen

V PRILOGI 2 se:

– v točki 2.1. BILANCA STANJA B. OBVEZNOSTI za postavko »A.III.6. Rezerve za izravnavo katastrofalnih škod« doda postavka »7. Rezerve iz polovice pozitivnega izida dopolnilnih zavarovanj«. Dosedanja postavka III.7. postane postavka III.8..

– v točki 2.2. IZKAZ CELOTNEGA VSEOBSEGAJOČEGA DONOSA C. Izkaz izida iz zdravstvenih zavarovanj črtata postavki XII. in XIII..

– v točki 2.2. IZKAZ CELOTNEGA VSEOBSEGAJOČEGA DONOSA Ca. Izkaz izida iz dopolnilnih zavarovanj, črta besedilo, ki je navedeno v oklepaju.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

4. člen

(1) Računovodske izkaze v skladu s tem sklepom je potrebno prvič izdelati za zadnje trimesečje leta 2010.

(2) Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 1. decembra 2010
EVA 2010-1611-0168

Predsednik
strokovnega sveta
Agencije za zavarovalni nadzor
dr. Mihael Perman i.r.

**5113. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa
o podrobnejšem načinu izračuna kapitala
in izpolnjevanju kapitalskih zahtev
ter kapitalске ustreznosti zavarovalnic**

Na podlagi 1. točke 109. člena in 2. točke 256. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 109/06 – UPB2, 114/06, 9/07, 102/07, 69/08, 19/09, 49/09 in 83/09; v nadaljevanju: ZZavar) izdaja strokovni svet Agencije za zavarovalni nadzor

S K L E P

**o spremembah in dopolnitvah Sklepa
o podrobnejšem načinu izračuna kapitala
in izpolnjevanju kapitalskih zahtev ter kapitalске
ustreznosti zavarovalnic**

1. člen

V sklepu o podrobnejšem načinu izračuna kapitala in izpolnjevanju kapitalskih zahtev ter kapitalске ustreznosti zavarovalnic (Uradni list RS, št. 83/04, 95/04, 65/05, 31/06, 38/06, 25/07 in 17/08) se v 3. točki prvega odstavka 5. člena za besedilom: »škod« doda vejica in naslednje besedilo: »ter rezerv iz polovice pozitivnega izida dopolnilnih zavarovanj«.

2. člen

V PRILOGI 1 v tabeli »Izkaz kapitalске ustreznosti za premoženjska zavarovanja (KUS-P) na dan:« se pod zaporedno številko 4 za besedilom »škod« doda naslednje besedilo: »ter rezerv iz polovice pozitivnega izida dopolnilnih zavarovanj«.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabi pa se prvič za izračun kapitalске ustreznosti po stanju na dan 31. 12. 2010.

Ljubljana, dne 1. decembra 2010
EVA 2010-1611-0169

Predsednik
strokovnega sveta
Agencije za zavarovalni nadzor
dr. Mihael Perman l.r.

OBČINE

BLOKE

5114. Odlok o spremembah Odloka o vaških odborih

Na podlagi 19. in 30. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08, 76/08, 100/08, 79/09, 24/10, 51/10 in 84/10) in 15. člena Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 65/07 in 54/10) je Občinski svet Občine Bloke na 2. redni seji dne 25. 11. 2010 sprejel

O D L O K

o spremembah Odloka o vaških odborih

1. člen

V Odloku o vaških odborih (Uradni list RS, št. 26/00) se spremeni 5. člen, tako da glasi:

V Občini Bloke se imenujejo naslednji vaški odbori.

- Nova vas (za naselji Nova vas in Fara)
- Velike Bloke (za naselje Velike Bloke)
- Veliki vrh (za naselje Veliki vrh)
- Hudi vrh (za naselje Hudi vrh)
- Metulje (za naselje Metulje)
- Studenec (za naselje Studenec)
- Runarsko (za naselji Runarsko in Benete)
- Topol (za naselje Topol)
- Ravne na Blokah (za naselje Ravne na Blokah)
- Volčje (za naselji Volčje in Nemška vas na Blokah)
- Studeno (za naselja Studeno, Radlek in Glina)
- Hribarjevo (za naselja Hribarjevo, Sleme Rožanče in Ulaka)
- Sveta Trojica (za naselja Lovranovo, Jeršanovo, Malni, Ograda, Sveta Trojica, Zales, Bočkovo, Mramorovo pri Pajkovem in Hiteno)
- Ravnik (za naselja Ravnik, Lepi vrh, Škufče, Andrejčje, Gradiško, Štorovo, Lahovo, Polšeče in Zavrh)
- Sveti Duh (za naselja Sveti Duh, Škrabče, Godičevo, Kramplje, Strmca, Mramorovo pri Lužarjih in Zakraj).

2. člen

V 6. členu se črtata druga in tretja alineja, ki ju zamenjata alineji z naslednjo vsebino:

- sodelujejo pri pridobivanju soglasij lastnikov zemljišč za dela s področja gospodarskih javnih služb,
- dajejo predloge za sanacijo divjih odlagališč komunalnih odpadkov in sodelujejo pri njihovi sanaciji.

3. člen

V 7. členu se spremeni prvi odstavek, ki pravilno glasi:

»Člane vaških odborov imenujejo in razrešujejo občani na zborih občanov, ki jih skliče župan za območje posameznega vaškega odbora. Zbor občanov oblikuje predlog za člane vaškega odbora. Občani odločijo o imenovanju ali razrešitvi posameznega člana odbora vaše skupnosti z večino glasov na zboru prisotnih občanov.

4. člen

V 8. členu se spremeni prvi stavek, ki določa število članov vaškega odbora, ki glasi: »Vaški odbori štejejo od tri do devet članov.

5. člen

V 12. členu se doda stavek, ki glasi: »O poteku seje vaškega odbora se piše zapisnik, ki obsega glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o udeležbi na seji, o predlogih in o izidu glasovanja o posameznih predlogih in sklepih, ki so bili sprejeti.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0003/2010

Nova vas, dne 25. novembra 2010

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

5115. Odlok o razveljavitvi nekaterih določb 5. in 7. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Cerknica

Na podlagi 6. in 7. člena Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 65/07 in 54/10) je Občinski svet Občine Bloke na 2. redni seji dne 25. 11. 2010 sprejel

O D L O K

o razveljavitvi nekaterih določb 5. in 7. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Cerknica

1. člen

V Odloku o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 43/92) se razveljavi 2. in 3. točka 5. člena ter prva, druga, tretja in četrta alineja drugega odstavka 7. člena.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3500-0002/2010

Nova vas, dne 25. novembra 2010

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

5116. Pravilnik o oddajanju v najem zemljišč v lasti Občine Bloke

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS UPB2 Uradni list RS, št. 94/07) in 6. ter 15. člena Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 65/07 in 54/10) je Občinski svet Občine Bloke na 2. redni seji dne 25. 11. 2010 sprejel

P R A V I L N I K

o oddajanju v najem zemljišč v lasti Občine Bloke

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo način, pogoji, postopek in merila za oddajo v najem zemljišč v lasti Občine Bloke.

2. člen

Zemljišča se oddajo v najem na podlagi posamičnega programa, ki ga sprejme župan. Osnova za pripravo le-tega je letni načrt pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem, ki ga sprejme občinski svet.

S posamičnim programom oddaje zemljišč v najem se določi zlasti ekonomska utemeljenost ravnanja, predmet oddaje, obseg in metoda ravnanja.

3. člen

Zemljišča v lasti Občine Bloke, ki jih občina začasno ne potrebuje, se oddajo v najem za določen čas, največ pet let.

V najem za določen čas največ enega leta se lahko oddajo tudi zemljišča, ki so zajeta v letnem načrtu razpolaganja, pa postopek javne dražbe, javnega zbiranja ponudb, oziroma sklenitve neposredne pogodbe ni bil uspešno zaključen.

II. POSTOPEK ZA ODDAJO ZEMLJIŠČA V NAJEM

4. člen

Zemljišče se odda v najem na podlagi neposredne pogodbe, če je predviden letni prihodek od njegove oddaje nižji od 10.000,00 EUR, sicer se uporablja metoda javne dražbe ali metoda javnega zbiranja ponudb.

Če je metoda javne dražbe ali javnega zbiranja ponudb neuspešna, se lahko zemljišče odda v najem na podlagi neposredne pogodbe v dveh mesecih po neuspeli prvi metodi.

5. člen

Namera o oddaji zemljišč v najem se objavi na uradni spletni strani Občine Bloke najmanj petnajst dni pred javno dražbo, javnim zbiranjem ponudb oziroma sklenitvijo neposredne pogodbe.

6. člen

Pisne vloge za najem zemljišča z navedbo parcelne številke in katastrske občine prosilci posredujejo na naslov občine.

7. člen

Na podlagi popolne vloge pristojni delavec občinske uprave skupaj s prosilcem opravi ogled zemljišča na terenu.

8. člen

Če je za najem istega zemljišča več interesentov (prosilcev), se le-to odda v najem po metodi javnega zbiranja ponudb.

9. člen

Pristojna strokovna služba občinske uprave vodi evidenco vseh zemljišč v lasti Občine Bloke in register vseh sklenjenih najemnih pogodb za zemljišča, ki so predmet oddaje v najem po tem pravilniku.

III. NAJEMNO RAZMERJE

10. člen

Zemljišče se odda v najem s sklenitvijo pogodbe o oddaji zemljišča v najem.

Pogodba mora vsebovati:

- točno opisan predmet najema (zemljiškoknjižni in katastrski podatki zemljišča),
- namen, za katerega se bo zemljišče uporabljalo,
- višino najemnine,
- trajanje najemnega razmerja,
- način plačevanja najemnine ter sankcije v zvezi z neplačilom,
- način prenehanja najemnega razmerja,
- druge medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank.

11. člen

Najemnik ne sme oddati zemljišča v podnajem, razen izjemoma, ob izrecnem predhodnem pisnem soglasju najemodajalca.

12. člen

Najemno razmerje preneha:

- s sporazumnim prenehanjem najemne pogodbe,
- s pisno odpovedjo katerekoli pogodbene stranke,
- s potekom časa, za katerega je pogodba sklenjena,
- z odstopom najemodajalca od pogodbe,
- z neplačilom najemnine za tekoče leto,
- z ugotovitvijo javne koristi.

13. člen

Vsaka pogodbeni stranka lahko pisno odpove pogodbo s 6-mesečnim odpovednim rokom.

14. člen

Najemodajalec lahko kadarkoli, brez odpovednega roka, odstopi od pogodbe, če ugotovi:

- da obstaja dolžnost vrnitve zemljišča v denacionalizacijskem postopku,
- da najemnik ne uporablja zemljišča v skladu z najemno pogodbo,
- da najemnik ne plača najemnine za tekoče leto,
- da najemnik kako drugače krši pogodbeni določila,
- da zemljišče potrebuje zaradi javne koristi.

15. člen

Javna korist je izkazana, če je zemljišče namenjeno za gradnjo objektov javne infrastrukture in drugih objektov javnega pomena.

IV. OSNOVE IN MERILA ZA DOLOČITEV VIŠINE NAJEMNIN ZA ZEMLJIŠČA

16. člen

Najemnine od oddanih zemljišč so prihodek proračuna občine.

17. člen

Minimalna višina najemnine po posameznih skupinah zemljišč:

1. Za zemljišča za kmetijsko rabo se uporablja cenik Sklada Kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.
2. Za nekmetijsko rabo:

Namen uporabe	Minimalna letna najemnina €/m ²
Funkcionalno zemljišče k stanovanjskemu objektu (dvorišča, parkirišče, dostopna pot, zelenica)	0,70
Funkcionalno zemljišče k poslovnemu objektu (dvorišča, parkirišče, dostopna pot, zelenica)	0,70
Zemljišče za opravljanje poslovne dejavnosti	1,00

V primeru večjega števila prosilcev ima prednost ponudnik, ki ponudi višjo najemnino.

Najemnina za posamezno pogodbo ne sme biti nižja od 50,00 EUR.

18. člen

Najemnina se plača najkasneje do 30. 6. za tekoče leto oziroma v roku 15 dni od podpisa pogodbe o oddaji zemljišča v najem.

19. člen

Če najemodajalec odpove najemno razmerje zaradi dolžnosti vrnitve zemljišča v denacionalizacijskem postopku oziroma

ma najemno razmerje preneha zaradi ugotovitve javne koristi, se najemniku vrne že plačana najemnina brez obresti za čas, ko zemljišča ne more več uporabljati.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Vsi že začeti postopki oddaje zemljišč v najem se izvedejo po določbah tega pravilnika.

21. člen

Obstoječe pogodbe se nadomestijo z novimi pogodbami skladno z določili tega pravilnika. Kolikor ne pride do podpisa nove pogodbe s strani najemjemalca v roku 15 dni od sprejema le-te, najemno razmerje preneha.

22. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0009/2010

Nova vas, dne 25. novembra 2010

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

5117. Pravilnik o spremembi Pravilnika o tarifnem sistemu oskrbe z vodo iz javnih vodovodov, odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda

Na podlagi 24. člena Odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Bloke (Uradni list RS, št. 76/00) in Odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Bloke (Uradni list RS, št. 16/08) ter 15. člena Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 65/07, 54/10) je Občinski svet Občine Bloke na 2. redni dne 25. 11. 2010 sprejel

P R A V I L N I K

o spremembi Pravilnika o tarifnem sistemu oskrbe z vodo iz javnih vodovodov, odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda

1. člen

V 5. členu se spremeni nazivni pretok za DN 20 (3/4"), in sicer 1,5.

2. člen

Vsi ostali členi pravilnika ostanejo nespremenjeni.

3. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2011 dalje.

Št. 354-0065/2010

Nova vas, dne 25. novembra 2010

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

5118. Sklep o soglasju k ceni socialno-varstvenih storitev v Občini Bloke

Na podlagi Zakona o socialnih storitvah – ZSV-UPB2 (Uradni list RS, št. 3/07), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06, 8/07, 51/08, 5/09) in 15. člena Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 65/07 in 54/10) je Občinski svet Občine Bloke na 2. redni seji dne 25. 11. 2010 sprejel

S K L E P

o soglasju k ceni socialno-varstvenih storitev v Občini Bloke

1. člen

Občina Bloke daje soglasje k ceni vodenja in koordinacije storitve pomoči na domu, ki znaša 352,07 € mesečno, kar predstavlja 0,06 strokovnega delavca.

2. člen

Občina Bloke daje soglasje k ceni pomoči na domu za neposredno oskrbo, ki znaša 19,00 EUR na efektivno uro. Cena storitve za neposrednega uporabnika se zniža za subvencijo iz sredstev občinskega proračuna, ki znaša 14,00 €. Končna cena za uporabnika znaša 5,00 EUR/uro.

3. člen

Občina Bloke daje soglasje k ceni storitve oskrbe s toplim obrokom, ki za neposrednega uporabnika znaša 40% efektivne urne postavke oziroma 2,00 €/kosilo.

4. člen

Občina Bloke bo krila stroške dejansko opravljenih kilometrov socialne oskrbovalke in bo doplačala razliko od stroškov za prevozne storitve, ki so obračunani v ceni storitve (290,00 €/meseč).

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. 1. 2011.

6. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati sklep št. 122-0001/2009 z dne 17. 12. 2009.

Št. 122-0003/2010

Nova vas, dne 25. novembra 2010

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

5119. Sklep o soglasju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja – oskrba s pitno vodo

Na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, 20/06 in 70/08), 59. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98), 13., 14., 15. in 16. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/09), Odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Bloke (Uradni list RS, št. 76/00) in Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 65/07, 54/10) je Občinski svet Občine Bloke na 2. redni seji dne 25. 11. 2010 sprejel

S K L E P**o soglasju cen storitev obveznih občinskih
gospodarskih javnih služb varstva okolja –
oskrba s pitno vodo****1. člen**

S tem sklepom se določa elemente cene oskrbe s pitno vodo kot jih določa Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/09) in so v pristojnosti občine.

2. člen

Cena vodarine znaša 0,53 €/m³ vode.

Vodna povračila znašajo 0,0555 €/m³ vode.

Vodna povračila zaradi izgub znašajo 0,0254 €/m³ vode.

3. člen

Cena omrežnine za vodomer DN 13 znaša 1,1988 €/me-sec. Za ostale vodmere se omrežnina izračuna skladno s Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/09).

4. člen

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o oblikovanju cene vode, sprejet na 3. redni seji dne 1. 2. 2007.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2011 dalje.

Št. 355-0027/2010

Nova vas, dne 25. novembra 2010

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

**5120. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega
dobra lokalnega pomena**

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Bloke (Uradni list RS, št. 65/07 in 54/10) in 21. in 213. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – UPB1, 92/05, 93/05, 111/05, 120/06, 126/07), Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 33/06 – UPB1) je Občinski svet Občine Bloke na 2. redni seji dne 25. 11. 2010 sprejel

S K L E P**o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra
lokalnega pomena****1. člen**

S tem sklepom pridobijo naslednja zemljišča:

Parc. št.	K.o	Vrsta rabe	Vložek št.	Kategorizirana cesta št.
974	Radlek	pot	223	041061 Grahovo – Radlek 229021 Radlek – Studeno - Glina
977/1	Radlek	pot	223	041062 Radlek – Velike Bloke
2002/1	Velike Bloke	cesta	497	041062 Radlek – Velike Bloke
2002/2	Velike Bloke	cesta	499	041063 Velike Bloke – R3
890/1	Studeno	pot	118	229021 Radlek – Studeno – Glina
886	Studeno	pot	117	729293 Studeno po vasi
891	Studeno	pot	118	729371 Glina po vasi
1613/1	Nova vas	pot	526	229061 Nova vas – Topol- Kračali 729354 Nova vas - Ponikvar
1608	Nova vas	pot	526	229061 Nova vas – Topol- Kračali 729141 Fara - Metulje
1607	Nova vas	pot	525	229061 Nova vas – Topol- Kračali 729144 Fara proti Šegi
1606/1	Nova vas	pot	525	229061 Nova vas – Topol- Kračali
1606/2	Nova vas	pot	525	1606/2 Fara - pokopališče
1628	Nova vas	pot	292	729353 Nova vas proti Rotu
1603/16	Nova vas	pot	53	729355 Nova vas - Mramor
1/27	Nova vas	pot	527	729281 Volčje – Nova vas
1/32	Nova vas	pot	53	729352 Nova vas - bloki
1/55	Nova vas	pot	277	729351 Nova vas – novo naselje
1/80	Nova vas	travnik	277	729356 Nova vas – Veliki vrh
1/31	Nova vas	pot	527	729356 Nova vas – Veliki vrh
1171	Hudi vrh	pot	204	229061 Nova vas – Topol- Kračali 729271 Nova vas – Veliki vrh – Hudi vrh
1172	Hudi vrh	pot	205	229061 Nova vas – Topol- Kračali
1168	Hudi vrh	pot	200	729301 Hudi vrh - Resje

Parc. št.	K.o	Vrsta rabe	Vložek št.	Kategorizirana cesta št.
1162	Hudi vrh	pot	194	729302 Hudi vrh po vasi
1170/1	Hudi vrh	pot	202	729141 Fara - Metulje
960/15	Hudi vrh	pašnik	146	729141 Fara - Metulje
1165	Hudi vrh	pot	197	729141 Fara - Metulje
860	Studenec	pot	170	229061 Nova vas – Topol- Kračali
861	Studenec	pot	170	229051 Studenec - Loški potok
862	Studenec	pot	170	729331 Studenec - Anzeljc
662/5	Studenec	njiva	180	729331 Studenec - Anzeljc
528/25	Studenec	pot	171	
855	Studenec	pot	169	729332 Runarsko - Studenec
853/2	Studenec	pot	169	229051 Studenec - Loški potok
853/1	Studenec	pot	169	229051 Studenec - Loški potok
863	Studenec	pot	29	229051 Studenec - Loški potok
856	Studenec	pot	169	229051 Studenec - Loški potok
1189	Topol	pot	245	229061 Nova vas – Topol- Kračali
1182	Topol	pot	249	229061 Nova vas – Topol- Kračali
1192	Topol	pot	245	229061 Nova vas – Topol- Kračali
1184/3	Topol	pot	249	229061 Nova vas – Topol- Kračali
1184/1	Topol	pot	249	229051 Studenec - Loški potok
1191	Topol	pot	245	729311 Topol k Zbačniku
1315/5	Ravne pri Topolu	pot	384	229051 Studenec - Loški potok
1310	Ravne pri Topolu	pot	383	229061 Nova vas – Topol- Kračali
374/109	Ravne pri Topolu	pot	387	729321 Javoršce – male Ravne
374/110	Ravne pri Topolu	pot	387	729321 Javoršce – male Ravne
1309	Ravne pri Topolu	pot	383	729322 male Ravne - Ravne
697/2	Metulje	pot	53	729141 Fara - Metulje
697/1	Metulje	pot	271	729141 Fara - Metulje
696/2	Metulje	pot	131	729145 Metulje po vasi 729146 Metulje Širaj
696/1	Metulje	pot	274	729145 Metulje po vasi
1055	Volčje	pot	245	729281 Volčje – Nova vas
1052/2	Volčje	pot	246	729281 Volčje – Nova vas
1053	Volčje	pot	245	729281 Volčje – Nova vas
1052/1	Volčje	pot	246	729281 Volčje – Nova vas
1057	Volčje	pot	247	729361 Nemška vas po vasi
1058	Volčje	pot	247	729362 Nemška vas Ponikvar
825	Veliki vrh	pot	221	729271 Nova vas – Veliki vrh – Hudi vrh
820	Veliki vrh	pot	220	729271 Nova vas – Veliki vrh – Hudi vrh 729272 Veliki vrh po vasi 729273 Veliki vrh povezava
827	Veliki vrh	pot	221	729271 Nova vas – Veliki vrh – Hudi vrh
822	Veliki vrh	pot	220	729271 Nova vas – Veliki vrh – Hudi vrh
824	Veliki vrh	pot	172	729271 Nova vas – Veliki vrh – Hudi vrh
240/2	Veliki vrh	pot	162	729271 Nova vas – Veliki vrh – Hudi vrh
810/41	Veliki vrh	pot	225	729271 Veliki vrh po vasi
819/1	Veliki vrh	pot	220	729271 Veliki vrh po vasi
668/2	Krajič	pot	197	
669/2	Krajič	cesta	216	

status grajenega javnega dobra lokalnega pomena v lasti Občine Bloke.

2. člen

Nepremičnine navedene v 1. členu tega sklepa pridobijo status grajenega javnega dobra lokalnega pomena z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi tega sklepa izda po uradni dolžnosti občinska uprava. Po pravnomočnosti odločbe se le-ta pošlje pristojnemu sodišču v izvršitev, kjer se v prvem členu navedenih nepremičninah zaznamuje status grajenega javnega dobra lokalnega pomena v lasti Občine Bloke.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0008/2010

Nova vas, dne 25. novembra 2010

Župan
Občine Bloke
Jože Doles l.r.

BRASLOVČE

5121. Sklep o začasnem financiranju Občine Braslovče v obdobju januar–marec 2011

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02-2759, 110/02-5389, 127/06-5348, 14/07-600, 64/08, 109/08, 49/09 in 38/10-1847) in 101. člena Statuta Občine Braslovče (Uradni list RS, št. 37/99, 55/00 in 16/03) je župan Občine Braslovče dne 1. 12. 2010 sprejel

SKLEP

o začasnem financiranju Občine Braslovče v obdobju januar–marec 2011

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Braslovče (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2011 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu občine za leto 2010. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B; v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Braslovče za leto 2010 (Uradni list RS, št. 100/09; v nadaljevanju: odlok o proračunu).

2. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		v EUR
Skupina/Podskupina kontov/ Konto/Podkonto		Proračun januar–marec 2011
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	804.426
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	802.438
70	DAVČNI PRIHODKI	774.856
	700 Davki na dohodek in dobiček	733.746
	703 Davki na premoženje	16.115
	704 Domači davki na blago in storitve	24.995
	706 Drugi davki	
71	NEDAVČNI PRIHODKI	27.582
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	9.248
	711 Takse in pristojbine	337
	712 Denarne kazni	3.715
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	1.565
	714 Drugi nedavčni prihodki	12.717
72	KAPITALSKI PRIHODKI	0
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	
	721 Prihodki od prodaje zalog	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in ne opredmetenih dolgoročnih sredstev	0
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	
	731 Prejete donacije iz tujine	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.988
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	1.988
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	879.956
40	TEKOČI ODHODKI	255.293
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	49.605
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	8.363
	402 Izdatki za blago in storitve	189.380
	403 Plačila domačih obresti	7.536
	409 Rezerve	409
41	TEKOČI TRANSFERI	314.493
	410 Subvencije	
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	242.073
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	13.398
	413 Drugi tekoči domači transferi	59.022
	414 Tekoči transferi v tujino	
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	109.227
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	109.227
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	200.943
	430 Investicijski transferi	
	431 Investicijski transferi	64.508
	432 Investicijski transferi	136.435
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ)	75.530
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	59
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	59
	750 Prejeta vračila danih posojil	
	751 Prodaja kapitalskih deležev	

	752 Kupnine iz naslova privatizacije	59
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	440 Dana posojila	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	59
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	
50	ZADOLŽEVANJE	
	500 Domače zadolževanje	
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	18.210
55	ODPLAČILA DOLGA	
	550 Odplačila domačega dolga	18.210
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-93.681
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-18.210
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	75.530
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	
	9009 Splošni sklad za drugo	-290.750

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

3. člen

(posebni del proračuna)

Finančni načrti neposrednih uporabnikov se določijo do ravni proračunskih postavk – podkontov in so priloga k temu sklepu ter se objavijo na spletni strani občine.

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

4. člen

(uporaba predpisov)

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije in odlok o proračunu.

5. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Neposredni uporabniki lahko v obdobju začasnega financiranja prevzemajo in plačujejo obveznosti v breme svojega finančnega načrta samo v okviru pravic porabe iz svojega finančnega načrta, določenega v posebnem delu proračuna.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

4. OBSEG ZADOLŽEVANJA OBČINE V OBDOBJU ZAČASNEGA FINANCIRANJA

6. člen

(obseg zadolževanja občine)

V obdobju začasnega financiranja se lahko občina zadolži do višine 37.126,79 eurov, ki je potrebna za odplačilo glavnice dolga v tekočem proračunskem letu.

5. KONČNA DOLOČBA

7. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2011 dalje.

Št. 410/01/2010

Braslovče, dne 1. decembra 2010

Župan

Občine Braslovče

Branimir Strojanski l.r.

5122. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07, uradno prečiščeno besedilo, 76/08 in 79/09) je Občinski svet Občine Braslovče na seji dne 1. 12. 2010 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

I.

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Braslovče v letu 2011 znaša 0,000374 € mesečno, oziroma 0,00449 € letno.

II.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in velja od 1. 1. 2011 dalje do določitve nove vrednosti točke.

Št. 422/01/2010

Braslovče, dne 1. decembra 2010

Župan

Občine Braslovče

Branimir Strojanski l.r.

CANKOVA

5123. Odlok o rebalansu III proračuna Občine Cankova za leto 2010

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 100/08 – odl. US, 79/09 in 51/10), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list

RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDP, 109/08 in 49/09) in 16. in 94. člena Statuta Občine Cankova (Uradni list RS, št. 32/07) je Občinski svet Občine Cankova na 2. redni seji dne 2. 12. 2010 sprejel

O D L O K

o rebalansu III proračuna Občine Cankova za leto 2010

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Cankova za leto 2010 (Uradni list RS, št. 46/10) se spremeni 2. člen in se glasi:

»2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v eurih
Skupina/Podskupina kontov/Konto	Rebalans 2010
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	1.645.629
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	1.423.995
70 DAVČNI PRIHODKI	1.338.971
700 Davki na dohodek in dobiček	1.217.539
703 Davki na premoženje	74.830
704 Domači davki na blago in storitve	46.602
706 Drugi davki	0
71 NEDAVČNI PRIHODKI	85.024
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	9.103
711 Takse in pristojbine	640
712 Denarne kazni	500
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	1.030
714 Drugi nedavčni prihodki	73.751
72 KAPITALSKI PRIHODKI	49.407
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	12.138
721 Prihodki od prodaje zalog	0
722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	37.269
73 PREJETE DONACIJE	6.425
730 Prejete donacije iz domačih virov	6.425
731 Prejete donacije iz tujine	0
74 TRANSFERNI PRIHODKI	165.802
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinancijskih institucij	165.802
741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna in sredstev proračuna EU	0
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	1.658.805
40 TEKOČI ODHODKI	495.039
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	172.487
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	27.793
402 Izdatki za blago in storitve	279.049
403 Plačila domačih obresti	2.710

409 Rezerve	13.000
41 TEKOČI TRANSFERI	604.253
410 Subvencije	25.627
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	385.218
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	60.944
413 Drugi tekoči domači transferi	132.464
414 Tekoči transferi v tujino	0
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	541.211
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	541.211
43 INVESTICIJSKI TRANSFERI	18.302
430 Investicijski transferi	0
431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	5.000
432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	13.302
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ)	-13.176
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	1.700
75 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	1.700
750 Prejeta vračila danih posojil	0
751 Prodaja kapitalskih deležev	0
752 Kupnine iz naslova privatizacije	1.700
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	1.250
44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	1.250
440 Dana posojila	0
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	1.250
442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	450
C) RAČUN FINANCIRANJA	
VII. ZADOLŽEVANJE (500)	0
50 ZADOLŽEVANJE	0
500 Domače zadolževanje	0
VIII. ODPLAČILO DOLGA (550)	19.364
55 ODPLAČILO DOLGA	19.364
550 Odplačilo domačega dolga	19.364
IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-32.090
X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-19.364
XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	13.176
STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2009	32.090
9009 Splošni sklad za drugo	

«

3. člen

Vsa ostala določila členov ostanejo nespremenjena.

4. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-05/2010

Cankova, dne 2. decembra 2010

Župan

Občine Cankova

Drago Vogrinčič l.r.

5124. Sklep k določitvi cene storitve pomoč družini na domu in določitvi subvencioniranja cene storitve pomoč družini na domu za leto 2011

Na podlagi 99. in 101. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB 2), 38. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 36/02, 107/02, 3/04, 84/04, 84/05, 88/05 – popravek, 121/05, 87/06, 5/09) ter 16. člena Statuta Občine Cankova (Uradni list RS, št. 32/07) je Občinski svet Občine Cankova na 2. redni seji dne 2. 12. 2010 sprejel

S K L E P

k določitvi cene storitve pomoč družini na domu in določitvi subvencioniranja cene storitve pomoč družini na domu za leto 2011

1. člen

Občinski svet Občine Cankova soglaša, da bo ekonomska cena storitve Pomoči družini na domu od 1. 1. 2011 znašala 18,02 EUR na uro. V ekonomsko ceno so vključeni stroški storitve pomoči na domu do uporabnika storitve (stroški neposredne socialne oskrbe) v višini 14,34 EUR na uro in stroški strokovnega vođenja v višini 3,68 EUR.

2. člen

Cena socialno varstvene storitve Pomoč družini na domu, zmanjšana za subvencijo občine v višini 10,85 EUR in za subvencijo iz sredstev RS v okviru aktivne politike zaposlovanja v višini 2,59 EUR, znaša za uporabnika 4,58 EUR za efektivno uro.

3. člen

Centru za socialno delo Murska Sobota se bodo sredstva za izvajanje storitve pomoči družini na domu nakazovala mesečno, na podlagi posebej sklenjene pogodbe.

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 162-02/2010

Cankova, dne 2. decembra 2010

Župan

Občine Cankova

Drago Vogrinčič l.r.

LJUBLJANA

5125. Sklep o financiranju političnih strank

Na podlagi 26. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 103/07)

in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 1. izredni seji dne 29. novembra 2010 sprejel

S K L E P

o financiranju političnih strank

1. člen

Politični stranki, ki je kandidirala kandidatke oziroma kandidatke na volitvah 10. 10. 2010 v Mestni svet Mestne občine Ljubljana (v nadaljevanju: mestni svet), se dodelijo sredstva iz proračuna Mestne občine Ljubljana, sorazmerno številu glasov volivcev, ki jih je dobila na volitvah, če je dobila najmanj 50% glasov, potrebnih za izvolitev enega člana mestnega sveta.

2. člen

Višino sredstev, ki se namenijo za financiranje političnih strank, se določi v proračunu za posamezno proračunsko leto. Sredstva se političnim strankam izplačujejo mesečno.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 093-12/2010-3

Ljubljana, dne 29. novembra 2010

Župan

Mestne občine Ljubljana

Zoran Janković l.r.

5126. Ugotovitveni sklep Mestne volilne komisije, da je mandat mestnega svetnika prešel na naslednjega kandidata z liste

Na podlagi ugotovitvenega sklepa Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana št. 32000-9/2010-6 z dne 8. 11. 2010, da je Zoranu Jankoviću prenehal mandat mestnega svetnika Mestne občine Ljubljana, je Mestna volilna komisija na 33. seji dne 22. 11. 2010 na podlagi 30. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB3 in 45/08)

u g o t o v i l a,

da je mandat mestnega svetnika Mestne občine Ljubljana prešel na naslednjega kandidata z liste kandidatov Liste Zorana Jankovića.

Ta kandidatka je Julijana Žibert, rojena 20. 8. 1938, stanujoča v Ljubljani, Trubarjeva ulica 79.

Kandidatka je podala pisno izjavo, da sprejema mandat.

Št. 041-141/2010-6

Ljubljana, dne 22. novembra 2010

Predsednica

Mestne volilne komisije

Breda Razdevšek l.r.

ŠKOCJAN

5127. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2010

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLS-UPB2, 27/08 – odločba US RS, 76/08,

79/09 in 51/10), 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09 in 38/10 – ZUKN) ter 15. člena Statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 101/06 – UPB) je Občinski svet Občine Škocjan na 3. seji dne 30. 11. 2010 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2010

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Škocjan za leto 2010 (Uradni list RS, št. 113/09 in 39/10) se 2. člen spremeni tako, da glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin – kontov se določa v naslednjih zneskih:

»

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
Konto	Naziv konta	Rebalans II. leto 2010
1	2	3
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+74)	3.178.205
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	2.652.095
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	2.479.495
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.280.445
	703 Davki na premoženje	125.050
	704 Domači davki na blago in storitve	74.000
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	172.600
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	102.000
	711 Takse in pristojbine	1.400
	712 Globe in druge denarne kazni	6.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	200
	714 Drugi nedavčni prihodki	63.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	66.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	66.000
74	TRANSFERNI PRIHODKI	460.110
	740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	275.710
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev EU	184.400
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	3.142.229
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+404+409)	1.056.637
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	316.302
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	47.518
	402 Izdatki za blago in storitve	635.647
	403 Plačila domačih obresti	6.500
	409 Rezerve	50.670
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	1.200.220
	410 Subvencije	171.300

	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	751.520
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	96.220
	413 Drugi domači transferi	181.180
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	839.961
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	839.961
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (430+431)	45.411
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	30.411
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	15.000
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I. – II.)	35.976
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751)	0
750	Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
500	Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	50.600
550	Odplačila domačega dolga	50.600
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-14.624
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-50.600
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX)	-35.976
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31.12. PRETEKLEGA LETA	356.414

«

2. člen

Ostali členi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2010 ostanejo nespremenjeni.

3. člen

Posebni del proračuna in načrt razvojnih programov za leto 2010 sta sestavni del tega odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0016/2009

Škocjan, dne 30. novembra 2010

Župan
Občine Škocjan
Jože Kapler l.r.

ZAVRČ**5128. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2010**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/97, 10/98 in 74/98), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP in 14/07 – ZSDPO), 15. člena Statuta Občine Zavrč (Uradni list RS, št. 64/99, 98/04) in Odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2010 (Uradni list RS, št. 107/09 in 48/10) je Občinski svet Občine Zavrč na 2. redni seji dne 2. 12. 2010 sprejel

ODLOK**o spremembah Odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2010**

1. člen

Odlok o proračunu Občine Zavrč za leto 2010 (Uradni list RS, št. 107/09 in 48/10) se v 2. členu spremeni tako, da se glasi:

»(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podkontov.

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v eurih
Skupina/Podskupina kontov/Konto/ Podkonto	Proračun leta 2010	
	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	2.143.407,18
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	1.291.951,00
70	DAVČNI PRIHODKI	1.213.091,00
	700 Davki na dohodek in dobiček	1.125.841,00
	703 Davki na premoženje	53.300,00
	704 Domači davki na blago in storitve	33.950,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI	78.860,00
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	15.060,00
	711 Takse in pristojbine	750,00
	712 Denarne kazni	450,00
	714 Drugi nedavčni prihodki	62.600,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI	15.000,00
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	15.000,00
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	0,00
73	PREJETE DONACIJE	700,00
	730 Prejete donacije iz domačih virov	700,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	835.756,18
	740 Transferni prihodki iz drugih javno- finančnih institucij	270.043,00
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	565.713,18
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	2.400.181,33
40	TEKOČI ODHODKI	556.647,66
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	129.155,00

	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	20.440,00
	402 Izdatki za blago in storitve	380.552,66
	403 Plačila domačih obresti	1.800,00
	409 Rezerve	24.700,00
41	TEKOČI TRANSFERI	480.472,00
	410 Subvencije	4.900,00
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	278.830,00
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	51.742,00
	413 Drugi tekoči domači transferi	145.000,00
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.251.111,67
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.251.111,67
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	111.950,00
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	48.450,00
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	63.500,00
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ) (I. – II.)	–256.774,15
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
440	Dana posojila	0
441	Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	0
C	RAČUN FINANCIRANJA	
	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	196.000,00
50	ZADOLŽEVANJE	196.000,00
	500 Domače zadolževanje	196.000,00
	VIII. ODPLAČILO DOLGA	35.470,00
55	ODPLAČILA DOLGA	35.470,00
550	Odplačila domačega dolga	35.470,00

IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-96.244,15
X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	160.530,00
XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	256.774,15
XII. STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2009	171.992,02
9009 Splošni sklad za drugo	171.992,02

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko kvalifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte ter podkonte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk-podkontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na oglasni deski Občine Zavrč.»

2. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-45/2008-005

Zavrč, dne 2. decembra 2010

Župan
Občine Zavrč
Miran Vuk l.r.

ŽIROVNICA

5129. Obvezna razlaga 35. člena Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje obrtno-poslovne cone Žirovnica

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01, 109/01 in Uradni vestnik Gorenjske, št. 34/04, 17/05 in Uradni list RS, št. 39/06, 61/07 in 98/09) in 79. člena Poslovnika občinskega sveta (Uradni list RS, št. 23/99, Uradni vestnik Gorenjske, št. 13/02, 31/03, 10/05 in Uradni list RS, št. 101/06, 39/07, 94/08 in 98/09) je Občinski svet Občine Žirovnica na 1. redni seji dne 30. 11. 2010 sprejel

OBVEZNO RAZLAGO

35. člena Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje obrtno-poslovne cone Žirovnica (Uradni list RS, št. 42/10)

v naslednjem besedilu:

»Odstopanja od predvidenih rešitev in potekov vodov (kot so npr. lokacije posameznih infrastrukturnih objektov, poteki infrastrukturnih vodov in lokacije priključnih mest) so dopustna tudi, če posegajo na zemljišča, ki v 4. členu obravnavanega odloka niso navedena in se v primeru, da so k spremenjenim rešitvam pridobljena soglasja navedena v dvanajstem odstavku 35. člena, ne štejejo kot bistvena odstopanja od načrtovanih rešitev.

Taka odstopanja so dopustna za vso infrastrukturo, ki je predvidena znotraj območja OPPN in za priključke na obstoječa infrastrukturna omrežja izven območja OPPN.«

Št. 35001-0004/05

Žirovnica, dne 30. novembra 2010

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

5130. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – UPB1, 92/05, 93/05, 111/05, 120/06 in 126/07) in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01 in 109/01, UVG, št. 34/04 in 17/05, Uradni list RS, št. 39/06, 61/07, 98/09) je Občinski svet Občine Žirovnica na 1. redni seji dne 30. 11. 2010 sprejel

SKLEP

o ukinitvi statusa javnega dobra

1. člen

Zemljišču s parc. št. 1143/2, dvorišče v izmeri 193 m², zemljišču s parc. št. 1143/5, dvorišče v izmeri 75 m² in zemljišču s parc. št. 1143/6, dvorišče v izmeri 6 m², vsa k.o. Zabreznica, se ukine status javnega dobra in postanejo last Občine Žirovnica.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0002/2009

Žirovnica, dne 30. novembra 2010

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

5103. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ-B) 15325
5104. Zakon o bančništvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZBan-1-UPB5) 15340
5105. Zakon o zavarovalništvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZZavar-UPB7) 15406
5106. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 (ReDPROSV25) 15483

PRESEDNIK REPUBLIKE

5107. Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije 15492

MINISTRSTVA

5108. Pravilnik o dopolnitvi Pravilnika o normativih in standardih za izvajanje programa osnovne šole 15492
5109. Pravilnik o dopolnitvi Pravilnika o normativih in standardih za izvajanje izobraževalnih programov in vzgojnega programa na področju srednjega šolstva 15492

USTAVNO SODIŠČE

5110. Odločba o ugotovitvi, da je Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij v neskladju z Ustavo 15493

DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE

5111. Sklep o spremembi Sklepa o podrobnejših navodilih za računovodsko spremljanje in izkazovanje poslovnih dogodkov v zvezi z izvajanjem izravnave pri dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju 15499
5112. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o letnem poročilu in trimesečnih računovodskih izkazih zavarovalnic – SKL 2009 15499
5113. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o podrobnejšem načinu izračuna kapitala in izpolnjevanju kapitalskih zahtev ter kapitalске ustreznosti zavarovalnic 15501

OBČINE

BLOKE

5114. Odlok o spremembah Odloka o vaških odborih 15502
5115. Odlok o razveljavitvi nekaterih določb 5. in 7. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Cerknica 15502
5116. Pravilnik o oddajanju v najem zemljišč v lasti Občine Bloke 15502
5117. Pravilnik o spremembi Pravilnika o tarifnem sistemu oskrbe z vodo iz javnih vodovodov, odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda 15504
5118. Sklep o soglasju k ceni socialno-varstvenih storitev v Občini Bloke 15504
5119. Sklep o soglasju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja – oskrba s pitno vodo 15504
5120. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena 15505

BRASLOVČE

5121. Sklep očasem financiranju Občine Braslovče v obdobju januar–marec 2011 15507
5122. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča 15508

CANKOVA

5123. Odlok o rebalansu III proračuna Občine Cankova za leto 2010 15508
5124. Sklep k določitvi cene storitve pomoč družini na domu in določitvi subvencioniranja cene storitve pomoč družini na domu za leto 2011 15510

LJUBLJANA

5125. Sklep o financiranju političnih strank 15510
5126. Ugotovitveni sklep Mestne volilne komisije, da je mandat mestnega svetnika prešel na naslednjega kandidata z liste 15510

ŠKOCJAN

5127. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Škocjan za leto 2010 15510

ZAVRČ

5128. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2010 15512

ŽIROVNICA

5129. Obvezna razlaga 35. člena Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje obrtno-poslovne cone Žirovnica 15513
5130. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra 15513

Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 20/10

VSEBINA

149. Zakon o ratifikaciji Protokola o spremembi Protokola o prehodni ureditvi, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (MPPU) 1901

Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

150. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Črne gore o sodelovanju pri varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami 1915
151. Obvestilo o začetku veljavnosti Izbirnega protokola h Konvenciji o varnosti osebeja Združenih narodov in spremljevalnega osebeja 1915
152. Obvestilo o začetku veljavnosti Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške 1915
153. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Ministrstvom za zunanje zadeve Republike Slovenije in Ministrstvom za zunanje zadeve Slovaške republike o vzajemnem zastopanju diplomatskih predstavništev in konzulatov obeh držav v vizumskih postopkih 1915

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 99/10 na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

- Javni razpisi 3031
- Objave sodišč 3032
- Objave zemljiškoknjižnih zadev 3032

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktorica mag. Špela Munihi Stanič • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 3. 2010 je 27,55 EUR (brez DDV), za obdobje 1. 4. do 31. 12. 2010 je 262,50 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 425 14 19, računovodstvo (01) 200 18 60, naročnine (01) 425 23 57, telefaks (01) 200 18 25, prodaja (01) 200 18 38, preklici (01) 425 02 94, telefaks (01) 425 14 18, uredništvo (01) 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) (01) 200 18 32, uredništvo – telefaks (01) 425 01 99 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767